

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

.....

II Valmistavat säädökset

Komissio

2002/C 291 E/01	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (KOM(2002) 25 lopull. – 2002/0025(COD))	1
2002/C 291 E/02	Ehdotus neuvoston päätökseksi AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklan täytäntöönpanosta (KOM(2002) 183 lopull.)	4
2002/C 291 E/03	Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (KOM(2002) 213 lopull. – 2002/0100(CNS))	33
2002/C 291 E/04	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan kalastustuotteita koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyä Eurooppa-sopimusta täydentävän lisäpöytäkirjan muodossa (KOM(2002) 204 lopull. – 2002/0099(ACC))	136
2002/C 291 E/05	Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sekakomitean päätöstä ja tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sekakomitean päätöstä Latvian, Liettuan, Slovenian ja Viron kutsumiseksi kyseisten yleissopimusten sopimuspuoliksi koskevasta yhteisestä kannasta (KOM(2002) 249 lopull. – 2002/0113(ACC))	141

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2002/C 291 E/06	Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista menettelyistä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (KOM(2002) 326 lopull. – 2000/0238(CNS))	143
2002/C 291 E/07	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 397/1999 muuttamisesta (KOM(2002) 325 lopull.)	172
2002/C 291 E/08	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjasta N:o 2 (KOM(2002) 409 lopull. – 2002/0166(ACC))	174
2002/C 291 E/09	Ehdotus neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta pysähdyspaikkojen käytön osalta (KOM(2002) 414 lopull.)	179
2002/C 291 E/10	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla (KOM(2002) 415 lopull. – 2002/0185(COD))	182
2002/C 291 E/11	Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen teknisistä säilytämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 973/2001 muuttamisesta (KOM(2002) 420 lopull. – 2002/0189(CNS))	210
2002/C 291 E/12	Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavien valvontatoimenpiteiden vahvistamisesta 27 päivänä syyskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1936/2001 muuttamisesta (KOM(2002) 421 lopull. – 2002/0186(CNS))	212
2002/C 291 E/13	Ehdotus neuvoston asetukseksi <i>Dissostichus</i> spp. -lajien saaliiden dokumentointijärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1035/2001 muuttamisesta (KOM(2002) 424 lopull. – 2002/0184(CNS))	217
2002/C 291 E/14	Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 92/81/ETY ja direktiivin 92/82/ETY muuttamisesta ammatillisiin tarkoituksiin polttoaineena käytettävään kaasuöljyyn sovellettavan erityisen verotusjärjestelmän käyttöönottamiseksi sekä bensiinin ja kaasuöljyn valmisteverojen lähentämiseksi (KOM(2002) 410 lopull. – 2002/0191(CNS))	221
2002/C 291 E/15	Ehdotus neuvoston päätökseksi eEurope-toimintasuunnitelman seurantaa, hyvien toimintatapojen levittämistä sekä verkko- ja tietoturvan parantamista koskevan monivuotisen Modinis-ohjelman (2003–2005) hyväksymisestä (KOM(2002) 425 lopull. – 2002/0187(CNS)) ⁽¹⁾	243
2002/C 291 E/16	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitettävän, teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan allekirjoittamisesta yhteisön puolesta (KOM(2002) 432 lopull. – 2002/0194(ACC))	250

2002/C 291 E/17	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitettävän, teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä (KOM(2002) 432 lopull. – 2002/0195(ACC)) 258
2002/C 291 E/18	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien tuonnissa ja Singaporesta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (KOM(2002) 433 lopull.)..... 272
2002/C 291 E/19	Ehdotus neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle (KOM(2002) 436 lopull. – 2002/0192(CNS)) 299
2002/C 291 E/20	Ehdotus neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Bosnialle ja Hertsegovinalle (KOM(2002) 437 lopull. – 2002/0193(CNS)) 307

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta

(2002/C 291 E/01)

KOM(2002) 25 lopull. — 2002/0025(COD)

(Komission esittämä 25 päivänä tammikuuta 2002)

PERUSTELUT

Rautateiden tavaraliikenteen yhdenmukaisen markkinoiden toteuttaminen on kulmakivi liikennepolitiikassa, joka on hahmoteltu vuoden 2001 syyskuussa julkaistussa, eurooppalaista liikennepolitiikkaa vuoteen 2010 käsittelevässä valkoisessa kirjassa. Rautateiden tavaraliikenteen elvyttäminen on tarpeen, jotta sen osuutta tulevaisuudessa lisääntyvästä tavaraliikenteen kysynnästä voidaan kasvattaa. Tavoitteena ei ole lisätä rautatieliikenteen markkinaosuutta markkinavoimien vastaisesti, vaan hyödyntää markkinavoimia rautatieliikenteen kilpailukyyn parantamiseksi niillä markkinasegmenteillä, joilla tällä liikennemuodolla on suhteellinen kilpailuetu. Komissio uskoo, että rautateiden tavaraliikennemarkkinoiden avaaminen käynnistää kilpailun, jonka myötä markkinatoimijat saavat tarpeelliset kannustimet kehittyäkseen entistä tehokkaammiksi ja kilpailukykyisemmiksi ja toimiakseen lähempänä asiakasta. Markkinoiden avaamisen odotetaan houkuttelevan markkinoille uutta pääomaa ja uusia yrityksiä, edistävän asiakkaiden tarpeita vastaavien uusien palvelujen kehittämistä ja parantavan rautatieyritysten taloudellista tilannetta. Tämä on välttämätöntä, jos rautateiden on määrä vaikuttaa Euroopan tavaraliikennealan suorituskyvyn parantamiseen tulevaisuudessa.

Rautateiden tavaraliikenteen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisessa on jo edistytty jonkin verran, mutta rautatieliikenteen kehittäminen on selvästi muita liikennemuotoja – varsinkin kilpailijoitaan tie- ja lentoliikennettä – jäljessä. Komissio teki vuonna 1995 ehdotuksen tavara- ja henkilöliikenteen rautatieverkkojen avaamisesta kilpailulle EU:ssa, ja ehdotuksen pohjalta toteutettiin joitakin toimia. Tuohon aikaan rautatiealan sääntelyjärjestelmä ei ollut vielä riittävän pitkälle kehittynyt (esimerkiksi turvallisuuden ja yhteentoimivuuden osalta) avoimien markkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi. On todettu, että rautatiealan markkinat olisi erityispiirteidensä vuoksi yhdenmukaistettava vähitellen.

Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltaminen merkitsee sitä, että oikeus käyttää rautatieinfrastruktuuria on rautatieyrityksillä, jotka on perustettu ja jotka ovat saaneet liikenneluvan Euroopan unionissa. Direktiivissä 91/440/ETY otettiin ensimmäinen askel tähän suuntaan, koska siinä säädettiin, että kansainvälisille ryhmittymille ja rautatieyrityksille on myönnettävä oikeus käyttää rautatieinfrastruktuuria kansainvälisten yhdistettyjen tavarakuljetusten suorittamiseksi. Direktiivissä 2001/12/EY säädetään oikeudesta käyttää Euroopan laajuisia rautateiden rahtiliikenneverkkoa ja oikeudesta käyttää viimeistään vuodesta 2008 lähtien Euroopan rautateiden tavaraliikenneverkkoa kokonaisuudessaan kansainvälisten palvelujen suorittamiseksi.

Komissio katsoo, että vapauttamisprosessin nopeuttamiselle on monta perustetta. Hiljattain tehdyt päätökset ovat saaneet aikaan dynaamista kehitystä markkinoilla ja luoneet lastinantajille, liikenteenharjoittajille ja potentiaalisille investoijille uusia odotuksia.

Näitä odotuksia on myös vahvistanut kanta, jonka Euroopan parlamentti ilmaisi selkeästi neuvoston kanssa käytävän infrastruktuuripaketin koskevan sovittelumenettelyn yhteydessä marraskuussa 2000. Parlamentti kannattaa tavaraliikennemarkkinoiden täysimääräistä avaamista kilpailulle ja esitti komissiolle virallisen pyynnön antaa pikaisesti uusia ehdotuksia tätä varten. Parlamentin näkemys sai jatkoa Tukholmassa maaliskuussa 2001 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä, joissa vahvistettiin tarve toteuttaa liikenteen sisämarkkinat rautatieliikennettä silmällä pitäen. Laajentumisen mahdollisuudet olisi myös otettava huomioon.

Näin ollen on aika valmistautua markkinoiden yhdenmukaistamiseen seuraavaan vaiheeseen, joka on rautateiden tavaraliikenteen kotimaanmarkkinoiden (eli ulkomaisen rautatieyrityksen suorittamien säännöllisten kotimaan liikennepalvelujen) avaaminen kilpailulle. Markkinoiden avaaminen kattaa myös mahdollisuuden kabotaasiliikenteeseen (eli mahdollisuuden suorittaa kotimaan liikennepalveluja satunnaisesti kansainvälisten palvelujen ohella).

Muilla rautatieyrittäjillä kuin kansallisilla liikenteenharjoittajilla on jo joissakin jäsenvaltioissa kansalliseen lainsäädäntöön perustuva oikeus käyttää rautatieverkkoja kotimaan tavaraliikenteeseen. Tällainen oikeus on myönnetty Itävallassa, Italiassa, Saksassa, Alankomaissa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä Sveitsissä. Kokemukset markkinoiden vapauttamisen vaikutuksista kilpailukykyyn ja palveluinnovaatioihin ovat yleisesti ottaen olleet myönteiset.

Tietyt positiiviset kokemukset osoittavat, että on tarpeen nopeuttaa vapauttamisprosessia ja antaa mahdollisuus innovointiin tarjottavien palvelujen osalta:

- Joissakin maissa, kuten Italiassa, Sveitsissä, Saksassa, Itävallassa ja Alankomaissa, ollaan perustamassa uusia perinteisten ja uusien liikenteenharjoittajien välisiä yhteenliittymiä, jotka liikennöivät kansainvälisillä liikennekäytävillä ja huolehtivat erityisesti tavarakuljetuksista Alppien yli. Näiden yhteenliittymien toiminnalle olisi hyötyä markkinoiden täysimääräisestä avaamisesta, koska ne voisivat yhdistää kansainväliset ja kotimaan palvelut yhdeksi kattavaksi logistiikkaketjuksi.
- Saksassa on syntynyt monia uusia rautatieyrittäjiä, jotka ovat halukkaita täydentämään suurempien rautatieyrittäjien toimintoja, joita nämä puolestaan haluavat järkipäristää. Tällaiset pienet rautatieyrittäjät huolehtisivat syöttöliikenteestä rautatieverkossa, eikä niiden mahdollisuuksia laajentaa toimintaansa rajojen yli tai muiden yritysten kanssa muodostettavien yhteenliittymien avulla tulisi rajoittaa.
- IKEA suunnittelee koko Euroopan kattavia sukkulakuljetuksia, jotka huolehtisivat tavarantoimituksista sen liikkeisiin ja varastoihin. Ensimmäisen, Ruotsin ja Saksan Duisburgin välisen linjan myötä maantiiliikenteestä voitaisiin vähentää monta kuorma-autoa, jos suunnitellut kansainväliset sukkulakuljetukset voitaisiin sujuvasti yhdistää muihin kyseiseen määränpähän suuntautuviin kansallisiin rautatiekuljetuksiin.
- Yhdistyneen kuningaskunnan rautateiden tavaraliikenne on kasvanut tasaisesti vuodesta 1994 lähtien infrastruktuurin hallinnossa koetuista ongelmista huolimatta.

Tässä direktiiviehdotuksessa säädetään, että kaikille Euroopan unionin alueelle sijoittautuneille ja tällä alueella liikenneluvan saaneille rautatieyrittäjille myönnetään oikeus käyttää rautatieverkkoja kotimaiseen ja kansainväliseen tavaraliikenteeseen ehdotetun direktiivin täytäntöönpanopäivästä alkaen. Oikeutta käyttää rautatieverkkoja kansainväliseen tavaraliikenteeseen on aikaisemmin rajoitettu siten, että se käsittää oikeuden käyttää ainoastaan Euroopan laajuista rautateiden rahtiliikenneverkkoa (TERFN). Tämä rajoitus kumotaan, koska se oli joka tapauksessa väliaikainen järjestely, jonka oli määrä olla käytössä enintään vuoteen 2008 asti. Näin ollen tästä ehdotuksesta on poistettu kaikki viittaukset TERFN-verkkoon.

Rautateiden turvallisuuteen liittyvät direktiivin 91/440/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/12/EY) säännökset on poistettu tästä ehdotuksesta, jottei syntyisi päällekkäisyyksiä rautateiden turvallisuutta koskevan direktiiviehdotuksen kanssa.

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa direktiivissä 91/440/ETY⁽¹⁾ säädetään, että liikenneluvan saaneille rautatieyrittäjille myönnetään oikeus käyttää Euroopan laajuista rautateiden rahtiliikenneverkkoa ja viimeistään vuodesta 2008 alkaen oikeus käyttää koko rautatieverkkoa kansainvälisen tavaraliikenteen hoitamiseksi.

(2) Käyttöoikeuksien laajentaminen palvelujen tarjonnan vapauden periaatteen mukaisesti siten, että ne koskevat kaikkea rautateiden tavaraliikennettä, parantaisi rautatieliikenteen tehokkuutta muihin liikennemuotoihin nähden. Lisäksi se helpottaisi jäsenvaltioiden välistä ja sisäistä kestävästä liikennettä edistämällä kilpailua ja mahdollistamalla uuden pääoman ja uusien yritysten tulon markkinoille.

(3) Rautateiden tavaraliikenteen alalla on mittavia mahdollisuuksia luoda uusia kuljetuspalveluja ja parantaa nykyisiä palveluja kansallisella ja Euroopan tasolla.

(4) Jotta rautateiden tavaraliikenneala olisi kaikilta osin kilpailukykyinen, on oltava tarjolla kattavia palveluja, joihin kuuluu myös jäsenvaltioiden välinen ja sisäinen liikenne.

(5) Käyttöoikeuksien laajentaminen koskemaan kaikkea rautateiden tavaraliikennettä edellyttää sen säännöksen kumoamista, jonka mukaan kansainvälisessä tavaraliikenteessä on oikeus käyttää ainoastaan Euroopan laajuista rautateiden rahtiliikenneverkkoa (TERFN) ja jonka oli joka tapauksessa määrä olla käytössä vain väliaikaisesti. Näin ollen tästä ehdotuksesta on poistettu kaikki viittaukset TERFN-verkkoon.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/12/EY (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1).

(6) Koska rautateiden turvallisuudesta säädetään turvallisuuden sääntelystä sekä onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta yhteisön rautateillä [päivä] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä . . ./ . . ./EY, joka on osa yhteisön rautatiealan uutta yhtenäistä sääntelyjärjestelmää, direktiivin 91/440/ETY turvallisuutta koskevat säännökset olisi poistettava.

(7) Direktiivi 91/440/ETY on muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 91/440/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/12/EY, seuraavasti:

1. Poistetaan 3 artiklan viides luetelmakohta.
2. Poistetaan 7 artiklan 2 kohta.
3. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuille rautatieyrityksille on myönnettävä yhtäläisin ehdoin oikeus kaikkien jäsenvaltioiden infrastruktuurin käyttöön rautateiden tavaraliikenteen ja yhdistettyjen tavarakuljetusten suorittamiseksi.”

b) Poistetaan 3 kohta.

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen rautatieliikennettä harjoittavien yritysten on tehtävä tarvittavat hallinnolliset, tekniset ja rahoitukseen liittyvät julkisoikeudelliset tai yksityisoikeudelliset sopimukset käyttämänsä rautatieinfrastruktuurin hallinnon kanssa kyseistä liikennettä koskevien liikenteenohjaus- ja turvallisuuskysymysten ratkaisemiseksi. Näissä sopimuksissa olevien ehtojen on oltava ketään syrjimättömiä ja soveltuvin osin yhdenmu-

kaisia rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (*) säännösten kanssa.

(*) EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.”

d) Poistetaan 8 kohta.

4. Poistetaan 10 a artikla.

5. Korvataan 10 b artiklan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) Euroopan rautatieverkon tilanteesta”

6. Poistetaan liite I.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen]. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston päätökseksi AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklan täytäntöönpanosta

(2002/C 291 E/02)

KOM(2002) 183 lopull.

(Komission esittämä 12 päivänä huhtikuuta 2002)

PERUSTELUT

Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklassa todetaan, että tietyt päätökset, joilla pannaan täytäntöön Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavia sopimuksia, on hyväksyttävä AKT-EY-ministerineuvostossa.

1. Sopimuksia koskevat yleiset määräykset

Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28 artiklassa todetaan, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien sopimusten myöntämisessä sovelletaan liitteen IV määräyksiä sekä menettelyjä, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta. Kyseisten menettelyjen on oltava liitteen IV määräysten ja kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevien yhteisön hankintasääntöjen mukaisia.

Komissio hyväksyi 10. marraskuuta 1999 EY:n ja kolmansien maiden yhteistyöhön liittyviä palvelu-, toimitus- ja rakennusurakkasopimuksia koskevan ohjekirjan. Tässä ohjekirjassa määrätään julkisia hankintoja koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä, joita sovelletaan kaikkiin EY:n yhteistyöohjelmiin kolmansien maiden kanssa lukuun ottamatta – alkuvaiheessa – Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettuja sopimuksia.

Liitteen IV ja ohjekirjan määräykset ovat suurelta osin samoja, lukuun ottamatta joitakin liitteen IV artikloja, joilla pannaan täytäntöön AKT-EY-kumppanuuden erityisperiaatteita (etuuskohteluita, hätäapuasopimuksia jne.).

Edellä mainitun 28 artiklan määräysten mukaisesti AKT-EY-ministerineuvoston hyväksyttäväksi jätetyt uudet yleiset määräykset ovat näin ollen sekä ohjekirjan mukaisia että sen mukaisia, mitä AKT-EY-kumppanuudesta liitteen IV muissa artikloissa erityisesti määrätään. Tarvittaessa määräyksiä voidaan tarkistaa, jotta taataan niiden yhtenäisyys Euroopan yhteisön muissa ulkoisen avun ohjelmissa sovellettavien sääntöjen kanssa samalla kun otetaan huomioon AKT-EY-kumppanuuden erityispiirteet.

2. Sopimuksia koskevat yleiset ehdot

Cotonoun sopimuksen liitteen IV 29 artiklassa määrätään, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimusten täytäntöönpanoon ensisijaisesti sovelletaan rahaston rahoittamiin sopimuksiin sovellettavia yleisiä ehtoja, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.

AKT-EY-ministerineuvoston hyväksyi 29. maaliskuuta 1990 päätöksellään N:o 3/90 Euroopan kehitysrahastosta rahoitettaviin rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimuksiin sovellettavat yleiset sopimusehdot. Näitä yleisiä sopimusehtoja on siitä alkaen käytetty sekä AKT-valtioiden että komission ja taloudellisten toimijoiden tyytyväisyydeksi.

Komissio on kehittänyt näiden yleisten sopimusehtojen perusteella yleiset sopimusehdot, joita sovelletaan Euroopan yhteisön rahoittamiin rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimuksiin. Näitä yleisiä sopimusehtoja sovelletaan kaikkiin yhteisön yhteistyöohjelmiin kolmansien maiden kanssa, alkuvaiheessa ei kuitenkaan Euroopan kehitysrahaston varoista rahoitettaviin sopimuksiin. Nämä yleiset sopimusehdot ovat edellä mainittuun päätökseen N:o 3/90 liitettyjä sopimusehtoja toimivammat, mutta niitä tarkistetaan parhaillaan ensimmäisenä soveltamisvuonna saatujen kokemusten perusteella. Näin ollen ei vaikutusta perustellulta soveltaa niitä vielä Euroopan kehitysrahaston varoista rahoitettaviin sopimuksiin.

Näin ollen AKT-EY-ministerineuvostolle esitetään, että 29. maaliskuuta 1990 tehdyllä päätöksellä N:o 3/90 hyväksytyjen yleisten sopimusehtojen soveltamista jatketaan. Nämä yleiset sopimusehdot vaikuttavat edelleen soveltuvalta AKT-EY-yhteistyöhön. Kun Euroopan yhteisön rahoittamiin sopimuksiin sovellettavat yleiset sopimusehdot on tarkistettu, AKT-EY-ministerineuvostolle esitetään luonnos päätökseksi päätöksen N:o 3/90 liitteenä olevien tekstien korvaamiseksi.

3. Riitojen ratkaisu

Cotonoun sopimuksen liitteen IV 30 artiklassa määrätään, että AKT-valtion viranomaisten ja urakoitsijan, toimittajan tai palvelujen tarjoajan väliset mahdolliset riidat Euroopan kehitysrahaston rahoittaman kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanon aikana ratkaistaan välimiesmenettelyllä niiden menettelysääntöjen mukaisesti, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.

AKT-EY-ministerineuvosto hyväksyi 29. maaliskuuta 1990 päätöksellään N:o 3/90 Euroopan kehitysrahastosta rahoitettaviin sopimuksiin sovellettavat sovittelu- ja välimiesmenettelysäännöt. Näitä nimenomaan Euroopan kehitysrahastosta rahoitettaviin hankkeisiin sovellettavia sääntöjä on siitä alkaen käytetty sekä AKT-valtioiden että komission ja taloudellisten toimijoiden tyytyväisyydeksi.

Näin ollen AKT-EY-ministerineuvostolle esitetään, että Euroopan kehitysrahastosta rahoitettaviin sopimuksiin sovelletaan edelleen sovittelu- ja välimiesmenettelysääntöjä sellaisina kuin ne on hyväksytty 29. maaliskuuta 1990 tehdyllä päätöksellä N:o 3/90.

4. Seurantatoimet

Komission yksiköt ovat laatineet edellä mainitun ohjekirjan soveltamista varten käytännön oppaan Euroopan yhteisön ulkoisen avun sopimusten myöntämisestä. Oppaassa on yksityiskohtaiset selitykset ohjekirjassa mainituista menettelytavoista sekä asiakirjamallit menettelyjen kaikkia vaiheita varten. Lisäksi on annettu koulutusta sekä komission yksiköissä että edunsaajamaissa.

Euroopan kehitysrahastosta rahoitettavien sopimusten uusien yleisten määräysten soveltamisen helpottamiseksi tehdään vastaavat toimet. Laaditaan käytännön opas Euroopan kehitysrahastosta rahoitettavien sopimusten omista menettelyistä ja oppaaseen liitetään näitä sopimuksia koskevat malliasiakirjat. Järjestetään seminaareja ja muita koulutustilaisuuksia, joissa tutustutaan noudatettaviin menettelytapoihin.

Edellä esitetyistä syistä komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy liitteenä olevan päätöksen.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 310 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28 artiklassa määrätään, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien sopimusten myöntämiseen sovelletaan liitteen IV määräyksiä sekä menettelyjä, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.
- (2) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 29 artiklassa määrätään, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimusten täytäntöönpanoon ensisijaisesti sovelletaan rahaston rahoittamiin sopimuksiin sovellettavia yleisiä ehtoja, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.
- (3) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 30 artiklassa määrätään, että AKT-valtion viranomaisten ja urakoitsijan, toimittajan

tai palvelujen tarjoajan väliset mahdolliset riidat Euroopan kehitysrahaston rahoittaman kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanon aikana ratkaistaan välimiesmenettelyllä niiden menettelysääntöjen mukaisesti, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.

- (4) Olisi määriteltävä AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettava yhteisön kanta, jotta AKT-EY-ministerineuvosto voisi tehdä päätöksen edellä mainitun liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklan täytäntöönpanosta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

AKT-EY-ministerineuvostossa vahvistettava yhteisön kanta Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklan täytäntöönpanosta perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan luonnokseen AKT-EY-ministerineuvoston päätökseksi.

2 artikla

Päätösluonnokseen voidaan tehdä vähäisiä muutoksia ilman neuvoston erillistä päätöstä.

Luonnos AKT-EY-ministerineuvoston päätökseksi Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28, 29 ja 30 artiklan täytäntöönpanosta

AKT-EY-MINISTERINEUVOSTO, joka

ottaa huomioon 23 päivänä kesäkuuta 2000 Cotonoussa allekirjoitetun AKT-EY-kumppanuussopimuksen ja erityisesti liitteen IV 28–30 artiklan,

ottaa huomioon edellä mainituissa artikloissa tarkoitettua kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 28 artiklassa määrätään, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien sopimusten myöntämiseen sovelletaan liitteen IV määräyksiä sekä menettelyjä, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.
- (2) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 29 artiklassa määrätään, että Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimusten täytäntöönpanoon ensisijaisesti sovelletaan rahaston rahoittamiin sopimuksiin sovellettavia yleisiä ehtoja, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.
- (3) Cotonoun sopimuksen liitteen IV 30 artiklassa määrätään, että AKT-valtion viranomaisten ja urakoitsijan, toimittajan tai palvelujen tarjoajan väliset mahdolliset riidat Euroopan kehitysrahaston rahoittaman kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanon aikana ratkaistaan välimiesmenettelyllä niiden menettelysääntöjen mukaisesti, jotka hyväksytään ministerineuvoston päätöksellä kehitysrahoitusyhteistyön AKT-EY-komitean suosituksesta.
- (4) On aiheellista määrätä johdanto-osan edellisissä kappaleissa tarkoitettuihin yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston sekä kaikkien tulevien rahastojen varoista rahoitettaviin sopimuksiin sovellettavista sopimuksista koskevista yleisistä määräyksistä, yleisistä sopimusehdoista ja sovittelu- ja välimiesmenettelyä koskevista säännöistä.
- (5) On aiheellista antaa uudet sopimuksia koskevat yleiset määräykset, jotka noudattavat kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön sovellettavia julkisia hankintoja koskevia yhteisön sääntöjä edellä mainitun 28 artiklan määräysten mukaisesti.
- (6) Sitä vastoin AKT-EY-ministerineuvoston 29 päivänä maaliskuuta 1990 päätöksellä N:o 3/90 hyväksymät yleiset sopimusehdot sekä sovittelu- ja välimiesmenettelyn säännöt näytävät edelleen soveltuvan AKT-EY-yhteistyöhön. On siis paikallaan jatkaa niiden voimassaoloa.

(7) On aiheellista määrätä menettelystä yleisten määräysten ja yleisten sopimusehtojen mukauttamiseksi, jotta voidaan varmistaa niiden yhtenäisyys Euroopan yhteisön ulkoisen yhteistyön muissa ohjelmissa sovellettavien vastaavien sääntöjen kanssa AKT-EY-kumppanuuden erityispiirteet huomioon ottaen.

(8) On aiheellista toteuttaa useita seurantatoimia seminaarien ja sopimusten tekemistä käsittelevän käytännön oppaan muodossa, jotta asianomaiset voisivat tutustua edellä mainittuihin yleisiin määräyksiin ja yleisiin sopimusehtoihin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yleiset määräykset

Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien sopimusten valmisteluun ja sen rahoittamiin hankintoihin sovelletaan liitteenä olevia Euroopan kehitysrahastosta rahoitettavien rakennusurakka-, toimitus- ja palvelusopimusten yleisiä määräyksiä.

2 artikla

Yleiset sopimusehdot

Ellei AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteen IV 29 artiklan määräyksistä muuta johdu, Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettavien sopimusten täytäntöönpanoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) Euroopan kehitysrahaston rahoittamiin rakennusurakkasopimuksiin sovellettavat yleiset ehdot,
- b) Euroopan kehitysrahaston rahoittamiin toimitussopimuksiin sovellettavat yleiset ehdot,
- c) Euroopan kehitysrahaston rahoittamiin palvelusopimuksiin sovellettavat yleiset ehdot,

sellaisina kuin ne on hyväksytty 29 päivänä maaliskuuta 1990 tehdyllä AKT-EY-ministerineuvoston päätöksellä N:o 3/90.

3 artikla

Tarkistukset

AKT-EY-ministerineuvosto voi tarkistaa yleisiä määräyksiä ja yleisiä sopimusehtoja varmistaakseen niiden yhtenäisyyden Euroopan yhteisön ulkoisen yhteistyön muissa ohjelmissa sovellettavien vastaavien sääntöjen kanssa ottaen huomioon AKT-EY-kumppanuuden erityispiirteet.

4 artikla

Riitojen ratkaisu

Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettaviin sopimuksiin liittyvät riidat ratkaistaan sovellettavien yleisten ja erityisten sopimusehtojen mukaan sovittelu- tai välimiesmenettelyllä, ja tässä noudatetaan AKT-EY-ministerineuvoston 29 päivänä maaliskuuta 1990 päätöksellä N:o 3/90 näitä sopimuksia varten hyväksymiä sovittelu- ja välimiesmenettelyn sääntöjä.

5 artikla

Soveltaminen

Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettuja yleisiä määräyksiä ja yleisiä sopimusehtoja sovelletaan yhdeksannen Euroopan kehitysrahaston varoin rahoitettaviin sopimuksiin. Niitä sovelletaan kaikkien tulevien rahastojen varoin AKT-EY-kumppanuussopimuk-

sen nojalla rahoitettaviin sopimuksiin, ellei AKT-EY-ministerineuvosto toisin päättä.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan AKT-EY-kumppanuussopimuksen voimaantulopäivänä.

7 artikla

Täytäntöönpanotoimet

AKT-valtioiden, yhteisön jäsenvaltioiden ja yhteisön on omalta osaltaan toteutettava tämän päätöksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Erityisesti AKT-valtioiden ja komission on huolehdittava seurantatoimista, jotka helpottavat 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen yleisten määräysten ja yleisten sopimusehtojen soveltamista.

YLEISET MÄÄRÄYKSET EUROOPAN KEHITYSRAHASTON (EKR) RAHOITTAMAT PALVELUHANKINTOJA, TAVARANHANKINTOJA JA RAKENNUSURAKOITA KOSKEVAT SOPIMUKSET

I OSA

KAIKKIEN HANKINTASOPIMUSTEN YHTEYDESSÄ SOVELLETTAVAT PERUSTOIMENPITEET

1. JOHDANTO

Euroopan kehitysrahaston (EKR) varoista rahoitettavia palveluhankintoja, tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskevien sopimusten tekoon sovelletaan näitä yleisiä määräyksiä.

Näihin yleisiin määräyksiin sisältyvät hankintasopimuksiin osallistumista määräävät periaatteet ja edellytykset, tarjousentekijöille annettavat ohjeet ja hankintasopimusten tekoa määräävät periaatteet ja edellytykset.

Palveluhankintoja, tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskevien sopimusten täytäntöönpanoon sovelletaan:

- kaikkiin EKR:n rahoittamia hankintoja koskevien sopimusten luokkiin sovellettavia yleisiä sopimusehtoja;
- yhteisrahoitettujen hankkeiden ja ohjelmien osalta tai kun myönnetään poikkeus täytäntöönpanon antamiseksi kolmannen osapuolen tehtäväksi tai muissa soveltuviissa tapauksissa kaikkia muita kyseisten AKT-maiden ja yhteisön hyväksymiä yleisiä ehtoja, jollaisia ovat:

— kyseisen AKT-valtion kansallisessa lainsäädännössä annetut yleiset ehdot tai kyseisen valtion hyväksymät kansainvälisiä hankintasopimuksia koskevat menettelytavat,

— kaikki muut kansainväliset hankintasopimuksia koskevat yleiset ehdot,

- erityisohjeet.

Tiettyyn hankintasopimusluokkaan sovellettaviin yleisiin sopimusehtoihin sisältyvät hallintoa ja rahoitusta koskevat sekä oikeudelliset ja teknisluonteiset sopimuslausekkeet.

Kuhunkin hankintasopimukseen sovellettaviin erityisohjeisiin sisältyvät yleisten sopimusehtojen muutokset, erityiset sopimuslausekkeet, tekniset eritelmät ja kaikki muut hankintasopimukseen liittyvät seikat.

Kaikkiin näissä yleisissä määräyksissä käsittelemättömiin kysymyksiin sovelletaan toimeksiantajavaltion kansallista lakia (kansallista lainsäädäntöä).

2. SOPIMUSKELPOISUUS

Kelpoisuussäännöksiksi kutsutaan säännöksiä, joissa määritellään tarjouspyyntöihin ja hankintamenettelyyn osallistumaan oikeutettujen toimijoiden kelpoisuusehdot. Säännökset koskevat luonnollisten henkilöiden kansalaisuutta, oikeushenkilöiden kotipaikkavaltiota ja hankintojen alkuperää.

2.1 Kansalaisuutta ja alkuperää koskeva sääntö

a) Tarjouskilpailuihin voivat osallistua ja EKR:n rahoittamia sopimuksia voivat saada tasapuolisin ehdoin:

- AKT-valtioiden ja jäsenvaltioiden luonnolliset henkilöt, yritykset taikka julkiset tai puolijulkiset virastot,
- jäsenvaltioiden ja/tai AKT-valtioiden osuuskunnat ja muut julkis- tai yksityisoikeuden soveltamisalaan kuuluvat oikeushenkilöt,
- AKT-valtioiden yritysten ja/tai jäsenvaltioiden yritysten yhteisyritykset tai ryhmittymät.

Kansalaisuutta koskevaa sääntöä sovelletaan myös yhteisön rahoittamiin tarjouspyyntöihin tai palveluja koskeviin hankintamenettelyihin osallistuvien palveluja tarjoavien yhtiöiden ehdottamiin asiantuntijoihin.

Sen varmistamiseksi, että kansalaisuutta koskevaa sääntöä noudatetaan, tarjouspyyntöasiakirjoissa määrätään, että tarjoajien on ilmoitettava kansalaisuutensa esittämällä asiasta kansallisen lakinsa mukaiset tavanomaiset todisteet.

b) Kaikkien hankintasopimusten yhteydessä tehtyjen hankintojen on oltava peräisin yhteisöstä ja/tai AKT-valtioista. Sama koskee sellaisia toimeksisaajan urakka- ja palvelusopimusten yhteydessä tekemiä hankintoja ja tarvikkeita, joista on tarkoitus tulla osa hankkeeseen kuuluvaa omaisuutta sopimuksen täytyttyä.

Tässä yhteydessä käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” määritelmää arvioidaan asiaa koskevien kansainvälisten sopimusten⁽¹⁾ perusteella, ja yhteisöstä peräisin oleviin tuotteisiin katsotaan kuuluviksi myös merentakaisista maista, merentakaisilta alueilta ja merentakaisista departementeista peräisin olevat tuotteet.

Tarjoajan on ilmoitettava tarjouksessaan hankintojen alkuperä. Toimeksisaajan on ehdottomasti esitettävä käyttämiensä välineiden alkuperätodistukset hankintaviranomaiselle joko tuodessaan hankinnat AKT-valtioon tai näiden hankintojen tilapäisen vastaanottamisen tai ensimmäisen laskun vastaanottamisen yhteydessä. Käytetty vaihtoehto vahvistetaan kussakin sopimuksessa tapauskohtaisesti.

Alkuperätodistuksen on oltava tätä tarkoitusta varten hankintojen alkuperämaassa tai siinä maassa, jonka kansalainen tavarantoimittaja on, nimetyn viranomaisen kyseisen maan allekirjoittamien kansainvälisten sopimusten mukaisesti laatima.

AKT-valtion hankintaviranomainen tarkistaa, että alkuperätodistus on toimitettu asianmukaisesti. Jos alkuperän osalta on vakavia epäilyjä, komission yksiköiden on otettava kantaa asiaan.

⁽¹⁾ Erityisesti AKT-EY-kumppanuussopimuksen liitteeseen V sisältyvään pöytäkirjaan 1 verrattuna.

2.2 Poikkeukset kansalaisuutta ja alkuperää koskevasta säännöstä

Järjestelmän parhaan mahdollisen kustannustehokkuuden varmistamiseksi AKT-valtioiden ulkopuolisten kehitysmaiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden voidaan antaa osallistua yhteisön rahoittamiin sopimuksiin asianomaisten AKT-valtion pyynnöstä. Asianomaisten AKT-valtioiden on kussakin tapauksessa toimitettava lähetystön päällikölle tiedot, jotka yhteisö tarvitsee päättääkseen tällaisesta poikkeuksesta, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä:

- a) asianomaisten AKT-valtion maantieteelliseen sijaintiin;
- b) jäsenvaltioiden ja AKT-valtioiden urakoitsijoiden, tavaroiden ja palvelujen toimittajien sekä konsulttien kilpailukykyyn;
- c) tarpeeseen välttää sopimuksen täytäntöönpanosta aiheutuvien kustannusten liiallista nousua;
- d) kuljetusvaikeuksiin tai viivästyksiin toimitusaikojen tai muiden vastaavien ongelmien vuoksi;
- e) paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuvaan teknologiaan.

Kolmansien maiden osallistuminen yhteisön rahoittamiin sopimuksiin voidaan sallia myös, jos:

- a) yhteisö osallistuu kyseisiä maita koskevien alueellisten tai alueiden välisten järjestelyjen rahoittamiseen;
- b) kyse on yhteisrahoitetuista hankkeista ja ohjelmista;
- c) kyse on hätäavusta.

Poikkeustapauksissa ja yhteisymmärryksessä komission kanssa palvelusopimuksiin voi osallistua konsulttiyrityksiä, joissa on asiantuntijoina kolmansien maiden kansalaisia.

Lisäksi hankintaviranomainen päättää toimien täytäntöönpanon aikana seuraavista asioista ja antaa kyseiset päätökset lähetystön päällikön tiedoksi:

- a) tuotteiden hankkimisesta paikallisilta markkinoilta niiden alkuperästä riippumatta;
- b) sellaisten rakennusvälineiden ja -koneiden käytöstä, jotka eivät ole peräisin jäsenvaltioista tai AKT-valtioista, edellyttäen että vastaavia välineitä ja koneita ei valmisteta yhteisössä ja AKT-valtioissa.

2.3 Tilanteet, joissa hankintamenettelyyn osallistuminen on poissuljettu

Tarjouskilpailuihin ja hankintamenettelyyn ei voi osallistua sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka/jonka:

- a) on konkurssissa, purkamiseen liittyvässä tai muussa selvitystilassa, on sopinut akordista velkojien kanssa tai on keskeyttänyt liiketoimintansa taikka on muun vastaavan kansalliseen lainsäädäntöön ja kansallisiin määräyksiin perustuvan menettelyn alainen;
- b) on asianosaisena oikeudenkäynnissä, jonka tarkoituksena on konkurssiin asettaminen, yhtiön purkaminen tai muuhun selvitystilaan asettaminen tai akordikäsitely, taikka muussa vastaavassa kansalliseen lainsäädäntöön ja kansallisiin määräyksiin perustuvassa oikeudenkäyntimenettelyssä;
- c) on tuomittu lainvoimaisella päätöksellä ammattinsa harjoittamiseen liittyvästä lainvastaisesta teosta;
- d) on ammattitoiminnassaan syylistynyt vakavaan virheeseen, jonka hankintaviranomaiset voivat näyttaa toteen;
- e) on laiminlyönyt velvollisuutensa suorittaa sen valtion, johon hän on sijoittautunut, lainsäädännön mukaisia sosiaaliturvamaksuja;
- f) on laiminlyönyt velvollisuutensa maksaa sen valtion, johon hän on sijoittautunut, lainsäädännön mukaisia veroja;
- g) on vakavasti syylistynyt värien tietojen antamiseen hankintaviranomaisen vaatiessa sellaisia tietoja, joita tarjouskilpailuun tai sopimukseen osallistuminen edellyttää;
- h) on todettu laiminlyöneen vakavasti sopimusvelvoitteitaan joko saman hankintaviranomaisen kanssa tehdyn sopimuksen tai jonkin muun yhteisön varoista rahoitetun sopimuksen yhteydessä;
- i) on kysymyksessä olevan tarjouspyynnön tai sopimuksen osalta jossain kohdassa 7 ("Ammattietiikkaa koskevat määräykset") mainituista tilanteista, joissa hankintamenettelyyn osallistuminen on poissuljettu.

Ehdokkaiden on esitettävä (rajoitetun menettelyn ensimmäisessä vaiheessa) hakemuksensa tueksi vakuutus, jossa todistetaan, etteivät he ole jossain edellä mainituissa kohdissa tarkoitetuista tilanteista.

Tarjoajien on esitettävä (rajoitetun menettelyn toisessa vaiheessa tai avoimen menettelyn ensimmäisessä ja ainoassa vaiheessa) hakemustensa tueksi sen maan lainsäädännön, johon he ovat sijoittautuneet, mukaiset tavanomaiset todistukset siitä, etteivät he ole missään edellä olevissa a), b), c), e) ja f) kohdissa mainituista tilanteista. Näiden todistusten tai asiakirjojen on oltava päivätty aikaisintaan 180 vuorokautta ennen hakemuksen viimeistä jättöpäivää. Lisäksi tarjoajien on esitettävä vakuutus, jossa todistetaan, ettei heidän tilanteensa ole muuttunut kyseisten todistusten antamispäivän jälkeen.

2.4 Osallistuminen tasapuolisin ehdoin

AKT-valtiot ja komissio toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaa mahdollisimman laajan osallistumisen palvelu- ja

toimitussopimuksia sekä rakennusurakoita koskeviin tarjouspyyntöihin tasapuolisin ehdoin; näihin toimenpiteisiin sisältyy tarvittaessa se, että:

- a) varmistetaan tarjouspyyntöjen julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä ja kunkin AKT-valtion virallisessa lehdessä sekä mahdollisesti muissa asianmukaisissa viestimissä;
- b) poistetaan syrjivät käytännöt tai tekniset määräykset, jotka voisivat ehkäistä laajaa osallistumista tasapuolisin ehdoin;
- c) rohkaistaan yhteistyötä jäsenvaltioiden yritysten ja AKT-valtioiden yritysten välillä;
- d) varmistetaan, että kaikki sopimuksen myöntämisperusteet yksilöidään tarjouspyyntöasiakirjassa;
- e) varmistetaan, että valittu tarjous vastaa tarjouspyyntöasiakirjan vaatimuksia sekä siinä mainittuja sopimuksen myöntämisperusteita.

3. HANKINTAMENETTELYT

Hankintasopimusten tekemisen peruseriaatteena on, että niiden yhteydessä esitetään kilpailupyynnöt. Kilpailupyynnöllä on seuraavat kaksi tavoitetta:

- a) varmistaa toiminnan avoimuus;
- b) saavuttaa palvelujen, tavaranhankintojen ja urakoiden toivottu laatutaso parhain mahdollisin hintaehdoin.

On olemassa erityyppisiä hankintamenettelyjä, joiden kilpailutamisasteet poikkeavat toisistaan.

3.1 Avoimien menettely

Avoimeen menettelyyn sisältyy yleinen kilpailupyynnöt. Kun on kyse avoimesta menettelystä, sopimusta koskeva ilmoitus julkaistaan mahdollisimman laajan yleisön tavoittamiseksi joko *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, kunkin AKT-valtion virallisessa lehdessä, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä.

Avoimessa menettelyssä kaikki ne luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka haluavat tehdä tarjouksen, saavat pyynnöstä tarjouspyyntöasiakirjat (joko maksua vastaan tai veloituksetta) sopimusilmoituksessa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Toimeksisaaja valitaan saatujen tarjousten analysoinnin yhteydessä valintamenettelyn avulla (toisin sanoen tarkistetaan tarjoajien sopimuskelpoisuus sekä heidän luottokelpoisuutensa ja taloudelliset, tekniset ja ammatilliset edellytyksensä) ja ratkaisemismenettelyn avulla (toisin sanoen vertailemalla tarjouksia toimeksisaajan valitsemiseksi) kohdassa 4 ("Valinta- ja ratkaisuperusteet") esitetyin perustein. Minkäänlaisiin neuvotteluihin ei ole lupa ryhtyä.

3.2 Rajoitettu menettely

Rajoitetussa menettelyssä hankintaviranomainen kutsuu rajoitetun määrän ehdokkaita osallistumaan tarjouskilpailuun. Ennen tarjouskilpailukutsujen lähettämistä hankintaviranomainen laatii luettelon lukumäärältään rajoitetusta ehdokasjoukosta; tähän joukkoon kuuluvien ehdokkaiden ammatillinen pätevyys täyttää sopimusta koskevassa julkaistussa ilmoituksessa esitetyt vaatimukset.

Valintamenettely, jonka avulla laajasta luettelosta (kaikki julkaistuun ilmoitukseen vastanneet ehdokkaat) voidaan siirtyä suppeaan luetteloon, toteutetaan yleensä sopimusilmoituksen – joka julkaistaan joko *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä, AKT-valtioiden virallisissa lehdissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä – julkaisemisen seurauksena saapuneiden hakemusten analysoinnin yhteydessä.

Tämän jälkeen hankintaviranomainen toimittaa suppeaan listaan hyväksytyille ehdokkaille tarjouspyyntökirjeen ja tarjouspyyntöasiakirjat. Toimeksisaaja valitaan tarjousten analysoimisen jälkeen noudattamalla ratkaisemismenettelyä (katso kohta 4, "Valinta- ja ratkaisuperusteet"). Minkäänlaisiin neuvotteluihin ei ole lupa ryhtyä.

3.3 Yksinkertaistettu menettely

Yksinkertaistetussa menettelyssä hankintaviranomainen kuulee valitsemiaan ehdokkaita ja määrää heidän kanssaan sopimusehdot erittelyjen perusteella. Tämän menettelyn päättyessä hankintaviranomainen hyväksyy taloudellisesti edullisimman tarjouksen.

3.4 Puitesopimus

Tässä menettelyssä komissio esittää rajoitetun tarjouspyynnön, valitsee ehdokkaat ja laatii sitten esitettyjen puitetarjousten perusteella luettelon mahdollisista sopimuspuolista, joilta voidaan pyytää asiantuntijoita käytettäväksi kuhunkin suunnittelukilpailun sisältämään erityisalaan liittyviin erityistehtäviin.

Kunkin erityissopimuksen (tehtävän) yhteydessä hankintaviranomainen pyytää luetteloon hyväksytyjä sopimuspuolia esittämään puitesopimuksensa määrittelemien rajojen mukaisen ehdotuksen. Taloudellisesti edullisin ehdotus hyväksytään.

3.5 Julkisoikeudellisten laitosten toteuttamat toimet (työohjelma)

Kun on kyse yhden tarjouksen perusteella tehtävistä sopimuksista, hankkeiden ja ohjelmien täytäntöönpanijoina ovat asianomaisten AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden julkiset tai puolijulkiset virastot tai yksiköt (julkisoikeudellisten laitosten toteuttamat toimet) taikka toiminnon toteutuksesta vastaava henkilö.

Yhteisö osallistuu toteutuksesta vastaavan yksikön kustannuksiin antamalla sen käyttöön siltä puuttuvia laitteita ja/tai materiaaleja ja/tai varoja, jotta se voisi hankkia tarvittavaa lisähenkilöstöä eli asiantuntijoita asianomaisista tai muista AKT-valtioista. Yhteisön osallistuminen kattaa ainoastaan täydentävistä toimenpiteistä ja väliaikaisista menoista aiheutuvat kustannukset, jotka liittyvät puhtaasti kyseisen hankkeen vaatimuksiin.

3.6 Humanitaarinen ja hätäapu

Humanitaarista ja hätäapua koskevat sopimukset on tehtävä tilanteen kiireellisyyden edellyttämällä tavalla. Tätä varten AKT-valtio voi humanitaariseen ja hätäapuun liittyvien toimintojensa osalta sallia yhteisymmärryksessä lähetystön päällikön kanssa kaikkien:

- suorien sopimusten tekemisen neuvottelumenettelyn avulla;
- julkisoikeudellisten laitosten toteuttamat toimet;
- täytäntöönpanon erityisvirastojen välityksellä;
- suoran täytäntöönpanon komission toimesta.

Yhteisö hallinnoi ja panee täytäntöön humanitaarista ja hätäapua koskevat toimintonsa nopeat, joustavat ja tehokkaat toiminnot mahdollistavien menettelyjensä mukaisesti.

3.7 Tarjouskilpailukutsua koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Kilpailupyynnömenettelyä ja arvoltaan erilaisia palvelu-, tavaranhankinta- ja urakkasopimuksia koskevien ilmoitusten julkaisemista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin palataan liitteessä I.

Sekatyyppisten sopimusten – joihin sisältyvät palveluhankinta-, tavaranhankinta- ja urakkausudet vaihtelevat sopimuksen mukaan – ollessa kysymyksessä hankintaviranomainen määrää yhdessä komission kanssa sopimuksen yhteydessä sovellettavan menettelyn ottamalla huomioon vaadittuihin palveluihin, urakoihin tai tavaranhankintoihin liittyvän tärkeimmän näkökohdan ja tarkastelemalla sitä kyseisen sopimuksen arvon ja strategisen merkityksen kannalta.

Mitään sopimusta ei voida jakaa keinotekoisesti, jotta näissä yleisissä määräyksissä tarkoitettuja toimenpiteitä ei tarvitsisi soveltaa siihen. Jos arvioidun sopimussumman laskentatavan osalta on epäilyjä, hankintaviranomainen jättää asian lähetystön päällikön selvitettäväksi ennen kysymyksessä olevaa sopimusta koskevan ilmoituksen julkaisemista.

Hankintaviranomaisen on tarkistettava kaikkien menettelyjen yhteydessä, että rehellisen kilpailun edellytykset täyttyvät. Aina kun ehdotettujen hintojen ja tarjoajan tarjoamien palvelujen välillä on ilmeinen ja merkittävä ero tai kun eri tarjoajien ehdottamien hintojen välillä on merkittävä ero, ja erityisesti kun julkiset yhtiöt, voittoa tavoittelemattomat yhtiöt tai valtioista riippumattomat järjestöt osallistuvat tarjouskilpailuun yksityisten yhtiöiden kanssa, hankintaviranomaisen on suoritettava tarkistuksia ja pyydettävä kaikki tarvittavat lisätiedot. Hankintaviranomaisen on käsiteltävä kyseisiä tietoja luottamuksellisuina. Kaikkien tarjoajien odotetaan ilmoittavan, että heidän esittämässään rahoitustarjouksissa otetaan huomioon kaikki tarjoajille aiheutuvat kustannukset, yleiskulut mukaan lukien.

3.8 Etuudet

AKT-valtioiden luonnollisten ja oikeushenkilöiden mahdollisimman laajan EKR:sta rahoitettujen sopimusten täytäntöönpanoon osallistumisen kannustamiseksi toteutetaan toimenpiteitä, joilla pyritään optimoimaan kyseisten valtioiden fyysisten ja inhimillisten voimavarojen käyttö. Tätä varten:

- a) rakennusurakoissa, joiden arvo on alle 5 000 000 euroa, AKT-valtioiden tarjoajille myönnetään 10 prosentin hintaetuus taloudellisesti, teknisesti ja hallinnollisesti vastaavan tasoihin tarjoajiin verrattuna, edellyttäen että vähintään neljännes yrityksen osakepääomasta ja sen johtohenkilöstöstä on yhdestä tai useammasta AKT-valtiosta;
- b) toimitussopimuksissa, riippumatta toimitusten arvosta, AKT-valtioiden tarjoajille, joiden toimitusten sopimusravosta vähintään 50 prosenttia on peräisin AKT-valtioista, myönnetään 15 prosentin hintaetuus taloudellisesti, teknisesti ja hallinnollisesti vastaavan tasoihin tarjoajiin verrattuna;
- c) palvelusopimuksissa taloudellisesti ja teknisesti vastaavan tasoihin tarjoajiin verrattuna etusija annetaan:
- AKT-valtioiden asiantuntijoille, instituutioille tai konsulttiyrityksille,
 - tarjouksille, jotka AKT-valtion yritys tekee yhteenliittymässä eurooppalaisten yhteistyökumppaneiden kanssa,
 - tarjouksille, joiden esittäjä on eurooppalainen ja jolla on alihankkijoita tai asiantuntijoita AKT-valtioista.
- d) alihankintaa kaavailtaessa valitun tarjoajan on annettava etusija AKT-valtioiden luonnollisille henkilöille ja yrityksille, jotka pystyvät hoitamaan sopimuksessa edellytetyt tehtävät vastaavin ehdoin;
- e) AKT-valtio voi ehdottaa tarjouspyynnössä mahdollisille tarjoajille muiden AKT-valtioiden yritysten tai yhteisellä sopimuksella valittujen kansallisten asiantuntijoiden tai konsulttien apua. Tämä yhteistyö voi tapahtua yhteisyrityksen, alihankintasopimuksen tai työharjoittelun muodossa.

4. SOPIMUSTEN VALINTA- JA RATKAISUPERUSTEET

Sopimusten tekeminen avoimen tai rajoitetun menettelyn perusteella tapahtuu aina ottamalla huomioon seuraavat toimet:

- a) Sopimusilmoituksessa julkaistuihin valintaperusteisiin perustuva valintamenettely, johon liittyy:
- tarjoajien tai ehdokkaiden kohdassa 2 ("Sopimuskelpoisuus") tarkoitettujen sopimuskelpoisuuden tarkistaminen,
 - tarjoajien tai ehdokkaiden luottokelpoisuuden ja taloudellisen tilanteen tarkistaminen,
 - tarjoajien tai ehdokkaiden ja heidän käyttämänsä henkilökunnan teknisten ja ammatillisten edellytysten tarkistaminen.

Sopimusilmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjoissa on määriteltävä näitä tarkistuksia tehtäessä käytettävä(t) peruste(et).

- b) Tarjousten vertaileminen sopimusilmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettujen ratkaisuperusteiden perus-

teella käyttäen perusteena hintaa ja muita sellaisia ennalta määrättyjä perusteita, jotka mahdollistavat taloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittelemisen.

Avoimessa menettelyssä toimenpiteet a) ja b) toteutetaan yhden vaiheen – tarjousten analysoinnin – kuluessa.

Rajoitetussa menettelyssä toimenpide a) toteutetaan ensin arviointaessa ehdokkaita (suppean luettelon laatiminen) ja toimenpide b) sen jälkeen (tarjouspyyntö) eriteltäessä tarjouksia.

5. LYKKÄYSEHDON SISÄLTÄVÄ TARJOUSPYYNTÖ

Tarjouspyyntöön voidaan sisällyttää lykkäysehto poikkeustapauksissa silloin, kun pyyntö on asianmukaisesti perusteltu. Tämä tarkoittaa sellaista tilannetta, että tarjouspyyntö esitetään ennen rahoituspäätöstä tai ennen kuin komission ja AKT-valtion välinen rahoitussopimus on allekirjoitettu, ja sitä, että hankintasopimuksen tekemisen edellytyksenä on rahoitussopimuksen tekeminen ja siten tarkoitukseen suunniteltujen varojen luovuttaminen käytettäväksi.

Lykkäysehdon mahdollisten vaikutusten vuoksi kyseisestä ehdosta on nimenomaisesti mainittava sopimusilmoituksessa.

Tarjouspyyntö on kaikissa tapauksissa peruutettava, jos komission päätöksentekomenettely keskeytyy tai jos rahoitussopimusta ei tehdä.

6. HANKINTAMENETTELYN PERUUTTAMINEN

Jos hankintamenettely peruutetaan, kaikille tarjoajille ilmoitetaan peruuttamisen perusteluista kirjallisesti mahdollisimman pian. Peruuttaminen on mahdollista seuraavissa tapauksissa:

- a) jos tarjouspyyntö ei ole tuottanut tulosta, toisin sanoen jos yhtään laadulliset ja/tai rahoitukselliset kelpoisuusvaatimukset täyttävää tarjousta ei ole tehty tai jos tarjouspyyntöön ei ole vastattu;
- b) jos hankkeen teknisiä tai taloudellisia osia on muutettu perustavanlaatuisella tavalla;
- c) jos hanketta ei voida toteuttaa tavanomaisin keinoin poikkeuksellisten olosuhteiden tai pakottavien syiden vuoksi;
- d) jos kaikki teknisesti hyväksyttävät tarjoukset ylittävät käytettävissä olevat rahavarat;
- e) jos menettelyssä on ilmennyt sellaisia vakavia väärinkäytöksiä, jotka ovat nimenomaisesti rajoittaneet tavanomaista kilpailua.

Menettelyn peruuttamisen jälkeen hankintaviranomainen voi päättää vaihtoehtoisesti:

- a) uuden tarjouspyynnön esittämisestä;

- b) neuvottelumenettelyn aloittamisesta sen tarjoajan tai niiden tarjoajien kanssa, joka täyttää / jotka täyttävät valintaperusteet ja jotka ovat tehneet teknisesti hyväksyttävän tarjouksen; tämä on mahdollista, mikäli alkuperäisiä sopimusehtoja ei olennaisesti muuteta;
- c) sopimushankkeen raukeamisesta.

Lopullisen päätöksen tekeminen on joka tapauksessa hankintaviranomaisen vastuulla komission annettua siihen suostumuksensa.

7. AMMATTIETTIKKAA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

Jos ehdokas tai tarjoaja yrittää tavalla tai toisella joko saada haltuunsa luottamuksellisia tietoja, tehdä laittomia sopimuksia kilpailijoidensa kanssa tai vaikuttaa tuomaristoon tai hankintaviranomaiseen tarjousten tutkimus-, selvitys- arviointi- ja vertailumenettelyn aikana, hänen hakemuksensa tai tarjouksensa hylätään tämän vuoksi ja lisäksi hänelle saatetaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia.

Ilman hankintaviranomaisen etukäteen antamaa kirjallista lupaa toimeksisaajalla, tämän henkilökunnalla tai millään sellaisella yhtiöllä, jonka kanssa toimeksisaaja on yhteistyössä tai sidos-suhteessa, ei ole minkäänlaista oikeutta tehdä tätä, toimittaa tarvikkeita tai suorittaa muita hankkeeseen liittyviä palveluja edes tilapäisesti tai alihankintana. Tätä kieltoa sovelletaan myös muihin sellaisiin mahdollisiin hankkeisiin, joiden vuoksi toimeksisaaja voi joutua sopimuksen luonteesta johtuvaan eturistiriitatilanteeseen.

Jättäessään hakemuksensa tai tarjouksensa ehdokkaan tai tarjoajan on ilmoitettava, ettei mitään mahdollista eturistiriitaa ole olemassa, ja lisäksi, ettei hänellä ole minkäänlaisia erityisiä yhteyksiä muihin tarjoajiin tai hankkeen muihin osapuoliin. Jos edellä kuvatun kaltainen tilanne kuitenkin syntyy sopimuksen täytäntöönpanon aikana, toimeksisaajan on ilmoitettava tästä välittömästi hankintaviranomaiselle.

Toimeksisaajan on toimittava kaikissa tilanteissa puolueettomasti ja vilpittömän neuvonantajan tavoin sekä ammittaan koskevien eettisten sääntöjen mukaisesti. Hän ei luovuta hanketta tai palveluja koskevia tietoja julkisuuteen ilman hankintaviranomaisten etukäteen antamaa lupaa. Hän ei vaadi hankintaviranomaiselta minkäänlaisia sitoumuksia ilman tämän enakkoon antamaa kirjallista suostumusta.

Toimeksisaaja ja hänen henkilökuntansa kunnioittavat sopimuksen voimassaolon aikana ihmisoikeuksia ja sitoutuvat olemaan loukkaamatta edunsaajavaltion poliittisia, kulttuurisia tai uskonnollisia käytäntöjä.

Sopimuksen mukaisesti toimeksisaajan palkkio muodostuu ai-noastaan sopimuksessa määrätystä palkkiosta. Toimeksisaaja ja hänen henkilökuntansa eivät saa harjoittaa mitään sellaista toimintaa tai ottaa vastaan mitään sellaisia etuja, jotka olisivat ristiriidassa niiden velvollisuuksien kanssa, joita heillä on hankintaviranomaista kohtaan.

Toimeksisaajan ja hänen henkilökuntansa on noudatettava ammattisalaisuutta koko sopimuksen voimassaolon ajan ja myös sen jälkeen. Kaikki toimeksisaajan sopimuksen täytäntöönpa-

non yhteydessä vastaanottamat tai laatimat selonteot ja asiakirjat ovat luottamuksellisia.

Sopimuksessa määrätään siitä, kuinka sopimuspuolet käyttävät kaikkia sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä laadittuja, vastaanotettuja tai luovutettuja selontekoja ja asiakirjoja.

Toimeksisaaja pidättäytyy kaikista sellaisista yhteyksistä, jotka voisivat vaarantaa hänen tai hänen henkilökuntansa riippumattomuuden. Jos toimeksisaaja menettää riippumattomuutensa, hankintaviranomainen voi tästä mahdollisesti aiheutuneen vahingon vuoksi purkaa sopimuksen ilman etukäteen annettavaa varoitusta ja ilman että toimeksisaaja voi vaatia keskeytymisen perusteella minkäänlaista vahingonkorvausta.

Komissio varaa itselleen oikeuden keskeyttää tai peruuttaa hankkeiden rahoituksen, jos hankintamenettelyn jossain vaiheessa havaitaan korruptiotapauksia – olivatpa ne luonteeltaan millaisia tahansa – ja jos hankintaviranomainen ei toteuta kaikkia asianmukaisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi. Tässä määräyksessä korruptiotapauksella tarkoitetaan mitä tahansa sellaista tapausta, jossa tarjoudutaan antamaan tai suostutaan tarjoamaan jollekin toiselle henkilölle lahjus, palkkio tai proviisio yllykkeeksi tai korvauksena siitä, että sen saaja suorittaisi hankintapäätöksen tekemiseen tai mihin tahansa muuhun toimeksiantajan kanssa tehtyyn sopimukseen liittyviä toimia tai olisi suorittamatta niitä.

Kaikkiin palvelujen tai työsuoritusten tarjoamista tai hankintojen suorittamista koskeviin tarjouspyyntöasiakirjoihin ja sopimuksiin on sisällyttävä erityinen määräys, jossa täsmennetään, että koko tarjous hylätään tai sopimus mitätöidään, jos käy ilmi, että sopimuksen tekemiseen tai täytäntöönpanoon on liittynyt epätavanomaisia liiketoimintakuluja.

Epätavanomaisiksi liiketoimintakuluiksi katsotaan kaikki sellaiset provisiot, joita ei mainita pääsopimuksessa tai jotka eivät perustu sellaiseen muodoltaan asianmukaiseen sopimukseen, jossa viitataan kyseiseen sopimukseen; kaikki sellaiset palkkiot, joita ei ole maksettu korvaukseksi tosiasiallisesta laillisesta palvelusta; kaikki johonkin veroparatiisiin maksetut palkkiot ja kaikki sellaiset palkkiot, joiden saajaa ei ole yksilöity selvästi tai joiden saajana on pöytälaatikkoyhtiön tunnusmerkit täyttävä yhtiö.

Toimeksisaaja sitoutuu toimittamaan komissiolle tämän pyynnöstä kaikki sopimuksen täytäntöönpanoedellytyksiä koskevat todistukset. Komissio voi suorittaa joko asiakirjojen perusteella tai paikan päällä kaikki ne tarkastukset, joiden se katsoo olevan tarpeen, hankkiakseen todisteita epätavanomaisista liiketoimintakuluista.

Yhteisön rahoitusta saavien hankkeiden rahoitukseen liittyviä epätavanomaisia liiketoimintakuluja tutkittaessa syyllisiksi todetut toimeksisaajat voidaan todettujen rikkomusten vakavuuden mukaisesti joko irtisanoa sopimuksesta tai sulkea lopullisesti yhteisön rahoituksen ulkopuolelle.

Yhden tai useamman tällaisen ammattietiikkaa koskevan määräyksen noudattamisen laiminlyönnistä voi seurata, että ehdokas, tarjoaja tai (toimeksisaaja) jätetään yhteisön muiden sopimusten ulkopuolelle tai että hänelle asetetaan seuraamuksia. Kysymyksessä olevalle henkilölle tai yhtiölle on ilmoitettava asiasta kirjallisesti.

8. MUUTOKSENHAKUKEINOT

Jos tarjoaja katsoo kärsineensä vahinkoa valintamenettelyyn tai hankintamenettelyyn liittyneen virheen tai lainvastaisuuden vuoksi, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi hankintaviranomaiselle ja annettava asia tiedoksi komissiolle. Hankintaviranomaisen on annettava vastaus 90 vuorokauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta.

Kun komissiolle on ilmoitettu valituksesta, se ilmoittaa kantansa hankintaviranomaiselle ja pyrkii löytämään mahdollisuuksien mukaan sopuratkaisun valituksen tehneen tarjoajan ja hankintaviranomaisen välille.

Jos edellä mainittu menettely ei johda toivottuun tulokseen, tarjoaja voi vedota toimeksiantajavaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti käyttöön otettuihin menettelyihin.

Lisäksi Euroopan kansalaisten oikeuksiin kuuluu oikeus saattaa valituksensa Euroopan oikeusasiamiehen käsiteltäväksi. Euroopan oikeusasiamies tutkii tapauksia, joissa valitus koskee Euroopan yhteisön toimielinten toimintaan liittyviä hallinnollisia epäkohtia.

Niissä tapauksissa, joissa hankintaviranomainen ei noudata näissä yleisissä määräyksissä tarkoitettuja sopimuskentekoa koskevia toimenpiteitä, komissio varaa itselleen oikeuden keskeyttää valituksen kohteina olevien sopimusten rahoitus, kieltää kyseinen rahoitus tai vaatia rahoituksen palauttamista.

II OSA

PALVELUHANKINTOJA KOSKEVIEN SOPIMUSTEN YHTEYDESSÄ SOVELLETTAVAT ERITYISTOIMENPITEET

9. JOHDANTO

Yhteistyöpolitiikan mukaista teknistä ja taloudellista yhteistyötä toteutetaan käyttämällä asiantuntijoita erilaisissa palvelusopimuksissa, erityisesti tutkimuksen ja teknisen avun aloilla.

Tutkimussopimukset koskevat muun muassa hankkeiden määrittelyä ja valmistelua koskevia tutkimuksia, toteutettavuustutkimuksia, taloudellisia tutkimuksia ja markkinatutkimuksia, teknisiä tutkimuksia, arviointeja ja tarkastuksia.

Tutkimussopimuksissa edellytetään yleensä tuloksia, mikä tarkoittaa sitä, että toimeksisaajan on toimitettava tietty tuote käyttämällä kaikkia kyseisen tavoitteen saavuttamisen edellyttämiä tekniikoita ja toimintatapoja. Tämän vuoksi tällaisista sopimuksista maksetaan urakkakorvaus. Toimeksisaajalle voidaan maksaa urakkapalkkio ainoastaan, jos määrätty tavoite saavutetaan.

Teknistä apua koskevia sopimuksia käytetään tapauksissa, joissa palvelujen tarjoaja toimii neuvonantajana, sekä tapauksissa, joissa palvelujen tarjoajaa pyydetään johtamaan tai valvomaan hanketta, antamaan käyttöön sopimuksessa määriteltyjä erikoisasiantuntijoita tai hankkimaan hankintaviranomaisen nimissä ja tämän puolesta tavaroita, palveluja tai työsuorituksia.

Teknisen avun sopimuksissa edellytetään usein ainoastaan velvollisuutta vastata käytetyistä keinoista, mikä tarkoittaa sitä, että toimeksisaaja on vastuussa hänelle uskottujen – tehtävänkuvauksessa täsmennettyjen – tehtävien suorittamisesta ja vaa-

dittujen palvelujen laadun varmistamisesta; näistä tehtävistä maksettavat palkkiot määräytyvät tosiasiallisesti käytettyjen keinojen ja suoritettujen palvelujen perusteella. Toimeksisaajalla on kuitenkin sopimukseen perustuva valvontavelvollisuus, sillä hänen on varoitettava hankintaviranomaista riittävän ajoissa kaikista sellaisista tapahtumista, jotka saattavat vaikuttaa hankkeen asianmukaiseen toteutukseen.

Joihinkin palvelusopimuksiin voi liittyä samanaikaisesti sekä käytettyjä keinoja että saavutettuja tuloksia koskeva velvollisuus.

Hankintaviranomainen, joka täsmennetään aina sopimusilmoituksessa, on viranomainen, joka on valtuutettu tekemään sopimus. Palvelusopimusten tekemisestä vastaa AKT-valtio, jonka kanssa komissio tekee yleensä rahoitussopimuksen.

Hankintaviranomainen ja lähetystön päällikkö laativat suppeat luettelot tiiviissä yhteistyössä. Komissio valmistelee ja lähettää kansainväliset tarjouspyyntöasiakirjat hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten. Hankintaviranomainen toimittaa muut tarjouspyyntöasiakirjat lähetystön päällikön hyväksyttäväksi ennen niiden julkaisemista. Täten hyväksytyjen päätösten perusteella ja tiiviissä yhteistyössä lähetystön päällikön kanssa hankintaviranomainen esittää kaikki tarjouspyynnöt, vastaanottaa tarjoukset, toimii puheenjohtajana tarjouksia tarkasteltaessa ja vahvistaa tarjouspyynnön lopputuloksen. Hankintaviranomainen toimittaa lähetystön päällikölle hyväksymistä varten tiedot lopputuloksesta, johon saatujen tarjousten perusteella on päädytty, sekä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen. Saatuaan lähetystön päällikön hyväksynnän hankintaviranomainen allekirjoittaa sopimukset ja antaa ne tiedoksi lähetystön päällikölle. Lähetystön päällikkö kutsutaan aina virallisesti paikalle ja on yleensä läsnä, kun tarjoukset avataan ja analysoidaan.

AKT-valtiot voivat myös pyytää komissiota neuvottelemaan, laatimaan, tekemään ja panemaan täytäntöön palvelusopimukset puolestaan suoraan tai sen asiasta vastaavan virastonsa kautta.

Tarkastus- ja arviointi- sekä puitesopimusten tekeminen on aina asianomaisen AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden nimissä ja niiden puolesta toimivan komission vastuulla.

Palvelujen tarjoaja on sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka tarjoaa palveluja. Sellaista palvelujen tarjoajaa, joka pyytää kutsua osallistua rajoitettuun tai yksinkertaistettuun menettelyyn, nimitetään ehdokkaaksi. Tarjouksen jättänyttä henkilöä tai tahoa nimitetään tarjoajaksi.

10. HANKINTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT PERIAATTEET

10.1 Arvoltaan vähintään 200 000 euron sopimukset

10.1.1 Rajoitettu menettely

Palvelusopimuksia tehtäessä käytetään yleensä rajoitettua kansainvälistä tarjouspyyntöä. Kaikkien arvoltaan vähintään 200 000 euron palvelusopimusten yhteydessä on yleensä esitettävä rajoitettu tarjouspyyntö ennakkoilmoituksen (sopimusta koskevat ennakkotiedot) ja kohdassa 11.1 ("Sopimusilmoitusten julkaiseminen") tarkoitetun sopimusilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

10.1.2 Neuvottelumenettely

Seuraavissa tapauksissa palvelusopimukset voidaan kuitenkin tehdä noudattamalla neuvottelumenettelyä komission annettua ennakkosuostumuksensa:

- a) Jos hankintaviranomaisille ennalta arvaamattomista syistä aiheutuneen äärimmäisen kiireen vuoksi kohdissa 11 ja 12.2 tarkoitetuille rajoitetuille tai yksinkertaistetuille menettelyille asetettuja määräaikoja ei voida noudattaa. Äärimmäisen kiireen perustelemiseksi mainitut syyt eivät saa missään olosuhteissa johtua hankintaviranomaisista. Tässä yhteydessä viimeksi mainittu voi käydä vapaasti asianmukaisiksi katsomiaan keskusteluja niiden mahdollisten tarjoajien kanssa, jotka se on valinnut laatimaansa luetteloon yhteisymmärryksessä lähetystön päällikön kanssa, ja myöntää sopimuksen valitsemalleen tarjoajalle.
- b) Kun palvelut uskotaan julkisoikeudellisille laitoksille tai sellaisille laitoksille tai yhdistyksille, jotka eivät tavoittele voittoa. Sellaista laitosta tai yhdistystä, joka ei tavoittele voittoa, ei voida luonnostaan pitää voittoa tavoittelemattomana toimeksisaajana, eikä sellaisille tahoille voida kaikissa tapauksissa myöntää neuvottelumenettelyyn perustuvaa kohtelua. Neuvottelumenettely voidaan hyväksyä ainoastaan silloin, kun sopimuksen päämäärään ei liity taloudellisia tai kaupallisia näkökohtia, erityisesti silloin kun suunniteltu toiminta on luonteeltaan institutionaalista tai kun sen tarkoituksena on kansalaisille annettava sosiaalinen apu.
- c) Jo aloitettujen palvelujen jatkaminen uusilla työsuorituksilla. Tapauksia on kahta eri tyyppiä:
 - Lisäurakat eivät sisälly pääsopimukseen, mutta niistä on tullut ennalta arvaamattomista syistä välttämättömiä sopimuksen toteuttamiselle edellyttäen, että i) lisäurakkaa ei voida erottaa teknisesti tai taloudellisesti pääsopimuksesta aiheuttamatta huomattavaa haittaa hankintaviranomaiselle, ii) lisäurakoiden yhteenlaskettu arvo on enintään 50 prosenttia pääsopimuksen arvosta.
 - Lisäpalvelut ovat ensimmäisen sopimuksen toimeksisaajalle uskottujen palvelujen toisintoja. Tähän määräykseen vetoaminen edellyttää kahden edellytyksen täyttymistä: i) ensimmäisen työsuorituksen yhteydessä on julkaistu sopimusilmoitus, ja ii) ensimmäisen työsuorituksen yhteydessä julkaistussa sopimusilmoituksessa on ilmoitettu selvästi mahdollisuudesta käyttää neuvottelumenettelyä sovittaessa hanketta koskevista uusista työsuorituksista, samoin kuin hankkeesta aiheutuvat arvioidut kustannukset. Uudet palvelut voivat muodostaa esimerkiksi tutkimuksen tai toimen toisen vaiheen. Viimeksi mainitussa tapauksessa sopimusta voidaan jatkaa ainoastaan kerran siten, että sen arvo ja kesto ovat enintään alkuperäisen sopimuksen arvoa ja kestoja vastaavia.
- d) Jos tarjouspyyntö ei ole tuottanut tulosta, toisin sanoen kun sen seurauksena ei ole esitetty yhtään laadulliset ja/tai raholliset kelpoisuusvaatimukset täyttävää tarjousta. Tällaisessa tapauksessa hankintaviranomainen voi, peruutettuaan tarjouspyynnön, ryhtyä neuvotteluihin valitsemansa tarjouskilpailuun osallistuneen tarjoajan tai valitsemiensa tarjous-

kilpailuun osallistuneiden tarjoajien kanssa, edellyttäen, ettei alkuperäisiä sopimusehtoja olennaisesti muuteta (katso kohta 6, "Hankintamenettelyn peruuttaminen"). Komission on annettava suostumuksensa etukäteen, jotta hankintaviranomainen voi aloittaa neuvottelut.

- e) Palveluhankintaa koskeva sopimus tehdään suunnittelukilpailun tuloksena ja se on noudatettavien sääntöjen mukaan tehtävä suunnittelukilpailun voittajan kanssa, tai jos voittajia on useita, näistä jonkun kanssa; jälkimmäisessä tapauksessa kaikki voittajat on kutsuttava neuvotteluihin.

10.2 Arvoltaan alle 200 000 euron sopimukset

10.2.1 Puitesopimus ja yksinkertaistettu menettely

Arvoltaan alle 200 000 euron sopimukset voivat olla puitesopimusmenettelyn tai sellaisen yksinkertaistetun menettelyn kohteena, johon osallistuu vähintään kolme ehdokasta, lukuun ottamatta niitä tapauksia, joita koskee kohdassa 10.1.2 tarkoitettu neuvottelumenettely.

11. RAJOITETTU KANSAINVÄLINEN TARJOUSPYyntÖ (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN VÄHINTÄÄN 200 000 EURON SOPIMUKSIIN)

11.1 Sopimusilmoitusten julkaiseminen

Taatakseen mahdollisimman laajan osallistumisen kilpailupyynnöihin ja asianmukaisen avoimuuden komission on julkaistava ennakoilmoituksia (sopimuksia koskevat ennakoilmoitukset) ja sopimusilmoituksia kaikkien arvoltaan vähintään 200 000 euron sopimusten osalta.

11.1.1 Ennakoilmoitusten julkaiseminen (sopimuksia koskevat ennakoilmoitukset)

Komission on julkaistava kerran vuodessa tarjouspyyntöjen perusteella ennakoilmoitukset julkaisemista seuraavien 12 kuukauden aikana tehtävistä palveluhankintoja koskevista sopimuksista.

Ennakoilmoituksissa on ilmoitettava lyhyesti kysymyksessä olevien sopimusten kohde, sisältö ja arvo. Ennakkotietojen luonteen vuoksi ilmoitus ei velvoita komissiota rahoittamaan sopimuksia. Yritysten ei siis pidä lähettää kiinnostuksenilmoituksia tässä vaiheessa.

Ennakoilmoitukset on julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä.

11.1.2 Palvelusopimusta koskevien ilmoitusten julkaiseminen

Sen lisäksi, että kaikista arvoltaan vähintään 200 000 euron sopimuksista julkaistaan ennakoilmoitus, niistä on julkaistava erityinen rajoitettu menettelyä koskeva sopimusilmoitus *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, kunkin AKT-valtion virallisessa lehdessä, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä. Ennakoilmoituksen ja sopimusilmoituksen julkaisemisen välillä on oltava vähintään 30 vuorokautta.

Erityisilmoituksessa hankintaviranomainen ja sopimuksen kohde on kuvailtava selvästi, täsmällisesti ja kattavasti. Suunniteltua toimintaa varten käytettävissä olevien varojen enimmäismäärä ja toimenpiteiden suunniteltu aikataulu on ilmoitettava. Tämän ilmoituksen on mahdollistettava se, että ne palvelujen tarjoajat, joita asia koskee, voivat jättää hakemuksensa, jotka sisältävät tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, ovatko he päteviä toteuttamaan kysymyksessä olevan sopimuksen. Kilpailun edellytysten täyttyminen voidaan varmistaa ainoastaan varaamalla kohtuullinen määräaika hakemusten jättämiselle. Hakemusten vastaanottamisen vähimmäismääräaika on 30 vuorokautta siitä päivästä lukien, jolloin ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja Internetissä. Määräaika määräytyy sopimuksen laajuuden ja kokoonpanon perusteella.

Paikallisesti julkaistun sopimusilmoituksen on oltava samanlainen kuin EYVL:ssä ja Internetissä julkaistu ilmoitus ja se on julkaistava samanaikaisesti. Komissio huolehtii *Euroopan yhteisöjen viralliseen lehteen* ja Internetiin tulevista ilmoituksista. AKT-valtiot huolehtivat paikallisella tasolla julkaistavista sopimusilmoituksista.

11.2 Suppean luettelon laatiminen

Niiden palvelujen tarjoajien, joita asia koskee, on lähetettävä – joko yksilölliset tai yhteenliittymän nimissä laaditut – hakemuksensa ja erityisessä sopimusilmoituksessa vaaditut tiedot, jotta heidän kykynsä suorittaa ehdotetut toimet voidaan arvioida. Valintamenettely sisältää seuraavat osat:

- Suljetaan menettelyn ulkopuolelle ehdokkaat, jotka eivät täytä kelpoisuusehtoja, ja jossain kohdassa 7 ("Ammattietiikkaa koskevat määräykset") mainituista tilanteista olevat ehdokkaat (katso kohta 2, "Sopimuskelppoisuus").
- Tarkistetaan, että ehdokkaiden taloudellinen tilanne on luotettava ja vakaa (luottokelpoisuus ja taloudellinen tilanne) pyytämällä esimerkiksi taseotteet ja tiedot liikevaihdosta kolmen viimeksi kuluneen vuoden ajalta.
- Tarkistetaan ehdokkaiden tekninen ja ammatillinen pätevyys, josta on osoituksena erityisesti i) (jos tarpeen) ehdokkaan käyttämien työntekijöiden keskimääräinen vuotuinen määrä, ehdokkaan koko henkilöstön lukumäärä ja ammatillinen kokemus sekä ii) tiedot tärkeimmistä kysymyksessä olevalla alalla viimeisten vuosien aikana toimitetuista palveluista.

Sen jälkeen kun vastauksena sopimusilmoitukseen toimitetut hakemukset on analysoitu, suppeaan luetteloon merkitään ne palvelujen tarjoajat, jotka antavat parhaat takeet sopimuksen toteuttamisesta. Suppeaan luetteloon on kuuluttava vähintään neljä ja enintään kahdeksan palvelujen tarjoajaa. Jokaisessa sopimusilmoituksessa on mainittava luetteloon merkittävien palvelujen tarjoajien vähimmäis- ja enimmäismäärät.

Sen jälkeen kun hankintaviranomainen ja lähetystön päällikkö ovat hyväksyneet suppean luettelon, siihen valitut yhtiöt tai yhteenliittymät eivät voi enää ryhtyä yhteistyöhön keskenään eivätkä tehdä keskenään kyseistä sopimusta koskevia alihankintatasopimuksia.

Hankintaviranomainen voi hyväksyä töiden toteuttamisen muilla yhtiöillä toteuttavana alihankintana, edellyttäen, että tarjoaja ilmoittaa asiasta selvästi tarjouksessaan, että alihankkija

täyttää kohdassa 2 ("Sopimuskelppoisuus") tarkoitetut kelpoisuusehdot ja kohdassa 7 ("Ammattietiikkaa koskevat määräykset") tarkoitetut edellytykset, ja ettei alihankintana toteutettavien töiden osuus tarjouksesta ole kohtuuttoman suuri. Tämä osuus on täsmennettävä tarjouspyyntöasiakirjoissa.

Kaikille niille ehdokkaille, joita ei ole hyväksytty, ilmoitetaan tästä. Valituille ehdokkaille lähetetään tarjouspyyntökirje ja tarjouspyyntöasiakirjat. Lopullinen luettelo julkaistaan samanaikaisesti Internetissä.

11.3 Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen ja sisältö

Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen vaaditulla tavalla on olennaisen tärkeää sekä hankintamenettelyn asianmukaisen läpiviemisen että sopimuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Kyseisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki ne määräykset ja tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta ne ehdokkaat, joilta tarjouksia pyydetään, voivat esittää tarjouksensa: tiedot noudatettavista menettelyistä, toimitettavista asiakirjoista, vaatimustenvastaisuudesta, ratkaisuperusteista ja niiden painotuksista sekä alihankintaa koskevista edellytyksistä ja niin edelleen.

Asiakirjojen laatiminen on komission vastuulla. Hankintaviranomainen toimittaa suppeaan luetteloon hyväksytyille ehdokkaille tarjouspyyntökirjeen ja seuraavat osat sisältävät hyväksytyt tarjouspyyntöasiakirjat:

- tarjoajille annettavat ohjeet, joissa on määrättävä muun muassa seuraavista seikoista:
 - i) sopimustyyppi,
 - ii) sopimuksen ratkaisuperusteet ja perusteiden painotukset,
 - iii) haastattelumahdollisuus, mikäli haastattelemine on tarpeen, ja mahdollisten haastattelujen aikataulu,
 - iv) mahdollinen lupa vaihtoehtojen esittämiseen,
 - v) mahdollisesti hyväksyttävän alihankinnan osuus,
 - vi) sopimusta varten käytettävissä olevien varojen enimmäismäärä ja
 - vii) tarjouksessa tarkoitettu valuutta,
- suppea ehdokasluettelo (johon sisältyy maininta kyseisten ehdokkaiden välistä yhteistyötä koskevasta kiellosta),
- EKR:n rahoittamia palvelusopimuksia koskevat yleiset sopimusehdot,
- erityisohjeet, joissa esitetään yksityiskohtaisesti yleiset sopimusehdot, täydennetään niitä tai esitetään niitä koskevia poikkeuksia; mikäli annetut tiedot ovat keskenään ristiriidassa, erityisohjeet ovat ensisijaisia yleisiin sopimusehtoihin nähden,
- tehtäväkuvaus, joka sisältää hankkeen suunnitellun aikataulun ja suunnitellut päivämäärät, joista alkaen tärkeimpien asiantuntijoiden on oltava käytettävissä,
- hinnasto (tarjoaja täyttää),

- tarjouslomake,
- sopimuslomake,
- takuulomakkeet pankin tai muun vastaavan laitoksen ennakkoja varten antamasta takuusta.

11.4 Ratkaisuperusteet

Sopimuksen ratkaisuperusteet mahdollistavat taloudellisesti edullisimman tarjouksen selvittämisen. Nämä perusteet sisältävät tekniset perusteet, jotka mahdollistavat teknisen laadun arvioinnin, ja rahoitusta koskevat perusteet, kuten tarjouksen hinnan.

Teknisten perusteiden avulla voidaan arvioida teknisten tarjousten laatu. Kaksi tärkeintä teknisten perusteiden ryhmää koskevat käytettyjä menettelytapoja ja ehdotettujen asiantuntijoiden ansioluetteloiden arviointia. Tekniset perusteet voidaan jakaa alaperusteisiin. Menettelytapoja voidaan tarkastella esimerkiksi tehtävänkuvauksen ymmärtämisen, edunsaajavaltion teknisten ja ammatillisten voimavarojen parhaan mahdollisen käytön ja töiden aikataulun sekä sen perusteella, kuinka asianmukaisia käytetyt keinot ovat suoritettaviin tehtäviin nähden, kentällä olevia asiantuntijoita varten ehdotetun tuen perusteella ja niin edelleen. Ansioluettelot voidaan arvostella erikseen esimerkiksi pätevyyden, ammatillisen kokemuksen, kokemuksen maantieteellisen laaja-alaisuuden ja kielitaidon perusteella.

Kunkin teknisen perusteen nojalla määräytyvä pistemäärä koostuu alaperusteiden mukaan annettavista pisteistä. Kaikkien eri perusteiden nojalla annettavien kokonaispisteiden enimmäismäärä on 100 pistettä. Perusteina käytetyt ominaisuudet pisteytetään vaadittujen palvelujen mukaan. Painotuksesta määrätään tapauskohtaisesti tarjouspyyntöasiakirjoissa.

Pisteiden on liityttävä mahdollisimman läheisesti tehtävänkuvaukseen, jossa kuvataan toimitettavia palveluja, ja niillä on viitattava tarjouksissa tarkoitettuihin helposti tunnistettaviin ja, mikäli mahdollista, helposti mitattaviin muuttujiin.

Tarjouspyyntöasiakirjoissa on esitettävä teknisessä arvioinnissa käytettävistä erilaisista perusteista ja alaperusteista – joiden painotukset on ilmoitettava – muodostuva asteikko.

11.5 Menettelyn aikana annettavat lisätiedot

Tarjouspyyntöasiakirjojen on oltava riittävän selkeitä sen varmistamiseksi, ettei niiltä palvelujen tarjoajilta, joita pyydetään tekemään tarjous, tarvitse pyytää menettelyn aikana lisätietoja. Jos hankintaviranomainen toimittaa tarjouspyyntöasiakirjoihin liitettäviä lisätietoja joko omasta aloitteestaan tai jonkin tarjoajan pyynnöstä, kyseiset tiedot on toimitettava kirjallisina ja samanaikaisesti kaikille tarjoajille.

Tarjoajat voivat esittää kysymyksensä kirjallisesti viimeistään 21 vuorokautta ennen tarjousten viimeistä jättöpäivää. Hankintaviranomaisen on toimitettava vastaukset kysymyksiin kaikille niille ehdokkaille, joita on pyydetty tekemään tarjous, viimeistään 11 vuorokautta ennen tarjousten vastaanottamiselle asetun määräajan päättymistä.

11.6 Tarjousten viimeinen jättöpäivä

Tarjousten on oltava perillä tarjouspyynnössä ilmoitetussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä mainittuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä. Tarjousten laatu ja kilpailun edellytysten täytyminen voidaan taata ainoastaan varaamalla tarjousten jättämiseksi kohtuullinen määräaika. Kokemus on osoittanut, että liian lyhyt määräaika estää ehdokkaita jättämästä tarjouksia tai saa heidät jättämään puutteellisia tai huonosti valmisteltuja tarjouksia.

Tarjouspyyntökirjeen lähettämisen ja tarjousten jättämiseksi asetun määräajan päättymispäivän välillä on oltava vähintään 50 vuorokautta. Kiireellisissä tapauksissa ja komission annettua tätä varten luvan etukäteen voidaan kuitenkin noudattaa myös muunlaisia määräaikoja.

11.7 Tarjousten voimassaoloaika

Tarjoukset sitovat tarjoajia tarjouspyyntökirjeessä määrätyn ajanjakson ajan. Kyseisen ajanjakson on oltava riittävän pitkä, jotta hankintaviranomainen voi analysoida tarjoukset, hyväksyä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen, ilmoittaa ratkaisusta ja tehdä sopimuksen. Tarjousten voimassaoloajaksi on vahvistettu 90 vuorokautta alkaen tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetusta päivästä.

Hankintaviranomainen voi pyytää tarjoajilta – poikkeustapauksissa, ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä – voimassaoloajan pidentämistä enintään 40 vuorokaudella.

Lisäksi sen tarjoajan, jonka tarjous hyväksytään, on pidettävä tarjoustaan voimassa vielä 60 vuorokauden ajan alkaen tarjouskilpailun ratkaisua koskevan ilmoituksen antamisesta.

11.8 Tarjousten jättäminen

Tarjoukset on lähetettävä noudattamalla kahden kirjekuoren periaatetta, toisin sanoen pakkaukseen tai päällyskuoreen pakataan kaksi erillistä sinetöityä kirjekuorta, joista toisessa (A-kuoreessa) on merkintä ”Tekninen tarjous” ja toisessa (B-kuoreessa) ”Rahoitustarjous”.

Tämän säännön noudattamatta jättäminen joltain osin (esimerkiksi kuoria ei ole sinetöity tai tekninen tarjous sisältää jonkinlaisen hintamaininnan) tekee tarjouksesta vaatimustenvastaisen ja johtaa tarjouksen hylkäämiseen.

Tämä järjestelmä mahdollistaa sen, että teknistä tarjousta ja rahoitustarjousta voidaan tarkastella erikseen: järjestelmä takaa sen, että tarjousten teknistä laatua arvioidaan erillään ehdotetusta hinnasta.

Ulompaan kuoreen merkitään:

- hakemusten jättämistä varten tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettu osoite,
- maininta siitä, mihin tarjouspyyntöilmoitukseen tarjoaja vastaa,
- tarvittaessa niiden erien numerot, joita jätettävä tarjous koskee,
- tarjouspyyntöasiakirjojen kielellä lisätty maininta ”Ei saa avata ennen tarjousten avaamisistuntoa”.

11.9 Tarjousten avaaminen

Hankintaviranomaisen on kirjattava vastaanotetut tarjoukset niiden saapuessa ja laadittava toimitetuista tarjouksista omakätinen vastaanottotodistus. Tarjoukset sisältävät kuoret on säilytettävä sinetöityinä varmassa paikassa niiden avaamiseen asti.

Arviointitoimikunta, johon kuuluu pariton määrä jäseniä – vähintään kolme henkilöä – joilla on oltava tarjousten asianmukaisen arvioinnin edellyttämä tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus, avaa ja arvioi tarjoukset. Sen jäsenten on allekirjoitettava vakuutus puolueettomuudestaan.

Lähetystön päällikölle on annettava tietoja säännöllisesti. Hän on läsnä tarkkailijana tarjousten avaamistilaisuudessa, ja hänelle toimitetaan jäljennös jokaisesta tehdystä tarjouksesta.

Arvioinnissa otetaan huomioon ainoastaan tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä toimitetuissa kirjekuorissa jätetyt tarjoukset.

Aluksi avataan ainoastaan tekniset tarjoukset. Hankintaviranomainen säilyttää rahoitustarjoukset sisältäviä sinetöityjä kuoria arviointitoimikunnan merkittävää niihin allekirjoituksensa.

Arviointitoimikunta varmistaa, että tarjoukset ovat tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen määräysten mukaisia. Muotovirheet tai sopimusten täytäntöönpanoon vaikuttavat rajoitukset ja kilpailua vääristävät huomattavat rajoitukset johtavat kysymyksessä olevien tarjousten hylkäämiseen.

Tarjousten avaamiskokouksesta tehdään pöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet allekirjoittavat. Pöytäkirja sisältää seuraavat tiedot:

- kokouksen päivämäärä, kellonaika ja paikka,
- kokouksen läsnäolijat,
- niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vastanneet tarjouspyyntöön vaaditun määräajan kuluessa,
- tieto siitä, onko tarjouksia jätettäessä noudatettu kahden kirjekuoren menettelytapaa,
- tieto siitä, onko tarjousten alkuperäiskappaleet allekirjoitettu asianmukaisesti ja onko teknisten tarjousten jäljennöksiä lähetetty vaadittu määrä,
- niiden tarjoajien nimet, joiden tarjoukset on hylätty avaamisistunnossa todetun vaatimustenvastaisuuden vuoksi,
- niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vetäytyneet kilpailusta.

11.10 Tarjousten analysoiminen

11.10.1 Teknisten tarjousten arviointi

Ennen tarjousten avaamista arviointitoimikunnan puheenjohtaja varmistaa, että kaikki arviointitoimikunnan jäsenet ovat tutustuneet tarjouspyyntöasiakirjoissa täsmennettyyn teknisessä arvioinnissa noudatettavaan asteikkoon, jotta kaikki jäsenet voisivat arvioida tarjoukset yhtenäisesti.

Tämän jälkeen arviointitoimikunta avaa tekniset tarjoukset, mutta rahoitustarjousten sinettejä ei avata. Teknisistä tarjouksista toimitetaan jäljennökset teknisestä arvioinnista vastaaville arviointitoimikunnan jäsenille. Teknisten tarjousten arvioinnin yhteydessä kukin arvioija antaa kullekin tarjoukselle arvosanan käyttäen 100 enimmäispisteen asteikkoa tarjouspyyntöasiakirjoissa määrätyn teknisen arviointiasteikon (johon sisältyvät teknisten perusteiden täsmäntäminen, tekniset alaperusteet ja niiden painotukset) mukaisesti (katso kohta 11.4, ”Ratkaisuperusteet”). Arviointitoimikunta ja arvioijat eivät voi missään tapauksessa muuttaa tarjoajille tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettua teknisen arvioinnin asteikkoa.

Käytännössä on suositeltavampaa arvioida peräkkäin kaikki tarjoukset tietyn arviointiperusteen osalta kuin arvioida kukin yksittäinen tarjous kerralla käyttäen vuoron perään kaikkia eri arviointiperusteita. Jos tarjous on sisältönsä osalta puutteellinen tai jos tarjous ei täytä olennaiselta osin yhtä tai useampaa tarjouspyyntöasiakirjoissa määriteltyä teknistä ratkaisuperustetta, tarjous hylätään välittömästi ja jätetään arvostelematta.

Jos tarjouspyyntöasiakirjoissa nimenomaisesti hyväksytään vaihtoehtojen esittäminen, vaihtoehtoiset ratkaisut arvostellaan erikseen.

Kun arviointitoimikunnan kokouksessa suoritettava tekninen arviointi on suoritettu, kukin arvioijan antamia arvosanoja verrataan keskenään. Lukuna ilmaistun arviointinsa tuloksen lisäksi arvioijan on perusteltava valintansa ja osoitettava arviointitoimikunnalle arviointinsa oikeutus. Arviointitoimikunta keskustelee tarjouksista ja kukin arvioija antaa lopullisen arvosanan kustakin teknisestä tarjouksesta. Lopullinen kokonaisarvosana on näiden yksittäisten arvosanojen aritmeettinen keskiarvo.

Jos tarjouspyyntöasiakirjoissa mainitaan haastatteluista, arviointitoimikunta voi haastatella teknisesti hyväksyttävän tarjouksen tekijän ehdottaman asiantuntijaryhmän avainhenkilöitä sen jälkeen kun se on laatinut väliaikaiset kirjalliset päätelmänsä ja ennen kuin se saattaa loppuun teknisten tarjousten arvioinnin. Tällöin arviointitoimikunta haastattelee asiantuntijoita mieluiten ryhmänä, jos on kyse ryhmästä, ja mielellään lyhyin väliajoin, jotta se voi suorittaa vertailuja. Haastatteluun kutsuttuja asiantuntijoita tai ryhmiä haastatellaan arviointitoimikunnan ennalta sopiman haastattelutavan mukaisesti. Haastattelun päivämäärästä ja kellonajasta on ilmoitettava tarjoajille vähintään kymmenen vuorokautta etukäteen. Mikäli tarjoaja ei voi osallistua haastatteluun pakottavan syyn vuoksi, hänelle lähetetään uusi kutsu.

Näiden haastattelujen päätyttyä arviointitoimikunta arvioi, muuttamatta teknisessä arviointiasteikossa vahvistettujen arviointiperusteiden kokoonpanoa tai painotusta, onko annettuja arvosanoja aiheellista muuttaa haastattelujen perusteella. Mahdolliset muutokset on perusteltava.

Tämän menettelyn on oltava suppea, sillä se aiheuttaa tarjoajille ja hankintaviranomaiselle huomattavia kuluja. Menettelystä laaditaan selonteko. Menettely voi johtaa tarjousasiakirjojen perusteella tehtyä tarjousta koskevan alkuperäisen teknisen arvioinnin sisältämien päätelmien tarkistamiseen. Lähetystön päällikön on annettava suostumuksensa haastattelujen suorittamiseen. Näiden haastattelujen ohjeellinen aikataulu on ilmoitettava tarjouspyyntöasiakirjoissa.

Sen jälkeen, kun arviointitoimikunta on antanut kullekin tekniselle tarjoukselle annettavan lopullisen arvosanan, joka on kaikkien teknisten arvioijien antamien arvosanojen aritmeettinen keskiarvo, alle 80 pisteen vähimmäismäärän saaneet tarjoukset hylätään välittömästi. Jos yhdellekään tarjoukselle ei anneta 80 pisteen vähimmäismäärää, tarjouspyyntö julistetaan tuloksettomaksi.

Arviointitoimikunta ottaa huomioon ainoastaan vähintään 80 pistettä saaneet tarjoukset. Näistä tarjouksista parhaalle tekniselle tarjoukselle annetaan siis 100 pistettä. Muiden tarjousten pistemäärät lasketaan seuraavasti:

Pisteet = (kysymyksessä olevan tarjouksen alkuperäinen pistemäärä/parhaan teknisen tarjouksen pistemäärä) × 100.

11.10.2 Rahoitustarjousten arviointi

Teknisen arvioinnin päätyttyä niiden tarjousten, joita ei ole hylätty teknisen osan perusteella, rahoitusta koskevat kuoret avataan, ja arviointitoimikunta varmentaa tarjoukset istunnonsaanimikirjoituksellaan. Arviointitoimikunta tarkistaa istunnossaan, ettei rahoitustarjouksiin sisälly laskuvirheitä. Mahdolliset laskuvirheet korjataan, eikä tästä aiheudu tarjoajalle seuraamuksia.

Tarjousten vertailussa otetaan huomioon kaikki sopimuksesta aiheutuvat kulut (palkkiot, välittömät kustannukset ja kiinteämääräiset kustannukset) lukuun ottamatta tositetta vastaan korvattavia kuluja. Tarjoajan on luokiteltava nämä kulut hinnaston sisältävien tarjouspyyntöasiakirjojen mukaisesti. Arviointitoimikunta voi kuitenkin tarkistaa tarjouksen sisältämän luokittelun vaatimustenmukaisuuden ja korjata luokittelua tarvittaessa. Tarjoaja määrää kuitenkin itsenäisesti palkkioista.

Sopimukselle myönnettyt enimmäisvarat ylittävät tarjoukset hylätään.

Edullisimmalle tarjoukselle annetaan 100 pistettä. Muiden tarjousten pistemäärät lasketaan seuraavan kaavan mukaan:

Pisteet = (edullisimman tarjouksen hinta/kysymyksessä olevan tarjouksen hinta) × 100.

11.11 Hankintasopimuksen tekeminen

11.11.1 Toimeksisaajan valitseminen

Taloudellisesti edullisin tarjous valitaan suhteuttamalla tarjousten tekninen laatu ja hinta toisiinsa käyttämällä painokerrointa 80/20. Tätä varten:

- teknisille tarjouksille annetut pisteet kerrotaan luvulla 0,80,
- rahoitustarjouksille annetut pisteet kerrotaan luvulla 0,20.

Tarjous, joka saa eniten pisteitä laskettaessa yhteen näin saadut teknisten tarjousten pisteet ja rahoituspisteet, julistetaan voittaneeksi tarjoukseksi.

Jos kahta tarjousta pidetään samanarvoisina, etusija annetaan:

- a) AKT-valtion tarjoajalle, tai
- b) sellaisen puuttuessa tarjoajalle, joka:
 - mahdollistaa AKT-valtioiden fyysisten ja inhimillisten voimavarojen mahdollisimman hyvän käytön,
 - tarjoaa parhaat alihankintamahdollisuudet AKT-valtioiden yrityksille tai luonnollisille henkilöille,
 - on AKT-valtioiden ja yhteisön luonnollisten henkilöiden ja yritysten yhteenliittymä.

Koko menettelystä (teknisestä arvioinnista ja rahoitusta koskevasta arvioinnista) tehdään sopimuksentekopöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet allekirjoittavat ja jonka hankintaviranomainen hyväksyy. Viimeksi mainittu toimittaa lähetystön päällikön hyväksyttäväksi tiedot lopputuloksesta, johon saatujen tarjousten perusteella on päädytty, sekä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen.

Lähetystön päällikkö hyväksyy 30 päivän kuluessa hankintaviranomaisen ehdotuksen kaikkien palvelusopimusten tekemisestä, suorat sopimukset ja hätäapusopimukset mukaan lukien.

Koko arviointimenettely on toteutettava ja toimeksisaajalle on ilmoitettava tarjouskilpailun ratkaisusta tarjousten voimassaoloaikana. Tältä osin on tärkeää pitää mielessä, että arviointimenettelyn pitkittyminen voi johtaa siihen, ettei toimeksisaaja pysty enää vahvistamaan tarjoustaan (asiantuntijoiden käytettävyyttä).

Koko tarjouspyyntömenettely suppean luettelon laatimisesta tarjouskilpailun voittajalle tehtävään ilmoitukseen asti on ehdottoman luottamuksellinen. Arviointitoimikunnan päätökset ovat yhteispäätöksiä ja sen neuvottelut salaisia. Arviointitoimikunnan jäsenet ovat salassapitovelvollisia.

Erityisesti arviointia koskevat selonteot ja pöytäkirjat on tarkoitettu yksinomaan sisäiseen käyttöön, eikä niistä voida tiedottaa tarjoajille eikä millekään muulle osapuolelle kuin asianomaisen AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden tai komission valtuutetuille yksiköille ja valvontaviranomaisille (tilintarkastustuomioistuimelle ja niin edelleen).

11.11.2 Tarjouksilpailun ratkaisua koskeva ilmoitus

Hankintaviranomainen ilmoittaa toimeksisaajalle kirjallisesti tarjouksen hyväksymisestä komission virallisen päätöksen jälkeen ja ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä. Lisäksi hankintaviranomainen ilmoittaa muille tarjoajille vakiomuotoisella kirjeellä, ettei heidän tarjouksiaan ole hyväksytty. Kirjeessä ilmoitetaan kysymyksessä olevan yrityksen esittämän tarjouksen mahdolliset puutteet ja tarjouksen saama pistemäärä yksityiskohtaisesti, samoin kuin muiden tarjoajien saamat kokonaispistemäärät.

Jos on kyse rahoitus sopimuksen yhteydessä tehdystä sopimuksesta, hankintaviranomainen voi ilmoittaa hankintasopimuksen tekemisestä ainoastaan, jos rahoitus sopimus on tehty (katso kohta 5, "Lykkäysehdon sisältävä tarjouspyyntö").

Sen jälkeen kun sopimus on allekirjoitettu, komissio julkaisee tarjouspyynnön tuloksen (jälki-ilmoitus) *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä ja tarvittaessa myös muissa tarkoitukseen soveltuvissa tiedotusvälineissä. Jälki-ilmoituksissa on ilmoitettava vastaanotettujen tarjousten lukumäärä, sopimuksen tekopäivämäärä, toimeksisaajan nimi ja osoite sekä sopimuksen hinta.

11.11.3 Hankintasopimuksen allekirjoittaminen

Sen jälkeen kun hankintaviranomainen on allekirjoittanut sopimuksen, sopimus lähetetään toimeksisaajalle, jonka on varmentettava se allekirjoituksellaan 30 vuorokauden kuluessa sopimuksen vastaanottamisesta ja palautettava se.

Sopimus on päivättävä, eikä siinä voida määrätä sen allekirjoittamispäivämäärää edeltävistä työsuorituksista eikä se voi tulla voimaan ennen kuin sopimuspuolet ovat allekirjoittaneet sen. Sopimuksen allekirjoittaminen on se ajankohta, josta alkaen sen allekirjoittaneet osapuolet ovat sidossuhteessa pannakseen sopimuksen täytäntöön, minkä vuoksi kyseistä päivämäärää on harvittava tarkoin.

11.12 Asiantuntijoiden hyväksyminen

Kun komissio tekee sopimuksen toimien AKT-valtion nimissä ja sen puolesta, lähetystön päällikkö antaa AKT-valtiolle tiedoksi toimeksisaajan nimen ja asiantuntijoiden hyväksymistä varten ehdotetut asiantuntijat. Tällä hyväksyntää koskevalla hakemuksella ei haeta hyväksyntää komission suorittamalle arvioinnille.

AKT-valtio voi kieltäytyä antamasta hyväksyntänsä ainoastaan sellaisen kysymyksessä olevia asiantuntijoita koskevan asianmukaisesti perustellun ja oikeutetun syyn perusteella, josta ilmoitetaan lähetystön päällikölle kirjallisesti 30 vuorokauden kuluessa hyväksymistä koskevan hakemuksen esittämispäivämäärästä.

11.13 Mahdollisuus käyttää asiantuntijoita ja asiantuntijoiden korvaaminen

Jos sopimuksessa määrätään teknisen apuhenkilöstön käyttömahdollisuudesta, toimeksisaajan on toimitettava tarjouksessaan täsmennetty henkilöstö. Kyseiset täsmennykset voidaan esittää eri muodoissa. Sopimuksessa yksilöidään ja määrätään joka tapauksessa se avainhenkilöstö (projektinjohtaja, pitkäaikaiset asiantuntijat, projektin hallintojohtaja, kirjanpitäjä ja niin edelleen), joka toimeksisaajan on annettava käyttöön sopimuksen nojalla.

Jos tarjouksentekijäyhtiö ja/tai ehdotetut asiantuntijat ovat sallaneet tarjouksessaan tarkoituksellisesti sen, että ehdotettu avainhenkilöstö tai osa siitä on itse asiassa käytettävissä vasta sen tarjouspyyntöasiakirjoissa täsmennetyin päivämäärän jälkeen, jona kyseiset asiantuntijat on tarkoitettu ottaa käyttöön, arviointitoimikunta voi sulkea heidät tarjouspyynnön ulkopuolelle. Jos hankintaviranomainen ja komissio saavat tällaisesta salailusta vasta sen jälkeen, kun hankintasopimus on tehty, ne voivat päättää, että sopimus mitätöidään ja tarjouspyyntö esitetään uudelleen tai että tarjouksilpailun voittajaksi julistetaan arviointitoimikunnan valinnassa toiseksi tullut tarjous. Tällaiseen toimintaan syyllistynyt tarjoaja voidaan sulkea yhteisön muiden sopimusten ulkopuolelle.

Sopimuksessa ei ainoastaan yksilöidä toimitettavaa avainhenkilöstöä, vaan siinä on myös täsmennettävä tältä henkilöstöltä vaadittava pätevyys ja kokemus. Tämä on tärkeää siinä tapauksessa, että toimeksisaajan on vaihdettava kyseisen henkilöstön jäseniä sopimuksen allekirjoittamisen ja tekemisen jälkeen. Tällainen tilanne voi tulla eteen jopa ennen kuin sopimuksen täytäntöönpano on alkanut tai sopimusta täytäntöön pantaessa. Molemmista tapauksista toimeksisaajan on perusteltava korvaamispyyntö ja saatava hankintaviranomaiselta kirjallinen lupa korvaamiseen etukäteen. Hankintaviranomaisen on annettava vastauksensa 30 vuorokauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Toimeksisaajan on ehdotettava henkilöstön korvaamista omasta aloitteestaan seuraavissa tapauksissa:

- Henkilöstön jäsenen kuollessa, sairastuessa tai joutuessa onnettomuuteen.
- Mikäli on tarpeen korvata joku henkilöstön jäsen minkä tahansa toimeksisaajan tahdosta riippumattoman syyn vuoksi (esimerkiksi virasta eroamisen vuoksi).

Lisäksi hankintaviranomainen voi pyytää kirjallisen ja perustellun pyynnön nojalla korvaamista täytäntöönpanon aikana, jos joku henkilöstön jäsen ei ole sen mielestä pätevä tai sovelias suorittamaan hänelle sopimuksen nojalla kuuluvia tehtäviä.

Jos jonkun henkilöstön jäsenen tilalle on nimitettävä uusi jäsen, tämän uuden henkilön on oltava vähintään yhtä pätevä ja yhtä kokenut, eivätkä hänelle maksettavat palkkiot saa ylittää alkuperäiselle jäsenelle maksettavia palkkioita. Jos toimeksisaaja ei pysty hankkimaan alkuperäisen jäsenen tilalle yhtä pätevää ja/tai kokenutta asiantuntijaa, hankintaviranomainen voi joko päättää purkaa sopimuksen, jos sen täytäntöönpano on vaarassa epäonnistua joltain osin, tai – jos täytäntöönpanon onnistumisesta ei ole epäilyjä – päättää hyväksyä tilalle valitun asiantuntijan, edellyttäen, että tämän palkkiot voidaan saattaa asianmukaiselle tasolle neuvottelemalla niistä uudelleen ja alentamalla niitä tarvittaessa.

Toimeksisaajan on vastattava henkilöstön korvaamisesta aiheutuvista ylimääräisistä kustannuksista. Jos asiantuntijan tilalle ei oteta uutta asiantuntijaa välittömästi ja jos uuden asiantuntijan työsuhte alkaa vasta jonkin ajan kuluttua, hankintaviranomainen voi pyytää toimeksisaajaa nimittämään hankkeeseen väliaikaisen asiantuntijan siihen asti, kunnes uusi asiantuntija aloittaa työnsä, tai toteuttaa muita toimenpiteitä tilapäisestä henkilöstövajauksesta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Hankintaviranomainen ei huolehdi kuitenkaan asiantuntijan poissaoloajalta maksettavista tai asiantuntijan tilalle (tilapäisesti tai lopullisesti) asetetulle henkilölle maksettavista korvauksista.

12. ARVOLTAAN ALLE 200 000 EURON SOPIMUSTEN TEKEMISTÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

12.1 Puitesopimus

Kun on kyse sellaisista arvoltaan alle 200 000 euron sopimuksista, joiden toteuttaminen kestää alle 12 kuukautta, hankintaviranomainen voi ottaa käyttöön myös puitesopimusjärjestelmän.

Käytettäessä puitesopimusjärjestelmää komissio – joka toimii kaikkien yhteisön ulkoisen avun edunsaajamainien nimissä ja näiden puolesta – laatii rajoitetun tarjouspyynnön jälkeen (katso edellä oleva kohta 11) luetteloja mahdollisista palvelujen tarjoajista ajanjaksolle, jonka pituus on kolmesta viiteen vuotta; palvelujen tarjoajat jaetaan useisiin erilaista teknistä asiantuntemusta edellyttäviä aloja koskeviin sopimuksen eriin. Tämän vuoksi ei ole aiheellista laatia suppeaa luetteloa palvelujen tarjoajista kutakin yksittäistä tarjouspyynnön seurauksena tehtävää sopimusta varten.

Kun on kysymys sellaisesta erityisestä arvoltaan alle 200 000 euron sopimuksesta, joka on kestoaltaan alle 12 kuukauden pituinen, komissio – joka toimii kysymyksessä olevan AKT-valtion nimissä ja tämän puolesta – toimittaa haettua asiantuntijaa tai haettuja asiantuntijoita koskevan kuvauksen kolmelle sellaiselle puitesopimuksessa täsmennetyille palvelujen tarjoajalle, jotka on valittu haluttua asiantuntemusta edustavaa alaa koskevaa erää varten laaditusta luettelosta.

Niiden kolmen yhtiön, joille asiantuntijapyyntö on esitetty, on ehdotettava kuvausta vastaavia asiantuntijoita noudattamalla puitesopimusta tehtäessä tarjottua hintahaitaria. Komission yksiköt valitsevat taloudellisesti edullisimman tarjouksen ja ilmoittavat päätöksestä hyväksytyille sopimuspuolelle.

Puitesopimuksen kutakin erää varten hyväksytyjen yhtiöiden yhdenvertaisten kilpailuedellytysten takaamiseksi komission yksiköt huolehtivat siitä, että kutakin erää varten laadittuihin luetteloihin sisältyviä yhtiöitä haastatellaan vuorotellen.

12.2 Yksinkertaistettu menettely

Kun on kysymys arvoltaan alle 200 000 euron sopimuksesta, hankintaviranomainen voi tehdä palvelusopimuksen noudattamalla yksinkertaistettua menettelyä – jolloin ei julkaista ilmoitusta – mikäli puitesopimuksen käyttö ei tuota tulosta tai ei ole mahdollista.

Hankintaviranomainen laatii luettelon valitsemistaan vähintään kolmesta palvelujen tarjoajasta erityisesti asiantuntijoita ja konsulttitoimistoja koskevissa komission tietokannoissa olevien tietojen perusteella. Hyväksytyille ehdokkaille lähetetään tarjouspyyntökirje ja tarjouspyyntöasiakirjat.

Tarjousten on oltava perillä tarjouspyyntökirjeessä ilmoitetussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä. Hyväksytyille ehdokkaille on annettava tarjousten jättämistä varten vähintään 30 vuorokauden määräaika pyyntökirjeen lähetyspäivämäärästä alkaen.

Tarjoukset on lähetettävä kahden kirjekuoren periaatetta noudattaen; toinen kuori sisältää teknisen tarjouksen ja toinen rahoitustarjouksen.

Arviointitoimikunta, jolla on tarvittava tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus, avaa ja arvioi tarjoukset. Arviointitoimikunnan jäsenten on allekirjoitettava vakuutus puolueettomuudestaan. Arvioituaan tarjoukset toimikunta määrittää taloudellisesti edullisimman tarjouksen ottamalla huomioon tarjousten teknisen laadun ja hinnan. Jos hankintaviranomainen ei saa vähintään kolmea vaatimusten mukaista tarjousta, menettely on peruutettava ja aloitettava uudelleen.

Kun kysymyksessä on arvoltaan enintään 5 000 euron palvelupyyntö, hankintaviranomainen voi kuitenkin toimia heti ensimmäisen tarjouksen saatuaan.

III OSA

TAVARANHANKINTOJA KOSKEVIIN SOPIMUKSIIN SOVELLETTAVAT ERITYISTOIMENPITEET

13. JOHDANTO

Tavaranhankintasopimukset koskevat tavaroiden suunnittelua, valmistusta, haluttuun kohteeseen tapahtuvaa toimittamista, kokoamista ja käyttöönottoa sekä kaikkia muita mahdollisia sopimuksessa tarkoitettuja tehtäviä kuten huoltoa, korjaamista, koulutusta, huoltopalvelua ja niin edelleen.

Tavarantoimittaja voi olla kuka tahansa toimituksista huolehtiva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Tarjouksen tekevää tavarantoimittajaa kutsutaan tarjoajaksi; henkilöä, joka pyytää kutsua osallistua yksinkertaistettuun menettelyyn, nimitetään ehdokkaaksi.

Hankintaviranomainen, joka täsmennetään aina sopimusilmoituksessa, on sopimuksen tekemiseen valtuutettu viranomainen. Tavaranhankintasopimukset tekee AKT-valtio, jonka kanssa komissio tekee rahoitussopimuksen.

Komissio valmistelee ja lähettää kansainväliset tarjouspyyntöasiakirjat hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten. Hankintaviranomainen toimittaa muut tarjouspyyntöasiakirjat lähetystön päällikön hyväksyttäväksi ennen tarjouspyyntöjen esittämistä. Täten hyväksytyjen päätösten perusteella ja tiiviissä yhteistyössä lähetystön päällikön kanssa hankintaviranomainen esittää kaikki tarjouspyynnöt, vastaanottaa tarjoukset, toimii puheenjohtajana tarjouksia tarkasteltaessa ja vahvistaa tarjouspyynnön lopputuloksen. Hankintaviranomainen toimittaa lähetystön päällikölle hyväksymistä varten tiedot lopputuloksesta, johon saatujen tarjousten perusteella on päädytty, sekä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen. Saatuaan lähetystön päällikön hyväksynnän hankintaviranomainen allekirjoittaa sopimukset ja antaa ne tiedoksi lähetystön päällikölle. Lähetystön päällikkö kutsutaan aina virallisesti paikalle ja on yleensä läsnä, kun tarjoukset avataan ja analysoidaan.

14. HANKINTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT PERIAATTEET

14.1 Arvoltaan yli 150 000 euron sopimuksia koskevat periaatteet

14.1.1 Avoin menettely

Hankintasopimusten tekemisen pääperiaatteena on, että sopimusilmoituksen jälkeen tehdään avoin kansainvälinen tarjouspyyntö.

14.1.2 Neuvottelumenettely

Seuraavissa tapauksissa toimitussopimukset voidaan kuitenkin tehdä noudattamalla neuvottelumenettelyä komission annettua ennakkosuostumuksensa:

- a) Jos hankintaviranomaisille ennalta arvaamattomista syistä aiheutuneen äärimmäisen kiireen vuoksi kohdissa 15, 16 ja 17 tarkoitetuille avoimille tai yksinkertaistetuille menettelyille asetettuja määräaikoja ei voida noudattaa. Äärimmäisen kiireen perustelemiseksi mainitut syyt eivät saa missään olosuhteissa johtua hankintaviranomaisista. Tässä yhteydessä viimeksi mainittu voi käydä vapaasti asianmukaisiksi katsomiaan keskusteluja niiden mahdollisten tarjoajien kanssa, jotka se on valinnut laatimaansa luetteloon yhteisymmärryksessä lähetystön päällikön kanssa, ja myöntää sopimuksen valitsemalleen tarjoajalle.
- b) Jos tämä on perusteltua tiettyjen toimitusten luonteen tai erityisominaisuuksien vuoksi, esimerkiksi jos sopimuksen täytäntöönpano on yksinomaan kyseisten toimitusten käyttöä sääntelevien patenttien tai lisenssien haltijoiden vastuulla.
- c) Jos kysymyksessä ovat alkuperäisen tavarantoimittajan suorittamat lisätoimitukset, joiden tarkoituksena on joko tavaranomaisten toimitusten tai laitteistojen osittainen korvaaminen tai olemassa olevien toimitusten tai laitteistojen laajentaminen, ja jos tavarantoimittajan vaihtamisen vuoksi edunsaaja joutuisi hankkimaan teknisiltä ominaisuuksiltaan erilaista materiaalia, mikä johtaisi yhteensopimattomuuteen tai suhteettomiin teknisiin vaikeuksiin käytössä ja kunnossapidossa.
- d) Jos tarjouspyyntö ei ole tuottanut tulosta, toisin sanoen jos yhtään laadulliset ja/tai rahoituskelliset kelpoisuusvaatimukset täyttävää tarjousta ei ole tehty. Tällaisessa tapauksessa hankintaviranomainen voi – sen jälkeen kun tarjouspyyntö on peruutettu ja komissio antanut ennakkosuostumuksensa – ryhtyä neuvotteluihin valitsemansa tarjouskilpailuun osallistuneen tarjoajan tai valitsemiensa tarjouskilpailuun osallistuneiden tarjoajien kanssa, edellyttäen, ettei alkuperäisiä sopimusehtoja olennaisesti muuteta (katso kohta 6, ”Hankintamenettelyn peruuttaminen”).

14.2 Arvoltaan 30 000–150 000 euron sopimukset

14.2.1 Paikallisesti ilmoitettava avoin menettely

Tässä tapauksessa sopimukset tehdään paikallisesti ilmoitettavalla avoimella tarjouspyynnöllä (tämän menettelyn yhteydessä tavaranhankintasopimusta koskeva ilmoitus julkaistaan yksinomaan asianomaisessa AKT-valtiossa tai asianomaisissa AKT-valtioissa). Lisäksi komissio julkaisee Internetissä tiedot tällaisista tarjouspyynnöistä (asiakirjojen numeron, maan, hankinta-

viranomaisen ja sopimustyyppin) sekä sen lähetystön osoitteen, josta yritykset voivat pyytää lisätietoja.

14.2.2 Neuvottelumenettely

Hankintaviranomainen voi – edellä olevassa 14.1.2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ja komission annettua tätä varten suostumuksensa – tehdä hankintasopimuksen noudattamalla neuvottelumenettelyä.

14.3 Arvoltaan alle 30 000 euron sopimukset

14.3.1 Yksinkertaistettu menettely

Arvoltaan alle 30 000 euron hankintasopimuksissa noudatetaan yksinkertaistettua menettelyä, jos tavarantoimittajia on vähintään kolme, eikä sopimusilmoitusta julkaista. Jos tilattujen toimitusten arvo on enintään 5 000 euroa, hankintaviranomainen voi toimia heti ensimmäisen tarjouksen saatuaan.

15. AVOIN KANSAINVÄLINEN TARJOUSPYYNTÖ (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN YLI 150 000 EURON SOPIMUKSIIN)

15.1 Sopimusilmoitusten julkaiseminen

Yleististä tarjouspyynnöistä on julkaistava sopimusilmoitus mahdollisimman laajan osallistumisen ja asianmukaisen avoimuuden takaamiseksi.

15.1.1 Tavaranhankintasopimuksia koskevien ilmoitusten julkaiseminen

Sopimusilmoitukset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, kunkin AKT-valtion virallisessa lehdessä, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä. Komissio huolehtii *Euroopan yhteisöjen virallisesta lehteestä* ja Internetiin tulevista ilmoituksista. AKT-valtiot huolehtivat paikallisella tasolla julkaistavista ilmoituksista.

Hankintaviranomainen ja sopimuksen kohde on kuvailtava ilmoituksessa selvästi, täsmällisesti ja kattavasti. Paikallisesti julkaistavan sopimusilmoituksen on oltava samanlainen kuin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja Internetissä julkaistu ilmoitus ja se on julkaistava samanaikaisesti.

Hankintaviranomainen tai komission yksiköt (lähetystöt, jäsenvaltioissa olevat komission yksiköt ja keskusyksikkö) toimittavat asiasta kiinnostuneille palveluntarjoajille kysymyksessä olevaa sopimusta koskevat tarjouspyyntöasiakirjat.

15.2 Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen ja sisältö

Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen vaaditulla tavalla on olennaisen tärkeää sekä hankintamenettelyn asianmukaisen läpiviemisen että sopimuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Kyseisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki ne määräykset ja tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta tarjoajat voivat esittää tarjouksensa, toisin sanoen tiedot noudatettavista menettelyistä, toimitettavista asiakirjoista, vaatimustenvastaisuudesta sekä ratkaisuperusteista ja niin edelleen.

Tarjouspyyntöasiakirjat laatii komissio, joka lähettää tarjouspyyntöasiakirjat hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten. Asiakirjoissa on oltava seuraavat osat:

- tarjoajille annettavat ohjeet, joissa on määrättävä muun muassa
 - i) sopimuksen valinta- ja ratkaisuperusteet,
 - ii) mahdollinen lupa vaihtoehtojen esittämiseen ja,
 - iii) tarjouksessa tarkoitettu valuutta,
- EKR:n rahoittamia hankintasopimuksia koskeva yleiset sopimusehdot,
- erityisohjeet, joissa esitetään yksityiskohtaisesti yleiset sopimusehdot, täydennetään niitä tai esitetään niitä koskevia poikkeuksia; mikäli annetut tiedot ovat ristiriidassa keskenään, erityisohjeet ovat ensisijaisia yleisiin sopimusehtoihin nähden,
- tekniikkaa koskeva liite, joka sisältää mahdolliset suunnitelmat, tekniset eritelmät ja sopimuksen täytäntöönpanoa koskevan ohjeellisen aikataulun,
- hinnasto (tarjoaja täyttää),
- tarjouslomake,
- sopimuslomake,
- pankin tai muun vastaavan laitoksen takuulomakkeet seuraaviin tarkoituksiin:
 - tarjous (1–2 prosenttia sopimusta varten käytettävissä olevista varoista),
 - ennakot, ja
 - moitteeton täytäntöönpano (10 prosenttia sopimuksen arvosta).

Jolleivät ne ole sopimuksen kohteen vuoksi perusteltuja, ovat kiellettyjä sellaiset tekniset eritelmät, joissa mainitaan tietyn valmistajan tiettyä alkuperää olevat tuotteet ja jotka vaikuttavat siten tiettyjä tuotteita suosivasti ja toisia tuotteita syrjivästi. Jos tuotteita ei voida kuvailla riittävän täsmällisesti ja ymmärrettävästi, ne voidaan kuitenkin määritellä käyttämällä niiden kaupanimeä, edellyttäen, että myös muut vastaavanlaiset tuotteet hyväksytään.

15.3 Valinta- ja ratkaisuperusteet

Valintaperusteet koskevat tarjoajien kykyä panna täytäntöön kysymyksessä olevan kaltaisia sopimuksia. Joissain tapauksissa – silloin, kun sopimukseen sisältyy asennustöitä tai -palveluja – tarjouspyyntöasiakirjoissa voidaan tämän vuoksi esittää tarjoajan teknistä pätevyyttä koskevia valintaperusteita.

Vaatimukset täyttyviin teknisiin tarjouksiin sovellettavat ratkaisuperusteet ovat tarjouksen hinta ja – jos tarjouspyynnössä pyydetään myös huoltopalvelua ja/tai koulutusta koskevia ehdotuksia – näiden ehdotusten laatu.

15.4 Menettelyn aikana annettavat lisätiedot

Tarjouspyyntöasiakirjojen on oltava mahdollisimman selkeitä, jotta asiasta kiinnostuneiden tavarantoimittajien ei tarvitse pyytää lisätietoja menettelyn aikana. Jos hankintaviranomainen toi-

mittaa joko omasta aloitteestaan tai jonkin tarjoajan pyynnöstä tarjouspyyntöasiakirjoihin liitettäviä lisätietoja, kyseiset tiedot on toimitettava kirjallisina ja samanaikaisesti kaikille tarjoajille.

Jos mahdollisia tarjoajia ei voida yksilöidä avoimen menettelyn luonteen vuoksi, julkaistaan kohdassa 15.1.1 ("Tavaranhankintasopimuksia koskevien ilmoitusten julkaiseminen") tarkoitettu ilmoitus, jossa esitetään tarjouspyyntöasiakirjoihin tehdyt mahdolliset muutokset. Tarjousten vastaanottamiselle asetettua määräaika voidaan pidentää, jotta tarjoajat voivat ottaa kyseisen muutoksen huomioon.

Tarjoajat voivat esittää kysymyksensä kirjallisina viimeistään 21 vuorokautta ennen tarjousten viimeistä jättöpäivää. Hankintaviranomaisen on toimitettava vastaukset kysymyksiin kaikille tarjoajille viimeistään 11 vuorokautta ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä.

15.5 Tarjousten viimeinen jättöpäivä

Tarjousten on oltava perillä tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä mainittuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä. Tarjousten laatu ja kilpailun edellytysten täytyminen voidaan taata ainoastaan varaamalla tarjousten jättämiseksi kohtuullinen määräaika. Kokeumus on osoittanut, että liian lyhyt määräaika estää ehdokkaita jättämästä tarjouksia tai saa heidät jättämään puutteellisia tai huonosti valmisteltuja tarjouksia.

Tarjousilmoituksen julkaisemisen ja tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymispäivän välillä on oltava vähintään 60 vuorokautta. Tietyissä poikkeustapauksissa ja läheystyön päällikön annettua tätä varten luvan etukäteen voidaan kuitenkin noudattaa myös muunlaisia määräaikoja.

15.6 Tarjousten voimassaoloaika

Tarjoukset sitovat tarjoajia tarjouspyyntöasiakirjoissa määrätyn ajanjakson ajan. Kyseisen ajanjakson on oltava riittävän pitkä, jotta hankintaviranomainen voi analysoida tarjoukset, hyväksyä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen, ilmoittaa ratkaisusta ja tehdä sopimuksen. Tarjousten voimassaoloajaksi on vahvistettu 90 vuorokautta alkaen tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetusta päivästä.

Hankintaviranomainen voi pyytää tarjoajilta – poikkeustapauksissa, ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä – voimassaoloajan pidentämistä enintään 40 vuorokaudella.

Sen tarjoajan, jonka tarjous hyväksytään, on pidettävä tarjoustaan voimassa lisäksi 60 vuorokauden ajan alkaen tarjouskilpailun ratkaisua koskevan ilmoituksen antamisesta.

15.7 Tarjousten jättäminen

Kukin tekninen tarjous ja rahoitustarjous on asetettava pakkaukseen tai päällyskuoreen sille varatussa sinetöidyssä kirjekuoressa, johon merkitään seuraavat tiedot:

- hakemusten jättämistä varten tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettu osoite,

- maininta siitä, mihin tarjouspyyntöilmoitukseen tarjoaja vastaa,
- tarvittaessa niiden erien numerot, joita jätettävä tarjous koskee,
- tarjouspyyntöasiakirjojen kielellä lisätty maininta ”Ei saa avata ennen tarjousten avaamistuntoa”.

15.8 Tarjousten avaaminen

Hankintaviranomaisen on kirjattava vastaanotetut tarjoukset niiden saapuessa ja laadittava toimitetuista tarjouksista omakätinen vastaanottotodistus. Tarjoukset sisältävät kuoret on säilytettävä sinetöityinä varmassa paikassa niiden avaamiseen asti.

Arviointitoimikunta, johon kuuluu pariton määrä jäseniä – vähintään kolme henkeä – joilla on oltava tarjousten asianmukaisen arvioinnin edellyttämä tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus, avaa ja arvioi tarjoukset. Sen jäsenten on allekirjoitettava vakuutus puolueettomuudestaan.

Arviointitoimikunta avaa tarjoukset julkisessa istunnossa tarjouspyyntöasiakirjoissa määrättyssä paikassa ja niissä määrättyä ajankohtana. Tarjousten julkisessa avaamistilaisuudessa on ilmoitettava tarjoajien nimet, ehdotetut hinnat, vaaditun tarjoustakuun olemassaolo ja kaikki muut hankintaviranomaisen aiheelliseksi katsomat tiedot.

Lähetystön päällikölle on annettava tietoja säännöllisesti. Hän on läsnä tarkkailijana tarjousten avaamistilaisuudessa, ja hänelle toimitetaan jäljennös jokaisesta tehdystä tarjouksesta.

Arvioinnissa otetaan huomioon ainoastaan tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä toimitetuissa kuorissa jätetyt tarjoukset.

Tarjoukset avataan sen varmistamiseksi, että tarjoukset sisältävät kaikki tarvittavat osat, että vaadittu tarjoustakuu on toimitettu, että asiakirjat on allekirjoitettu asianmukaisesti ja että tarjoukset ovat yleisesti ottaen kunnossa.

Tarjousten avaamistilaisuudesta tehdään pöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet varmentavat allekirjoituksellaan ja joka sisältää seuraavat tiedot:

- kokouksen päivämäärä, kellonaika ja paikka,
- kokouksen läsnäolijat,
- niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vastanneet tarjouspyyntöön vaaditun määräajan kuluessa,
- tieto siitä, onko tarjoukset jätetty sinetöidyissä kuorissa,

— tieto siitä, onko tarjousten alkuperäiskappaleet allekirjoitettu asianmukaisesti ja onko tarjousten jäljennöksiä lähetetty vaadittu määrä,

— tarjousten hinta,

— niiden tarjoajien nimet, joiden tarjoukset on hylätty avaamistunnona todetun vaatimustenvastaisuuden vuoksi,

— niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vetäytyneet kilpailusta,

— tarjoajien mahdollisesti antamat vakuutukset.

15.9 Tarjousten analysoiminen

Ennen tarjousten yksityiskohtaista arvioimista hankintaviranomainen varmistaa, että tarjouksen sisältö on tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen määräysten mukainen.

Tarjous on vaatimustenmukainen, kun se on kaikkien tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen edellytysten, yksityiskohtaisten sääntöjen ja eritelmien mukainen ilman merkittäviä poikkeamia tai rajoituksia. Merkittävät poikkeamat tai rajoitukset ovat sellaisia, jotka vaikuttavat hankintasopimuksen alaan, laatuun tai täytäntöönpanoon tai jotka poikkeavat tarjouspyyntöasiakirjoista olennaisella tavalla tai rajoittavat hankintasopimukseen liittyviä hankintaviranomaisen oikeuksia tai tarjoajan velvollisuuksia ja jotka haittaavat vaatimuksen mukaisia tarjouksia jätäneiden tarjoajien kilpailuasemia.

Jos tarjous ei ole tarjouspyyntöasiakirjojen mukainen, hankintaviranomainen hylkää sen, eikä sitä saa myöhemmin korjauksin tai poikkeamia tai rajoituksia poistamalla muuttaa vaatimusten mukaiseksi.

Arviointitoimikunta antaa tarjousten arvioinnin päätyttyä arvioon kunkin tarjouksen teknisestä vaatimustenmukaisuudesta ja jakaa tarjoukset kahteen ryhmään: tarjouksiin, jotka ovat teknisten vaatimusten mukaisia, ja tarjouksiin, jotka eivät ole kyseisten vaatimusten mukaisia. Kun on kyse huoltopalveluja ja/tai koulutusta sisältävistä sopimuksista, myös näiden palvelujen tekninen laatu arvioidaan tarjousten teknisen analysoinnin yhteydessä.

Arviointitoimikunta tarkistaa teknisen arvioinnin päätyttyä, ettei rahoitustarjouksissa ole laskuvirheitä. Mahdolliset laskuvirheet korjataan, eikä tästä aiheudu tarjoajille seuraamuksia.

15.10 Hankintasopimuksen tekeminen

15.10.1 Toimeksisaajan valitseminen

a) Kun on kyse sopimuksesta, johon ei sisälly huoltopalvelua, hinta on ainoa ratkaisuperuste. Sen jälkeen kun kaikki sellaiset sopimukset, jotka eivät ole vaatimusten mukaisia, on hylätty, valitaan edullisin tarjous, ja sen tekijä julistetaan toimeksisaajaksi.

b) Kun kysymyksessä on huoltopalveluja ja/tai koulutusta edellyttävä hankintasopimus, teknisessä arvioinnissa on otettava huomioon näiden palvelujen laatu. Kun kaikki sellaiset sopimukset, jotka eivät ole vaatimusten mukaisia, on hylätty, tässäkin tapauksessa valitaan taloudellisesti edullisin tarjous ottamalla samalla huomioon tarjottujen palvelujen tekninen laatu ja ehdotettu hinta.

Kummassakin tapauksessa sovelletaan kohdan 14.1.2 d) alakohdan määräyksiä, jos valittu tarjous ylittää sopimukselle myönnettyt enimmäisvarat.

Sovelletaan kohdan 3.8 b) alakohdassa ("Etuudet") kuvattua määräystä. Lisäksi jos kahta tarjousta pidetään samanarvoisina, etusija annetaan:

a) AKT-valtion tarjoajalle, tai

b) sellaisen puuttuessa tarjoajalle, joka:

- mahdollistaa AKT-valtioiden fyysisten ja inhimillisten voimavarojen mahdollisimman hyvän käytön,
- tarjoaa parhaat alihankintamahdollisuudet AKT-valtioiden yrityksille tai luonnollisille henkilöille,
- on AKT-valtioiden ja yhteisön luonnollisten henkilöiden ja yritysten yhteenliittymä.

Arviointimenettelystä kokonaisuudessaan tehdään sopimuksen-tekopöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet allekirjoittavat. Kyseisessä kertomuksessa on esitettävä uudelleen ne perusteet, joiden nojalla osa tarjouksista on luokiteltu teknisten vaatimusten vastaisiksi, ja osoitettava, miltä osin kyseiset tarjoukset eivät ole vaadittujen teknisten eritelmien mukaisia. Hankintaviranomainen toimittaa lähetystön päällikölle hyväksymistä varten tiedot lopputuloksesta, johon saatujen tarjousten perusteella on päädytty, sekä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen.

Lähetystön päällikkö hyväksyy 30 päivän kuluessa hankintaviranomaisen ehdotuksen sellaisten suorien sopimusten, hätäapusopimusten ja kaikkien muiden toimitussopimusten tekemisestä, joiden arvo on alle 1 miljoona euroa.

Lähetystön päällikkö hyväksyy 30 päivän kuluessa hankintaviranomaisen ehdotuksen kaikkien muiden toimitussopimusten osalta, joita ei ole mainittu edellä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- valittu tarjous on alhaisin tarjouspyyntöasiakirjojen vaatimukset täyttävistä tarjouksista,
- valittu tarjous täyttää kaikki tarjouspyyntöasiakirjoissa mainitut valintaperusteet,
- valittu tarjous ei ylitä sopimusta varten varattua rahamäärää.

Jos nämä edellytykset eivät täyty, lähetystön päällikkö toimittaa ehdotuksen komissiolle, joka päättää ehdotuksesta 60 päivän kuluessa siitä, kun on saanut sen lähetystön päälliköltä. Jos valitun tarjouksen hinta ylittää sopimusta varten varatun raha-

määrän, komissio tekee tarvittavan rahoitussitoumuksen hyväksyessään ratkaisun.

Koko arviointimenettely on toteutettava ja toimeksisaajalle on ilmoitettava tarjouskilpailun ratkaisusta tarjousten voimassaoloaikana. Tältä osin on tärkeää pitää mielessä, että arviointimenettelyn pitkittyminen voi johtaa siihen, ettei toimeksisaaja kykene enää vahvistamaan tarjoustaan (asiantuntijoiden käytettävyys).

Koko tarjouspyyntömenettely tarjouskilpailun voittajalle tehtävään ilmoitukseen asti on ehdottoman luottamuksellinen. Arviointitoimikunnan päätökset ovat yhteispäätöksiä ja sen neuvottelut salaisia. Arviointitoimikunnan jäsenet ovat salassapitovelvollisia.

Erityisesti arviointia koskevat selonteot ja pöytäkirjat on tarkoitettu yksinomaan sisäiseen käyttöön, eikä niistä voida tiedottaa tarjoajille eikä millekään muulle osapuolelle kuin asianomaisen AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden tai komission valtuutetuille yksiköille ja valvontaviranomaisille (tilintarkastustuomioistuimelle ja niin edelleen).

15.10.2 Tarjouskilpailun ratkaisua koskeva ilmoitus

Hankintaviranomainen ilmoittaa toimeksisaajalle kirjallisesti tarjouksen hyväksymisestä komission virallisen päätöksen jälkeen ja ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä. Lisäksi hankintaviranomainen ilmoittaa muille tarjoajille vakiomuotoisella kirjeellä, ettei heidän tarjouksiaan ole hyväksytty, sekä sen, oliko heidän tarjouksensa teknisten vaatimusten mukainen. Kirjeessä tuodaan esiin myös tarjouksen tekniset puutteet.

Kun on kyse rahoitussopimuksen yhteydessä tehdystä sopimuksesta, hankintaviranomainen voi ilmoittaa hankintapäätöksen tekemisestä ainoastaan, jos rahoitussopimus on tehty (katso kohta 5, "Lykkäysehdon sisältävä tarjouspyyntö").

Sen jälkeen kun sopimus on allekirjoitettu, komissio julkaisee tarjouspyynnön tuloksen (jälki-ilmoitus) *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä ja tarvittaessa myös muissa tarkoitukseen soveltuviissa tiedotusvälineissä. Jälki-ilmoituksissa on ilmoitettava vastaanotettujen tarjousten lukumäärä, sopimuksen-tekopäivämäärä, toimeksisaajan nimi ja osoite sekä sopimuksen hinta.

15.10.3 Sopimuksen allekirjoittaminen

Sen jälkeen kun hankintaviranomainen on allekirjoittanut sopimuksen, sopimus lähetetään toimeksisaajalle, jonka on varmentettava se allekirjoituksellaan 30 vuorokauden kuluessa sopimuksen vastaanottamisesta ja palautettava se suoritustakauksen kanssa.

Sopimus on päivättävä, eikä siinä voida määrätä sen allekirjoittamispäivämäärää edeltävistä työsuorituksista eikä se voi tulla voimaan ennen kuin sopimuspuolet ovat allekirjoittaneet sen. Sopimuksen allekirjoittaminen on se ajankohta, josta alkaen sen allekirjoittaneet osapuolet ovat sidossuhteessa pannakseen sopimuksen täytäntöön, minkä vuoksi kyseistä päivämäärää on harkittava tarkoin.

16. PAIKALLISESTI ILMOITETTAVA AVOIN TARJOUSPYYNTÖ
(JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN 30 000–150 000 EURON
SOPIMUKSIIN)

Paikallisesti ilmoitettavan tarjouspyynnön yhteydessä tavaranhankintasopimuksia koskeva ilmoitus julkaistaan ainoastaan asianomaisessa AKT-valtiossa tai asianomaisissa AKT-valtioissa. Lisäksi komissio julkaisee Internetissä tällaisia tarjouspyyntöjä koskevat tiedot (asiakirjan numeron, maan, hankintaviranomaisen ja sopimustyyppin) sekä sen lähetystön osoitteen, josta yritykset voivat hankkia lisätietoja.

Huomattakoon, että paikallisesti ilmoitettavan avoimen tarjouspyynnön on taattava kaikkien vaatimukset täyttävien tavarantoimittajien osallistuminen paikallisia toimittajia vastaavalla tavalla. Kaikki muiden vaatimukset täyttävien tavarantoimittajien osallistumisen rajoittamiseen tähtäävät ehdot ovat kiellettyjä (esimerkiksi vaatimus, että tällaiset yritykset ovat rekisteröityneet edunsaajamaassa tai että ne ovat jo aiemmin saaneet paikallisia toimeksiantoja ja niin edelleen).

Sovellettaessa tätä menettelyä paikallisessa lehdistössä julkaitavan sopimusilmoituksen julkaisemisen ja tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättämispäivän välillä on oltava vähintään 30 vuorokautta.

Kohdassa 15 tarkoitettuja avoimen menettelyn yhteydessä sovellettavia toimenpiteitä sovelletaan samalla tavalla paikallisesti ilmoitettavaan avoimeen menettelyyn.

17. YKSINKERTAISTETTU MENETTELY (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN ALLE 30 000 EURON SOPIMUKSIIN)

Aina kun kysymyksessä on arvoltaan alle 30 000 euron sopimus, hankintaviranomainen voi – kuultuaan vähintään kolmea valitsemaansa toimittajaa – tehdä sopimuksen noudattamalla yksinkertaistettua menettelyä, jonka yhteydessä ei julkaista ilmoitusta.

Hankintaviranomainen laatii vähintään kolmen toimittajan luettelon. Hyväksytyille ehdokkaille lähetetään pyyntö esittää tarjous heille samalla toimitettavien teknisten eritelmien perusteella. Tässä tapauksessa tarjoustakuuta ei vaadita.

Tarjousten on oltava pyynnössä ilmoitetussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä.

Hankintaviranomainen teettää saatuja tarjouksia koskevan arviointikertomuksen, jossa täsmennetään tarjousten tekninen vaatimustenmukaisuus ja tarjouksiin sisältyvät sopimusehdot. Jos hankintaviranomainen ei saa vähintään kolmea vaatimusten mukaista tarjousta, menettely on peruutettava ja aloitettava uudestaan.

Kun kysymyksessä on arvoltaan enintään 5 000 euron hankintapyyntö, hankintaviranomainen voi kuitenkin toimia heti ensimmäisen tarjouksen saatuaan.

IV OSA

RAKENNUSURAKOITA KOSKEVIEN SOPIMUSTEN YHTEYDESSÄ SOVELLETTAVAT ERITYISTOIMENPITEET

18. JOHDANTO

Rakennusurakoita koskevat sopimukset ovat toisaalta urakoitsijan ja toisaalta hankintaviranomaisen välisiä sopimuksia, joiden

tarkoituksena on joko rakennusurakoita koskevien sopimusten täytäntöönpano tai jonkin työn toteuttaminen.

Urakoitsija on rakennusurakoita suorittava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Tarjouksen jättänyttä urakoitsijaa nimitetään tarjoajaksi. Urakoitsijaa, joka pyytää kutsua osallistua rajoitettuun menettelyyn tai yksinkertaistettuun menettelyyn, nimitetään ehdokkaaksi.

Hankintaviranomainen, joka täsmennetään aina sopimusilmoituksessa, on viranomainen, joka on valtuutettu tekemään sopimus. Rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä vastaa AKT-valtio, jonka kanssa komissio tekee rahoitussopimuksen.

Komissio valmistelee ja lähettää kansainväliset tarjouspyyntöasiakirjat hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten. Hankintaviranomainen toimittaa muut tarjouspyyntöasiakirjat lähetystön päällikön hyväksyttäväksi ennen tarjouspyyntöjen esittämistä. Täten hyväksytyjen päätösten perusteella ja tiiviissä yhteistyössä lähetystön päällikön kanssa hankintaviranomainen esittää kaikki tarjouspyynnöt, vastaanottaa tarjoukset, toimii puheenjohtajana tarjouksia tarkasteltaessa ja vahvistaa tarjouspyynnön lopputuloksen. Hankintaviranomainen toimittaa lähetystön päällikölle hyväksymistä varten tiedot lopputuloksesta, johon saatujen tarjousten perusteella on päädytty, sekä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen. Saatuaan lähetystön päällikön hyväksynnän hankintaviranomainen allekirjoittaa sopimukset ja antaa ne tiedoksi lähetystön päällikölle. Lähetystön päällikkö kutsutaan aina virallisesti paikalle, ja on yleensä läsnä, kun tarjoukset avataan ja analysoidaan.

19. HANKINTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT PERIAATTEET

19.1 Arvoltaan yli 5 000 000 euron sopimukset

19.1.1 Avoim menettely

Rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisen pääperiaatteena on, että sopimusilmoituksen julkaisemisen jälkeen tehdään avoin kansainvälinen tarjouspyyntö.

19.1.2 Neuvottelumenettely

Komission annettua ennakkosuostumuksensa seuraavissa tapauksissa rakennusurakoita koskevat sopimukset voidaan tehdä noudattamalla neuvottelumenettelyä:

a) Jos hankintaviranomaisille ennalta arvaamattomista syistä aiheutuneen äärimmäisen kiireen vuoksi kohdissa 20, 21 ja 22 tarkoitetuille avoimille, rajoitetuille tai yksinkertaistetuille menettelyille asetettuja määräaikoja ei voida noudattaa. Äärimmäisen kiireen perustelemiseksi käytetyt syyt eivät saa missään olosuhteissa johtua hankintaviranomaisista. Tässä yhteydessä viimeksi mainittu voi käydä vapaasti asianmukaisiksi katsomiaan keskustelujia niiden mahdollisten tarjoajien kanssa, jotka se on valinnut laatimaansa luetteloon yhteisymmärryksessä lähetystön päällikön kanssa, ja myöntää sopimuksen valitsemalleen tarjoajalle.

b) Kun on kyse sellaisesta lisäurakasta, joka ei sisälly alunperin tehtyyn sopimukseen ja josta on tullut jonkin ennalta arvaamattoman syyn vuoksi välttämätön kyseisen työn toteuttamiselle, edellyttäen, että sopimus tehdään alkuperäiseen sopimukseen sisältyvän työn toteuttavan urakoitsijan kanssa, ja että:

- kyseisiä työsuorituksia ei voida erottaa teknisesti tai taloudellisesti pääsopimuksesta aiheuttamatta edunsaajalle huomattavaa haittaa,
- kyseiset työsuoritukset ovat ehdottoman välttämättömiä sopimuksen täyttämiseksi, vaikka ne ovat erillisiä alkuperäisen sopimuksen täytäntöönpanosta.

Lisäurakoiden yhteenlaskettu arvo on enintään 50 prosenttia pääsopimuksen arvosta.

- c) Jos tarjouspyyntö ei ole tuottanut tulosta, toisin sanoen jos yhtään laadulliset ja/tai rahoitukselliset kelpoisuusvaatimukset täyttävää tarjousta ei ole tehty. Tällaisessa tapauksessa hankintaviranomainen voi – sen jälkeen kun tarjouspyyntö on peruutettu ja komissio antanut ennakkosuostumuksensa – ryhtyä neuvotteluihin valitsemansa tarjouskilpailuun osallistuneen tarjoajan tai valitsemiensa tarjouskilpailuun osallistuneiden tarjoajien kanssa, edellyttäen, ettei alkuperäisiä sopimusehtoja olennaisesti muuteta (katso kohta 6, ”Hankintamenettelyn peruuttaminen”).

19.2 Arvoltaan 300 000–5 000 000 euron sopimukset

19.2.1 Paikallisesti ilmoitettava avoin menettely

Sopimukset tehdään paikallisesti ilmoitettavalla avoimella tarjouspyynnöllä (tämän menettelyn yhteydessä urakkasopimusta koskeva ilmoitus julkaistaan yksinomaan asianomaisessa AKT-valtiossa tai asianomaisissa AKT-valtioissa). Lisäksi komissio julkaisee Internetissä tiedot tällaisista tarjouspyynnöistä (asiakirjojen numeron, maan, hankintaviranomaisen ja sopimustyyppin) sekä sen lähetystön osoitteen, josta yritykset voivat pyytää lisätietoja.

19.2.2 Neuvottelumenettely

Hankintaviranomainen voi – edellä olevassa 19.1.2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ja komission annettua tätä varten suostumuksensa – tehdä rakennusurakoita koskevia sopimuksia noudattamalla neuvottelumenettelyä.

19.3 Arvoltaan alle 300 000 euron sopimukset

19.3.1 Yksinkertaistettu menettely

Arvoltaan alle 300 000 euron urakkasopimuksissa noudatetaan yksinkertaistettua menettelyä ja sopimusilmoitus jätetään julkaisematta, jos urakoitsijoita on vähintään kolme.

20. AVOIN KANSAINVÄLINEN TARJOUSPYYNTÖ (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN YLI 5 000 000 EURON SOPIMUKSIIN)

20.1 Sopimusilmoitusten julkaiseminen

Mahdollisimman laajan osallistumisen ja asianmukaisen avoimuuden takaamiseksi avoimista tarjouspyynnöistä on julkaistava sopimusilmoitus.

20.1.1 Urakkasopimuksia koskevien ilmoitusten julkaiseminen

Sopimusilmoitukset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, kunkin AKT-valtion virallisessa lehdessä, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä. Komissio huolehtii *Euroopan yhteisöjen viralliseen lehteen* ja Internetiin tulevista ilmoituksista. AKT-valtiot huolehtivat paikallisella tasolla julkaistavista ilmoituksista.

Hankintaviranomainen ja sopimuksen kohde on kuvailtava ilmoituksessa selvästi, täsmällisesti ja kattavasti. Paikallisesti julkaistavan sopimusilmoituksen on oltava samanlainen kuin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja Internetissä julkaistu ilmoitus ja se on julkaistava samanaikaisesti.

Hankintaviranomaisen on lähetettävä tarjouspyyntöasiakirjat asiasta kiinnostuneille urakoitsijoille. Tarjouspyyntöasiakirjojen laajuuden ja niiden jäljentämisestä aiheutuvien kulujen vuoksi hankintasopimusasiakirjojen jakelusta huolehtii yleensä niiden laatimisesta vastaava konsulttitoimisto kiinteämääräistä korvausta vastaan. Tästä tehtävästä huolehtivan toimiston on allekirjoitettava salassapitositoumus.

Tarjouspyyntöasiakirjoihin voi tutustua myös hankintaviranomaisen tiloissa ja komission yksiköissä (lähetystössä, jäsenvaltioissa olevissa komission yksiköissä ja keskusyksikössä).

20.2 Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen ja sisältö

Tarjouspyyntöasiakirjojen laatiminen vaaditulla tavalla on olennaisen tärkeää sekä hankintamenettelyn että sopimuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Kyseisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki ne määräykset ja tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta tarjoajat voivat esittää tarjouksensa, toisin sanoen tiedot noudatettavista menettelyistä, toimitettavista asiakirjoista, vaatimustenvastaisuudesta, arviointiperusteista ja niin edelleen.

Tarjouspyyntöasiakirjat laatii komissio, joka lähettää tarjouspyyntöasiakirjat hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten. Asiakirjojen on sisällettävä seuraavat osat:

- tarjoajille annettavat ohjeet, joissa on määrättävä muun muassa:
 - i) sopimuksen valinta- ja ratkaisuperusteet,
 - ii) mahdollinen lupa vaihtoehtojen esittämiseen ja
 - iii) sopimuksessa tarkoitettu valuutta,
- EKR:n rahoittamia urakkasopimuksia koskevat yleiset sopimusehdot,
- erityisohjeet, joissa esitellään yksityiskohtaisesti yleiset sopimusehdot, täydennetään niitä tai esitetään niitä koskevia poikkeuksia; mikäli annetut tiedot ovat ristiriidassa keskenään, erityisohjeet ovat ensisijaisia yleisiin sopimusehtoihin nähden,
- tekniikkaa koskevat liitteet, jotka sisältävät suunnitelmia, teknisiä eritelmiä ja sopimuksen täytäntöönpanoa koskevan ohjeellisen aikataulun,
- hinnasto (tarjoaja täyttää) ja hintaerittely,
- tarjouslomake,
- sopimuslomake,

- pankin tai muun vastaavan laitoksen takuulomakkeet seuraaviin tarkoituksiin:
 - tarjous (1–2 prosenttia sopimusta varten käytettävissä olevista varoista),
 - ennakot,
 - moitteeton täytäntöönpano (10 prosenttia sopimuksen arvosta).

20.3 Valinta- ja ratkaisuperusteet

Valintaperusteet koskevat tarjoajan kykyä panna täytäntöön kysymyksessä olevan kaltaisia sopimuksia; tältä osin otetaan huomioon erityisesti viimeksi kuluneiden vuosien aikana suoritettavat urakat.

Kun valinta on suoritettu tällä tavoin ja sopimukset, jotka eivät täytä vaatimuksia, hylätty, hankintapäätöksen tekemisen ainoa peruste on tarjouksen hinta.

20.4 Menettelyn aikana annettavat lisätiedot

Tarjouspyyntöasiakirjojen on oltava mahdollisimman selkeitä, jotta asiasta kiinnostuneiden urakoitsijoiden ei tarvitse pyytää lisätietoja menettelyn aikana. Jos hankintaviranomainen toimittaa joko omasta aloitteestaan tai jonkin tarjoajan pyynnöstä tarjouspyyntöasiakirjoihin liitettäviä lisätietoja, kyseiset tiedot on toimitettava kirjallisina ja samanaikaisesti kaikille tarjoajille.

Jos mahdollisia tarjoajia ei voida yksilöidä avoimen menettelyn luonteen vuoksi, julkaistaan kohdassa 20.1.1 ("Urakasopimuksia koskevien ilmoitusten julkaiseminen") tarkoitettu ilmoitus, jossa esitetään tarjouspyyntöasiakirjoihin tehdyt muutokset. Tarjousten vastaanottamiselle asetettua määräaikaa voidaan pidentää, jotta ehdokkaat voivat ottaa kyseisen muutoksen huomioon.

Tarjoajat voivat esittää kysymyksensä kirjallisina viimeistään 21 vuorokautta ennen tarjousten viimeistä jättöpäivää. Hankintaviranomaisen on toimitettava vastaukset kysymyksiin kaikille ehdokkaille viimeistään 11 vuorokautta ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä.

20.5 Tarjousten viimeinen jättöpäivä

Tarjousten on oltava perillä tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä mainittuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä. Tarjousten laatu ja kilpailun edellytysten täytyminen voidaan taata ainoastaan varaamalla tarjousten jättämiselle kohtuullinen määräaika. Kokeemus on osoittanut, että liian lyhyt määräaika estää ehdokkaita jättämästä tarjouksia tai saa heidät jättämään puutteellisia tai huonosti valmisteltuja tarjouksia.

Tarjousilmoituksen julkaisemisen ja tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymispäivän välillä on oltava vähintään 90 vuorokautta. Tietyissä poikkeustapauksissa ja lähetystön päällikön annettua tätä varten luvan etukäteen voidaan kuitenkin noudattaa myös muunlaisia määräaikoja.

20.6 Tarjousten voimassaoloaika

Tarjoukset sitovat tarjoajia tarjouspyyntöasiakirjoissa määrätyn ajanjakson ajan. Kyseisen ajanjakson on oltava riittävän pitkä, jotta hankintaviranomainen voi analysoida tarjoukset, hyväksyä hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen, ilmoittaa ratkaisusta ja tehdä sopimuksen. Tarjousten voimassaoloajaksi on vahvistettu 90 vuorokautta alkaen tarjousten viimeiseksi jättöpäiväksi vahvistetusta päivästä.

Hankintaviranomainen voi pyytää tarjoajilta – poikkeustapauksissa, ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä – voimassaoloajan pidentämistä enintään 40 vuorokaudella.

Sen tarjoajan, jonka tarjous hyväksytään, on pidettävä tarjousta voimassa lisäksi 60 vuorokauden ajan alkaen tarjouskilpailun ratkaisua koskevan ilmoituksen antamisesta.

20.7 Tarjousten jättäminen

Kukin tekninen tarjous ja rahoitustarjous on asetettava pakkaukseen tai päällyskuoreen sille varatussa sinetöidyssä kirjekuoressa, johon merkitään seuraavat tiedot:

- hakemusten jättämistä varten tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettu osoite,
- maininta siitä, mihin tarjouspyyntöilmoitukseen tarjoaja vastaa,
- tarvittaessa niiden erien numerot, joita jätettävä tarjous koskee,
- tarjouspyyntöasiakirjojen kielellä lisätty maininta "Ei saa avata ennen tarjousten avaamisistuntoa".

20.8 Tarjousten avaaminen

Hankintaviranomaisen on kirjattava vastaanotetut tarjoukset niiden saapuessa ja laadittava toimitetuista tarjouksista omakätinen vastaanottotodistus. Tarjoukset sisältävät kuoret on säilytettävä sinetöityinä varmassa paikassa niiden avaamiseen asti.

Vähintään kolmihenkinen arviointitoimikunta (jäsenten määrän on oltava pariton), jolla on tarjousten asianmukaisen arvioinnin edellyttämä tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus, avaa ja arvioi tarjoukset. Arviointitoimikunnan jäsenten on allekirjoitettava vakuutus puolueettomuudestaan.

Arviointitoimikunta avaa tarjoukset julkisessa istunnossa tarjouspyyntöasiakirjoissa määrättyssä paikassa ja niissä määrättyinä ajankohtana. Tarjousten julkisessa avaamistilaisuudessa on ilmoitettava tarjoajien nimet, ehdotetut hinnat, vaaditun tarjous-takuun olemassaolo ja kaikki muut hankintaviranomaisen aiheellisiksi katsomat tiedot.

Lähetystön päällikölle on annettava tietoja säännöllisesti. Hän on läsnä tarkkailijana tarjousten avaamistilaisuudessa, ja hänelle toimitetaan jäljennös jokaisesta tehdystä tarjouksesta.

Arvioinnissa otetaan huomioon ainoastaan tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä toimitetuissa kuorissa jätetyt tarjoukset.

Tarjoukset avataan sen varmistamiseksi, että tarjoukset sisältävät kaikki tarvittavat osat, että vaadittu tarjoustakuu on toimitettu, että asiakirjat on allekirjoitettu asianmukaisesti ja että tarjoukset ovat yleisesti ottaen kunnossa.

Tarjousten avaamistilaisuudesta tehdään pöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet varmentavat allekirjoituksellaan ja joka sisältää seuraavat tiedot:

- kokouksen päivämäärä, kellonaika ja paikka,
- kokouksen läsnäolijat,
- niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vastanneet tarjouspyyntöön vaaditun määräajan kuluessa,
- tieto siitä, onko tarjoukset jätetty sinetöidyissä kuorissa,
- tieto siitä, onko tarjousten alkuperäiskappaleet allekirjoitettu asianmukaisesti ja onko tarjousten jäljennöksiä lähetetty vaadittu määrä,
- tarjousten hinta,
- niiden tarjoajien nimet, joiden tarjoukset on hylätty avaamisistunnossa todetun vaatimustenvastaisuuden vuoksi,
- niiden tarjoajien nimet, jotka ovat vetäytyneet kilpailusta,
- tarjoajien mahdollisesti antamat vakuutukset.

20.9 Tarjousten analysoiminen

Ennen tarjousten yksityiskohtaista arvioimista hankintaviranomainen tarkistaa, että tarjouksen sisältö on tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen määräysten mukainen.

Tarjous on vaatimustenmukainen, kun se on kaikkien tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjen edellytysten, yksityiskohtaisten sääntöjen ja eritelmien mukainen ilman merkittäviä poikkeamia tai rajoituksia. Merkittävät poikkeamat tai rajoitukset ovat sellaisia, jotka vaikuttavat hankintasopimuksen alaan, laatuun tai täytäntöönpanoon tai jotka poikkeavat tarjouspyyntöasiakirjoista olennaisella tavalla tai rajoittavat hankintasopimukseen liittyviä hankintaviranomaisen oikeuksia tai tarjoajan velvollisuuksia ja jotka haittaavat vaatimuksen mukaisia tarjouksia jätäneiden tarjoajien kilpailuasemia.

Jos tarjous ei ole tarjouspyyntöasiakirjojen mukainen, hankintaviranomainen hylkää sen, eikä sitä saa myöhemmin korjauksin tai poikkeamia tai rajoituksia poistamalla muuttaa vaatimusten mukaiseksi.

Arviointitoimikunta antaa tarjousten arvioinnin päätettyä arvioon kunkin tarjouksen teknisestä vaatimustenmukaisuudesta ja jakaa tarjoukset kahteen ryhmään: tarjouksiin, jotka ovat teknisten vaatimusten mukaisia, ja tarjouksiin, jotka eivät ole kyseisten vaatimusten mukaisia.

Arviointitoimikunta tarkistaa teknisen arvioinnin päätettyä, ettei rahoitustarjouksissa ole laskuvirheitä. Mahdolliset laskuvirheet korjataan, eikä tästä aiheudu tarjoajille seuraamuksia.

20.10 Hankintasopimuksen tekeminen

20.10.1 Toimeksisaajan valitseminen

Toimeksisaajaksi valitaan taloudellisesti edullisimman tarjouksen tekijä; taloudellisesti edullisin tarjous on teknisen analyysin yhteydessä vaatimusten mukaisiksi luokitelluista tarjouksista edullisin. Tämän tarjouksen tekijä nimitetään toimeksisaajaksi, edellyttäen, ettei tarjouksen hinta ylitä sopimukselle myönnettujen enimmäisvarojen määrää.

Jos tarjous ylittää sopimukselle myönnettyt enimmäisvarat, sovelletaan kohdan 19.1.2 alakohdan c) määräyksiä.

Sovelletaan kohdan 3.8 alakohdan a) ("Etuudet") kuvattua määrystä. Lisäksi jos kahta tarjousta pidetään samanarvoisina, etusija annetaan:

a) AKT-valtion tarjoajalle, tai

b) sellaisen puuttuessa tarjoajalle, joka:

- mahdollistaa AKT-valtioiden fyysisten ja inhimillisten voimavarojen mahdollisimman hyvän käytön,
- tarjoaa parhaat alihankintamahdollisuudet AKT-valtioiden yrityksille tai luonnollisille henkilöille,
- on AKT-valtioiden ja yhteisön luonnollisten henkilöiden ja yritysten yhteenliittymä.

Arviointimenettelystä kokonaisuudessaan laaditaan sopimuskentekopöytäkirja, jonka kaikki arviointitoimikunnan jäsenet allekirjoittavat. Kyseisessä kertomuksessa on esitettävä uudelleen ne perusteet, joiden nojalla osa tarjouksista on luokiteltu teknisten vaatimusten vastaisiksi, ja osoitettava, miltä osin kyseiset tarjoukset eivät ole vaadittujen teknisten eritelmien mukaisia. Hankintaviranomainen toimittaa lähetystön päällikölle hyväksymistä varten arviointikertomuksen ja hankintapäätöksen tekemistä koskevan ehdotuksen.

Lähetystön päällikkö hyväksyy 30 päivän kuluessa hankintaviranomaisen ehdotuksen sellaisten suorien sopimusten, hätäapusopimusten ja kaikkien muiden rakennusurakkasopimusten tekemisestä, joiden arvo on alle 5 miljoona euroa.

Lähetystön päällikkö hyväksyy 30 päivän kuluessa hankintaviranomaisen ehdotuksen kaikkien muiden rakennusurakkasopimusten osalta, joita ei ole mainittu edellä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- valittu tarjous on alhaisin tarjouspyyntöasiakirjojen vaatimukset täyttävistä tarjouksista,
- valittu tarjous täyttää kaikki tarjouspyyntöasiakirjoissa mainitut valintaperusteet,
- valittu tarjous ei ylitä sopimusta varten varattua rahamäärää.

Jos nämä edellytykset eivät täyty, lähetystön päällikkö toimittaa ehdotuksen komissiolle, joka päättää ehdotuksesta 60 päivän kuluessa siitä, kun on saanut sen lähetystön päälliköltä. Jos valitun tarjouksen hinta ylittää sopimusta varten varatun rahamäärän, komissio tekee tarvittavan rahoitussitoumuksen hyväksyessään ratkaisun.

Koko arviointimenettely on toteutettava ja toimeksisaajalle on ilmoitettava tarjouskilpailun ratkaisusta tarjousten voimassaoloaikana. Tältä osin on tärkeää pitää mielessä, että arviointimenettelyn pitkeytyminen voi johtaa siihen, ettei toimeksisaaja kykene enää vahvistamaan tarjoustaan (asiantuntijoiden käytettävyyss).

Koko tarjouspyyntömenettely tarjouskilpailun voittajalle tehtävään ilmoitukseen asti on ehdottoman luottamuksellinen. Arviointitoimikunnan päätökset ovat yhteispäätöksiä ja sen neuvottelut salaisia. Arviointitoimikunnan jäsenet ovat salassapitovelvollisia.

Erityisesti arviointia koskevat selonteot ja pöytäkirjat on tarkoitettu yksinomaan sisäiseen käyttöön, eikä niistä voida tiedottaa tarjoajille eikä millekään muulle osapuolelle kuin asianomaisen AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden tai komission valtuuttamille yksiköille ja valvontaviranomaisille (tilintarkastustuomioistuimelle ja niin edelleen).

20.10.2 Tarjouskilpailun ratkaisua koskeva ilmoitus

Hankintaviranomainen ilmoittaa toimeksisaajalle kirjallisesti tarjouksen hyväksymisestä komission virallisen päätöksen jälkeen ja ennen tarjousten voimassaoloajan päättymistä. Lisäksi hankintaviranomainen ilmoittaa muille tarjoajille vakiomuotoisella kirjeellä, ettei heidän tarjouksiaan ole hyväksytty, sekä sen, oliko heidän tarjouksensa teknisten vaatimusten mukainen. Kirjeessä tuodaan esiin myös tarjouksen tekniset puutteet.

Jos on kyse rahoitussopimuksen yhteydessä tehdystä sopimuksesta, hankintaviranomainen voi ilmoittaa hankintapäätöksen tekemisestä ainoastaan, jos rahoitussopimus on tehty (katso kohta 5, "Lykkäysehdon sisältävä tarjouspyyntö").

Sen jälkeen kun sopimus on allekirjoitettu, komissio julkaisee tarjouspyynnön tuloksen (jälki-ilmoitus) *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, Internetissä ja tarvittaessa myös jossakin muussa tarkoitukseen soveltuvassa tiedotusvälineessä. Jälki-ilmoituksissa on ilmoitettava vastaanotettujen tarjousten lukumäärä, sopimuksentekopäivämäärä, toimeksisaajan nimi ja osoite sekä sopimuksen hinta.

20.10.3 Sopimuksen allekirjoittaminen

Sen jälkeen kun hankintaviranomainen on allekirjoittanut sopimuksen, sopimus lähetetään toimeksisaajalle, jonka on varmentettava se allekirjoituksellaan 30 vuorokauden kuluessa sopimuksen vastaanottamisesta ja palautettava se suoritustakauksen kanssa.

Sopimus on päivättävä, eikä siinä voida määrätä sen allekirjoittamispäivämäärää edeltävistä työsuorituksista eikä se voi tulla voimaan ennen kuin sopimuspuolet ovat allekirjoittaneet sen. Sopimuksen allekirjoittaminen on se ajankohta, josta alkaen sen allekirjoittaneet osapuolet ovat sidossuhteessa pannakseen sopi-

muksen täytäntöön, minkä vuoksi kyseistä päivämäärää on harkittava tarkoin.

21. PAIKALLISESTI ILMOITETTAVA AVOIN TARJOUSPYNTÖ (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN 300 000–5 000 000 EURON SOPIMUKSIIN)

Paikallisesti ilmoitettavan tarjouspyynnön yhteydessä urakkasopimuksia koskeva ilmoitus julkaistaan ainoastaan asianomaisessa AKT-valtiossa tai asianomaisissa AKT-valtioissa. Lisäksi komissio julkaisee Internetissä tällaisia tarjouspyyntöjä koskevat tiedot (asiakirjan numeron, maan, hankintaviranomaisen ja sopimustyyppin) sekä sen lähetystön osoitteen, josta yritykset voivat hankkia lisätietoja.

Huomattakoon, että paikallisesti ilmoitettavan avoimen tarjouspyynnön on varmistettava se, että kaikki vaatimukset täyttävät urakoitsijat voivat osallistua tarjouskilpailuun samanlaisin ehdoin kuin paikalliset urakoitsijat. Kaikki muiden vaatimukset täyttävien toimittajien osallistumisen rajoittamiseen tähtäävät ehdot ovat kiellettyjä (esimerkiksi vaatimus, että tällaiset yritykset ovat rekisteröityneet edunsaajamaassa tai että ne ovat jo aiemmin saaneet paikallisia toimeksiantoja ja niin edelleen).

Sovellettaessa tätä menettelyä paikallisissa lehdissä julkaistavan sopimusilmoituksen ja sopimusten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymispäivän välillä on oltava vähintään 60 vuorokautta.

Kohdassa 20 tarkoitettuja avoimen menettelyn yhteydessä sovellettavia toimenpiteitä sovelletaan samalla tavalla paikallisesti ilmoitettavaan avoimeen menettelyyn.

22. YKSINKERTAISTETTU MENETTELY (JOTA SOVELLETAAN ARVOLTAAN ALLE 300 000 EURON SOPIMUKSIIN)

Aina kun kysymyksessä on arvoltaan alle 300 000 euron sopimus, hankintaviranomainen voi – kuultuaan vähintään kolmea valitsemaansa urakoitsijaa – tehdä sopimuksen noudattamalla yksinkertaistettua menettelyä, jonka yhteydessä ei julkaista ilmoitusta.

Hankintaviranomainen laatii vähintään kolmen urakoitsijan luettelon. Hyväksytyille ehdokkaille lähetetään pyyntö esittää tarjous heille samalla toimitettavien teknisten eritelmien perusteella.

Tarjousten on oltava tarjouspyyntökirjeessä ilmoitetussa hankintaviranomaisen osoitteessa pyynnössä ilmoitettuun päivämäärään ja kellonaikaan mennessä. Hyväksytyille ehdokkaille on myönnettävä vähintään 30 vuorokauden määräaika pyyntökirjeen lähettämisestä lukien.

Arviointitoimikunta, jolla on riittävä tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus, avaa ja arvioi tarjoukset. Arviointi suoritetaan samalla tavalla kuin avoimen tarjouspyynnön ollessa kysymyksessä. Jos hankintaviranomainen ei saa vähintään kolmea vaatimusten mukaista tarjousta, menettely on peruutettava ja aloitettava uudelleen.

Kun kysymyksessä on arvoltaan enintään 5 000 euron urakkapyyntö, hankintaviranomainen voi kuitenkin toimia heti ensimmäisen tarjouksen saatuaan.

LIITE I

TARJOUSKILPAILUKUTSUA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

PALVELUT	HANKINNAT	URAKAT
<p style="text-align: center;">$x \geq 200\,000$ EUR</p> <p>Rajoitettu kansainvälinen tarjouspyyntö 4–8 kutsuttua palvelujen tarjoajaa</p>	<p style="text-align: center;">$x > 150\,000$ EUR</p> <p>Avoin kansainvälinen tarjouspyyntö</p>	<p style="text-align: center;">$x > 5\,000\,000$ EUR</p> <p>Avoin kansainvälinen tarjouspyyntö</p>
	<p style="text-align: center;">$30\,000 \text{ EUR} \leq x \leq 150\,000 \text{ EUR}$</p> <p>Paikallisesti ilmoitettava avoin tarjouspyyntö</p>	<p style="text-align: center;">$300\,000 \text{ EUR} \leq x \leq 5\,000\,000 \text{ EUR}$</p> <p>Paikallisesti ilmoitettava avoin tarjouspyyntö</p>
<p style="text-align: center;">$x < 200\,000$ EUR</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Puitesopimuksen käyttö 2. Yksinkertaistettu menettely, jossa kuullaan vähintään kolmea palvelujen tarjoajaa 3. $x \leq 5\,000$ EUR: vain yksi tarjous 	<p style="text-align: center;">$x < 30\,000$ EUR</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Yksinkertaistettu menettely, jossa kuullaan vähintään kolmea toimittajaa 2. $x \leq 5\,000$ EUR: vain yksi tarjous 	<p style="text-align: center;">$x < 300\,000$ EUR</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Yksinkertaistettu menettely, jossa kuullaan vähintään kolmea urakoitsijaa 2. $x \leq 5\,000$ EUR: vain yksi tarjous

LIITE II

MÄÄRITELMÄT

Yhteisö: Euroopan yhteisö.

EKR: Euroopan kehitysrahasto.

AKT-valtiot: Cotonoussa 23.6.2000 allekirjoitetun AKT-EY-kumppanuussopimuksen allekirjoittajina olevat Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot.

Jäsenvaltio: Euroopan yhteisön jäsenvaltiot.

Komissio: Euroopan yhteisöjen komissio.

Lähetystön päällikkö: Komission edustaja AKT-valtioissa.

Hankintaviranomainen: Se valtio tai julkisoikeudellinen tai yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, joka tekee rahoitussopimuksessa tarkoitetun sopimuksen.

Tutkimussopimus: Palvelujen tarjoajan ja hankintaviranomaisen välinen palvelusopimus, joka koskee muun muassa hankkeiden suunnittelua ja valmistelua koskevia tutkimuksia, toteutettavuustutkimuksia, taloudellisia tutkimuksia ja markkinatutkimuksia, teknisiä tutkimuksia, arviointoja ja tarkastuksia.

Teknistä apua koskeva sopimus: Palvelujen tarjoajan ja hankintaviranomaisen välinen palvelusopimus silloin, kun palvelujen tarjoajan tehtävänä on toimia neuvonantajana, kun hänet nimitetään johtamaan tai valvomaan jotain hanketta tai hänet veloitetaan antamaan käyttöön sopimuksessa täsmennettyjä asiantuntijoita, tai kun palvelujen tarjoaja toimii hankkijana.

Tavaranhankintoja koskeva sopimus: Toimittajan ja hankintaviranomaisen välinen sopimus, jonka kohteena on tuotteiden ostaminen, leasing-toiminta, vuokraus tai osamaksulla hankkiminen osto-optioin tai ilman niitä sekä muut mahdolliset työt kuten kokoaminen ja asentaminen, huolto, korjaaminen, koulutus, huoltopalvelut ja niin edelleen.

Rakennusurakoita koskeva sopimus: Urakoitsijan ja hankintaviranomaisen välinen jonkin urakan suorittamiseksi tai jonkin työn toteuttamiseksi tehty sopimus.

Sekatyyppinen sopimus: Palvelujen tarjoajan, tavarantoimittajan tai urakoitsijan ja hankintaviranomaisen välinen sopimus, johon sisältyy vähintään kahden tyyppisiä työsuorituksia, esimerkiksi rakennusurakoita, hankintoja tai palveluja.

Puitesopimus: Sopimus, joka tehdään määrältään täsmenämättömien palvelujen tai hankintojen toimittamiseksi tietyn määräajan kuluessa.

Ehdokas: Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai tällaisten henkilöiden ryhmittymä, joka on pyytänyt kutsua osallistua rajoitettuun menettelyyn.

Tarjoaja: Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai tällaisten henkilöiden ryhmittymä, joka tekee sopimuksen tekoon tähtäävän tarjouksen.

Toimeksisaaja: Tarjoaja, joka valitaan hankintamenettelyn perusteella.

Avoin menettely: Menettely, jota noudatettaessa kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai tällaisten henkilöiden ryhmittymä voi tehdä tarjouksen vastauksena sopimusilmoitukseen.

Rajoitettu menettely: Menettely, jota noudatettaessa ainoastaan hankintaviranomaisen kutsumat ehdokkaat voivat tehdä tarjouksen vastauksena sopimusilmoitukseen.

Yksinkertaistettu menettely: Menettely, jota noudatettaessa ainoastaan hankintaviranomaisen kutsumat ehdokkaat voivat tehdä tarjouksen ja jossa sopimusilmoitusta ei julkaista etukäteen.

Neuvottelumenettely: Menettely, jota noudatettaessa hankintaviranomainen kuulee valitsemaansa ehdokasta tai valitsemiaan ehdokkaita ja neuvottelee sopimusehdoista yhden tai useamman ehdokkaan kanssa ja jossa sopimusilmoitusta ei julkaista etukäteen (katso kohdat 10.1.2, 14.1.2, 14.2.2 ja 19.1.2).

Julkisoikeudellisten laitosten toteuttamat toimet: Asianomaisen AKT-valtion tai asianomaisten AKT-valtioiden julkisten tai puolijulkisten virastojen tai yksiköiden taikka toiminnon toteutuksesta vastaavan henkilön täytäntöönpanemat hankkeet ja ohjelmat.

Tarkoitukseen soveltuva tiedotusväline: Tarjouspyyntöilmoitus on julkaistava Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja Internetissä kaikissa näissä yleisissä määräyksissä täsmennetyissä tapauksissa. Julkaiseminen AKT-valtioiden virallisissa lehdissä ja tarvittaessa myös erikoislehdissä on välttämätöntä.

Tarjouspyyntöasiakirjat: Asiakirjat, jotka joko komissio on valmistellut ja lähettänyt hankintaviranomaiselle hyväksymistä ja menettelyn aloittamista varten (kansainväliset tarjouspyynnöt) tai jotka hankintaviranomainen on toimittanut lähetystön päällikön hyväksyttäväksi ennen tarjouspyynnön esittämistä (kaikki muut tarjouspyynnöt) ja jotka sisältävät kaikki tarjouksen valmisteleminen ja tekemiseen tarvittavat osat.

Yleiset sopimusehdot: Sopimusten täytäntöönpanoa koskevat hallinnolliset, rahoitukselliset, oikeudelliset ja tekniset sopimusehdot sisältävät yleiset ohjeet.

Erityisohjeet: Tarjouspyyntöasiakirjojen olennaisen osan muodostavat hankintaviranomaisen laatimat erityisohjeet, joihin sisältyy yleisiin sopimusehtoihin tehtävät muutokset, erityiset sopimusehdot, tehtävänkuvaukset (palvelusopimuksessa) tai tekniset eritelmat (tavaranhankintoja tai rakennusurakoita koskevassa sopimuksessa) ja kaikki muut sopimusta koskevat asiat.

Tehtävänkuvaukset: Hankintaviranomaisen laatima asiakirja, jossa määritellään palvelujen tarjoamista koskevat hankintaviranomaisen vaatimukset ja/tai tavoitteet, mukaan lukien – tarvittaessa – käytettävät menetelmät ja keinot ja/tai saatavat tulokset.

Arviointitoimikunta tai tuomaristo: Arviointitoimikuntaan kuuluu pariton määrä jäseniä – vähintään kolme henkilöä – joilla on oltava tarjousten asianmukaisen arvioinnin edellyttämä tekninen ja hallinnollinen asiantuntemus.

Vuorokausi: Kalenteripäivä.

Määräaika: Määräaika alkaa kyseisen määräajan laskemisen lähtökohdaksi pidettävän toimen tai tapahtuman toteutuspäivää seuraavasta päivästä. Kun määräajan viimeinen päivä on muu kuin arkipäivä, määräaika päättyy viimeistä määräpäivää seuraavan arkipäivän päättyessä.

Eturistiriita: Mikä tahansa sellainen tapahtuma, joka vaikuttaa ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen kykyyn esittää objektiivinen ja puolueeton ammatillinen mielipide tai joka estää häntä jonain ajankohtana toimimasta hankintaviranomaisen etujen mukaisesti. Mikä tahansa mahdollisia tulevia työsuorituksia koskeva vaikutin tai mikä tahansa ristiriita ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen muiden, aikaisempien tai nykyisten, sitoumusten kanssa tai mikä tahansa ristiriita hänen omien etujensa kanssa. Näitä rajoituksia sovelletaan myös ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen mahdolliseen alihankkijaan ja henkilökuntaan.

Taloudellisesti edullisin tarjous: Kysymyksessä olevan sopimuksen perusteella määräytyvät perusteet huomioon ottaen parhaaksi arvioitu tarjous; tällaisia perusteita ovat esimerkiksi laatu, tekninen arvo, esteettisyys ja toiminnallisuus, jälkihuolto ja tekninen apu, toimituspäivä ja toimituksen tai täytäntöönpanon määräaika ja hinta tai alhaisin hinta. Nämä perusteet on julkaistava sopimusilmoituksessa tai ilmoitettava tarjouspyyntöasiakirjoissa.

Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta

(2002/C 291 E/03)

KOM(2002) 213 lopull. — 2002/0100(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä huhtikuuta 2002)

PERUSTELUT

Euroopan unionin toimielimet ovat sekä tehtäviensä että kansainvälisen asemansa kannalta ainutlaatuinen hallintoelin, joka ei kuitenkaan ole immuuni ulkopuolisille muutoksille. Toimielinten toimintaympäristö on muuttunut 40 vuoden aikana paitsi poliittisesti myös organisaation ja yksiköiden jokapäiväisen työn osalta. Yhteiskunnallinen, taloudellinen ja tekninen kehitys on tuonut suuria muutoksia hierarkkisiin rakenteisiin, päätöksentekomenettelyyn ja työskentelytapoihin.

Komission on organisaationa sisäistettävä tämä kehitys ja samalla vastattava unionin kansalaisten kasvaviin odotuksiin ja tehtäviensä huomattavaan lisääntymiseen. Komission hallintotapaa ja varainhoitomenettelyjä ei ole oikeastaan muutettu lainkaan, vaikka käsiteltävien asioiden määrä on kymmenessä vuodessa kymmenkertaistunut. Henkilöstön työoloja koskevia henkilöstösääntöjä ei ole juurikaan muutettu sen jälkeen, kun ne hyväksyttiin vuonna 1967.

Näistä syistä Berliinissä ja Kölnissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi puheenjohtaja Romano Prodia ja komissiota toteuttamaan komission uudistamisen. Maaliskuun 1. päivänä 2000 hyväksytyssä valkoisessa kirjassa (KOM(2000) 200) esitetään uudistusstrategian päälinjat ja sen kolme painopistettä:

- taloushallinnon sekä varainhoidon valvonnan ja tarkastuksen perusteellinen uudenaikaistaminen sekä vastuualueiden selkeään jakamiseen perustuvan, tilintekovelvollisuutta vahvistavan järjestelmän käyttöönotto;
- toimintojohtamiseen perustuvan strategisen suunnittelun käyttöönotto, jotta tehtävät voidaan sovittaa jatkuvasti yhteen tarvittavien resurssien kanssa;
- henkilöstöpolitiikan uudenaikaistaminen, jotta pätevää henkilöstöä voidaan järkevästi käyttää, kouluttaa, johtaa ja motivoida toteuttamaan ensisijaiset tehtävät.

Kolmannen painopisteen osalta komissio vahvisti joukon suuntaviivoja 28. helmikuuta 2001. Suuntaviivoista on pyydetty paljon lausuntoja sekä komission sisällä (yksiköiltä ja henkilöstön edustajilta) että muilta toimielimiltä. Lausuntojen perusteella suuntaviivoja on voitu täsmentää ja laatia niistä konkreettisia ehdotuksia.

Osa näistä ehdotuksista voidaan panna täytäntöön nykyisten henkilöstösääntöjen puitteissa. Tällaisia seikkoja ovat muun muassa koulutuspolitiikkaa sekä henkilöstön arviointi- ja ylennysjärjestelmää koskevien sisäisten säännösten muuttaminen. Muiden ehdotusten täytäntöön panemiseksi on muutettava henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja. Tässä asetusehdotuksessa on kyse juuri henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta.

- Henkilöstösäännöillä taataan samat ehdot koko EU:n virkamieskunnalle, koska kaikkiin sovelletaan yhteisiä sääntöjä. Virastot olisi nimenomaisesti sisällytettävä henkilöstösääntöjen soveltamisalaan, koska siten voitaisiin vahvistaa toimielinten ja virastojen yhteistyötä henkilöstöpolitiikan alalla ja edistää yhteisöjen moitteetonta toimintaa ja henkilöstöresurssien tehokasta käyttöä.

- Henkilöstösäännöissä määritellään virkamiesten oikeudet ja velvollisuudet. Muutoksia tarvitaan, jotta voidaan ottaa huomioon työympäristön kehittymiseen ja uudistumiseen liittyvät seikat, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirja ja kansalaisten palvelua korostava hallintokulttuuri. Oikeudet ja velvollisuudet on määriteltävä selvästi ja ymmärrettävästi. Hallinnon tekemille päätöksille on voitava vahvistaa täsmälliset perusteet. Seuraavat seikat on pyrittävä selkeyttämään ja yksinkertaistamaan:
 - Puolueettomuus on julkishallinnon peruseriaate, joka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. On määriteltävä paremmin virkamiesten velvollisuudet tilanteissa, joissa voi syntyä eturistiriitoja.
 - Julkisissa ja luottamustehtävissä saadut kokemukset voivat olla hyödyllisiä sekä virkamiehelle että toimielimelle; on kuitenkin vahvistettava selkeät säännöt niille henkilöstön jäsenille, jotka pyrkivät tällaisiin tehtäviin tai jotka sellaiseen nimitetään.
 - Toinen yhteisöjen moitteettoman toiminnan ja maineen kannalta olennainen periaate on salassapitovelvollisuus. Siitä entisille virkamiehille johtuvat velvoitteet ja rajoitteet on määriteltävä tarkemmin.
 - Toimielinten on samanaikaisesti noudatettava hallinnossaan avoimuuden periaatetta ja harjoitettava kansalaisia kohtaan avoimuuspolitiikkaa. Tätä varten on määriteltävä salassapitovelvollisuuden rajat.
 - Sananvapaus on virkamiesten perusoikeus. Henkilöstösäännöissä on selkeästi vahvistettava säännöt, jotka koskevat yhteisön politiikkaan liittyvien julkaisujen ennakkolupaa.
- Komissio ajaa voimakkaasti yhteisön politiikkaa yhtäläisten mahdollisuuksien takaamiseksi. Työpaikoilla ei saa esiintyä sukupuoleen, rotuun, uskontoon, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuvaa syrjintää. Työnantajan ominaisuudessa sen on annettava henkilöstölleen vähintään vastaava suoja. Henkilöstösääntöjä on mukautettava tämän periaatteen noudattamiseksi; esimerkiksi eräitä etuja, jotka on aiemmin varattu vain naimisissa oleville työntekijöille, on (eräin edellytyksin) myönnettävä myös tunnustetussa parisuhteessa tai vakiintuneessa ja vahvistetussa parisuhteessa eläville työntekijöille.
- Lukuisat muutokset todistavat henkilöstöpolitiikan sosiaalisesta ulottuvuudesta. Henkilöstösäännöissä viitataan nimenomaisesti sosiaalipolitiikkaan. Uudet säännökset (joissakin säännöksissä vain virallistetaan jo vakiintuneita käytäntöjä) koskevat muun muassa perhetapahtumiin liittyviä lomia (erityisesti vanhempainlomia), työolojen joustavoittamista ja oikeutta (eräin edellytyksin) osapäivätyöhön. Niillä pyritään paitsi edistämään työelämän ja yksityiselämän yhteensovittamista ja tasa-arvoa sekä suojaamaan ihmisarvoa myös lisäämään henkilöstön motivaatiota (eli tuottavuutta) ja parantamaan työnhakijoille tarjottavien ehtojen houkuttelevuutta.
- Uusien säännösten avulla voidaan paremmin käsitellä ongelmia, jotka liittyvät sukupuoliseen häirintään ja työpaikkakiusaamiseen.
- Henkilöstösäännöissä vahvistettu urajärjestelmä on paras keino säilyttää toimielinten virkamieskunnan riippumattomuus ja yhdistää eri työkuultuureita. Urajärjestelmään liittyy uusi, nykyistä tiukempi arviointijärjestelmä, joka edistää yhteenkuuluvuutta ja estää riitoja, joita syntyisi, jos henkilökohtaisia tuloksia korostettaisiin ryhmätyöskentelyn kustannuksella. Tästä periaatteesta on pidettävä kiinni. Nykyistä urarakennetta on kuitenkin tarkasteltava työhönottomenettelyissä ja työtavoissa tapahtuneiden perusteellisten muutosten huomioon ottamiseksi. Jatkokoulutus on nykyään itsestänselvyyys koko Euroopassa. Vastedes vaaditaan monipuolista ammattitaitoa, koska työn luonne kehittyy nopeasti. Koulutukseen perustuva luokittelu neljään ura-alueeseen ei ole enää asianmukainen tietotekniikan ja muiden teknisten välineiden yleistymisen vuoksi. Henkilöstösääntöjen muutoksilla pyritään uudelleenorganisoimaan urakenne ja helpottamaan siirtymistä ura-alueelta toiselle ja näin korostamaan enemmän työkokemusta ja elinikäistä oppimista. Niiden ansiosta suorituksen ja palkkauksen välillä on parempi vastaavuus, koska hyvät suoritukset palkitaan. Arviointijärjestelmän osalta henkilöstösääntöjä on tarpeen muuttaa sellaisen sääntelykehityksen laatimiseksi, jossa myös johtajat ja pääjohtajat voidaan arvioida.

- Virkamiesten siirtomenettelyllä on kaksi tavoitetta: vastata toimielimen tarpeisiin, jotta se olisi tehokas ja jotta toimielimen organisaatiota voitaisiin muuttuvassa ympäristössä mukauttaa, sekä vastata virkamiehen tarpeisiin työn mielekkyyden, henkilökohtaisen tyytyväisyyden ja urakehityksen takaamiseksi. Virkamies voi siirtyä samassa yksikössä toisiin tehtäviin, toiseen yksikköön, toiselle linjalle tai toiseen pääosastoon ja jopa toiseen toimielimeen. Yhteisön toimielimissä tunnustetaan toimielinten välisen siirtomenettelyn tarve. Henkilöstösääntöjä on tarpeen muuttaa toimielinten välistä virkamiesten liikkuvuutta koskevien edellytysten parantamiseksi ja henkilökohtaisista syistä haettua virkavapautta koskevien edellytysten uudenaikaistamiseksi. Muutos on tarpeen myös sellaisen asianmukaisen kehityksen luomiseksi, jonka puitteissa voidaan julkaista erikseen ja avoimesti avoimena olevat toimet, joihin voidaan siirtyä toisiin tehtäviin siirtämisen kautta, ja avoimena olevat toimet, joihin voidaan siirtyä ylentämisen ja nimittämisen kautta.
- EU:n julkishallinnon laatu on säilytettävä tasolla, jolla se voi täyttää perussopimusten mukaiset tehtävänsä. Kuten aiemminkin, henkilöstösäännöissä on varmistettava, että yhteisöt saavat palvelukseensa mahdollisimman riippumattomia, päteviä, tehokkaita ja nuhteettomia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu unionissa maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta. Tämä tarkoittaa, että hakijoille on tarjottava riittävän houkuttelevat taloudelliset edellytykset. Tuore tutkimus osoittaa, että Euroopan yhteisöjen toimielinten virkamiesten palkat Brysselissä vastaavat yleisesti kotimaastaan siirtyneiden jäsenvaltioiden virkamiesten palkkoja ja kansainvälisten järjestöjen vastaavan henkilöstön palkkoja mutta ovat pienemmät kuin monikansallisten yritysten työntekijöiden palkat. Kilpailu työmarkkinoilla on ankaraa; EU:n toimielinten virkamiesten tilanne ei saa huonontua. Yhden muutos ehdotuksen tarkoituksena on taata EU:n toimielinten kilpailukyky ja säilyttää yleinen palkkataso sisällyttämällä henkilöstösääntöihin pysyvä menetelmä, jolla palkkoja mukautetaan vuosittain, jotta virkamiesten ostovoima kehittyisi yhtäläisesti kansallisten virkamiesten ostovoiman kanssa, kuten nykyisessä menetelmässä, jonka voimassaolo päättyy vuonna 2003.
- Palkkataso on yksi kysymys, mutta muutokset ovat tarpeen myös lisä-, avustus- ja korvausjärjestelmän uudenaikaistamiseksi ja järkiperaistamiseksi. Useimmissa tapauksissa muutoksilla pyritään yksinkertaistamaan sääntöjä ja lisäämään avoimuutta. Muutamissa tapauksissa niissä ehdotetaan vanhanaikaisiksi käyneiden säännösten kumoamista. Korvaukset matka- ja virkamatkakuluista tulevat olemaan lähempänä todellisia kustannuksia ja helpommin hallinnoitavia. Koulutuslisä tulee vastaamaan todellisia kuluja. Perhelisien uudistuksen ansiosta perheiden tilanne paranee erityisesti pienten lasten vanhempien kohdalla. Kun osa palkasta siirretään alkuperämaahan, ei sovelleta enää ”pääkaupunkikorjauskerointa” vaan ”maakorjauskerointa” ja sitäkin vain eräissä oikeudellisiin velvoitteisiin liittyvissä tapauksissa.
- Eläkkeiden osalta suurin muutos on henkilöstösääntöihin sisällytettävä järjestelmällinen, puolueeton ja tiukkoihin vaatimuksiin perustuva valvontamenettely, jolla pyritään takaamaan järjestelmän vakuutusmatemaattinen tasapaino lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Eläkkeet rahoitetaan kokonaan kaikkien osapuolten maksamin maksuin. Myös vanhuuseläkettä, työkyvyttömyyseläkettä ja perhe-eläkettä koskevia säännöksiä uudenaikaistetaan soveltamalla niihin korjauskertoimia, jotka ovat erilaisia kuin työtehtävissä toimivaan henkilöstöön sovellettavat korjauskertoimet. Eläkeoikeuksien siirron osalta pyritään neutraalisuuteen.
- Komission on noudatettava jäsenvaltioille esittämiään suosituksia erityisesti varhaiseläkkeen osalta. Varhaiseläkkeelle siirtyminen ei kuitenkaan ole komissiossa eikä muissakaan yhteisön toimielimissä samanlainen ongelma kuin jäsenvaltioissa. Komissiossa varhaiseläkkeelle siirtyvien määrä on erittäin vähäinen: kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana varhaiseläkkeelle on siirtynyt vuosittain kymmenkunta henkeä. Kyse ei ole siitä, että varhaiseläkkeelle siirtymistä pitäisi estää, vaan ongelma on pikemminkin päinvastainen: EU:n toimielinten varhaiseläkejärjestelmä ei toimi. Sen perustana olevia säännöksiä on tarkasteltava uudelleen, koska ne ovat yli 30 vuotta vanhoja. Henkilöstösääntöjen muutosehdotuksilla pyritään uudenaikaistamaan järjestelmä, yhdenmukaistamaan se työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön säännösten kanssa, korjaamaan järjestelmän epäjohtonmukaisuudet ja tekemään siitä joustavampi.

- Epäpätevyys ei ole yhteisöjen toimielimissä yleinen ongelma. Joskus virkamies tai toimenhaltija ei ole vaaditulla tasolla erinäisistä syistä, joita voivat olla esimerkiksi motivaationpuute tai vaikeudet mukautua uusiin tehtäviin taikka uusiin työskentelytapoihin. Epäpätevyyden havaitsemiseksi, hoitamiseksi ja ratkaisemiseksi ennaltaehkäisevällä ja myönteisellä tavalla on määritelty menettelyjä, joissa päätavoitteena on antaa henkilöstölle mahdollisuudet ja keinot asianmukaisen tason saavuttamiseksi. Tapauksille, joissa haluttua suoritustasoa ei kyetä saavuttamaan, ehdotetaan uutta sääntelykehystä.
 - Poissaoloihin voidaan vaikuttaa myönteisesti parantamalla työoloja, työssä viihtyvyyttä, epäpätevyyteen puuttumista ja henkilöstöhallintoa. Henkilöstösääntöjen muutoksella voitaneen osaltaan myös yksinkertaistaa poissaolojen valvontamenettelyjä.
 - Nykyisessä kurinpitomenettelyssä on eräitä heikkouksia: kurinpitolautakunnan kokoonpano vaihtelee tapauksittain, menettelyt ovat liian pitkiä, hallinnollinen käytäntö (erityisesti hallinnollisen tutkinnan osalta) on kehittynyt, mutta sitä ei ole kodifioitu, ja OLAF:n perustamisen myötä on syntynyt uusi ulottuvuus, jota henkilöstösäännöt eivät koske. Henkilöstösääntöjä ehdotetaan muutettaviksi kurinpitomenettelyjen aloittamista ja suorittamista koskevien säännösten järkiperaistämiseksi, kurinpitolautakunnan kokoonpanon vakinaistamiseksi ja virkamiesten virasta pidättämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukauttamiseksi.
 - Säädetään myös uudesta oikeudellisesta kehyksestä ja uusista henkilöstösääntöihin sisältyvistä takeista oikeusturvan takaamiseksi virkamiehelle, joka ilmoittaa vakavista rikkomuksista tai vakavista puutteista yksikössä.
 - Muutokset ovat tarpeen tieteellisen ja teknisen alan virkamiehiin sovellettavien säännösten yhdenmukaistamiseksi. Samoin on mukautettava ja täsmennettävä yhtenäisen ulkomaanedustuksen henkilöstöä koskevat säännökset.
 - Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja on tarpeen muuttaa, jotta ne olisivat yhdenmukaiset virkamiehiin sovellettavien uusien säännösten kanssa. Muuttamalla Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja voidaan parantaa myös työttömyyttä koskevia säännöksiä, joita sovelletaan väliaikaisiin toimihenkilöihin näiden palvelussuhteen päätyttyä.
 - Yksi Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen tavoitteista on ottaa käyttöön järjestelmä, jossa voidaan palkata toimihenkilöitä virkamiesten sijaisiksi. Muulle kuin vakinaiselle henkilöstölle annettavat tehtävät on määriteltävä järjestelmässä selkeästi. On otettava käyttöön uusi sopimustyyppi, sopimussuhteisen toimihenkilön sopimus. Sopimussuhteiset toimihenkilöt korvaavat ura-alueen D virkamiehet, ja he työskentelevät kaikilla tasoilla komission edustustoissa ja lähetystöissä, virastoissa, toimeenpanovirastoissa ja muissa erityisellä säädöksellä perustetuissa yksiköissä. Sopimussuhteiset toimihenkilöt voidaan kahden määräaikaisen sopimuksen jälkeen palkata toistaiseksi. Järjestelmän avulla myös yksinkertaistetaan nykyistä useiden sopimustyyppien järjestelmää. Vakinaisiin toimiin voidaan edelleen palkata väliaikaisia toimihenkilöitä.
- Säädetään myös siirtymäjärjestelyistä, jotta uudet toimenpiteet ja säännökset voidaan pannaan täytäntöön vähitellen ja taata saavutetut oikeudet.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 283 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon tuomioistuimen lausunnon,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On aiheellista muuttaa nykyisiä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja, sellaisina kuin ne vahvistetaan neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾, niiden mukauttamiseksi siten, että niissä otetaan huomioon työympäristössä kyseisten henkilöstösääntöjen ja ehtojen vahvistamisen jälkeen tapahtunut kehitys, toimielinten tehtävissä tapahtuneet muutokset ja tulevana vuosina tapahtuviksi ennakoitujen muutokset.
- (2) Henkilöstösäännöt ja palvelussuhteen ehdot takaavat Euroopan unionin toimielinten koko virkamieskunnalle samat edellytykset. Niiden tavoitteena on mahdollisimman tehokas henkilöstöhallinto toimielinten pätevälle, riippumattomalle, lojaalille, puolueettomalle ja pysyväälle virkamieskunnalle. Niillä säilytetään Euroopan unionin julkishallinto tasolla, jolla se voi jatkaa perussopimusten mukaisten tehtäviensä suorittamista Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetut periaatteet huomioon ottaen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot liitteen I (virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen osalta) ja liitteen II (muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen osalta) mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan [...] päivänä [...]kuuta[...].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

LIITE I

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRKAMIEHIIN SOVELLETTAVIEN HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN MUUTOKSET

Muutetaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt seuraavasti:

1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Näitä henkilöstösääntöjä sovelletaan yhteisöjen virkamiehiin."

2. Entisen 1 artiklan ensimmäisestä kohdasta tulee 1 a artikla.
3. Lisätään 1 b artikla seuraavasti:

"1 b artikla

Ellei näissä henkilöstösäännöissä toisin säädetä,

- sosiaali- ja talouskomiteaa,
- alueiden komiteaa,
- Euroopan oikeusasiamiestä,
- Euroopan tietosuojavaltuutettua ja
- niitä yhteisön virastoja, joihin näitä henkilöstösääntöjä sovelletaan niiden perustamissäädösten nojalla (jäljempänä 'virastot'),

pidetään näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa yhteisöjen toimieliminä."

4. Lisätään 1 c artikla seuraavasti:

"1 c artikla

Näissä henkilöstösäännöissä viittauksella miespuoliseen henkilöön tarkoitetaan myös viittausta naispuoliseen henkilöön ja päinvastoin, ellei yhteydestä käy selvästi ilmi, että näin ei ole."

5. Henkilöstösääntöjen 1 a artiklasta tulee 1 d artikla, ja se muutetaan seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa kaikenlainen syrjintä ja erityisesti sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaan, ikään tai sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä.

Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa muut parisuhteet kuin avioliitto rinnastetaan avioliittoon edellyttäen, että kaikki liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät."

- b) Lisätään 2 kohtaan sanojen "naisten välinen täysi tosiasiallinen tasa-arvo" jälkeen ilmaisu seuraavasti:

", joka on yksi keskeisistä huomioon otettavista tekijöistä näiden henkilöstösääntöjen täytäntöönpanossa,".

c) Lisätään 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa henkilöä pidetään vammaisena, jos hänellä on pysyvä tai todennäköisesti pysyvä ruumiillinen tai henkinen vajavuus. Vajavuus on vahvistettava 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Vammaisen henkilö on kelpoinen virkaan, jos hän pystyy kohtuullisten järjestelyiden turvin hoitamaan kyseiseen virkaan kuuluvat olennaiset tehtävät.

Virkaan kuuluviin olennaisiin tehtäviin liittyvillä kohtuullisilla järjestelyillä tarkoitetaan sellaista laitteiden, palveluiden tai työtilojen käyttöön ottamista tai sovittamista taikka tiettyjen käytäntöiden tai menetelmien muuttamista, joiden avulla vammaisen henkilö voi tehokkaasti hoitaa tehtävänsä niin, ettei siitä koidu toimitelmelle kohtuutonta rasitusta.

5. Edellä tarkoitettuun tasa-arvoiseen kohteluun pätee, että kun henkilö, johon näitä henkilöstösääntöjä sovelletaan, esittää asioita, joiden perusteella voidaan olettaa suoraa tai välillistä syrjintää tapahtuneen, on toimielimen tehtävä osoittaa, ettei tasa-arvoisen kohtelun periaatetta ole rikottu.

6. Kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja oikeasuhteisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten on oltava objektiivisesti ja järkevästi perusteltuja, ja niiden on vastattava henkilöstöpolitiikan toteuttamisessa yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita. Nämä tavoitteet voivat erityisesti oikeuttaa vahvistamaan pakollisen eläkeiän sekä vanhuuseläkkeen saamiselle vähimmäisiän."

6. Lisätään 1 e artikla seuraavasti:

"1 e artikla

Toimielimet harjoittavat virkamiestensä ja myös eläkkeellä olevien virkamiestensä hyväksi sosiaalipolitiikkaa, johon kuuluu sosiaaliapu, sosiaaliturva, sosiaalisten infrastruktuurien käyttöön asettaminen sekä sellaisten terveyttä ja turvallisuutta koskevien asianmukaisten normien soveltaminen, jotka ovat, sikäli kuin suinkin mahdollista, korkeammat kuin kansallisissa säännöksissä säädetty vähimmäisnormit. Tätä sosiaalipolitiikkaa harjoitetaan läheisessä yhteistyössä henkilöstökomitean kanssa laadittaessa monivuotisia toimintasuunnitelmia. Budjettivallan käyttäjä asettaa käyttöön tarvittavat keinot monivuotisten tarvearviointien perusteella."

7. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Nykyisen ensimmäisen kohdan tekstistä tulee 1 kohta.

b) Poistetaan toinen ja kolmas kohta.

c) Lisätään 2 kohta seuraavasti:

"2. Yksi tai useampi toimielin voi kuitenkin siirtää nimittävälle viranomaiselle annetun toimivallan osittain tai kokonaan jollekin toimielimistä taikka toimielinten yhteiselle elimelle."

7 a. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

Korvataan kolmannessa kohdassa sanat "siirron, ylennyksen tai sisäisen kilpailun" sanoilla "siirron tai ylennyksen" ja sanat "kaikkien kolmen Euroopan yhteisön henkilöstölle" sanoilla "muiden toimielinten henkilöstölle ja/tai on järjestettävä sisäinen kilpailu".

8. Korvataan 5 ja 6 artikla seuraavasti:

"5 artikla

1. Näiden henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan hallintovirkamiesten tehtäväryhmään (jäljempänä 'AD') ja hallintoavustajien tehtäväryhmään (jäljempänä 'AST').
2. Tehtäväryhmässä AD on kaksitoista palkkaluokkaa, jotka vastaavat johto-, suunnittelu- ja tutkimustehtäviä sekä kielten alan ja tieteellisiä tehtäviä. Tehtäväryhmässä AST on yksitoista palkkaluokkaa, jotka vastaavat toimeenpanotehtäviä sekä teknisiä ja toimistotehtäviä.
3. Voidakseen tulla nimitetyksi virkamieheksi hakijalla on oltava vähintään:
 - a) tehtäväryhmän AST osalta:
 - korkeakoulututkinto, tai
 - ylempi keskiasteen tutkinto ja vähintään kolmen vuoden pituinen soveltuva työkokemus, tai
 - vastaava työkokemus;
 - b) tehtäväryhmän AD osalta:
 - vähintään kolmivuotiset tutkintoon johtaneet korkeakouluopinnot sekä joko vähintään yhden vuoden pituinen soveltuva työkokemus tai yhden lisävuoden pituiset korkeakouluopinnot, taikka
 - vastaava työkokemus.
4. Eri virkatyyppejä kuvaava taulukko on liitteessä I olevassa A kohdassa. Tämän taulukon perusteella kukin toimielin päättää henkilöstösääntökomitean lausunnon saatuaan kuhunkin virkaan liittyvistä tehtävistä ja toimivaltuuksista.
5. Samaan tehtäväryhmään kuuluviin virkamiehiin sovelletaan samoja palvelukseen ottamisen ja urakehityksen edellytyksiä.

6 artikla

1. Kutakin toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevassa kyseisen toimielimen henkilöstötaulukossa vahvistetaan virkojen määrä kussakin palkkaluokassa.
 2. Tämä taulukko takaa, että joka vuosi jokaisessa toimielimessä palkkaluokasta seuraavaan ylempään palkkaluokkaan tapahtuvien ylennysmahdollisuuksien lukumäärä vastaa vähintään sitä määrää, joka saadaan soveltamalla liitteessä I olevan B kohdan taulukossa kyseiselle palkkaluokalle vahvistettua prosenttilukua niiden virkamiesten lukumäärään, jotka edellisen vuoden tammikuun 1 päivänä olivat 35 artiklan a alakohdan mukaisesti työtehtävissä, 38 artiklan mukaisesti yksikön edun mukaisesti tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyinä, 35 artiklan e alakohdan mukaisesti virkavapaana asepalveluksen suorittamista varten tai 35 artiklan f alakohdan mukaisesti vanhempainlomalla taikka perhelomalla."
9. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdassa sanat "virkamiehen ura-alueella tai virkaryhmässä" sanoilla "virkamiehen tehtäväryhmässä".
 - b) Korvataan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "ura-alueensa tai virkaryhmänsä palkkaryhmään kuuluvaa virkaa, joka kuuluu ylempään palkkaryhmään kuin se, johon hänet on nimitetty" ilmaisulla "oman tehtäväryhmänsä virkaa, joka vastaa hänen omaa palkkaluokkaansa ylempää palkkaluokkaa".

- c) Poistetaan 2 kohdan toisesta virkkeestä sana ”peruspalkkaluokassa”.
- d) Korvataan 2 kohdan toisessa virkkeessä sanat ”siihen palkkaryhmään, johon hänen väliaikaisesti hoitamansa virka kuuluu” sanoilla ”hänen väliaikaisesti hoitamaansa virkaa vastaavaan palkkaluokkaan”.
10. Muutetaan 9 artikla seuraavasti:
- a) Lisätään 1 kohdan a alakohtaan kolmannen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:
- epäpätevyyttä käsittelevä neuvoo-antava pariteettikomitea tai useita neuvoo-antavia pariteettikomiteita, jos se on tarpeen asemapaikassa olevien virkamiesten määrän vuoksi.”
- b) Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Luettelo näiden elinten jäsenistä annetaan tiedoksi toimielimen henkilöstölle.”
- c) Poistetaan 5 kohdan alakohta
- ”b) epäpätevyuden vuoksi tapahtuvasta irtisanomisesta ja”
- ja virke
- ”Komitea huolehtii, että toimielimen henkilöstön arviointi on yhdenmukaista.”
- Nykyisestä c alakohdasta tulee b alakohta ja 5 kohdan loppuun lisätään virke ”Nimittävä viranomainen voi antaa komitean tehtäväksi huolehtia, että toimielimen henkilöstön arviointi on yhdenmukaista.”
- d) Lisätään 6 kohta seuraavasti:
- ”6. Epäpätevyyttä käsittelevältä neuvoo-antavalta pariteettikomitealta pyydetään lausunto 51 artiklan soveltamisesta.”
11. Lisätään 10 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisen virkkeen jälkeen virke seuraavasti:
- ”Virastoilla on yhteisedustus niiden ja komission välillä yhteisesti vahvistettavien sääntöjen mukaisesti.”
- Korvataan toinen kohta seuraavasti:
- ”Komissio kuulee komiteaa henkilöstösääntöjen muutosehdotuksista; komitea antaa lausuntonsa komission asettamassa määräajassa. Ennen tätä kuulemista komission ehdotuksia on käsiteltävä ammattijärjestöjen kanssa niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa ammattijärjestöjen ja ammattialajärjestöjen kanssa neuvoteltuaan. Riippumatta siitä, mitä tehtäviä komitealle näissä henkilöstösäännöissä osoitetaan, se voi tehdä haluamiaan ehdotuksia henkilöstösääntöjen tarkistamiseksi. Komitea kokoontuu puheenjohtajansa tai toimielimen taikka toimielimen henkilöstökomitean pyynnöstä.”
- 11 a. Lisätään 10 b artikla seuraavasti:
- ”Jäljempänä 24 b artiklassa tarkoitettut ammattijärjestöt ja ammattialajärjestöt toimivat henkilöstön yleisen edun mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta henkilöstökomiteoiden toimivaltuuksia.

Yhden tai useamman toimielimen laatimien sääntöjen perusteella ja 24 b artiklassa tarkoitettujen ammattijärjestöjen ja ammattialajärjestöjen kanssa neuvoteltuaan nämä järjestöt voivat neuvotella ja tehdä sopimuksia henkilöstön puolesta.”

12. Lisätään 11 artiklan ensimmäiseen kohtaan virke seuraavasti:

”Hänen on täytettävä saamansa tehtävät objektiivisesti ja tasapuolisesti sekä lojaalisuusvelvollisuuttaan yhteisöjä kohtaan noudattaen.”

13. Lisätään 11 a artikla seuraavasti:

”11 a artikla

1. Ellei jäljempänä toisin säädetä, virkamies ei tehtäviään hoitaessaan saa käsitellä sellaista asiaa, jossa hänellä on suoraan tai välillisesti hänen riippumattomuutensa mahdollisesti vaarantava henkilökohtainen, erityisesti perheeseen liittyvä tai taloudellinen etu.

2. Virkamiehen, jonka käsiteltäväksi tulee edellä 1 kohdassa tarkoitettuna kaltainen asia, on ilmoitettava tästä viipymättä nimittävälle viranomaiselle. Tämä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja voi myös vapauttaa virkamiehen hänen velvollisuuksistaan kyseisessä asiassa.

3. Virkamiehellä ei saa suoraan tai välillisesti olla eikä hän saa hankkia toimielimensä valvonnan alaisessa tai siihen liikeyhteyksissä olevassa yrityksessä luonteeltaan tai merkitykseltään sellaisia etuuksia, jotka saattaisivat vaarantaa hänen riippumattomuutensa hänen suorittaessaan tehtäviään.”

14. Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Virkamiehen on pidättäydyttävä sellaisista teoista ja sellaisesta käyttäytymisestä, jotka voisivat heikentää hänen hoitamaansa tehtävään kohdistuvaa arvonantoa.”

15. Lisätään 12 artiklan jälkeen 12 a ja 12 b artikla seuraavasti:

”12 a artikla

1. Virkamiehen on pidättäydyttävä kaikenlaisesta työpaikkakiusaamisesta ja sukupuolisesta häirinnästä.

2. Työpaikkakiusaamisella tarkoitetaan kaikenlaista pysyvää, toistuvaa tai järjestelmällistä sopimatonta käyttäytymistä, joka ilmenee tahallisisa puheissa, teoissa, eleissä ja kirjoituksissa ja joka loukkaa henkilön persoonaa, ihmisarvoa taikka fyysistä tai henkistä koskemattomuutta.

3. Sukupuolisella häirinnällä tarkoitetaan sukupuolisesti värittyä käyttäytymistä, jollaista sen kohteeksi joutunut henkilö ei halua ja jolla pyritään tai joka johtaa tämän henkilön ihmisarvon loukkaamiseen tai painostavan, vihamielisen, loukkaavan tai kiusallisen tunnelman luomiseen. Sukupuolinen häirintä rinnastetaan 1 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sukupuoliseen syrjintään.

12 b artikla

1. Jollei 15 artiklasta muuta johdu, virkamiehen, joka haluaa harjoittaa viranhoidoonsa kuulumatonta toimintaa tai suorittaa yhteisöjen ulkopuolelta tulevan toimeksiannon riippumatta siitä, saako hän siitä palkkion vai ei, on pyydettyä nimittävältä viranomaiselta tähän lupa etukäteen. Lupa evätään ainoastaan, jos kyseinen toiminta tai toimeksianto on luonteeltaan sellainen, että se haittaa hänen tehtäviensä hoitamista tai on yhteensopimaton hänen toimielimensä edun kanssa.

2. Virkamiehen on ilmoitettava nimittävälle viranomaiselle kaikista edellä tarkoitetun toiminnan tai toimeksiannon muutoksista, jotka ovat tapahtuneet sen jälkeen kun hän on pyytänyt lupaa nimittävältä viranomaiselta 1 kohdan mukaisesti. Lupa voidaan peruuttaa, jos toiminta tai toimeksianto ei enää täytä 1 kohdan viimeisessä virkkeessä säädettyjä edellytyksiä.”
16. Korvataan 13 artiklan lopussa ilmaisu ”jatkaa tehtävässään, onko hänet siirrettävä toiseen virkaan vai onko hänet irtisanottava viran puolesta” ilmaisulla ”jatkaa tehtävässään vai onko hänet siirrettävä toiseen virkaan”.
17. Poistetaan 14 artikla.
18. Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

1. Virkamiehen, joka on ehdolla julkiseen tehtävään, on ilmoitettava siitä nimittävälle viranomaiselle. Tämä päättää, onko virkamiehen yksikön etu huomioon ottaen:
- haettava virkavapautta henkilökohtaisten syiden perusteella,
 - otettava vuosilomaa,
 - annettava tehdä osa-aikatyötä vai
 - sallittava jatkaa tehtäviensä hoitamista kuten ennenkin.
2. Jos virkamies tulee valituksi tai nimitetyksi julkiseen tehtävään, hänen on ilmoitettava siitä viipymättä nimittävälle viranomaiselle. Riippuen yksikön edusta, mainitun tehtävän merkityksestä, sen asettamista vaatimuksista sekä palkkioista ja korvauksista, joihin se oikeuttaa, nimittävä viranomainen tekee jonkin edellä tarkoitetuista päätöksistä. Jos se myöntää virkavapautta henkilökohtaisten syiden perusteella tai luvan tehdä osa-aikatyötä, näiden kesto on yhtä pitkä kuin virkamiehen saama toimeksianto.”
19. Korvataan 16 artiklan toinen, kolmas ja neljäs kohta seuraavasti:

”Virkamies, joka aikoo harjoittaa ammattitoimintaa palvelussuhteensa päättymistä seuraavien kahden vuoden kuluessa, on ilmoitettava siitä toimitelmelleen. Jos tämä toiminta liittyy työhön, jota virkamies on tehnyt palvelussuhteensa viimeisten kolmen vuoden aikana, ja jos on vaarana, että se on yhteensopimaton toimitelimen edun kanssa, nimittävä viranomainen voi yksikön edun nimissä joko kieltää virkamiestä ottamasta vastaan tätä tehtävää tai velvoittaa virkamiehen noudattamaan aiheelliseksi katsomiaan edellytyksiä. Toimitelimen on annettava päätöksensä tiedoksi 30 työpäivän kuluessa tiedon vastaanottamisesta kuultuaan pariteettikomiteaa, jonka on annettava lausuntonsa toimitelimen asettamassa määräajassa. Jos päätöstä ei anneta tiedoksi 30 työpäivän kuluessa, se katsotaan myönteiseksi.”

20. Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

1. Virkamiehen on noudatettava ehdotonta vaitiolovelvollisuutta sellaisten asioiden ja tietojen suhteen, joita ei ole vielä julkistettu tai asetettu yleisesti saataville ja jotka hän on saanut tietoonsa hoitaessaan tehtäviään tai tehtäviensä hoitamisen yhteydessä. Hän ei saa missään muodossa antaa tehtäviään hoitaessaan tai niiden yhteydessä tietoonsa tulleita asiakirjoja tai tietoja henkilölle, jolla ei ole niiden saantiin oikeutta, jollei asiakirjoja tai tietoja ole jo julkistettu tai jolleivät ne ole yleisesti saatavilla.

2. Virkamiehen on noudatettava tätä velvollisuutta myös palvelussuhteensa päätyttyä.”

21. Lisätään 17 a artikla seuraavasti:

”17 a artikla

Rajoittamatta 12 ja 17 artiklan soveltamista virkamies, joka aikoo julkaista tai antaa julkaistavaksi yksin tai yhdessä muiden henkilöiden kanssa mitä tahansa yhteisöjen toimintaa koskevaa aineistoa, on ilmoitettava siitä nimittävälle viranomaiselle kirjallisesti etukäteen. Nimittävä viranomainen voi kieltää julkaisemisen ainoastaan, jos se pystyy täysin osoittamaan, että julkaiseminen saattaa asettaa yhteisöjen edun vakavasti uhanalaiseksi. Sen on ilmoitettava virkamiehelle päätöksestään 30 työpäivän kuluessa. Jos päätöstä ei anneta tiedoksi asetetussa määräajassa, lupa katsotaan annetuksi.”

22. Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) Nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta.

b) Lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

”Yhteisöllä on oikeus velvoittaa virkamies luovuttamaan sille tekijänoikeudet tällaisiin töihin.”

c) Lisätään 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Kaikki keksinnöt, jotka virkamies tekee tehtäviään hoitaessaan tai niihin liittyen, kuuluvat kokonaisuudessaan yhteisölle. Toimielin voi omalla kustannuksellaan ja yhteisön puolesta hakea ja saada keksintöihin patentin kaikissa maissa. Kun virkamies tekee palvelussuhteensa päättymistä seuraavan vuoden aikana keksinnön, joka liittyy yhteisön toimintaan, hänen katsotaan tehneen sen tehtäviään hoitaessaan tai niihin liittyen, ellei toisin todisteta. Jos keksintöön haetaan patentti, patentissa on mainittava keksijän nimi tai keksijöiden nimet.

3. Toimielin voi tarvittaessa myöntää patentoidun keksinnön tehneelle virkamiehelle palkkion, jonka määrän se vahvistaa.”

23. Lisätään 20 artiklaan virke seuraavasti:

”Hänen on ilmoitettava viipymättä nimittävälle viranomaiselle osoitteensa ja sen muutokset.”

24. Poistetaan 21 artiklan viimeinen kohta.

25. Lisätään 21 a artikla seuraavasti:

”21 a artikla

1. Jos jokin virkamiehelle annettu määräys vaikuttaa hänestä sääntöjenvastaiselta tai jos hän arvioi sen täytäntöönpanon aiheuttavan vakavaa haittaa, hänen on ilmoitettava mielipiteensä esimiehelleen, jonka, jos ilmoitus on tehty kirjallisesti, on myös vastattava kirjallisesti. Jos esimies vahvistaa määräyksen, mutta virkamies katsoo, ettei vahvistus hänen huolen aiheensa huomioon ottaen ole hyväksyttävä, hänen on saatettava asia kirjallisena lähinnä ylemmän esimiehen ratkaistavaksi, ellei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu. Jos tämä vahvistaa määräyksen kirjallisesti, virkamiehen on pantava se täytäntöön, paitsi jos määräys on rikoslainsäädännön tai voimassa olevien turvallisuusmääräysten vastainen.

2. Jos esimies katsoo, ettei määräyksen täytäntöönpanoa voida siirtää, virkamiehen on pantava se täytäntöön, paitsi jos määräys on rikoslainsäädännön tai voimassa olevien turvallisuusmääräysten vastainen. Esimiehen on virkamiehen pyynnöstä annettava tämänkaltainen määräys kirjallisena.”

26. Lisätään 22 a, 22 b ja 22 c artikla seuraavasti:

”22 a artikla

1. Virkamiehen on viipymättä ilmoitettava suoraan yksikkönsä päällikölle tai pääjohtajalleen tai, jos hän pitää sitä tarpeellisena, pääsihteerille tai vastaavissa viroissa toimiville henkilöille taikka Euroopan petostentorjuntavirastolle sellaisista tehtävään hoitaessaan tai niiden yhteydessä tietoonsa tulleista seikoista, jotka antavat aiheita olettaa petoksen tai korruption taikka yhteisöjen etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan mahdollisuutta, tai sellaisista virkatoimiin liittyvistä vakavista teoista, jotka voivat merkitä, että yhteisöjen virkamies on jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan tavalla, joka voi johtaa kurinpitotoimiin ja tarvittaessa rikossyytteisiin, taikka että joku muu henkilö – toimielinten henkilöstöön kuuluva, jonkin toimielimen palveluksessa minkälaisessa suhteessa tahansa oleva henkilö tai jonkin toimielimen palvelujen suorittaja – on vastaavalla tavalla jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan jotakin toimielintä kohtaan.

2. Tällaisia tietoja saaneen virkamiehen on ilmoitettava viipymättä Euroopan petostentorjuntavirastolle kaikista tietoonsa saamistaan seikoista, jotka antavat aiheita olettaa 1 kohdassa tarkoitettujen väärinkäytösten mahdollisuutta.

3. Toimielin ei saa rangaista virkamiestä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta edellyttäen, että tämä on toiminut maltillisesti ja rehellisesti.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta tuomioistuimessa missään muodossa oleviin asiakirjoihin, raportteihin, muistioihin tai tietoihin, jotka ovat kertyneet tai syntyneet jonkin vireällä olevan tai päätökseen saatetun asian tuomioistuinkäsittelyn yhteydessä.

22 b artikla

1. Toimielin, johon virkamies kuuluu, ei voi rangaista virkamiestä, joka luovuttaa 22 a artiklassa määriteltyjä tietoja komission puheenjohtajalle, tilintarkastustuomioistuimen presidentille, neuvoston puheenjohtajalle, Euroopan parlamentin puhemiehelle tai Euroopan oikeusasiamiehelle, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) virkamiehen rehellinen ja maltillinen näkemys on, että luovutetut tiedot ja kaikki niihin sisältyvät väitteet ovat olennaisilta osin perusteltuja; ja
- b) virkamies on sitä ennen toimittanut samat tiedot Euroopan petostentorjuntavirastolle tai omalle toimielimelleen ja antanut petostentorjuntavirastolle tai kyseiselle toimielimelle kohtuullisen määräajan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja jollei 3 kohdan säännöksistä muuta johdu, kohtuullisella määräajalla tarkoitetaan määräaika, jonka petostentorjuntavirasto tai toimielin on ilmoittanut olevan tarpeen tutkimusten tekemiselle ja mahdollisesti tarvittaviin toimenpiteisiin ryhtymiseen. Virkamiehelle on ilmoitettava siitä asianmukaisesti.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos virkamies voi osoittaa, että petostentorjuntaviraston tai toimielimen ilmoittama määräaika tai määräajat eivät ole kaikki asiaan liittyvät seikat huomioon ottaen kohtuullisia.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta tuomioistuimessa missään muodossa oleviin asiakirjoihin, raportteihin, muistioihin tai tietoihin, jotka ovat kertyneet tai syntyneet jonkin vireällä olevan tai päätökseen saatetun asian tuomioistuinkäsittelyn yhteydessä.

22 c artikla

Edellä 22 b artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä henkilökohtaista vastuuta, joka tiedot luovuttaneelle virkamiehelle kuuluu kansallisten asiaa koskevien säännöksiin mukaisesti.”

27. Korvataan 23 artiklassa ilmaisu ”A 1–A 4-palkkaluokkiin” ilmaisulla ”AD 12–AD 16-palkkaluokkiin”.
28. Nykyisen 24 artiklan viimeisistä kahdesta kohdasta tulee uusi artikla 24 a.
29. Entisestä 24 a artiklasta tulee 24 b artikla.
30. Korvataan 25 artiklan kolmannessa kohdassa ilmaisu ”on välittömästi tiedotettava sen toimielimen ilmoitustaululla, jossa hän työskentelee, ja Yhteisön henkilöstön kuukausitiedotteessa.” ilmaisulla ”on tiedotettava hänen toimielimensä henkilöstölle.”
31. Muutetaan 26 artikla seuraavasti:
 - a) Lisätään kolmanteen kohtaan sanojen ”kirjatulla kirjeellä” jälkeen seuraava teksti:”, joka lähetetään virkamiehen viimeksi ilmoittamaan osoitteeseen.”
 - b) Lisätään neljanteen kohtaan sanojen ”uskonnollisista mielipiteistään” jälkeen seuraava teksti: ”, hänen rodullisesta tai etnisestä alkuperästään tai hänen sukupuolisesta suuntautuneisuudestaan, paitsi jos asianomainen on itse antanut ja hyväksynyt nämä tiedot.”
 - c) Lisätään kuudennen kohdan loppuun sanan ”päätyttyä” jälkeen sanat ”ja kopioida ne tarvittaessa”.
 - d) Lisätään seitsemänteen kohtaan sanojen ”hallinnon toimitiloissa” jälkeen sanat ”tai suojatulla tietovälineellä”. Poistetaan viimeisestä virkkeestä sana ”tuomioistuimessa”.
32. Lisätään 26 a artikla seuraavasti:

”Virkamiehellä on oikeus tutustua potilaskansioonsa toimielinten vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.”
33. Poistetaan 27 artiklan toinen kohta.
34. Muutetaan 29 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan a, b ja c) alakohta seuraavasti:
 - a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä
 - i) siirrolla tai
 - ii) ylennyksellä;
 - b) muiden toimielinten vastaaviin palkkaluokkiin kuuluvien virkamiesten tekemät siirtohakemukset ja/tai mahdollisuudet järjestää toimielimen sisäinen kilpailu, joka on avoin ainoastaan virkamiehille ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä kuin virkamiehiä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklassa tarkoitetuille väliaikaisille toimihenkilöille.”.

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”palkkaluokkiin A 1 ja A 2 kuuluvia virkamiehiä” seuraavasti:

”johtavassa asemassa olevia virkamiehiä (pääjohtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 16 tai 15 kuuluvia virkamiehiä taikka johtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 15 tai 14 kuuluvia virkamiehiä)”.

35. Korvataan 31 artikla seuraavasti:

”31 artikla

1. Edellä mainittua menettelyä noudattaen valitut hakijat nimitetään sen kilpailun, jonka he ovat läpäisseet, kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokkaan.

2. Virkamiehet voidaan ottaa palvelukseen ainoastaan palkkaluokkiin AST 1 – AST 4 tai AD 5 – AD 8, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

36. Korvataan 32 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Nimittävä viranomainen voi asianomaisen virkamiehen työkokemuksen huomioon ottamiseksi myöntää tälle enintään 24 kuukauden ikälisähyvityksen. Tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan yleisiä säännöksiä.”

37. Korvataan 34 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kaikkien virkamiesten on suoritettava yhdeksän kuukauden koeaika ennen kuin heidät voidaan vakinaistaa.”

38. Lisätään 35 artiklaan f alakohta seuraavasti:

”f) hän on vanhempainlomalla tai perhelomalla.”

39. Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) Lisätään ensimmäisen kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan loppuun sanat ”taikka alueiden komitean tai talous- ja sosiaalikomitean ryhmää”.

b) Lisätään viimeistä edellinen kohta seuraavasti: ”Työtehtävissä toimiva tai virkavapaana henkilökohtaisista syistä oleva virkamies voi pyytää siirtoa tilapäisesti muihin tehtäviin, tai hänelle voidaan ehdottaa yksikön edun mukaista siirtoa tilapäisesti muihin tehtäviin.”

40. Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Korvataan d alakohdan toisessa alakohdassa sanat ”työkyvyttömyyseläkkeeseen tai perhe-eläkkeeseen” sanoilla ”työkyvyttömyysavustukseen tai perhe-eläkkeeseen”.

b) Nykyisestä e alakohdasta tulee f alakohta.

c) Lisätään e alakohta seuraavasti:

”e) virkamies säilyttää tilapäisen muihin tehtäviin siirron aikana oikeutensa ikälisiin,”

d) Korvataan f alakohdassa sanat ”hänen ura-alueellaan tai virkaryhmässään” sanoilla ”hänen tehtäväryhmässään”.

41. Muutetaan 40 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohdan toisessa alakohdassa sana "kahdesti" sanoilla "useita kertoja".
- b) Poistetaan sanat "vuodeksi kerrallaan". Lisätään virke seuraavasti:
- "Kukin uusittu virkavapaus voi kestää enintään vuoden."
- c) Poistetaan 2 kohdasta kolmas ja neljäs alakohta.
- d) Korvataan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
- "Virkamies, joka ei harjoita ansiotoimintaa voi kuitenkin pyynnöstä, joka on esitettävä kuukauden kuluessa hänelle henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden alkamisesta, saada kyseisissä artikloissa tarkoitetun suojan edellyttäen, että hän maksaa 72 artiklan 1 kohdassa ja 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen riskien kattamiseksi tarvittavista maksuista puolet henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden ensimmäisenä vuonna ja että hän maksaa kokonaan kyseiset maksut virkavapauden muulta ajalta. Hän ei kuitenkaan voi saada suojaa 73 artiklassa tarkoitettujen riskien osalta, ellei hänellä ole suojaa myös 72 artiklassa tarkoitettujen riskien osalta. Kyseiset maksut lasketaan virkamiehen viimeisen peruspalkan perusteella."
- e) Korvataan 4 kohdan d alakohdassa sanat "hänen ura-alueellaan tai virkaryhmässään" sanoilla "hänen tehtäväryhmässään". ja lisätään viimeisessä virkkeessä sanojen "vastaavaan toimeen" jälkeen sanat "tai kun hänet siirretään tilapäisesti muihin tehtäviin".
42. Muutetaan 41 artiklan 3 kohta seuraavasti:
- a) Korvataan toisessa alakohdassa sanat "hänen ura-alueeseensa tai virkaryhmäänsä" sanoilla "hänen tehtäväryhmäänsä".
- b) Lisätään kuudenteen alakohtaan sanan "korjauskerrointa" edelle sanat "eläkkeitä koskevaa".
43. Lisätään 42 artiklan jälkeen "6 jakso: Vanhempainloma tai perheloma" sekä 42 a ja 42 b artikla seuraavasti:

"42 a artikla

Virkamiehellä on oikeus kunkin lapsen osalta enintään kuuden kuukauden pituiseen vanhempainlomaan ilman peruspalkkaa, ja se on pidettävä lapsen syntymää tai lapseksiottamista seuraavien 12 vuoden kuluessa. Toimielimien vahvistamien yleisten täytäntöönpanosäännösten nojalla yksinhuoltajiksi tunnustettujen vanhempien osalta loman pituus voi olla kaksikertainen. Loma voidaan pitää vähintään kuukauden pituisissa erissä.

Virkamies kuuluu vanhempainlomansa aikana edelleen sairausvakuutusjärjestelmään. Hänelle kertyy edelleen vanhuuseläkettä, ja hän säilyttää oikeutensa huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään ja koulutuslisään. Hän säilyttää myös virkansa, oikeutensa ikälisien kertymiseen ja mahdollisuutensa ylennykseen. Loma voidaan pitää jäämällä kokonaan työstä pois tai tekemällä puolipäivätyötä. Puolipäivätyön muodossa otetun vanhempainloman ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu enimmäispituus kaksinkertaistetaan. Vanhempainlomansa aikana virkamiehellä on oikeus [750 euron] ⁽¹⁾ lisään kuukaudessa ja puoleen siitä, jos hän tekee puolipäivätyötä; hän ei saa harjoittaa mitään muuta ansiotoimintaa. Toimielin maksaa 72 ja 73 artiklassa säädetyn sosiaaliturvamaksun kokonaisuudessaan, ja se lasketaan virkamiehen peruspalkan perusteella. Jos loma pidetään puolipäivätyötä tekemällä, tätä säännöstä sovelletaan ainoastaan koko peruspalkan ja suhteessa vähennetyn peruspalkan erotukseen. Tosiasiallisesti maksetusta peruspalkan osasta virkamiehen maksettavaksi tuleva osuus lasketaan soveltaen samoja prosenttilukuja kuin jos hän työskentelisi kokoaikaisesti.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 2.

Lisän määrä korotetaan [1 000 euroon] ⁽¹⁾ kuukaudessa, tai puolipäivätyön ollessa kyseessä 50 prosenttiin tästä summasta, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen yksinhuoltajavanhempien osalta vanhempainloman kolmen ensimmäisen kuukauden ajalta silloin, kun loman pitää isä äitiysloman aikana tai kumpi tahansa vanhemmista välittömästi äitiysloman jälkeen, lapseksiottamisloman aikana tai välittömästi lapseksiottamisloman jälkeen. Edellä olevia määriä mukautetaan samoin edellytyksin kuin palkkaakin.

42 b artikla

Kun virkamiehen puolisoilla, ylenevää polvea olevalla sukulaisella, alenevaa polvea olevalla sukulaisella, veljellä tai sisarella on lääkärintodistuksella osoitettu vakava sairaus tai vaikea vamma, virkamiehellä on oikeus perhelomaan ilman peruspalkkaa. Tämän loman kokonaispituus virkamiehen koko uran aikana ei voi ylittää yhdeksää kuukautta.

Edellä olevan 42 a artiklan toisen kohdan säännöksiä sovelletaan.”

44. Muutetaan 43 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan ensimmäisestä kohdasta ilmaisu ”, lukuun ottamatta palkkaluokkien A 1 – A 2 virkamiehiä.”.

b) Lisätään toinen kohta seuraavasti:

”Tehtäväryhmän AST virkamiesten osalta arviointiin voi palkkaluokasta 4 alkaen sisältyä myös lausunto siitä, onko asianomaisella hallintovirkamiehen tehtävien hoitamisessa vaadittavia ominaisuuksia.”

45. Lisätään 44 artiklaan kohta seuraavasti:

”Kun virkamies nimitetään yksikönpäälliköksi, johtajaksi tai pääjohtajaksi samassa palkkaluokassa, hän saa nimityksen voimaan tullessa yhden ikälisän tässä palkkaluokassa. Tämä ikälisä merkitsee kuukausittaisen peruspalkan korotusta, joka on prosentteina yhtä suuri kuin eteneminen kunkin palkkaluokan ensimmäiseltä palkkatasolta toiselle palkkatasolle. Jos korotuksen määrä on pienempi tai jos virkamies on jo palkkaluokkansa viimeisellä palkkatasolla, hän saa peruspalkan korotuksen, jonka avulla hänen saamansa korotus on tarkoitettun suuruinen, siihen asti kun hänen seuraava ylennyksensä toteutuu.”

46. Korvataan 45 ja 46 artikla seuraavasti:

”45 artikla

Ylentämisestä päättää nimittävä viranomainen, joka ottaa huomioon 6 artiklan 2 kohdan. Se tapahtuu nimittämällä virkamies lähinnä ylempään palkkaluokkaan siinä tehtäväryhmässä, johon hän kuuluu. Ylennettävät on valittava vähintään kaksi vuotta palkkaluokassaan palvelleiden virkamiesten joukosta, ja ylentämisen on perustuttava ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailuun. Ansioita verratessaan nimittävä viranomainen voi ottaa huomioon virkamiehen hoitamat vastuulliset tehtävät.

45 a artikla

1. Tehtäväryhmään AST kuuluva virkamies voi palkkaluokasta 5 lähtien siirtyä tehtäväryhmään AD 29 artiklassa tarkoitettun siirron kautta edellyttäen, että hän on menestyksellisesti suorittanut ylemmän tason koulutusohjelman, joka takaa asianomaisen saavuttaneen 5 artiklan 3 kohdassa vaadittavaa tasoa vastaavan tason. Toimielimet vahvistavat yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä käyttäen näiden säännösten täytäntöönpanoa ja erityisesti koulutusta ja siirtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä on otettava huomioon urakehitys.

2. Siirto ei vaikuta virkamiehen palkkaluokkaan ja -tasoon.

46 artikla

Ylemmän palkkaluokkaan 45 artiklan mukaisesti nimitetty virkamies luokitellaan tämän palkkaluokan ensimmäiselle tasolle. Palkkaluokkien AD 9 – AD 13 virkamiehet, jotka on nimitetty ylemmän palkkaluokkaan 45 artiklan mukaisesti ja jotka hoitavat yksikönpäällikön tehtäviä, luokitellaan heidän uuden palkkaluokkansa toiselle tasolle. Samaa säännöstä sovelletaan virkamieheen, joka:

- on ylennetty johtajan tai pääjohtajan virkaan, tai
- on johtajan tai pääjohtajan virassa, johon sovelletaan 44 artiklan toisen kohdan viimeistä virkettä.”

47. Lisätään 47 artiklaan uusi g kohta seuraavasti:

”g) työtehtävistä pois siirtämistoimenpiteet, tai”

Entisestä g kohdasta tulee h kohta.

48. Lisätään 47 a artikla seuraavasti:

”47 a artikla

1. Selviytyäkseen eräistä poikkeuksellisista tilanteista – kuten unionin laajentumisesta uusiin jäsenvaltioihin, yksiköiden uudelleenjärjestelyistä tai painopistealueiden muuttumisesta johtuvista henkilöstön siirroista – nimittävä viranomainen saattaa joutua toteuttamaan määrättyä määrää vapaaehtoisia virkamiehiä koskevia toimenpiteitä palvelussuhteen lopulliseksi päättämiseksi, jäljempänä ’työtehtävistä pois siirtäminen’.

Työtehtävistä pois siirrettävien virkamiesten määrän päättää ja hyväksyy toimivaltainen budjettivallan käyttäjä talousarviomenettelyn yhteydessä.

Työtehtävistä pois siirtäminen voi koskea ainoastaan yli 50-vuotiaita virkamiehiä, jotka ovat olleet palveluksessa vähintään kymmenen vuotta ja jotka ovat vapaaehtoisia.

Nimittävä viranomainen tekee valinnan vapaaehtoisten ehdokkaiden joukosta yksikön edun perusteella ja pariteettikomitean lausunnon saatuaan.

2. Työtehtävistä pois siirretty virkamies saa korvauksen ja hän kuuluu yhteiseen sairausvakuutusjärjestelmään liitteessä IV vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

Sinä aikana, jona työtehtävistä pois siirretyllä virkamiehellä on oikeus korvaukseen, hänelle kertyy edelleen hänen palkkaluokkansa ja -tasonsa mukaista vanhuuseläkettä, kuitenkin enintään kuuden vuoden ajalta, edellyttäen, että hän maksaa tältä ajalta henkilöstösäännöissä säädetty tähän palkkaan perustuvat eläkemaksut ja että eläkkeen kokonaismäärä ei ylitä 77 artiklan toisessa kohdassa säädettyä enimmäismäärää. Liitteessä VIII olevan 5 artiklan säännöksiä sovellettaessa tämä kausi katsotaan palvelusajaksi.

Tulot, jotka asianomainen saa missä tahansa uusissa tehtävissään, vähennetään 1 kohdassa säädetystä korvauksesta siltä osin kuin nämä tulot yhdessä tämän korvauksen kanssa ovat suuremmat kuin hänen viimeinen kokonaispalkkansa, joka määritetään sen palkkataulukon mukaan, joka on voimassa sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jolta korvaus on määrä maksaa.

Sovelletaan 41 artiklan 3 kohdan viidettä, kuudetta, seitsemättä, kahdeksatta ja yhdeksättä alakohtaa.”

49. Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) Korvataan kolmannessa kohdassa ilmaisu ”ura-alueella A ja kielten alan virkaryhmässä” ilmaisulla ”tehtäviryhmässä AD”.

- b) Korvataan kolmannessa kohdassa ilmaisu "muiden ura-alueiden osalta" ilmaisulla "tehtäväryhmässä AST".
50. Poistetaan 49 artiklan ensimmäisestä kohdasta numero "13".
51. Muutetaan 50 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu "Vakinainen virkamies, jolla on A 1 tai A 2 palkkaluokan virka" ilmaisulla "Edellä 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu johtava virkamies".
- (Ei koske suomenkielistä toisintoa.)
- b) Poistetaan kolmannesta kohdasta ilmaisu ", jota ei ole siirretty ura-alueellaan tai virkaryhmäänsään toiseen hänen palkkaluokkaansa vastaavaan virkaan,".
- c) Korvataan kuudennessa kohdassa ilmaisu "liitteessä VIII olevan 9 artiklan" ilmaisulla "liitteessä VIII olevan 8 artiklan".
52. Korvataan 4 jakson otsikko "Irtisanominen epäpätevyuden vuoksi" otsikolla "Epäpätevyyttä koskevat menettelyt".
53. Korvataan 51 artikla seuraavasti:

"51 artikla

1. Kukin toimielin määrittelee menettelyt, joiden avulla se voi havaita, hoitaa ja ratkaista epäpätevyystapaukset ennalta ehkäisevällä ja myönteisellä tavalla. Kun nämä menettelyt on käyty loppuun, virkamies, joka peräkkäisten urakehitysarviointien perusteella osoittautuu epäpäteväksi hoitamaan tehtäviään, voidaan irtisanoa tai hänen palkkaluokkaansa voidaan alentaa taikka hänet voidaan siirtää alempaan tehtäväryhmään muuttamatta hänen palkkaluokkaansa tai niin, että hänen palkkaluokkaansa alennetaan.

Nimittävä viranomainen voi kuitenkin ehdottaa virkamiehelle luokitusta alempaan palkkaluokkaan tai alempaan tehtäväryhmään.

2. Virkamiehen irtisanomista, palkkaluokan alentamista tai alempaan tehtäväryhmään luokittamista koskevassa ehdotuksessa on mainittava syyt, joiden perusteella menettelyä vaaditaan, ja ehdotus on annettava asianomaiselle virkamiehelle tiedoksi.

3. Virkamiehellä on oikeus nähdä häntä koskevat asiakirjat kokonaisuudessaan ja ottaa jäljennökset kaikista menettelyyn liittyvistä asiakirjoista. Hänellä on aikaa valmistella puolustustaan vähintään viisitoista päivää sen jälkeen, kun hän on vastaanottanut ehdotuksen. Hän voi valita avustajakseen haluamansa henkilön. Virkamies voi esittää kirjallisia huomautuksia. Virkamiehen pyynnöstä 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoa-antava pariteettikomitea kuulee häntä. Hän voi myös kutsua todistajia.

4. Toimielintä, jolla on samat oikeudet kuin asianomaisellakin, edustaa pariteettikomiteassa nimittävän viranomaisen siihen tarkoitukseen valtuuttama virkamies.

5. Kun neuvoa-antava pariteettikomitea on tutustunut ehdotukseen ja tutkinut soveltuvin osin kyseisen virkamiehen ja todistajien suullisesti ja kirjallisesti antamat lausunnot, se antaa perustellun lausunnon enemmistöpäätöksellä ja ilmoittaa mahdollisesta toimenpiteestä, jonka se katsoo asianmukaiseksi sille pyynnöstä esitettyjen asioiden valossa. Se toimittaa tämän lausunnon nimittävälle viranomaiselle ja asianomaiselle virkamiehelle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona asia otettiin sen käsittelyyn. Puheenjohtaja osallistuu neuvoa-antavan pariteettikomitean päätöksentekoon vain kun on kyse menettelytapakysymyksistä tai kun äänet jakautuvat tasan.

Nimittävä viranomainen tekee päätöksensä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut neuvoa-antavan pariteettikomitean lausunnon, ja asianomaista virkamiestä kuultuaan. Päätöksen on oltava perusteltu. Siinä on vahvistettava päivämäärä, jolloin se tulee voimaan.

6. Epäpätevyyden vuoksi irtisanotulla virkamiehellä on 7 kohdassa määritellyn ajan oikeus kuukausittaiseen irtisanomiskorvaukseen, joka on yhtä suuri kuin palkkaluokan 1 ensimmäisen palkkatason virkamiehen kuukausittainen peruspalkka. Virkamiehellä on myös saman ajan oikeus 67 artiklassa säädettyihin perhelisiin. Kotitalouslisä lasketaan palkkaluokan 1 virkamiehen kuukausittaisen peruspalkan perusteella liitteessä VII olevan 1 artiklan mukaisesti.

Korvausta ei makseta, jos virkamies eroaa 1–3 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisen jälkeen tai jos hänellä on jo oikeus välittömästi maksettavaan täyteen eläkkeeseen.

7. Aika, jolta 6 kohdassa tarkoitetut maksut suoritetaan, lasketaan seuraavasti:

- kun kyseinen virkamies on ollut palveluksessa alle viisi vuotta silloin kun irtisanomispäätös tehdään, kyseinen aika on kolme kuukautta,
- kun kyseinen virkamies on ollut palveluksessa vähintään viisi mutta alle 10 vuotta, kyseinen aika on kuusi kuukautta,
- kun kyseinen virkamies on ollut palveluksessa vähintään 10 mutta alle 20 vuotta, kyseinen aika on yhdeksän kuukautta,
- kun kyseinen virkamies on ollut palveluksessa vähintään 20 vuotta, kyseinen aika on kaksitoista kuukautta.

8. Kun virkamiehen palkkaluokkaa on alennettu tai hänet on siirretty alempaan tehtäväryhmään epäpätevyyden vuoksi, hän voi kuuden vuoden määräajan kuluttua pyytää, että tätä toimenpidettä koskevat maininnat poistetaan hänen henkilökansioistaan.

9. Asianomaisella virkamiehellä on oikeus hänelle menettelyn kuluessa aiheutuneiden kulujen ja erityisesti toimielimen ulkopuoliselle puolustajalle maksettavien kohtuullisten palkkioiden korvaamiseen silloin, kun tässä artiklassa säädetty menettely päättyy siten, että se ei johda irtisanomiseen, palkkaluokan alentamiseen eikä alempaan tehtäväryhmään siirtämiseen.”

54. Muutetaan 52 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

Korvataan johdanto-osassa ilmaisu ”50 artiklan” ilmaisulla ”47 a ja 50 artiklan”.

55. Korvataan 54 artiklassa sanat ”joko hänen palkkaryhmässään tai välittömästi korkeammassa palkkaryhmässä” sanoilla ”joko hänen palkkaluokassaan tai välittömästi ylemmässä palkkaluokassa”.

56. Korvataan 55 a artikla seuraavasti:

”55 a artikla

1. Virkamies voi hakea lupaa työskennellä osa-aikaisesti.

Nimittävä viranomainen voi myöntää luvan osa-aikaiseen työhön, jos se on yksikön edun mukaista.

Virkamiehellä on oikeus lupaan seuraavissa tapauksissa:

- hoitaakseen enintään 8-vuotiasta lasta,
- hoitaakseen 8–12-vuotiasta lasta silloin kun työajan vähennys ei ylitä 10:tä prosenttia normaalityöajasta,

- hoitaakseen vakavasti sairasta tai vammaista puolisoaan, ylenevää polvea olevaa sukulaistaan, alenevaa polvea olevaa sukulaistaan, veljeään tai sisartaan,
- osallistuakseen jatkokoulutukseen tai
- 55-vuotiaasta lähtien viimeisinä viitenä eläkkeelle jäämistä edeltävänä vuotena.

Kun lupaa osa-aikatyöhön on pyydetty neljännen tai viidennen luetelmakohdan perusteella, nimittävä viranomainen voi kuitenkin poikkeustapauksissa ja pakottavista yksikön edun mukaisista syistä hylätä pyynnön tai lykätä luvan voimaantuloa.

Kun lupa on myönnetty neljännessä luetelmakohdassa mainitusta syystä, osa-aikatyöjaksojen yhteenlaskettu kesto rajoitetaan viiteen vuoteen virkamiehen koko uran aikana.

2. Nimittävän viranomaisen on vastattava virkamiehen pyyntöön 60 päivän kuluessa.
 3. Osa-aikatyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja sen myöntämismenettely määritellään liitteessä IV a.”
57. Lisätään 55 b artikla seuraavasti:

”55 b artikla

Virkamies voi pyytää lupaa tehdä puolipäivätyötä jakamalla työ silloin kun nimittävä viranomainen katsoo viran olevan tällaiseen työntekoon soveltuva. Lupa tehdä puolipäivätyötä jakamalla työ ei sovelleta aikarajoitusta; nimittävä viranomainen voi kuitenkin peruuttaa luvan yksikön edun nimissä ilmoittamalla siitä etukäteen kuusi kuukautta aikaisemmin. Samalla tavalla nimittävä viranomainen voi peruuttaa luvan kyseisen virkamiehen pyynnöstä ja ilmoittamalla siitä etukäteen vähintään kuusi kuukautta aikaisemmin. Siinä tapauksessa virkamies voidaan siirtää toiseen virkaan.

Liitteessä IV a olevaa 3 artiklaa, toisen kohdan viimeistä virkettä lukuun ottamatta, ja 59 a artiklaa sovelletaan.

Nimittävä viranomainen voi vahvistaa näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

58. Muutetaan 56 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan toisessa kohdassa ilmaisu ”Ura-alueiden A ja B sekä kielten alan virkaryhmän” ilmaisulla ”Tehtäväryhmän AD”.
 - b) Korvataan kolmannessa kohdassa ilmaisu ”Ura-alueiden C ja D” ilmaisulla ”Tehtäväryhmän AST”.

59. Lisätään 56 c artikla seuraavasti:

”56 c artikla

Tietyille virkamiehille voidaan myöntää korvaus raskaan työn vuoksi.

Neuvosto määrittää korvausten saajaluokat, niiden myöntämisen edellytykset ja niiden määrät komission ehdotuksesta, jonka komissio tekee henkilöstösääntökomitean lausunnon saatuaan.”

60. Korvataan 58 artikla seuraavasti:

"58 artikla

Raskaana olevilla naisilla on 57 artiklassa säädettyjen lomien lisäksi lääkärintodistuksen nojalla oikeus 20 viikon lomaan. Loma alkaa aikaisintaan kuusi viikkoa ennen lääkärintodistuksessa ilmoitettua synnytyksen arvioitua päivämäärää ja päättyy aikaisintaan 14 viikkoa synnytyksen jälkeen. Jos lapsia syntyy kaksi tai useampia tai jos kyseessä on ennenaikainen synnytys tai jos syntynyt lapsi on vammaisen, loman pituus on 24 viikkoa. Tätä säännöstä sovellettaessa ennenaikaisella synnytyksellä tarkoitetaan synnytystä, joka tapahtuu ennen 34:n raskausviikon päättymistä."

61. Korvataan 59 artikla seuraavasti:

"1. Virkamiehellä, joka osoittaa, ettei ole sairauden tai tapaturman vuoksi voinut hoitaa tehtäviään, on täysi oikeus sairauslomaa.

Asianomaisen virkamiehen on mahdollisimman pian ilmoitettava toimielimelleen kykenemättömydestään hoitaa tehtäviään sekä ilmoitettava olinpaikastaan. Hänen on toimitettava lääkärintodistus, jos hän on poissa yli kolme päivää. Todistus on lähetettävä viimeistään viidentenä poissaolopäivänä, mistä postileimaa pidetään osoituksena. Ellei todistusta ole lähetetty määräajassa, poissaoloa pidetään luvattomana, paitsi jos lähettämättä jättäminen johtuu virkamiehestä riippumattomista syistä. Sairaslomalla oleva virkamies voidaan koska tahansa velvoittaa käymään toimielimen järjestämässä lääkärintarkastuksessa. Jos tarkastusta ei voida tehdä virkamiehestä johtuvista syistä, poissaolo katsotaan luvattomaksi siitä päivästä alkaen, jolloin lääkärintarkastus oli tarkoitus tehdä.

Jos virkamies katsoo, että nimittävän viranomaisen järjestämän lääkärintarkastuksen päätelmät ovat lääketieteellisesti perusteettomia, hän tai hänen nimissään toimiva lääkäri voi kahden työpäivän kuluessa pyytää toimielimestä riippumattoman lääkärin lausuntoa. Toimielin toimittaa pyynnön viipymättä toiselle, virkamiehen lääkärin ja toimielimen asiantuntijalääkärin yhteisestä sopimuksesta nimeämälle lääkärille. Jollei tällaiseen sopimukseen päästä viiden päivän kuluessa, toimielin valitsee yhden niistä henkilöistä, jotka on merkitty nimittävän viranomaisen yhdessä henkilöstökomitean kanssa tätä tarkoitusta varten vuosittain laatimaan riippumattomien lääkäreiden luetteloon. Virkamies voi kahden työpäivän kuluessa hakea muutosta toimielimen valintaan, jolloin toimielin valitsee luettelosta toisen henkilön; uusi valinta on lopullinen. Riippumattoman lääkärin lausunto, jonka tämä on antanut virkamiehen lääkärinä ja toimielimen asiantuntijalääkärinä kuultuun, on velvoittava.

2. Jos virkamies on kahdentoista kuukauden aikana poissa työstä sairauden vuoksi enintään kolmen vuorokauden pituisia jaksoja yhteensä yli kaksitoista päivää, hänen on esitettävä lääkärintodistus kaikista uusista sairauden aiheuttamista poissaoloista.

3. Jos virkamies on kolmen vuoden aikana sairauslomalla yhteensä yli kaksitoista kuukautta, nimittävä viranomainen voi saattaa asian työkyvyttömyyslautakunnan käsiteltäväksi.

4. Virkamies voidaan siirtää lomalle toimielimen asiantuntijalääkärin suorittaman tarkastuksen perusteella, jos se on hänen terveydentilansa vuoksi tarpeen tai jos jollakulla hänen kanssaan samassa taloudessa asuvalla on tarttuva tauti.

Kiistanalaisissa tapauksissa sovelletaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä menettelyä.

5. Virkamiehen on käytävä vuosittain joko nimittävän viranomaisen osoittaman asiantuntijalääkärin tai valitsemansa lääkärin suorittamassa ennalta ehkäisevässä lääkärintarkastuksessa.

Jälkimmäisessä tapauksessa toimielin maksaa lääkärinpalkkion siihen enimmäismäärään asti, jonka nimittävä viranomainen vahvistaa enintään kolmeksi vuodeksi saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon."

62. Korvataan 59 a artikla seuraavasti:

”59 a artikla

Kun virkamiehelle on annettu lupa hoitaa tehtäviään osa-aikaisesti, hänen vuosilomapäiviensä määrää vähennetään kyseisen osa-aikatyön ajalta vastaavassa suhteessa.”

Korvataan 66 artiklan taulukko seuraavalla taulukolla ⁽²⁾:

”Palkkaluokka	Palkkatasot				
	1	2	3	4	5
16	13 917,93	14 502,78	15 112,21		
15	12 301,13	12 818,04	13 356,67	13 728,27	13 917,93
14	10 872,14	11 329,00	11 805,06	12 133,50	12 301,13
13	9 609,16	10 012,95	10 433,70	10 723,99	10 872,14
12	8 492,89	8 849,77	9 221,65	9 478,21	9 609,16
11	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 377,16	8 492,89
10	6 634,31	6 913,09	7 203,59	7 404,01	7 506,29
9	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 543,90	6 634,31
8	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 783,72	5 863,62
7	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 111,84	5 182,46
6	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 518,01	4 580,43
5	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34
4	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 529,29	3 578,05
3	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 119,31	3 162,40
2	2 470,34	2 574,15	2 682,32	2 756,95	2 795,03
1	2 183,37	2 275,12	2 370,72	2 436,68	2 470,34”

63. Poistetaan 66 a artikla.

64. Korvataan 68 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu ”41 ja 50 artiklassa” ilmaisulla ”41, 47 a ja 50 artiklassa”.

65. (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

66. Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat ”tai huollettavana olevat lapset” sanoilla ”hänen kuollessaan huollettavina olleet lapset”.
- b) Lisätään toiseen kohtaan sanan ”Eläkkeensaajan” jälkeen sanat ”tai työkyvyttömyysavustuksen saajan”.
- c) Lisätään toiseen kohtaan sanan ”eläkkeeseen” jälkeen sanat ”tai avustukseen”.

⁽²⁾ Liitteissä I ja II esitetyt palkkoja koskevat määrät perustuvat henkilöstösäännöissä [heinäkuussa 2001] ilmoitettuihin määriin; ne mukautetaan ilman eri toimenpiteitä neuvoston [heinäkuun 2001] ja näiden henkilöstösääntöjen voimaantulopäivän välisenä aikana päättämien näitä määriä koskevien tarkistusten mukaisesti.

67. Poistetaan 70 a artikla.

68. Muutetaan 72 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen seuraavat kohdat:

”Sairausvakuutusjärjestelmää sovellettaessa parisuhteen tunnustettua osapuolta pidetään puoli-sona, vaikka liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan viimeisen luetelmakohdan edellytys ei täytyisikään.

Toimielimet voivat 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla määräyksillä siirtää jollekin toimielimistä toimivallan vahvistaa kulujen korvaamista säätelevät säännöt 110 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

b) Korvataan 1 a kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanat ”joka osoittaa, ettei hän voi kuulua mihinkään muuhun julkiseen sairausvakuutusjärjestelmään” sanoilla ”joka ei harjoita ansiotoimintaa”.

c) Korvataan 1 b kohdassa sanat ”jos he osoittavat, etteivät he voi kuulua mihinkään muuhun sairausvakuutusjärjestelmään” sanoilla ”jos he eivät harjoita ansiotoimintaa”.

d) Korvataan 2 kohdassa sana ”työkyvyttömyyseläkettä” sanalla ”työkyvyttömyysavustusta”.

e) Korvataan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Myös seuraaviin henkilöihin sovelletaan 1 kohdan säännöksiä sillä edellytyksellä, että he eivät harjoita ansiotoimintaa:

— vanhuuseläkettä saava entinen virkamies, joka on eronnut yhteisöjen palveluksesta alle 60-vuotiaana,

— henkilö, jolle maksetaan perhe-eläkettä sellaisen entisen virkamiehen kuoleman johdosta, joka on eronnut yhteisöjen palveluksesta alle 60-vuotiaana.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakuutusmaksu lasketaan entisen virkamiehen eläkkeen perusteella ennen kuin siihen on tarvittaessa sovellettu henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 9 artiklassa säädettyä vähennyskerrointa.

Lapseneläkettä saavaan sovelletaan 1 kohdan säännöksiä kuitenkin vain asianomaisen pyynnöstä. Vakuutusmaksu lasketaan lapseneläkkeen perusteella.”

f) Lisätään 2 a kohdan jälkeen seuraavat kohdat:

”2 b. Vanhuuseläkkeen tai perhe-eläkkeen saajan 2 ja 2 a kohdassa tarkoitettua vakuutusmaksun on oltava vähintään palkkaluokan 1 ensimmäisen palkkatason peruspalkan perusteella lasketun maksun suuruinen.

2 c. Myös 51 artiklan mukaisesti irtisanottuun virkamieheen, joka ei saa vanhuuseläkettä, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä sillä edellytyksellä, että hän ei harjoita ansiotoimintaa ja että hän maksaa puolet viimeisen peruspalkkansa perusteella lasketusta vakuutusmaksusta.”

69. Korvataan V osaston 3 luvun otsikko seuraavasti: ”Eläkkeet ja työkyvyttömyysavustus”.

70. Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana "työkyvyttömyyseläkkeeseen" sanalla "työkyvyttömyysavustukseen" ja sana "palkkaryhmänsä" sanalla "tehtäväryhmänsä".
- b) Korvataan toinen, kolmas, neljäs ja viides kohta seuraavasti:

"Edellä olevaa 52 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin työkyvyttömyysavustuksen saajiin. Jos työkyvyttömyysavustuksen saaja jää eläkkeelle ennen 65 vuoden ikää ja jos hän ei ole saavuttanut täysiä eläkeoikeuksia, häneen sovelletaan vanhuuseläkettä koskevia yleisiä sääntöjä. Myönnetty vanhuuseläke vahvistetaan sitä palkkaluokkaa ja -tasoa koskevan luokituksen mukaisen palkan perusteella, joka virkamiehellä oli työkyvyttömäksi tullessaan.

Työkyvyttömyysavustuksen määräksi vahvistetaan 70 prosenttia virkamiehen viimeisestä peruspalkasta. Avustuksen on kuitenkin oltava vähintään vähimmäistoimeentulon suuruinen.

Työkyvyttömyysavustuksesta on maksettava eläkevakuutusmaksu.

Jos työkyvyttömyyden syynä on tapaturma, joka on sattunut virkamiehelle hänen hoitaessaan tehtäviään tai niiden vuoksi, ammattitauti tai yleisen edun vuoksi suoritettu uroteko tai se, että hän on vaarantanut henkensä pelastaakseen toisen ihmisen hengen, työkyvyttömyysavustuksen vähimmäismäärä on 120 prosenttia vähimmäistoimeentulosta. Lisäksi tällaisessa tapauksessa eläkevakuutusmaksu maksetaan kokonaan 1 b artiklassa tarkoitetun toimielimen tai viraston talousarviosta."

71. Muutetaan 79 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa sanat "naispuolisella leskellä" sanoilla "eloon jääneellä puolisoilla".
- b) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä" sanoilla "vanhuuseläkkeestä tai työkyvyttömyysavustuksesta".

72. Poistetaan 79 a artikla.

73. Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen" sanoilla "vanhuuseläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen" ja lisätään sanat "hänen kuollessaan" sanojen "tarkoitettussa merkityksessä" ja sanojen "olevilla lapsilla" väliin.
- b) Korvataan neljäs kohta seuraavasti:

"Liitteessä VII olevan 2 artiklan 4 kohdan merkityksessä huollettavana olevaan lapseen rinnastettavien henkilöiden lapseneläke voi olla enintään kaksinkertainen huollettavana olevaa lasta koskevaan lisään verrattuna."

- c) Lisätään neljännen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"Kun on kysymys lapseksiottamisesta, luonnollisen vanhemman, joka on korvattu ottovanhemalla, kuolema ei voi antaa oikeutta lapseneläkkeeseen."

- d) Korvataan kuudennessa kohdassa ilmaisu "50 artiklassa" ilmaisulla "47 a tai 50 artiklassa".

e) Lisätään kohta seuraavasti:

"Lapseneläkkeen saaja ei voi saada useaa yhteisön lapseneläkettä samanaikaisesti. Tällöin hänelle maksetaan mahdollisista eläkkeistä korkeinta."

74. Muutetaan 81 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

a) Poistetaan ilmaisu ", joka saa eläkkeen täytettyään 60 vuotta tai sen jälkeen".

b) Korvataan sana "työkyvyttömyyseläkkeen" sanalla "työkyvyttömyysavustuksen".

Lisätään virke seuraavasti:

"Perhe-eläkkeen saajalla on oikeus näihin lisiin ainoastaan, jos virkamiehellä tai entisellä virkamiehellä oli kuollessaan lapsia huollettavanaan."

Korvataan 81 a artiklan 1 kohdan e alakohdassa ilmaisu "joko henkilöstösääntöjen 41 tai 50 artiklan" ilmaisulla "joko henkilöstösääntöjen 41, 47 a tai 50 artiklan".

75. Muutetaan 82 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan toinen alakohta seuraavasti:

— Korvataan sana "Niihin" sanalla "Eläkkeisiin".

— Lisätään sana "eläkkeille" sanojen "valtiota varten" ja "vahvistettua korjauskerrointa" väliin.

— Korvataan sana "asuinpaikkansa" sanoilla "pääasiallisen asuinpaikkansa".

— Lisätään virke seuraavasti: "Korjauskertoimet määritellään liitteessä XI säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen."

ii) Poistetaan neljännessä alakohdasta ilmaisu "63 artiklan toisessa kohdassa säädetyn edellytyksin".

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan sana "Jos" sanalla "Kun".

ii) Korvataan sanat "päättää palkkojen korottamisesta" sanoilla "päättää palkkojen mukauttamisesta".

iii) Korvataan ilmaisu "se tekee samalla 65 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen päätöksen myös maksettavien eläkkeiden korottamisesta vastaavasti." sanoilla "samaa mukautusta sovelletaan myös eläkkeisiin."

c) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Työkyvyttömyysavustuksen saajiin sovelletaan 1 ja 2 kohdan säännöksiä soveltuvin osin."

76. Poistetaan 83 artiklan 4 kohta.

77. Lisätään 83 a artikla seuraavasti:

"83 a artikla

1. Eläkejärjestelmän tasapaino varmistetaan liitteessä XII säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Ne yhteisön erillisvirastot, joita ei rahoiteta yhteisöjen talousarviosta, maksavat mainittuun talousarvioon eläkejärjestelmän rahoittamiseen tarvittavat maksut kokonaisuudessaan.
3. Varmistaakseen järjestelmän tasapainon neuvosto päättää liitteen XII mukaisesti viiden vuoden välein tehtävän eläkejärjestelmän vakuutusmatemaattisen arvioinnin yhteydessä vakuutusmaksun määrän ja eläkeikään mahdollisesti tehtävän muutoksen.
4. Komissio esittää neuvostolle vuosittain vakuutusmatemaattisen arvioinnin ajantasaistetun version liitteessä XII olevan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Jos parhaillaan sovellettavan vakuutusmaksun määrän ja vakuutusmatemaattisen tasapainon säilyttämiseksi tarvittavan vakuutusmaksun määrän välillä on vähintään 0,25 prosentin suuruinen ero, neuvosto tutkii, onko määrää aiheellista mukauttaa liitteessä XII vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
5. Neuvosto päättää tämän artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamisesta komission ehdotuksesta Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisella määräenemmistöllä. Komissio tekee 3 kohdan soveltamista koskevan ehdotuksensa henkilöstösääntökomitean lausunnon saatuaan.”
78. Lisätään 85 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”Takaisinperimispyyntö on tehtävä viiden vuoden määräajan kuluessa siitä päivästä laskettuna, jolloin määrä on suoritettu. Määräaika ei ole voimassa, jos nimittävä viranomainen voi osoittaa, että asianomainen on tahallaan johtanut hallintoa harhaan kyseisen määrän saadakseen.”
79. Korvataan 85 a artiklan 2 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa sana ”työkyvyttömyyseläkkeitä” sanalla ”työkyvyttömyysavustuksia”.
80. Korvataan 86 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:
- ”2. Kun nimittävä viranomainen tai Euroopan petostentorjuntavirasto saa tietoonsa todisteita, jotka antavat aiheen olettaa, että on tapahtunut 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuuksien täyttämättä jättäminen, ne voivat aloittaa hallinnollisen tutkimuksen tarkistaakseen, onko tällainen velvollisuuksien täyttämättä jättäminen tapahtunut.
3. Kurinpidolliset säännöt ja menettelyt sekä hallinnollisia tutkimuksia koskevat säännöt ja menettelyt vahvistetaan henkilöstösääntöjen liitteessä IX.”
81. Poistetaan 87, 88 ja 89 artikla.
82. Poistetaan 90 artiklan 3 ja 4 kohta.
83. Lisätään 90 a, 90 b ja 90 c artikla seuraavasti:

”90 a artikla

Jokainen näissä henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö voi toimittaa Euroopan petostentorjuntaviraston johtajalle 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksien, jossa tätä pyydetään tekemään petostentorjuntaviraston tutkimukseen liittyvä häntä koskeva päätös. Hän voi myös toimittaa tälle 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valituksen petostentorjuntaviraston tutkimukseen liittyvästä hänelle vastaisesta toimenpiteestä.

90 b artikla

Jokainen näissä henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö voi toimittaa Euroopan tietosuojavaltuutetulle tämän toimivaltaan kuuluvassa asiassa 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksien tai 2 kohdassa tarkoitettujen valituksen.

90 c artikla

Vaatimukset ja valitukset aloilla, joihin on sovellettu 2 artiklan 2 kohtaa, jätetään nimittävän viranomaisen siirretyn toimivallan haltijalle.”

84. Poistetaan 91 a artiklasta ensimmäinen virke; muutetaan toinen virke seuraavasti:

”Kanteet aloilla, joihin on sovellettu 2 artiklan 2 kohdan säännöksiä, nostetaan sitä toimielintä vastaan, jonka alaisuuteen nimittävän viranomaisen siirretyn toimivallan haltija kuuluu.”

85. Korvataan 92, 93 ja 94 artikla seuraavasti:

”92 artikla

Tässä osastossa vahvistetaan niihin yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat erityissäännökset, jotka toimivat viroissa, joiden palkka maksetaan talousarvion tutkimus- ja investointimäärärahoista ja jotka luokitellaan liitteessä I olevan A osan mukaisesti.

93 artikla

Tietyille 92 artiklassa tarkoitetuille virkamiehille voidaan myöntää korvaus raskaan työn vuoksi.

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta tällaisten korvausten saajat, myöntämisen edellytykset ja korvausten määrän.

94 artikla

Poiketen siitä, mitä 56 a ja 56 b artiklan toisessa kohdassa säädetään, ja ainoastaan yksikön edun, turvallisuusmääräysten taikka kansallisten tai kansainvälisten velvollisuuksien oikeuttamissa poikkeuksellisissa olosuhteissa nimittävä viranomaisen nimeää ne 92 artiklassa tarkoitettut virkamiehet, joihin sovelletaan mainittujen artiklojen säännöksiä.”

86. Poistetaan 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 106 ja 107 artikla.

87. Lisätään 107 a artikla seuraavasti:

”107 a artikla

Siirtymäsäännökset vahvistetaan liitteessä XIII.”

88. Muutetaan 110 artikla seuraavasti:

a) Ensimmäisestä kohdasta tulee 1 kohta, toisesta kohdasta 3 kohta ja kolmannesta kohdasta 4 kohta.

b) Lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

”Virastot vahvistavat näiden henkilöstösääntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt henkilöstökomiteaansa kuultuaan ja yhteisymmärryksessä komission kanssa.”

Lisätään 2 kohta seuraavasti:

”2. Sääntöjä yhteisymmärryksessä toimielinten kanssa vahvistettaessa virastoja ei samasteta toimielimiin. Komissio neuvottelee kuitenkin virastojen kanssa ennen sääntöjen vahvistamista.”

c) Lisätään 4 kohtaan virke seuraavasti:

”Virastoilla on näissä neuvotteluissa yhteisedustus niiden välillä yhteisesti vahvistettavien sääntöjen mukaisesti.”

89. Korvataan liite I seuraavasti:

"LIITE I

VIRKATYYPIT

A. Kummankin tehtäväryhmän 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut virkatyypit

<i>Tehtäväryhmä AD</i>	<i>Tehtäväryhmä AST</i>		
Pääjohtaja	AD 16		
Johtaja/pääjohtaja	AD 15		
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies ⁽³⁾ /kielivirkamies/yksikönpäällikkö/johtaja	AD 14		
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies/yksikönpäällikkö	AD 13		
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies/yksikönpäällikkö	AD 12		
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies/yksikönpäällikkö	AD 11	AST 11	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies/yksikönpäällikkö	AD 10	AST 10	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies/ yksikönpäällikkö	AD 9	AST 9	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies	AD 8	AST 8	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies	AD 7	AST 7	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies	AD 6	AST 6	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
Hallintovirkamies/tutkimusvirkamies/kielivirkamies	AD 5	AST 5	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
		AST 4	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
		AST 3	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
		AST 2	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾
		AST 1	Hallintoavustaja/tutkimusavustaja ⁽⁴⁾

⁽³⁾ Virkamiehistä, jotka toimivat viroissa, joiden palkka maksetaan talousarvion tutkimus- ja investointimäärärahoista, tulee tutkimushallintovirkamiehiä.

⁽⁴⁾ Virkamiehistä, jotka toimivat viroissa, joiden palkka maksetaan talousarvion tutkimus- ja investointimäärärahoista, tulee tutkimusavustajia.

B. Henkilöstösääntöjen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alhaisin ylennysaste

Palkkaluokka	Hallintoavustajat	Hallintovirkamiehet
13	—	20 %
12	—	25 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	20 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	33 %
6	25 %	33 %
5	25 %	33 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

90. Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Lisätään 1 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen jälkeen virke seuraavasti:

”Toimielimellä on kuitenkin mahdollisuus päättää, että vaalia koskevat edellytykset vahvistetaan toimielimen henkilöstön neuvoo-antavassa äänestyksessä ilmaiseman valinnan mukaisesti.”

b) Korvataan 1 artiklan neljännessä kohdassa sanat ”virkamiesten ura-alueiden ja virkaryhmien” sanoilla ”tehtäväryhmien”.

c) Korvataan 3 a artiklassa ilmaisu ”2 artiklan kolmannessa kohdassa” ilmaisulla ”2 artiklan 2 kohdassa”.

d) Poistetaan 3 jakso (”Kurinpitolautakunta”).

e) Korvataan 10 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti: ”Arviointikomitean jäsenet nimetään vuosittain toimielimen ylempien virkamiesten joukosta siten, että nimittävä viranomainen ja henkilöstökomitea nimeävät yhtä monta jäsentä.”

f) Korvataan 10 artiklassa sanat ”ylempien virkamiesten” ilmaisulla ”tehtäväryhmän AD virkamiesten”.

g) Lisätään 6 jakso seuraavasti:

”6 jakso: Epäpätevyyttä käsittelevä neuvoo-antava pariteettikomitea

12 artikla

Epäpätevyyttä käsittelevän neuvoo-antavan pariteettikomitean muodostavat puheenjohtaja ja vähintään kaksi jäsentä, joiden on oltava vähintään palkkaluokan AD 14 virkamiehiä. Jäsenistä puolet nimittää henkilöstökomitea ja puolet nimittävä viranomainen. Puheenjohtajan nimittää nimittävä viranomainen henkilöstökomitean kanssa yhdessä laaditun ehdokasluettelon perusteella.

Kun neuvoo-antavan pariteettikomitean käsiteltävänä on palkkaluokkaan AD 14 tai sitä alemmaan palkkaluokkaan kuuluvaa virkamiestä koskeva tapaus, komiteaa täydennetään kahdella lisäjäseneellä, jotka nimetään samalla tavoin kuin varsinaisetkin jäsenet ja joiden on kuuluttava samaan tehtäväryhmään ja samaan palkkaluokkaan kuin kyseessä oleva virkamies.

Kun neuvoo-antavan pariteettikomitean käsiteltävänä on 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua johtavassa asemassa olevaa virkamiestä koskeva tapaus, muodostetaan erityinen tilapäinen neuvoo-antava pariteettikomitea, jonka jäsenistä kaksi nimittää henkilöstökomitea ja toiset kaksi nimittävät viranomaisen; jäsenten on kuuluttava vähintään samaan palkkaluokkaan kuin kyseessä oleva virkamies.

Nimittävät viranomaisen ja henkilöstökomitea sopivat tilapäismenettelystä niiden toisessa kohdassa tarkoitettujen lisäjäsenten nimeämiseksi, joiden on osallistuttava asian käsittelyyn silloin, kun kyseessä on sopimussuhteinen toimihenkilö tai unionin ulkopuolisessa maassa työskentelevä virkamies.”

91. Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- i) Korvataan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”2 artiklan kolmannessa kohdassa” ilmaisulla ”2 artiklan 2 kohdassa”.
- ii) Lisätään toisen alakohdan c alakohtaan sanat ”sekä tehtäväryhmä ja palkkaluokka”.
- iii) Korvataan toisen alakohdan i alakohdassa ilmaisu ”28 artiklan a alakohdan” ilmaisulla ”28 artiklan 1 kohdan a alakohdan”.

b) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Valintalautakuntaan kuuluu nimittävän viranomaisen nimeämä puheenjohtaja sekä yhtä monta nimittävän viranomaisen ja henkilöstökomitean nimeämää jäsentä.”

- ii) Korvataan toisessa kohdassa ilmaisu ”2 artiklan kolmannessa kohdassa” ilmaisulla ”2 artiklan 2 kohdassa”.
 - iii) Lisätään neljänteen kohtaan sanojen ”vähintään samaan” jälkeen seuraavat sanat: ”tehtäväryhmään ja”.
- c) Korvataan 4 artiklassa ilmaisu ”28 artiklan a, b ja c alakohdassa” ilmaisulla ”28 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa”.

92. Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) Lisätään otsikkoon ilmaisun ”Henkilöstösääntöjen 41” jälkeen ilmaisu seuraavasti: ”, 47 a”.

b) Muutetaan ainoa artikla seuraavasti:

i) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Virkamiehellä, johon on sovellettu henkilöstösääntöjen 47 a artiklaa, on oikeus aikana, joka määräytyy 3 kohdassa esitettävän taulukon mukaan hänen ikänsä ja palvelusaikansa perusteella, kuukausittaiseen korvaukseen, jonka määrä on:

— 70 prosenttia hänen peruspalkastaan ensimmäisten neljän vuoden ajan,

— 60 prosenttia hänen peruspalkastaan tämän jälkeen.”

- ii) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu "41 ja 50 artiklassa" ilmaisulla "41, 47 a ja 50 artiklassa".
- iii) Artiklan 1 a kohdasta tulee 4 kohta.
- iv) Korvataan tämän 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sana "Virkamiehellä" ilmaisulla "Henkilöstösääntöjen 41, 47 a ja 50 artiklassa tarkoitetulla virkamiehellä" ja sanat "ja että hän ei voi olla vakuutettu muussa julkisessa sairausvakuutusjärjestelmässä samojen riskien varalta" sanoilla "ja että hän ei harjoita ansiotoimintaa".

93. Korvataan liite IV a seuraavasti:

"LIITE IV a

OSA-AIKATYÖ

1 artikla

Virkamiehen on toimitettava osa-aikatyön tekemistä koskeva hakemuksensa lähimmälle esimiehelleen vähintään kaksi kuukautta ennen toivottua alkamisajankohtaa, asianmukaisesti perusteltuja kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta.

Lupa voidaan myöntää vähintään kuukauden ja enintään kolmen vuoden pituiseksi ajaksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklassa ja 55 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tapauksia.

Lupa voidaan uusida samoin edellytyksin. Asianomaisen virkamiehen on esitettävä luvan uusimista koskeva hakemus vähintään kaksi kuukautta ennen sen kauden päättymistä, jonka ajaksi lupa on myönnetty. Osa-aikatyön on oltava vähintään puolet normaalista työajasta.

Osa-aikatyö alkaa kuukauden ensimmäisenä päivänä, asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta.

2 artikla

Nimittävä viranomainen voi asianomaisen virkamiehen hakemuksesta peruuttaa luvan ennen sen kauden päättymistä, jonka ajaksi lupa on myönnetty. Peruuttamisajankohta ei saa olla yli kahta kuukautta virkamiehen ehdottamaa myöhempi, tai yli neljää kuukautta myöhempi, jos osa-aikatyö on myönnetty yli vuoden pituiseksi ajaksi.

Nimittävä viranomainen voi poikkeuksellisissa tilanteissa ja yksikön edun nimissä peruuttaa luvan ennen sen kauden päättymistä, jonka ajaksi lupa on myönnetty, ilmoittamalla siitä kaksi kuukautta etukäteen.

3 artikla

Virkamiehellä on oikeus saada tekemänsä työajan osuutta normaalista työajasta vastaava prosenttiosuus palkastaan siltä ajalta, jolloin hänellä on lupa tehdä osa-aikatyötä. Tätä prosenttiosuutta ei kuitenkaan sovelleta huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisäksi, kotitalouslisän perusosaan eikä koulutuslisään.

Sairausvakuutusmaksut lasketaan kokoaikaisesti työskentelevän virkamiehen peruspalkan perusteella. Eläkevakuutusmaksut lasketaan osa-aikaisesti työskentelevän virkamiehen peruspalkan perusteella. Virkamies voi myös pyytää, että eläkevakuutusmaksut laskettaisiin kokoaikaisesti työskentelevän virkamiehen peruspalkan perusteella 83 artiklan säännösten mukaisesti.

Virkamies ei osa-aikatyötä tehdessään saa tehdä ylitöitä eikä harjoittaa mitään muuta ansiotoimintaa.

4 artikla

Poiketen siitä, mitä 3 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, yli 55-vuotias virkamies, joka saa vähentää työaikansa puoleen valmistautuakseen eläkkeelle jäämiseen, saa alennettua peruspalkkaa, jonka määrä vastaa suurempaa seuraavista prosenttiosuuksista:

- joko 60 prosenttia, tai
- se prosenttiosuus, joka puolipäivätyön alkaessa laskettuna vastaa liitteessä VIII olevassa 2, 3, 4, 5, 9 ja 9 a artiklassa tarkoitettuja palvelusvuosia, lisättynä 10 prosentilla.

Virkamiehen, johon sovelletaan tämän artiklan säännöksiä, on puolipäivätyönsä päättyessä joko jäättävä eläkkeelle tai maksettava takaisin ne puolipäivätyötä tehdessään saamansa määrät, jotka ylittävät 50 prosenttia hänen peruspalkastaan.

5 artikla

Nimittävä viranomainen voi vahvistaa näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

94. Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- i) Poistetaan ensimmäisen kohdan seitsemännestä luetelmakohdasta sanat ”syntymä tai”.
- ii) Lisätään ensimmäisen kohdan seitsemännen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohdat seuraavasti:
 - lapsen syntymä: 10 päivää, jotka on pidettävä syntymää seuraavien 14 viikon aikana,
 - vaimon kuolema äitiysloman aikana: äitiyslomasta jäljellä olevien päivien lukumäärää vastaava määrä päiviä; jos vaimo ei ole virkamies, äitiysloman jäljellä oleva kesto määritetään henkilöstösääntöjen 58 artiklaa soveltuvin osin soveltamalla.”.
- iii) Lisätään ensimmäiseen kohtaan entisen kahdeksannen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:
 - lääkirintodistuksella osoitettu lapsen erittäin vakava sairaus tai enintään 12-vuotiaan lapsen sairaalahoito: enintään 5 päivää.”.
- iv) Lisätään ensimmäiseen kohtaan entisen yhdeksännen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohdat seuraavasti:
 - lapseksiottaminen: 20 viikkoa, ja 24 viikkoa, jos on kyseessä vammaisen ottolapsen ottaminen:

Kutakin ottolasta kohden voi saada vain yhden erityisloman, jonka ottovanhemmat voivat jakaa keskenään, jos molemmat ovat virkamiehiä. Loma myönnetään ainoastaan, jos virkamiehen puoliso harjoittaa vähintään puolipäiväistä ansiotoimintaa. Jos puoliso työskentelee muualla kuin Euroopan yhteisön toimielimissä ja saa verrattavissa olevaa lomaa, virkamiehen oikeuksista vähennetään vastaava määrä päiviä.

Nimittävä viranomainen voi tarvittaessa myöntää ylimääräistä erityislomaa, jos sen maan kansallinen lainsäädäntö, jossa lapseksiottamismenettely tapahtuu ja joka ei ole se maa, jossa ottolapsen ottava virkamies työskentelee, vaatii jommankumman tai molempien ottovanhempien läsnäoloa.

Virkamiehelle myönnetään 10 päivän erityisloma, jos hänellä ei ole oikeutta tämän luetelmakohdan ensimmäisen virkkeen nojalla myönnettävään kokonaiskestoltaan 20 viikon tai 24 viikon pituiseen erityislomaan; tällaisen ylimääräisen erityisloman voi saada ainoastaan yhden kerran kutakin ottolasta kohti.”

v) Lisätään kohta seuraavasti:

”Tätä artiklaa sovellettaessa parisuhteen tunnustettua osapuolta kohdellaan kuten puolisoa, vaikka liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan viimeisen luetelmakohdan edellytys ei täytyisikään.”

b) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

i) Poistetaan toinen ja kolmas kohta.

ii) Korvataan entinen viides kohta seuraavasti:

”Edellä olevia säännöksiä sovelletaan virkamiehiin, joiden asemapaikka sijaitsee jäsenvaltioiden alueella. Jos asemapaikka sijaitsee tämän alueen ulkopuolella, matkapäivien määrä vahvistetaan erityisellä päätöksellä tarvittavat seikat huomioon ottaen.”

95. Korvataan liitteessä VI olevassa 1 ja 3 artiklassa ilmaisu ”Ura-alueiden C ja D” ilmaisulla ”Tehtäväryhmän AST”.

96. Muutetaan liite VII seuraavasti:

a) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

i) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vahvistetaan kotitalouslisän määräksi perusosa [140,27] ⁽⁵⁾ euroa lisättynä 2 prosentilla virkamiehen peruspalkasta.”

ii) Nykyisestä 2 kohdan c alakohdasta tulee 2 kohdan d alakohta.

iii) Lisätään 2 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) virkamies, joka on rekisteröity muun vakiintuneen parisuhteen kuin avioliiton osapuoleksi edellyttäen, että:

— pari toimittaa virallisen ja Euroopan unionin jonkin jäsenvaltion sellaiseksi tunnustaman asiakirjan, jossa todistetaan heidän asemansa muun parisuhteen kuin avioliiton osapuolina,

— kumpikaan osapuolista ei ole naimisissa eikä ennestään muussa parisuhteessa kuin avioliitossa,

— osapuolten välillä ei ole mitään seuraavista sukulaisuussuhteista: vanhempi, lapsi, isovanhempi, lapsenlapsi, veli, sisar, täti, setä, eno, veljen- tai sisarenpoika, veljen- tai sisarentytär, appivanhempi, vävy tai miniä,

— pari ei voi solmia siviiliavioliittoa jäsenvaltiossa; tätä luetelmakohtaa sovellettaessa parilla katsotaan olevan mahdollisuus solmia siviiliavioliitto ainoastaan sellaisissa tapauksissa, joissa parin jäsenet täyttävät kaikki tällaisen parin avioliiton hyväksymiselle jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset;”.

iv) Korvataan uuden 2 kohdan d alakohdassa ilmaisu ”a ja b alakohdassa säädettyjä” ilmaisulla ”a, b ja c alakohdassa säädettyjä”.

⁽⁵⁾ Ks. alaviite 2.

- v) Korvataan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "palkkaluokan C 3 kolmannella palkkatasolla" ilmaisulla "palkkaluokan 3 toisella palkkatasolla".
- b) Korvataan 2 artiklan 1 kohdassa määrä "[232,73] (°) euroa" määrällä "[306,51] euroa".
- c) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
- i) Nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta.
- ii) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- "Virkamies saa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä vahvistetuina edellytyksin kustakin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huollettavanaan olevasta lapsesta, joka saa säännöllisesti ja täysipäiväisesti opetusta maksullisessa peruskoulussa tai keskiasteen oppilaitoksessa taikka korkeakoulussa, koulutuslisän, joka on tarkoitettu kattamaan virkamiehelle koulutuksesta aiheutuvat kulut, kuitenkin enintään [207,98] (°) euroa kuukaudessa. Maksullisen koulun käyntiä koskevaa edellytystä ei kuitenkaan sovelleta koulumatkakulujen korvaamiseen."
- iii) Korvataan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
- "Riippumatta siitä, onko koulu maksullinen, lisä maksetaan enintään kaksinkertaisena ensimmäisessä kohdassa mainittuun enimmäismäärään verrattuna."
- iv) Lisätään kolmannen alakohdan toiseen luetelmakohtaan ilmaisu seuraavasti:
- ", tai jos lapsi opiskelee korkea-asteen oppilaitoksessa jossakin muussa maassa kuin siinä, jossa virkamiehen asemapaikka sijaitsee,
- lisäksi oikeutetuille, jotka eivät toimi työtehtävissä, samoilla edellytyksillä kuin kahdessa edeltävässä luetelmakohtassa, ottaen asemapaikan sijasta huomioon asuinpaikan."
- v) Lisätään 2 kohta seuraavasti:
- "2. Virkamies saa alle kouluikäisestä lapsesta maksettavan [74,87] (°) euron lisän kustakin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huollettavanaan olevasta lapsesta. Oikeus alle kouluikäisestä lapsesta maksettavaan lisään päättyy sitä kuukautta edeltävän kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa lapsi aloittaa peruskoulun. Edellä olevan 1 kohdan viimeisen alakohdan ensimmäistä virkettä sovelletaan."
- d) Poistetaan 2 a ja 2 b jakso.
- e) Muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- "1. Vakinaisella virkamiehellä, jolla on oikeus tämän liitteen 9 artiklassa säädettyyn muuttokulukorvaukseen tai joka voi osoittaa, että hänen on ollut vaihdettava asuinpaikkaa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan veloitteet, on oikeus asettautumiskorvaukseen, joka on kotitalouslisään oikeutetun virkamiehen osalta kahden kuukauden peruspalkan suuruinen ja sellaisen virkamiehen osalta, jolla ei ole oikeutta tähän lisään, yhden kuukauden peruspalkan suuruinen."
- ii) Lisätään toiseen alakohtaan sanojen "yhteisöjen virkamiehinä olevilla" jälkeen sanat "tai muuhun henkilökuntaan kuuluvilla".

f) Muutetaan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

Korvataan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”joka täyttää 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset” sanoilla ”joka osoittaa vaihtaneensa asuinpaikkaa”.

Lisätään ensimmäisen alakohdan toiseen virkkeeseen sanojen ”yhteisöjen virkamiehinä olevilla” jälkeen sanat ”tai muuhun henkilökuntaan kuuluvilla”.

g) Korvataan 7 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Korvaus suoritetaan käyttäen perusteena tavanomaista lyhintä ja edullisinta reittiä rautateitse ensimmäisessä luokassa asemapaikan ja palvelukseenotto- tai lähtöpaikkakunnan välillä.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu matka on pidempi kuin 500 kilometriä ja kun tavanomaiseen reittiin sisältyy merimatka, asianomaisella henkilöllä on matkaliput esittämällä oikeus saada korvaus lentomatkakuluista liikemiesluokan tai sitä vastaavan luokan mukaisesti. Jos matkaan käytetään jotakin muuta kuin edellä tarkoitettua kulkuneuvoa, korvaus suoritetaan junalipun hinnan perusteella, lukuun ottamatta makuuvaunupaikkaa. Jos korvausta ei voida laskea tällä perusteella, korvauksen laskutapa vahvistetaan nimittävän viranomaisen tekemällä erityisellä päätöksellä.”

h) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

i) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Virkamiehellä on oikeus saada vuosittain omalta osaltaan, ja jos hänellä on oikeus kotitalouslisään, puolisonsa ja 2 artiklassa tarkoitettujen huollettavinaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista asemapaikasta 7 artiklassa määritellylle lähtöpaikkakunnalle.

Jos molemmat puoliset ovat yhteisöjen virkamiehiä, kummallakin on oikeus saada omalta ja huollettavinaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista edellä olevien säännösten mukaisesti; kukin huollettavana oleva henkilö oikeuttaa ainoastaan yhteen korvaukseen. Huollettavana olevien lasten osalta tämä korvaus määritetään puolisoitten hakemuksesta jommankumman puolison lähtöpaikkakunnan perusteella.

Jos virkamies avioituu keskellä vuotta ja on sen jälkeen oikeutettu kotitalouslisään, puolison osalta korvattavat matkakulut lasketaan sen jakson mukaan, joka alkaa avioitumispäivästä ja päättyy avioitumisvuoden lopussa.

Mahdolliset laskentaperusteiden muutokset, jotka aiheutuvat kyseisten korvausten maksamisen jälkeen tapahtuneesta perhesuhteiden muutoksesta, eivät velvoita virkamiestä maksamaan korvausta takaisin.

2–10-vuotiaan lapsen matkakulujen laskentaperusteena on puolet kilometrikorvauksesta ja puolet kiinteämääräisestä lisäkorvauksesta; tätä laskettaessa lapsen katsotaan täyttäneen kaksi tai kymmenen vuotta 1 päivänä tammikuuta kyseisenä vuonna.

2. Kiinteämääräinen korvaus suoritetaan virkamiehen asemapaikan ja hänen palvelukseenottoaikaansa tai lähtöpaikkakuntansa välisen matkan mukaan laskettavan kilometrikorvauksen perusteella; etäisyys lasketaan 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun menetelmän mukaisesti.

Korvaus ⁽⁵⁾ on:

0 euroa kilometriltä matkaosuudelta 0–200 km

[0,3117] euroa kilometriltä matkaosuudelta 201–1 000 km

[0,5195] euroa kilometriltä matkaosuudelta 1 001–2 000 km

[0,3117] euroa kilometriltä matkaosuudelta 2 001–3 000 km

[0,1039] euroa kilometriltä matkaosuudelta 3 001–4 000 km

0 euroa kilometriltä yli 4 000 kilometrin menevältä matkaosuudelta.

Edellä oleviin lisätään kiinteämääräinen lisäkorvaus seuraavasti:

[155,86] euroa, jos asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välinen etäisyys rautateitse on 725–1 450 kilometriä,

[311,72] euroa, jos asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välinen etäisyys rautateitse on vähintään 1 450 kilometriä.

Edellä olevaa kilometrikorvausta ja kiinteämääräistä korvausta mukautetaan vuosittain palkkojen vuosittaista mukautusta vastaavasti.”

ii) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevia säännöksiä sovelletaan virkamiehiin, joiden asemapaikka sijaitsee Euroopan unionin jonkin jäsenvaltion alueella. Virkamiehellä, jonka lähtöpaikkakunta ja/tai asemapaikka sijaitsee Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, on oikeus omalta osaltaan, ja jos hänellä on oikeus kotitalouslisään, puolisonsa ja 2 artiklassa tarkoitettujen huollettavinaan olevien henkilöiden osalta, saada kalenterivuosittain korvaus matkakuluista lähtöpaikkakunnalleen tai johonkin toiseen paikkaan, kuitenkin siten, että korvauksen enimmäismäärä on yhtä suuri kuin matkakulut lähtöpaikkakunnalle. Jos puoliso ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen huollettavina olevat henkilöt eivät asu virkamiehen kanssa tämän asemapaikassa, heillä on kuitenkin oikeus saada kalenterivuosittain korvaus matkakuluista lähtöpaikkakunnalta asemapaikkaan tai johonkin toiseen paikkaan, kuitenkin siten, että korvauksen enimmäismäärä on yhtä suuri kuin matkakulut lähtöpaikkakunnalta asemapaikkaan.

Nämä matkakulut korvataan kiinteämääräisenä maksuna, joka perustuu turistiluokkaa välittömästi ylempään luokan lentomatkan kustannuksiin.”

i) Korvataan 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Henkilökohtaisen irtaimiston siirtämisestä aiheutuvat kulut, mukaan luettuina vakuutukset tavanomaisten riskien (rikkoutuminen, varkaus, tulipalo) varalta korvataan virkamiehelle, joka vaihtaa asuinpaikkaa tehtäviensä vastaanottamisen tai toiseen asemapaikkaan siirtämisen vuoksi ja joka ei ole saanut muualta korvausta samoista kuluista.”

j) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

i) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Virkamiehellä, joka voi osoittaa, että hänen on vaihdettava asuinpaikkaa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet, on oikeus 2 kohdassa määriteltynä aikana kalenteripäiväkohtaiseen päivärahaan, jonka määrä vahvistetaan seuraavasti:

Virkamies, jolla on oikeus kotitalouslisään: [32,21] ⁽⁵⁾ euroa.

Virkamies, jolla ei ole oikeutta kotitalouslisään: [25,98] (5) euroa.

Edellä oleva taulukko tarkistetaan aina kun palkkojen taso tarkistetaan henkilöstösääntöjen 65 artiklan mukaisesti.”

ii) Lisätään toisen kohdan toiseen alakohtaan sanojen ”virkamiehinä olevilla” jälkeen sanat ”tai muuhun henkilökuntaan kuuluvilla”.

iii) Poistetaan 3 kohta.

k) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

i) Poistetaan 1 kohdan toinen alakohta.

ii) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Matkamääräyksessä vahvistetaan virkamatkan todennäköinen kesto, jonka perusteella lasketaan säädetystä päivärahasta virkamatkan tekijälle mahdollisesti maksettava ennakko.”

iii) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Lukuun ottamatta erityistapauksia, joista on tehtävä erityispäätös, ja erityisesti silloin kun loma keskeytyy tai lomalta kutsutaan takaisin, virkamatkakulut korvataan siihen määrään asti, joka vastaa edullisimman käytettävissä olevan vaihtoehdon matkakustannuksia asemapaikan ja virkamatkapaikan välillä niin, ettei virkamatkan tekijän tarvitse merkittävästi pidentää oleskeluaan paikalla.”

l) Korvataan 12 ja 13 artikla seuraavasti:

”12 artikla

1. Juna

Junalla tehdyn virkamatkan matkakulut korvataan tositteiden perusteella käyttäen perusteena ensimmäisen luokan junalipun hintaa asemapaikan ja virkamatkapaikan välisen lyhimmän reitin mukaan.

2. Lentokone

Virkamiehet saavat käyttää lentokonetta, jos edestakaisen matkan pituus on junamatkan perusteella laskettuna vähintään 800 kilometriä.

3. Laiva

Nimittävä viranomaislainen tekee päätökset laivamatkojen matkustusluokista ja hyttimaksuista tapauskohtaisesti matkan kestosta ja kustannuksista riippuen.

4. Henkilöauto

Matkakustannukset korvataan kiinteämääräisesti junalipun hinnan perusteella 1 kohdan säännösten mukaisesti; muita lisäkuluja ei korvata.

Nimittävä viranomaislainen voi kuitenkin päättää myöntää virkamiehelle kilometrikorvauksen edellä säädetyn matkakulukorvauksen asemesta, jos tämä tekee virkamatkansa erityisolosuhteissa ja jos julkisten liikennevälineiden käyttäminen tuottaa ilmeisiä hankaluuksia.

13 artikla

1. Virkamatkapäiväraha kattaa kiinteämääräisesti kaikki virkamatkan tekijälle aiheutuvat menot: aamiaisen, kaksi pääateriaa ja muut juoksevat menot paikallisliikenne mukaan luettuna. Hotellikulut paikallisine veroineen korvataan tositteita vastaan kullekin maalle vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

2. a) Euroopan unionin jäsenvaltioita koskeva taulukko:

Määrämaa	Päiväraha	Hotellikorvaus enintään
Belgia	84,06	117,08
Tanska	91,70	148,07
Saksa	74,14	97,03
Kreikka	66,04	99,63
Espanja	68,89	126,57
Ranska	72,58	97,27
Irlanti	80,94	139,32
Italia	60,34	114,33
Luxemburg	82,00	106,92
Alankomaat	78,26	131,76
Itävalta	74,47	128,58
Portugali	68,91	124,89
Suomi	92,34	140,98
Ruotsi	92,91	141,77
Yhdistynyt kuningaskunta	86,89	149,03

Kun jokin yhteisöjen toimielimistä tai yhteisöjen ulkopuolinen hallintoelin tai organisaatio tarjoaa tai korvaa virkamatkalla olevan virkamiehen aterian tai majoituksen, hänen on tehtävä siitä ilmoitus. Tällöin sovelletaan vastaavia vähennyksiä.

b) Nimittävä viranomainen vahvistaa ja mukauttaa määräajoin jäsenvaltioiden Euroopassa sijaitsevan alueen ulkopuolelle suuntautuvia virkamatkoja koskevat korvaukset.

3. Neuvosto muuttaa edellä 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä määriä komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luettelukohdan mukaisella määränemmistöllä. Komissio tutkii säännöllisesti ja vähintään joka kolmas vuosi, onko muutosehdotuksen tekemiseen aihetta.”

m) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Eri toimielimet määrittelevät 11, 12 ja 13 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.”

- n) Poistetaan artikkelit 14 a ja 14 b.
- o) Korvataan 15 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu ”palkkaluokkiin A 1 ja A 2 kuuluvat virkamiehet” ilmaisulla ”29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut johtavassa asemassa olevat virkamiehet”.
- p) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Yhteisöjen toimielinten henkilöstösääntökomitean lausunnon saamisen jälkeen yhteisesti laatimien säännösten mukaisesti vahvistetuilla edellytyksillä virkamies voi siirtää säännöllisesti osan palkastaan johonkin toiseen jäsenvaltioon sen toimielimen välityksellä, jonka palveluksessa hän on.

Tällainen siirto voi koskea jompaakumpaa tai molempia seuraavista:

- toisessa jäsenvaltiossa olevassa oppilaitoksessa opiskelevaa huollettavana olevaa lasta kohti enintään määrä, joka vastaa kyseisestä lapsesta tosiasiallisesti saadun koulutuslisän määrää;
- kenelle tahansa kyseisessä jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle, johon nähden virkamiehellä on todistettavasti veloitteita oikeuden päätöksen tai toimivaltaisen hallintoviranomaisen päätöksen nojalla, suoritettavat säännölliset maksut, joista on esitettävä pätevät todistusasiakirjat.

Toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut siirrot eivät voi olla enempää kuin 5 prosenttia virkamiehen peruspalkasta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa siirroissa käytetään henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua valuuttakurssia; siirrettyihin määriin sovelletaan kerrointa, joka edustaa sille maalle, johon siirto tehdään, vahvistetun korjauskertoimen ja virkamiehen asemamaan korjauskertoimen välistä suhdetta. Laskennassa käytetään henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 kohdan toisessa luetelmakohdassa eläkkeille määriteltyjä korjauskertoimia.”

- ii) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevasta riippumatta virkamies voi pyytää säännöllistä siirtoa toiseen jäsenvaltioon kuukausittaisella valuuttakurssilla, johon ei sovelleta korjauskerrointa. Tällainen siirto voi olla enintään 25 prosenttia virkamiehen peruspalkasta.”

97. Muutetaan liite VIII seuraavasti:

- a) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Laskettaessa 2 artiklan mukaisia palvelusvuosia otetaan huomioon seuraavat jaksot edellyttäen, että asianomainen toimihenkilö on niiden osalta maksanut säädetyt eläkevakuutusmaksut:

1. palvelusaika virkamiehenä jossakin toimielimessä jossakin henkilöstösääntöjen 35 artiklan a, b, c ja e alakohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa asemassa. Virkamiesten, joihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 40 artiklaa, on kuitenkin täytettävä sen 3 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyt edellytykset;
2. kaudet, joiden aikana asianomaisella on ollut oikeus henkilöstösääntöjen 41, 47 a ja 50 artiklassa tarkoitettuun korvaukseen, enintään viiden vuoden ajalta 41 ja 50 artiklan osalta ja enintään kuuden vuoden ajalta 47 a artiklan osalta;

3. aika, jolta virkamies on saanut työkyvyttömyysavustusta;
4. palvelusaika muissa tehtävissä yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdoissa vahvistetuin edellytyksin. Kun mainituissa palvelussuhteen ehdoissa tarkoitettu sopimussuhteisesta toimihenkilöstä tulee virkamies, hänen sopimussuhteisena toimihenkilönä hankkimansa eläkkeeseen oikeuttavat palvelusvuodet muunnetaan virkamiehen palvelusvuosiksi hänen viimeisen sopimussuhteisena toimihenkilönä saamansa peruspalkan ja ensimmäisen virkamiehenä saamansa peruspalkan suhteen mukaisesti. Tätä säännöstä sovelletaan soveltuviin osin myös, jos virkamiehestä tulee sopimus pohjainen toimihenkilö.”

b) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- i) Nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta, ja ensimmäisen kohdan toinen virke korvataan seuraavasti:

”Hän voi pyytää, että hänen eläkeoikeuksiaan laskettaessa otetaan huomioon koko se aika, jonka hän on ollut palveluksessa virkamiehenä tai väliaikaisena toimihenkilönä ja jonka osalta eläkemaksut on maksettu edellyttäen, että:

- a) hän maksaa takaisin erorahan, joka hänelle on maksettu 12 artiklan nojalla ja johon on lisätty koronkorkojen määrä, joka on 3,5 prosenttia vuodessa. Jos asianomaiseen virkamieheen on sovellettu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 42 artiklaa, hänen on maksettava takaisin myös mainitun artiklan nojalla hänelle maksettu määrä lisättyinä edellä mainitun suuruisella koronkorolla;
- b) ennen 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn vuosihyvityksen laskemista ja edellyttäen, että hän on uudet tehtävät vastaanotettuaan pyytänyt tämän artiklan soveltamista ja että pyyntö on hyväksytty, hän antaa varata tähän tarkoitukseen osan yhteisön eläkejärjestelmään siirretystä, 11 artiklan 1 kohdan tai 12 artiklan b alakohdan mukaisesti laskettua ja siirrettyä vakuutusmatemaattista arvoa vastaavasta määrästä, johon on lisätty koronkorkojen määrä, joka on 3,5 prosenttia vuodessa.”

- ii) Korvataan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Jos asianomaiseen virkamieheen on sovellettu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 42 tai 110 artiklaa, varattavassa määrässä on myös otettava huomioon mainittujen artiklojen nojalla maksettu määrä, johon on lisätty koronkorkojen määrä, joka on 3,5 prosenttia vuodessa.

Jos yhteisön eläkejärjestelmään siirretty määrä ei riitä muodostamaan virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön koko aiempaa toimikautta vastaavia eläkeoikeuksia, tällä on oikeus pyynnöstään täydentää ensimmäisen kohdan b alakohdassa määriteltyä määrää.”

- iii) Lisätään 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa säädettyä korkoprosenttia voidaan tarkistaa liitteessä XII olevassa 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.”

- c) Korvataan 6 artiklassa ilmaisu ”D 4 -palkkaluokan ensimmäisellä palkkatasolla” ilmaisulla ”palkkaluokan 1 ensimmäisellä palkkatasolla”.
- d) Poistetaan 7 artikla.
- e) Korvataan 8 artiklassa ilmaisu

”budjettivallan käyttäjän 39 artiklan mukaisesti laatimien uusimpien kuolevuustaulukoiden ja 3,5 prosentin vuotuisen koron perusteella.”

sanoilla

"liitteessä XII olevassa 5 artiklassa mainitun kuolevuustaulukon ja 3,5 prosentin vuosikoron, jota voidaan tarkistaa liitteessä XII olevassa 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, perusteella."

- f) Lisätään 9 artiklan ensimmäisen kohdan toiseen luetelmakohtaan seuraavat virkkeet:

"Taulukkoa mukautetaan liitteessä XII olevan 7 artiklan mukaisesti. Kun on kyse vähintään 55-vuotiaista virkamiehistä, nimittävä viranomainen voi yksikön edun huomioon ottaen ja objektiivisia perusteita sekä yhteisön toimielinten henkilöstösääntökomitean lausunnon saamisen jälkeen yhteisesti vahvistamissa säännöissä hyväksytyjä avoimia menettelyitä noudattaen päättää pienentää tai tarvittaessa olla kokonaan soveltamatta mainitussa taulukossa olevan kertoimen soveltamisesta johtuvaa eläkkeeseen tehtävää vähennystä."

- g) Lisätään 9 a artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Kun määritetään virkamiehen, jolla on yli 35 palvelusvuotta ja joka 9 artiklan nojalla hakee heti myönnettävää vanhuuseläkettä, vähennetyin eläkkeen tasoa, 9 artiklassa olevia kertoimia sovelletaan kertyneitä palvelusvuosia vastaavaan teoreettiseen määrään eikä määrään, jonka ylärajana on 70 prosenttia viimeisestä peruspalkasta. Näin laskettu vähennetty eläke ei kuitenkaan missään tapauksessa voi ylittää 70:tä prosenttia henkilöstösääntöjen 77 artiklassa tarkoitettua viimeisestä peruspalkasta."

- h) Muutetaan 11 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- i) Korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu

"on mahdollisuus vakinaistamisensa yhteydessä maksaa yhteisöille edellä mainittuja tehtäviä hoitaessaan saamiensa vanhuuseläkeoikeuksien vakuutusmatemaattinen arvo tai kiinteällä korolla laskettu arvo."

sanoilla

"on mahdollisuus vakinaistamisensa ja vanhuuseläkeoikeuden saamisensa välisenä aikana maksaa yhteisöille edellä mainittuja tehtäviä hoitaessaan saamiensa vanhuuseläkeoikeuksien tosiasialliseen siirtohetkeen mennessä kertynyt pääoma."

- ii) Muutetaan toinen alakohta seuraavasti:

— Lisätään sanat "yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä käyttäen" sanan "määrittää" jälkeen.

— Korvataan sanat "ottaen huomioon virkamiehen palkkaluokan vakinaistettaessa" sanoilla "ottaen huomioon virkamiehen palkkaluokan ja iän siirtoa haettaessa".

— Korvataan sanat "sen omassa eläkejärjestelmässä" sanoilla "yhteisön eläkejärjestelmässä".

— Korvataan sanat "sekä vanhuuseläkkeen vakuutusmatemaattisen arvon tai kiinteällä korolla lasketun arvon."

sanoilla

”sekä siirretyn pääoman, josta on vähennetty määrä, joka vastaa pääoman arvon tarkistusta siirtohakemushetken ja todellisen siirtohetken väliseltä ajalta.”

iii) Lisätään kohta seuraavasti:

”Virkamies voi käyttää tätä mahdollisuutta vain kerran jäsenvaltiota ja eläkerahastoa kohti.”

i) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

i) Nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta, ja johdanto-osassa korvataan ilmaisu ”vanhuuseläkkeeseen ja johon ei sovelleta 11 artiklan 1 kohdan säännöksiä” ilmaisulla ”heti maksettavaan tai siirrettyyn vanhuuseläkkeeseen” sekä ilmaisu ”oikeus saada palveluksesta erotessaan seuraavat maksut:” ilmaisulla ”on palveluksesta erotessaan oikeus:”.

ii) Korvataan a, b, c ja d kohta seuraavasti:

a) jos hänellä on vähemmän kuin yksi vuosi palvelusta ja jos häneen ei ole sovellettu 11 artiklan 2 kohtaa, saada eroraha, joka on kolme kertaa hänen peruspalkastaan vanhuuseläkemaksuina pidätetty määrä, josta on vähennetty muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 42 ja 110 artiklan nojalla mahdollisesti maksetut määrät;

b) muissa tapauksissa siihen, että häneen sovelletaan 11 artiklan 1 kohdan säännöksiä tai että vanhuuseläkkeen vakuutusmatemaattinen arvo maksetaan virkamiehen valitsemalle yksityiselle vakuutusyhtiölle taikka eläkerahastolle, joka takaa:

— ettei pääomaa makseta takaisin,

— että kuukausittaista eläkettä maksetaan aikaisintaan 60 vuoden ja viimeistään 65 vuoden iästä alkaen,

— mahdollisuuden siirtoeläkkeeseen tai perhe-eläkkeeseen,

— että siirto toiseen vakuutusyhtiöön tai eläkerahastoon on mahdollinen ainoastaan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohtassa kuvatuilla edellytyksillä.”

iii) Lisätään 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun virkamiehen palvelussuhde päättyy lopullisesti viraltapanon vuoksi, maksettava eroraha tai eläkkeen siirrettävä vakuutusmatemaattinen arvo vahvistetaan kuitenkin liitteessä IX olevan 7 artiklan 1 kohdan h alakohdan perusteella tehtävän päätöksen nojalla.”

j) Poistetaan 12 a artikla.

k) Korvataan 3 luvun otsikko seuraavasti: ”Työkyvyttömyysavustus”.

l) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

i) Ensimmäisestä kohdasta tulee 1 kohta, ja sana ”työkyvyttömyyseläkkeeseen” korvataan sanalla ”työkyvyttömyysavustukseen”.

ii) Korvataan toinen alakohta 2 kohdalla seuraavasti:

”2. Työkyvyttömyysavustuksen saaja voi harjoittaa ansiotoimintaa ainoastaan, jos nimittävä viranomais on antanut siihen luvan etukäteen. Tällöin avustuksesta vähennetään palkan se osa, joka työkyvyttömyysavustuksen kanssa yhteen laskettuna ylittää viimeisen virassaoloajalta saadun kokonaispalkan.

Asianomaisen on toimitettava mahdollisesti vaadittavat todistusasiakirjat ja ilmoitettava toimielimelle seikoista, jotka voivat vaikuttaa hänen oikeuteensa saada avustus.”

m) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

i) Korvataan sana ”työkyvyttömyyseläkkeeseen” sanalla ”työkyvyttömyysavustukseen” ja sanat ”tämän eläkkeen” sanoilla ”tämän avustuksen”.

ii) Poistetaan toisesta kohdasta ilmaisu ”; tällöin sovelletaan 16 artiklan säännöksiä”.

n) Korvataan 15 artiklassa sana ”työkyvyttömyyseläkettä” sanalla ”työkyvyttömyysavustusta” ja sana ”eläkkeen” sanalla ”avustuksen”.

o) Poistetaan 16 artikla.

p) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

i) Korvataan sana ”leskellään” sanoilla ”eloon jääneellä puolisoillaan” ja sana ”leski” sanoilla ”eloon jäänyt puoliso”.

ii) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana ”leskeneläkkeeseen” sanalla ”perhe-eläkkeeseen”.

q) Muutetaan 17 a artikla seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana ”leskeneläkkeeseen” sanalla ”perhe-eläkkeeseen” ja sana ”leskeneläkkeen” sanalla ”perhe-eläkkeen” sekä toisessa kohdassa sana ”leskeneläkkeen” sanalla ”perhe-eläkkeen”.

ii) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana ”leskellään” sanoilla ”eloon jääneellä puolisoillaan” ja kolmannessa kohdassa sana ”leski” sanoilla ”eloon jäänyt puoliso”.

iii) Muutetaan ensimmäinen kohta seuraavasti:

— lisätään sanojen ”koskevan toimenpiteen vuoksi” ja sanan ”asetuksen” väliin ilmaisu ”henkilöstösääntöjen 47 a artiklan tai”.

— korvataan ilmaisu ”50 artiklan” ilmaisulla ”47 a tai 50 artiklan”.

— korvataan sanat ”jos hän oli ollut virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan ennen kuin tämän palvelussuhde toimielimen palveluksessa päättyi” sanoilla ”jos avioliitto oli solmittu ennen palvelussuhteen päättymistä ja jos hän oli ollut virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan”.

— (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

r) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

i) Korvataan sana ”leskellä” sanoilla ”eloon jääneellä puolisoillaan” ja sana ”leski” sanoilla ”eloon jäänyt puoliso”.

- ii) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat ”joka oli ollut kyseisen virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan ennen kuin tämän palvelussuhde toimielimen palveluksessa päättyi” sanoilla ”jonka avioliitto kyseisen virkamiehen kanssa oli solmittu ennen tämän palvelussuhteen päättymistä ja joka oli ollut virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan”.
- iii) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).
- s) Muutetaan 18 a artikla seuraavasti:
- i) Korvataan sana ”leskellään” sanoilla ”eloon jääneellä puolisolllaan” ja sana ”leski” sanoilla ”eloon jäänyt puoliso”.
- ii) Muutetaan ensimmäinen kohta seuraavasti:
- korvataan sanat ”jos hän oli ollut virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan ennen kuin tämän palvelussuhde toimielimen palveluksessa päättyi” sanoilla ”jos avioliitto oli solmittu ennen palvelussuhteen päättymistä ja jos hän oli ollut virkamiehen puolisona vähintään vuoden ajan”.
- korvataan sana ”leskeneläkkeeseen” sanalla ”perhe-eläkkeeseen”, sana ”leskeneläkkeen” sanalla ”perhe-eläkkeen” ja sana ”leskeneläke” sanalla ”perhe-eläke”.
- (ei koske suomenkielistä toisintoa).
- t) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan sana ”Työkyvyttömyyseläkettä” sanalla ”Työkyvyttömyysavustusta”, sana ”työkyvyttömyyseläkkeestä” sanalla ”työkyvyttömyysavustuksesta” ja sana ”työkyvyttömyyseläke” sanalla ”työkyvyttömyysavustus”.
- ii) Muutetaan ensimmäinen kohta seuraavasti:
- Korvataan sana ”leskellä” sanoilla ”eloon jääneellä puolisollla”.
- (Ei koske suomenkielistä toisintoa).
- Korvataan sanat ”kyseiseen eläkkeeseen” sanoilla ”kyseiseen avustukseen”.
- u) Korvataan 21 artiklan 1 kohdassa sana ”leskellä” sanoilla ”eloon jääneellä puolisollla” ja sanat ”vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä” sanoilla ”vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta”.
- v) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana ”leski” sanoilla ”eloon jäänyt puoliso” ja sana ”lesken” sanoilla ”eloon jääneen puolison”.
- ii) Korvataan kolmannessa kohdassa sanat ”vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä” sanoilla ”vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta”.
- w) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat ”vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä” sanoilla ”vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta”.

ii) Lisätään toiseen kohtaan virke seuraavasti:

"Samoin oikeus orvoneläkkeeseen lakkaa, jos sen saajaa lakataan pitämästä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 2 artiklassa tarkoitettuna huollettavana olevana lapsena."

Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

Korvataan sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä" sanoilla "vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta".

x) Korvataan 26 artiklassa sana "Leski" sanoilla "Eloon jäänyt puoliso".

y) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

i) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

ii) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

iii) Lisätään ensimmäisessä kohdassa sanan "sopimuksella" eteen sanat "virallisesti rekisteröidyllä ja täytäntöön pannulla".

iv) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

z) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sana "leski" sanoilla "eloon jäänyt puoliso".

ii) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

aa) Korvataan 29 artiklassa sana "leskelle" sanoilla "eloon jääneelle puolisolle".

bb) Korvataan 31 artiklassa sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä" sanoilla "vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta".

cc) Korvataan 31 a artiklassa ilmaisu "50 artiklan" ilmaisulla "47 a tai 50 artiklan".

dd) Korvataan 34 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Henkilöstösääntöjen 80 ja 81 artiklan säännöksiä sovelletaan myös lapsiin, jotka ovat syntyneet alle 300 päivän kuluttua virkamiehen tai vanhuuseläkettä taikka työkyvyttömyysavustusta saaneen entisen virkamiehen kuolemasta."

- ee) Korvataan 35 artiklassa sanat "vanhuuseläkkeen, työkyvyttömyyseläkkeen tai perhe-eläkkeen" sanoilla "vanhuuseläkkeen, perhe-eläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen".
- ff) Korvataan 36 artiklassa sanat "Palkasta vähennetään jokaisen palkanmaksun yhteydessä" sanoilla "Palkasta tai työkyvyttömyysavustuksesta vähennetään jokaisen maksukerran yhteydessä".
- gg) Korvataan 37 artiklassa ilmaisu "3 artiklassa tarkoitetun viiden vuoden ajanjakson rajoissa virkamiestä, joka saa korvausta siksi, että hänet on vapautettu tehtävistä tai siirretty eläkkeelle yksikön edun vuoksi" ilmaisulla "henkilöstösääntöjen 41 ja 50 artiklan osalta viiden vuoden ajanjakson ja 47 a artiklan osalta kuuden vuoden ajanjakson rajoissa virkamiestä, joka saa 41, 47 a tai 50 artiklassa säädettyjä korvauksia".
- hh) Poistetaan 39 artikla.
- ii) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat "Vanhuuseläkkeen, työkyvyttömyyseläkkeen tai jälkeenjääneen eläkkeen" sanoilla "Vanhuuseläkkeen, perhe-eläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen".
- ii) Muutetaan toinen kohta seuraavasti:
- korvataan sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä" sanoilla "vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta".
 - korvataan ilmaisu "jonkin kolmen Euroopan yhteisön toimielimen maksaman" ilmaisulla "yleisestä talousarviosta maksettavan tai yhteisön jonkin erillisviraston maksaman".
 - korvataan ilmaisu "41 ja 50 artiklassa" ilmaisulla "41, 47 a ja 50 artiklassa".
 - Lisätään virke "Niitä ei voida myöskään maksaa samanaikaisesti sellaisen palkkion kanssa, joka maksetaan jollekin yhteisön toimielimelle tai erillisvirastolle suoritettavasta toimeksiannosta."
- jj) Muutetaan 42 artikla seuraavasti:
- i) Korvataan sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä" sanoilla "vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta".
- ii) Lisätään sanat "tai avustusta" ilmaisun "kuuluvaa eläkettä" ja ilmaisun "vuoden kuluessa" väliin.
- kk) Korvataan 44 artiklassa sana "lopullisesti" sanalla "väliaikaisesti" ja ilmaisu "henkilöstösääntöjen 86 artiklan" ilmaisulla "henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan".
- ll) Korvataan 45 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

"Euroopan unionin alueella asuville eläkeläisille etuudet maksetaan heidän asuinmaansa valtuuttana johonkin asuinmaan pankkiin henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa säädetyn edellytyksin.

Unionin ulkopuolella asuvien eläkeläisten palkka maksetaan euroina johonkin asuinmaan pankkiin. Se voidaan maksaa poikkeuksellisesti euroina johonkin sen maan pankkiin, jossa toimielimen päätoimipaikka sijaitsee, tai ulkomaanvaluuttana asuinmaan pankkiin, jolloin muuntaminen tapahtuu Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamiseen käytettävien uusimpien valuuttakurssien perusteella.

Työkyvyttömyysavustuksen saajiin sovelletaan tämän artiklan säännöksiä soveltuvin osin."

mm) Korvataan 46 artiklassa sanat "vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä" sanoilla "vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta".

98. Korvataan liite IX seuraavasti:

"LIITE IX

KURINPITOMENETTELY

1 jakso: Yleiset säännökset

1 artikla

1. Kun OLAF:n tekemästä tutkimuksesta käy ilmi toimielimen virkamiehen (jolla tarkoitetaan myös entistä virkamiestä) mahdollinen osallisuus tutkittavana olevaan asiaan, hänelle on ilmoitettava asiasta, jollei tästä aiheudu haittaa tutkimukselle. Missään tapauksessa ei tutkimuksen päättämisen jälkeen saa tehdä päätelmiä, joissa mainittaisiin toimielimen virkamiehen nimi, ennen kuin hänelle on annettu mahdollisuus antaa lausuntonsa kaikista häntä koskevista seikoista.

2. Jos tutkimus edellyttää ehdotonta salassapitoa ja kansallisen oikeusviranomaisen toimivaltaan kuuluvien tutkimusmenettelyjen aloittamista, veloitetta pyytää lausuntoa toimielimen virkamieheltä voidaan lykätä nimittävän viranomaisen suostumuksella. Tässä tapauksessa minkäänlaista kurinpitomenettelyä ei voida aloittaa ennen kuin virkamies on voinut antaa lausuntonsa.

3. Jos syytösten kohteena olevaa toimielimen virkamiestä vastaan ei OLAF:n tutkimuksen perusteella voida nostaa syytettä, kyseinen tutkimus päätetään ilman seurauksia viraston johtajan päätöksellä, ja tämä ilmoittaa asiasta virkamiehelle ja hänen toimielimelleen. Virkamies voi pyytää, että tämä päätös mainitaan hänen henkilökansiossaan.

2 artikla

1. Edellä olevan 1 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin nimittävän viranomaisen tekemiin hallinnollisiin tutkimuksiin.

2. Nimittävä viranomainen ilmoittaa kyseiselle henkilölle tutkimuksen päättymisestä ja toimittaa hänelle pyynnöstä tutkimusraportin päätelmät ja kaikki muut asiakirjat, jotka koskevat suoranaisesti häntä vastaan esitettyjä syytöksiä, jollei kolmansien osapuolten oikeutettujen etujen suojasta muuta johdu.

3. Toimielimet vahvistavat tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Nimittävä viranomainen voi tutkimusraportin perusteella ja kyseessä olevaa virkamiestä kuultuaan:

- i) päättää, että kyseessä olevaa virkamiestä vastaan ei voida nostaa syytettä. Virkamiehelle ilmoitetaan asiasta kirjallisesti;
- ii) päättää, että seuraamuksia ei sovelleta, ja antaa virkamiehelle tarvittaessa varoituksen;
- iii) kun velvollisuudet on jätetty täyttämättä henkilöstösääntöjen 86 artiklan mukaisesti,
 - a) päättää aloittaa 4 jaksossa säädetyn kurinpitomenettelyn, tai
 - b) päättää aloittaa kurinpitomenettelyn kurinpitolautakunnassa toimitettuaan ensin virkamiehelle kaikki asiaa koskevat asiakirjat.

Jos virkamiestä ei voida kuulla tämän liitteen säännösten mukaisesti objektiivisista syistä johtuen, häntä voidaan pyytää esittämään huomautuksensa kirjallisesti tai valtuuttamaan valitsemansa henkilö edustamaan itseään.

2 jakso: Kurinpitolautakunta

4 artikla

1. Jokaiseen toimielimeen perustetaan kurinpitolautakunta, jäljempänä 'lautakunta'.
2. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä pysyvää jäsentä, jotka voidaan korvata varajäsenillä. Kun tapaus koskee palkkaluokkaan AD 13 tai sitä alempaan palkkaluokkaan kuuluvaa virkamiestä, lautakuntaan kuuluu kaksi lisäjäsentä, jotka kuuluvat samaan tehtäväryhmään ja samaan palkkaluokkaan kuin kurinpitomenettelyn alainen virkamies.
3. Lautakunnan pysyvät jäsenet ja näiden varajäsenet valitaan työtehtävissä toimivien virkamiesten keskuudesta, ja heidän palkkaluokkansa on oltava vähintään AD 14 paitsi silloin, kun tapaus koskee palkkaluokan AD 16 tai AD 15 virkamiehiä.
4. Kun tapaus koskee palkkaluokan AD 16 tai AD 15 virkamiehiä, lautakunnan jäsenet ja näiden varajäsenet valitaan työtehtävissä toimivien palkkaluokan AD 16 virkamiesten keskuudesta.
5. Nimittävä viranomaisen ja henkilöstökomitea sopivat tilapäismenettelystä, jolla nimetään 2 kohdassa tarkoitetut kaksi lisäjäsentä, joiden olisi osallistuttava lautakunnan työskentelyyn silloin, kun tapaus koskee virkamiestä, joka on toimessa yhteisön ulkopuolisessa maassa, tai sopimussuhteista toimihenkilöä.

5 artikla

1. Nimittävä viranomaisen ja henkilöstökomitea nimeävät kumpikin samanaikaisesti kaksi pysyvää jäsentä ja kaksi varajäsentä.
2. Nimittävä viranomaisen valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.
3. Puheenjohtaja, jäsenet ja varajäsenet nimitetään kolmeksi vuodeksi. Toimielimet voivat kuitenkin nimittää jäsenet ja varajäsenet lyhyemmäksi ajaksi, kuitenkin vähintään vuodeksi.
4. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kaksi lisäjäsentä nimitetään seuraavasti:
 - a) nimittävä viranomaisen laatii luettelon, jossa on mahdollisuuksien mukaan kahden virkamielen nimi jokaisen tehtäväryhmän kustakin palkkaluokasta. Henkilöstökomitea toimittaa nimittävälle viranomaiselle samaan aikaan vastaavalla tavalla laaditun luettelon;
 - b) viiden päivän kuluessa siitä, kun kurinpitomenettelyn taikka henkilöstösääntöjen 22 artiklassa tarkoitetun menettelyn aloittamista koskevan päätöksen sisältävä kertomus on annettu tiedoksi, kurinpitolautakunnan puheenjohtaja valitsee arvalla asianomaisen virkamielen läsnäollessa yhden lautakunnan jäsenen molemmista edellä mainituista luetteloista. Puheenjohtaja ilmoittaa kullekin jäsenelle kurinpitolautakunnan kokoonpanosta.
5. Syytetty virkamies voi viiden päivän kuluessa kurinpitolautakunnan muodostamisesta jäävätä yhden lautakunnan jäsenen.

Lautakunnan jäsenet voivat samassa määräajassa ilmoittaa olevansa estyneitä laillisen esteen perusteella.

Lautakunnan puheenjohtaja suorittaa tarvittaessa uuden arvonnin lautakunnan täydentämiseksi.

5 a artikla

Lautakuntaa avustaa sihteeri.

6 artikla

1. Lautakunnan jäsenet hoitavat tehtävänsä täysin riippumattomina.
2. Lautakunnan asioiden käsittely ja toiminta ovat salaisia.

3 Jakso: Kurinpitoseuraamukset

7 artikla

1. Nimittävä viranomainen voi soveltaa jotakin seuraavista seuraamuksista:
 - a) kirjallinen huomautus;
 - b) varoitus;
 - c) ikälisien kertymisen keskeyttäminen vähintään yhden ja enintään kahdenkymmenenkolmen kuukauden ajaksi;
 - d) ikälisien alentaminen;
 - e) palkkaluokan alentaminen vähintään 15 päivän ja enintään yhden vuoden ajaksi;
 - f) palkkaluokan alentaminen saman tehtäväryhmän sisällä;
 - g) siirtäminen alempaan tehtäväryhmään joko samaan tai alempaan palkkaluokkaan;
 - h) viraltapano ja soveltuvin osin eläkkeen alentaminen väliaikaisesti tai työkyvyttömyysavustuksen osittainen pidättäminen kuitenkin siten, että tämän seuraamuksen vaikutukset eivät voi koskea virkamiehen oikeudenomistajia. Kyseisen virkamiehen tulot eivät kuitenkaan voi olla pienemmät kuin henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 6 artiklassa säädetty vähimmäistoimeentulo, jota on tarvittaessa korotettu perhelisillä.
2. Jos virkamies saa vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta, nimittävä viranomainen voi päättää pidättää määräajaksi osan vanhuuseläkkeestä tai työkyvyttömyysavustuksesta kuitenkin siten, että tämän seuraamuksen vaikutukset eivät voi koskea virkamiehen oikeudenomistajia. Kyseisen virkamiehen tulot eivät kuitenkaan voi olla pienemmät kuin henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 6 artiklassa säädetty vähimmäistoimeentulo, jota on tarvittaessa korotettu perhelisillä.
3. Yksi virhe voi johtaa vain yhteen kurinpitoseuraamukseen.

8 artikla

Kurinpitoseuraamusten on oltava suhteessa tehdyn virheen vakavuuteen. Virheen vakavuuden määrittämiseksi ja seuraamuksesta päättämiseksi otetaan huomioon virheen luonne ja olosuhteet, joissa se tapahtui. Huomioon otetaan erityisesti:

- Euroopan yhteisöjen luotettavuudelle, maineelle ja eduille rikkomuksesta koituneen haitan suuruus,
- missä määrin virhe johtui tahallisuudesta tai laiminlyönnistä,
- syyt virkamiehen tekemään virheeseen,
- virkamiehen palkkaluokka ja virkaikä,
- virkamiehen henkilökohtaisen vastuun suuruus,
- virheen tai virheellisen käyttäytymisen toistuminen,
- virkamiehen käytös koko hänen uransa aikana.

Jakso 4: Kurinpitomenettely ilman kurinpitolautakunnassa tapahtuvaa käsittelyä

9 artikla

Nimittävä viranomainen voi asianomaista henkilöä kuultuaan päättää antaa kirjallisen huomautuksen tai varoituksen kurinpitolautakuntaa kuulematta.

Jakso 5: Kurinpitomenettelyn aloittaminen kurinpitolautakunnassa

10 artikla

1. Nimittävä viranomainen antaa lautakunnalle kertomuksen, jossa on esitettävä selkeästi teot, joista valitetaan, ja tarvittaessa olosuhteet, joissa ne on tehty, sekä raskauttavat tai lieventävät asianhaarat.

2. Tämä kertomus toimitetaan syytetylle virkamiehelle ja lautakunnan puheenjohtajalle, joka antaa sen tiedoksi lautakunnan jäsenille.

11 artikla

1. Kun syytetty virkamies on saanut tämän kertomuksen, hänellä on oikeus nähdä häntä koskevat asiakirjat kokonaisuudessaan ja ottaa jäljennökset kaikista menettelyyn liittyvistä, myös hänen syyttömyyttään tukevista asiakirjoista.

2. Syytetyllä virkamiehellä on aikaa valmistella puolustustaan vähintään viisitoista päivää sen jälkeen, kun kurinpitomenettelyn käynnistävä kertomus on annettu hänelle tiedoksi.

3. Syytetty virkamies voi valita itselleen avustajan.

12 artikla

Jos syytetty virkamies tunnustaa käyttäytyneensä virheellisesti, nimittävä viranomainen voi virkamiestä kuultuaan määrätä kurinpitoseuraamuksen, joka vaihtelee kirjallisesta huomautuksesta ikälisien alentamiseen ilman lisätoimenpiteitä ja lopettaa asian käsittelyn lautakunnassa.

13 artikla

Ennen ensimmäistä lautakunnan kokousta puheenjohtaja antaa yhdelle lautakunnan jäsenistä tehtäväksi laatia asiasta kertomuksen, ja hän ilmoittaa tästä muille lautakunnan jäsenille.

14 artikla

1. Lautakunta kuulee syytettyä virkamiestä. Tällöin hän voi esittää huomautuksensa kirjallisesti tai suullisesti joko henkilökohtaisesti tai valitsemansa edustajan välityksellä. Hän voi kutsua todistajia.
2. Toimielintä edustaa lautakunnassa nimittävän viranomaisen tätä tarkoitusta varten valtuutettava virkamies, jolla on samat oikeudet kuin syytetyllä virkamiehellä, kuten oikeus jäävätä yksi lautakunnan jäsen.

15 artikla

1. Jos lautakunta katsoo, ettei sillä ole riittävän selkeitä tietoja teoista, joista valitetaan, tai olosuhteista, joissa nämä teot on tehty, se määrää aloitettavaksi tutkimuksen, jossa kumpikin osapuoli voi esittää kantansa.
2. Lautakunnan puheenjohtaja tai joku sen jäsenistä tekee tutkimuksen lautakunnan nimissä. Lautakunta voi tutkinnallisista syistä pyytää, että sille toimitetaan kaikki käsiteltävään asiaan liittyvät asiakirjat. Toimielimen on täytettävä kaikki tällaiset pyynnöt lautakunnan mahdollisesti vahvistamassa määräajassa. Jos tällainen pyyntö esitetään virkamiehelle, mahdollinen kieltäytyminen on kirjattava.

16 artikla

Lautakunnalle esitettyjen asiakirjojen perusteella sekä mahdolliset kirjalliset tai suulliset ilmoitukset ja lautakunnan tekemän tutkimuksen tulokset huomioon ottaen lautakunta antaa määräenemmistöllä perustellun lausunnon siitä, ovatko väitetyt teot todella tapahtuneet, ja tarvittaessa siitä, millaisia seuraamuksia ne aiheuttavat. Kaikki lautakunnan jäsenet allekirjoittavat lausunnon. Jokainen lautakunnan jäsen voi liittää lausuntoon eriävän mielipiteensä. Lausunto toimitetaan nimittävälle viranomaiselle ja syytetylle virkamiehelle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lautakunta on vastaanottanut nimittävän viranomaisen kertomuksen, jollei määräaika ole muutettu käsiteltävän asian monimutkaisuuden vuoksi. Jos tutkimus on tehty lautakunnan aloitteesta, määräaika on neljä kuukautta, jollei sitä ole muutettu käsiteltävän asian monimutkaisuuden vuoksi.

17 artikla

1. Lautakunnan puheenjohtaja osallistuu lautakunnan päätöksentekoon vain kun on kyse menettelytapakysymyksistä tai kun äänet jakautuvat tasan.
2. Hän varmistaa, että lautakunnan tekemät päätökset pannaan täytäntöön, ja antaa kaikki asiaan liittyvät tiedot ja asiakirjat tiedoksi kaikille lautakunnan jäsenille.

18 artikla

Sihteeri laatii pöytäkirjan lautakunnan kokouksista. Todistajat allekirjoittavat pöytäkirjan, joka sisältää heidän todistajanlausuntonsa.

19 artikla

1. Virkamies vastaa kuluista, jotka aiheutuvat kurinpitomenettelyn aikana hänen aloitteestaan, ja erityisesti palkkioista hänelle valitulle avustajalle tai hänen puolustuksestaan vastaavalle henkilölle, jos kurinpitomenettely johtaa johonkin 7 artiklassa säädettyyn seuraamukseen.
2. Nimittävä viranomainen voi kuitenkin päättää toisin poikkeustapauksissa, joissa nämä virkamiehelle aiheutuvat kulut olisivat epäoikeudenmukaisia.

20 artikla

1. Nimittävä viranomainen tekee päätöksensä virkamiestä kuultuaan 7 ja 8 artiklan säännösten mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut lautakunnan lausunnon.

2. Jos nimittävä viranomainen päättää lopettaa asian käsittelyn ilman kurinpitoseuraamusten soveltamista, kyseinen virkamies voi pyytää, että tämä päätös mainitaan hänen henkilökansiossaan.

6 jakso: Virantoimituksesta pidättäminen

21 artikla

1. Jos nimittävä viranomainen katsoo virkamiehen tehneen vakavan virheen, se voi pidättää hänet virantoimituksesta koska tahansa määräajaksi tai toistaiseksi riippumatta siitä, onko kyse virkavelvollisuuksien vai yleisten oikeussääntöjen rikkomisesta.

2. Nimittävä viranomainen tekee päätöksen kuultuaan kyseistä virkamiestä, paitsi jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet.

22 artikla

1. Virkamiehen virantoimituksesta pidättämistä koskevassa päätöksessä on mainittava, saako hän täyden palkan virantoimituksesta pidättämisen aikana vai pidätetäänkö siitä kyseisessä päätöksessä vahvistettava määrä. Virkamiehelle maksettava määrä ei kuitenkaan voi missään tapauksessa olla pienempi kuin henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 6 artiklassa säädetty vähimmäistoimeentulo, jota on tarvittaessa korotettu perhelisillä.

2. Virantoimituksesta pidätettyä virkamiestä koskeva lopullinen päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa virantoimituksesta pidättämistä koskevan päätöksen voimaantulosta. Jos päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden määräajan päätyttyä, virkamies saa jälleen palkkansa kokonaisuudessaan, jollei 3 kohdan säännöksistä muuta johdu.

3. Palkan pidätystä voidaan jatkaa yli 2 kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden määräajan, jos virkamies joutuu syytteeseen samoista teoista ja hänet on pidätetty tämän syytteen vuoksi. Tässä tapauksessa virkamiehen täyden palkan maksu jatkuu vasta kun toimivaltainen tuomioistuin päättää vapauttaa hänet.

4. Jos kyseiseen virkamieheen ei ole sovellettu seuraamuksia tai jos hänelle on vain annettu kirjallinen huomautus tai varoitus taikka hänen ikälisiensä kertyminen on väliaikaisesti keskeytetty, hänellä on oikeus saada takaisin määrät, jotka on pidätetty hänen palkastaan 1 kohdan mukaisesti ja joihin lisätään silloin, kun seuraamuksia ei sovelleta, liitteessä VIII olevan 12 artiklan mukaisesti määritelty koronkorke.

7 jakso: Rinnakkainen syytteesenpano

23 artikla

Jos virkamies joutuu syytteeseen samasta teosta, lopullinen päätös tehdään vasta, kun asiaa käsittelevän tuomioistuimen tuomio asiassa on tullut lainvoimaiseksi.

8 jakso: Loppusäännökset

24 artikla

Virkamies, jolle on määrätty kurinpitoseuraamuksena muu kuin viraltapano, voi kolmen vuoden kuluttua kirjallisesta huomautuksesta tai varoituksesta ja kuuden vuoden kuluttua muista seuraamuksista tehdä hakemuksen seuraamusmerkinnän poistamiseksi henkilökansiostaan. Nimittävä viranomainen päättää, suostutaanko hakijan pyyntöön.

25 artikla

Jos asiassa saadaan uusia tietoja ja niitä koskevia todisteita, nimittävä viranomainen voi aloittaa kurinpitomenettelyn uudelleen kyseessä olevan virkamiehen hakemuksesta.

26 artikla

Jos asianomaista vastaan ei 1 artiklan 3 kohdan tai 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ole nostettu syytettä, hänellä on oikeus pyytää vahingon korjaamista siten, että nimittävän viranomaisen päätös julkaistaan sopivalla tavalla.

27 artikla

Jokainen toimielin vahvistaa henkilöstökomiteansa kuultuaan tämän liitteen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos se pitää sitä tarpeellisena."

99. Muutetaan liite X seuraavasti:

a) Korvataan 2 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Nimittävä viranomainen hoitaa siirron noudattaen erityistä menettelyä, jäljempänä 'siirtomenettely', jonka soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt se vahvistaa saatuaan henkilöstökomitean lausunnon."

b) Korvataan 3 artiklan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Siirtomenettelyssä voidaan kolmannessa maassa työskentelevä virkamies siirtää virkoineen nimittävän viranomaisen päätöksellä väliaikaisesti toimielimensä toimipaikkaan tai muuhun yhteisön asemapaikkaan. Ennen tällaista siirtoa ei avointa toimea julkaista, ja siirto voi kestää enintään neljä vuotta."

c) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

i) Lisätään sanan "vastaa" jälkeen ilmaisu "hänen tehtäviensä vaativuutta ja".

ii) Lisätään kohta seuraavasti:

"Ensimmäisen kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistaa henkilöstökomitean lausunnon saatuaan nimittävä viranomainen, joka määrittää myös huonekalujen ja muun kodin irtaimiston hankkimiseen myönnettävät varat kussakin asemapaikassa vallitsevien olosuhteiden perusteella."

d) Korvataan 6 artiklassa sanat "viiden arkipäivän" sanoilla "kolmen ja puolen työpäivän".

e) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisessä kohdassa sanat "viisi arkipäivää" sanoilla "kolme ja puoli työpäivää" ja sanat "kaksi ja puoli päivää" sanoilla "kaksi työpäivää".

ii) Korvataan toisessa kohdassa sanat "kaksikymmentä arkipäivää" sanoilla "neljätoista työpäivää".

f) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

i) Korvataan 1 kohdassa sanat "kahdenkymmenen kalenteripäivän" sanoilla "neljätoista työpäivän".

ii) Muutetaan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

— korvataan ensimmäisessä virkkeessä sana "kalenteripäivää" sanalla "työpäivää",

— poistetaan toinen virke.

g) Muutetaan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan kuudes alakohta seuraavasti:

— korvataan neljännessä luetelmakohdassa luku"8" luvulla "7",

— korvataan viidennessä luetelmakohdassa luku"8" ilmaisulla "9, mutta enintään 11",

— lisätään neljännen luetelmakohdan jälkeen uusi luetelmakohta seuraavasti:

"— 30 %, kun arvo on yli 7 mutta enintään 9,"

lisätään luetelmakohta seuraavasti: "—40 %, kun arvo on yli 11."

ii) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"Virkamies, joka on uransa aikana siirretty asemapaikkaan, jota pidetään vaikeana tai erittäin vaikeana eli jonka elinolokorvaus on 30, 35 tai 40 prosenttia, voi hyväksyessään uuden asemapaikan, jonka elinolokorvaus on 30, 35 tai 40 prosenttia, saada uuden asemapaikkansa mukaisen elinolokorvauksen ohella lisäpalkkiona 5 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa mainitusta viitemäärästä.

Palkkio kumuloituu joka kerta, kun virkamies siirretään vaikeaan tai erittäin vaikeaan asemapaikkaan, paitsi jos elinolokorvauksen ja palkkion yhteismäärä ylittää 45 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa mainitusta viitemäärästä."

h) Korvataan 13 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanat "kuuden kuukauden välein" sanoilla "kerran vuodessa".

i) Lisätään 16 artiklan ensimmäiseen kohtaan sanat "taikka valuuttana, jona kulut on ilmaistu."

j) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

i) Muutetaan ensimmäinen kohta seuraavasti:

— korvataan sanat "jolla ei ole toimielimen hänen käyttöönsä antamaa kalustettua asuntoa" sanoilla "jolle on 5 tai 23 artiklan säännösten nojalla annettu asunto",

— korvataan sanat "henkilökohtaisen irtaimiston" sanoilla "henkilökohtaisen irtaimiston ja henkilökohtaisten tavaroiden".

ii) Korvataan toisessa kohdassa sana "asettautumiskulut" sanoilla "asuinpaikan vaihdosta aiheutuvat kulut".

k) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

i) Korvataan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Lisäksi virkamies saa 50 prosenttia liitteessä VII olevassa 10 artiklassa säädetystä päivärahasta, paitsi jos nimittävän viranomaisen arvion mukaan kyseessä on ylivoimainen este.”

ii) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

l) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

i) Korvataan sana ”toiminta-alueellaan” sanoilla ”hänen tehtäviään suoranaisesti koskevia yksikön tarpeita varten”.

ii) Poistetaan sana ”käytössään”.

m) Korvataan 21 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta seuraavasti:

”Kun virkamiehen on vaihdettava asuinpaikkaansa noudattaakseen henkilöstösääntöjen 20 artiklaa palvelukseen tullessaan tai toisiin tehtäviin siirtyessään, toimielin vastaa seuraavista toimista aiheutuvista kuluista nimittävän viranomaisen vahvistamin ehdoin ja riippuen siitä, millaiset asuinolot virkamiehelle voidaan tarjota asemapaikassa:

— henkilökohtaisen irtaimiston siirtäminen (kokonaan tai osittain) tämän irtaimiston tosiasiallisesta sijaintipaikasta asemapaikkaan sekä henkilökohtaisten tavaroiden kuljetus, kun muutto tapahtuu kalustamattomaan asuntoon;

— henkilökohtaisten tavaroiden kuljetus tai irtaimen omaisuuden varastointi, kun muutto tapahtuu kalustettuun asuntoon.”

n) (Ei koske suomenkielistä toisintoa).

o) Poistetaan 26 artikla.

p) Poistetaan 6 luku ja sen 27 artikla.

100. Korvataan liite XI seuraavasti:

”LIITE XI

1 LUKU

Palkkojen vuositarkastus (henkilöstösääntöjen 65 artiklan 1 kohta)

1 jakso: Vuosittaiseen mukauttamiseen vaikuttavat tekijät

1 artikla

1. Eurostatin (Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston) kertomus

Henkilöstösääntöjen 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkistusta varten Eurostat laatii vuosittain ennen lokakuun loppua kertomuksen elinkustannusten kehityksestä Brysselissä, Brysselin ja eräiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien asemapaikkojen välisistä hintapariteeteista sekä keskushallintojen palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman kehityksestä.

2. Elinkustannusten kehitys Brysselissä (Brysselin kansainvälinen indeksi)

Eurostat määrittää Belgian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella indeksin, jolla voidaan mitata Brysselissä toimessa olevien Euroopan yhteisöjen virkamiesten elinkustannusten kehitystä. Tässä indeksissä, jäljempänä 'Brysselin kansainvälinen indeksi', otetaan huomioon edellisen vuoden kesäkuun ja kuluvan vuoden kesäkuun välisenä aikana todettu kehitys. Se lasketaan henkilöstösääntöjen 64 artiklaa koskevan ryhmän määrittämällä tilastollisella menetelmällä (ks. 13 artikla).

3. Elinkustannusten kehitys Brysselin ulkopuolella (hintaparieteetit ja implisiittiset indeksit)

a) Eurostat laskee kansallisten tilastointielinten ja jäsenvaltioiden muiden toimivaltaisten viranomaisten antamat lausunnot huomioon ottaen hintaparieteetit, jotka ilmaisevat:

— jäsenvaltioiden pääkaupungeissa (lukuun ottamatta Alankomaita, jossa käytetään Haagin indeksia Amsterdamin indeksin sijasta) ja eräissä muissa asemapaikoissa toimessa oleville Euroopan yhteisöjen virkamiehille maksettavien palkkojen ostovoiman vastaavuuden suhteessa Brysseliin,

— jäsenvaltioissa maksettavien Euroopan yhteisöjen eläkkeiden ostovoiman vastaavuuden suhteessa Belgiaan.

b) Hintaparieteetit koskevat kunkin vuoden kesäkuuta.

c) Hintaparieteetit lasketaan siten, että kukin perustekijä voidaan saattaa ajan tasalle kaksi kertaa vuodessa ja suoralla kyselyllä vähintään joka viides vuosi. Saattaessaan hintaparieteetteja ajan tasalle Eurostat käyttää sopivimpia indeksejä, jotka henkilöstösääntöjen 64 artiklaa koskeva ryhmä on määrittänyt (ks. 13 artikla).

d) Elinkustannusten kehitys Belgian ja Luxemburgin ulkopuolella mitataan viitekaudella implisiittisten indeksien avulla. Nämä indeksit saadaan kertomalla Brysselin kansainvälinen indeksi hintaparieteetin muutoksella.

4. Keskushallintojen palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman kehitys (erityisindikaattorit)

a) Kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman nousun tai laskun mittaamiseksi prosentteina Eurostat laatii asianomaisten kansallisten viranomaisten ennen syyskuun loppua toimittamien tietojen perusteella erityisindikaattorit, jotka kuvaavat keskushallinnon palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten todellista palkkakehitystä edellisen vuoden 1 päivän helmikuuta ja kuluvan vuoden 1 päivän heinäkuuta välisenä aikana.

Erityisindikaattoreita on kahdenlaisia:

— yksi indikaattori kullekin tehtäväryhmälle henkilöstösäännöissä vahvistetun määritelmän mukaisesti,

— yksi keskiarvointidikaattori, joka on painotettu kuhunkin vastaavaan tehtäväryhmään kuuluvien kansallisten virkamiesten lukumäärän perusteella.

Kukin indikaattori vahvistetaan todellisina brutto- ja nettomäärinä. Laskettaessa bruttomäärää nettomääräksi otetaan huomioon pakolliset pidätykset sekä yleiset verotukseen liittyvät tekijät.

Vahvistettaessa Euroopan unionia koskevia brutto- ja nettoindikaattoreita painotetaan jäsenvaltiokohtaiset tulokset kunkin jäsenvaltion ostovoimapariteeteina mitatulla osuudella koko Euroopan unionin bruttokansantuotteesta, sellaisena kuin tämä osuus ilmaistaan kyseessä olevana hetkenä voimassa olevassa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä (EKT) esitettävissä kansantalouden tileissä olevien määritelmien mukaisesti julkaistuissa viimeisimmissä tilastoissa.

- b) Kansalliset viranomaiset toimittavat Eurostatin pyynnöstä sille lisätietoja, joita tämä tarvitsee laskeakseen kansallisten virkamiesten ostovoiman kehitystä täsmällisesti mittaavan erityisindikaattorin.

Jos Eurostat toteaa asianomaisia kansallisia viranomaisia uudelleen kuultuaan, että saaduissa tiedoissa on tilastollisia poikkeamia tai että on mahdotonta laatia indikaattoreita, jotka mittaisivat tietyn jäsenvaltion virkamiesten todellisen palkkakehityksen tilastollisesti oikein, se ilmoittaa siitä komissiolle ja toimittaa sille kaiken arviointiin tarvittavan aineiston.

- c) Eurostat laskee erityisindikaattorien ohella myös eräät tarkistusindikaattorit. Yksi näistä on keskushallintojen reaalisia kokonaispalkkoja henkeä kohti koskevia tietoja ilmaiseva indikaattori, joka laaditaan kyseessä olevana hetkenä voimassa olevassa EKT:ssa esitettävissä kansantalouden tileissä olevien määritelmien mukaisesti.

Eurostat liittää erityisindikaattoreita koskevaan kertomukseensa selvitykset erityisindikaattorien eroavuuksista ja edellä mainittujen tarkistusindikaattorien kehityksestä.

2 artikla

Komissio laatii joka kolmas vuosi yksityiskohtaisen kertomuksen toimielinten palvelukseenottoa koskevista tarpeista ja toimittaa sen neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Kuultuaan muita toimielimiä henkilöstösääntöjen säännösten mukaisesti komissio tekee tarvittaessa tämän kertomuksen perusteella neuvostolle palvelukseenottoa koskevia ehdotuksia, joita laadittaessa on otettu huomioon kaikki tarpeelliset seikat.

2 jakso: Palkkojen ja eläkkeiden vuosittaista mukauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

3 artikla

1. Neuvosto päättää henkilöstösääntöjen 65 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen kunkin vuoden loppua komission ehdottamasta palkkojen ja eläkkeiden mukauttamisesta 1 jaksossa säädettyjen tekijöiden perusteella; päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta.

2. Mukautuksen arvo saadaan kertomalla erityisindikaattori Brysselin kansainvälisellä indeksillä. Mukautus vahvistetaan nettomääräisenä ja se ilmaistaan yhtenä kaikkia koskevana prosenttilukuna.

3. Näin vahvistetun mukautuksen arvo sisällytetään jäljempänä kuvattua menettelyä noudattaen henkilöstösääntöjen 66 artiklassa ja liitteessä XIII sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 20 ja 63 artiklassa olevaan peruspalkkataulukkoon:

- nettopalkkaa ja -eläkettä, joiden korjauskerroin on 100 ja jotka vastaavat virkamiesten palkkaluokkien kutakin palkkatasoa sekä muiden toimihenkilöiden ryhmien kutakin luokkaa, korotetaan tai alennetaan edellä tarkoitettulla vuotuisen mukautuksen arvolla,
- uusi peruspalkkataulukko laaditaan siten, että määritetään kunkin palkkatason ja luokan osalta bruttomäärä, joka vastaa nettopalkkaa sen jälkeen, kun siitä on vähennetty 4 kohdan säännösten mukaisesti verot sekä sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmän mukaiset pakolliset pidätykset,
- nettomäärät muutetaan bruttomääräksi käyttäen vertailukohtana sellaisen naimattoman virkamiehen tilannetta, joka ei saa henkilöstösäännöissä säädettyjä korvauksia eikä lisä.

4. Sovellettaessa Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta 29 päivänä helmikuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 kerrotaan kyseisen asetuksen 4 artiklassa olevat määrät tekijällä, joka muodostuu:

— edellisestä mukautuksesta saadusta kertoimesta, ja/tai

— edellä 2 kohdassa tarkoitettusta palkkojen mukauttamisen arvosta.

5. Belgian ja Luxemburgin osalta sovelletaan korjauskerrointa 100.

Korjauskertoimet, joita sovelletaan:

— muissa jäsenvaltioissa tai eräissä muissa asemapaikoissa toimessa oleville Euroopan yhteisöjen virkamiehille maksettaviin palkkoihin,

— muihin jäsenvaltioihin maksettaviin Euroopan yhteisöjen eläkkeisiin,

määritetään 1 artiklassa tarkoitettujen hintapariiteettien ja henkilöstösääntöjen 63 artiklassa kyseisten maiden osalta säädettyjen valuuttakurssien välisten suhteiden perusteella.

Korkeasta inflaatiosta kärsivissä asemapaikoissa sovelletaan kuitenkin 8 artiklassa säädettyjä korjauskertoimien taannehtivaa vaikutusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

6. Toimielimet tekevät kyseisten virkamiesten palkkoihin sekä entisten virkamiesten ja muiden edunsaajien eläkkeisiin asianomaiset positiiviset tai negatiiviset mukautukset taannehtivasti uutta mukautusta koskevan päätöksen soveltamis- ja voimaantulopäivän väliseltä ajalta.

Jos tällainen taannehtiva mukautus johtaa liikaa perityn määrän palauttamiseen, tämä voidaan tehdä porrastaen palautus enintään kahdentoista kuukauden ajalle siitä päivästä alkaen, jona seuraava vuosittainen mukauttamispäätös tulee voimaan.

2 LUKU

Palkkojen ja eläkkeiden väliaikaiset mukautukset (henkilöstösääntöjen 65 artiklan 2 kohta)

4 artikla

1. Henkilöstösääntöjen 65 artiklan 2 kohdassa säädetystä palkkojen väliaikaisista mukautuksista tehdään 1 päivänä tammikuuta voimaan tuleva päätös, jos elinkustannukset muuttuvat huomattavasti kesäkuun ja joulukuun välisenä aikana 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyyn kynnyksarvoon verrattuna; tällöin otetaan huomioon ostovoiman kehitysennusteet kuluvan vuotuisen viitekauden aikana.

2. Komissio antaa ehdotuksensa neuvostolle viimeistään huhtikuun jälkipuoliskolla.

3. Nämä väliaikaiset mukautukset otetaan huomioon palkkojen vuosittaisessa mukautuksessa.

5 artikla

1. Eurostat laatii vuosittain maaliskuussa ennusteen ostovoiman kehityksestä kyseisenä aikana 12 artiklassa säädettyssä kokouksessa annettujen tietojen perusteella.

Jos tämän ennusteen prosenttimäärä on negatiivinen, siitä otetaan huomioon väliaikaisen mukautuksen yhteydessä puolet.

2. Brysselin elinkustannusten kehitys mitataan edellisen kalenterivuoden kesä- ja joulukuun välistä aikaa koskevalla Brysselin kansainvälisellä indeksillä.

3. Kaikista asemapaikoista, joissa sovelletaan korjauskerrointa (Belgiaa ja Luxemburgia lukuun ottamatta), arvioidaan 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut joulukuuta koskevat hintaparieteetit suhteessa Brysseliin. Elinkustannusten kehitys lasketaan 1 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

6 artikla

1. Kynnysarvo on 2,75 prosenttia.

2. Kynnysarvoa sovelletaan seuraavaa menettelyä noudattaen, jollei 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisesta muuta johdu:

— jos kynnysarvo saavutetaan tai ylitetään Brysselin osalta (kesä- ja joulukuun välisen Brysselin kansainvälisen indeksin kehityksen perusteella), mukautetaan kaikkien asemapaikkojen palkkoja vuotuista mukautusmenettelyä noudattaen,

— jos kynnysarvoa ei saavuteta Brysselin osalta, mukautetaan korjauskertoimia ainoastaan niiden asemapaikkojen osalta, joissa elinkustannusten (jotka ilmaistaan kesä- ja joulukuun välisten implisiittisten indeksien avulla) kehitys ylittää tämän kynnysarvon.

7 artikla

Kun 6 artiklaa sovelletaan:

mukautuksen arvo vastaa Brysselin kansainvälistä indeksiä, joka kerrotaan tarvittaessa puolella arvioidun erityisindikaattorin arvosta, jos tämä on negatiivinen;

korjauskertoimet ovat yhtä suuret kuin hintaparieteetin ja henkilöstösääntöjen 63 artiklassa säädetyn vastaavan valuuttakurssin välinen suhde, joka kerrotaan mukautuksen arvolla, jos mukautuskynnystä ei saavuteta Brysselin osalta.

3 LUKU

Korjauskertoimen voimaantulopäivä (asemapaikat, joissa elinkustannukset kohoavat nopeasti)

8 artikla

1. Asemapaikoissa, joissa elinkustannukset kohoavat nopeasti (implisiittisten indeksien kehityksen perusteella mitattuina), korjauskerroin tulee voimaan ennen 1 päivää tammikuuta, kun kyseessä on väliaikainen mukautus, ja ennen 1 päivää heinäkuuta, kun kyseessä on vuotuinen mukautus. Tarkoituksena on saattaa ostovoiman heikkeneminen sellaisen asemapaikan ostovoiman heikkenemisen mukaiseksi, jossa elinkustannusten muutos vastaisi kynnysarvoa.

2. Vuotuinen mukautus tulee voimaan:

— 16 päivänä toukokuuta asemapaikoissa, joiden implisiittinen indeksi on yli 6,3 prosenttia,

— 1 päivänä toukokuuta asemapaikoissa, joiden implisiittinen indeksi on yli 12,6 prosenttia,

3. Väliaikainen mukautus tulee voimaan:

— 16 päivänä marraskuuta asemapaikoissa, joiden implisiittinen indeksi on yli 6,3 prosenttia,

— 1 päivänä marraskuuta asemapaikoissa, joiden implisiittinen indeksi on yli 12,6 prosenttia.

4 LUKU

Korjauskertoimien laatiminen ja peruuttaminen (henkilöstösääntöjen 64 artikla)

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset, Euroopan yhteisöjen jonkin toimielimen hallinto tai Euroopan yhteisöjen virkamiesten edustajat tietyssä asemapaikassa voivat pyytää korjauskertoimen laatimista kyseiselle asemapaikalle.

Hakemuksen tukena on oltava objektiivisia tietoja, joista käy ilmi, että ostovoima on ollut usean vuoden ajan huomattavan vääristynyt kyseisessä asemapaikassa verrattuna jäsenvaltioiden pääkaupunkien ostovoimaan (lukuun ottamatta Alankomaita, joissa vertailu tehdään Haagin eikä Amsterdamin kanssa). Jos Eurostat vahvistaa, että vääristymä on huomattava (yli 5 prosenttia) ja pysyvä, komissio tekee ehdotuksen korjauskertoimen vahvistamiseksi kyseiselle asemapaikalle.

2. Neuvosto voi komission ehdotuksesta myös päättää lopettaa oman korjauskertoimen soveltamisen tietyssä asemapaikassa. Tällöin ehdotuksen on perustuttava toiseen seuraavista seikoista:

— kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonkin Euroopan yhteisöjen toimielimen hallinto tai kyseisessä asemapaikassa toimivien Euroopan yhteisöjen virkamiesten edustajat ovat jättäneet hakemuksen, jossa todetaan, että kyseisen asemapaikan ja asianomaisen jäsenvaltion pääkaupungin välinen elinkustannusten ero ei enää ole merkittävä [alle 2 prosenttia]. Eurostatin on vahvistettava, että eron vähäisyys on luonteeltaan pysyvä,

— Euroopan yhteisöllä ei enää ole henkilökuntaa ⁽⁶⁾ kyseisessä asemapaikassa.

3. Neuvosto tekee ratkaisunsa ehdotuksesta henkilöstösääntöjen 64 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

5 LUKU

Poikkeuslauseke

10 artikla

Jos yhteisössä todetaan komission toimittamien objektiivisten tietojen perusteella taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen vakava ja äkillinen heikkeneminen, komissio esittää kuultuaan muita toimielimiä henkilöstösääntöjen mukaisesti asiaa koskevat ehdotukset neuvostolle, joka säätää asiasta määräenemmistöllä muita asianomaisia toimielimiä kuultuaan perustamissopimuksen 283 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

6 LUKU

Eurostatin tehtävä ja suhteet jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin

11 artikla

Eurostatin tehtävänä on valvoa palkkojen mukauttamiseksi huomioon otettavien tekijöiden laskemisessa käytettyjen perustietojen ja tilastollisten menetelmien laatua. Sen tehtävänä on erityisesti laatia tätä valvontaa varten tarvittavat arviot ja tutkimukset.

⁽⁶⁾ Virkamiehiä ja väliaikaisia toimihenkilöitä.

12 artikla

Eurostat kutsuu vuosittain maaliskuussa koolle jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten asiantuntijoista koostuvan työryhmän, jota kutsutaan henkilöstösääntöjen 65 artiklaa koskevaksi ryhmäksi.

Kokouksessa käsitellään tilastollisia menetelmiä ja niiden soveltamista erityis- ja tarkistusindikaattoreiden osalta.

Palkkojen väliaikaista mukautusta varten tehtävään ostovoiman kehitystä koskevaan arviointiin tarvittavat tekijät ja keskushallintojen työaikojen kehitystä koskevat tiedot on esitettävä tämän ryhmän kokouksessa.

13 artikla

Eurostat kutsuu koolle vähintään kerran vuodessa, viimeistään syyskuussa, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten asiantuntijoista koostuvan työryhmän, jota kutsutaan henkilöstösääntöjen 64 artiklaa koskevaksi ryhmäksi.

Kokouksessa käsitellään ennen kaikkea tilastollisia menetelmiä ja niiden soveltamista Brysselin kansainvälisen indeksin ja hintaparieteettien vahvistamiseksi.

14 artikla

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava Eurostatille tämän pyynnöstä tiedot tekijöistä, jotka vaikuttavat suoraan tai välillisesti julkishallintojen palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten palkkojen muodostumiseen ja kehitykseen.

7 LUKU

Loppusäännös ja tarkistuseuseke

15 artikla

1. Tämän liitteen säännöksiä sovelletaan [1 päivästä heinäkuuta 2003].
2. Säännökset arvioidaan joka viidennen vuoden lopussa, minkä jälkeen tehdään tarvittaessa tarkistus Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetun kertomuksen sekä komission mahdollisen ehdotuksen perusteella sen jälkeen, kun on kuultu muita toimielimiä henkilöstösääntöjen mukaisesti.”

101. Lisätään liite XII seuraavasti:

”LIITE XII

HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 83 a ARTIKLAN SOVELTAMISTA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

1 LUKU

Vakuutusmatemaattisen tasapainon arviointimenettely

1 artikla

1. Virkamiesten henkilöstösääntöjen 83 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun eläkejärjestelmään maksaman osuuden määrittämiseksi komissio tekee joka viides vuosi henkilöstösääntöjen 83 a artiklan 3 kohdassa säädetyn vakuutusmatemaattisen arvioinnin.
2. Komissio saattaa henkilöstösääntöjen 83 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tutkimusta varten kyseisen vakuutusmatemaattisen arvioinnin ajan tasalle joka vuosi ottaen huomioon 5 artiklassa määritellyn perusjoukon kehityksen ja 6 artiklassa määritellyn koron.

2 artikla

Jos maksuosuutta mukautetaan, se tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta samanaikaisesti henkilöstösääntöjen 65 artiklassa säädetyn palkkojen vuotuisen mukautuksen kanssa. Arvioita tehtäessä viiteajankohtana pidetään edellisen vuoden 31 päivää joulukuuta.

2 LUKU

Vakuutusmatemaattisen tasapainon laskeminen

Laskentamenetelmä

3 artikla

Vakuutusmatemaattinen tasapaino lasketaan yksityiskohtaisella laskentamenetelmällä, joka perustuu yleisesti hyväksytyihin kirjanpitosääntöihin ja jossa sovitetaan yhteen johdonmukaisesti eläkejärjestelmän ja kirjanpitovaatimusten erityispiirteet. Komissio ehdottaa tätä menetelmää saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon, ja neuvosto päättää siitä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelakohdassa määrätyllä määränemmistöllä.

Järjestelmän kustannukset

4 artikla

Viisivuotuisissa vakuutusmatemaattisissa arvioinneissa vahvistetaan tasapainoedellytykset ottaen huomioon järjestelmäkustannuksina henkilöstösääntöjen 77 artiklassa määritelty vanhuuseläke, henkilöstösääntöjen 78 artiklassa määritelty työkyvyttömyysavustus, henkilöstösääntöjen 79 ja 80 artiklassa määritellyt perhe-eläkkeet ja henkilöstösääntöjen 82 artiklassa mainitut korjauskeruimet.

Laskennassa sovellettavat muuttujat

5 artikla

1. Vakuutusmatemaattisen arvioinnin tekemiseksi huomioon otettavat väestötieteelliset muuttujat perustuvat kaikkiin järjestelmään kuuluviin henkilöihin eli toimessa olevaan henkilöstöön ja eläkeläisiin. Komissio luetteli nämä tiedot vuosittain niistä eri toimielimistä ja yhteisön erillisvirastoista saamiensa tietojen perusteella, joiden henkilöstö kuuluu tähän järjestelmään.

Tämän perusjoukon perusteella tehdään päätelmät perusjoukon rakenteesta, palkkakehityksen vaihteluista ja työkyvyttömyystaulukosta.

2. Kuolevuustaulukko perustuu väestöön, jonka ominaisuudet vastaavat mahdollisimman tarkasti järjestelmään kuuluvaa perusjoukkoa. Se saatetaan ajan tasalle ainoastaan 1 artiklassa säädetyn viisivuotuisen vakuutusmatemaattisen arvioinnin yhteydessä.

6 artikla

1. Vakuutusmatemaattisten laskelmien tekemiseksi huomioon otettavat korot perustuvat jäsenvaltioiden julkisen velan tosiasiallisiin korkoihin. Tosiasiallisia keskimääräisiä vuosikorkoja laskettaessa käytetään soveltuvaa kuluttajahintaindeksiä.

2. Vakuutusmatemaattisten laskelmien tekemiseksi huomioon otettava vuosikorko on 2 artiklassa säädettyä mukautusta edeltävien 20 vuoden aikana todettujen tosiasiallisten keskimääräisten korkojen keskiarvo.

7 artikla

1. Liitteessä VIII olevan 9 artiklan taulukkoa tarkastellaan tarvittaessa uudelleen viisivuotisten vakuutusmatemaattisten arviointien yhteydessä.

2. Liitteessä VIII olevassa 4 ja 8 artiklassa esitettävä koronkorkojen laskemisessa tarvittava korko määritellään 6 artiklassa säädettyksi tosiasialliseksi koroksi ja sitä tarkastellaan tarvittaessa uudelleen viisivuotisten vakuutusmatemaattisten arviointien yhteydessä.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi neuvosto tekee ratkaisun komission ehdotuksesta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisella määräenemmistöllä.

3 LUKU

Täytäntöönpano

8 artikla

1. Eurostat vastaa tämän liitteen teknisestä täytäntöönpanosta.

2. Eurostat voi siirtää 1 artiklassa säädettyjen vakuutusmatemaattisten arviointien tekemisen yhdelle tai useammalle riippumattomalle pätevälle asiantuntijalle. Eurostat toimittaa erityisesti 5 ja 6 artiklassa säädetty muuttujat tälle asiantuntijalle tai näille asiantuntijoille.

3. Eurostat toimittaa joka vuoden 1 päivänä syyskuuta kertomuksen 1 artiklassa säädettyistä arvioinneista ja ajantasaistuksista.

4. Eurostat käsittelee tämän liitteen täytäntöönpanosta mahdollisesti aiheutuvat menetelmiä koskevat kysymykset yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa elimissä toimivien kansallisten asiantuntijoiden ja riippumattomien pätevien asiantuntijoiden kanssa. Eurostat kutsuu tätä varten koolle kyseiset henkilöt vähintään kerran vuodessa.

9 artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, tämän liitteen säännösten mukaisesti täytäntöönpannun järjestelmän maksuosuus mukautetaan ensimmäisen kerran siten, että mukautus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

4 LUKU

Tarkistuslauseke

10 artikla

Mahdollisten poikkeavuuksien oikaisemiseksi neuvosto voi viisivuotisten vakuutusmatemaattisten arviointien yhteydessä poikkeuksellisesti tarkastella uudelleen tämän liitteen säännöksiä ja 3 artiklassa mainittua laskentamenetelmää koskevia säännöksiä nojautuen kertomukseen, jonka mukana seuraa tarvittaessa henkilöstökomitean lausunnon jälkeen tehty komission ehdotus. Neuvosto tekee ratkaisun ehdotuksesta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisella määräenemmistöllä.”

102. Lisätään liite XIII seuraavasti:

"LIITE XIII

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRKAMIEHIIN SOVELLETTAVAT SIIRTYMÄTOIMENPITEET (*)

1 jakso: Yleiset säännökset

1 artikla

Korvataan ... (voimaantulopäivä) ja ... (voimaantulopäivä + 2 vuotta) väliseksi ajaksi henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

1. Henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan neljään ura-alueeseen, joihin viitataan kirjaimilla A, B, C tai D hierarkkisesti alenevassa järjestyksessä.
2. Ura-alueeseen A kuuluu kaksitoista palkkaluokkaa, ura-alueeseen B yhdeksän palkkaluokkaa, ura-alueeseen C seitsemän palkkaluokkaa ja ura-alueeseen D viisi palkkaluokkaa.

2 artikla

1. Johonkin henkilöstösääntöjen 35 artiklassa tarkoitettuun hallinnolliseen asemaan sijoitettujen virkamiesten palkkaluokat nimetään uudelleen ... (voimaantulopäivä) seuraavasti:

Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka (väliaikainen)	Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka (väliaikainen)	Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka (väliaikainen)	Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka (väliaikainen)
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		
		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2

2. Jollei 7 artiklan säännöksistä muuta johdu, kuukausittainen peruspalkka vahvistetaan jokaisen palkkaluokan ja jokaisen palkkatason osalta seuraavien taulukoiden (7) mukaisesti (määrät ilmaistaan euroina) (8) (9)

(7) Taulukossa esitettävät määrät perustuvat henkilöstösäännöissä [heinäkuussa 2001] ilmoitettuihin määriin, ja ne on mukautettava ilman eri toimenpiteitä siten, että ne vastaavat neuvoston [heinäkuun 2001] ja tämän asetuksen voimaantulopäivän välisenä aikana päättämiä niihin määriin tehtäviä mukautuksia.

(8) Taulukossa kursivilla merkityt luvut vastaavat henkilöstösääntöjen 66 artiklassa ennen ... (voimaantulopäivä) vahvistettuja entisiä palkkoja. Nämä luvut esitetään pelkästään ohjeellisesti eikä niillä ole lainvoimaa.

(9) Kunkin entisen palkkaluokan palkkatasojen kohdalla olevalla kolmannella rivillä on kerroin, joka on yhtä suuri kuin ennen ... (voimaantulopäivä) voimassa olleen peruspalkan ja ... (voimaantulopäivä) jälkeen sovellettavan peruspalkan välinen suhde.

Ura-alue A									
Entiset palkkaluokat	Uudet väliaikaiset palkkaluokat	1	2	3	4	5	6	7	8
A 1	A*16	13 917,93	14 502,78	15 112,21	15 112,21	15 112,21	15 112,21		
		11 940,71	12 575,01	13 209,31	13 843,61	14 477,91	15 112,21		
		0,857937	0,867076	0,874082	0,916055	0,958027	1,000000		
A 2	A*15	12 301,13	12 818,04	13 356,67	13 728,27	13 917,93	14 502,78		
		10 596,40	11 201,67	11 806,94	12 412,21	13 017,48	13 622,75		
		0,861417	0,873899	0,883973	0,904135	0,935303	0,939320		
A 3	A*14	10 872,14	11 329,00	11 805,06	12 133,50	12 301,13	12 818,04	13 356,67	13 917,93
		8 775,74	9 305,18	9 834,62	10 364,06	10 893,50	11 422,94	11 952,38	12 481,82
		0,807177	0,821359	0,833085	0,854169	0,885569	0,891161	0,894862	0,896816
	A*13	9 609,16	10 012,95	10 433,70	10 723,99	10 872,14			
A 4	A*12	8 492,89	8 849,77	9 221,65	9 478,21	9 609,16	10 012,95	10 433,70	10 872,14
		7 372,55	7 785,79	8 199,03	8 612,27	9 025,51	9 438,75	9 851,99	10 265,23
		0,868085	0,879773	0,889107	0,908639	0,939261	0,942654	0,944247	0,944178
A 5	A*11	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 377,16	8 492,89	8 849,77	9 221,65	9 609,16
		6 078,30	6 438,40	6 798,50	7 158,60	7 518,70	7 878,80	8 238,90	8 599,00
		0,809761	0,823144	0,834131	0,854538	0,885293	0,890283	0,893430	0,894875
A 6	A*10	6 634,31	6 913,09	7 203,59	7 404,01	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 492,89
		5 252,79	5 539,39	5 825,99	6 112,59	6 399,19	6 685,79	6 972,39	7 258,99
		0,791761	0,801290	0,808762	0,825578	0,852510	0,854772	0,855466	0,854714
	A*9	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 543,90	6 634,31			
A 7	A*8	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 783,72	5 863,62	6 110,02		
		4 521,59	4 746,58	4 971,57	5 196,56	5 421,55	5 646,54		
		0,872479	0,878957	0,883495	0,898481	0,924608	0,924144		
A 8	A*7	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 111,84	5 182,46			
		3 998,94	4 160,21						
		0,873049	0,871630						
	A*6	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 518,01	4 580,43			
	A*5	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34			

Ura-alue B									
Entiset palkkaluokat	Uudet väliaikaiset palkkaluokat	1	2	3	4	5	6	7	8
B 1	B*11	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 377,16	8 492,89			
	B*10	6 634,31	6 913,09	7 203,59	7 404,01	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 492,89
		5 252,79	5 539,39	5 825,99	6 112,59	6 399,19	6 685,79	6 972,39	7 258,99
		0,791761	0,801290	0,808762	0,825578	0,852510	0,854772	0,855466	0,854714
B 2	B*9	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 543,90	6 634,31			
	B*8	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 783,72	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 634,31
		4 551,14	4 764,51	4 977,88	5 191,25	5 404,62	5 617,99	5 831,36	6 044,73
		0,878181	0,882277	0,884617	0,897562	0,921721	0,919472	0,915906	0,911132
B 3	B*7	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 111,84	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 863,62
		3 817,46	3 994,88	4 172,30	4 349,72	4 527,14	4 704,56	4 881,98	5 059,40
		0,833428	0,836990	0,838911	0,850911	0,873550	0,871176	0,867574	0,862846
B 4	B*6	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 518,01	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 182,46
		3 301,76	3 455,62	3 609,48	3 763,34	3 917,20	4 071,06	4 224,92	4 378,78
		0,815584	0,819168	0,821135	0,832964	0,855204	0,852951	0,849491	0,844923
B 5	B*5	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34			
		2 951,34	3 075,85	3 200,36	3 324,87				
		0,824846	0,824976	0,823757	0,832639				
	B*4	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 529,29	3 578,05			
	B*3	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 119,31	3 162,40			

Ura-alue C									
Entiset palkkaluokat	Uudet väliaikaiset palkkaluokat	1	2	3	4	5	6	7	8
C 1	C*7	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 111,84	5 182,46			
	C*6	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 518,01	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 182,46
C 2	C*5	3 367,66	3 503,46	3 639,26	3 775,06	3 910,86	4 046,66	4 182,46	4 318,26
		0,831862	0,830509	0,827910	0,835558	0,853819	0,847839	0,840954	0,833245
C 3	C*4	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 580,43
		2 929,16	3 053,61	3 178,06	3 302,51	3 426,96	3 551,41	3 675,86	3 800,31
C 4	C*3	0,818647	0,819011	0,818017	0,827040	0,846510	0,841876	0,836236	0,829684
		3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 529,29	3 578,05	3 728,41	3 885,08	4 048,34
C 5	C*2	2 732,35	2 838,97	2 945,59	3 052,21	3 158,83	3 265,45	3 372,07	3 478,69
		0,864012	0,861524	0,857832	0,864823	0,882836	0,875829	0,867954	0,859288
C 4	C*3	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 119,31	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 578,05
		2 468,89	2 568,90	2 668,91	2 768,92	2 868,93	2 968,94	3 068,95	3 168,96
C 5	C*1	0,883314	0,882032	0,879415	0,887671	0,907200	0,900965	0,893758	0,885667
		2 470,34	2 574,15	2 682,32	2 756,95	2 795,03			
		2 276,47	2 369,75	2 463,03	2 556,31				
		0,921521	0,920595	0,918246	0,927224				
		2 183,37	2 275,12	2 370,72	2 436,68	2 470,34			

Ura-alue D									
Entiset palkkaluokat	Uudet väliaikaiset palkkaluokat	1	2	3	4	5	6	7	8
D 1	D*5	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34			
	D*4	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 529,29	3 578,05	3 728,41	3 885,08	4 048,34
D 2	D*3	2 572,75	2 685,24	2 797,73	2 910,22	3 022,71	3 135,20	3 247,69	3 360,18
		0,813544	0,814872	0,814772	0,824591	0,844793	0,840895	0,835939	0,830014
D 3	D*2	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 119,31	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 578,05
		2 345,85	2 445,76	2 545,67	2 645,58	2 745,49	2 845,40	2 945,31	3 045,22
D 3	D*1	0,839293	0,839752	0,838807	0,848130	0,868167	0,863475	0,857751	0,851084
		2 470,34	2 574,15	2 682,32	2 756,95	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 162,40
		2 183,37	2 276,82	2 370,27	2 463,72	2 557,17	2 650,62	2 744,07	2 837,52
		0,883834	0,884494	0,883664	0,893640	0,914899	0,910090	0,904180	0,897268
		2 183,37	2 275,12	2 370,72	2 436,68	2 470,34			

3. Uusien väliaikaisten palkkaluokkien mukaisten palkkojen katsotaan olevan 7 artiklan mukaisia mukautusmääriä.

3 artikla

Edellä 2 artiklan 1 kohdassa kuvatulla menettelyllä ei ole mitään vaikutusta virkamiehen palvelusaikaan palkkaluokassa eikä hänen palkkatasoonsa. Palkat vahvistetaan 7 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Edellisten säännösten soveltamiseksi 1 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuksi määräajaksi:

a) korvataan

— henkilöstösääntöjen:

— 5 artiklan 5 kohdassa sana 'tehtäväryhmään' sanalla 'ura-alueeseen'

— 6 artiklan 1 kohdassa sana 'tehtäväryhmässä' sanalla 'ura-alueella',

- 7 artiklan 2 kohdassa sana 'tehtävoryhmänsä' sanalla 'ura-alueensa',
 - 31 artiklan 1 kohdassa sana 'tehtävoryhmän' sanalla 'ura-alueen',
 - 32 artiklan kolmannessa kohdassa 'tehtävoryhmä' sanalla 'ura-alue'
 - 39 artiklan f alakohdassa sana 'tehtävoryhmässään' sanalla 'ura-alueellaan',
 - 40 artiklan 4 kohdassa sana 'tehtävoryhmässään' sanalla 'ura-alueellaan',
 - 41 artiklan 3 kohdassa sana 'tehtävoryhmänsä' sanalla 'ura-alueeseensa',
 - 51 artiklan 1, 2, 8 ja 9 kohdassa sana 'tehtävoryhmään' sanalla 'ura-alueeseen',
 - 78 artiklan ensimmäisessä kohdassa sana 'tehtävoryhmänsä' sanalla 'ura-alueensa',
 - liitteessä II olevan 1 artiklan neljännessä kohdassa sana 'tehtävoryhmien' sanalla 'ura-alueiden',
 - liitteessä III olevassa:
 - 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa sana 'tehtävoryhmä' sanalla 'ura-alue',
 - 3 artiklan neljännessä kohdassa sana 'tehtävoryhmään' sanalla 'ura-alueeseen',
 - liitteessä IX olevassa:
 - 4 artiklassa sana 'tehtävoryhmään' sanalla 'ura-alueeseen',
 - 7 artiklan 1 kohdan f alakohdassa sana 'tehtävoryhmän' sanalla 'ura-alueen' ja g alakohdassa sana 'tehtävoryhmään' sanalla 'ura-alueeseen';
- b) Korvataan
- henkilöstösääntöjen:
 - 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ilmaisu 'tehtävoryhmän AD' ilmaisulla 'ura-alueen A',
 - 48 artiklan kolmannessa kohdassa ilmaisu 'tehtävoryhmässä AD' ilmaisulla 'ura-alueella A',
 - 56 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu 'Tehtävoryhmän AD' ilmaisulla 'Ura-alueen A',
 - liitteessä II olevan 10 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu 'tehtävoryhmän AD' ilmaisulla 'ura-alueen A';
- c) Korvataan
- henkilöstösääntöjen:
 - 43 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu 'Tehtävoryhmän AST' ilmaisulla 'Ura-alueen B, C ja D',
 - 45 a artiklan 1 kohdassa ilmaisu 'tehtävoryhmään AST' ilmaisulla 'ura-alueeseen B, C ja D',
 - 48 artiklan kolmannessa kohdassa ilmaisu 'tehtävoryhmässä AST' ilmaisulla 'ura-alueella B, C ja D',
 - 56 artiklan kolmannessa kohdassa ilmaisu 'Tehtävoryhmän AST' ilmaisulla 'Ura-alueen B, C ja D',
 - liitteessä VI olevassa 1 ja 3 artiklassa ilmaisu 'Tehtävoryhmän AST' ilmaisulla 'Ura-alueen B, C ja D';

- d) Korvataan henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ilmaisu 'tehtäväryhmän AST' ilmaisulla 'ura-alueen B ja C';
- e) Korvataan henkilöstösääntöjen 43 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu 'hallintovirkamiehen tehtävien' ilmaisulla 'välittömästi ylemmän ura-alueen tehtävien';
- f) Korvataan henkilöstösääntöjen 45 a artiklan 1 kohdassa ilmaisu 'tehtäväryhmään AD' ilmaisulla 'välittömästi ylemmän ura-alueen tehtävään';
- ff) Korvataan 46 artiklassa ilmaisu 'AD 9–AD 14' ilmaisulla 'A*10–A*14';
- g) Korvataan henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdassa ilmaisu 'palkkaluokkiin AD 16 tai 15' ilmaisulla 'palkkaluokkiin A*16 tai 15' ja ilmaisu 'palkkaluokkiin AD 15 tai 14' ilmaisulla 'palkkaluokkiin A*15 tai 14';
- h) Korvataan henkilöstösääntöjen liitteessä II olevan 12 artiklassa ilmaisu 'AD 14' ilmaisulla 'A*14';
- i) Korvataan henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 4 artiklan:
 - 2 kohdassa ilmaisu 'AD 13' ilmaisulla 'A*13',
 - 3 kohdassa ilmaisu 'AD 14' ilmaisulla 'A*14 tai ylempi palkkaluokka' ja ilmaisu 'AD 16 tai AD 15' ilmaisulla 'A*16 tai A*15',
 - 4 kohdassa ilmaisu 'AD 16' ilmaisulla 'A*16' ja ilmaisu 'AD 15' ilmaisulla 'A*15';
- k) Poistetaan henkilöstösääntöjen 43 artiklan toisesta kohdasta ilmaisu 'palkkaluokasta 4 alkaen';
- l) Korvataan henkilöstösääntöjen 5 artiklan 4 kohdassa ilmaisu 'liitteessä I olevassa A kohdassa' ilmaisulla 'liitteessä XIII.1';
- m) Kun henkilöstösäännöissä viitataan palkkaluokkaan AST 1 kuuluvan virkamiehen kuukausittaiseen peruspalkkaan, tämä korvataan viittauksella palkkaluokkaan D*1 kuuluvan virkamiehen kuukausittaiseen peruspalkkaan.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, . . . (voimaantulopäivä) ylennyskelpoiset virkamiehet ovat edelleen ylennyskelpoisia, vaikka he eivät olisikaan vielä olleet palkkaluokassaan vaadittua kahden vuoden vähimmäisaikaa.
2. Virkamiehet, jotka on otettu ennen . . . (voimaantulopäivä) toiseen ura-alueeseen soveltuvia hakijoita koskevaan luetteloon, luokitellaan siinä tapauksessa, että siirtyminen uuteen ura-alueeseen tapahtuu kyseisen päivämäärän jälkeen, samaan palkkaluokkaan ja samalle palkkatasolle kuin se, mihin hän oli edennyt entisellä ura-alueellaan, ja muussa tapauksessa uuden ura-alueen peruspalkkaluokan ensimmäiselle palkkatasolle.
3. Palkkaluokkaan A 3 . . . (voimaantulopäivää edeltävä päivä) kuuluva virkamies on ylennettävä seuraavaksi ylempään palkkaluokkaan 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos hänet nimitetään johtajaksi kyseisen päivämäärän jälkeen. Henkilöstösääntöjen 46 artiklan viimeistä virkettä ei tällöin sovelleta.

6 artikla

Rajoittamatta 9 ja 10 artiklan soveltamista henkilöstösääntöjen 6 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I olevassa B jaksossa tarkoitettujen prosenttimäärät mukautetaan ennen ... (voimaantulopäivä) palvelukseen otettujen virkamiesten ensimmäisen ylennyksen osalta, jotta ne olisivat kussakin toimielimessä ennen kyseistä päivämäärää voimassa olleiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaiset.

7 artikla

Ennen ... (voimaantulopäivä) palvelukseen otettujen virkamiesten kuukausittainen peruspalkka vahvistetaan seuraavien sääntöjen mukaisesti:

1. Kenenkään virkamiehen kuukausittainen peruspalkka ei muutu 2 artiklan 1 kohdan mukaisen palkkaluokkien uudelleennimeämisen vuoksi.
2. Kullekin virkamiehelle lasketaan voimaantulon yhteydessä korjauskerroin. Tämä korjauskerroin on virkamiehelle ennen ... (voimaantulopäivä) maksetun kuukausittaisen peruspalkan ja 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn mukautusmäärän välisen suhteen suuruinen.

Voimaantulon yhteydessä virkamiehelle maksettava kuukausittainen peruspalkka on mukautusmäärän ja korjauskertoimen tulon suuruinen.

Kun korjauskerroin on vahvistettu, sitä sovelletaan virkamiehen kuukausittaisen peruspalkan määrittämiseksi silloin, kun hänen palkkatasonsa nousee tai kun hänen palkkaansa mukautetaan.

3. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, virkamiehet saavat ... (voimaantulopäivä) alkaen kuukausittaisen peruspalkan, joka on vähintään yhtä suuri kuin kuukausittainen peruspalkka, jonka he olisivat saaneet ennen kyseistä päivämäärää voimassa olleessa järjestelmässä, jossa palkkataso nousi automaattisesti palkkaluokan sisällä. Kunkin palkkaluokan ja palkkatason osalta huomioon otettava entinen peruspalkka on yhtä suuri kuin ... (voimaantulopäivä) jälkeen sovellettava mukautusmäärä kerrottuna 2 artiklan 2 kohdassa määritellyllä kertoimella.
4. Palkkaluokkiin A*11–A*14 ... (voimaantulopäivää edeltävä päivä) kuuluvat yksikönpäälliköt saavat yhden ikälisän kyseisessä palkkaluokassa. Tämän ikälisän vuoksi kuukausittainen peruspalkka nousee 2 artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa ja 8 artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa esitettävien palkkaluokkien ensimmäisen ja toisen palkkatason välisen erotuksen verran prosentteina. Jos ikälisän aiheuttama nousu on tätä vähemmän tai jos virkamies on kyseisenä päivänä palkkaluokkansa viimeisellä palkkatasolla, hän saa erotusta vastaavan lisän, jolla taataan tällainen palkannousu virkamiehen seuraavan ylennyksen voimaantuloon asti.
5. Rajoittamatta 3 kohdan säännösten soveltamista ja riippuen siitä, millä ura-alueella virkamies oli ennen ... (voimaantulopäivä + kaksi vuotta) ja millä palkkatasolla hän oli ylennysshetkenä, ... (voimaantulopäivä) jälkeen tapahtuneen ensimmäisen ylennyksen on johdettava kuukausittaisen peruspalkan seuraavan taulukon perusteella määritettävään nostamiseen:

Palkkaluokat	Palkkatasot							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A	13,1 %	11,0 %	6,8 %	5,7 %	5,5 %	5,2 %	5,2 %	4,9 %
B	11,9 %	10,5 %	6,4 %	4,9 %	4,8 %	4,7 %	4,5 %	4,3 %
C	8,5 %	6,3 %	4,6 %	4,0 %	3,9 %	3,7 %	3,6 %	3,5 %
D	6,1 %	4,6 %	4,3 %	4,1 %	4,0 %	3,9 %	3,7 %	3,6 %

Sovellettavan prosenttimäärän määrittämiseksi jokainen palkkaluokka jaetaan laskennallisiin palkkatasoihin, jotka vastaavat kahden kuukauden palveluksessa oloa, sekä laskennallisiin prosenttimääriin, jotka alenevat kunkin laskennallisen palkkataso osalta kyseisen palkkataso prosenttimäärän ja seuraavaksi ylemmän palkkataso prosenttimäärän välisen erotuksen kahdestoistaosalla.

Virkamiehen, joka ei ole palkkaluokkansa viimeisellä palkkatasolla, palkan laskemiseksi ennen ylennystä otetaan huomioon laskennallinen palkkataso. Kukin palkkaluokka on jaettu tämän säännöksen soveltamista varten myös laskennallisiin palkkoihin, jotka nousevat ensimmäisen ja viimeisen tosiasiallisen palkkataso välillä kahdestoistaosalla joka toinen vuosi tapahtuvasta kyseisen palkkaluokan palkkataso noususta.

6. Ensimmäisen ylennyksen yhteydessä määritellään uusi korjauskerroin. Tämä korjauskerroin on 5 kohdan soveltamisesta johtuvien uusien peruspalkkojen ja 2 artiklan 2 kohdan mukaisen mukautusmäärän välisen suhteen suuruinen. Jollei 7 kohdan säännöksistä muuta johdu, sen jälkeen kun korjauskerroin on vahvistettu, sitä sovelletaan silloin, kun virkamiehen palkkataso nousee ja kun hänen palkkaansa mukautetaan.
7. Jos ylennyksen jälkeen korjauskerroin on alle yksi, virkamies pysyy henkilöstösääntöjen 44 artiklan säännöksistä poiketen palkkatasolla, johon hänet oli ylennetty uudessa palkkaluokassa, niin kauan kuin korjauskerroin on alle yksi tai siihen asti, kun asianomainen henkilö ylennetään seuraavan kerran. Uusi korjauskerroin lasketaan ottamalla huomioon ikälisäkertymän arvo, johon virkamiehellä olisi ollut oikeus tämän artiklan mukaan. Kun korjauskerroin saavuttaa arvon yksi, virkamies etenee palkkatasosta toiseen henkilöstösääntöjen 44 artiklan mukaisesti. Kun kerroin on yli yksi, mahdollinen ylijäämä muunnetaan ikälisäksi.
8. Korjauskerrointa sovelletaan myöhemmissä ylennyksissä.

8 artikla

1. Henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti käyttöönotetut palkkaluokat nimetään uudelleen seuraavasti ... (voimaantulopäivä + kaksi vuotta) alkaen:

Entinen palkkaluokka (väliaikainen)	Uusi palkkaluokka	Entinen palkkaluokka (väliaikainen)	Uusi palkkaluokka
A*16	AD 16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10
A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7/C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6/C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5/C*5/D*5	AST 5
		B*4/C*4/D*4	AST 4
		C*3/D*3	AST 3
		C*2/D*2	AST 2
		C*1/D*1	AST 1

2. Rajoittamatta 7 artiklan säännösten soveltamista kuukausittainen peruspalkka vahvistetaan jokaisen palkkaluokan ja jokaisen palkkatason osalta henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan taulukon perusteella. Ennen ... (voimaantulopäivä) palvelukseen otettujen virkamiesten osalta heidän ensimmäisen kyseisen päivämäärän jälkeisen ylennyksensä voimaantuloon asti sovellettava taulukko ⁽¹⁰⁾ on seuraava:

Palkkaluokka	Palkkataso							
	1	2	3	4	5	6	7	8
16	13 917,93	14 502,78	15 112,21	15 112,21	15 112,21	15 112,21		
15	12 301,13	12 818,04	13 356,67	13 728,27	13 917,93	14 502,78		
14	10 872,14	11 329,00	11 805,06	12 133,50	12 301,13	12 818,04	13 356,67	13 917,93
13	9 609,16	10 012,95	10 433,70	10 723,99	10 872,14			
12	8 492,89	8 849,77	9 221,65	9 478,21	9 609,16	10 012,95	10 433,70	10 872,14
11	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 377,16	8 492,89	8 849,77	9 221,65	9 609,16
10	6 634,31	6 913,09	7 203,59	7 404,01	7 506,29	7 821,72	8 150,40	8 492,89
9	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 543,90	6 634,31			
8	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 783,72	5 863,62	6 110,02	6 366,77	6 634,31
7	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 111,84	5 182,46	5 400,24	5 627,16	5 863,62
6	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 518,01	4 580,43	4 772,91	4 973,47	5 182,46
5	3 578,05	3 728,41	3 885,08	3 993,17	4 048,34	4 218,45	4 395,72	4 580,43
4	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 529,29	3 578,05	3 728,41	3 885,08	4 048,34
3	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 119,31	3 162,40	3 295,29	3 433,76	3 578,05
2	2 470,34	2 574,15	2 682,32	2 756,95	2 795,03	2 912,48	3 034,87	3 162,40
1	2 183,37	2 275,12	2 370,72	2 436,68	2 470,34			

9 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä I olevassa B jaksossa säädetään, palkkaluokkiin AD 12, AD 13 tai AST 10 kuuluvien virkamiesten osalta henkilöstösääntöjen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut prosenttimäärät ovat ... (voimaantulopäivä) ja ... (voimaantulopäivä + 7 vuotta) välisenä aikana seuraavat:

Palkkaluokka	Voimaantulo						
	+ 1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5	+ 6	+ 7
AD 13	—	—	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
AD 12	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %
AST 10	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %

10 artikla

1. Ennen ... (voimaantulopäivä) ura-alueella C tai D palveluksessa olevien virkamiesten uralla eteneminen voi ... (voimaantulo + 2 vuotta) alkaen tapahtua seuraavasti:

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 7.

- a) entisellä ura-alueella C palkkaluokkaan AST 7 asti,
- b) entisellä ura-alueella D palkkaluokkaan AST 5 asti.

2. Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä I olevassa B jaksossa säädetään, henkilöstösääntöjen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut prosenttimäärät ovat ... (voimaantulopäivä) alkaen seuraavat:

C-urakehitys							
Palkkaluokka	Voimaantulo						Kun voimaantulosta on kulunut yli 6 vuotta
	+ 1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5	+ 6	
C*/AST 7	—	—	—	—	—	—	—
C*/AST 6	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
C*/AST 5	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 4	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 3	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 2	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 1	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %

D-urakehitys							
Palkkaluokka	Voimaantulo						Kun voimaantulosta on kulunut yli 6 vuotta
	+ 1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5	+ 6	
D*/AST 5	—	—	—	—	—	—	—
D*/AST 4	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %	10 %	10 %
D*/AST 3	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 2	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 1	—	—	—	—	—	—	—

3. Virkamiehet, joihin sovelletaan 1 kohdan säännöksiä, voivat siirtyä hallintoavustajien tehtäväryhmään rajoituksetta sen jälkeen, kun he ovat läpäisseet avoimen kilpailun, taikka todistusmenettelyllä. Toimielimet antavat kyseisen menettelyn soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ennen ... (voimaantulopäivä). Toimielimet antavat tarvittaessa erityissäännöksiä ottaakseen huomioon sellaisen siirtymisen yhdeltä ura-alueelta toiselle, joka muuttaa sovellettavia ylennysmääriä.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta virkamiehiin, joiden ura-alue on muuttunut... (voimaantulopäivä) jälkeen.

2 jakso: ... (voimaantulopäivä) jälkeen palvelukseen otettuja virkamiehiä koskevat erityissäännökset

11 artikla

1. Korvataan ... (voimaantulopäivä) ja ... (voimaantulopäivä + 2 vuotta) väliseksi ajaksi henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta seuraavasti:

'2. Rajoittamatta henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista virkamiehiä voidaan ottaa palvelukseen ainoastaan palkkaluokkiin C*1, C*2, B*3, B*4 ja A*5–A*8.'

2. Henkilöstösääntöjen 5 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta virkamiehiin, jotka on otettu palvelukseen ennen ... (voimaantulopäivä) julkaistuista, kilpailujen perusteella laadituista soveltuvien hakijoiden luetteloista.

3. ... (voimaantulopäivä) ja ... (voimaantulopäivä + 2 vuotta) välisenä aikana palvelukseen otettujen virkamiesten luokitus määritellään 2 artiklan 2 kohdassa olevien taulukkojen mukaisesti. Tämä säännös ei kuitenkaan koske kilpailuilmoituksessa mainittujen palkkaluokkien ja 2 artiklan 1 kohdassa säädettyjen uusien palkkaluokkien välistä vastaavuutta. Tällainen kilpailuilmoituksessa mainittavan palkkaluokan ja palvelukseenottopalkkaluokan välinen vastaavuus vahvistetaan yhteisellä sopimuksella, jonka toimeilimet tekevät saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon ennen ... (voimaantulopäivä).

12 artikla

Ennen ... (voimaantulopäivä + 2 vuotta) soveltuvien hakijoiden luetteloon otetut ja kyseisen päivämäärän jälkeeseen palvelukseen otetut virkamiehet luokitellaan:

- tehtäväryhmään AD, kun luettelo on laadittu ura-alueetta A, LA tai A* varten,
- tehtäväryhmään AST, kun luettelo on laadittu ura-alueetta B, B*, C tai C* varten.

Tällainen kilpailuilmoituksessa mainittavan palkkaluokan ja palvelukseenottopalkkaluokan välinen vastaavuus vahvistetaan yhteisellä sopimuksella, jonka toimeilimet tekevät saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon ennen ... (voimaantulopäivä).

3 jakso

13 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, lisänsuuruus on seuraava ⁽¹⁰⁾:

1. tammikuuta 2004–31. joulukuuta 2004: 245,03 euroa
1. tammikuuta 2005–31. joulukuuta 2005: 257,32 euroa
1. tammikuuta 2006–31. joulukuuta 2006: 269,62 euroa
1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007: 281,92 euroa
1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2008: 294,21 euroa.

Näitä määriä mukautetaan joka vuosi prosenttimäärällä, joka vastaa henkilöstösääntöjen liitteessä XI eriteltyä vuosimukautusta.

14 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, alle kouluikäisestä lapsesta maksettava lisä on seuraava ⁽¹⁰⁾:

1. syyskuuta 2004–31. elokuuta 2005: 14,97 euroa
1. syyskuuta 2005–31. elokuuta 2006: 29,95 euroa
1. syyskuuta 2006–31. elokuuta 2007: 44,92 euroa
1. syyskuuta 2007–31. elokuuta 2008: 59,90 euroa.

Näitä määriä mukautetaan joka vuosi prosenttimäärällä, joka vastaa henkilöstösääntöjen liitteessä XI eriteltyä vuosimukautusta.

15 artikla

Poiketen siitä, mitä liitteessä VII olevassa 3 artiklassa säädetään, virkamiehiin, joille on myönnetty kiinteämääräistä koulutuslisää, saavat sitä niin kauan kuin edellytykset, joilla se myönnettiin, täyttyvät, kuitenkin enintään [31 päivään elokuuta 2008] asti. Kiinteiden maksujen määrää alennetaan kuitenkin 80 prosenttiin niiden 31 päivänä joulukuuta 2003 voimassa olevasta arvosta [1 päivänä syyskuuta 2004], 60 prosenttiin tästä arvosta [1 päivänä syyskuuta 2005], 40 prosenttiin tästä arvosta [1 päivänä syyskuuta 2006] ja 20 prosenttiin tästä arvosta [1 päivänä syyskuuta 2007].

16 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisenä aikana on mahdollista siirtää lisämäärä seuraavin edellytyksin:

- määrä on siirretty säännöllisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2004, ja alkuperäiset lupaedellytykset täytyttävät edelleen,
- lisämäärä ei saa lisätä siirtojen kuukausittaista yhteismäärää siten, että tämä ylittää seuraavat enimmäismäärät, jotka ilmaistaan prosenttimääränä ennen 1 päivää tammikuuta 2004 kuukausittain siirretystä kokonaismäärästä:

1. tammikuuta 2004–31. joulukuuta 2004: 100 prosenttia

1. tammikuuta 2005–31. joulukuuta 2005: 80 prosenttia

1. tammikuuta 2006–31. joulukuuta 2006: 60 prosenttia

1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007: 40 prosenttia

1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2008: 20 prosenttia.

17 artikla

Virkamiehillä, jotka olivat [1 päivää tammikuuta 2004] edeltävänä kuukautena oikeutettuja saamaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa entisessä 4 a artiklassa tarkoitettua kiinteämääräistä korvausta, säilyy tämä oikeus 'ad personam' palkkaluokkaan 6 saakka. Korvausmääriä mukautetaan joka vuosi prosenttimäärällä, joka vastaa henkilöstösääntöjen liitteessä XI tarkoitettua palkkojen vuosimukautusta. Jos kiinteän korvauksen poistumisen vuoksi palkkaluokkaan 7 ylennetyn virkamiehen nettopalkka on pienempi kuin hänen ylennystä edeltävänä kuukautena saamansa palkka muiden edellytysten pysyessä muuttumattomina, kyseisellä virkamiehellä on oikeus saada hyvitystä, joka vastaa näiden palkkojen eroa siihen saakka, kun hän seuraavan ikälisän.

18 artikla

Jos [1 päivän tammikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2008] välisenä siirtymä kautena virkamiehen kuukausittainen nettopalkka on ennen korjauskertoimen soveltamista pienempi kuin hänen 30 päivänä kesäkuuta 2003 samassa henkilökohtaisessa tilanteessa saamansa nettopalkka, hänellä on oikeus saada hyvitys, joka vastaa näiden palkkojen eroa. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos nettopalkan alentuminen johtuu henkilöstösääntöjen liitteessä XI tarkoitettua palkkojen vuosimukautuksesta.

19 artikla

Korvataan vuoden [2003] vuosimukautuksen osalta henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 3 artiklan 1 kohdassa päivämäärä '1 päivänä heinäkuuta' päivämäärällä '[1 päivänä tammikuuta 2004]'.

4 jakso**20 artikla**

Korvataan [1 päivästä tammikuuta 2004] alkaen [31 päivään joulukuuta 2007] saakka 82 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

'Eläkkeet mukautetaan virkamiehiin sovellettavan korjauskertoimen ja henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun eläkkeisiin sovellettavan korjauskertoimen, joka on vahvistettu sen jäsenvaltion osalta, jossa eläkkeensaaja on osoittanut pääasiallisen asuinpaikkansa olevan, keskiarvolla. Keskiarvo lasketetaan seuraavassa taulukossa olevien painotusten mukaisesti:

Alkaen	[1.1.2004]	[1.1.2005]	[1.1.2006]	[1.1.2007]	[1.1.2008]
%	80 % virkamiehet 20 % eläkkeet	60 % virkamiehet 40 % eläkkeet	40 % virkamiehet 60 % eläkkeet	20 % virkamiehet 80 % eläkkeet	100 % eläkkeet

Jos jompaakumpaa kerrointa muutetaan, myös keskiarvoa muutetaan kyseisestä päivästä alkaen.'

21 artikla

1. Kun eläke on vahvistettu ennen [1 päivää tammikuuta 2004], eläkkeensaajan eläkeoikeus vahvistetaan edelleen kyseisen päivämäärän jälkeen niiden sääntöjen mukaisesti, joita sovellettiin eläkeoikeuden alkuperäisenä vahvistushetkenä. Kuitenkin [1 päivän tammikuuta 2004] jälkeen voimassa olevia perhelisiä ja korjauskertoimia koskevia sääntöjä sovelletaan kyseisestä päivämäärästä alkaen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, työkyvyttömyyseläkettä tai perhe-eläkettä saavat henkilöt voivat kuitenkin pyytää [1 päivästä tammikuuta 2004] alkaen voimassa olevien säännösten soveltamista.

2. Kun nämä säännökset tulevat voimaan, ennen [1 päivää tammikuuta 2004] maksettu eläkkeen nettomääräinen nimellisarvo taataan. Tätä taattua määrää mukautetaan kuitenkin, jos asianomaisen perhesuhteet tai asuinmaa muuttuu. Jos eläkkeelle siirtyminen tapahtuu [1 päivän tammikuuta 2004] ja [31 päivän joulukuuta 2007] välisenä aikana, eläkkeelle siirtymisen yhteydessä maksettava eläkkeen nettomääräinen nimellisarvo taataan eläkkeensaajille sinä päivänä voimassa olevien henkilöstösääntöjen säännösten mukaisesti, jona eläkkeelle siirtyminen tapahtuu.

Jos ensimmäistä kohtaa sovellettaessa voimassa olevien säännösten perusteella laskettu eläke on pienempi kuin seuraavasti määritelty nimelliseläke, myönnetään erotuksen suuruutta vastaava korvaus.

Ennen [1 päivää tammikuuta 2004] eläkkeelle siirtyneen henkilön nimelliseläke lasketaan kuukausittain ottaen huomioon hänen perhesuhteensa ja asuinmaansa laskentahetkenä sekä [1 päivää tammikuuta 2004] edeltävänä päivänä voimassa olleet henkilöstösäännöt.

Eläkkeelle [1 päivän tammikuuta 2004] ja [31 päivän joulukuuta 2007] välisenä aikana siirtyneen henkilön nimelliseläke lasketaan kuukausittain ottaen huomioon hänen perhesuhteensa ja asuinmaansa laskentahetkenä sekä eläkkeelle siirtymispäivänä voimassa olleet henkilöstösäännöt.

Jos ennen [1 päivää tammikuuta 2004] vahvistettua eläkettä saava henkilö kuolee kyseisen päivämäärän jälkeen, perhe-eläke vahvistetaan ottaen huomioon edesmenneen eläkeläisen saama taattu nimelliseläke.

3. Jos työkyvyttömyyseläkettä saavat henkilöt eivät ole pyytäneet [1 päivän tammikuuta 2004] jälkeen voimassa olevien säännösten soveltamista eikä heitä pidetä kykenevinä palaamaan työhön, heidän työkyvyttömyyseläkettään pidetään vanhuuseläkkeenä siitä päivästä alkaen, jona he täyttävät 65 vuotta.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan jotakin henkilöstösääntöjen 41, 47 a tai 50 artiklan nojalla maksettavaa korvausta saaviin henkilöihin. Heidän vanhuuseläkkeensä vahvistetaan kuitenkin sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaisesti, jona maksaminen aloitetaan.

22 artikla

1. Kun eläke on vahvistettu ennen [1 päivää tammikuuta 2004], eläkkeen maksamiseksi käytettävä palkkaluokka määritellään 2 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa olevien taulukojen perusteella vahvistetun vastaavuuden mukaisesti.

Eläkkeen vahvistamiseksi huomioon otettava peruspalkka on yhtä suuri kuin henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan uutta palkkaluokkaa koskevan taulukon saman palkkatason palkka, jota painotetaan prosenttimäärällä, joka on entisen taulukon peruspalkan ja henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan taulukon saman palkkatason peruspalkan välisen suhteen suuruinen.

Jos entisen taulukon palkkatasot eivät vastaa henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan taulukon palkkatasoja, toisessa alakohdassa tarkoitetun prosenttimäärän laskemisessa käytetään vertailukohteenä kyseisen palkkaluokan viimeistä palkkatasoa.

Entisen taulukon palkkaluokan D 4 palkkatasojen osalta toisessa alakohdassa tarkoitetun prosenttimäärän laskemisessa käytetään vertailukohteenä ensimmäisen palkkaluokan ensimmäistä palkkatasoa.

2. Henkilöstösääntöjen 77 ja 78 artiklan ja liitteen VIII mukainen peruspalkka määritellään väliaikaisesti soveltamalla henkilöstösääntöjen 7 artiklassa määriteltyä korjauskorjainta palkkaan, joka vastaa henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan taulukon mukaisesti vanhuuseläke- tai työkyvyttömyysavustusoikeuden vahvistamiseksi huomioon otettavaa luokittelua.

Jos entisen taulukon palkkatasot eivät vastaa henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevan taulukon palkkatasoja, korjauskertoimen laskemisessa käytetään vertailukohteenä kyseisen palkkaluokan viimeistä palkkatasoa.

Kun vanhuuseläke tai työkyvyttömyysavustus vahvistetaan [1 päivän tammikuuta 2004] ja [31 päivän joulukuuta 2005] välisenä aikana, henkilöstösääntöjen 8 artiklan 1 kohtaa sovelletaan.

3. Henkilöihin, jotka saavat perhe-eläkettä, sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, kun kyseessä on edesmennyt virkamies tai entinen virkamies.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jotakin henkilöstösääntöjen 41, 47 a tai 50 artiklan nojalla maksettavaa korvausta saaviin henkilöihin.

23 artikla

1. Ennen [1 päivää tammikuuta 2004] jätetyt liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisten oikeuksien siirtoa koskevat hakemukset käsitellään niiden jättämishetkellä voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

2. Jos liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetty määräaika ei ole päättynyt [1 päivänä tammikuuta 2004], virkamiehet, jotka eivät olleet jättäneet tällaista hakemusta aiemmin vahvistetussa määräajassa tai joiden hakemus oli hylätty, koska se oli jätetty tämän määräajan päättymisen jälkeen, voivat jättää uuden siirtohakemuksen tai uusia siirtohakemuksensa liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tällaisessa tapauksessa toimitiin, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää palvelusvuosien määrän, jonka se ottaa huomioon omassa järjestelmässään liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa koskevien yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

24 artikla

1. Entisiin väliaikaisiin toimihenkilöihin, jotka ovat [1 päivänä tammikuuta 2004] työttöminä ja joihin sovelletaan ennen [1 päivää tammikuuta 2004] voimassa olevia muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan säännöksiä, sovelletaan edelleen näitä säännöksiä heidän työttömyytensä päättymiseen saakka.

2. Väliaikaisiin toimihenkilöihin, joiden sopimus on voimassa [1 päivänä tammikuuta 2004], voidaan heidän omasta pyynnöstään soveltaa ennen [1 päivää tammikuuta 2004] voimassa olevia muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan säännöksiä. Tällainen hakemus on jätettävä 30 työpäivän kuluessa väliaikaisen sopimuksen päättymisestä.

25 artikla

1. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 1 kohdassa ja mainitussa liitteessä VIII olevan 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vakuutusmatemaattista arvoa laskettaessa virkamieheen tai väliaikaiseen toimihenkilöön sovelletaan ennen [1 päivää tammikuuta 2004] tapahtuneena palvelusaikana kertyneiden oikeuksien osalta seuraavia säännöksiä:

Vanhuuseläkkeen vakuutusmatemaattinen arvo ei saa olla pienempi kuin seuraavien määrien summa:

- a) hänen peruspalkastaan eläkemaksuina pidätetty määrä, johon on lisätty 3,5 prosentin vuotuinen koronkorko;
- b) eroraha suhteutettuna todellisuudessa kertyneeseen palvelusaikaan, jolloin laskentaperusteena on puolitoista kertaa viimeinen peruspalkka ennen vähennyksiä kutakin palvelusvuotta kohti;
- c) henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisölle maksettu määrä, johon on lisätty 3,5 prosentin vuotuinen koronkorko.

2. Kuitenkin jos virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön palvelussuhde päättyy lopullisesti viraltapanon tai hänen sopimuksensa irtisanomisen vuoksi, maksettava eroraha ja, soveltuvin osin, siirrettävä vakuutusmatemaattinen arvo vahvistetaan henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan 1 kohdan h alakohdan perusteella tehtävän päätöksen mukaisesti.

LIITE XIII.1

VIRKATYYPIT SIIRTYMÄKAUDEN AIKANA

Tässä liitteessä olevan 4 artiklan 1 kohdassa säädetyt kunkin ura-alueen virkatyypit.

URA-ALUE A

A*5	Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies
A*6	Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies
A*7	Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies
A*8	Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies
A*9	Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies

- A*10 Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies/Yksikönpäällikkö
- A*11 Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies/Yksikönpäällikkö
- A*12 Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies/Yksikönpäällikkö
- A*13 Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies/Yksikönpäällikkö
- A*14 Hallintovirkamies/Tutkimusvirkamies/Kielivirkamies/Yksikönpäällikkö/Johtaja
- A*15 Johtaja/pääjohtaja
- A*16 Pääjohtaja

URA-ALUE B

- B*3 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*4 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*5 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*6 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*7 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*8 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*9 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*10 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja
- B*11 Hallintoavustaja/Tutkimusavustaja

URA-ALUE C

- C*1 Sihteeri/virkailija
- C*2 Sihteeri/virkailija
- C*3 Sihteeri/virkailija
- C*4 Sihteeri/virkailija
- C*5 Sihteeri/virkailija
- C*6 Sihteeri/virkailija
- C*7 Sihteeri/virkailija

URA-ALUE D

- D*1 Toimihenkilö
 - D*2 Toimihenkilö
 - D*3 Toimihenkilö
 - D*4 Toimihenkilö"
-

LIITE II

EUROOPAN YHTEISÖJEN MUUHUN HENKILÖSTÖÖN SOVELLETTAVIEN PALVELUSSUHTEN EHTOJEN MUUTTAMINEN

Muutetaan Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:
 - a) Lisätään luetelmakohdan ”– ylimääräiset toimihenkilöt” jälkeen luetelmakohta seuraavasti:
”– sopimussuhteiset toimihenkilöt”.
 - b) Lisätään kohta seuraavasti:

”Näissä henkilöstösäännöissä viittauksella miespuoliseen henkilöön tarkoitetaan myös viittausta naispuoliseen henkilöön ja päinvastoin, ellei yhteydestä käy selvästi ilmi, että näin ei ole.”
2. Korvataan 2 artiklan c alakohta seuraavasti: ”toimihenkilöä, joka on palkattu avustamaan yhteisöjen perustamissopimuksissa tai yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta tehdyssä sopimuksessa määrättyä tehtävää hoitavaa henkilöä, jonkin yhteisöjen toimielimen tai muun elimen puheenjohtajaksi valittua henkilöä, jotakin Euroopan parlamentin poliittista ryhmää taikka alueiden komitean tai talous- ja sosiaalikomitean ryhmää, ja jota ei valita yhteisöjen virkamiesten joukosta.”.
3. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
 - a) Nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta.
 - b) Korvataan 1 kohdan b alakohtan ensimmäisessä luetelmakohdassa sanat ”ura-alueella B, C tai D tai kielten alan virkaryhmässä” sanoilla ”hallintoavustajien tehtäväryhmässä (AST)”.
 - c) Korvataan 1 kohdan b kohdan toisessa luetelmakohdassa ilmaisu ”ura-alueen A erityistehtäviä hoitavalle ja muuhun kuin A 1 tai A 2 palkkaluokkaan kuuluvalle” ilmaisulla ”hallintovirkamiesten tehtäväryhmän (AD) erityistehtäviä hoitavalle ja muussa kuin johtavassa asemassa (pääjohtaja tai vastaava palkkaluokkaan AD 16 tai AD 15 kuuluva virkamies taikka johtaja tai vastaava palkkaluokkaan AD 15 tai AD 14 kuuluva virkamies) olevalle”.
 - d) Lisätään 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämän tyyppistä henkilöstöä ei saa käyttää, jos sovelletaan 3 a artiklaa.”
4. Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

”3 a artikla

1. Sopimussuhteisella toimihenkilöllä tarkoitetaan näissä palvelussuhteen ehdoissa toimihenkilöä, joka ei hoida asianomaista toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevassa henkilöstötaulukossa esitettyä toimea ja joka on palkattu hoitamaan tehtäviä osa- tai kokopäiväisesti:

- jossain toimielimessä ruumiillisen työn tekemiseksi tai avustavien tehtävien suorittamiseksi,
- henkilöstösääntöjen 1 b artiklassa tarkoitetuissa virastoissa ja muissa Euroopan yhteisössä sijaitsevilla elimillä, jotka on perustettu yhden tai useamman toimielimen erillisellä säädöksellä, jossa sallitaan tämän tyyppisen henkilöstön palkkaaminen,
- yhteisöjen toimielinten edustustoissa ja lähetystöissä,
- muissa Euroopan unionin ulkopuolella sijaitsevilla elimillä.

Kunkin toimielimen on vahvistettava tällaisten toimihenkilöiden palkkaamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Sopimussuhteisten toimihenkilöiden palkka maksetaan asianomaisen toimielimen talousarvioon tätä tarkoitusta varten varatuista kokonaismäärärahoista.”
5. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Paikallisella toimihenkilöllä tarkoitetaan näissä palvelussuhteen ehtoissa toimihenkilöä, joka on palkattu Euroopan unionin ulkopuolella sijaitsevaan asemapaikkaan paikallisen käytännön mukaisesti tekemään ruumiillista työtä tai suorittamaan avustavia tehtäviä toimesta, joka ei kuulu kutakin toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevaan henkilöstötaulukkoon ja jonka palkka maksetaan talousarvioon tätä tarkoitusta varten varatuista kokonaismäärärahoista. Paikalliseksi toimihenkilöksi katsotaan myös toimihenkilö, joka on palkattu Euroopan unionin ulkopuolella sijaitsevaan asemapaikkaan hoitamaan muita kuin edellä mainittuja tehtäviä, joita yksikön edun vuoksi ei olisi perusteltua antaa virkamiehen tai muun 1 artiklassa tarkoitetun toimihenkilön tehtäväksi.”

6. Korvataan 6 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu ”1 artiklan toisen kohdan” ilmaisulla ”1 b artiklan” ja ilmaisu ”2 artiklan toisen kohdan” ilmaisulla ”2 artiklan 2 kohdan”.
- 6 a. Korvataan 7 a artiklassa ilmaisu ”24 a” ilmaisulla ”24 b”.
7. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Edellä 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun väliaikaisen toimihenkilön palvelussuhde voidaan solmia määräajaksi tai toistaiseksi. Tällaisen määräajaksi palkatun toimihenkilön sopimus voidaan uusia määräajaksi vain kerran. Tämän jälkeen palvelussuhde voidaan uusia vain toistaiseksi.

Edellä 2 artiklan b tai d alakohdassa tarkoitetun toimihenkilön palvelussuhde solmitaan enintään kahdeksi vuodeksi ja se voidaan uusia vain kerran enintään yhdeksi vuodeksi. Tämän ajanjakson päätyttyä asianomainen ei voi enää toimia väliaikaisena toimihenkilönä. Työsopimuksen päätyttyä toimihenkilö voi hoitaa toimielimessä vakinaista virkaa vain, jos hänet nimitetään virkamieheksi henkilöstösäännöissä vahvistetuina edellytyksin.

Edellä 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetun toimihenkilön palvelussuhde voidaan solmia vain toistaiseksi.”

8. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen 1 d ja e artiklan, 5 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdan sekä 7 artiklan säännöksiä, jotka koskevat virkamiesten tasa-arvoista kohtelua, sosiaalipolitiikkaa, toimien luokittelua palkkaluokittain, tehtäväryhmiin pääsyedellytyksiä sekä virkamiesten virkoihin osoittamista.

Väliaikaisen toimihenkilön työsopimuksessa on täsmennettävä, mihin palkkaluokkaan ja mille tasolle asianomainen palkataan.

Jos väliaikainen toimihenkilö määrätään hoitamaan tointa, joka kuuluu ylempään palkkaluokkaan kuin se, johon hänet on palkattu, työsopimukseen on tehtävä tätä koskeva muutos.

Henkilöstösääntöjen VIII osastoa sovelletaan soveltuvin osin tutkimus- ja investointimäärärahoista palkattuihin väliaikaisiin toimihenkilöihin.”

9. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan kolmas kohta seuraavasti:

”Viimeistään kuukausi ennen koeajan päättymistä laaditaan arviointi väliaikaisen toimihenkilön kyvyistä hoitaa tehtäviään sekä hänen tehokkuudestaan ja käytöksestään viranhoidossa. Arviointi annetaan tiedoksi asianomaiselle, joka voi tehdä sitä koskevat huomautuksensa kirjallisesti. Jos väliaikainen toimihenkilö ei ole osoittanut riittävää ammattikehitystä, hänet irtisanotaan koeajan päättyessä. Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomaislainen voi kuitenkin poikkeuksellisesti pidentää koeaikaa enintään kuudella kuukaudella ja mahdollisesti määrätä väliaikaisen toimihenkilön toisiin tehtäviin.”

b) Poistetaan neljännessä kohdassa ilmaisu ”, kuitenkin niin, että palvelusaika voi olla enintään tavanomaisen koeajan pituinen”.

9 a. Poistetaan 15 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”2 artiklan a, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin toimihenkilöihin”.

10. Korvataan 16 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Henkilöstösääntöjen 42 a ja 42 b artiklan sekä 55–61 artiklan säännöksiä, jotka koskevat työajan pituutta ja työtuntien aikataulua, ylityötunteja, keskeytymätöntä vuorotyötä, päivystämistä työpaikalla tai kotona, lomia ja yleisiä vapaapäiviä, sovelletaan soveltuvin osin. Erityisloma, vanhempainloma ja perheloma eivät voi kestää pidempään kuin työsopimus.”

10 a. Korvataan 17 artiklan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa sana ”kuusi” sanalla ”kaksitoista”.

11. Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

1. Henkilöstösääntöjen 63, 64, 65 ja 65 a artiklan säännöksiä, jotka koskevat sitä, minä valuutana palkka ilmoitetaan, sekä tämän palkan tarkistamista ja mukauttamista, sovelletaan soveltuvin osin.

2. Henkilöstösääntöjen 66, 67, 69, 70 ja 70 a artiklan säännöksiä, jotka koskevat peruspalkkaa, perhelisiä, ulkomaankorvausta ja kuolemantapauksen yhteydessä maksettavaa korvausta, sovelletaan soveltuvin osin.

3. Väliaikainen toimihenkilö, joka on ollut kaksi vuotta palkkaluokkansa tietyllä palkkatasolla, siirretään ilman eri toimenpiteitä palkkaluokkansa seuraavalle palkkatasolle.”

12. Korvataan 21 artiklassa ilmaisu ”3, 4 ja 4 a” ilmaisulla ”3 ja 4” ja sanan ”perhelisien” jälkeen oleva pilkku sanalla ”ja” sekä poistetaan sanat ”ja kiinteämääräisen korvauksen”.

13. Korvataan 24 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asettautumiskorvauksen ja 2 kohdassa tarkoitettua uudelleenasettautumiskorvauksen on kuitenkin oltava vähintään:

— [917,21] euroa ⁽¹⁾ sellaisen toimihenkilön osalta, jolla on oikeus kotitalouslisään, ja

(¹) Liitteissä I ja II esitetyt palkkoja koskevat määrät perustuvat henkilöstösäännöissä [heinäkuussa 2001] ilmoitettuihin määriin; ne mukautetaan ilman eri toimenpiteitä neuvoston [heinäkuun 2001] ja näiden henkilöstösääntöjen voimaantulopäivän välisenä aikana päättämien näitä määriä koskevien tarkistusten mukaisesti.

— [545,37] euroa ⁽¹⁾ sellaisen toimihenkilön osalta, jolla ei ole oikeutta tähän lisään.

Kun kummatkin puoliset ovat yhteisöjen virkamiehiä tai muuta henkilöstöä ja kummallakin on oikeus asettautumis- tai uudelleenasettautumiskorvaukseen, korvaus maksetaan vain sille puolisolle, jolla on korkeampi peruspalkka.”

14. Muutetaan 28 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Työttömyyskorvauksen määrä vahvistetaan sen peruspalkan perusteella, jota väliaikainen toimihenkilö sai palvelussuhteensa päättyessä. Työttömyyskorvauksen määräksi vahvistetaan:

- 60 prosenttia peruspalkasta ensimmäisten kahdentoista kuukauden ajalta,
- 45 prosenttia peruspalkasta kolmannestatoista kuukaudesta kahdenteenkymmenenteenlängenteen kuukauteen,
- 30 prosenttia peruspalkasta kahdennestakymmenennestäviidennestä kuukaudesta kolmannestenkymmenenteenkuudenteen kuukauteen.

Näin määritellyt määrät eivät voi olla alle [1 100] euroa eivätkä yli [2 200] euroa sen jälkeen, kun on kulunut ensimmäisten kuuden kuukauden jakso, jonka aikana sovelletaan jäljempänä määritettyä alarajaa mutta ei sovelleta ylärajaa. Kyseisiä enimmäismääriä mukautetaan henkilöstösääntöjen 65 artiklan mukaisesti samalla tavalla kuin henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevaa palkkataulukkoa.

4. Entiselle väliaikaiselle toimihenkilölle maksetaan työttömyyskorvausta hänen palvelussuhteensa päättymisen jälkeen enintään kolmenkymmenenkuuden kuukauden ajalta eikä missään tapauksessa ajalta, joka on pidempi kuin kolmannes palvelusajasta. Jos entinen väliaikainen toimihenkilö kuitenkin tänä aikana lakkaa täyttämästä 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset, korvauksen maksaminen keskeytetään. Korvausta aletaan maksaa uudelleen, jos entinen väliaikainen toimihenkilö ennen tämän määräajan päättymistä täyttää jälleen mainitut edellytykset eikä hänelle ole myönnetty kansallista työttömyyskorvausta.”

b) Korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Työttömyyskorvaukseen ja perhelisiin sovelletaan henkilöstösääntöjen 82 artiklan mukaisesti eläkkeisiin sovellettavaa sen jäsenvaltion korjauskerrointa, jossa asianomainen todistetavasti asuu. Työttömyyskorvaukseen sovelletaan aina uusinta vuosittaisen tarkistuksen jälkeen voimassa olevaa korjauskerrointa. Komissio maksaa nämä määrät asianomaisen asuinmaan valuuttana. Niihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa säädettyjä valtuuttakursseja.

7. Kukin väliaikainen toimihenkilö maksaa itse kolmanneksen työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoittamiseksi suoritettavasta maksusta. Maksun määräksi vahvistetaan 0,81 prosenttia asianomaisen peruspalkasta, jota laskettaessa otetaan huomioon [1 000] ⁽¹⁾ euron kiinteämääräinen vähennys mutta ei virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 64 artiklassa säädettyjä korjauskertoimia. Maksu vähennetään kuukausittain asianomaisen palkasta ja maksetaan yhdessä toimieliimen suorittaman kahden kolmasosan kanssa erityiseen työttömyysrahastoon. Tämä rahasto on toimieliinten yhteinen, ja nämä maksavat omat osuutensa komissiolle kuukausittain kahdeksan päivän kuluessa palkanmaksupäivästä. Komissio hyväksyy ja maksaa tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvat menot Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.”

c) Korvataan 11 kohta seuraavasti:

"11. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoitustilanteesta ensin vuoden kuluttua järjestelmän perustamisesta ja sen jälkeen kahden vuoden välein. Komissio voi esittää neuvostolle tästä kertomuksesta riippumatta ehdotuksia 7 kohdassa säädettyjen maksujen mukauttamiseksi, jos järjestelmän tasapaino sitä edellyttää. Neuvosto säättää näistä ehdotuksista 3 kohdassa säädetyn edellytyksin."

15. Korvataan 33 artikla seuraavasti:

"33 artikla

1. Toimihenkilölle, joka menettää kokonaan työkykynsä ja joutuu sen vuoksi keskeyttämään työskentelynsä toimielimen palveluksessa, myönnetään työkyvyttömyyden koko keston ajaksi työkyvyttömyysavustus, jonka määrä lasketaan seuraavassa esitetyllä tavalla.

Työkyvyttömyysavustuksen määrä on 70 prosenttia väliaikaisen toimihenkilön viimeisestä peruspalkasta. Se ei kuitenkaan voi olla vähimmäistoimeentulon määrää pienempi. Työkyvyttömyysavustuksesta suoritetaan maksut eläkejärjestelmään.

Jos työkyvyttömyyden syynä on tapaturma, joka on sattunut toimihenkilölle hänen hoitaessaan tehtäviään tai niiden vuoksi, ammattitauti tai yleisen edun vuoksi suoritettu uroteko tai se, että hän on vaarantanut henkensä pelastaakseen toisen ihmisen hengen, työkyvyttömyysavustuksen vähimmäismäärä on 120 prosenttia henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 6 artiklassa määritellystä vähimmäistoimeentulosta. Lisäksi tällaisessa tapauksessa eläkevakuutusmaksu maksetaan entisen työnantajan talousarviosta.

Jos työkyvyttömyys on toimihenkilön tahallisesti aiheuttama, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi päättää, että asianomainen saa ainoastaan 39 artiklassa tarkoitettua erorahan.

Työkyvyttömyysavustuksen saajalla on henkilöstösääntöjen liitteessä VII säädetyn edellytyksin oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa tarkoitettuihin perhelisiin; kotitalouslisä lasketaan kyseisen etuuden saajan avustuksen perusteella.

2. Työkyvyttömyyden asteen määrittelee henkilöstösääntöjen 9 artiklassa tarkoitettu työkyvyttömyyslautakunta.

3. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 40 artiklassa tarkoitettu toimielin voi ajoittain tutkituttaa työkyvyttömyysavustuksen saajan varmistaakseen, että tämä edelleen täyttää kyseisen avustuksen saamisen edellytykset. Jos työkyvyttömyyslautakunta toteaa, etteivät edellytykset enää täyty, asianomaisen on palattava toimeensa toimielimen palvelukseen, jollei hänen sopimuksensa voimassaolo ole päättynyt.

Jos asianomaista ei kuitenkaan voida ottaa takaisin yhteisöjen palvelukseen, hänen sopimuksensa voidaan sanoa irti siten, että hänelle maksetaan korvaus, jonka määrä vastaa palkkaa, jonka hän olisi saanut irtisanomisajalta, ja tapauksen mukaan 47 artiklassa säädettyä sopimuksen irtisanomisesta maksettavaa korvausta. Asianomaiseen sovelletaan myös 39 artiklaa."

16. Korvataan 37 artikla seuraavasti:

"37 artikla

Kun toimihenkilö tai vanhuuseläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen saaja kuolee jättämättä jälkeensä puolisoa, jolla olisi oikeus perhe-eläkkeeseen, asianomaisen huollettavina olevilla lapsilla on oikeus lapseneläkkeeseen henkilöstösääntöjen 80 artiklassa vahvistetuilla edellytyksin.

Sama oikeus on lapsilla, jotka täyttävät nämä edellytykset perhe-eläkettä saavan puolison kuollessa tai avioituessa uudelleen.

Kun toimihenkilö taikka vanhuuseläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen saaja kuolee ilman että ensimmäisessä kohdassa säädetty edellytykset ovat täyttyneet, sovelletaan henkilöstösääntöjen 80 artiklan kolmannen kohdan säännöksiä.

Kun sellainen 2 artiklan a, c tai d alakohdassa tarkoitettu entinen väliaikainen toimihenkilö kuolee, jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen 60 vuoden ikää ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka kuluessa hän olisi täyttänyt 60 vuotta, hänen huollettavinaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan mukaisesti olevilla lapsilla on oikeus lapseneläkkeeseen edellisissä kohdissa säädettyin edellytyksin.

Kun kyseessä on henkilösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu huollettavana olevaan lapseen rinnastettava henkilö, lapseneläkkeen määrä ei voi olla suurempi kuin huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä kaksinkertaisena.

Kun on kysymys lapseksiottamisesta, luonnollisen vanhemman, joka on korvattu ottovanhemmalla, kuolema ei voi antaa oikeutta lapseneläkkeeseen.

Orvoksi jääneellä lapsella on oikeus koulutuslisään henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 3 artiklassa säädettyin edellytyksin.”

17. Korvataan 39 artikla seuraavasti:

”39 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettulla toimihenkilöllä on palvelussuhteensa päättyessä oikeus vanhuuseläkkeeseen, vakuutusmatemaattisen arvon siirtoon tai erorahaan henkilöstösääntöjen V osaston 3 luvussa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII säädettyin edellytyksin. Kun toimihenkilöllä on oikeus vanhuuseläkkeeseen, hänen eläkeoikeuksiaan vähennetään suhteessa 42 artiklan perusteella maksettuihin määrään.

2. Vanhuuseläkkeen saajalla on henkilöstösääntöjen liitteessä VII säädettyin edellytyksin oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa tarkoitettuihin perhelisiin; kotitalouslisän suhteellinen osa lasketaan kyseisen etuuden saajan eläkkeen perusosan perusteella.”

18. Korvataan 40 artiklan neljäs kohta seuraavasti:

”Edellisen kohdan säännöstä ei sovelleta toimihenkilöön, joka pyytää kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun häneen on alettu soveltaa henkilöstösääntöjä, näiden määrien palauttamista lisätynä 3,5 prosentin vuosikorolla, jota voidaan tarkistaa henkilöstösääntöjen liitteessä XII olevassa 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

19. Korvataan 41 artiklassa ilmaisu ”83 artiklan” ilmaisulla ”83 ja 83 a artiklan”.

20. Korvataan 47 artikla seuraavasti:

”47 artikla

Väliaikaisen toimihenkilön palvelussuhde päättyy hänen kuollessaan mutta myös seuraavissa tapauksissa:

1. sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa toimihenkilö täyttää 65 vuotta;

2. kun kyseessä on määräaikainen työsopimus:

a) työsopimuksessa mainittuna päivänä;

- b) sellaisen työsopimuksessa vahvistetun irtisanomisajan päättyessä, jonka perusteella toimihenkilö tai toimielin voi irtisanoa sopimuksen ennen sen voimassaolon päättymistä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta. Kun kyseessä on toimihenkilö, jonka palvelussuhde on uusittu, irtisanomisaika on enintään kuusi kuukautta. Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa äitiys- eikä sairausloman aikana, paitsi jos jälkimmäinen kestää yli kolme kuukautta. Toisaalta irtisanomisaika keskeytyy edellä mainituin rajoituksin näiden lomien ajaksi. Jos toimielin irtisanoo työsopimuksen, toimihenkilöllä on oikeus korvaukseen, jonka määrä on kolmasosa hänen peruspalkastaan palvelussuhteen päättymispäivämäärän ja työsopimuksen päättymispäivämäärän väliseltä ajalta;
- c) kun hän ei enää täytä 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jollei sovelleta kyseisessä artiklassa säädettyä poikkeusta. Jos tällaista poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan b alakohdassa säädettyä irtisanomisaikaa;

3. kun kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus:

- a) työsopimuksessa mainitun irtisanomisajan päättyessä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista tosiasiallista palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään kolme kuukautta ja enintään kymmenen kuukautta.

Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa äitiys- eikä sairausloman aikana, paitsi jos jälkimmäinen kestää yli kolme kuukautta. Toisaalta irtisanomisaika keskeytyy edellä mainituin rajoituksin näiden lomien ajaksi;

- b) kun hän ei enää täytä 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jollei sovelleta kyseisessä artiklassa säädettyä poikkeusta. Jos tällaista poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan a alakohdassa säädettyä irtisanomisaikaa.”

20 a. Poistetaan 48 artiklan b alakohta, ja c alakohdasta tulee uusi b alakohta.

21. Lisätään 48 a artikla seuraavasti:

”48 a artikla

Palvelussuhteiden päättymistä koskevia henkilöstösääntöjen 47 a artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin väliaikaisiin toimihenkilöihin, joilla on toistaiseksi voimassa oleva sopimus.”

21 a. Korvataan 49 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ilmaisu ”88 artiklassa” ilmaisulla ”liitteessä IX olevassa 21 artiklassa”.

21 b. Korvataan 50 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ilmaisu ”88 artiklassa” ilmaisulla ”liitteessä IX olevassa 21 artiklassa”.

22. Korvataan 51, 52 ja 53 artikla seuraavasti:

”51 artikla

Ylimääräisen toimihenkilön työsopimus voidaan tehdä määräajaksi; sitä voidaan jatkaa.

52 artikla

Ylimääräisen toimihenkilön tosiasiallinen palvelussuhde, mukaan luettuna työsopimuksen jatkaminen, voi kestää enintään kolme vuotta.

53 artikla

1. Ylimääräiset toimihenkilöt jaetaan kolmeen tehtäväryhmään, jotka vastaavat heidän hoitamiaan tehtäviä. Kukin tehtäväryhmä jaetaan palkkaluokkiin.

Luokittelu tehdään 55 artiklan säännösten mukaisesti asianomaisten pätevyyden ja työkokemuksen perusteella.

2. Tyypilliset virat ja niitä vastaavat ryhmät esitetään seuraavassa taulukossa:

Tehtäväryhmä	Palkkaluokka	Tehtävät
IV	10–18	Hallinnolliset tehtävät, neuvonta- ja suunnittelutehtävät, kielten alan tehtävät sekä vastaavat tekniset tehtävät
III	5–9	Toimeenpanotehtävät, tekstien laatiminen, kirjanpito sekä muut vastaavat tekniset tehtävät
II	1–4	Toimisto- ja sihteerintehtävät, toimistonhoito ja muut vastaavat tehtävät

3. Sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen 1 d ja e artiklan säännöksiä, jotka koskevat virkamiesten tasa-arvoista kohtelua ja sosiaalipolitiikkaa.”

23. Lisätään 55 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jotta henkilö voidaan ottaa palvelukseen ylimääräiseksi toimihenkilöksi, hänellä on oltava:

a) tehtäväryhmissä II ja III:

— korkeakoulututkinto, tai

— ylempi keskiasteen tutkinto ja vähintään kolmen vuoden pituinen soveltuva työkokemus, tai

— vastaava työkokemus;

b) tehtäväryhmässä IV:

— vähintään kolmivuotiset tutkintoon johtaneet korkeakouluopinnot sekä joko vähintään yhden vuoden pituinen soveltuva työkokemus tai yhden lisävuoden pituiset korkeakouluopinnot, taikka

— vastaava työkokemus.”

24. Lisätään 57 artiklaan ilmaisu ”, lukuun ottamatta 55 a artiklan 2 kohtaa”.

25. Lisätään 58 artiklan ensimmäiseen kohtaan virke seuraavasti: ”Henkilöstösääntöjen liitteessä V olevan 3 ja 5 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.”

26. Korvataan 59 artikla seuraavasti:

"59 artikla

Edellä 16 artiklassa olevia sairauslomia ja vanhempainlomia koskevia säännöksiä sovelletaan ylimääräiseen toimihenkilöön. Henkilöstösääntöjen 42 a artiklassa tarkoitetun vanhempainloman kesto on kuitenkin rajoitettu yhteisön lainsäädännössä vahvistettuun vähimmäiskesto.

Palkallinen sairausloma voi kestää enintään kuukauden tai ylimääräisen toimihenkilön jo suorittaman palvelusajan verran, jos tämä aika on kuukautta pidempi. Äitiyslomaa koskevaa henkilöstösääntöjen 58 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin."

27. Korvataan 63 artikla seuraavasti:

"63 artikla

Peruspalkka-asteikko esitetään seuraavassa taulukossa.

Tehtäväryhmä	Palkkaluokka	
AX IV	18	7 774,00
	17	6 874,00
	16	6 078,00
	15	5 374,00
	14	4 749,00
	13	4 198,00
	12	3 710,00
	11	3 279,00
	10	2 898,00
	AX III	9
8		3 279,00
7		2 898,00
6		2 561,00
5		2 264,00
AX II	4	2 561,00
	3	2 264,00
	2	2 001,00
	1	1 768,00"

28. Poistetaan 63 a artikla.

29. Korvataan 65 artikla seuraavasti:

"65 artikla

Henkilöstösääntöjen 67 artiklan säännöksiä, lukuun ottamatta 1 kohdan c alakohtaa, ja henkilöstösääntöjen 69 artiklan säännöksiä sekä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1, 2 ja 4 artiklan säännöksiä, jotka koskevat perhelisien, ulkomaankorvauksen ja kiinteämääräisen korvauksen myöntämistä, sovelletaan soveltuvin osin."

29 a. Korvataan 66 artikla seuraavasti:

"66 artikla

Kun toimihenkilö saa päiväpalkkaa, palkkasaatava kustakin maksettavasta päivästä on kahdeskymmenes osa kuukausipalkasta. Palkka maksetaan viikoittain kunkin viikon lopussa."

30. Korvataan 67 ja 68 artikla seuraavasti:

"67 artikla

Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7, 11, 12, 13, ja 13 a artiklan säännöksiä, jotka koskevat matkakulujen ja virkamatkakulujen korvaamista sekä asumis- ja työmatkakorvauksen myöntämistä, sovelletaan soveltuvin osin.

68 artikla

Kun toimihenkilö saa kuukausipalkkaa, palkka maksetaan viimeistään kuukauden viimeisenä työpäivänä.

Kun palkkasaatava ei koske koko kuukausipalkkaa, palkka jaetaan kolmaskymmenesosiin:

- a) jos maksettavien päivien todellinen lukumäärä on enintään viisitoista, maksettavien kolmaskymmenesosien lukumäärä on sama kuin maksettavien päivien todellinen lukumäärä,
- b) jos maksettavien päivien todellinen lukumäärä on yli viisitoista, maksettavien kolmaskymmenesosien lukumäärä on kolmenkymmenen ja muiden kuin maksettavien päivien todellisen lukumäärän välinen erotus.

Kun toimihenkilö saa oikeuden perhelisiin ja ulkomaankorvaukseen sen jälkeen kun hän on aloittanut palveluksensa, ne maksetaan hänelle sen kuukauden ensimmäisestä päivästä, jonka kuluessa kyseinen peruste muodostuu. Kun oikeus näihin lisiin ja tähän korvaukseen päättyy, ne maksetaan toimihenkilölle sen kuukauden viimeiseen päivään asti, jonka kuluessa kyseinen peruste lakkaa olemasta voimassa."

30 a. Muutetaan 70 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- a) Lisätään ensimmäisessä alakohdassa sanan "työkyvyttömyyden" jälkeen ilmaisu ", työttömyyden";
- b) Korvataan toisessa alakohdassa sanat "tällaiseen sairausvakuutusjärjestelmään" sanoilla "tällaiseen sairausvakuutus- tai työttömyysturvajärjestelmään".

31. Korvataan 74 artikla seuraavasti:

"74 artikla

Ylimääräisen toimihenkilön palvelussuhde päättyy hänen kuollessaan mutta myös seuraavissa tapauksissa:

1. työsopimuksessa mainittuna päivänä;
2. sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa toimihenkilö täyttää 65 vuotta;
3. sellaisen työsopimuksessa vahvistetun irtisanomisajan päättyessä, jonka perusteella toimihenkilö tai toimielin voi irtisanoa sopimuksen ennen sen voimassaolon päättymistä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta. Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa äitiys- eikä sairausloman aikana, paitsi jos jälkimmäinen kestää yli kolme kuukautta. Toisaalta irtisanomisaika keskeytyy edellä mainituin rajoituksin näiden lomien ajaksi. Jos toimielin irtisanoo työsopimuksen, toimihenkilöllä on oikeus korvaukseen, jonka määrä on kolmasosa hänen peruspalkastaan palvelussuhteen päättymispäivämäärän ja työsopimuksen päättymispäivämäärän väliseltä ajalta;

4. kun hän ei enää täytä 55 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jollei sovelleta kyseisessä artiklassa säädettyä poikkeusta. Jos tällaista poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan 3 kohdassa säädettyä irtisanomisaikaa.”
32. Muutetaan 75 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan johdantokappale seuraavasti: ”Ylimääräisen toimihenkilön palvelussuhteen irtisanomiseen sovelletaan seuraavaa:”;
- b) Korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) kun toimihenkilö ei enää täytä 55 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Irtisanominen voidaan kuitenkin tehdä vain, jos asianomaisella on oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen,”.
33. Nykyisestä IV osastosta tulee V osasto.
34. Lisätään IV osasto seuraavasti:

”IV OSASTO

SOPIMUSSUHTEISET TOIMIHENKILÖT

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

79 artikla

Sopimussuhteen toimihenkilön työsopimus voidaan tehdä määräajaksi, jonka pituus voi olla kolmesta kuukaudesta viiteen vuoteen. Työsopimus voidaan uusida vain kerran enintään viiden vuoden määräajaksi. Alkuperäisen sopimuksen ja ensimmäisen uusimisen kokonaiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta tehtäväryhmän I osalta ja vähintään yhdeksän kuukautta muiden tehtäväryhmien osalta. Tämän jälkeen palvelussuhde voidaan uusida vain toistaiseksi.

80 artikla

1. Sopimussuhteiset toimihenkilöt jaetaan neljään tehtäväryhmään, jotka vastaavat heidän hoitamiaan tehtäviä. Kukin tehtäväryhmä jaetaan palkkaluokkiin ja -tasoihin.

2. Sopimussuhteisia toimihenkilöitä voidaan palkata vain:

— palkkaluokkiin 13, 14 ja 16 tehtäväryhmän IV osalta,

— palkkaluokkiin 8, 9 ja 10 tehtäväryhmän III osalta,

— palkkaluokkiin 4 ja 5 tehtäväryhmän II osalta,

— palkkaluokkaan 1 tehtäväryhmän I osalta.

Sopimussuhteisten toimihenkilöiden luokittelu kuhunkin tehtäväryhmään perustuu asianomaisten pätevyyteen ja työkokemukseen. Palvelukseen otettu sopimussuhteinen toimihenkilö luokitellaan palkkaluokkansa ensimmäiselle palkkatasolle.

3. Kun sopimussuhteinen toimihenkilö vaihtaa toimea saman tehtäväryhmän sisällä, häntä ei voida luokitella alempaan palkkaluokkaan tai alemmalle palkkatasolle kuin aiempaa toimea varten on vahvistettu.

Kun sopimussuhteinen toimihenkilö siirtyy ylempään tehtäväryhmään, hänet luokitellaan sellaiseen palkkaluokkaan ja sellaiselle palkkatasolle, jossa hän saa vähintään aiemman sopimuksen mukaisesti saamansa palkan suuruista palkkaa.

Samoja säännöksiä sovelletaan silloin kun kyseessä oleva toimihenkilö tekee toimielimen tai erillisviraston kanssa uuden sopimuksen välittömästi toisen toimielimen tai erillisviraston kanssa tehdyn sopimuksen jatkoksi.

4. Tyypilliset virat ja niitä vastaavat tehtäväryhmät esitetään seuraavassa taulukossa:

Tehtäväryhmä	Palkkaluokka	Tehtävät
IV	13–18	Henkilöstösääntöjen 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyyn tehtäväryhmään AD kuuluvan hallintovirkamiehen suorittamia tehtäviä vastaavat tehtävät
III	8–12	Toimeenpanotehtävät, tekstien laatiminen, kirjanpito sekä muut vastaavat tekniset tehtävät
II	4–7	Toimisto- ja sihteerintehtävät, toimistonhoito ja muut vastaavat tehtävät
I	1–3	Ruumiillinen työ tai palvelutehtävät

5. Kukin 3 a artiklassa tarkoitettu toimielin tai elin päättää edellä olevan taulukon perusteella kuhunkin tyypilliseen virkaan sisältyvistä tehtävistä ja toimivaltuuksista saatuaan 10 artiklassa tarkoitetun henkilöstösääntökomitean lausunnon.

6. Sosiaalipolitiikkaa koskevia henkilöstösääntöjen 1 e artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.

2 LUKU

OIKEUDET JA VELVOLLISUUDET

81 artikla

Palvelussuhteen ehtojen 11 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

3 LUKU

PALVELUKSEEN OTTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

82 artikla

1. Sopimussuhteiset toimihenkilöt otetaan palvelukseen mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta, ilman rotuun, poliittiseen, aatteelliseen tai uskonnolliseen vakaumukseen, ikään, vammaisuuteen, sukupuoleen tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sekä riippumatta heidän siviilisäädystään tai perhetilanteestaan.

2. Jotta henkilö voidaan ottaa palvelukseen sopimussuhteiseksi toimihenkilöksi, hänellä on oltava vähintään:

a) tehtäväryhmässä I, suoritettu oppivelvollisuus;

b) tehtäväryhmissä II ja III:

— korkeakoulututkinto, tai

— ylempi keskiasteen tutkinto ja vähintään kolmen vuoden pituinen soveltuva työkokemus, tai

— vastaava työkokemus;

- c) tehtäväryhmässä IV:
- vähintään kolmivuotiset tutkintoon johtaneet korkeakouluopinnot sekä joko vähintään yhden vuoden pituinen soveltuva työkokemus tai yhden lisävuoden pituiset korkeakouluopinnot, taikka
 - vastaava työkokemus.
3. Sopimussuhteiseksi toimihenkilöksi voidaan ottaa ainoastaan henkilö:
- a) joka on yhteisön jonkin jäsenvaltion kansalainen, ellei 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen myönnä tästä poikkeusta, ja jolla on täydet kansalaisoikeudet,
 - b) joka on täyttänyt asevelvollisuutta koskevan lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa,
 - c) joka täyttää tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset,
 - d) jolla on terveydelliset edellytykset tehtäviensä hoitamiseen.
4. Kun kyseessä on ensimmäinen sopimus, edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi jättää vaatimatta asianomaista esittämään asiakirjoja, jotka todistavat hänen täyttävän 2 kohdassa ja 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, jos asianomaisen palvelussuhteen on määrä kestää vähemmän kuin kolme kuukautta.

83 artikla

Ennen palvelukseen ottamista toimielimen asiantuntijalääkäri suorittaa sopimussuhteiselle toimihenkilölle lääkärintarkastuksen sen varmistamiseksi, että tämä täyttää 82 artiklan 3 kohdan d alakohdan edellytykset.

Henkilöstösääntöjen 33 artiklan toista kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

84 artikla

1. Sopimussuhteisen toimihenkilön on oltava koeajalla tehtäväryhmässä I ensimmäiset kuusi palveluskuukautta ja muissa tehtäväryhmissä ensimmäiset yhdeksän palveluskuukautta.
2. Kun toimihenkilö on koeaikana estynyt hoitamasta tehtäviään sairauden tai tapaturman vuoksi vähintään yhden kuukauden ajan, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi pidentää koeaikaa vastaavasti.
3. Viimeistään kuukausi ennen koeajan päättymistä laaditaan arviointi sopimussuhteisen toimihenkilön kyvyistä hoitaa tehtäviään sekä hänen tehokkuudestaan ja käytöksestään viranhoidossa. Arviointi annetaan tiedoksi asianomaiselle, joka voi tehdä sitä koskevat huomautuksensa kirjallisesti. Jos sopimussuhteinen toimihenkilö ei ole osoittanut riittävää ammattikelpoisuutta, hänet irtisanotaan koeajan päättyessä. Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi kuitenkin poikkeuksellisesti pidentää koeaikaa enintään kuudella kuukaudella ja mahdollisesti määrätä sopimussuhteisen toimihenkilön toisiin tehtäviin.

4. Jos sopimussuhteinen toimihenkilö osoittautuu ilmeisen soveltumattomaksi, arviointi voidaan laatia milloin tahansa koeajan kuluessa. Arviointi annetaan tiedoksi asianomaiselle, joka voi tehdä sitä koskevat huomautuksensa kirjallisesti. Palvelussuhteen ehtojen 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi tämän arvioinnin perusteella päättää sopimussuhteisen toimihenkilön irtisanomisesta ennen koeajan päättymistä kuukauden irtisanomisajan jälkeen.

5. Irtisanotulle sopimussuhteiselle toimihenkilölle maksetaan korvauksena kolmannes hänen peruspalkastaan kultakin hänen suorittamaltaan koeajan kuukaudesta.

85 artikla

Arviointia koskevaa henkilöstösääntöjen 43 artiklan ensimmäistä kohtaa sovelletaan soveltuvin osin vähintään yhdeksi vuodeksi palkattuihin sopimussuhteisiin toimihenkilöihin.

86 artikla

Sopimussuhteinen toimihenkilö, joka on ollut kaksi vuotta palkkaluokkansa tietyllä palkkatasolla, siirretään ilman eri toimenpiteitä kyseisen palkkaluokan seuraavalle palkkatasolle.

87 artikla

1. Päätöksen siirtämisestä samassa tehtäväryhmässä ylempään palkkaluokkaan tekee 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen. Se tapahtuu luokittelemalla sopimussuhteinen toimihenkilö ylempään palkkaluokan ensimmäiselle palkkatasolle. Ylennys voidaan suorittaa ainoastaan valitsemalla ylennettävät niiden sopimussuhteisten toimihenkilöiden joukosta, jotka on otettu palvelukseen vähintään kolmeksi vuodeksi ja jotka ovat palvelleet vähintään kaksi vuotta palkkaluokassaan, sopimussuhteisten toimihenkilöiden, jotka voidaan luokitella ylempään palkkaluokkaan, ansioiden vertailun sekä heistä laadittujen arviointien perusteella.

2. Sopimussuhteinen toimihenkilö voidaan siirtää ylempään tehtäväryhmään vain yleisen valintamenettelyn kautta.

4 LUKU

TYÖEHDOT

88 artikla

Palvelussuhteen ehtojen 16–18 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

5 LUKU

PALKKAUS JA KULUJEN KORVAAMINEN

89 artikla

Palvelussuhteen ehtojen 19–27 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin, jollei 90 ja 92 artiklassa säädetyistä muutoksista muuta johdu.

90 artikla

Peruspalkka-asteikko ⁽¹⁾ esitetään seuraavassa taulukossa.

Tehtäväryhmä	Palkkaluokka	Palkkataso						
		1	2	3	4	5	6	7
IV	18	4 797,85	4 897,62	4 999,47	5 103,44	5 209,57	5 317,91	5 428,50
	17	4 240,46	4 328,65	4 418,67	4 510,55	4 604,36	4 700,11	4 797,85
	16	3 747,83	3 825,77	3 905,33	3 986,55	4 069,45	4 154,08	4 240,46
	15	3 312,43	3 381,32	3 451,63	3 523,41	3 596,68	3 671,48	3 747,83
	14	2 927,61	2 988,49	3 050,64	3 114,08	3 178,84	3 244,95	3 312,43
	13	2 587,50	2 641,31	2 696,24	2 752,31	2 809,54	2 867,97	2 927,61
III	12	3 312,38	3 381,26	3 451,57	3 523,35	3 596,61	3 671,40	3 747,75
	11	2 927,59	2 988,47	3 050,61	3 114,05	3 178,80	3 244,91	3 312,38
	10	2 587,50	2 641,31	2 696,23	2 752,30	2 809,53	2 867,95	2 927,59
	9	2 286,92	2 334,47	2 383,02	2 432,57	2 483,15	2 534,79	2 587,50
	8	2 021,25	2 063,28	2 106,19	2 149,98	2 194,69	2 240,33	2 286,92
II	7	2 286,85	2 334,42	2 382,97	2 432,54	2 483,13	2 534,78	2 587,50
	6	2 021,14	2 063,18	2 106,09	2 149,90	2 194,61	2 240,26	2 286,85
	5	1 786,30	1 823,46	1 861,38	1 900,10	1 939,62	1 979,96	2 021,14
	4	1 578,75	1 611,59	1 645,11	1 679,32	1 714,25	1 749,91	1 786,30
I	3	1 944,90	1 985,26	2 026,46	2 068,52	2 111,45	2 155,27	2 200,00
	2	1 719,37	1 755,06	1 791,48	1 828,66	1 866,61	1 905,35	1 944,90
	1	1 520,00	1 551,55	1 583,75	1 616,62	1 650,17	1 684,41	1 719,37

91 artikla (poistettu)

92 artikla

Poiketen siitä, mitä 24 artiklan 3 kohdassa säädetään, kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asettautumiskorvauksen ja 2 kohdassa tarkoitetun uudelleenasettautumiskorvauksen on kuitenkin oltava vähintään:

- [689,90] euroa ⁽¹⁾ sellaisen toimihenkilön osalta, jolla on oikeus kotitalouslisään, ja
- [409,03] euroa ⁽¹⁾ sellaisen toimihenkilön osalta, jolla ei ole oikeutta tähän lisään.

6 LUKU

SOSIAALITURVA

A jakso: Sairaus- ja tapaturmavakuutus, sosiaaliturvaetuudet

93 artikla

Palvelussuhteen ehtojen 28 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

94 artikla

1. Entiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle, joka jää työttömäksi sen jälkeen kun hänen palvelussuhteensa jossakin Euroopan yhteisöjen toimielimessä on päätynyt ja:

- joka ei saa Euroopan yhteisöjen maksamaa vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyysavustusta,
- jonka palvelussuhteen päättyminen ei johdu irtisanoutumisesta tai sopimuksen purkamisesta kurinpitosyistä,
- joka on ollut palveluksessa vähintään kuusi kuukautta ja
- jonka asuinpaikka on jossakin yhteisöjen jäsenvaltiossa,

maksetaan kuukausittain työttömyyskorvausta jäljempänä määriteltävin edellytyksin.

Kun toimihenkilö voi saada kansallista työttömyyskorvausta, hänen on ilmoitettava siitä toimielimelle, jonka palveluksessa hän oli ja joka ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle. Tässä tapauksessa tämä korvaus vähennetään 3 kohdan perusteella maksettavasta korvauksesta.

2. Työttömyyskorvausta saadakse sopimussuhteisen toimihenkilön on:

- a) ilmoitauduttava työnhakijaksi sen jäsenvaltion työvoimatoimistoon, jossa hänen asuinpaikkansa on;
- b) täytettävä ne veloitteet, jotka kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä on asetettu sen mukaisen työttömyyskorvauksen saajalle;
- c) toimitettava kuukausittain toimivaltaisen kansallisen viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi, onko hän täyttänyt a ja b alakohdassa vahvistetut veloitteet, sille toimielimelle, jonka palveluksessa hän oli; tämä toimittaa sen välittömästi komissiolle.

Yhteisö voi myöntää korvauksen tai säilyttää sen ennallaan, vaikka b alakohdassa mainitut kansalliset veloitteet eivät täytyisikään sairauden, tapaturman, raskauden, työkyvyttömyyden tai muun vastaavan syyn vuoksi tai jos toimivaltainen kansallinen viranomainen myöntää niistä vapautuksen.

Komissio vahvistaa tämän kohdan soveltamiseen tarvittavat säännökset sen jälkeen kun asiantuntijakomitea on antanut lausuntonsa.

3. Työttömyyskorvauksen määrä vahvistetaan sen peruspalkan perusteella, jota sopimussuhteinen toimihenkilö sai palvelussuhteensa päättyessä. Työttömyyskorvauksen määräksi vahvistetaan:

- 60 prosenttia peruspalkasta ensimmäisten kahdentoista kuukauden ajalta,
- 45 prosenttia peruspalkasta kolmanneltoista kuukaudesta kahdenteenkymmenenteenkuukautteen,
- 30 prosenttia peruspalkasta kahdennestakymmenenstäviidennestä kuukaudesta kolmanteenkymmenenteenkuukautteen.

Näin määritellyt määrät eivät voi olla alle [825] euroa eivätkä yli [1 650] euroa sen jälkeen, kun on kulunut ensimmäisten kuuden kuukauden jakso, jonka aikana sovelletaan jäljempänä määritettyä alarajaa mutta ei sovelleta ylärajaa. Kyseisiä enimmäismääriä mukautetaan henkilöstösääntöjen 65 artiklan mukaisesti samalla tavalla kuin henkilöstösääntöjen 66 artiklassa olevaa palkkataulukkoa.

4. Entiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle maksetaan työttömyyskorvausta hänen palvelussuhteensa päättymisen jälkeen enintään kolmenkymmenen kuuden kuukauden ajalta eikä missään tapauksessa ajalta, joka on pidempi kuin kolmannes palvelusajasta. Jos entinen sopimussuhteinen toimihenkilö kuitenkin tänä aikana lakkaa täyttämästä 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset, korvauksen maksaminen keskeytetään. Korvausta aletaan maksaa uudelleen, jos entinen sopimussuhteinen toimihenkilö ennen tämän määräajan päättymistä täyttää jälleen mainitut edellytykset eikä hänelle ole myönnetty kansallista työttömyyskorvausta.

5. Työttömyyskorvausta saavalla entisellä sopimussuhteisella toimihenkilöllä on oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa säädettyihin perhelisiin. Kotitalouslisä lasketaan työttömyyskorvauksen perusteella henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 1 artiklassa säädetyn edellytyksin.

Asianomaisen on ilmoitettava muista vastaavista korvauksista, joita joko hän tai hänen puolisonsa saa, sillä nämä korvaukset vähennetään tämän artiklan nojalla maksettavista korvauksista.

Työttömyyskorvausta saavalla entisellä sopimussuhteisella toimihenkilöllä on henkilöstösääntöjen 72 artiklassa säädetyn edellytyksin oikeus sairausvakuutukseen ilman että hänen tarvitsee maksaa siihen liittyviä maksuja.

6. Työttömyyskorvaukseen ja perhelisiin sovelletaan henkilöstösääntöjen 82 artiklan mukaisesti eläkkeisiin sovellettavaa sen jäsenvaltion korjauskerrointa, jossa asianomainen todistettavasti asuu. Työttömyyskorvaukseen sovelletaan aina uusinta vuosittaisen tarkistuksen jälkeen voimassa olevaa korjauskerrointa. Komissio maksaa nämä määrät asianomaisen asuinmaan valuuttana. Niihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 63 artiklan toisessa kohdassa säädettyjä valuuttakursseja.

7. Kukin sopimussuhteinen toimihenkilö maksaa itse kolmanneksen työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoittamiseksi suoritettavasta maksusta. Maksun määräksi vahvistetaan 0,81 prosenttia asianomaisen peruspalkasta, jota laskettaessa otetaan huomioon 750 euron kiinteämääräinen vähennys mutta ei virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 64 artiklassa säädettyjä korjauskertoimia. Maksu vähennetään kuukausittain asianomaisen palkasta ja maksetaan yhdessä toimielimen suorittaman kahden kolmasosan kanssa erityiseen työttömyysrahastoon. Tämä rahasto on toimielinten yhteinen, ja nämä maksavat omat osuutensa komissiolle kuukausittain kahdeksan päivän kuluessa palkanmaksupäivästä. Komissio hyväksyy ja maksaa tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvat menot Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.

8. Työttömäksi jääneelle entiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle maksettavaan työttömyyskorvaukseen sovelletaan Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta annettua asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68.

9. Työllisyyttä ja työttömyyttä koskevissa asioissa toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, jotka toimivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, toimivat tehokkaassa yhteistyössä komission kanssa tämän artiklan soveltamiseksi asianmukaisesti.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan säännöksissä, jotka yhteisöjen toimielimet antavat yhteisellä sopimuksella henkilöstösääntökomitean lausunnon saamisen jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan viimeisen alakohdan soveltamista.

11. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoitus-tilanteesta ensin vuoden kuluttua järjestelmän perustamisesta ja sen jälkeen kahden vuoden välein. Komissio voi esittää neuvostolle tästä kertomuksesta riippumatta ehdotuksia 7 kohdassa säädettyjen maksujen mukauttamiseksi, jos järjestelmän tasapaino sitä edellyttää. Neuvosto säätää näistä ehdotuksista 3 kohdassa säädetyin edellytyksin.

95 artikla

Henkilöstösääntöjen 74 artiklassa säädettyä syntymälisää koskevia säännöksiä ja henkilöstösääntöjen 75 artiklan säännöksiä, joiden mukaan toimielin maksaa siinä tarkoitetut kulut, sovelletaan soveltuvin osin.

96 artikla

Henkilöstösääntöjen 76 artiklan säännöksiä, jotka koskevat lahjoitusten, lainojen ja ennakoiden myöntämistä, sovelletaan soveltuvin osin sopimussuhteiseen toimihenkilöön hänen palvelussuhteensa aikana tai sen päätyttyä, kun toimihenkilö on työkyvyttömänä vakavan tai pitkäaikaisen sairauden tai palvelussuhteen aikana tapahtuneen tapaturman vuoksi ja kun hän voi osoittaa, ettei kuulu minkään muun sosiaaliturvajärjestelmän piiriin.

B jakso: Työkyvyttömyys- ja henkivakuutus

97 artikla

Sopimussuhteinen toimihenkilö kuuluu palvelussuhteensa ajan henki- ja työkyvyttömyysvakuutuksen piiriin jäljempänä säädetyin edellytyksin.

Tässä jaksossa säädetyt etuudet ja takuut keskeytetään, jos toimihenkilön palvelussuhteeseen liittyvien rahallisten etuuksien maksaminen keskeytetään tilapäisesti tämän järjestelmän säännösten perusteella.

98 artikla

Jos ennen toimihenkilön palvelukseen ottamista suoritettavassa lääkärintarkastuksessa käy ilmi, että asianomaisella on jokin sairaus tai vamma, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi päättää, että hän saa työkyvyttömyys- tai henkivakuutukseen liittyvät takuut tämän sairauden tai vamman seurausten osalta vasta viiden vuoden kuluttua siitä, kun hän on tullut toimielimen palvelukseen.

Toimihenkilö voi tehdä tätä päätöstä koskevan valituksen henkilöstösääntöjen 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetylle työkyvyttömyyslautakunnalle.

99 artikla

1. Toimihenkilölle, joka menettää kokonaan työkykynsä ja joutuu sen vuoksi keskeyttämään työskentelynsä toimielimen palveluksessa, myönnetään työkyvyttömyyden koko keston ajaksi työkyvyttömyysavustus, jonka määrä lasketaan seuraavassa esitetyllä tavalla.

2. Työkyvyttömyysavustuksen määrä on 70 prosenttia sopimussuhteisen toimihenkilön viimeisestä peruspalkasta. Se ei kuitenkaan voi olla pienempi kuin tehtäväryhmässä I palkkaluokan 1 palkkatasoon 1 kuuluvan sopimussuhteisen toimihenkilön kuukausittainen peruspalkka. Työkyvyttömyysavustuksesta suoritetaan maksut eläkejärjestelmään.

3. Kun työkyvyttömyys johtuu tehtäviä hoidettaessa sattuneesta tai niiden hoitoon liittyvästä tapaturmasta, ammattitaudista tai yleisen edun vuoksi suoritetusta uhrautuvasta teosta tai siitä, että toimihenkilö on vaarantanut henkensä ihmishengen pelastamiseksi, työkyvyttömyysavustuksen on oltava vähintään 120 prosenttia tehtäväryhmässä I palkkaluokan 1 palkkatasoon 1 kuuluvan sopimussuhteisen toimihenkilön kuukausittaisesta peruspalkasta. Lisäksi maksut eläkejärjestelmään maksetaan tällöin entisen työnantajan talousarviosta.

4. Jos työkyvyttömyys on toimihenkilön tahallisesti aiheuttama, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi päättää, että asianomainen saa ainoastaan 107 artiklassa tarkoitettua erorahan.

5. Työkyvyttömyysavustuksen saajalla on henkilöstösääntöjen liitteessä VII säädetyin edellytyksin oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa tarkoitettuihin perhelisiin; kotitalouslisä lasketaan kyseisen etuuden saajan avustuksen perusteella.

100 artikla

1. Työkyvyttömyyden asteen määrittelee henkilöstösääntöjen 9 artiklassa tarkoitettu työkyvyttömyyslautakunta.

2. Oikeus työkyvyttömyysavustukseen alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona asianomaisen toimihenkilön palvelusaika päättyy soveltuvin osin sovellettavan 47 ja 48 artiklan mukaisesti.

3. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 40 artiklassa tarkoitettu toimielin voi ajoittain tutkituttaa työkyvyttömyysavustuksen saajan varmistaakseen, että tämä edelleen täyttää kyseisen avustuksen saamisen edellytykset. Jos työkyvyttömyyslautakunta toteaa, etteivät edellytykset enää täyty, asianomaisen on palattava toimeensa toimielimen palvelukseen, jollei hänen sopimuksensa voimassaolo ole päättynyt.

Jos asianomaista ei kuitenkaan voida ottaa takaisin yhteisöjen palvelukseen, hänen sopimuksensa voidaan sanoa irti siten, että hänelle maksetaan korvaus, jonka määrä vastaa palkkaa, jonka hän olisi saanut irtisanomisajalta, ja tapauksen mukaan 47 artiklassa säädettyä sopimuksen irtisanomisesta maksettavaa korvausta. Asianomaiseen sovelletaan myös 107 artiklaa.

101 artikla

1. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa määritellyille kuolleen toimihenkilön oikeudenomistajille maksetaan perhe-eläkettä 102–105 artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Kun entinen työkyvyttömyysavustuksen saaja, joka saa vanhuuseläkettä tai jonka palvelussuhde on päättynyt ennen kuin hän on täyttänyt 60 vuotta ja joka on pyytänyt, että hänen vanhuuseläkkeensä maksamista siirretään sitä seuraavan kalenterikuukauden ensimmäiseen päivään, jona hän täyttää 60 vuotta, kuolee, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa määritellyt oikeudenomistajat saavat perhe-eläkettä tässä liitteessä säädetyin edellytyksin.

3. Jos toimihenkilö tai entinen toimihenkilö, joka saa työkyvyttömyysavustusta tai vanhuuseläkettä tai jonka palvelussuhde on päättynyt ennen kuin hän on täyttänyt 60 vuotta, ja joka on pyytänyt, että hänen vanhuuseläkkeensä maksamista siirretään sitä seuraavan kalenterikuukauden ensimmäiseen päivään, jona hän täyttää 60 vuotta, on ollut kadoksissa yli vuoden ajan, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 5 ja 6 luvun tilapäisiä eläkkeitä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin asianomaisen puolisoon ja niihin henkilöihin, joiden katsotaan olevan kadonneen henkilön huollettavina.

102 artikla

Oikeus eläkkeeseen alkaa sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kuolemantapaus on sattunut, tai tapauksen mukaan sitä ajanjaksoa seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jolta edesmenneen toimihenkilön eloon jäänyt puoliso, lapset tai huollettavina olevat henkilöt saavat henkilöstösääntöjen 70 artiklan mukaisesti suoritettavat maksut.

103 artikla

Toimihenkilön eloon jäänyt puoliso saa henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa säädetyin edellytyksin perhe-eläkettä, jonka on oltava vähintään 35 prosenttia toimihenkilön viimeisestä kuukausittaisesta peruspalkasta ja vähintään tehtäväryhmässä I palkkaluokan 1 palkkatasoon 1 kuuluvan sopimussuhteisen toimihenkilön kuukausittaisen peruspalkan suuruinen. Jos toimihenkilö kuolee, perhe-eläkkeen määrää korotetaan 60 prosenttiin siitä vanhuuseläkkeestä, joka toimihenkilölle olisi maksettu hänen kuolinpäivänään, jos hänellä olisi ollut oikeus sitä hakea, palvelusvuosista tai iästä riippumatta.

Perhe-eläkettä saavalla on henkilöstösääntöjen liitteessä VII säädetyin edellytyksin oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa tarkoitettuihin perheliisiin. Huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän määrä on kuitenkin kaksi kertaa henkilöstösääntöjen 67 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyin lisän määrä.

104 artikla

1. Kun toimihenkilö tai vanhuus- tai työkyvyttömyysavustuksen saaja kuolee jättämättä jälkeensä puolisoa, jolla olisi oikeus perhe-eläkkeeseen, asianomaisen huollettavana olevilla lapsilla on oikeus lapseneläkkeeseen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 25 artiklassa vahvistetuin edellytyksin.

2. Sama oikeus on lapsilla, jotka täyttävät nämä edellytykset perhe-eläkettä saavan puolison kuollessa tai avioituessa uudelleen.

3. Kun toimihenkilö taikka vanhuuseläkkeen tai työkyvyttömyysavustuksen saaja kuolee ilman että ensimmäisessä kohdassa säädetyt edellytykset ovat täyttyneet, sovelletaan henkilöstösääntöjen 80 artiklan kolmannen kohdan säännöksiä.

4. Kun sellainen entinen sopimussuhteinen toimihenkilö kuolee, jonka palvelussuhde oli päätynyt ennen 60 vuoden ikää ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka kuluessa hän olisi täyttänyt 60 vuotta, hänen huollettavinaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan mukaisesti olevilla lapsilla on oikeus lapseneläkkeeseen edellisissä kohdissa säädetyin edellytyksin.

5. Kun kyseessä on henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu huollettavana olevaan lapseen rinnastettava henkilö, lapseneläkkeen määrä ei voi olla suurempi kuin huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä kaksinkertaisena.

6. Kun on kysymys lapseksiottamisesta, luonnollisen vanhemman, joka on korvattu ottovanhemmalla, kuolema ei voi antaa oikeutta lapseneläkkeeseen.

7. Orvoksi jääneellä lapsella on oikeus koulutuslisään henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 3 artiklassa säädetyin edellytyksin.

105 artikla

Jos toimihenkilö on eronnut tai kun on olemassa enemmän kuin yksi perhe-eläkkeeseen oikeutettu ryhmä, perhe-eläke jaetaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

106 artikla

Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 29 artiklassa säädetyt enimmäismäärät ja jakoperustetta koskevia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin.

C jakso: Vanhuuseläke ja eroraha*107 artikla*

1. Edellä tarkoitetulla sopimussuhteisella toimihenkilöllä on palvelussuhteensa päättyessä oikeus vanhuuseläkkeeseen, vakuutusmatemaattisen arvon siirtoon tai erorahaan henkilöstösääntöjen V osaston 3 luvussa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII säädetyin edellytyksin. Kun toimihenkilöllä on oikeus vanhuuseläkkeeseen, hänen eläkeoikeuksistaan vähennetään suhteellisesti 110 artiklan perusteella maksettu määrä.

2. Vanhuuseläkkeen saajalla on henkilöstösääntöjen liitteessä VII säädetyin edellytyksin oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklassa tarkoitettuihin perhelisiin; kotitalouslisä lasketaan kyseisen etuuden saajan eläkkeen perusteella.

108 artikla

1. Jos toimihenkilö nimitetään yhteisöjen virkamieheksi, hänellä ei ole oikeutta 107 artiklan 1 kohdassa säädettyyn erorahaan.

Palvelusaika yhteisöjen sopimussuhteisena toimihenkilönä otetaan huomioon laskettaessa asianomaisen vanhuuseläkkeeseen vaikuttavia palveluvuosia henkilöstösääntöjen liitteessä VIII säädetyin edellytyksin.

2. Jos toimihenkilö on käyttänyt 110 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, hänen eläkeoikeuksistaan vähennetään suhteellisesti näitä maksuja vastaava ajanjakso.

3. Edellisen kohdan säännöstä ei sovelleta toimihenkilöön, joka pyytää kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun häneen on alettu soveltaa henkilöstösääntöjä, näiden määrien palauttamista lisätynä 3,5 prosentin vuosikorolla, jota voidaan tarkistaa henkilöstösääntöjen liitteessä XII olevassa 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

D jakso: Työkyvyttömyys- ja henkivakuutusjärjestelmän sekä eläkejärjestelmän rahoitus*109 artikla*

Edellä B ja C jaksossa säädetyin sosiaaliturvajärjestelmän rahoittamiseksi sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen 83 ja 83 a artiklan sekä niiden liitteessä VIII olevan 36 ja 38 artiklan säännöksiä.

110 artikla

Toimihenkilöllä on toimielimen vahvistamin edellytyksin oikeus pyytää, että toimielin suorittaa maksut, jotka hänen mahdollisesti olisi suoritettava eläkeoikeuksiensa luomiseksi tai ylläpitämiseksi lähtömaassaan.

Nämä maksut voivat olla enintään 16,5 prosenttia hänen peruspalkastaan, ja ne maksetaan yhteisöjen talousarviosta.

E jakso: Sopimussuhteisten toimihenkilöiden eläkkeen laskeminen*111 artikla*

Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 40–44 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.

F jakso: Etuuksien maksaminen*112 artikla*

1. Henkilöstösääntöjen 81 a ja 82 artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 45 artiklan säännöksiä, jotka koskevat maksujen suorittamista, sovelletaan soveltuvin osin.

2. Määrät, jotka toimihenkilön on maksettava yhteisöille tämän vakuutusjärjestelmän mukaan sinä päivänä, jona etuudet ovat maksettavissa, vähennetään henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 45 artiklassa tarkoitetun toimielimen määrittämällä tavalla toimihenkilölle tai tämän oikeudenomistajille maksettavista määristä. Vähentäminen voidaan tehdä useamman kuukauden kuluessa.

G jakso: Yhteisöjen sijaantulo*113 artikla*

Yhteisöjen sijaantuloa koskevia henkilöstösääntöjen 85 a artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.

6 a LUKU

AIHEETTOMASTI SUORITETUN ETUUDEN TAKAISINPERIMINEN*113 a artikla*

Henkilöstösääntöjen 85 artiklan säännöksiä, jotka koskevat aiheettomasti suoritetun etuuden takaisinperimistä, sovelletaan soveltuvin osin.

6 b LUKU

MUUTOKSENHAKU*113 b artikla*

Henkilöstösääntöjen VII osaston säännöksiä, jotka koskevat muutoksenhakua, sovelletaan soveltuvin osin.

7 LUKU

YHTEISÖN ULKOPUOLISISSA MAISSA TOIMESSA OLEVIIN SOPIMUSSUHTEISIIN TOIMIHENKILÖIHIN SOVELLETTAVAT ERITYISET POIKKEUSSÄÄNNÖKSET*114 artikla*

Yhteisön ulkopuolisissa maissa toimessa oleviin sopimussuhteisiin toimihenkilöihin sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 6–16 ja 19–25 artiklaa. Kyseisen liitteen 21 artiklaa sovelletaan kuitenkin vain, jos työ sopimuksen kesto on vähintään yksi vuosi.

8 LUKU

PALVELUSSUHTEEN PÄÄTTYMINEN*115 artikla*

Sopimussuhteisiin toimihenkilöihin sovelletaan soveltuvin osin 47–50 a artiklaa, 48 a artiklaa lukuun ottamatta.”

35. Entisestä 79 artiklasta tulee 116 artikla ja entisestä 80 artiklasta tulee 117 artikla.

36. Entisestä 81 artiklasta tulee 118 artikla ja se korvataan seuraavasti:

"118 artikla

Toimielimen ja yhteisöjen ulkopuolisessa maassa toimessa olevan paikallisen toimihenkilön väliset riidat ratkaisee välityslautakunta toimihenkilön työsopimuksessa olevassa välityslausekkeessa määritellyin edellytyksin."

37. Poistetaan entinen VI osasto.

38. Entisestä V osastosta tulee VI osasto, entisestä 82 artiklasta 119 artikla ja entisestä 83 artiklasta 120 artikla.

- 38 a. Lisätään 120 artikla seuraavasti:

"120 artikla

Sovelletaan virkamiesten oikeuksia ja velvollisuuksia koskevia henkilöstösääntöjen 1 d ja e artiklan, 11, 11 a, 12 ja 12 a artiklan, 16 artiklan ensimmäisen kohdan, 17, 17 a, 19, 22, 22 a, b ja c artiklan, 23 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan, 25 artiklan toisen kohdan säännöksiä sekä muutoksenhakua koskevia henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan säännöksiä soveltuvin osin."

39. Poistetaan VII osastosta entinen 99–101 artiklaja lisätään 121 artikla seuraavasti:

"121 artikla

Liitteessä vahvistetaan näiden palvelussuhteen ehtojen mukaisella sopimuksella palvelukseen otettuihin toimihenkilöihin sovellettavat siirtymäsäännökset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ehtojen muiden säännösten soveltamista."

40. VIII osastossa entisestä 102 artiklasta tulee 122 artikla ja entisestä 103 artiklasta tulee 123 artikla.

41. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE

**MUUHUN HENKILÖSTÖÖN SOVELLETTAVIEN PALVELUSSUHTEN EHTOJEN SOVELTAMIS-
ALAAAN KUULUVIIN TOIMIHENKILÖIHIN SOVELLETTAVAT SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET**

1 artikla

1. Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtoihin sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevia säännöksiä.

2. Muutetaan ... päivän ..kuuta ... (voimaantulopäivä) ja ... päivän ..kuuta ... (voimaantulopäivä + 2 vuotta) välisenä aikana muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot seuraavasti:

- a) korvataan 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa sana 'hallintoavustajien tehtävryhmässä (AST)' sanoilla 'ura-alueella B, C tai D';
- b) korvataan 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa sanat 'hallintovirkamiesten tehtävryhmän (AD)' sanoilla 'ura-alueen A', ilmaisu 'AD 16 tai AD 15' ilmaisulla 'A*16 tai A*15' sekä ilmaisu 'AD 15 tai AD 14' ilmaisulla 'A*15 tai A*14';

c) korvataan 10 artiklan ensimmäisessä kohdassa sanat 'tehtäväryhmiin' sanalla 'ura-alueisiin'.

2 artikla

1. Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti kyseisten ehtojen 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen ehdottaa sopimussuhteisen toimihenkilön sopimusta toimihenkilöille, jotka [. . . päivänä . . .kuuta . . .] (voimaantulopäivä) ovat yhteisöjen palveluksessa toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella paikallisena toimihenkilönä Euroopan unionissa tai kansallisen lainsäädännön nojalla mainittujen ehtojen 3 a artiklassa tarkoitettussa elimessä. Sopimus tulee voimaan [. . . päivänä . . .kuuta . . .] (voimaantulopäivä).

2. Jos sopimustarjouksen hyväksyvän toimihenkilön luokitus johtaisi hänen nettopalkkansa alenemiseen asiaa koskevan lainsäädännön mukaisten vähennysten jälkeen, hänet luokitellaan samassa tehtäväryhmässä nykyistä nettopalkkatasoa vastaavaan tai välittömästi ylempään palkkaluokkaan ja vastaavalle tai välittömästi ylemmälle palkkatasolle. Jos tällaista luokittelua ei ole mahdollista tehdä samassa tehtäväryhmässä, hänet luokitellaan tehtäväryhmänsä viimeiseen palkkaluokkaan ja viimeiselle palkkatasolle ja hänelle maksetaan määrien välisen erotuksen suuruinen korvaus.

3. Toimihenkilö, joka ei hyväksy 1 kohdassa tarkoitettua tarjousta, voi olla edelleen sopimussuhteisessa suhteessa toimielimen kanssa.

3 artikla

Väli-aikaisten toimihenkilöiden, joihin sovelletaan palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan d alakohtaa ja jotka on otettu palvelukseen määräajaksi, voimassaolevat sopimukset voidaan uusia tämän asetuksen voimaantulopäivänä. Jos kyseessä on toinen uusiminen, sopimus tehdään toistaiseksi. Väli-aikaisten toimihenkilöiden, joihin sovelletaan järjestelmän 2 artiklan d alakohtaa, voimassaolevia toistaiseksi tehtyjä sopimuksia ei muuteta.

4 artikla

Ylimääräisten toimihenkilöiden palkkoihin, jotka maksetaan tämän asetuksen voimaantulopäivänä voimassaolevien sopimusten mukaisesti, ei sovelleta järjestelmän 63 artiklaa.”

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan kalastustuotteita koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyä Eurooppa-sopimusta täydentävän lisäpöytäkirjan muodossa

(2002/C 291 E/04)

KOM(2002) 204 lopull. — 2002/0099(ACC)

(Komission esittämä 25 päivänä huhtikuuta 2002)

PERUSTELUT

Neuvosto myönsi 29. toukokuuta 2000 komissiolle valtuudet aloittaa neuvottelut assosioituneiden KIE-maiden, myös Bulgarian tasavallan, kanssa vastavuoroisista tariffimyönnytyksistä kalastusalalla. Neuvottelut pidettiin Bulgarian tasavallan kanssa 4. lokakuuta 2001 ja 10. tammikuuta 2002 kyseisten kahdenvälisen myönnytyksen viimeistelemiseksi. Kahdenvälisen myönnytyksen yksityiskohdat sisältyvät komission ja Bulgarian viranomaisten 10. tammikuuta 2002 allekirjoittamaan yhteisymmärryspöytäkirjaan. Molemmat sopimuspuolet sopivat kaikkien kalojen ja kalastustuotteiden kaupan asteittaisesta ja vastavuoroisesta vapauttamistavasta.

Sopimuksen mukaan yhteisö ja Bulgarian tasavalta poistavat tämän sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen eräistä erityisliitteessä luetelluista kaloista ja kalastustuotteista kannettavat tullit. Yhteisö ja Bulgarian tasavalta sopivat myös alentavansa tämän sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen kaikista muista kaloista ja kalastustuotteista kannettavia arvoitulleja 30 prosenttia. Seuraavana vuonna myönnetään 30 prosentin lisäalennus, ja kahden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta kaikkien kalojen ja kalastustuotteiden kauppa on täysin vapaata.

Komission mielestä teknisten neuvottelujen tulokset ovat tasapainoisia ja hyväksyttäviä, ja ne johtavat yksinkertaisella hallinnollisella tavalla ja asteittain täyteen vapaakauppaan ilman poikkeuksia Bulgarian tasavallan ja Euroopan yhteisön välillä.

Tämä ehdotus on yksi useammista ehdotuksista, joista neuvostoa pyydetään tekemään päätös. Se noudattaa samoja kalojen ja kalastustuotteiden kaupan asteittaisen vapauttamisen periaatteita kuin aiemmatkin ehdotukset.

Edellä sanotun perusteella neuvostoa pyydetään hyväksymään tämä päätös kalastusalan kauppamyönnytyksiä koskevan pöytäkirjan lisäämiseksi Bulgarian tasavallan Eurooppa-sopimukseen.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) On suotavaa täydentää lisäpöytäkirjalla Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Bulgarian tasavallan assosiaatiosta tehtyä Eurooppa-sopimusta ⁽¹⁾ etuuskohtelun myöntämiseksi Bulgarian tasavallasta peräisin olevien kalojen ja kalastustuotteiden tuonnissa yhteisöön ja yhteisöstä peräisin olevien kalojen ja kalastustuotteiden tuonnissa Bulgarian tasavaltaan.

(2) Tämän vuoksi mainittuun Eurooppa-sopimukseen olisi lisättävä uusi kalojen ja kalastustuotteiden kauppajärjestelyjä koskeva pöytäkirja.

(3) Pöytäkirjan muodossa oleva sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyä Eurooppa-sopimusta täydentävä Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan kalastustuotteita koskeva sopimus lisäpöytäkirjan muodossa.

Pöytäkirjan muodossa oleva sopimus on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa sopimus yhteisöä sitovasti.

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.1994, s. 3.

SOPIMUS

Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan välinen kalastustuotteita koskeva sopimus lisäpöytäkirjan muodossa jolla täydennetään Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyä Eurooppa-sopimusta

LISÄPÖYTÄKIRJA

Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan välisten kauppajärjestelyjen vahvistamisesta kalojen ja kalastustuotteiden osalta

EUROOPAN YHTEISÖ, jäljempänä "yhteisö", ja

BULGARIAN TASAVALLAN HALLITUS

KATSOVAT, että Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus, jäljempänä "Eurooppa-sopimus", allekirjoitettiin Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 1993 ja se tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1995,

KATSOVAT, että Eurooppa-sopimuksen 21 artiklan 5 kohdan ja 24 artiklan mukaiset tekniset neuvottelut vastavuoroisista kalastusalan tariffimyönnytyksistä käytiin ja saatiin onnistuneesti päätökseen yhteisön ja Bulgarian tasavallan välillä,

KATSOVAT, että yhteisö ja Bulgarian tasavalta sopivat myös yksinkertaisesta hallinnollisesta tavasta ottaa asteittain käyttöön neuvottelut tariffimyönnytykset mahdollisimman pian,

OVAT PÄÄTTÄNEET soveltaa hyväksytyjä tariffimyönnytyksiä täyden vapaakaupan aikaansaamiseksi kaikkien kalojen ja kalastustuotteiden osalta:

1 artikla

Tämän pöytäkirjan voimaantulosta alkaen sovelletaan täyttää vapaakauppaa kaikkiin tämän pöytäkirjan liitteessä lueteltuihin tuotteisiin.

Tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä alkaen molemmat sopimuspuolet alentavat kaikista jäljellä olevista neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa määritellyistä, toisesta sopimuspuolesta tuotavista kaloista ja kalastustuotteista kantamiaan tulleja 30 prosenttia.

Vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä molemmat sopimuspuolet alentavat lisäksi tämän pöytäkirjan voimaantulohetkenä voimassa olleita arvotulleja 30 prosenttia.

Kahden vuoden kuluttua tämän pöytäkirjan voimaantulosta tai yhteisestä sopimuksesta jo ennen tätä päivää sovelletaan täyttää vapaakauppaa kaikkiin kaloihin ja kalastustuotteisiin.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa mainittujen alennusten laskeminen tehdään yleisiä matemaattisia periaatteita käyttäen ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) kaikki luvut, joissa on desimaalipilkun jälkeen 50 tai vähemmän, pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun;
- b) kaikki luvut, joissa on desimaalipilkun jälkeen enemmän kuin 50, pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun;
- c) kaikki alle 2 prosentin tullit olisi vahvistettava ilman eri toimenpiteitä nollassi.

3 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan sitä päivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet ilmoittivat toisilleen sisäisten menettelyidensä päätökseen saattamisesta.

4 artikla

Tätä pöytäkirjaa voidaan muuttaa assosiaationeuvoston päätöksellä.

LIITE

LUETTELO PÖYTÄKIRJAN 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

Nimike	Tavaran kuvaus
0301 93	-- elävät karpit
0302 69 11	---- tuoreet tai jäädytetyt karpit
0303 21	-- taimenet (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> ja <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), ei kuitenkaan maksa, mäti tai maiti, jäädytetyt:
0303 50 00	- silli ja silakka (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), ei kuitenkaan maksa, mäti tai maiti, jäädytetyt
0303 71	-- sardiinit (<i>Sardina pilchardus</i> , <i>Sardinops spp.</i>), <i>Sardinella spp.</i> , kilohaili (<i>Sprattus sprattus</i>), jäädytetyt
0303 74	-- makrillit (<i>Scomber scomburs</i> , <i>Scomber australasicus</i> , <i>Scomber japonicus</i>), jäädytetyt
0303 79	-- muut jäädytetyt kalat:
0304 10 19	---- muista makean veden kaloista saadut fileet, tuoreet tai jäädytetyt
ex 0304 10 38	---- sillistä, silakasta tai makrillista saadut fileet, tuoreet tai jäädytetyt
ex 0304 10 91	--- muista makean veden kaloista kuin taimenesta saatu tuore tai jäädytetty liha
0304 20	- jäädytetyt fileet:
0304 90	- muu jäädytetty kalanliha:
0305 30	- kalafileet, kuivatut, suolatut tai suolavedessä, ei kuitenkaan savustetut:
0305 41 00	-- tyynenmeren lohiet (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorboscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> ja <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), merilohet (<i>Salmo salar</i>) ja tonavanjokilohet (<i>Hucho hucho</i>), savustetut
0305 49	-- muu savustettu kala, myös fileet:
0305 69	-- muu suolattu kala, ei kuitenkaan kuivattu tai savustettu, ja muu kala suolavedessä:
0306 13 30	--- Crangon-sukuun kuuluvat katkaravut, jäädytetyt
0306 23 31	---- Crangon-sukuun kuuluvat katkaravut, tuoreet, jäädytetyt tai höyryssä tai vedessä keitetyt
0306 23 39	---- muut
0307 31 10	--- sinisimpukat (<i>Mytilus spp.</i>), elävät, tuoreet tai jäädytetyt
0307 39 10	--- sinisimpukat (<i>Mytilus spp.</i>), ei kuitenkaan elävät, tuoreet tai jäädytetyt
0307 49	-- seepiat (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepioloa spp.</i>) ja kalmarit (<i>Ommastrephes spp.</i> , <i>Loligo spp.</i> , <i>Nototodarus spp.</i> , <i>Sepioteuthis spp.</i>), ei kuitenkaan elävät, tuoreet tai jäädytetyt
0307 99 13	---- venussimpukat ja muut Veneridae-heimoon kuuluvat lajit, jäädytetyt
0511 91	-- kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet:
1604 12	-- silli- ja silakkavalmisteet ja -säilykkeet:

Nimike	Tavaran kuvaus
1604 14	-- tonnikala, boniitti ja sardat (<i>Sarda spp.</i>), valmistetut tai säilötyt:
1604 19 10	--- lohikalat, muut kuin tyynenmerenlohet, merilohi ja tonavanjokilohi, valmistetut tai säilötyt
1604 19 91	---- fileet, raa'at, ainoastaan taikinalla tai korppujauholla päällystetyt, myös öljyssä esikypsytetyt, syväjäädetyt
1604 19 92	----- turskat (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>), valmistetut tai säilötyt
1604 19 93	----- lyyraturskat (<i>Pollachius virens</i>), valmistetut tai säilötyt
1604 19 94	----- kummeliturskat (<i>Merluccius spp.</i> , <i>Urophycis spp.</i>), valmistetut tai säilötyt
1604 20	- muut kalavalmisteet ja -säilykkeet
1604 30	- kaviaari ja kaviaarinkorvikkeet:
1605 20	- katkarapuvalmisteet ja -säilykkeet:
1605 90	- nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, valmistetut tai säilötyt
2301 20 00	- kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit

Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sekakomitean päätöstä ja tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sekakomitean päätöstä Latvian, Liettuan, Slovenian ja Viron kutsumiseksi kyseisten yleissopimusten sopimuspuoliksi koskevasta yhteisestä kannasta

(2002/C 291 E/05)

KOM(2002) 249 lopull. — 2002/0113(ACC)

(Komission esittämä 24 päivänä toukokuuta 2002)

PERUSTELUT

Vuonna 1987 tehdyissä yhteistä passitusmenettelyä sekä tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista koskevissa EY–EFTA-yleissopimuksissa on nykyään kahdeksan sopimuspuolta (Euroopan yhteisö, Islanti, Norja, Sveitsi, Puola, Slovakia, Tšekki ja Unkari).

Seuraavat maat ovat pyytäneet, että ne kutsuttaisiin liittymään yleissopimukseen: Bulgaria, Latvia, Liettua, Romania, Slovenia, Turkki ja Viro.

Tiedonannossaan ⁽¹⁾ Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31. toukokuuta 2001 komissio esitti suunnitelmansa ehdokasmaiden valmistelemiseksi yleissopimukseen liittymistä varten. Komission lähestymistavan ydin on se, että yleissopimukseen liittymistä hakeneet maat voidaan kutsua sopimuspuoliksi vain, jos niillä on valmiudet omaksua kutsumisen ajankohtana voimassa oleva yhteistä passitusmenettelyä sekä tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista (yhtenäisasiakirja) koskeva yhteisön säännöstö kokonaisuudessaan lainsäädännön, toiminnan ja tietokoneistamisen osalta. Viimeksi mainitusta näkökohdasta todettakoon, että yleissopimuksen sopimuspuoliksi voidaan kutsua vain maat, joilla on käytössään kutsumisen ajankohtana voimassa olevat uuden tietokoneavusteisen passitusjärjestelmän (NSTI) mukaiset lainsäädäntöä, tekniikkaa ja rahoitusta koskevat vaatimukset täyttävä tietokoneavusteinen passitusjärjestelmä.

Arvio siitä, miten maat täyttävät asetetut vaatimukset, on tehtävä jokaisen osalta erikseen. Tämä edellyttää hallinnollisten valmiuksien arvioimista sekä NSTI-liittymän yhdenmukaisuuden testaamista. Ehdokasmaat ovat parhaillaan Pharen tuella toteuttamassa tarvittavia toimenpiteitä liittyäkseen NSTI:hin jonakin suunnitelmien mukaan seuraavien 18 kuukauden aikana olevana päivänä.

Yleissopimusten sopimuspuolena EY:n olisi EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan mukaisesti neuvoston päätöksellä vahvistettava yhteinen kanta ehdotukseen kutsua uusia ehdokasmaita liittymään yleissopimukseen. Jotta yhteisen passitusjärjestelmän käytöllä olisi oikeusperusta mahdollisimman pian sen jälkeen kun on saatu selvitys siitä, että ehdokasmaa täyttää asetetut ehdot, olisi neuvoston päätöksellä parasta antaa perusta useiden maiden hyväksymiseksi alkaen ehdokasmaista, joiden odotetaan liittyvän EU:hun vuoteen 2004 mennessä, ja jättää EY:tä sekakomiteoissa edustavalle komissiolle tehtäväksi käynnistää menettely uusien kumppanimaiden kutsumiseksi liittymään kyseisiin sopimukseen.

Laillinen varmistus yhteisön taholta siitä, että ehdokasmaat täyttävät liittymisehdot, antaa välittömästi mahdollisuuden liittyä yleissopimukseen. Tämän pitäisi kannustaa kyseisiä maita jatkamaan tai todennäköisemmin lisäämään ponnistelujaan liittymiskumppanuuden mukaisten tietokoneistamista ja yhteen kytke mistä koskevien ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti. Myönteiset vaikutukset tullipassitusmenettelylle säilyvät, vaikka kyseisten maiden EU:hun liittyminen toteutuisi vähän myöhemminkin, koska yleissopimukset ovat täysin yhteisön säännösten mukaisia.

Liittymisen yleissopimukseen vahvistaa entisestään taloudellista ja poliittista integraatiota EU:n ja ehdokasmaiden välillä. Lisäksi yhteisen passitusmenettelyn käyttö voisi edistää muodollisuuksien asteittaista vähentämistä rajoilla, jotka tulevaisuudessa ovat EY:n sisäisiä. Se myös mahdollistaa sellaisen tilanteen syntymisen, johon päästään laajentumisen jälkeen, kun valvontatehtävät siirretään näiltä tulevilta sisärajoilta EY:n tuleville ulkorajoille ja sisäisille tullitoimipaikoille.

⁽¹⁾ KOM(2001) 289 lopullinen.

Yleissopimukseen liittyminen tietokoneistamisperiaatteen mukaisesti edistää siirtymistä (papereihin perustuvasta) TIR-passitusjärjestelmästä nykyaikaisempaan ja petosten osalta aukottomaan yhteisön yhteiseen passitusjärjestelmään.

Tämän neuvoston päätöksen pitäisi olla perusta ensimmäiselle Slovenialle esitettävälle liittymiskutsulle. Slovenian odotetaan täyttävän liittymisehdot vuoden 2002 lopussa. Komissio tekee ehdotukset yleissopimuksilla perustettujen sekakomiteoiden päätöksiksi ja käynnistää sellaisille ehdokasmaille osoitettavien kutsujen antamiseksi tarvittavan menettelyn, jotka täyttävät yleissopimukseen liittymisen ehtona olevat tekniset edellytykset, sen jälkeen kun komissio on kuultuaan jäsenvaltioiden tulliasiantuntijoita sen todennut.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisestä passitusmenettelystä tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ 15 artikla valtuuttaa kyseisellä yleissopimuksella perustetun sekakomitean päättämään 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden kutsumisesta liittymään kyseisen yleissopimuksen sopimuspuoliksi 15 a artiklan mukaisesti.
- (2) Tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽²⁾ 11 artikla valtuuttaa kyseisellä yleissopimuksella perustetun sekakomitean päättämään 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden kutsumisesta liittymään kyseisen yleissopimuksen sopimuspuoliksi 11 a artiklan mukaisesti,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteistä passitusmenettelyä koskevan EY-EFTA-sekakomitean Latvialle, Liettualle, Slovenialle ja Virolle osoittamat päätökset kutsua kyseiset maat yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sopimuspuoliksi.

2 artikla

Hyväksytään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista koskevan EY-EFTA-sekakomitean Latvialle, Liettualle, Slovenialle ja Virolle osoittamat päätökset kutsua kyseiset maat tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen sopimuspuoliksi.

3 artikla

Sen jälkeen kun kukin ehdokasmaa on täyttänyt liittymistä koskevat tekniset ehdot, EY:n edustaja sekakomiteoissa ehdottaa päätöksiä niiden kutsumiseksi liittymään yleissopimuksen sopimuspuoliksi ja näistä päätöksistä äänestämistä 1 ja 2 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 226, 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 134, 22.5.1987, s. 2.

Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista

(2002/C 291 E/06)

KOM(2002) 326 lopull. — 2000/0238(CNS)

(Komission esittämä 18 päivänä kesäkuuta 2002)

PERUSTELUT**1. Taustaa**

Komissio hyväksyi 20. syyskuuta 2000 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista ⁽¹⁾.

Ehdotus toimitettiin neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi siitä myönteisen lausunnon 25.–26. huhtikuuta 2001 (CES 530/2001).

Euroopan parlamentti antoi ehdotuksesta lausuntonsa 20. syyskuuta 2001 pidetyssä täysistunnossa. Se hyväksyi komission ehdotuksen, mutta esitti siihen joitakin tarkistuksia ja kehotti komissiota ottamaan ne huomioon ehdotuksessaan. Kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja Graham Watson esitteli täysistunnolle ehdotusta koskevan mietinnön, jossa esitettiin yhteensä 106 tarkistusta (A5-0291/2001) ⁽²⁾.

Neuvostossa ehdotusta on käsitelty vuonna 2001 useissa neuvotteluissa. Belgian puheenjohtajakaudella joulukuussa 2001 neuvosto hyväksyi päätelmät, joissa käsitellään tulevassa direktiivissä omaksuttua lähestymistapaa ⁽³⁾.

Laekenissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota esittämään asiasta muutetun ehdotuksen.

2. Uusi ehdotus pääpiirteittäin

Neuvoston päätelmien mukaisesti tässä ehdotuksessa esitetään jäsenvaltioissa toteutettaville turvapaikkamenettelyille uudenlaista järjestelyä ja muutetaan useita komission alkuperäiseen ehdotukseen sisältyneitä vähimmäisvaatimuksia.

Lisäksi ehdotuksessa otetaan huomioon eräitä Euroopan parlamentin tekemiä tarkistuksia, jotka koskevat sekä johdanto-osan kappaleita että itse säädösehdotusta.

Ehdotukseen on tehty seuraavat keskeiset muutokset:

1. Eräiden jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin esittämien ehdotusten mukaisesti lähes kaikkia luvussa II esitettyjä takeita on muutettu; niitä on joko tiukennettu parantamalla turvapaikanhakijoille myönnettävän suojelun tasoa tai eritelty siten, että otetaan huomioon käytännössä esiintyvät erityiset olosuhteet tai poikkeukset, väärinkäytösten ehkäisemiseen tarkoitetut menetelmät tai suojakeinot sekä eräät kansalliset olosuhteet tai erityispiirteet.
2. Entisessä III ja IV luvussa esitetty menettelyjen luokittelu on järjestetty uudelleen neuvoston päätelmien mukaisesti. Sen sijaan, että tutkittaisiin erillisessä menettelyssä, otetaanko hakemus käsiteltäväksi vai ei, olisi mahdollista käsitellä hakemukset, joilta tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, nopeutetussa menettelyssä.

⁽¹⁾ KOM(2000) 578 lopull. (EYVL C 62 E, 27.2.2001, s. 231).

⁽²⁾ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 94.

⁽³⁾ (15107/1/REV 1). Lehdistötiedote 14581/01 (Presse 444), 2396. neuvoston istunto, Oikeus- ja sisäasiat sekä pelastuspalvelu, Bryssel, 6. ja 7. joulukuuta 2001.

3. Eräiden jäsenvaltioiden esittämien ehdotusten mukaisesti otetaan käyttöön erityisvaatimukset, jotka koskevat kahta uutta erityyppistä nopeutettua menettelyä: menettely, jossa tutkitaan rajalla tai maahantulon yhteydessä tehdyt hakemukset, ja menettely, jossa arvioidaan tarvetta aloittaa myöhemmin tehtyä uutta hakemusta koskeva uusi menettely.
4. Hakemuksiin, joilta tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, sisällytetään uusia tapauksia, kun taas nopeutettujen menettelyjen mukaan voidaan käsitellä muuntyyppisiä hakemuksia, joiden yhteydessä on todisteita hakijan väärinkäytöksistä tai pyrkimyksistä käyttää menettelyä hyväkseen.
5. Velvollisuus asettaa kohtuullinen määräaika päätöksenteolle tavanomaisessa menettelyssä ja pitää tämän määräajan noudattamatta jättämistä kielteisenä päätöksenä, josta hakija voi valittaa, sekä muutoksenhakuelimiiä koskeva velvollisuus tehdä päätökset kohtuullisen määräajan kuluessa on poistettu.
6. Velvollisuus ottaa käyttöön kaksiasteinen muutoksenhakujärjestelmä, jossa tuomioistuimella on toimivalta tarkastella päätöstä ainakin yhdessä oikeusasteessa, korvataan yhteisön lainsäädännön yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti jokaisen turvapaikanhakijan oikeudella saada hakemustaan koskevan päätöksen suhteen tehokas oikeussuoja tuomioistuimessa. Näin jäsenvaltiot voivat itse päättää päätöksen uudelleentarkasteluun tai sitä koskevaan valitukseen liittyvistä järjestelyistä.
7. Euroopan parlamentin esittämän tarkistuksen mukaisesti esitetään, että tämän turvapaikkadirektiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti vähintään kahden vuoden välein.

Artiklakohtaiset perustelut

Johdanto-osan kappaleet

Johdanto-osan kappaleita on muutettu artikloihin tehtyjen muutosten mukaisesti. Niissä on otettu huomioon (ainakin osittain) Euroopan parlamentin tekemät tarkistukset 2, 3, 4, 5, 8, 11, 17 ja 21.

I luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Tässä artiklassa esitetään direktiivin tavoitteet.

2 artikla

Tässä artiklassa määritellään direktiiviehdotuksen eri säännöksissä käytetyt käsitteet ja termit. Muutoksenhakua koskevaan lukuun tehtyjen muutosten vuoksi "muutoksenhakutuomioistuimen", "valituselimen" ja "päätöksen" määritelmät poistetaan tarpeettomina. Viittaus määrittävän viranomaisen "oikeudelliseen" luonteeseen sekä viittaukset eri säilöönottopaikkoihin on poistettu tarpeettomina. "Edustajan" määritelmä on lisätty, jotta voidaan antaa selkeä kuvaus niistä henkilöistä tai järjestöistä, jotka voivat toimia ilman huoltajaa tulevien alaikäisten edustajina jäsenvaltioissa. Määritelmä on ilman huoltajaa tulevista alaikäisistä kolmansien maiden kansalaisista vuonna 1997 annetun, kolmanteen pilariin kuuluva päätöslauselman mukainen. "Pakolaisen" käsite on tässä muutetussa ehdotuksessa määritelty samalla tavoin kuin ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta (KOM(2001) 510 lopullinen). Otetaan käyttöön erillinen määritelmä "lainvoimaiselle päätökselle", jotta säädöksestä voidaan tehdä juridisesti selkeämpi.

3 artikla

Viittaus Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten turvapaikasta tehtyyn pöytäkirjaan, joka on liitetty Euroopan yhteisön perustamissopimukseen, on siirretty johdanto-osan kappaleeseen.

4 artikla

Euroopan parlamentin tarkistuksen nro 18 mukaisesti on lisätty uusi artikla, jossa korostetaan, että jäsenvaltiot voivat säätää menettelyjä koskevista suotuisammista vaatimuksista.

II luku

Pääperiaatteet ja takeet

5 artikla

Entistä 4 artiklaa on muutettu lähinnä siten, että siinä on otettu huomioon eräitä neuvostossa asiantuntijatasolla esitettyjä ehdotuksia.

1. Tässä kohdassa varmistetaan, että jäsenvaltiot eivät hylkää turvapaikkahakemusta tai jätä sitä käsittelemättä vain siksi, ettei sitä ole tehty mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Tässä ei varsinaisesti kielletä asettamasta määräaikoja suojelun hakemiselle, vaan kielletään käyttämästä määräajan umpeutumista verukkeena sille, että hakemusta ei oteta tutkittavaksi asianmukaisella tavalla.
2. Toisen kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakemus on tehtävä henkilökohtaisesti. Tämä tarkoittaa, että tällaisessa tapauksessa asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja ei voi toimia edustamansa henkilön puolesta.
3. Vaikka hakemukset yleensä tehdään henkilökohtaisesti, kuten 2 kohdassa edellytetään, eräissä jäsenvaltioissa hakemus on mahdollista tehdä myös toisen henkilön puolesta. Tämä käytäntö hyväksyttiin entisen 4 artiklan 4 kohdassa, ja tämän ehdotuksen tässä ja seuraavassa kohdassa esitetään eräitä siihen liittyviä lisätakeita. Artiklan 3 kohdassa säädetään henkilöistä, jotka eivät pysty itse tekemään hakemusta (kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä ikärajaa nuoremmat alaikäiset ja ilman huoltajaa tulevat alaikäiset, joiden puolesta hakemuksen tekee heidän edustajansa).
4. Toisaalta tässä kohdassa säädetään vähimmäistakeista siinä tapauksessa, että jäsenvaltiot haluaisivat säätää lainsäädännössään, että hakija voi tehdä turvapaikkahakemuksen myös huollettavanaan olevien henkilöiden puolesta (puoliso, alaikäiset lapset jne.). Väärin tulkintojen ja väärinkäytösten estämiseksi asianomaisen henkilön on nimenomaisesti pyydettävä, että hänen puolestaan tehdään hakemus. Tämä merkitsee sitä, että henkilö ei enää tämän jälkeen voi tehdä erillistä hakemusta. Jos hän kuitenkin tekee erillisen hakemuksen, jäsenvaltiot voivat hylätä sen aiemman hakemuksen perusteella.
5. Tämän kohdan tarkoituksena on varmistaa, että sen jälkeen kun hakemus on tehty jossakin jäsenvaltiossa, pakolaisaseman määrittämiseen tähtäävä menettely on aloitettava välittömästi, vaikka muodolliset vaatimukset onkin täytettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti (esim. hakemuslomakkeen täyttämisen, ilmoittautumisen tiettyyn paikkaan tunnistamista varten).
6. Tähän kohtaan on otettu kaksi velvollisuutta, jotka aiemmin esitettiin eri artikloissa: velvollisuus varmistaa, että kaikilla viranomaisilla, joihin turvapaikanhakija saattaa ottaa yhteyttä jäsenvaltion alueella tai sen rajalla, on ohje toimittaa hakemukset toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi (entinen 4 artiklan 3 kohta) ja velvollisuus antaa kyseisten viranomaisten henkilöstölle tarvittava koulutus (entinen 14 artiklan 1 kohdan a alakohta).

6 artikla

1. Tämän artiklan soveltamisalaa on selkeytetty lisäämällä siihen viittaus määrittävään viranomaiseen. Velvollisuus koskee hakijan oikeutta jäädä maahan, kunnes asiassa on tehty ensimmäinen päätös. Oikeus jäädä maahan myös uudelleentarkastelun tai valituksen käsittelyn ajaksi riippuu 33 ja 34 artiklan soveltamisesta.
2. Toisessa kohdassa viitataan uuteen artiklaan, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa myöhemmin tehtyihin uusiin hakemuksiin erityistä menettelyä (ks. 33 ja 34 artikla). Jäsenvaltiot voisivat alustavan käsittelyn perusteella tutkia, onko olemassa perusteltu syy "aloittaa uusi menettely". Sen jälkeen kun on päätetty, että niin ei tehdä, jäsenvaltiot voivat poistaa hakijat alueeltaan aiemman päätöksen perusteella. Uudelleentarkastelun tai valituksen lykkäävää vaikutusta käsitellään IV luvussa.

7 artikla

Entinen 6 artikla, 13 artiklan 1 kohta ja 14 artiklan 1 kohdan d alakohta on koottu yhdeksi artiklaksi, jonka otsikkona on "Hakemusten käsittelyä koskevat vaatimukset". Vaatimukset on koottu yhteen, koska ne kaikki koskevat pakolaisaseman määrittämiseen tähtäävän oikeudenmukaisen ja tehokkaan menettelyn keskeisiä tekijöitä. Ehdotuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa on entisen 14 artiklan 1 kohdan d alakohdassa esitetty velvollisuus jaettu velvollisuudeksi hankkia tietoa lähtömaasta ja velvollisuudeksi toimittaa se edelleen henkilöstölle, joka käsittelee hakemukset ja tekee niitä koskevat päätökset. Toisessa kohdassa on vain vähän sisältöön liittyviä muutoksia.

8 artikla

Oikeudenmukaisen ja tehokkaan menettelyn käsitteen pitäisi näkyä myös varsinaisia päätöksiä koskevissa muodollisissa ja aineellisissa vaatimuksissa. Nämä vaatimukset sisältyivät aiemmin hakijoille myönnettäviä menettelyllisiä takeita koskevaan artiklaan. Nyt esitetään, että ne siirrettäisiin erilliseen artiklaan, joka noudattelisi jotakuinkin entisen 7 artiklan d alakohdan sanamuotoa.

9 artikla

Tässä artiklassa esitetään takeet, jotka koskevat kaikkia turvapaikanhakijoita sinä aikana, kun määrittävä viranomaiskäsittelee heidän hakemustaan joko nopeutetussa tai tavanomaisessa menettelyssä. Entiseen 7 artiklaan on tehty useita olennaisia muutoksia neuvostossa käytyjen keskustelujen pohjalta.

Artiklan 1 kohtaa on täsmennetty seuraavasti.

- a) Tiedottamista koskevassa säännöksessä korostetaan, että hakijalle on annettava tietoa ajoissa, niin että hän voi sekä käyttää oikeuksiaan että täyttää hänelle asetetut velvollisuudet tämän direktiivin mukaisesti. Tiedottamiskeinoja ei määritellä. Kuten Euroopan parlamentti ehdottaa tarkistuksessaan nro 23, tiedot voidaan antaa myös painetun tiedotteen muodossa; tämä voi olla esimerkiksi menettelystä laadittu vakimuotoinen tiedote kielellä, jota hakijan voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Muutoksen tarkoituksena on myös korostaa, ettei kaikkia tietoja tarvitse välttämättä antaa kerralla, kunhan ne annetaan riittävän ajoissa, jotta hakija voi käyttää oikeuksiaan ja täyttää hänelle kuuluvat velvollisuudet.
- b) Tässä kohdassa todetaan nyt selkeästi, että jäsenvaltioiden on ainakin varmistettava, että kun hakija kutsutaan kuultavaksi ennen kuin asiasta tehdään ensimmäinen päätös – riippumatta siitä, onko kyseessä 10–12 artiklassa tarkoitettu tai mikä tahansa muu menettelyn tähän vaiheeseen kuuluva haastattelu – hänen käyttöönsä on annettava tulkki.
- c) Sen sijaan, että jäsenvaltioiden olisi annettava hakijalle mahdollisuus ottaa yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun (tämän edustajaan) tai muihin päävaltuutetun puolesta toimiviin pakolaisapujärjestöihin, jäsenvaltioiden velvollisuus on vain olla epäamattä hakijalta tällaista mahdollisuutta.
- d) Tässä alakohdassa esitetään tiedoksiantamisen käsite ja korostetaan, että hakijaa koskeva päätös on annettava hänelle tiedoksi virallisesti. Tämän tulisi kuulua vähimmäisvaatimuksiin lainsäädännön yhdenmukaistamisen ensimmäisessä vaiheessa. Säännöksessä asetetaan kaksi velvollisuutta. Ensinnäkin turvapaikanhakijaa koskeva ensimmäinen päätös olisi annettava hänelle tiedoksi kohtuullisen ajan kuluessa päätöksen tekemisestä. Toiseksi päätös olisi annettava tiedoksi asianmukaisella tavalla. Tiedoksiannon yhteydessä olisi varmistettava, että hakija saa päätöksen henkilökohtaisesti. Tämä voidaan varmistaa lähettämällä päätös postitse hakijan antamaan osoitteeseen tai toimittamalla se hänelle henkilökohtaisesti (esim. vastaanottokeskuksessa, missä hän odottaa menettelyn tulosta). Jotta voitaisiin sallia joustavuus tämän mahdollisesti laajavaikutteisen velvollisuuden soveltamisessa, ehdotukseen on lisätty mahdollisuus antaa päätös tiedoksi myös hakijaa edustavalle asianajajalle tai muulle oikeudelliselle neuvonantajalle, jos hakijalla on tällainen käytössään. Edustamisella tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että asianajaja tai oikeudellinen neuvonantaja esiintyy tiettyjä virallisia oikeustoimia tehtäessä hakijan puolesta. Jos päätöstä ei voida antaa tiedoksi siten kuin edellä on kuvattu esimerkiksi siksi, että hakija on kadonnut, päätös olisi annettava tiedoksi jollakin muulla sopivalla tavalla. Kansallisesta käytännöstä riippuen se voitaisiin tehdä esimerkiksi julkaisemalla päätös virallisessa lehdessä tai toimittamalla päätös hakijan viimeiseen tunnettuun osoitteeseen tai sellaiselle asianajajalle tai muulle oikeudelliselle neuvonantajalle, jonka tiedetään viimeksi edustaneen hakijaa. Katoaminen ei siis saisi estää päätöksen tiedoksiantamista.

- e) Päätöstä ei tarvitse käänntää kielelle, jota hakija ymmärtää; tätä ei vaadittu myöskään alkuperäisessä ehdotuksessa. Koska useimmat hakijat eivät pysty lukemaan tai eivät täysin ymmärrä jäsenvaltion virallista kieltä, heille olisi ainakin ilmoitettava päätöksen keskeinen sisältö kielellä, jota heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Jäsenvaltiot ovat ehdottaneet, että säädöksessä olisi mainittava, että hakijaa avustavan asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan olisi periaatteessa huolehdittava tästä (tulkin avustuksella). Jos hakijalla ei ole käytettävissään tällaista apua, jäsenvaltioiden on kuitenkin itse huolehdittava siitä, että päätöksen sisältö ilmoitetaan hakijalle muulla tavoin samaa periaatetta noudattaen. Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi liittää päätökseen (vakiomuotoisen) tiedotteen.

Artiklan 2 kohta korvaa entisen 8 artiklan 3 kohdan. Artiklan 3 kohdassa säädetään, että useimpia takeita on sovellettava myös valituksen tai uudelleentarkastelun käsittelyn aikana. Siinä vaiheessa ei kuitenkaan ole tarpeen soveltaa kaikkia edellä lueteltuja takeita. Artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettu velvollisuus ilmoittaa hakijalle (koko) noudatettavasta menettelystä on joka tapauksessa jo täytetty asian ensimmäisen käsittelyn yhteydessä. Sen sijaan e alakohdassa mainitun velvollisuuden osalta kansallista tasoa pidetään soveliaimpana tasona säännellä muutoksenhakuilinten päätösten tiedoksiantamista asianomaiselle.

10 artikla

Uuden ehdotuksen 10, 11 ja 12 artiklassa esitetään henkilökohtaista haastattelua koskevat vaatimukset, joissa annetaan hakijoille tarvittavat takeet ja annetaan jäsenvaltioille tarkoituksenmukaiset mahdollisuudet joustoon. Entinen 8 artikla on jaettu kolmeksi eri säännökseksi, joissa esitetään haastattelun tekemistä koskevan velvollisuuden henkilöitä koskeva soveltamisala, haastattelutilannetta koskevat objektiiviset vaatimukset sekä henkilökohtaisen haastattelun (tuloksen) merkitys osana hakijan aseman määrittämiseen tähtävää menettelyä.

Ehdotuksen 10 artikla koskee hakijoita, jotka kutsutaan henkilökohtaiseen haastatteluun ennen kuin määrittävä viranomais on tehnyt asiassa päätöksen. Artikla korvaa entisen 8 artiklan 1 ja 5 kohdan. Menettelyn vaiheesta ja luonteesta riippuen tässä artiklassa tarkoitetaan joko henkilökohtaista haastattelua, jossa selvitetään hakemuksen käsiteltäväksi ottamisen edellytyksiä ja/tai sen sisältöä, tai hakemuksen sisältöä koskevaa haastattelua.

Artiklan 1 kohdassa on säilytetty täysimääräisesti periaate, jonka mukaan jokaisella turvapaikanhakijalla tulisi olla mahdollisuus esittää asiansa henkilökohtaisessa haastattelussa. Kuten kaikissa hallinnollisissa menettelyissä, tietojenvaihto on tärkeää, jotta päätös voidaan tehdä olennaisten tosiseikkojen perusteella. Turvapaikkamenettelyt poikkeavat yleensä muista hallinnollisista menettelyistä siinä, että turvapaikanhakijat eivät aina pysty esittämään hallintoviranomaisille selkeitä kirjallisia todisteita siitä, että he tarvitsevat kansainvälistä suojelua. Koska määrittävän viranomaisen on miltei kaikissa turvapaikkatapauksissa arvioitava hakijan ja/tai hänen lausumiensa luotettavuutta kaikkien käytettävissä olevien tosiseikkojen perusteella, on asianmukaisen arvioinnin ehdottomana edellytyksenä, että hakijat voivat mahdollisimman monissa tapauksissa esittää nämä seikat henkilökohtaisesti esimerkiksi haastattelussa.

Mahdollisuus lykätä henkilökohtaista haastattelua myöhempään ajankohtaan jätetään kansallisten viranomaisten harkintaan.

Käytännössä on todettu, että henkilökohtainen haastattelu ei ole tarpeen eräissä tapauksissa ja että tästä olisi säädettävä myös tässä direktiivissä. Periaatteeseen tehdyt neljä poikkeusta esitetään artiklan 2 kohdassa, ja ne perustuvat entisen 8 artiklan 5 kohdassa kuvattuihin tapauksiin. Tätä pidetään tyhjentävänä luettelona tapauksista, joissa jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta tarjota hakijalle mahdollisuutta haastatteluun. Kaikissa muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle on ainakin tarjottu mahdollisuutta haastatteluun. Sillä, käyttääkö hakija mahdollisuutta hyväkseen vai ei, ei ole tässä yhteydessä merkitystä. Tämän vuoksi 4 kohdassa säädetään, että määrittävä viranomais voi tehdä asiassa päätöksen, vaikka haastattelua ei olisikaan tehty. Näin hakijan aseman määrittämiseen tähtävä menettely saadaan päätökseen myös tällaisissa tapauksissa.

Edellä esitetyn periaatteen tukemiseksi tarvitaan säädös siltä varalta, että asian kannalta olennaisia tosiseikkoja ei voida esittää henkilökohtaisessa haastattelussa hakijasta riippumattomista syistä. Tämän vuoksi 3 kohdassa säädetään, että 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijalle on tarjottava ennen määrittävän viranomaisen päätöksentekoa henkilökohtaisen haastattelun sijaan mahdollisuus esittää huomautuksia, tarvittaessa asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan ja/tai (jos kyseessä on alaikäinen) edustajan välityksellä.

11 artikla

Ehdotuksen 11 artiklaan on koottu säännökset, jotka koskevat henkilökohtaisen haastattelun järjestämiseen liittyviä vaatimuksia. Sen 1 kohta on sama kuin entisen 8 artiklan 4 kohta. Artiklan 2 kohdassa varmistetaan yleisellä tasolla, että henkilökohtaiset haastattelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakija pystyy esittämään hakemuksensa perusteet kattavasti; tämä tarkoittaa mm. mahdollisuutta vaikuttaa tulkin valintaan. Kohta korvaa entisen 8 artiklan 7 kohdan, jossa säädettiin ainoastaan sukupuoleen liittyvien näkökohtien ottamisesta huomioon haastattelussa. Artiklan 2 kohdan b alakohdan viimeisessä virkkeessä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää taloudellisista syistä jonkin yleisemmän kielen tulkkia silloin kun siitä ei aiheudu haittaa hakijan eduille.

12 artikla

Tässä artiklassa erotetaan toisistaan kaksi eri tilannetta, jotka koskevat haastattelusta laadittavan pöytäkirjan merkitystä menettelyn kannalta. Siinä on koottu yhteen entisen 8 artiklan 2 ja 6 kohta ja täsmennetty niiden sanamuotoa.

1. Tässä kohdassa säädetään velvollisuudesta laatia kaikista henkilökohtaisista haastatteluista pöytäkirja.
2. Oikeudenmukaisen ja tehokkaan menettelyn periaatteen mukaisesti tässä kohdassa asetetaan yleinen sääntö, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat saavat aina riittävän ajoissa tutustua haastattelupöytäkirjaan, jonka perusteella päätös on tehty tai tehdään. Näin hakija voi käyttää muutoksenhakuoikeuttaan asianmukaisella tavalla, ja se antaa myös muutoksenhakuelimille mahdollisuuden tarkistaa tarvittaessa, että päätös on tehty asianmukaisten tietojen perusteella. Säännöksessä korostetaan, että tämä velvollisuus ei koske enää pelkästään tavanomaista menettelyä.
3. Säännöksessä säädetään myös joissakin jäsenvaltioissa esiintyvistä erityistilanteista, jossa hakijaa pyydetään hyväksymään haastattelupöytäkirjan sisältö. Jos hyväksyntää pyydetään, on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus vaatia tai ehdottaa pöytäkirjassa mahdollisesti esiintyvien käännösvirheiden tai väärinymmärrysten korjaamista. Päätöksentekomenettelyn tehokkuuden varmistamiseksi ehdotetaan täydentävää säännöstä siltä varalta, että hakija kieltäytyy hyväksymästä haastattelupöytäkirjan sisältöä. Tällaisessa tilanteessa jäsenvaltioiden tulisi voida tehdä päätös turvapaikkahakemuksesta.

13 artikla

Entinen 9 artikla (oikeusapu) on jaettu kahdeksi eri artiklaksi.

Ehdotuksen 13 artiklassa säädetään oikeudesta oikeusapuun turvapaikkamenettelyn aikana ja 14 artiklassa oikeudesta käyttää asianajajaa tai muuta oikeudellista neuvonantajaa. Oikeusavulla tarkoitetaan tässä mitä tahansa turvapaikkatutkintaan liittyvää apua tai hakijan edustamista riippumatta siitä, kuka tällaista oikeusapua antaa. Kyseessä voi olla asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja, jolla on kansallisen lainsäädännön mukainen pätevyys.

13 artiklassa täydennetään ehtoja, jotka hakijan on täytettävä saadakseen maksutonta oikeusapua kielteisen päätöksen saamisen jälkeen.

1. Artiklan 1 kohdassa asetetaan yleinen sääntö, jonka mukaan hakijalla on oikeus oikeusapuun ja edustajaan. Jokaisella hakijalla on oltava myös käytännössä mahdollisuus neuvotteluun (aiemmin: olla yhteydessä) asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan kanssa turvapaikkahakemukseensa liittyvissä asioissa menettelyn kaikissa vaiheissa, myös kielteisen päätöksen saamisen jälkeen.
2. Artiklan 2 kohdassa asetetaan sääntö, jonka mukaan hakijalla on kielteisen päätöksen saamisen jälkeen oikeus saada oikeusapua maksutta. Eräiden jäsenvaltioiden ehdotuksen mukaisesti asetetaan uusia ehtoja maksuttoman oikeusavun myöntämiselle sen jälkeen kun määrittävä viranomainen on tehnyt hakijalle vastaisen päätöksen. Hakijoiden on ensinnäkin pyydettävä tällaista apua. Toiseksi jäsenvaltiot voivat säätää avun tarpeellisuuden tutkimisesta. Tällaiseen tutkimukseen voi sisältyä varojen riittävyteen ja hakemuksen aiheellisuuteen liittyvien tekijöiden punnitseminen. Silloin kun jäsenvaltiot soveltavat tällaisia testejä, yhteisön lainsäädännössä ei pitäisi määritellä yksityiskohtaisesti niiden perusteita eikä sovellettavaa menettelyä, vaan säätää ainoastaan menettelyllisistä takeista. Siksi esitetään, että direktiivissä ainoastaan vahvistettaisiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa esitetyt säännöt. Kolmanneksi jäsenvaltiot voivat rajoittaa maksuttoman oikeusavun myöntämisen koskemaan ainoastaan niitä asianajajia tai muita oikeudellisia neuvonantajia, jotka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja/tai edustamaan turvapaikanhakijoita. Tämä tarkoittaa sitä, että hakijat voivat valita vapaasti asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan, mutta eivät siinä tapauksessa voi vedota oikeuteen saada maksutonta oikeusapua.

14 artikla

Tässä artiklassa säädetään kolmesta asianajajia ja muita oikeudellisia neuvonantajia koskevasta oikeudesta: oikeus tutustua hakijan asiakirjakansioon, oikeus vierailla hakijan luona suljetuilla alueilla ja oikeus olla mukana tämän henkilökohtaisessa haastattelussa. Ensimmäisessä ja kolmannessa kohdassa mainitut oikeudet ovat uusia.

1. Asianajajalla tai muulla oikeudellisella neuvonantajalla on oltava oikeus tutustua hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, niin että hän voi ajaa asiakkaansa etuja asianmukaisella tavalla kaikissa tilanteissa. Tämä sääntö ei kuitenkaan tarkoita, että kyseisten henkilöiden tulisi voida tutustua asiakirjakansioon milloin tahansa tai että heillä olisi oikeus tutustua kaikkiin siinä oleviin tietoihin. Jäsenvaltioilla on oikeus pitää voimassa tätä koskevat käytännön järjestelyt. Hakijan asiakirjakansiossa säilytettävistä tiedoista säädetään vain, että jäsenvaltioille asetettu velvollisuus taata oikeus tietoihin tutustumiseen koskee ainoastaan niitä tietoja, joita IV luvussa tarkoitettujen viranomaiset todennäköisesti tutkivat.

Entisen 9 artiklan 2 kohtaa on tarkistettu niin, että taustalla oleva periaate tulee paremmin esiin. Lisäksi määrittellään jäsenvaltioiden velvollisuudet myöntää suljetuilla alueilla oleskeleville turvapaikanhakijoille oikeus asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan käyttämiseen. Nyt ehdotetaan, että jäsenvaltiot voivat valvoa pääsyä ainoastaan suljetuilla alueilla oleskelevien turvapaikanhakijoiden luo, missä valvonta on tarpeen alueen turvallisuuden tai turvapaikkahakemuksen tehokkaan tutkinnan varmistamiseksi. Viittaus oikeusavun laatuun on korvattu viittauksella kyseisten alueiden turvallisuuteen. Jotta voidaan varmistaa turvapaikkatutkinnan tehokkuus näillä alueilla ja erityisesti se, että päätökset tehdään kansallisen lainsäädännön asettamassa määräajassa, jäsenvaltiot voivat halutessaan säätää siitä, milloin ja kuinka kauan asianajajat tai muut oikeudelliset neuvonantajat voivat vierailla turvapaikanhakijoiden luona. Toiseksi oikeus ei koske keitä tahansa asianajajia vaan ainoastaan sellaisia asianajajia ja muita oikeudellisia neuvonantajia, jotka todella avustavat ja/tai edustavat suljetulla alueella oleskelevia turvapaikanhakijoita. Lisäksi artiklassa lisätään Euroopan parlamentin tarkistuksen nro 34 mukaisesti, että tämän kohdan perusteella tehtävien rajoitusten on oltava ehdottoman välttämättömiä edellä kuvattujen päämäärien kannalta eikä niitä pitäisi milloinkaan määrätä siksi, että oikeus oikeusavun saamiseen on käytännössä peruttu.

2. Toisin kuin entisen 9 artiklan 3 kohdassa, tässä säännöksessä edellytetään, että asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja voi olla läsnä paitsi henkilökohtaisessa haastattelussa myös nopeutettuun menettelyyn liittyvissä haastatteluissa. Lisäksi sanamuotoa on hieman muutettu.

15 artikla

Tässä artiklassa säädetään tarvittavista menettelyllisistä lisätakeista ilman huoltajaa tuleville alaikäisille joulukuussa 1998 hyväksytyin Wienin toimintasuunnitelman ja tulostaulun mukaisesti.

Artiklan 1 kohdassa täsmennetään menettelylliset takeet, jotka on annettava kaikille ilman huoltajaa tuleville alaikäisille riippumatta siitä, minkä menettelyn mukaan heidän hakemuksensa käsitellään. Määrittelyä on muutettu (edustajan käsitteen käyttöönotto), ja viittaus 10 artiklan 3 kohtaan on osoittautunut tarpeelliseksi (mahdollisuus olla kutsumatta alaikäistä hänen turvapaikkahakemustaan koskevaan henkilökohtaiseen haastatteluun). Tässä on säilytetty ennallaan alkuperäisen ehdotuksen ajatus, jonka mukaan ilman huoltajaa tulleen alaikäisen edustaja voisi tarvittaessa keskustella tämän kanssa siitä, onko turvapaikkamenettelyä tarpeen jatkaa, jos tarjolla on myös muita vaihtoehtoja.

Artiklan 2 kohdassa keskitytään edellytyksiin, joiden mukaan ilman huoltajaa tulleen alaikäisen hakemus on käsiteltävä ja sitä koskeva päätös tehtävä. Tässä on yhdistetty entisen 10 artiklan 2 kohta sekä 14 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta. Vähimmäisvaatimuksena on, että henkilökohtaisen haastattelun suorittajalla on oltava tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista (a alakohta). Tämä koskee myös virkamiestä, joka tekee hakemusta koskevan päätöksen (b alakohta).

Artiklan 3 kohdassa säädetään kaksi menettelyllistä takeita, jotka koskevat ilman huoltajaa tulevien alaikäisten iän määrittämiseksi tehtäviä lääketieteellisiä tutkimuksia. A alakohta on karsittu käsittämään vain olennaisen eli velvollisuuden ilmoittaa ilman huoltajaa tulevalle alaikäiselle siitä, että tällainen lääketieteellinen tutkimus voidaan tehdä. Ilman huoltajaa tuleva alaikäinen voi kieltäytyä lääketieteellisestä tutkimuksesta, mutta kieltäytyminen ei saisi estää määrittävää viranomaista tekemästä hänen hakemustaan koskevaa päätöstä. Jotta voidaan varmistaa, että hakemus arvioidaan oikeudenmukaisesti, esitetään lisättäväksi tae, jonka mukaan hakemusta ei saa hylätä ainoastaan siksi, että alaikäinen on kieltäytynyt lääketieteellisestä tutkimuksesta. Tae on samanlainen kuin 12 artiklan 2 kohdan tae, joka koskee kieltäytymistä vahvistaa haastattelupöytäkirja. Sanomattakin on selvää, että ilman huoltajaa tulevien alaikäisten iän määrittämiseksi tehtävissä lääketieteellisissä tutkimuksissa noudatettavien tutkimusmenetelmien on oltava turvallisia ja ihmisarvoa kunnioittavia. Entisen 10 artiklan 3 kohdan a alakohta on poistettu.

16 artikla

Tässä artiklassa esitetään kaikkiin turvapaikkahakemuksiin sovellettavat tutkintaa koskevat vaatimukset. Entiseen 25 artiklaan on tehty lähinnä sanamuotoa koskevia muutoksia. Se on kuitenkin siirretty päätöksentekomenettelyjä koskevan luvun tavanomaisia menettelyjä koskevasta jaksosta pääperiaatteita ja takeita koskevaan lukuun, koska nopeutetun menettelyn mukaan toimittaessa on neuvoston päätelmien mukaisesti suoritettava itsenäinen tutkinta Geneven yleissopimuksen perusteella. Vaatimuksia on näin ollen sovellettava täysimääräisesti myös nopeutetun menettelyn yhteydessä.

17 artikla

Ehdotuksen 17 artiklassa säädetään vähimmäissäännöt säilöönottotapausten lainmukaisuuden arvioimiseksi, mutta lähestymistapa on erilainen kuin entisessä 11 artiklassa. Sen sijaan että luettelaisiin tyhjentävästi säilöönoton lailliset perusteet, ehdotetaan, että ensimmäisessä yhdenmukaistamisvaiheessa yhteisön lain-säädannössä säädettäisiin ainoastaan takeet poikkeuksille, jotka koskevat periaatetta, että turvapaikanhakijaa ei pidä ottaa säilöön vain siksi, että hän on turvapaikanhakija. Artiklan 1 kohdassa luetelluilla takeilla on kaksi merkitystä: toisaalta niissä kuvataan yleisellä tasolla säilöönoton tarkoitus turvapaikkamenettelyssä ja toisaalta ne muodostavat menettelylliset takeet. Yksittäistapauksissa säilöönoton tarkoituksena tulisi jäsenvaltioissa olla turvapaikkahakemuksen tutkinnan tehokkuuden varmistaminen tai turvapaikanhakijan pakeneamisen estäminen. Toisaalta menettelylliset takeet liittyvät siihen, että säilöönotto tapahtuu kansallisessa laissa tai asetuksessa esitetyn menettelyn mukaisesti ja että jokaista yksittäistä turvapaikanhakijaa koskeva säilöönottomääräys on joko objektiivisesti välttämätön asian tehokkaan tutkinnan kannalta tai, jos on olemassa riski, että hakija pakenee, määräys perustuu ainoastaan hakijan henkilökohtaiseen käytökseen. Lisäksi säilöönottomääräyksen oikeudellisia perusteita olisi tarkasteltava uudelleen sekä määräyksen antamisen jälkeen että myöhemmin. Asianomaisilla tuomioistuimilla tulisi olla tarvittava toimivalta tarkastella uudelleen tämän säännöksen perusteella annettuja säilöönottomääräyksiä.

Eräiden jäsenvaltioiden käytännön mukaisesti 2 kohdassa otetaan käyttöön mahdollisuus, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa hakijat säilöön menettelyn alussa voidakseen tehdä päätöksen nopeasti. Kahden viikon määräaika on tarkoitettu perustakeeksi väärinkäyttöä vastaan.

On syytä korostaa, että 16 artiklan soveltamisala on rajoitettu koskemaan ainoastaan menettelyn sitä vaihetta, jossa turvapaikkahakemus on määrittävän viranomaisen käsiteltävänä. Artiklan 1 kohdan sanamuodosta seuraa, että muihin syihin (kansalliseen turvallisuuteen, rikosoikeudellisiin menettelyihin yms.) liittyvät kansalliset säilöönottopolitiikat säilyvät ennallaan. Jäsenvaltiot voivat myös säätää menettelyn muissa vaiheissa tehtävästä säilöönotosta, kuten säilöönotosta sen varmistamiseksi, että turvapaikanhakija voidaan poistaa maasta, tai turvapaikanhakijan säilöönottamisesta sen jälkeen kun hänen hakemuksensa on hylätty.

18 artikla

Jotta voitaisiin lujittaa menettelyjä, joiden mukaan turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastaava EU:n jäsenvaltio määritetään, esitetään, että jäsenvaltiot voivat ottaa säilöön hakijan, joka odottaa siirtoa toiseen jäsenvaltioon. Tätä säännöstä ei pitäisi sisällyttää 17 artiklaan, koska sen soveltamisaika poikkeaa kyseisessä artiklassa tarkoitetuista tapauksista; siirto toiseen jäsenvaltioon tapahtuu vasta sen jälkeen, kun on todettu, että hakemusta ei oteta käsiteltäväksi. Ehdotuksessa neuvoston asetukseksi perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määräämiseksi (KOM(2001) 447 lopull.) säädetään, että siirron on tapahduttava kuuden kuukauden kuluessa. Jos hakija on jo otettu säilöön, siirtoa tulisi kiirehtiä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että säilöönotto voisi tässä tapauksessa kestää enintään kuukauden.

19 artikla

19 ja 20 artikla muodostavat merkittävän lisäyksen alkuperäisen ehdotuksen vähimmäisvaatimuksiin nähdessä. Ne perustuvat asiantuntijoiden käymään laajaan keskusteluun entisessä 16 artiklassa säädetyistä periaatteista. Tehokkuuden vuoksi on välttämätöntä säätää selkeät ja täsmälliset vaatimukset siitä, miten on toimittava kun menettelyt keskeytyvät tai kun ne lopetetaan joko siksi, että ne nimenomaisesti peruutetaan (19 artikla), tai muista syistä (20 artikla). Vaatimuksissa kuvaillaan tyhjentävästi jäsenvaltioiden käytettävissä olevat menettelyt, minkä lisäksi niissä esitetään takeet, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että hakemukset tutkitaan asianmukaisella tavalla myös näissä tapauksissa.

Tämä artikla koskee hakemuksen nimenomaista peruuttamista, mikä tarkoittaa sitä, että hakija peruuttaa hakemuksensa kirjallisesti tai suullisesti, joko henkilökohtaisesti tai asianajajansa tai muun oikeudellisen neuvonantajansa välityksellä. Asiantuntijakeskustelujen perusteella jäsenvaltiolla tulisi olla mahdollisuus joustavuuteen tällaisissa tapauksissa. Siksi jäsenvaltiot voivat direktiivin perusteella joko keskeyttää hakemuksen käsittelyn tai hylätä hakemuksen, jos hakija haluaa peruuttaa hakemuksensa. Oletetaan, että hakemus voidaan hylätä tosiseikkojen perusteella (eli siksi, että hakijalla ei ole Geneven yleissopimuksessa tarkoitettua perusteltua syytä pelätä vainoa) vain jos määrittävällä viranomaisella on riittävästi tietoja tällaisen päätöksen perusteeksi (useimmissa tapauksissa niitä voi olla oletettavasti vasta henkilökohtaisen haastattelun jälkeen). Jos hakemuksen käsittely keskeytetään siksi, että se on peruutettu ennen kuin asiassa on tehty päätöstä, asiakirjakansioon liitettävä ilmoitus toimii todisteena hakemuksen peruuttamisesta (2 kohta). Tämä on tärkeää siltä varalta, että hakija tekee myöhemmin uuden hakemuksen tai haluaa, että hänen aiemman hakemuksensa käsittelyä jatketaan. Artiklassa ei täsmennetä, miten tällaisessa tapauksessa toimitaan. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä tällainen hakemus muiden vaatimusten mukaisesti. Yksi mahdollinen menettely tällaisia tapauksia varten säädetään 38 artiklassa (oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan).

20 artikla

Tämä artikla koskee tilannetta, jossa turvapaikanhakija ei varsinaisesti peruuta hakemustaan, mutta näyttää menettäneen kiinnostuksensa sitä koskevaan päätökseen. On myönnettävä, että hakijan käytöksen perusteella voidaan päätellä, että hän haluaa peruuttaa hakemuksensa tai luopua siitä, ja tämä olisi todettava myös direktiivissä.

Artiklan 1 kohdassa säädetään perusteista, joiden mukaan oletus hakemuksen peruuttamisesta tai siitä luopumisesta voidaan tehdä. Yleensä kyseessä on vaatimusten (velvollisuuksien tai määräaikojen tms.) noudattamatta jättäminen tai yhteistyöhaluttomuus, mukaan luettuina tapaukset, joissa henkilö on kadonnut (ilman lupaa). Kuten 19 artiklan 1 kohdassa, jäsenvaltiot voivat joko keskeyttää hakemuksen käsittelyn tai hylätä sen.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, miten on toimittava jos hakija tulee takaisin. Riippumatta siitä, mitä tällaisten tapausten käsittelystä on säädetty kansallisella tasolla, perustakeena on oltava, että asianomaista ei voida palauttaa lähtömaahan ennen kuin on varmistettu, että hänellä ei ole perusteltua syytä pelätä vainoa. Vaikka tämä on koko direktiivin perusajatus, on erityisen tärkeää muistuttaa siitä tässä yhteydessä, kun yksittäistä tapausta ei oteta uudelleen käsiteltäväksi. Jos hakemus otetaan uudelleen käsiteltäväksi, jäsenvaltiot voivat joko jatkaa käsittelyä siitä, mihin se keskeytettiin, tai aloittaa kokonaan alusta. Jos hakemuksen käsittelyä ei ole keskeytetty vaan hakemus on hylätty ja hylkäämispäätös on saanut lainvoiman, jäsenvaltiot voivat soveltaa 33 ja 34 artiklassa esitettyä myöhemmin tehtäviin uusiin hakemuksiin sovellettavaa erityismenettelyä.

21 artikla

Ensimmäisen virkkeen ja viimeisen alakohdan sanamuotoa on muutettu jonkin verran. Ehdotuksen 17 artiklan c alakohdan alkuperäinen sanamuoto on muutettu muotoon "esittää näkemyksensä", jotta voitaisiin välttää vaikutelma, että jäsenvaltioiden on ehdottomasti otettava YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu mukaan valitusmenettelyihin samalla tavoin kuin hakija ja määrittävä viranomainen ovat niissä osallisina.

22 artikla

Eräissä johdanto-osan kappaleissa todetaan, että yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annettua neuvoston direktiiviä 95/46/EY sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti tapahtuvaan tietojen toimittamiseen ja että tämän tulisi koskea myös tietojen toimittamista YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle. Näin ollen entisen 15 artiklan 1 ja 4 kohta on poistettu. YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun tehtäviin liittyvää tietojen käyttöä ei säännellä kansallisella lainsäädännöllä, vaan Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen antamilla tiukilla luottamuksellisuutta koskevilla säännöillä.

III luku

Ensimmäiseen päätökseen liittyvät menettelyt

23 artikla

Tässä uudessa 23 artiklassa esitetään, mitä menettelyvaihtoehtoja jäsenvaltioilla on käytettävissään. Siinä otetaan huomioon neuvoston päätelmät, joissa korostetaan, että direktiiviin tulisi sisältyä nopeutettu menettely sellaisten turvapaikkahakemusten käsittelyä varten, joilta tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat tai jotka ovat ilmeisen perusteettomia (entinen III luku ja IV luvun 2 jakso), ja tavanomainen menettely (entinen IV luvun 1 jakso), sekä myöhemmin käydyt keskustelut erityissäännöistä, joita sovellettaisiin saman hakijan myöhempisiin hakemuksiin sekä ulkorajoilla käsiteltäviin hakemuksiin. Koska direktiivissä keskitytään nopeutettuihin menettelyihin, tavanomaiset menettelyt jäävät jäsenvaltioiden vastuulle luvussa II (Peruseriaatteet ja takeet) ja luvussa IV (Muutoksenhakumenettelyt) esitettyjen säännösten mukaisesti.

24 artikla

Tämä artikla muodostuu entisen 23 ja 29 artiklan eri osista, mutta sitä on yksinkertaistettu ja muutettu huomattavasti neuvoston päätelmien perusteella. Artiklan 1–3 kohta perustuvat neuvoston päätelmiin.

Artiklan 2 kohtaan on lisätty, että määräajan pidentäminen on voimassa vasta sen jälkeen kun se on annettu tiedoksi hakijalle tai hänen asianajajalleen tai muulle oikeudelliselle neuvonantajalleen; tässä noudatetaan entisen 24 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen sanamuotoa ja otetaan huomioon entiseen 7 artiklaan tehdyt muutokset, jotka koskevat oikeusavun asemaa hakijalle osoitetussa tiedottamisessa. Säännön tarkoituksena on varmistaa oikeusvarmuus, mikä on oikeutettu tavoite.

Artiklan 3 kohta koskee määräaikojen noudattamatta jättämisen seurauksia. Neuvoston päätelmien mukaisesti siinä lisätään, että jos määräaika ei ole voitu noudattaa hakijasta johtuvasta syystä, hän ei voi vedota siitä aiheutuviin seurauksiin. Säännöksen soveltaminen on rajoitettava väärinkäytötapauksiin.

Artiklan 4 kohdassa otetaan käyttöön erityinen järjestely tietyissä tapauksissa, joissa päätöstä ei voida mutta joissa se kuitenkin tulisi voida tehdä nopeutetun menettelyn mukaisesti. On myönnettävä, että määräaikoihin liittyy se riski, että jotkut hakijat joutuvat kiusaukseen viivyttää asiansa käsittelyä esimerkiksi jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja, jotta heidän asiansa tutkittaisiin tavanomaisen menettelyn mukaan, vaikka heidän tapaukseensa liittyvät tosiseikat puoltaisivat sen tutkimista nopeutetussa menettelyssä. Jäsenvaltioilla olisi oltava joissain tällaisissa tapauksissa mahdollisuus pitää hakemusta koskevaa päätöstä nopeutetun menettelyn mukaan tehtynä, vaikka sitä ei olisikaan tehty kyseisessä määräajassa. Tätä varten olisi varmistettava, että hakija on a) jättänyt ilmoittamatta olennaisia tietoja ja b) tehnyt niin ilman perusteltua syytä ja vilpillisessä tarkoituksessa. Vastaava säännös sisältyi alkuperäisen ehdotuksen 37 artiklaan, mutta se oli teknisesti erilainen, koska se sisältyi muutoksenhakua koskevaan lukuun. On korostettava, että tätä kohtaa ei pidä soveltaa, jos hakija ei olisi voinut ilmoittaa olennaisia tietoja aikaisemmin esimerkiksi siksi, että hän sai jonkin olennaisen asiakirjan vasta neljän kuukauden kuluttua. Tällaisessa tapauksessa olisi soveliaampaa pidentää määräaika.

Artiklan 5 kohdassa täsmennetään, että hakemuksen hylkäämistä ns. Dublin II -asetusta koskevan ehdotuksen perusteella pidetään nopeutetun päätöksen mukaisesti tehtynä päätöksenä riippumatta siitä, missä ajassa päätös on tehty.

25 artikla

Direktiivin 25 artiklassa luetellaan tapaukset, joissa jäsenvaltiot voivat kieltäytyä ottamasta turvapaikkahakemusta käsiteltäväksi. A alakohtaan kuuluvat tapaukset, joilta käsiteltäväksi ottamisen edellytykset puuttuvat, liittyvät Dublinin yleissopimuksella käyttöön otettuun menettelyyn, josta annetaan piakkoin yhteisön säädös. Tähän on lisätty viittaus Norjaan ja Islantiin, jotta voidaan ottaa huomioon neuvoston päätös Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisen, niitä perusteita ja menettelyjä koskevan sopimuksen tekemisestä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio (15 päivänä maaliskuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/258/EY). Lisäksi sanamuotoa on muutettu Euroopan parlamentin tarkistuksen nro 56 mukaisesti ("on vastuussa" korvataan ilmaisulla "on selvästi ottanut vastuun").

Entisessä 18 artiklassa luetellut tapaukset korvataan jäsenvaltioiden kanssa käytyjen neuvottelujen perusteella kahdella tapausryhmällä, joita komissio ehdotti valmisteluasiakirjassa "Sisäisen turvallisuuden takaaminen ja kansainvälistä suojelua koskevien velvoitteiden ja välineiden noudattaminen" (KOM(2001) 743 lopull.). Kyseessä on kaksi eri tapausryhmää, joissa a) kansainvälinen rikostuomioistuin on nostanut syytteen turvapaikanhakijaa vastaan, tai b) muu valtio kuin turvapaikanhakijan kotivaltio on pyytänyt hänen luovuttamistaan. Näistä uusista perusteista saattaa olla tarpeen käydä lisäkeskusteluja.

26 artikla

Entistä 20 artiklaa on hieman muutettu. Siinä säädetään, että suojelun tason on ensisijaisessa turvapaikan antavassa maassa täytettävä kansainvälisen oikeuden mukaiset vaatimukset.

27 artikla

Entinen 21 artikla on säilynyt muuttumattomana 3 kohdan viimeistä alakohtaa lukuun ottamatta. Euroopan parlamentin tarkistuksen nro 58 mukaisesti siinä lisätään, että jäsenvaltioiden on perusteltava erikseen muutokset, joita ne tekevät turvallisten kolmansien maiden luetteloon. Vastaava muutos on tehty entiseen 30 artiklaan (uusi 30 artikla), joka koskee turvallisten lähtömaiden määrittämistä.

28 artikla

Entiseen 22 artiklaan on tehty joitakin vähäisiä muutoksia. Ensinnäkin a alakohdan viittaus "aiempaan oleskeluun" on poistettu tarpeettomana. Toiseksi on lisätty ilmaisu "hakija otetaan [kolmanteen maahan]", jotta voidaan ottaa huomioon tilanne, jossa henkilö ei ole aiemmin ollut kyseisessä kolmannessa maassa, vaikka hänellä onkin yhdysside tai läheisiä siteitä kyseiseen maahan. Kolmanneksi entisen 23 artiklan 5 kohta on siirretty tähän artiklaan, ja ilmaisu "ne voivat antaa" korvataan ilmaisulla "niiden on annettava" Euroopan parlamentin tarkistuksen nro 63 mukaisesti. Muutoksista huolimatta tästä kohdasta lienee vielä tarpeen keskustella.

29 artikla

Entinen ilmeisen perusteettomia hakemuksia koskeva artikla on jaettu kahdeksi erilliseksi artiklaksi, joista toinen koskee ilmeisen perusteettomien hakemusten hylkäämistä (29 artikla) ja toinen muiden tapausten hylkäämistä sisältöön liittyvien syiden vuoksi nopeutetussa menettelyssä (32 artikla). "Ilmeisen perusteettoman" hakemuksen käsite tarkoittaa, että hakija ei ole selkeästi hakenut pakolaisasemaa; tähän liittyy hakijan esittämän hakemuksen oikeudellisten perusteiden riittämättömyys. Artiklan a–c alakohdassa kuvatut kolme tapausta ovat esimerkkejä tästä käsitteestä, 32 artiklassa mainitut tapaukset sen sijaan eivät.

Kun otetaan huomioon 29 ja 32 artiklassa esitetty uusi lähestymistapa, entisen 28 artiklan 2 kohdan a alakohdassa esitetty poikkeus (mahdollisuus hakeutua turvaan lähtömaassa) ei ole enää tarpeen. Lähestymistavan muuttuminen entisen 28 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen nähden, joka koskee pakolaisaseman epäämistä, perustuu komission valmisteluasiakirjaan "Sisäisen turvallisuuden takaaminen ja kansainvälistä suojelua koskevien velvoitteiden ja välineiden noudattaminen" (KOM(2001) 743 lopull.).

30 ja 31 artikla

Ehdotuksen 30 ja 31 artiklassa (entinen 30 ja 31 artikla) esitetään ehdotus yhteiseksi lähestymistavaksi turvallisen lähtömaan käsitteeseen. Lähestymistapa on ennallaan, vaikka sanamuotoa on hieman muutettu.

32 artikla

Ehdotuksen 32 artiklassa säädetään, että hakemus voidaan hylätä nopeutetussa menettelyssä sisällön vuoksi vain jos ensin on todettu, että hakijalla ei ole Geneven yleissopimuksessa tarkoitettua perusteltua syytä pelätä vainoa. Tämä lähestymistapa perustuu neuvoston päätelmiin. Hakijan tietynlainen käyttäytyminen voi olla perusteena hakemuksen hylkäämiselle nopeutetussa menettelyssä, jos hakemus on perusteeton. Käytös ei kuitenkaan yksinään riitä hylkäämisen perusteeksi, sillä hakija voi käyttäytymisestään huolimatta olla pakolainen.

Neuvostossa käytyjen keskustelujen tuloksena nopeutettu menettely on nyt muokattu sellaiseksi, että myös siihen sovelletaan kaikkia ehdotuksen II luvussa esitettyjä takeita. Koska suhtautuminen ilmeisen perusteettomiin hakemuksiin on muuttunut ja luvun II säännöksiä on muutettu huomattavasti, katsotaan olevan perusteltua lisätä luetteloon viisi uutta perustetta.

33 ja 34 artikla

Neuvoston päätelmissä säädetään mahdollisuudesta "ottaa tutkittavaksi erityismenettelyissä ne turvapaikka-hakemukset, jotka on esitetty sen jälkeen, kun jokin jäsenvaltio on hylännyt aikaisemman hakemuksen, jotta varmistettaisiin tämäntyyppisten hakemusten nopea käsittely" (II.1.10). Ehdotuksen 33 ja 34 artiklassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus päättää, soveltavako ne myöhemmin tehtyihin uusiin hakemuksiin erityismenettelyä, jossa tutkitaan ensin tiettyjen edellytysten täytyminen (vastaa ensimmäisen hakemuksen yhteydessä tehtävää tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvittämistä). Jos edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden on käsiteltävä hakemus tämän direktiivin II luvussa esitettyjen vaatimusten mukaisesti (joissakin jäsenvaltioissa tähän viitataan ilmaisulla "aloittaa uusi menettely"). Silloin kun jäsenvaltioissa on käytössä tällainen menettely, on noudatettava näissä artikloissa säädettyjä vaatimuksia. Perusajatuksena on, että jäsenvaltiot voivat poiketa ensimmäisen hakemuksen käsittelyä koskevista vaatimuksista (ks. II luku) alustavassa käsittelyssä ja soveltaa nopeampaa päätöksentekomenettelyä, johon sisältyy mahdollisuus poistaa hakija maasta (ks. 40 artiklan 3 kohta), kunhan tietyt edellytykset täyttyvät. Menettely perustuu Saksan käytäntöön. On korostettava, että jäsenvaltioiden ei välttämättä tarvitse ottaa käyttöön näitä sääntöjä, vaan ne voivat edelleen tutkia hakijoiden myöhemmin tekemät uudet hakemukset samalla tavoin kuin kaikki muutkin hakemukset. Jotkut jäsenvaltiot toimivatkin ehkä mieluummin näin ja hylkäävät tällaiset toistuvat hakemukset perusteettomina nopeutetussa menettelyssä, jos 30 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

35 artikla

Neuvoston päätelmissä todetaan, että "kysymys direktiivin soveltamisesta jäsenvaltion rajalla esitettyihin turvapaikkahakemuksiin on edelleen ratkaisematta" (II.1.6.). Jäsenvaltioiden esittämisen näkemysten perusteella esitetään, että rajalla tehtyihin hakemuksiin sovellettaisiin erityistä lähestymistapaa. Lähtökohtana tässä lähestymistavassa on kansallisen lainsäädännön ensisijaisuus ja mahdollisuus säilyttää tällaisten menettelyjen ja hallinnollisten järjestelyjen kansalliset erityispiirteet.

Koska jäsenvaltiot voivat tämän lähestymistavan mukaisesti olla noudattamatta joitakin yhteisiä menettelyvaatimuksia, on kuitenkin tarpeen ottaa käyttöön ns. standstill-lauseke, jonka avulla säilytetään vallitseva tilanne. Näin ne jäsenvaltiot, joilla jo on direktiivin hyväksymisajankohtana voimassa olevaa lainsäädäntöä rajamenettelyistä, voivat poiketa II luvussa esitettyistä vähimmäisvaatimuksista, tässä artiklassa erikseen mainittuja vaatimuksia lukuun ottamatta, mutta muut jäsenvaltiot eivät voi näin tehdä. Tämä poikkeusjärjestely luo (helposti järkkävän) tasapainotilanteen, jossa ovat vastakkain toisaalta kyseisten jäsenvaltioiden tarve säilyttää erityinen rajamenettely ja toisaalta tarve suojata perustakeita, jotka olisi tarjottava kaikille turvapaikanhakijoille kaikkialla EU:n alueella riippumatta siitä, millaisia käytännön järjestelyjä kussakin jäsenvaltiossa sovelletaan.

36 ja 37 artikla

Entistä 26 artiklaa, joka koski pakolaisaseman peruuttamista tai mitätöimistä siten kuin siitä määrätään EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan d alakohdassa, on muutettu vain sen verran, että voidaan kattaa tilanne, jossa päätöksen pakolaisaseman peruuttamisesta tai mitätöimisestä tekee tuomioistuin tai jokin muu elin eikä määrittävä viranomainen.

Pakolaisaseman "peruuttaminen tai mitätöiminen" tarkoittaa myös pakolaisaseman "lakkaamista".

IV luku

Muutoksenhakumenettelyt

38 artikla

Muutoksenhakua koskeva luku on uudistettu kokonaan lähinnä neuvoston päätelmien perusteella. Jäsenvaltiot eivät hyväksyneet alkuperäistä lähtökohtaa, jonka mukaan turvapaikkamenettelyjä koskevassa yhteisön lainsäädännössä olisi säädettävä kolmiportaisesta menettelystä niin, että muutosta haettaisiin valituselimeltä, jonka luonteen jäsenvaltiot voisivat itse määrittää, ja jossa kaikilla jäsenvaltioissa olevilla turvapaikanhakijoilla olisi oikeus hakea valituselimen päätökseen edelleen muutosta tuomioistuimesta. Entinen 38 ja 40 artikla ovat näin ollen käyneet tarpeettomiksi. Lisäksi muutoksenhakua koskeva luku on karsittu olennaiseen. Näin ollen on poistettu säännökset, jotka koskevat valituselimen päätöksenteolle asetettuja määräaikoja, entisen 35 artiklan säännösten noudattamatta jättämisen seurauksia ja entisessä 36 artiklassa säädettyä valinnaista ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa uudelleen käsittelyä, sekä entisen 34 artiklan 5 kohdan ja entisen 39 artiklan 4 kohdan viittaukset raja-asetelmilla sovellettaviin kiireellisiin menettelyihin.

Muutetussa ehdotuksessa rajoitetaan kehittelemään periaatetta oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa alkuperäisen "institutionaalisen" lähestymistavan sijasta. Periaate määritellään 34 artiklan 1 kohdassa ja täsmennetään sitä 34 artiklan muissa kohdissa ja tämän luvun muissa artikloissa. Tehokas oikeussuoja tuomioistuimessa perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaan, joka puolestaan perustuu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 13 artiklaan. Kyseisessä artiklassa mainitaan "tehokas oikeussuojakeino kansallisen viranomaisen edessä". Perusoikeuskirjan 47 artiklassa viitataan riippumattomaan ja puolueettomaan tuomioistuimeen. Tämä on ymmärrettävä viittaukseksi oikeuslaitokseen. Tällainen suojelu on yhteisön lainsäädännön mukaan laajempi kuin Euroopan ihmisoikeussopimuksen nojalla, koska siinä taataan oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän periaatteen oikeuskäytännössään (asia 222/84, Johnston v. Chief Constable of the Royal Ulster Constabulary, ja asia 222/86, Unectef v. Heylens). Tuomioistuimen mukaan periaatetta on sovellettava myös jäsenvaltioihin silloin kun ne soveltavat yhteisön lainsäädäntöä. "Riippumattomuus ja puolueettomuus" ovat tehokkaan oikeussuojan muodollisia edellytyksiä, joiden voidaan katsoa sisältyvän "tuomioistuimen" käsitteeseen. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä mainitaan erikseen, että oikeussuojalle asetettaviin muihin vaatimuksiin kuuluu tehokkuus, kuten toimivalta vahvistaa tai mitätöidä päätös.

Kun otetaan huomioon se, että neuvosto ei ole halunnut velvoittaa jäsenvaltioita luomaan turvapaikkatapauksia varten kaksiportaista muutoksenhakujärjestelmää, sekä edellä mainittu oikeuskäytäntö, näyttäisi siltä, että kun muutoksenhakuportaita on vain yksi, esimerkiksi joissain jäsenvaltioissa ilmeisen perusteettomia hakemuksia tai sellaisia hakemuksia varten, joilta tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, sen on oltava tuomioistuin. Tämän vuoksi komissio ei voi ottaa huomioon neuvoston päätelmiä, joissa mainitaan myös mahdollisuus muutoksenhausta "lainkäyttöelimestä" eli muualla kuin tuomioistuimessa.

Periaate, joka koskee tehokasta oikeussuojaa tuomioistuimessa, ei estä jäsenvaltioita käyttämästä hallinnollisia elimiä, jotka käsittelevät asian uudelleen ennen kuin siihen haetaan muutosta tuomioistuimessa. Tämä tarkoittaa, että tehokas oikeussuoja voi muodostua joko muutoksenhausta tuomioistuimessa tai uudelleen-tarkastelusta hallinnollisessa elimessä, minkä jälkeen päätökseen voi hakea muutosta tuomioistuimessa. Tätä ei kuitenkaan tarvitse selittää säädöksessä.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että riippumatta siitä, tehdäänkö päätös tavanomaisen vai nopeutetun menettelyn mukaisesti, tehokkaan oikeussuojan tulisi aina sisältää mahdollisuus siihen, että tuomioistuin käsittelee asian sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen perusteella.

Artiklan 3 kohdassa varmistetaan, että jos jäsenvaltioiden viranomaiset kieltäytyvät ottamasta tapausta uudelleen käsiteltäväksi sen jälkeen kun sen käsittely on keskeytetty, päätökseen voi hakea muutosta. Myös määräaikoja ja niiden pidentämistä koskeviin päätöksiin, jotka on tehty 24 artiklan perusteella, pitäisi voida hakea muutosta tuomioistuimessa. Ensimmäisessä kohdassa säädetään oikeudesta hakea muutosta päätökseen, jonka mukaan uutta hakemusta ei oteta käsiteltäväksi II luvun vaatimusten mukaisesti, kuten 33 ja 34 artiklassa säädetään.

39 ja 40 artikla

Neuvoston päätelmissä kehoitetaan erottamaan tavanomainen ja nopeutettu menettely toisistaan riittävän selvästi, ja tämän vuoksi ehdotetaan, että näiden menettelyjen mukaan tehtyjen päätösten uudelleen käsittelyä ja niitä koskevasta muutoksenhausta säädetään eri artikloissa.

Tärkein erottava piirre nopeutetun ja tavanomaisen muutoksenhakumenettelyn välillä on oikeus jäädä jäsenvaltion alueelle, sataman tai lentokentän kauttakulkualueelle tai asianomaisen jäsenvaltion rajalle odottamaan uudelleen käsittelyä tai valituksen tulosta (jäljempänä "lykkäävä vaikutus"). Jos päätös on tehty tavanomaisessa menettelyssä, oletetaan, että uudelleen käsittelyllä tai valituksella on automaattisesti lykkäävä vaikutus (39 artiklan 1 kohta, mutta jäsenvaltiot voivat poiketa siitä vain sellaisten lakien tai asetusten nojalla, jotka ovat voimassa tämän direktiivin hyväksymisajankohtana). Sama ennako-oletus koskee myös nopeutettuja menettelyjä, mutta standstill-lauseketta ei esitetä, ja säännöksissä vaaditaan jäsenvaltioita ainoastaan säätämään kansallisessa lainsäädännössään siitä, missä tapauksissa muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta (40 artiklan 1 kohta).

Toinen erottava piirre koskee mahdollisuutta poiketa säännöstä, jonka mukaan myös silloin kun muutoksenhaulla ei (automaattisesti) ole lykkäävää vaikutusta, on kuitenkin ennen maastapoistamista odotettava tuomioistuimen erillisen pyynnön perusteella tekemää päätöstä siitä, voitaisiinko lykkäävää vaikutusta kuitenkin soveltaa tietyissä yksittäistapauksissa. Tämä johtuu siitä, että menettelyssä tehdään erilaisia päätöksiä. Ehdotuksen 40 artiklan 3 kohdassa säädettyihin poikkeuksiin liittyvät päätökset tehdään aina nopeutetussa menettelyssä.

41 artikla

Tässä artiklassa kootaan yhteen ja muutetaan entisen 34 artiklan 1–4 kohdan säännöksiä, joissa jäsenvaltioita vaaditaan oikeusvarmuuden vuoksi säätämään etukäteen määräajoista ja niiden kansallisten tuomioistuimen ja hallintoelinten toimivallasta, jotka vastaavat valituksista ja uudelleentarkastelusta uuden 38 artiklan mukaisesti. Artiklan toinen kohta on lisätty niiden keskustelujen perusteella, joissa on käsitelty hakemuksen peruuttamista tai siitä luopumista valitusmenettelyjen aikana.

V luku

Yleiset ja loppusäännökset

42 artikla

Entistä 41 artiklaa, jonka mukaan direktiivi on pantava täytäntöön ilman syrjintää, on muutettu, niin että siinä voidaan ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artikla; perusoikeuskirjaa koskeva juhlallinen julistus annettiin vasta alkuperäisen ehdotuksen esittämisen jälkeen.

43 artikla

Rangaistuksia koskeva entinen 42 artikla on säilynyt muuttumattomana.

44 artikla

Entinen 43 artikla, joka koski komission kertomusta direktiivin soveltamisesta, on säilynyt muuttumattomana lukuun ottamatta sanamuotoon ja kertomusten laatimisajankohtaan tehtyjä vähäisiä muutoksia. Euroopan parlamentin tarkistusten nro 8 ja 101 mukaisesti ehdotetaan, että kertomus direktiivin soveltamisesta laaditaan säännöllisesti kahden vuoden välein. Komissio hyväksyy tarkistuksen, kunhan sitä ei ryhdytä soveltamaan kaikkiin turvapaikka-asioita koskeviin yhteisön säädöksiin. Tämän direktiivin katsotaan olevan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kannalta erityisen tärkeä, koska menettelysäännöt annetaan ensin ja ne asettavat edellytykset niiden oikeuksien toteuttamiselle, joista säädetään muissa turvapaikka-asioita koskevissa yhteisön säädöksissä, esimerkiksi ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä (KOM(2001) 510 lopull.).

45 artikla

Artiklaan on lisätty sääntö, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Lisäksi täytäntöönpanolle asetettua määräaikaa on muutettu.

46 ja 47 artikla

Entinen 45 ja 46 artikla ovat säilyneet muuttumattomina.

Liite I

Liitettä I on muutettu ennen muuta Euroopan parlamentin tarkistusten vuoksi (tarkistukset N:ro 102, 108 ja 110). Myös neuvosto on ehdottanut joitakin muutoksia. Alkuperäisessä liitteessä ei otettu huomioon tilannetta, jossa maa on ratifioinut Geneven yleissopimuksen mutta ei ole vielä vahvistanut tarvittavia sääntöjä. Jos tällainen maa kuitenkin käytännössä noudattaa johdonmukaisesti Geneven yleissopimuksessa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden oikeuksia siinä merkityksessä kuin niistä määrätään yleissopimuksessa ja siten kuin YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu niitä tulkitsee, maata olisi voitava pitää turvallisenä kolmantena maana.

Liitteessä I olevaan II osaan on lisätty säännös, jotta direktiivissä voidaan säätää nimenomaisesti, että niissä jäsenvaltioissa, jotka arvioivat kolmansien maiden turvallisuutta tapauskohtaisesti eivätkä tätä tarkoitusta varten laaditun luettelon perusteella, yksittäistä päätöstä ei tarvitse perustella liitteen tässä osassa esitetyllä yleisellä ja julkisella tavalla. Vastaava säännös on lisätty myös liitteessä II olevaan II osaan.

Liite II

Muutokset perustuvat Euroopan parlamentin tarkistukseen N:ro 111 ("noudattaa yleensä" korvataan ilmaisulla "noudattaa johdonmukaisesti" ja "instituutiot" ilmaisulla "hallintorakenteet").

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 1 alakohdan d alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua yhteisöstä.
- (2) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan pyrkiä kohti yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, jolloin varmistetaan, että ketään ei käännytetä takaisin vainottavaksi, eli noudatetaan edelleen palauttamiskiellon periaatetta.
- (3) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän olisi sisällettävä lyhyellä aikavälillä oikeudenmukaista ja tehokasta turvapaikkamenettelyä koskevat yhteiset normit jäsen-

valtioissa ja pidemmällä aikavälillä yhteisön säännöt, joista muodostuu yhteinen turvapaikkamenettely Euroopan yhteisössä.

- (4) Vähimmäisvaatimukset, joita jäsenvaltioissa on noudatettava pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevassa menettelyssä, ovat näin ollen turvapaikkamenettelyjä koskeva ensimmäinen toimenpide, joka ei rajoita muita EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 1 alakohdan d alakohdan täytäntöönpanemiseksi toteutettavia toimenpiteitä eikä Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmissä esitettyä yhteiseen turvapaikkamenettelyyn liittyvää tavoitetta.
- (5) Direktiivin päätarkoituksena on ottaa käyttöön Euroopan yhteisön vähimmäisvaatimukset pakolaisaseman määrittämisestä koskeville menettelyille sen varmistamiseksi, ettei mikään jäsenvaltio millään tavoin karkota tai käännytä turvapaikanhakijaa sellaisten alueiden rajoille, missä hänen henkensä tai vapautensa on uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi.
- (6) Tämän tarkoituksen varmistamiseksi pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista menettelyistä 7 päivänä joulukuuta 2001 annetuissa neuvoston päätelmissä (sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina 18 päivänä joulukuuta 2001) korostetaan tarvetta antaa säännökset sen varmistamiseksi, että turvapaikanhakijoille voidaan antaa hyvät päätöksentekoprosessia koskevat takeet ja että päätösten laatu on optimaalinen, menettelyjen tehokkuuteen liittyvää tavoitetta kuitenkin vaarantamatta. Kyseisissä säännöksissä olisi myös määriteltävä vähimmäisvaatimukset tavanomaiselle menettelylle, tehtävä mahdolliseksi nopeutettujen menettelyjen käyttöönotto tai säilyttäminen ja erotettava nämä menettelytyypit toisistaan riittävästi selvästi.

- (7) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita yhteisön lainsäädännön yleisinä oikeusperiaatteina. Tällä direktiivillä pyritään perusoikeuskirjan 1, 18 ja 19 artiklan soveltamista edistämällä varmistamaan ihmisarvon kunnioittaminen ja turvapaikanhakijoiden ja heidän huollettavanaan olevien perheenjäsenten oikeus turvapaikkaan sekä suojele maastapoistamisen, karkottamisen tai rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen yhteydessä.
- (8) Tämän direktiivin soveltaminen ei saa estää jäsenvaltioiden voimassa olevien, kansainvälisiin ihmisoikeusasiakirjoihin perustuvien velvollisuuksien noudattamista.
- (9) Tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten turvapaikasta tehdyn pöytäkirjan soveltamista.
- (10) Turvapaikkamenettelyt eivät saisi venyä niin pitkiksi, että suojelema tarvitsevat joutuvat elämään pitkään epävarmuudessa ennen kuin heidän tapauksensa ratkaistaan, samalla kun ne, jotka eivät tarvitse suojelema vaan haluavat vain oleskella jäsenvaltion alueella, käyttävät turvapaikkamenettelyä keinona pitkittää oleskeluaan useilla vuosilla. Toisaalta turvapaikkamenettelyyn olisi sisällytettävä tarvittavat takeet sen varmistamiseksi, että menettelyn avulla voidaan todella tunnistaa ne, jotka ovat suojelema tarpeessa.
- (11) Tällä direktiivillä säädettyjen vähimmäisvaatimusten avulla jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi kyettävä luomaan nopea ja yksinkertainen järjestelmä, niin että turvapaikkahakemukset voidaan käsitellä nopeasti ja asianmukaisesti jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden ja niiden perustuslakien mukaisesti.
- (12) Jäsenvaltioissa toimiva nopea ja yksinkertainen järjestelmä voisi käsittää mahdollisuuden hakea muutosta tehtyihin ratkaisuihin tuomioistuimelta yhdessä oikeusasteessa, jossa tehtyihin ratkaisuihin olisi mahdollisuus hakea muutosta tuomioistuimessa, edellyttäen että muut menettelylliset takeet ovat kunnossa.
- (13) Jotta kansainvälisen suojelema tarpeessa oleville turvapaikanhakijoille voidaan asianmukaisesti myöntää Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolaisasema, olisi tarvittavien takeiden avulla varmistettava, että jokaisella turvapaikanhakijalla on pääsy turvapaikkamenettelyn piiriin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kommunikoida heidän kanssaan asianmukaisella tavalla niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelylliset takeet asiansa käsittelyn jatkumiselle menettelyn kaikissa eri vaiheissa.
- (14) Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettua pakolaisaseman myöntämiseksi nopeasti suojelema tarpeessa oleville turvapaikanhakijoille olisi toisaalta hyväksyttävä säännös, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa nopeutettuja menettelyjä käsitellessään selkeiden, etukäteen määriteltyjen perusteiden mukaan erilaisia hakemuksia, muun muassa hakemuksia, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset tai jotka ovat ilmeisen perusteettomia, tai myöhemmin tehtyjä uusia hakemuksia, joissa ei esitetä uusia todisteita tai väitteitä, sekä sellaisten henkilöiden hakemuksia, joiden oikeudesta tulla jäsenvaltioiden alueelle ei ole vielä tehty päätöstä.
- (15) Nopeutettuihin menettelyihin on ehdottomasti sisällytettävä tarvittavat takeet sen varmistamiseksi, että pakolaisaseman määrittävän viranomaisen aiemmat epäilykset voidaan jättää huomiotta ja suojelema tarpeessa olevat voidaan tunnistaa asianmukaisesti. Tätä varten niihin tulisi sisältyä periaatteessa samat päätöksentekoon liittyvät menettelylliset vähimmäistakeet ja -vaatimukset kuin tavanomaisiin menettelyihin, edellyttäen että tämä on tarpeen kyseisen menettelyn tarkoituksen kannalta. Vaatimukset, jotka koskevat menettelyjä sellaisten uusien hakemusten käsittelemiseksi, joissa ei esitetä uusia todisteita tai väitteitä, ja menettelyjä, joissa tehdään päätös turvapaikanhakijan maahantulo-oikeudesta, riippuvat siten kyseisten menettelyjen erityistarkoituksista.
- (16) Kaikkia hakijoita kaikissa menettelyissä koskevana menettelyllisinä vähimmäistakeina olisi pidettävä muun muassa oikeutta päästä turvapaikkamenettelyn piiriin, oikeutta jäädä maahan kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä, oikeutta käyttää tulkia asiansa esittämiseen viranomaisten suorittamassa haastattelussa, mahdollisuutta olla yhteydessä Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettuun (UNHCR) tai muihin pakolaisvaltuutetun puolesta toimiviin järjestöihin, oikeutta saada päätöksestä tieto asianmukaisella tavalla sekä päätöksen perustelut paitsi tosiseikkojen myös oikeudellisten seikkojen osalta, mahdollisuutta pyytää neuvoa asianajajalta tai muulta oikeudelliselta neuvonantajalta ja oikeutta saada tietoa oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hakijoiden voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän.
- (17) Lisäksi olisi säädettyä erityisistä menettelyllisistä takeista henkilöille, joilla on erityisiä tarpeita, esimerkiksi ilman huoltajaa tuleville alaikäisille.
- (18) Päätöksentekoa koskeviin vähimmäisvaatimukseen olisi kaikissa menettelyissä kuuluttava se, että päätökset tekee turvapaikka- ja pakolaisasioissa pätevä viranomainen tosiseikkojen perusteella.
- (19) Turvapaikkahakemusta koskeviin päätöksiin tulisi voida hakea muutosta tuomioistuimessa niin, että käsittelyssä otetaan huomioon sekä tosiseikat että oikeudelliset seikat. Hakijalla tulisi olla oikeus välttää maastapoistaminen kunnes tuomioistuin on tehnyt päätöksen hänen oikeudestaan jäädä maahan odottamaan muutoksenhaun tulosta, lukuun ottamatta tässä direktiivissä määriteltyjä poikkeustapauksia, joissa on otettava huomioon muun muassa kansalliseen turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvät syyt.
- (20) Tämän direktiivin soveltamista varten käsiteltäviin henkilötietoihin sovelletaan yksilöiden suojelema tietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾. Direktiiviä 95/46/EY sovelletaan myös siirrettäessä tietoja jäsenvaltioista UNHCR:lle silloin kun se toteuttaa sille Geneven yleissopimuksella annettuja tehtäviä. Tietojen siirtäminen edellyttää, että UNHCR:n toiminnassa sovellettavaa henkilötietojen suojelema pidetään asianmukaisena.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (21) Vähimmäisvaatimusten luonteeseen kuuluu, että jäsenvaltiot voivat säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä henkilöille, jotka pyytävät suojelua jostakin jäsenvaltiosta, silloin kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että kyseessä on Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolainen.
- (22) Näin ollen jäsenvaltioita olisi kannustettava soveltamaan tämän direktiivin säännöksiä myös menettelyissä, joiden tarkoituksena on päättää suojelun myöntämisestä muun kuin Geneven yleissopimuksen perusteella henkilöille, joille ei voida myöntää pakolaisasemaa, ottaen huomioon erityisesti neuvoston direktiivi . . . [Ehdotus neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta].
- (23) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä rangaistuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen.
- (24) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi syytä arvioida säännöllisesti vähintään kahden vuoden välein.
- (25) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on vähimmäisvaatimusten laatiminen pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten, ei voida perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla. Toiminnan vaikutukset ja laajuus huomioon ottaen se voidaan siten saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tämä direktiivi rajoittuu vähimpään näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on esittää vähimmäisvaatimukset pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "Geneven sopimuksella" Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on täydennettyä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;
- b) "turvapaikkahakemuksella" hakemusta, jonka tehneen henkilön voidaan katsoa pyytävän kansainvälistä suojelua jostakin jäsenvaltiosta Geneven yleissopimuksen perusteella. Kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevia pyyntöjä pidetään turvapaikkahakemuksina, paitsi jos asianomainen henkilö nimenomaisesti pyytää muunlaista suojelua, jota on mahdollista pyytää erikseen;
- c) "hakijalla" tai "turvapaikanhakijalla" henkilöä, joka on tehnyt turvapaikkahakemuksen, josta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä;
- d) "lopullisella päätöksellä" päätöstä, jonka suhteen on käyty kaikki tämän direktiivin mukaiset valitusmahdollisuudet;
- e) "määrittävällä viranomaisella" kaikkia lainkäyttöelimiä tai hallinnollisia elimiä jäsenvaltiossa, joka vastaa turvapaikkahakemusten käsittelystä ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös;
- f) "pakolaisella" henkilöä, joka täyttää Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa esitetyt edellytykset siten kuin niistä säädetään neuvoston direktiivissä . . . [Ehdotus neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta];
- g) "pakolaisasemalla" asemaa, jonka jäsenvaltio myöntää pakolaiseksi tunnustetulle henkilölle ja johon liittyy tällä perusteella myönnettävä pääsy kyseisen jäsenvaltion alueelle;
- h) "ilman huoltajaa tulevalla alaikäisellä" alle 18-vuotiasta henkilöä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko oikeuden tai vakiintuneen tavan mukaan vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hän ei tosiasiallisesti ole tällaisen aikuisen huostassa, tai alaikäistä, joka on jäänyt ilman huoltajaa jäsenvaltion alueelle tulonsa jälkeen;
- i) "edustajalla" henkilöä tai järjestöä, joka toimii ilman huoltajaa tulevan alaikäisen laillisena edustajana, tai kansallista järjestöä, joka vastaa tämän huoltamisesta ja hyvinvoinnista, tai mitä tahansa muuta edustajaa, joka on nimetty valvomaan tämän etuja;
- j) "säilöönnotolla" kaikkia tilanteita, joissa jäsenvaltio siirtää turvapaikanhakijan rajatulle alueelle, missä hänen liikkumisvapauttaan rajoitetaan huomattavasti;
- k) "pakolaisaseman peruuttamisella" toimivaltaisen viranomaisen päätöstä tietyn henkilön pakolaisaseman peruuttamisesta Geneven yleissopimuksen 1 artiklan C kohdan tai 33 artiklan 2 kohdan nojalla;
- l) "pakolaisaseman mitätöimisellä" toimivaltaisen viranomaisen päätöstä tietyn henkilön pakolaisaseman mitätöinnistä sen vuoksi, että on käynyt ilmi, ettei kyseistä henkilöä olisi alun perinkään pitänyt tunnustaa pakolaiseksi;
- m) "jäämisellä jäsenvaltion alueelle" jäämistä sen jäsenvaltion rajalle tai lentokentän tai sataman kauttakulkualueelle tai yleensä sen jäsenvaltion alueelle, missä turvapaikkahakemus on tehty tai missä sitä käsitellään.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin turvapaikkahakemuksiin, jotka tehdään jäsenvaltioiden rajalla, satamien ja lentokenttien kauttakulkualueilla tai jäsenvaltioiden alueella.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustoille esitettyihin diplomaattista tai alueellista turvapaikkaa koskeviin pyyntöihin.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne soveltavat tämän direktiivin säännöksiä myös menettelyihin, joilla päätetään muusta kuin Geneven yleissopimukseen perustuvasta suojelusta henkilöille, joita ei voida pitää pakolaisina.

4 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevissa menettelyissä, kunhan säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

PÄÄPERIAATTEET JA TAKEET

5 artikla

Pääsy turvapaikkamenettelyyn piiriin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikkahakemuksia ei hylätä tai jätetä ottamatta käsiteltäväksi pelkästään siksi, ettei niitä ole tehty mahdollisimman pian.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että turvapaikkahakemukset on tehtävä henkilökohtaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella aikuisella on oikeus tehdä omasta puolestaan erillinen turvapaikkahakemus.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määritellä lainsäädännössään

- a) tapaukset, joissa alaikäinen ei voi tehdä hakemusta omasta puolestaan ja joissa toisen henkilön on tehtävä hakemus hänen puolestaan;
 - b) tapaukset, joissa edustajan on tehtävä ilman huoltajaa tulevan alaikäisen hakemus 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää lainsäädännössään, että hakija voi tehdä hakemuksen huollettavanaan olevien henkilöiden, myös alaikäisten, puolesta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että muut kuin 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen huollettavana olevien aikuisten ja alaikäisten hyväksyvät sen, että hakemus tehdään heidän puolestaan; jos näin ei ole, huollettavana olevilla henkilöillä on oltava mahdollisuus tehdä hakemus omasta puolestaan.

Kun huollettavana oleva henkilö tekee hakemuksen omasta puolestaan sen jälkeen kun hän on hyväksynyt sen, että hakemus tehdään hänen puolestaan, myöhemmin tehty hakemus voidaan hylätä hänen puolestaan tehdyn hakemuksen perusteella.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädetyt menettelyt aloitetaan mahdollisimman pian.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimessa on mahdollista hakea muutosta myös
 - a) kaikilla viranomaisilla, joihin turvapaikanhakija saattaa ottaa yhteyttä jäsenvaltion alueella tai sen rajalla, on ohjeet turvapaikkahakemusten käsittelyä varten, mukaan luettuna ohje toimittaa hakemukset ja kaikki asiaa koskevat tiedot toimivaltaisen viranomaisen tutkittavaksi;
 - b) näiden viranomaisten henkilöstöllä on tarvittava peruskoulutus, jonka avulla he pystyvät tunnistamaan turvapaikkahakemuksen ja osaavat toimia sen jälkeen annettujen ohjeiden mukaisesti.

6 artikla

Oikeus jäädä maahan hakemuksen käsittelyn ajaksi

1. Turvapaikanhakijoiden on annettava jäädä jäsenvaltion alueelle kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä.
2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vain silloin kun myöhemmin tehtyä uutta hakemusta ei oteta käsiteltäväksi 33 ja 34 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Hakemusten käsittelyä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen turvapaikkahakemuksista tekemät päätökset perustuvat asianmukaiseen tutkimukseen. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) hakemukset tutkitaan ja päätökset tehdään yksilökohtaisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti;
 - b) eri lähteistä, muun muassa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, hankitaan tarkkaa ja ajan tasalla olevaa tietoa tilanteesta turvapaikanhakijoiden lähtömaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa, ja että tämä tieto on hakemusten käsittelystä ja päätöksenteosta vastaavan henkilöstön saatavilla;
 - c) hakemusten käsittelystä ja päätöksenteosta vastaavalla henkilöstöllä on asianmukaiset tiedot turvapaikka- ja pakolaisoikeuden alalla sovellettavista vaatimuksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että IV luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oikeus tutustua 1 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin yleisiin tietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

8 artikla

Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikkahakemuksia koskevat päätökset annetaan kirjallisesti.

2. Niiden on myös varmistettava, että jos hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

9 artikla

Turvapaikanhakijoille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien tämän direktiivin III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla turvapaikanhakijoilla on seuraavat takeet:

- a) Heille on ilmoitettava noudatettavasta menettelystä sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan menettelyn aikana kielellä, jota heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Tiedot on annettava ajoissa, niin että hakijat voivat käyttää heille tässä direktiivissä taattuja oikeuksia ja noudattaa 16 artiklassa ja 20 artiklan 1 kohdassa asetettuja velvollisuuksia;
- b) Heidän käyttöönsä on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä kohtuullisena. Jäsenvaltiot pitävät tulkin käyttöä kohtuullisena, jos määrittävä viranomainen kutsuu hakijan haastatteluun ennen kuin hänen hakemuksestaan on tehty päätös. Tässä ja muissa tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat tulkin paikalle, kustannukset maksetaan julkisista varoista;
- c) Heitä ei saa estää ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka toimivat tämän puolesta kyseisen jäsenvaltion alueella jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella;
- d) Heille on ilmoitettava kohtuullisessa ajassa ja asianmukaisella tavalla päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän turvapaikkahakemuksestaan. Jos asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja toimii hakijan laillisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää ilmoittaa päätöksestä hänelle turvapaikanhakijan sijasta;
- e) Heille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksestä kielellä, jota heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan asianajajaa tai muuta oikeudellista neuvonantajaa. Turvapaikanhakijoille on annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

2. Jokaiselle 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulle huollettavana olevien henkilöiden joukkoon kuuluvalle aikuiselle on ilmoitettava yksityisesti mahdollisuudesta antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvapaikkahakemuksesta ennen kuin määrittävä viranomainen tekee päätöksensä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava IV luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikille turvapaikanhakijoille myönnetään myös 1 kohdan b, c ja d alakohdassa luetellut takeet.

10 artikla

Henkilökohtaiseen haastatteluun kutsuttavat henkilöt

1. Ennen kuin määrittävä viranomainen tekee turvapaikkahakemusta koskevan päätöksen, turvapaikanhakijalle on annettava tilaisuus hänen turvapaikkahakemuksestaan koskevaan henkilökohtaiseen haastatteluun, jonka suorittavalla virkamiehellä on kansallisen lain mukaan toimivalta suorittaa tällaisia haastatteluja.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiettyä ikärajaa nuorempia alaikäisiä ei tarvitse haastatella.

2. Henkilökohtaisesta haastattelusta voidaan luopua, jos tapauskohtaisen arvioinnin perusteella voidaan osoittaa, että:

- a) määrittävä viranomainen voi tehdä myönteisen päätöksen käytettävissä olevien todisteiden perusteella;
- b) toimivaltainen viranomainen katsoo, että hakija ei kykene osallistumaan henkilökohtaiseen haastatteluun hänestä riippumattomien pysyvien syiden vuoksi. Epäselvissä tapauksissa jäsenvaltiot voivat pyytää asiasta lääkärin tai psykologin todistuksen;
- c) toimivaltainen viranomainen ei pysty järjestämään paikalle tulkkiä kohtuullisessa ajassa 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;
- d) toimivaltainen viranomainen ei pysty suorittamaan haastattelua, koska hakija on ilman hyväksyttävää syytä laiminlyönyt kutsun saapua paikalle.

3. Edellä olevan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijalle on tarjottava ennen määrittävän viranomaisen päätöksentekoa henkilökohtaisen haastattelun sijaan mahdollisuus esittää huomautuksia, tarvittaessa asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan ja/tai (jos kyseessä on alaikäinen) edustajan välityksellä.

Jos hakija ei pääse haastatteluun siksi, että toimivaltainen viranomainen ei pysty järjestämään paikalle tulkkiä kohtuullisessa ajassa 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on järjestettävä maksutta oikeusapua, jota antaa asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja ja/tai (jos kyseessä on alaikäinen) edustaja, ja tarjottava näille ennen määrittävän viranomaisen päätöksentekoa mahdollisuus esittää hakijan puolesta huomautuksia henkilökohtaisen haastattelun sijasta.

4. Määrittävä viranomainen voi tehdä turvapaikkahakemusta koskevan päätöksen, vaikka henkilökohtaista haastattelua ei olisi tehty 2 kohdassa tarkoitettusta syystä eikä 3 kohdassa tarkoitettuja huomautuksia saatu.

Se, että henkilökohtaista haastattelua ei ole suoritettu 2 tai 3 kohdassa tarkoitettusta syystä, ei sinänsä saa vaikuttaa kielteisesti määrittävän viranomaisen päätökseen.

11 artikla

Henkilökohtaista haastattelua koskevat vaatimukset

1. Henkilökohtaisessa haastattelussa ei yleensä ole läsnä perheenjäseniä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että henkilökohtaiset haastattelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakijat voivat esittää hakemuksensa perusteet kattavasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on
 - a) haastattelun suorittajaa ja tulkkia valitessaan pyrittävä parhaansa mukaan ottamaan huomioon hakemukseen liittyvät henkilökohtaiset tai yleiset olosuhteet, muun muassa hakijan kulttuuritausta tai vaikea tilanne, siinä määrin kuin tämä on mahdollista tehdä etukäteen ja toimivaltainen viranomaisen on tietoinen tällaisista olosuhteista;
 - b) valittava tulkki, joka pystyy varmistamaan, että hakija ja haastattelun suorittaja voivat keskustella keskenään asianmukaisella tavalla. Keskustelun ei välttämättä tarvitse tapahtua turvapaikanhakijan ensisijaisesti valitsemalla kielellä, jos hänen voidaan kohtuudella katsoa ymmärtävän jotakin toista kieltä.

12 artikla

Henkilökohtaisesta haastattelusta laaditun pöytäkirjan merkitys menettelyn kannalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisesta henkilökohtaisesta haastattelusta tehdään pöytäkirja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat saavat riittävän ajoissa tutustua haastattelupöytäkirjaan, jonka perusteella päätös on tehty tai tehdään.
3. Jäsenvaltiot voivat pyytää hakijaa hyväksymään henkilökohtaisesta haastattelusta tehdyn pöytäkirjan sisällön.

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus vaatia tai ehdottaa pöytäkirjassa mahdollisesti esiintyvien käännösvirheiden tai väärinymmärrysten korjaamista.

Se, että hakija kieltäytyy hyväksymästä henkilökohtaisesta haastattelusta tehdyn pöytäkirjan sisältöä, ei estä määrittävää viranomaista tekemästä hänen hakemustaan koskevaa päätöstä.

13 artikla

Oikeus oikeusapuun ja edustajaan

1. Jäsenvaltioiden on annettava turvapaikanhakijoille käytännössä mahdollisuus kuulla asianajajaa tai muuta oikeudellista neuvonantajaa turvapaikkahakemukseensa liittyvissä asioissa menettelyn kaikissa vaiheissa, myös kielteisen päätöksen jälkeen.
2. Jos määrittävä viranomaisen tekee kielteisen päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeusapua annetaan pyydettyä maksutta tämän kohdan säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat

- a) päättää myöntää oikeusapua maksutta ainoastaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja ja siinä määrin kuin tällainen apu on tarpeen sen varmistamiseksi, että heillä on tehokas oikeussuoja.
- b) rajoittaa maksuttoman oikeusavun myöntämisen koskemaan ainoastaan niitä asianajajia tai muita oikeudellisia neuvonantajia, jotka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja/tai edustamaan turvapaikanhakijoita.

14 artikla

Asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan oikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianajajalla tai muulla oikeudellisella neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa turvapaikanhakijaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joita IV luvussa tarkoitetut viranomaiset todennäköisesti tutkivat.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianajajalla tai muulla oikeudellisella neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa turvapaikanhakijaa, on pääsy suljetuille alueille, niin että hän voi vierailta hakijan luona. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa oikeutta vierailta hakijoiden luona suljetuilla alueille vain jos rajoitus on kansallisen lain tai asetuksen perusteella objektiivisesti tarpeen alueen turvallisuuden takaamiseksi tai hakemuksen tutkinnan tehokkuuden varmistamiseksi, edellyttäen että tämä ei vakavasti rajoita tai estä asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan pääsyä alueelle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianajaja tai muu oikeudellinen neuvonantaja, joka avustaa tai edustaa turvapaikanhakijaa, saa hyvissä ajoin tiedon 10, 11 ja 12 artiklan mukaisesti järjestettävän henkilökohtaisen haastattelun ajankohdasta ja paikasta ja että hänellä on oikeus osallistua siihen.

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt asianajajien tai muiden oikeudellisten neuvonantajien läsnäolosta kaikissa muissa turvapaikkamenettelyyn liittyvissä haastatteluissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan tai 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

15 artikla

Ilman huoltajaa tuleville alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen osalta ja 10 ja 12 artiklan säännösten soveltamista rajoittamatta, että jokaisella ilman huoltajaa tulevalla alaikäisellä on seuraavat takeet:
 - a) Hänelle on mahdollisimman pian nimettävä edustaja, joka edustaa ja/tai avustaa häntä hakemuksen tutkintaan liittyvissä asioissa;
 - b) Edustajalle on annettava mahdollisuus auttaa häntä valmistautumaan henkilökohtaiseen haastatteluun. Jäsenvaltioiden on annettava edustajalle mahdollisuus olla läsnä haastattelussa ja esittää kysymyksiä ja huomautuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimessa on mahdollista hakea muutosta myös

- a) jos ilman huoltajaa tulevalle alaikäiselle järjestetään 10, 11 ja 12 artiklan mukaisesti turvapaikkahakemusta koskeva henkilökohtainen haastattelu, haastattelun suorittaa henkilö, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista;
- b) päätöksen ilman huoltajaa tulevan alaikäisen turvapaikkahakemuksesta tekee virkamies, joka on saanut alaikäisten erityistarpeisiin perehdyttävän koulutuksen.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät ilman huoltajaa tulevien alaikäisten iän määrittämiseksi lääketieteellisiä tutkimuksia, niiden on varmistettava, että:

- a) Ilman huoltajaa tulevalle alaikäiselle ilmoitetaan ennen hänen turvapaikkahakemuksensa tutkintaa kielellä, jota hänen voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän, mahdollisuudesta määrittää hänen ikänsä lääketieteellisen tutkimuksen avulla.
- b) Päätös ilman huoltajaa tulevan alaikäisen turvapaikkahakemuksen hylkäämisestä ei perustu pelkästään siihen, että alaikäinen ei ole suostunut lääketieteellisen tutkimuksen suorittamiseen.

16 artikla

Tosiseikkojen selvittäminen menettelyssä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että turvapaikanhakija voi hänelle asetetun yhteistyövelvollisuuden mukaisesti avustaa toimivaltaisia viranomaisia tapaukseensa liittyvien tosiseikkojen selvittämisessä.

Hakijan katsotaan täyttäneen tämän velvollisuuden, jos hän on esittänyt kaikki tapaukseensa liittyvät tutkinnan kannalta olennaiset tosiseikat mahdollisimman täydellisesti ja esittänyt niiden tueksi käytettävissä olevat todisteet riittävän ajoissa, jotta määrittävä viranomainen voi tehdä päätöksensä.

2. Turvapaikanhakijan katsotaan esittäneen kaikki olennaiset asiaansa koskevat tosiseikat, jos hän on antanut lausuman iästään, taustastaan, henkilöllisyydestään, kansalaisuudestaan, matkareitistään sekä henkilö- ja matkustusasiakirjoistaan ja esittänyt perustelut sille, miksi hän pelkää vainoa.

Sen jälkeen kun hakija on parhaansa mukaan pyrkinyt esittämään tosiseikkoja koskevien lausumiensa tueksi kaikki saatavilla olevat todisteet ja on antanut tyydyttävän selityksen todisteiden mahdollisesta puuttumisesta, määrittävän viranomaisen on todisteiden perusteella arvioitava, onko hakijan vainon pelko perusteltua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaikka kaikkia hakijan lausumia ei voitaisikaan vahvistaa todisteiden avulla, määrittävän viranomaisen olisi epäselvissä tapauksissa ratkaistava asia tämän eduksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) hakija on todella yrittänyt esittää näyttöä väitteidensä tueksi;
- b) kaikki käytettävissä olevat todisteet on saatu ja mahdollisuuksien mukaan tarkistettu;
- c) tutkinnan suorittaja pitää hakijan lausumia johdonmukaisina ja vakuuttavina eivätkä ne ole ristiriidassa hänen tapaukseensa liittyvien yleisesti tunnettujen tosiasioiden kanssa.

17 artikla

Säilöönotto määrittävän viranomaisen päätöstä odotettaessa

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa turvapaikanhakijaa säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hänen turvapaikkahakemuksensa on tutkittava ennen kuin määrittävä viranomainen voi tehdä siitä päätöksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa turvapaikanhakijan säilöön hänen hakemuksensa käsittelyn aikana vain jos säilöönotto on kansallisessa laissa tai lainsäädännössä esitetyn menettelyn mukaan objektiivisesti välttämätön asian tehokkaan tutkinnan kannalta tai jos hakijan henkilökohtaisen käytöksen perusteella on erittäin todennäköistä, että hän saattaa paeta.

2. Jäsenvaltiot voivat ottaa turvapaikanhakijan säilöön hänen hakemuksensa käsittelyn aikana myös silloin kun on perusteet uskoa, että hänen liikkumisvapauttaan on tarpeen rajoittaa, jotta asiassa voidaan tehdä päätös nopeasti. Tällä perusteella tehtävä säilöönotto saa kestää enintään kaksi viikkoa.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta, jonka mukaan 1 kohdan mukaisesti säilöön otettujen turvapaikanhakijoiden säilöönottomääräystä voidaan käsitellä uudelleen tuomioistuimessa ensin säilöönoton alussa ja sen jälkeen säännöllisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimella, jossa säilöönottomääräystä käsitellään uudelleen, on toimivalta tarkistaa, onko säilöönotto tapahtunut tämän artiklan säännösten mukaisesti.

18 artikla

Säilöönotto neuvoston asetuksen ... mukaisen vastaanottopäätöksen jälkeen

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa hakijan säilöön estääkseen häntä pakenemasta tai oleskelemasta laittomasti [toisen jäsenvaltion alueella] siitä hetkestä alkaen, jolloin toinen jäsenvaltio on suostunut ottamaan hänet vastuulleen tai ottamaan hänet takaisin siten kuin säädetään neuvoston asetuksessa ... [perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määräämiseksi] siihen asti, kunnes hakija siirretään toiseen jäsenvaltioon. Tällä perusteella tehtävä säilöönotto saa kestää enintään kuukauden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaisella, joka käsittelee säilöönottomääräystä uudelleen, on toimivalta tutkia säilöönoton laillisuus tämän artiklan säännösten mukaisesti.

19 artikla

Turvapaikkahakemuksen peruuttamiseen liittyvä menettely

1. Kun turvapaikanhakija nimenomaisesti peruuttaa turvapaikkahakemuksensa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos tarvittavat tiedot ovat saatavilla, hakemuksen hylkäämisestä jollakin muulla perusteella tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että määrittävä viranomainen voi päättää keskeyttää tutkinnan tekemättä asiassa päätöstä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen lisää asiakirjakansioon tätä koskevan ilmoituksen.

20 artikla

Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely

1. Kun on olemassa perusteltu syy katsoa, että turvapaikanhakija on implisiittisesti peruuttanut turvapaikkahakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos tarvittavat tiedot ovat saatavilla, hakemuksen hylkäämisestä jollakin muulla perusteella tämän direktiivin mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut turvapaikkahakemuksensa tai luopunut siitä, kun voidaan todeta, että:

- a) Hakija ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan, ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa 16 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole tullut 10, 11 ja 12 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen haastatteluun;
- b) Hän on kadonnut tai lähtenyt ilman lupaa asuinpaikastaan tai säilöönottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoittautuu uudelleen toimivaltaiselle viranomaiselle sen jälkeen, kun 1 kohdassa tarkoitettu päätös tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijaa ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen käsittelyä siitä, mihin se oli keskeytynyt.

21 artikla

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun asema

1. Jäsenvaltiot antavat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle (UNHCR)

- a) mahdollisuuden käydä turvapaikanhakijoiden luona, myös säilöönottettujen ja lentokentän tai sataman kauttakulkualueella pidettävien hakijoiden luona;
- b) oikeuden saada tietoja yksittäisistä turvapaikkahakemuksista, menettelyn etenemisestä ja siihen liittyvistä päätöksistä, edellyttäen että turvapaikanhakija on antanut tähän suostumuksensa;
- c) mahdollisuuden esittää näkemyksensä eri toimivaltaisille viranomaisille missä tahansa menettelyn vaiheessa Geneven yleissopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös järjestöihin, jotka työskentelevät jäsenvaltion alueella UNHCR:n puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

22 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltiot eivät saa paljastaa yksittäisiin turvapaikkahakemuksiin liittyviä tietoja turvapaikanhakijan lähtömaan viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei turvapaikanhakijan lähtömaan viranomaisilta hankita hänen tapauksensa tutkintaa varten mitään tietoja tavalla, jonka seurauksena kyseiset viranomaiset saavat tietää hänen hakeneen turvapaikkaa.

III LUKU

ENSIMMÄISEN PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

I jakso

23 artikla

Nopeutettujen menettelyjen tarkoitus

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa nopeutetun menettelyn seuraavia tarkoituksia varten:

- a) sellaisten turvapaikkahakemusten käsittely, joilta II jaksossa esitettyjen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan puuttuvan;
- b) sellaisten turvapaikkahakemusten käsittely, joiden katsotaan olevan III jakson mukaisesti ilmeisen perusteettomia;
- c) IV jaksossa tarkoitettujen perusteettomien hakemusten käsittely;
- d) saman hakijan toistuvien turvapaikkahakemusten käsittely V jaksossa esitettyjen säännösten mukaisesti;
- e) päätöksen tekeminen turvapaikanhakijoiden oikeudesta tulla jäsenvaltion alueelle VI jakson mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä tavanomaisina menettelyinä kaikkia muita menettelyjä, joiden mukaan turvapaikkahakemuksia käsitellään.

24 artikla

Nopeutettua menettelyä koskevat määräajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee nopeutetussa menettelyssä päätöksen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä kun asianomaista hakijaa koskeva hakemus on tehty.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa voidaan perustellusta syystä pidentää kolmella kuukaudella.

Määräajan pidentäminen ei ole yksittäisessä tapauksessa pätevä ennen kuin siitä on ilmoitettu hakijalle tai häntä avustavalle tai edustavalle asianajajalle tai muulle oikeudelliselle neuvonantajalle.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa säädettyjä määräaikoja ei noudateta, turvapaikkahakemus on käsiteltävä tavanomaisen menettelyn mukaan, paitsi jos jäsenvaltiot päättävät, että jos 1 ja 2 kohdassa säädettyjä määräaikoja ei ole voitu noudattaa hakijasta johtuvasta syystä, hän ei voi vedota siitä aiheutuviin seurauksiin, erityisesti jos hän ei ole toimittanut tietoja, jotka hänen voidaan kohtuudella olettaa toimittavan 16 artiklan mukaisesti, tai jos hän ei ole tullut 10, 11 ja 12 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen haastatteluun.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää, että päätös katsotaan tehdyksi nopeutetun menettelyn mukaan silloin kun 1 ja 2 kohdassa säädettyjen määräaikojen päättymisen jälkeen voidaan todeta, että hakija on ilman perusteltua syytä ja vilpillisessä tarkoituksessa jättänyt ilmoittamatta tietoja, joiden perusteella hakemus olisi käsitelty nopeutetun menettelyn mukaisesti, jos ne olisivat olleet tiedossa menettelyn siinä vaiheessa.

5. Tätä artiklaa ei sovelleta sen jälkeen kun jäsenvaltio on pyytänyt toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastuulleen [perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määräämiseksi] annetun neuvoston asetuksen . . . mukaisesti.

II jakso

25 artikla

Hakemukset, joilta tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat

Jäsenvaltiot voivat kieltäytyä ottamasta turvapaikkahakemusta käsiteltäväksi, jos

- jokin toinen jäsenvaltio tai Norja tai Islanti on selvästi ottanut vastuun hakemuksen tutkinnasta niiden perusteiden ja menettelyjen mukaisesti, joiden mukaan määritetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon tekemän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio;
- 26 artiklan mukaisesti katsotaan, että jokin muu maa, joka ei ole EU:n jäsenvaltio, on hakijan kannalta ensisijainen turvapaikan antava maa,
- silloin kun katsotaan 27 ja 28 artiklan mukaisesti, että jokin muu maa, joka ei ole EU:n jäsenvaltio, on hakijan kannalta turvallinen kolmas maa;
- jokin muu valtio kuin hakijan kotivaltio on pyytänyt hänen luovuttamistaan ja kyseessä on joko toinen jäsenvaltio tai kolmas maa, jota voidaan pitää turvallisena kolmantena maana liitteessä I esitettyjen periaatteiden mukaisesti, edellyttäen että luovuttaminen kyseiseen maahan on lainmukaista;
- kansainvälinen rikostuomioistuin on nostanut syytteen hakijaa vastaan.

26 artikla

Ensisijaisen turvapaikkamaan käsitteen soveltaminen

Tiettyä maata voidaan pitää turvapaikanhakijan kannalta ensisijaisena turvapaikkamaan, jos hänet on otettu tähän maahan pakolaisena tai muista syistä, jotka oikeuttavat hänet saamaan suojelua, ja jos tämän suojelun perusteet ovat edelleen voimassa kansainvälisessä oikeudessa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

27 artikla

Turvallisten kolmansien maiden määrittäminen

1. Jäsenvaltiot voivat pitää jotakin kolmatta maata turvapaikkahakemusten tutkinnan kannalta turvallisena kolmantena maana ainoastaan liitteessä I esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai hyväksyä lainsäädäntöä, jonka mukaisesti turvalliset kolmannet maat voidaan nimetä laissa tai asetuksessa. Tällaisten lakien tai asetusten on oltava 28 artiklan mukaisia.

3. Jos jäsenvaltioissa on tämän direktiivin tullessa voimaan sellaisia voimassa olevia lakeja tai asetuksia, joissa nimetään tiettyjä maita turvallisiksi kolmansiksi maiksi, ja jos ne haluavat pitää nämä lait tai asetukset edelleen voimassa, niiden on ilmoitettava näistä säädöksistä komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin hyväksymisestä ja annettava mahdollisimman pian tiedoksi niihin myöhemmin tehtävät asiaa koskevat muutokset.

Jos jäsenvaltiot vahvistavat tämän direktiivin hyväksymisen jälkeen lakeja tai asetuksia, joissa nimetään tiettyjä maita turvallisiksi kolmansiksi maiksi, niiden on mahdollisimman pian ilmoitettava niistä ja niihin myöhemmin tehtävistä asiaa koskevista muutoksista komissiolle.

Jäsenvaltioiden on perusteltava erikseen tiettyjen maiden nimeäminen turvallisiksi kolmansiksi maiksi sekä maiden pois-taminen tai lisääminen tällaiseen luetteloon.

28 artikla

Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltaminen

1. Tiettyä maata, jota liitteessä I esitettyjen periaatteiden mukaisesti pidetään turvallisena kolmantena maana, voidaan mistä tahansa luetteloista riippumatta pitää turvallisena myös tietyn turvapaikanhakijan kannalta ainoastaan, jos

- hakijalla on yhdysside tai läheisiä siteitä kyseiseen maahan tai hänellä on ollut tilaisuus pyytää suojelua kyseisen maan viranomaisilta;
- on perusteet katsoa, että hakija otetaan tai otetaan takaisin kyseiseen kolmanteen maahan, ja
- ei ole aihetta epäillä, ettei maa olisi hänen kannaltaan turvallinen kolmas maa.

2. Kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön tämän artiklan mukaisesti tehdyn päätöksen, niiden on annettava hakijalle kyseisen kolmannen maan kielellä laadittu asiakirja, jossa ilmoitetaan maan viranomaisille, ettei hakemuksen sisältöä ole tutkittu.

III jakso

29 artikla

Ilmeisen perusteettomat hakemukset

Jäsenvaltiot voivat hylätä turvapaikkahakemuksen ilmeisen perusteettomana, jos määrittävä viranomainen on todennut, että:

- a) hakija on hakemuksen tehdessään ja tosiseikkoja esittäessään tuonut esiin ainoastaan sellaisia asioita, jotka eivät selvästi ole Geneven yleissopimuksen kannalta olennaisia;
- b) hakijan lähtömaata pidetään tämän direktiivin 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuna turvallisena lähtömaana;
- c) hakija suljetaan vastakkaisen näytön puuttuessa pakolaisaseman ulkopuolelle neuvoston direktiivin ... [Ehdotus neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevana henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta] perusteella.

30 artikla

Turvallisten lähtömaiden määrittäminen

1. Jäsenvaltiot voivat pitää tiettyä maata turvapaikkahakemusten tutkinnan kannalta turvallisena lähtömaana ainoastaan liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai hyväksyä lainsäädäntöä, jonka mukaisesti voidaan laissa tai asetuksessa nimetä turvalliset lähtömaat. Tällaisten lakien tai asetusten on oltava 31 artiklan mukaisia.
3. Jos jäsenvaltioissa on tämän direktiivin tullessa voimaan sellaisia voimassa olevia lakeja tai asetuksia, joissa nimetään tiettyjä maita turvallisiksi lähtömaiksi, ja jos ne haluavat pitää nämä lait tai asetukset edelleen voimassa, niiden on ilmoitettava näistä säädöksistä komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin hyväksymisestä ja annettava mahdollisimman pian tiedoksi niihin myöhemmin tehtävät asiaa koskevat muutokset.

Jos jäsenvaltiot vahvistavat tämän direktiivin hyväksymisen jälkeen lakeja tai asetuksia, joissa nimetään tiettyjä maita turvallisiksi lähtömaiksi, niiden on mahdollisimman pian ilmoitettava niistä ja niihin myöhemmin tehtävistä mahdollisista muutoksista komissiolle.

Jäsenvaltioiden on perusteltava erikseen tiettyjen maiden nimeäminen turvallisiksi lähtömaiksi sekä maiden poistaminen tai lisääminen tällaiseen luetteloon.

31 artikla

Turvallisen lähtömaan käsitteen soveltaminen

Maata, joka on liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisesti turvallinen lähtömaa, voidaan pitää tietyn turvapaikanhakijan kannalta turvallisena lähtömaana ainoastaan jos kyseinen hen-

kilö on maan kansalainen tai, jos kyseessä on kansalaisuudeton henkilö, se on hänen aiempi asuinmaansa ja jos ei ole aihetta epäillä, etteikö maa olisi kyseisen henkilön erityistilanteessa turvallinen lähtömaa.

IV jakso

32 artikla

Perusteettomat hakemukset

Jäsenvaltiot voivat hylätä turvapaikkahakemuksen nopeutetussa menettelyssä, jos:

- a) hakija on ilman hyväksyttävää syytä johtanut viranomaisia harhaan henkilöllisyytensä ja kansalaisuutensa suhteen esittämällä vääriä tietoja tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa päätöksen kielteisesti;
- b) hakija ei ole esittänyt tietoja, joiden perusteella hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa voitaisiin selvittää kohtuullisen varmasti, ja voidaan vakavin perustein epäillä, että hän on vilpillisessä tarkoituksessa tuhonnut tai kadottanut henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa määrittämisessä;
- c) hakija on tahallaan esittänyt turvapaikkahakemuksensa tuksi vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, joilla on olennainen merkitys asian kannalta;
- d) hakija on esittänyt uuden hakemuksen, josta ei ilmene hänen erityistilanteestaan tai lähtömaan tilanteesta mitään uusia tai olennaisia tosiseikkoja,
- e) hakija ei ole tehnyt hakemusta aikaisemmin ilman perusteltua syytä, vaikka hänellä olisi ollut siihen hyvä tilaisuus, ja tekee hakemuksen vain viivyttääkseen tai haitatakseen jo tehdyn tai välittömästi tehtävän päätöksen täytäntöönpanoa, jonka tuloksena hänet poistettaisiin maasta;
- f) hakija ei ole täyttänyt tämän direktiivin 16 artiklassa ja 20 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia;
- g) hakija on tullut jäsenvaltion alueelle tai jatkanut siellä oleskeluaan laittomasti ja on ilman hyvää syytä jättänyt ilmoittautumatta viranomaisille mahdollisimman pian maahantuloonsa liittyvät olosuhteet huomioon ottaen;
- h) hakija on vaaraksi jäsenvaltion turvallisuudelle tai on jäsenvaltiossa yhteiskunnalle vaarallinen, koska hänet on lainvoimalla saaneella tuomiolla tuomittu erityisen vakavasta rikoksesta.

Hakemus voidaan hylätä vain jos määrittävä viranomainen on todennut, että hakijalla ei ole neuvoston direktiivissä ... [Ehdotus neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevana henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta] tarkoitettua perusteltua syytä pelätä vainoa.

V jakso

33 artikla

Toistuvat hakemukset

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa erityis-
menettelyn, joka sisältää 2 kohdassa tarkoitettua alustavan kä-
sittelyn, kun henkilö tekee uuden turvapaikkahakemuksen:

- a) sen jälkeen kun hän on peruuttanut edellisen hakemuksensa
19 tai 20 artiklan mukaisesti;
- b) sen jälkeen kun hänen edellisestä hakemuksestaan on an-
nettu lainvoimainen päätös.

2. Tällainen uusi turvapaikkahakemus käsitellään ensin alus-
tavasti sen selvittämiseksi, onko edellisen hakemuksen peruut-
tamisen tai siitä annetun lainvoimaisen päätöksen jälkeen tullut
ilmi jokin seuraavista seikoista:

- a) hakijan tilanne tai hänen oikeudellinen asemansa on muut-
tunut, tai
- b) on saatu uusia tietoja, joiden perusteella voitaisiin tehdä tai
olisi voitu tehdä hakijalle suotuisampi päätös, tai
- c) edellistä turvapaikkahakemusta koskeva päätös on tehty vir-
heellisten tai väärin tietojen perusteella, tai
- d) on olemassa muita kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä
perusteita ottaa uusi hakemus käsiteltäväksi.

Jos voidaan soveltaa jotakin a, b, c tai d alakohdassa tarkoitet-
tua perustetta eikä hakija voinut esittää tässä kohdassa esitettyjä
perusteluja edellisessä menettelyssä hänestä itsestään riippumattomista syistä esimerkiksi hakemalla muutosta tuomioistuimessa, hakemuksen käsittelyä jatketaan II luvun mukaisesti.

34 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikanhaki-
joille, joiden hakemusta käsitellään alustavasti 33 artiklan mu-
kaisesti, myönnetään 39 artiklassa luetellut takeet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään
33 artiklan mukaisesti tehtävää alustavaa käsittelyä koskevat
säännöt. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

- a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todis-
teet, joiden perusteella tulisi aloittaa uusi menettely;
- b) vaatia hakijaa esittämään uudet tiedot tietyn määräajan ku-
luessa siitä, kun hän on itse ne saanut;
- c) sallia alustavan käsittelyn suorittaminen pelkästään kirjalli-
sen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista haastatte-
lua.

Nämä säännöt eivät saa estää turvapaikanhakijan pääsyä uuteen
menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai
rajoittaa sitä vakavasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimessa
on mahdollista hakea muutosta myös

- a) alustavan käsittelyn suorittaa se määrittävä viranomainen,
joka on tehnyt päätöksen edellisestä hakemuksesta;
- b) hakijalle ilmoitetaan asianmukaisella tavalla alustavan käsit-
telyn tuloksesta, ja siinä tapauksessa että käsittelyä ei jatketa,
päätöksen perusteluista ja mahdollisuuksista hakea siihen
muutosta;
- c) jos voidaan soveltaa jotakin 33 artiklan 2 kohdassa tarkoi-
tettua perustetta, määrittävä viranomainen käsittelee uuden
hakemuksen II luvun säännösten mukaisesti mahdollisim-
man pian.

VI jakso

35 artikla

Tapaukset, joihin sovelletaan rajamenettelyjä

1. Ellei tässä artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltiot voivat tä-
män direktiivin hyväksymisajankohtana voimassa olevien lakien
tai asetusten mukaisesti pitää voimassa erityismenettelyjä, joi-
den tarkoituksena on tehdä rajalla päätös sinne tulleiden ja
turvapaikkaa hakeneiden turvapaikanhakijoiden maahantulosta,
edellyttäen että kyseiset lait ja asetukset ovat 5 ja 6 artiklan, 8
artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan,
14 artiklan 2 kohdan sekä 15, 17, 21 ja 22 artiklan mukaisia.

2. Menettelyä voidaan soveltaa myös lentokenttien ja sata-
mien kauttakulkualueelle saapuviin turvapaikanhakijoihin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laeissa ja asetuksissa
säädetään kyseisiä erityismenettelyjä koskevat säännöt, joissa
käsitellään hakemusten tutkintaa ja hakemuksesta tehtävää pää-
töstä, mahdollisuutta saada oikeusapua ja edustaja, menettelyä,
säilöänoton kestoa ja edellytyksiä sekä mahdollisesti sovelletta-
via määräaikoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätös, jolla haki-
jalta evätään oikeus tulla jäsenvaltion alueelle turvapaikkahake-
mukseen liittyvästä syystä, tehdään kahden viikon määräajassa,
jota voidaan pidentää enintään kahdella viikolla toimivaltaisen
tuomioistuimen annettua tähän hyväksyntänsä lainsäädännössä
säädetyn menettelyn mukaisesti.

5. Jos 4 kohdassa säädettyjä määräaikoja ei noudateta, turva-
paikanhakijalle on myönnettävä pääsy kyseisen jäsenvaltion
alueelle, niin että hänen hakemuksensa voidaan käsitellä tämän
direktiivin muiden säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on
varmistettava, että turvapaikanhakijoille, joilta evätään maahan-
pääsy tämän menettelyn mukaisesti, myönnetään IV luvussa
tarkoitettut takeet.

6. Maahanpääsyn epäämistä koskeva päätös ei saa olla ensi-
sijainen turvapaikkahakemuksesta tehtyyn päätökseen nähden,
paitsi jos epääminen perustuu turvapaikkahakemuksen hylkää-
miseen sen jälkeen kun turvapaikka- ja pakolaisasioissa toimi-
valtaiset viranomaiset ovat tutkineet sen tapaukseen liittyvien
tosiseikkojen perusteella.

VII jakso

36 artikla

Pakolaisaseman peruuttaminen tai mitätöiminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinta tietyn henkilön pakolaisaseman peruuttamiseksi tai mitätöimiseksi voidaan aloittaa heti kun käy ilmi, että hänen pakolaisasemansa oikeellisuutta on syytä harkita uudelleen.

37 artikla

Menettelysäännöt

1. Kun jonkin jäsenvaltion määrittävä viranomainen tarkastelee uudelleen tietyn pakolaisen aseman oikeellisuutta, pakolaisaseman mitätöimistä tai peruuttamista tutkitaan tavanomaisen menettelyn mukaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

Kun jonkin jäsenvaltion tuomioistuin tai muu elin tarkastelee uudelleen tietyn pakolaisen aseman oikeellisuutta, pakolaisaseman mitätöimistä tai peruuttamista tutkitaan samoin edellytyksin, joiden mukaan tavanomaisen menettelyn mukaan tehtyjä päätöksiä tarkastellaan uudelleen.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa 9–12 artiklan soveltamisesta, kun toimivaltaisen viranomaisen on teknisesti mahdotonta noudattaa kyseisten artiklojen säännöksiä.

IV LUKU

MUUTOKSENHAKUMENETTELYT

38 artikla

Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikanhakijoilla on hakemustaan koskevan päätöksen suhteen oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu tehokas oikeussuoja sisältää mahdollisuuden asian tutkimiseen sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen kanalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimessa on mahdollista hakea muutosta myös

a) kieltäytymiseen ottaa hakemus uudelleen käsiteltäväksi sen jälkeen kun käsittely on keskeytetty 19 ja 20 artiklan nojalla, ja

b) määräajan pidentämiseen 24 artiklan perusteella.

39 artikla

Tavanomaisessa menettelyssä tehtyjä päätöksiä koskevat uudelleentarkastelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on sallittava turvapaikanhakijoiden, jotka hakevat tuomioistuimessa muutosta tavanomaisessa menettelyssä tehtyyn päätökseen, jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan käsittelyn tulosta. Jäsenvaltioiden on sallittava turvapaikanhakijoiden, jotka pyytävät hallinnollista elintä tarkastelemaan tavanomaisessa menettelyssä tehtyä päätöstä uudelleen ennen asian viemistä tuomioistuimen käsiteltäväksi, jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan käsittelyn tulosta.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdasta tämän direktiivin hyväksymisajankohtana voimassa olevien lakien ja asetusten nojalla.

3. Kun turvapaikanhakija ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tai uudelleentarkastelun tulosta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimella on toimivalta päättää joko hakijan pyynnöstä tai oma-aloitteisesti siitä, voiko hakija kuitenkin jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle tapaukseensa liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi.

4. Maastapoistamista ei saa panna täytäntöön ennen kuin tuomioistuin on antanut päätöksensä 3 kohdassa tarkoitettua asiasta. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta silloin kun on päätetty, että kansalliseen turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvät syyt estävät turvapaikanhakijaa jäämästä asianomaisen jäsenvaltion alueelle.

40 artikla

Nopeutetussa menettelyssä tehtyjä päätöksiä koskevat uudelleenkäsittely- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä siitä, missä tapauksissa turvapaikanhakijoiden, jotka hakevat muutosta nopeutetussa menettelyssä tehtyyn päätökseen tai pyytävät sen uudelleentarkastelua, ei sallita jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan käsittelyn tulosta.

2. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuomioistuimella on toimivalta päättää joko hakijan pyynnöstä tai oma-aloitteisesti siitä, voiko hakija kuitenkin jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle tapaukseensa liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi.

3. Maastapoistamista ei saa panna täytäntöön ennen kuin tuomioistuin on antanut päätöksensä 2 kohdassa tarkoitettua asiasta. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta seuraavissa tapauksissa:

a) kun on päätetty, että turvapaikkahakemukselta puuttuvat 25 artiklassa tarkoitettut tutkittavaksi ottamisen edellytykset;

b) kun tuomioistuin on jo hylännyt kyseisen turvapaikanhakijan pyynnön jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja on päätetty, että hakijan tai hänen lähtömaansa tilanteesta ei ole tämän hylkäämisen jälkeen esitetty uusia olennaisia tosiseikkoja;

- c) kun hakijan tekemää uutta hakemusta ei oteta käsiteltäväksi II luvun mukaisesti 33 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- d) kun on päätetty, että kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvät syyt estävät turvapaikanhakijaa jämmästä asianomaisen jäsenvaltion rajalle tai lentokentän tai sataman kauttakulkualueille tai jäsenvaltion alueelle.

41 artikla

Uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun määräajat ja soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä:
- a) kohtuulliset määräajat, joiden kuluessa on ilmoitettava valituksen tekemisestä ja tarvittaessa pyydettyä uudelleentarkastelua; määräajat valituksen tekemiselle ja uudelleentarkastelun pyytämiseksi voivat olla lyhyemmät silloin kun asianomainen päätös on tehty nopeutetun menettelyn mukaan;
- b) muut tarvittavat säännöt, jotka koskevat valituksen tekemistä ja tarvittaessa uudelleentarkastelun pyytämistä;
- c) että tuomioistuimien voi vain joko pitää määrittävän viranomaisen päätöksen voimassa tai kumota sen, tai että sillä on toimivalta tehdä jompikumpi päätös;
- d) säännöt siitä, että jos tuomioistuin kumoaa päätöksen, sen on joko palautettava tapaus määrittävälle viranomaiselle uuden päätöksen tekemistä varten tai tehtävä itse uusi päätös hakemuksen aiheellisuuteen liittyvien tosiseikkojen perusteella.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä edellytykset, joiden perusteella voidaan olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut uudelleentarkastelua tai muutoksenhakua koskevan pyyntönsä, sekä menettelysäännöt, joita näissä tapauksissa on noudatettava.

V LUKU

YLEISET JA LOPPUKÄÄNNÖKSET

42 artikla

Syrjintäkielto

Jäsenvaltioiden on pantava tämä direktiivi täytäntöön ilman sukupuoleen, rotuun, kansalaisuuteen, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumiseen, terveyteen, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää.

43 artikla

Rangaistukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista rangaistuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Rangaistusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 45 artiklassa mainittuna päivänä ja niiden muutokset viipymättä.

44 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään kahden vuoden kuluttua 45 artiklassa mainitun määräajan päättymisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot. Kertomuksen esittämisen jälkeen komissio laatii vähintään kahden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa.

45 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän direktiivin soveltamisalalla.

46 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

47 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

TURVALLISTEN KOLMANSIEN MAIDEN MÄÄRITTÄMISTÄ KOSKEVAT PERIAATTEET

I. Määrittämisen edellytykset

Tietyä maata pidetään turvallisena kolmantena maana, jos se täyttää niiden ulkomaalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden kannalta, joihin käsitettä on tarkoitus soveltaa, seuraavat kaksi edellytystä:

- A. maa noudattaa johdonmukaisesti pakolaisten suojelua koskevia kansainvälisen oikeuden vaatimuksia;
- B. maa noudattaa johdonmukaisesti kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön perusvaatimuksia, joista ei ole lupa poiketa sodan tai kansakunnan olemassaoloa uhkaavan muun yleisen hätätilan vuoksi.

A. Pakolaisten suojelua koskevat kansainvälisen oikeuden vaatimukset

1. Turvallinen kolmas maa voi olla mikä tahansa maa, joka on ratifioinut Geneven yleissopimuksen ja noudattaa siinä esitettyjä määräyksiä niiden henkilöiden oikeuksista, joille on myönnetty pakolaisasema ja sillä perusteella pääsy kyseiseen maahan. Maassa on myös olemassa turvapaikkamenettely niitä henkilöitä varten, jotka hakevat pakolaisasemaa ja sen perusteella pääsyä kyseiseen maahan. Menettely on seuraavien periaatteiden mukainen:

- Turvapaikkamenettelystä säädetään laissa.
- Turvapaikkahakemuksia koskevat päätökset tehdään objektiivisesti ja puolueettomasti.
- Turvapaikanhakijoiden sallitaan jäädä kyseisen maan alueelle tai sen rajalle, kunnes heidän turvapaikkahakemuksestaan on tehty päätös.
- Turvapaikanhakijoilla on oikeus henkilökohtaiseen haastatteluun tarvittaessa tulkin avustuksella.
- Turvapaikanhakijoita ei estetä ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka toimivat päävaltuutetun puolesta asianomaisen maan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.
- Maan lainsäädännössä säädetään, että jokaisesta turvapaikkahakemuksesta on mahdollisuus valittaa korkeampaan hallintoviranomaiseen tai tuomioistuimeen tai että päätöksen voi toimittaa uudelleen käsiteltäväksi.
- YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulla tai muilla järjestöillä, jotka toimivat sen puolesta asianomaisen maan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, on yleensä oikeus olla yhteydessä turvapaikanhakijoihin ja viranomaisiin ja pyytää tietoja yksittäisistä hakemuksista, menettelyn etenemisestä ja siihen liittyvistä päätöksistä, ja ne voivat edustaa yksittäisiä turvapaikkahakemuksia näihin viranomaisiin nähden vuoden 1951 Geneven yleissopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa nojalla.

2. Edellä esitetystä riippumatta voidaan maata, joka ei ole ratifioinut Geneven yleissopimusta, kuitenkin pitää turvallisena kolmantena maana, jos:

- se noudattaa johdonmukaisesti palauttamiskiellon periaatetta sellaisena kuin siitä määrätään 10 päivänä syyskuuta 1969 Afrikan pakolaisongelmien erityiskysymyksistä tehdyssä Afrikan yhtenäisyysjärjestön OAU:n yleissopimuksessa, ja maassa on tätä varten edellä esitettyjen periaatteiden mukainen turvapaikkamenettely niitä varten, jotka hakevat pakolaisasemaa, tai
- maa on noudattanut 19.–22. marraskuuta 1984 annettua Cartagenan pakolaisjulistusta, jonka tarkoituksena on varmistaa, että kansalliset lait ja asetukset ovat Geneven yleissopimuksen periaatteiden ja perusteiden mukaiset ja että niissä säädetään pakolaisten kohtelussa noudatettavista vähimmäissäännöistä, tai
- maa joka tapauksessa noudattaa johdonmukaisesti Geneven yleissopimuksen vaatimuksia kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden oikeuksista yleissopimuksessa tarkoitettussa merkityksessä, ja maassa on olemassa edellä esitettyjen periaatteiden mukainen menettely niitä varten, jotka hakevat tällaista suojelua, tai
- maa vastaa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun mukaan jollakin muulla tavalla tällaisten henkilöiden kansainvälisen suojelun tarpeeseen joko tekemällä yhteistyötä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun tai muiden järjestöjen kanssa, jotka mahdollisesti toimivat sen puolesta tai joita YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu pitää muuten tähän tarkoitukseen sopivina.

A osan soveltamista varten olisi pidettävä turvallisena kolmantena maana myös maata, joka on ratifioinut Geneven yleissopimuksen, vaikka siellä ei (vielä) olisikaan käytössä 1 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaista menettelyä, jos maa kuitenkin käytännössä noudattaa johdonmukaisesti Geneven yleissopimuksessa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden oikeuksia siinä merkityksessä kuin niistä määrätään yleissopimuksessa ja siten kuin YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu niitä tulkitsee.

B. Kansainvälisten ihmisoikeusäännösten perusvaatimukset

1. maat, jotka ovat ratifioineet joko vuonna 1950 ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen (jäljempänä "Euroopan yleissopimus") tai sekä vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (jäljempänä "kansalaisoikeuksia koskeva yleissopimus") että vuonna 1984 tehdyn, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen (jäljempänä "kidutuksen vastainen yleissopimus"), ja jotka johdonmukaisesti noudattavat niissä esitettyjä vaatimuksia, jotka koskevat oikeutta elämään, oikeutta olla joutumatta kidutuksen tai muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun uhriksi, oikeutta olla vapaana orjuudesta ja pakkotyöstä, takautuvan rikoslainsäädännön kieltämisestä, oikeutta tulla tunnustetuksi lain edessä, oikeutta olla joutumatta vankeuteen pelkästään sopimusvelvoitteiden laiminlyönnin vuoksi ja oikeutta ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen.

2. Niiden vaatimusten noudattaminen, joiden mukaan tietty maa voidaan määrittää turvalliseksi kolmanneksi maaksi, edellyttää myös, että kyseinen maa on määrännyt tehokkaista oikeussuojakeinoista sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä ulkomaalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä voida poistaa maasta Euroopan yleissopimuksen 3 artiklan tai kansalaisoikeuksia koskevan yleissopimuksen 7 artiklan ja kidutuksen vastaisen yleissopimuksen 3 artiklan vastaisesti.

II. Määrittämismenettely

Kun arvioidaan yleisesti niiden vaatimusten noudattamista, joiden mukaan tietty maa voidaan määrittää turvalliseksi kolmanneksi maaksi joko yleensä tai tiettyjen ulkomaalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden kannalta, on otettava huomioon useita eri tietolähteitä, joita voivat olla diplomaattiedustustojen laatimat kertomukset sekä kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen tai lehdistön kertomukset. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon erityisesti YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun antamat tiedot.

Yleistä arviota koskevan kertomuksen on oltava julkinen.

Silloin kun jäsenvaltiot arvioivat kolmannen maan turvallisuutta tietyn hakijan kannalta ainoastaan yksittäistapausta koskevassa päätöksessä, tällaisen yksittäisen päätöksen perusteluksi ei tarvitse esittää edellä tarkoitettua yleistä arviota.

LIITE II

TURVALLISTEN LÄHTÖMAIDEN MÄÄRITTÄMISTÄ KOSKEVAT PERIAATTEET

I. Määrittämisen edellytykset

Tiettyä maata voidaan pitää turvallisenä lähtömaana, jos se noudattaa johdonmukaisesti kansainvälisen ihmisoikeuslain-säädännön perusvaatimuksia, joista ei ole lupa poiketa sodan tai kansakunnan olemassaoloa uhkaavan muun yleisen hätätilan vuoksi, ja jos:

- A. maassa on demokraattiset hallintorakenteet ja se noudattaa johdonmukaisesti seuraavia oikeuksia: ajatuksen, oman-tunnon ja uskonnonvapaus, sananvapaus, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus, mukaan lukien ammatillinen yhdis-tymisvapaus ja oikeus osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan joko suoraan tai vapailla vaaleilla valittujen edustajien välityksellä,
- B. maa sallii kansainvälisten ja hallituksesta riippumattomien järjestöjen valvoa ihmisoikeuksien noudattamista maassa,
- C. maata hallitaan oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti, ja se noudattaa johdonmukaisesti seuraavia oikeuksia: oikeus henkilökohtaiseen vapauteen ja koskemattomuuteen, oikeus tulla tunnustetuksi lain edessä sekä yhdenvertaisuus lain edessä,
- D. maassa on säädetty yleensä tehokkaista oikeussuojakeinoista näiden kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien rikkomisesta ja tarvittaessa ylimääräisistä muutoksenhakukeinoista,
- E. maan olot ovat vakaat.

II. Määrittämismenettely

Kun arvioidaan yleisesti niiden vaatimusten noudattamista, joiden mukaan tietty maa voidaan määrittää turvalliseksi lähtömaaksi, on otettava huomioon useita eri tietolähteitä, joita voivat olla diplomaattiedustustojen laatimat kertomukset sekä kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen tai lehdistön kertomukset. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomi-oon erityisesti YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun antamat tiedot.

Yleistä arviota koskevan kertomuksen on oltava julkinen.

Silloin kun jäsenvaltiot arvioivat lähtömaan turvallisuutta tietyn hakijan kannalta ainoastaan yksittäistapausta koskevassa päätöksessä, tällaisen yksittäisen päätöksen perusteluksi ei tarvitse esittää edellä tarkoitettua yleistä arviota.

Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 397/1999 muuttamisesta

(2002/C 291 E/07)

KOM(2002) 325 lopull.

(Komission esittämä 20 päivänä kesäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 397/1999 käyttöön lopullisen polkumyöntitullin Taiwanista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa. Edellä mainitun tullin käyttöönottoon johtaneessa tutkimuksessa käytettiin polkumyöntitullilla muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 17 artiklan mukaista otantaa.

Perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaan uutta viejää koskevaa tarkastelua ei voida panna vireille, kun tutkimuksessa on käytetty otantaa. Sen varmistamiseksi, että tosiasiallisesti uusia vientiä harjoittavia tuottajia ja edellä mainitussa tutkimuksessa käytettyyn otokseen kuulumattomia yhteistyössä toimineita yrityksiä kohdellaan tasavertaisesti, asetuksen (EY) N:o 397/1999 2 artiklassa säädetään kuitenkin, että jos uusi vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävän näytön siitä, että se täyttää kyseisessä asetuksessa asetetut kolme perusedellytystä eli se ei ole vienyt tuotteita tutkimusajanjakson aikana, se ei ole etuyhteydessä yhteenkään vientiä harjoittavaan tuottajaan, johon sovelletaan toimenpiteitä, ja se on tosiasiallisesti vienyt asianomaisia tuotteita tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on vientiä koskeva sopimusvelvoite, neuvosto voi hyväksyä, että kyseiseen uuteen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovelletaan painotettua keskimääräistä tullia, jota sovelletaan otokseen kuulumattomiin yhteistyössä toimineisiin yrityksiin. Tämä toteutetaan muuttamalla asetuksen (EY) N:o 397/1999 1 artiklan 3 kohta niin, että uusi vientiä harjoittava tuottaja lisätään kyseisen asetuksen liitteessä olevaan luetteloon.

Komissio sai Taiwanista elokuussa 2001 yhden uuden viejän asemaa koskevan pyynnön. Pynnön ja sen esittäneen yrityksen tarpeen mukaan toimittaman lisänäytön tarkastelusta kävi ilmi, että yritys täyttää kaikki vaadittavat edellytykset.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy oheisen ehdotuksen asetukseksi, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 397/1999 1 artiklan 3 kohtaa niin, että uusi vientiä harjoittava tuottaja lisätään asetuksen liitteessä olevaan luetteloon.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon polkumyöntitullilla muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 397/1999 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

A. AIEMPI MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 397/1999 käyttöön lopullisen polkumyöntitullin Taiwanista peräisin olevien, CN-koodeihin 8712 00 10, 8712 00 30 ja 8712 00 80 kuuluvien polkupyörien tuonnissa yhteisöön. Taiwanilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettiin otantamenetelmää ja otokseen kuuluneille yrityksille määrättiin 2,4 prosentista 18,2 prosenttiin vaihtelevat yksilölliset tullit, kun taas muille yhteistyössä toimineille mutta otokseen kuulumattomille yrityksille määrättiin 5,4 prosentin suuruinen painotettu keskimääräinen tulli. Yrityksille, jotka eivät joko ilmoittautuneet tai eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, määrättiin 18,2 prosentin tulli.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 49, 25.2.1999, s. 1.

(2) Asetuksen (EY) N:o 397/1999 2 artiklassa säädetään, että jos uusi vientiä harjoittava tuottaja Taiwanissa toimittaa riittävän näytön komissiolle siitä, että:

- se ei ole vienyt yhteisöön asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tuotteita tutkimusajanjakson aikana (1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän lokakuuta 1997 välisenä aikana),
- se ei ole etuyhteydessä yhteenkään taiwanilaiseen viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan kyseisellä asetuksella käyttöön otettuja polkumyynnitoimenpiteitä, ja
- se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavina olevia tuotteita yhteisöön toimenpiteiden perustana olevan tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi yhteisöön,

asetuksen (EY) N:o 397/1999 1 artiklan 3 kohtaa voidaan muuttaa niin, että kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovelletaan samaa tullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin mutta otokseen kuulumattomiin yrityksiin, eli 5,4 prosentin tullia.

B. UUDEN VIENTIÄ HARJOITTAVAN TUOTTAJAN PYYNTÖ

(3) Yksi uusi taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja on pyytänyt, että sitä kohdeltaisiin samoin kuin alkuperäisessä

tutkimuksessa yhteistyössä toimineita mutta otokseen kuulumattomia yrityksiä, ja se on pyynnöstä toimittanut näytön siitä, että se täyttää asetuksen (EY) N:o 397/1999 2 artiklassa asetetut edellytykset. Pynnön esittäneen yrityksen toimittamaa näyttöä voidaan pitää riittävänä, joten asetusta voidaan muuttaa niin, että pyynnön esittäjä lisätään asetuksen liitteessä olevaan luetteloon. Liitteessä nimetään ne taiwanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat, joihin sovelletaan 5,4 prosentin suuruista painotettua keskimääräistä tullia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 397/1999 liitteessä olevaan taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien luetteloon seuraava yritys:

— Oyama Industrial Co., Ltd, Taiwan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjasta N:o 2

(2002/C 291 E/08)

KOM(2002) 409 lopull. — 2002/0166(ACC)

(Komission esittämä 19 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisestä jalostettuja maataloustuotteita koskevasta kauppajärjestelmästä määrätään kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa N:o 3.

Liittymissopimuksen 76, 102 ja 128 artiklan nojalla Itävallan, Ruotsin ja Suomen oli sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen niiden etuusmyönnytyksiä säätelevien sopimusten määräyksiä, jotka yhteisö oli tehnyt eräiden kolmansien maiden kanssa (Sveitsi ja Norja). Tällä tarkoitettiin sitä, että kaikista laajentumisen vuoksi välttämättömistä muutoksista oli laadittava lisäpöytäkirjat sopimuspuolina olevien maiden kanssa.

Edellä mainituissa artikloissa määrätään, että jos pöytäkirjoja ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä, yhteisö toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tilanteen ratkaisemiseksi.

Näin ollen tietyistä yhteisön tariffikiintiöistä vuonna 1995 annettavista myönnytyksistä tietyille jalostetuille maataloustuotteille 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1416/95⁽¹⁾ avattiin tariffikiintiöt vuodelle 1995 Norjan ja Sveitsin hyväksi.

Vuonna 2000 toteutettiin Sveitsiä koskevat autonomiset toimenpiteet yhteisön ja Sveitsin välisellä kirjeenvaihtona tehdyllä sopimuksella.

Neuvoston asetus (EY) N:o 1416/95 uusittiin Norjan osalta vuosiksi 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 ja 2002⁽²⁾. Nämä toimenpiteet hyväksyttiin sillä ehdolla, että kyseinen kolmas maa toteuttaa vastavuoroisesti samat autonomiset toimenpiteet Euroopan yhteisön hyväksi.

Vuonna 1999 harkittiin mahdollisuutta sisällyttää nykyiset kahdenväliset tariffikiintiöt Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjaan N:o 3. Koska tariffikiintiöitä olisi ollut mahdotonta ylläpitää sen jälkeen, kun ne oli sisällytetty pöytäkirjaan N:o 3, Euroopan yhteisö ja Norja päättivät säilyttää kiintiöt ETA-sopimuksen ulkopuolisina kahdenvälisinä järjestelyinä sekä sopia kirjeenvaihtona pysyvistä kiintiöistä.

Liitteenä oleva ehdotus heijastaa edellä mainittua tavoitetta, ja esitetään, että neuvosto hyväksyy tämän päätöksen.

⁽¹⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 46, 16.2.2002, s. 1.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

- (1) Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välillä on neuvoteltu kirjeenvaihtona tehty vastavuoroisuuteen perustuva sopimus, joka koskee Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 ⁽¹⁾ tarkoitettuja tiettyjä jalostettuja maataloustuotteita ja jonka avulla pyritään parantamaan kauppajärjestelmiä ja ratkaisemaan eräitä niihin liittyviä ongelmia.
- (2) Koska tämän päätöksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY ⁽²⁾ tarkoitettuja toimenpiteitä, ne on hyväksyttävä päätöksen 4 artiklassa säädetyn hallintomenettelyn mukaisesti.
- (3) Sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välinen kirjeenvaihtona tehty sopimus Euroo-

pan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjasta N:o 2.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Komissio, jota avustaa asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽³⁾ 16 artiklassa tarkoitettu jalostettujen maataloustuotteiden kauppa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevä komitea, antaa tämän päätöksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Tähän päätökseen sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklaa: kyseisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika on yksi kuukausi.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtajalla on oikeus nimetä henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa 1 artiklassa tarkoitettu sopimus yhteisöä sitovasti.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan toisen sen tekemistä seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

⁽¹⁾ EYVL L 171, 27.6.1973, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

KIRJEENVAIHTONA TEHTY SOPIMUS**Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välillä Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjasta N:o 2***A. Yhteisön kirje*

Arvoisa Herra,

Vahvistan Euroopan yhteisön hyväksyvän liitteenä olevan hyväksytyn neuvottelupöytäkirjan, joka koskee yhteisön ja Norjan kuningaskunnan jalostettuihin maataloustuotteisiin, joista määrätään kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjassa N:o 2, soveltamiin tuontijärjestelmiin tehtyjä muutoksia.

Pyydän teitä kohteliaimmin vahvistamaan, että Norjan kuningaskunta hyväksyy tämän kirjeen sisällön.

Kunnioittavasti

Euroopan yhteisön puolesta

B. Norjan kirje

Arvoisa Herra

Vahvistan, että olemme tänään vastaanottaneet seuraavansisältöisen kirjeen:

”Vahvistan Euroopan yhteisön hyväksyvän liitteenä olevan hyväksytyn neuvottelupöytäkirjan, joka koskee yhteisön ja Norjan kuningaskunnan jalostettuihin maataloustuotteisiin, joista määrätään kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjassa N:o 2, soveltamiin tuontijärjestelmiin tehtyjä muutoksia.”

Vahvistan kohteliaimmin, että Norjan kuningaskunnan hallitus hyväksyy kirjeenne sisällön ja muutosten ehdotetun voimaantulopäivän.

Kunnioittavasti

Norjan kuningaskunnan hallituksen puolesta

HYVÄKSYTTY NEUVOTTELUPÖYTÄKIRJA

I. Johdanto

Euroopan komission ja Norjan kuningaskunnan virkamiesten välillä pidettiin useita kokouksia, jotka koskivat Itävallan, Ruotsin ja Suomen vuonna 1995 Euroopan unioniin liittymisen tuloksena toteutettavia autonomisia toimenpiteitä.

Näiden neuvottelujen seurauksena kummankin osapuolen viranomaisten hyväksyttäväksi päätettiin esittää muutoksia tuontijärjestelmiin, joita yhteisö ja Norjan kuningaskunta soveltavat tiettyihin jalostettuihin maataloustuotteisiin, joihin sovelletaan kahdenvälisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjaa N:o 2.

Näitä muutoksia sovelletaan [1 päivästä tammikuuta 2003].

II. Norjan tuontijärjestelmä

1. Norjan kuningaskunta avaa seuraavat vuosittaiset tariffikiintiöt Euroopan yhteisölle:

Norjan tariffin koodi	Kuvaus	Määrä	Sovellettava tulli
1506.0021	Luurasva, hirvensarvenöljy, sorkkaöljy	2 360 tonnia	Vapaa
1518.0041	Pellavansiemenöljy	100 tonnia	Vapaa
2102.3000	Valmistettu leivinjauhe	160 tonnia	Vapaa
2103.3009	Valmistettu sinappi, enemmän kuin 5 painoprosenttia lisättyä sokeria sisältävä	160 tonnia	Vapaa
2402.2000	Savukkeet, jotka sisältävät tupakkaa	410 tonnia	Vapaa
2403.9990	Muu tupakka, lukuun ottamatta homogenoitua tai rekonstruitua tupakkaa	280 tonnia	Vapaa

III. Yhteisön tuontijärjestelmä

1. Yhteisö avaa seuraavat vuosittaiset kiintiöt Norjalle:

Tilausnumero	CN-koodi	Kuvaus	Määrä	Sovellettava tulli
09.0765	1517 10 90	Margariini, ei kuitenkaan nestemäinen margariini -- Muu	2 470 tonnia	Vapaa
09.0766	2102 30 00	Valmistetut leivinjauheet	150 tonnia	Vapaa
09.0767	ex 2103 90 90 (TARIC-koodi 10 ja 89)	Kastikkeet ja valmisteet niitä varten, CN-koodin 2103 90 90 maustamisvalmisteita olevat sekoitukset, muu kuin majoneesi	130 tonnia	Vapaa
09.0768	2104 10	Keitot ja liemet sekä valmisteet niitä varten	390 tonnia	Vapaa
09.0769	2106 90 92	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet/muu, jossa ei ole lainkaan maitorasvoja, sakkaroosia, isoglukoosia, gluukoosia tai tärkkelystä tai jossa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia gluukoosia tai tärkkelystä	510 tonnia	Vapaa

Tilausnumero	CN-koodi	Kuvaus	Määrä	Sovellettava tulli
09.0771	ex 2207 10 00 (TARIC-koodi 90)	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia/muu kuin ETY-sopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista saatava	134 000 hehtolitraa	Vapaa
09.0772	ex 2207 20 00 (TARIC-koodi 90)	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta/muut kuin ETY-sopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista saatavat	3 340 hehtolitraa	Vapaa
09.0774	2403 10	Piippu- ja savuketupakka, myös jos siinä on tupakankorviketta, sen määrästä riippumatta	370 tonnia	Vapaa

II ja III kohdassa määritellyt tariffikiintöt myönnetään alkuperätuotteille Norjan ja Euroopan yhteisön välisen vapaakauppasopimuksen pöytäkirjan N:o 3 alkuperäsääntöjen mukaisesti.

Ehdotus neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta pysähdyspaikkojen käytön osalta

(2002/C 291 E/09)

KOM(2002) 414 lopull.

(Komission esittämä 19 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/97 ⁽¹⁾ säädetään pysähdyspaikkoja koskevista yhteisön vaatimuksista, joihin kuuluvat terveyttä koskevat toimenpiteet tautien mahdollisen leviämisen estämiseksi sekä velvoite pitää rekisteriä pysähdyspaikoissa toteutetuista eläinten siirroista.

Tietyt yhteisössä vuonna 2001 ilmoitetut suu- ja sorkkatautitapaukset johtuivat eläinten sekoittumisesta pysähdyspaikoilla. Näiden tautitapausten tutkinnassa paljastui, että terveyttä koskevia toimenpiteitä ja eläinten siirtoa koskevan rekisterin pitämisen velvoitetta ei ollut noudatettu.

Komission päätöksessä 2001/327/EY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/242/EY ⁽³⁾, kiellettiin pysähdyspaikkojen käyttö väliaikaisesti. Näin haluttiin estää suu- ja sorkkatauti-epidemian mahdollinen leviäminen EU:n alueella.

Pysähdyspaikkojen käyttö voi olla uhka eläinten terveydelle erityisesti, jos tällaiset pysähdyspaikat eivät toimi asianmukaisesti.

Tästä syystä pysähdyspaikkoihin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia sääntöjä olisi vahvistettava. Ehdotettu asetuksen (EY) N:o 1255/97 muutos on asianmukaisin keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Ehdotus pyrkii nostamaan pysähdyspaikoilla sovellettavien terveyttä koskevien vaatimusten tasoa tautien mahdollisen leviämisen estämiseksi, ja se sisältää veloitteen ilmoittaa viipymättä toimivaltaisille viranomaisille pysähdyspaikoissa toteutetuista eläinten siirroista. Erityisesti siinä vaaditaan, että pysähdyspaikkoja saavat käyttää ainoastaan sellaiset eläimet, joiden todistetaan kuuluvan samaan alkuperäkarjaan ja noudattavan sen lajin siitoseläinten terveysvaatimuksia, jonka osalta pysähdyspaikka on hyväksytty. Tilat on myös puhdistettava ja desinfiointava, ja eri eläinerien välillä on pidettävä tauko terveysyistyä.

⁽¹⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 115, 25.4.2001, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 82, 25.3.2002, s. 18.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/628/EY mukaisesti eläimet on säädetyin väliajoin eläinkuljetuksen aikana purettava lastista, ruokitava, juotettava, ja niiden on annettava levätä.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/29/EY (EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52).

- (2) Pysähdyspaikkoja koskevista yhteisön vaatimuksista ja direktiivin 91/628/ETY liitteessä tarkoitetun reittisuunnitelman mukauttamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/97 ⁽²⁾ säädetään tautien mahdollisen leviämisen estämiseksi toteutettavista terveyttä koskevista toimenpiteistä. Lisäksi siinä vahvistetaan eläinten siirtoa koskevan rekisterin pitämisen velvoite.

- (3) Tietyt yhteisössä vuonna 2001 ilmoitetut suu- ja sorkkatautitapaukset johtuivat eläinten sekoittumisesta pysähdyspaikoilla. Näiden tautitapausten tutkinnassa paljastui, että terveyttä koskevia toimenpiteitä ja eläinten siirtoa koskevan rekisterin pitämisen velvoitetta ei ollut noudatettu.

⁽²⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 1.

(4) Komission päätöksessä 2001/327/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/242/EY⁽²⁾, kielletään pysähdyspaikkojen käyttö väliaikaisesti. Näin pyritään estämään suu- ja sorkkatauti-epidemia mahdollinen leviäminen yhteisön alueella. Tätä toimenpidettä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2002, ja se on tarpeen korvata asianmukaisilla pysyvillä toimenpiteillä.

(5) Pysähdyspaikkojen käyttö voi olla uhka eläinten terveydelle erityisesti, jos tällaiset pysähdyspaikat eivät toimi asianmukaisesti eläinten terveyden kannalta. Tämän vuoksi pysähdyspaikkoihin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia sääntöjä olisi vahvistettava. Erityisesti olisi säädettävä, että pysähdyspaikkojen kautta saa kuljettaa ainoastaan sellaisia eläimiä, joiden todistetaan kuuluvan samaan alkuperäkarjaan ja noudattavan sen lajin siitoseläinten terveysvaatimuksia, jonka osalta pysähdyspaikka on hyväksytty. Ne olisi puhdistettava ja desinfioitava kunkin eläinerän poistumisen jälkeen, ja terveyssyistä olisi pidettävä tauko ennen seuraavan eläinerän saapumista.

(6) Yhteisön eläinten terveystilanteen suojelua koskevan perustavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen ja aiheellista vahvistaa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti pysähdyspaikkojen käyttöä koskevat säännöt. Tässä asetuksessa rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

(7) Yhteisön eläinten terveystilanteen kehittyminen saattaa edellyttää pysähdyspaikkojen käyttöä koskevien edellytysten mukauttamista. On tarpeen säätää menettelystä, jota noudattaen asetuksen (EY) N:o 1255/97 teknisiä säännöksiä voidaan mukauttaa yhteisön eläinten terveystilanteen huomioon ottamiseksi.

(8) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi toteutettava noudattaen direktiivin 91/628/ETY 17 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä.

(9) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä asetuksen (EY) N:o 1255/97 säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevista säännöistä ja varmistettava, että nämä seuraamukset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(10) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1255/97 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1255/97 seuraavasti:

1. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Eläimiä voi olla pysähdyspaikalla yhtä aikaa ainoastaan, jos:

a) niiden terveydellisestä tilasta on annettu samana päivänä todistus ja ne

i) ovat peräisin direktiivin 64/432/ETY 2 artiklassa tarkoitettulta samalta alkuperätilalta tai direktiivin 91/68/ETY 2 artiklassa tarkoitettua samasta hyväksytystä keräilykeskuksesta, tai

ii) kuuluvat samaan tuontierään ja;

b) niiden terveydellisestä tilasta on annettu todistus asianomaiseen lajiin kuuluviin siitoseläimiin sovellettavien vaatimusten mukaisesti noudattaen direktiivin 90/425/ETY liitteessä A lueteltua yhteisön eläinlääkintälainsäädäntöä ja;

c) ne kuuluvat eläinryhmään, jonka osalta pysähdyspaikka on hyväksytty.”

b) Poistetaan 3 kohta.

2. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan b kohta.

b) Korvataan h kohta seuraavasti:

”h) ilmoitettava 24 tunnin kuluessa erän lähettämisestä toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä I olevan C osan 7 kohdassa tarkoitettua tiedot sekä pidettävä rekisteriä, säilytettävä se ja pidettävä se toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään kolmen vuoden ajan.”

3. Lisätään 6 a ja 6 b artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Kaikki tämän asetuksen liitteisiin tehtävät muutokset, jotka ovat tarpeen liitteiden mukauttamiseksi eläinten terveystilanteeseen, on tehtävä direktiivin 91/628/ETY 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 115, 25.4.2001, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 82, 26.3.2002, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

6 b artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavasta seuraamusjärjestelmästä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että nämä seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä sekä 17 artiklan soveltamista koskevista säännöksistä komissiolle viimeistään [. . .], ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmin tehtävistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.”

4. Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan A osan 4 kohta seuraavasti:

”4. Ennen eläinten vastaanottamista:

- a) pysähdyspaikkojen on oltava vapaina 4 artiklan 2 kohdassa säädetyistä eläimistä,

- b) pysähdyspaikoissa on aloitettava puhdistus- ja desinfiointitoimet 24 tunnin kuluessa siellä tätä ennen pidettyjen eläinten poistumisesta,
- c) pysähdyspaikkojen on pysyttävä vapaina eläimistä vähintään 24 tunnin ajan desinfioinnin loppuunsaattamisesta.”

b) Poistetaan C osan 7 kohdan b alakohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla

(2002/C 291 E/10)

KOM(2002) 415 lopull. — 2002/0185(COD)

(Komission esittämä 22 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT**1. Johdanto**

Energian saannin varmuuteen ja ilmastonmuutosta koskevaan politiikkaan liittyvien yleisten tavoitteiden edistämiseksi tällä ehdotuksella on tavoitteena tehostaa toimia, joilla voidaan lisätä sähkön ja lämmön suuritehoista yhteistuotantoa ⁽¹⁾ energian sisämarkkinoilla.

Energiahuoltoa käsittelevässä vihreässä kirjassaan ⁽²⁾ komissio korosti seuraavia asioita:

- Euroopan unioni on erittäin riippuvainen tuontienergiasta, jonka osuus on 50 prosenttia energian tarpeesta. Jos nykyinen suuntaus jatkuu, osuuden ennustetaan kasvavan vuoteen 2030 mennessä 70 prosenttiin.
- Kasvihuonekaasupäästöjen määrä on tällä hetkellä kasvussa Euroopan unionin alueella, ja tästä syystä on vaikeaa vastata ilmastonmuutoksen asettamaan haasteeseen ja täyttää siihen liittyvät Kioton pöytäkirjassa vahvistetut sitoumukset.
- Euroopan unioni voi vain rajoitetusti vaikuttaa energian tarjonnan edellytyksiin. On keskityttävä energian kysynnän kohdistamiseen EU:n tekemien Kioton sitoumusten edellyttämällä tavalla ja saantivarmuus huomioon ottaen.

Näiden huomioiden perusteella on syytä kehittää yhteisölle uusia toimintaperiaatteita ja toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on hillitä energian kysyntää ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Vaikka EU:n kasvihuonekaasupäästöjen määrä oli vuonna 1999 suunnilleen sama tai vähän pienempi kuin vuonna 1990, Kioton päämäärien saavuttaminen on edelleen suuri haaste. Polttoaineen tehokkaan käytön vuoksi sähkön ja lämmön yhteistuotannolla voidaan säästää energiaa ja vähentää hiilidioksidipäästöjä verrattuna sähkön ja lämmön erilliseen tuotantoon. Sähkön ja lämmön yhteistuotantoa koskevien EU-tason toimenpiteiden tarpeellisuutta korostettiin myös eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman toteuttamista koskevassa komission tiedonannossa ⁽³⁾.

Yhteistuotannolla voidaan tuottaa tehokkaasti sähköä ja lämpöä Euroopan energiamarkkinoille. Sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistäminen on osa energian tehokkaan käytön strategiaa ja täydentää uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämistä koskevaa strategiaa. Yhteistuotanto itsessään ei ole päämäärä, mutta korvaamalla sähkön ja lämmön erillistä tuotantoa yhteistuotannolla voidaan tehokkaasti edistää energian säästöä ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteiden saavuttamista.

Koska yhteistuotannossa lämmön ja sähkön tuotanto liitetään toisiinsa, on tärkeää varmistaa, että tuotettu sähkö ja lämpö vastaavat todellista kysyntää. Sähkö voidaan toimittaa markkinoille ja myydä sinne, missä sitä tarvitaan, mutta lämpö ei ole yhtä helposti siirrettävissä tai varastoitavissa. Sen vuoksi yhteistuotannon on perustuttava sekä ajallisesti että paikallisesti todelliseen lämmöntarpeeseen. Hyötylämmön todellinen tarve on tehokkaan yhteistuotannon perustekijä: jos tuotetulle lämmölle ei ole todellista kysyntää, yhteistuotannon edut menetetään. Lisäksi yhteistuotannon edistämällä ei tulisi kannustaa lämmönkulutuksen lisäämiseen.

⁽¹⁾ Yhteistuotannolla (CHP) tarkoitetaan sähköntuotannossa syntyvän lämmön talteenottoa ja hyödyntämistä.

⁽²⁾ KOM(2000) 769 "Energiahuoltostrategia Euroopalle".

⁽³⁾ KOM(2001) 580 lopullinen.

Vuonna 1997 laaditussa sähkön ja lämmön yhteistuotantoa koskevassa komission strategiassa ⁽¹⁾ asetettiin yhteisön yleiseksi ohjeelliseksi tavoitteeksi yhteistuotannolla tuotetun sähkön osuuden kaksinkertaistaminen siten, että sen osuus EU:n koko sähköntuotannosta nostetaan vuonna 1994 tuotetusta 9 prosentista 18 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä. Yhteistuotannon lupaavista mahdollisuuksista huolimatta sen osuus ei ole lisääntynyt merkittävästi viime vuosina. Edistymistä on tarkasteltava suhteessa 18 prosentin ohjeelliseen yleistavoitteeseen. Ensin on vahvistettava vakaat puitteet, jotka perustuvat yhteisiin määritelmiin ja menetelmiin, sekä arvioitava jäsenvaltioiden mahdollisuudet. Kun tämä on tehty, komissio voi tarkastella mahdollisuutta vahvistaa ohjeellisia tavoitteita kullekin jäsenvaltiolle.

Asian monimutkaisuus huomioon ottaen yhteisiin määritelmiin ja menetelmiin perustuvat vakaat puitteet ovat paras mahdollinen perusta taloudellisesti perusteltuun lämmönkysyntään perustuvan yhteistuotannon edistämiseksi.

2. Ehdotetun direktiivin tavoite ja soveltamisala

Ehdotuksen tärkein tavoite on luoda puitteet, joiden avulla voidaan tukea ja helpottaa sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten perustamista ja toimintaa siellä, missä hyötylämmön tarvetta esiintyy. Tämän yleisen päämäärän saavuttamiseksi asetetaan kaksi erityistä tavoitetta:

- Lyhyellä aikavälillä yhteistuotantodirektiivillä on tarkoitus kehittää nykyisiä yhteistuotantolaitoksia ja edistää mahdollisuuksien mukaan uusien suuritehoisten laitosten perustamista energian sisämarkkinoilla. Tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi yhteistuotanto edellyttää luotettavaa sääntelyä ja joissakin tapauksissa taloudellista tukea. Tämä koskee vapauttamisen nykyistä siirtymävaihetta, jossa energian sisämarkkinoita ei ole vielä toteutettu kaikilta osin ja ulkoisia kustannuksia ei ole vielä sisällytetty energian hintoihin.
- keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä yhteistuotantodirektiivillä pyritään luomaan tarvittavat puitteet, joiden avulla varmistetaan, että suuritehoinen yhteistuotanto on muiden ympäristöystävällisten toimitusvaihtoehtojen kanssa keskeisessä asemassa tehtäessä päätöksiä investoinneista uuteen tuotantokapasiteettiin. Tätä politiikkaa tukevien puitteiden ansiosta sähkön ja lämmön yhteistuotanto myötävaikuttaa entistä monipuolisempien ja energiatehokkaampien toimitusjärjestelmien perustamiseen yhteisössä.

Jotta sähkön ja lämmön yhteistuotannon mahdollisuudet voidaan käyttää hyväksi, tarvitaan luotettavaa sääntelyä ja asianmukaisia mekanismeja, joilla käsitellään sitä, että ulkoisia kustannuksia ei ole sisällytetty hintoihin. Ehdotetussa direktiivissä säädetään puitteet näiden kysymysten käsittelylle vahvistamalla yhteistuotannon edistämisen yhteiset periaatteet.

Näiden puitteiden käytännön soveltaminen jää suurelta osin jäsenvaltioiden vastuulle, koska yhteistuotannon luonne vaihtelee Euroopan eri osissa ja lisäksi on otettava huomioon kansalliset ja ilmasto-olosuhteet. Komissio voi kuitenkin helpottaa merkittävästi yhteistuotantoa koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamista.

On tarpeen korostaa, että jäsenvaltioiden erilaiset ilmasto-olosuhteet ja teollisuuden edellytykset vaikuttavat sähkön ja lämmön yhteistuotannon kehittämiseen, ja niistä johtuen tuotetun lämmön käytölle on erilaisia mahdollisuuksia. Lisäksi on otettava huomioon laitteiden ja järjestelmien termodynaaminen hyötysuhde. Sähköntuotannon termodynaamisen hyötysuhteen käytännön seurauksista voidaan antaa höyryturbiiniin liittyvä esimerkki: Jos lämpötilan on oltava 200 astetta, turbiinissa ei ole mahdollista tuottaa yhtä paljon sähköä kuin 60 asteen lämpötilassa.

Näiden huomioiden perusteella sähkön ja lämmön yhteistuotanto on jaettavissa kolmeen luokkaan, joissa otetaan huomioon sekä termodynaamiset näkökohdat että yhteistuotannon jakautuminen markkinalohkoihin, joilla on erilaisia esteitä voitettavanaan:

- lämpöä käyttävät teolliset sovellukset, joissa tarvitaan tavallisesti yli 140-asteista höyryä tai kuumaa vettä

⁽¹⁾ KOM(1997) 514 lopullinen "Yhteisön strategia yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi ja sen kehittämisen esteiden poistamiseksi".

- keskuslämmitysovellukset, joissa tarvitaan 40–140-asteista lämmintä vettä
- maatalouden sovellukset: esimerkiksi kasvihuoneiden lämmitykseen voidaan käyttää alle 40-asteista vettä ja vesiviljelylaitosten lämmitykseen riittää 15–25 astetta. Hyötylämmön käyttöä tällaisissa lämpötiloissa olisi harkittava hyvin huolellisesti, jotta ei lisätä polttoaineen kulutusta.

Jäsenvaltioiden erilaiset ilmasto-olosuhteet ovat yksi keskeinen syy suuriin eroihin sähkön ja lämmön yhteistuotannon käyttöönotossa ja korostavat toissijaisuusperiaatteen merkitystä. Tämän direktiiviehdotuksen tarkoituksena ei ole säätää yhteistuotannon samanlaisesta tasosta kaikissa jäsenvaltioissa. Tavoitteena on edistää yhteistuotantoa siellä, missä siihen on taloudellisesti perustellut mahdollisuudet ja sen avulla voidaan säästää energiaa ja vähentää hiilidioksidipäästöjä.

Ehdotettu direktiivi perustuu joiltakin osin uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotannon edistämistä äskettäin annettuun direktiiviin 2001/77/EY⁽¹⁾. Uusiutuvien energialähteiden käytössä sekä sähkön ja lämmön yhteistuotannossa on samanlaisia ongelmia, jotka liittyvät siihen, että ulkoisia kustannuksia ei ole sisällytetty hintoihin, sähköverkoja koskevan lainsäädäntövarmuuden tarpeeseen ja hallinnollisiin menettelyihin. On kuitenkin syytä huomata, että yhteistuotannon ja uusiutuvien energialähteiden käytön välillä on merkittäviä eroja: sähkön ja lämmön yhteistuotanto ei ole energialähde vaan tehokas prosessi, jolla yhdestä energialähteestä (yleensä fossiilisista polttoaineista mutta myös uusiutuvista energialähteistä) saatu energia muunnetaan sähköksi ja lämmöksi.

Ehdotuksen pääkohdat ovat seuraavat:

- yhteistuotetun sähkön alkuperätakuu sähkön ja maakaasun sisämarkkinoiden yhteisistä säännöistä annettujen direktiivien ilmoittamisvaatimusten mukaisesti
- säännökset, joilla jäsenvaltiot veloitetaan tutkimaan suuritehoisen yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia ja toteuttamisen esteitä
- säännökset, jotka koskevat jäsenvaltioissa käytettyjen yhteistuotannon erilaisten tukimekanismien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta saatujen kokemusten arviointia
- säännökset, joissa vahvistetaan sähkön ja lämmön yhteistuottajien ja sähköverkon vuorovaikutusta koskevat periaatteet sekä säännökset, joilla helpotetaan uusiutuvia energialähteitä käyttävien yhteistuotantolaitosten ja alle 1 megawatin pienten yhteistuotantolaitosten verkkoon pääsyä
- säännökset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on arvioitava nykyisiä hallinnollisia menettelyjä ja mahdollisuuksia vähentää yhteistuotannon kehittämisen hallinnollisia esteitä.

3. Sähkön ja lämmön yhteistuotannon nykyinen asema EU:ssa

3.1 Ongelmat

Euroopassa kehitettävillä avoimilla markkinoilla yhteistuotannon on voitettava useita esteitä, jotta hyötylämmön tarve voidaan käyttää hyväksi sekä esittää uusien laitosten rakentamista ja nykyisten laitosten toiminnan jatkamista. Näistä ongelmista suurimpia ovat seuraavat:

1. Polttoaineiden hinnat ovat korkeat, mikä johtuu siitä, että kyse on tuottajista, joiden kulutus on pienempää kuin perinteisten sähköntuottajien.
2. Sähkömarkkinoille pääsyyn liittyy ongelmia erityisesti, jos on kyse pienistä tuottajista.
3. Perustamiskustannukset kilowattia kohden ovat yleensä korkeammat kuin suuressa sähkövoimalassa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämistä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33).

4. Laitoksen käyttötuntien määrä on yleensä pienempi kuin suurissa peruskuormavoimaloissa, koska käyttöaika on sidoksissa lämmön todelliseen käyttöön muissa laitoksissa. Teollisessa yhteistuotantolaitoksessa käyttötunteja ovat ajat, joina laitokseen yhteydessä olevaa teollista prosessia käytetään. Tämä tarkoittaa sitä, että laitos ei ole käytössä esimerkiksi yön tunteina tai viikonloppuina. Jos yhteistuotantoa käytetään keskuslämmitysjärjestelmän yhteydessä, eräitä toimintoja voidaan joutua pysäyttämään kesäajaksi.

3.2 Poliittisen tuen perusteet

Poliittinen tuki suuritehoiselle yhteistuotannolle on perusteltua seuraavista syistä:

1. Suuri tehokkuus tarkoittaa pienempää polttoaineen kulutusta sekä pienempiä hiilidioksidi- ja muita päästöjä eli kestäväen kehityksen edistämistä.
2. Hävikkiä sähköverkossa pystytään vähentämään, koska laitokset sijaitsevat yleensä lähellä kulutuspaikkaa sähköverkossa.
3. Sähköntuottajien välinen kilpailu lisääntyy, sillä yhteistuotantoteknologia mahdollistaa uusien toimijoiden tulon sähköntuotannon markkinoille.
4. Yhteistuotanto lisää mahdollisuuksia perustaa uusia yrityksiä, erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja yhteisyrityksiä sekä muita sidosryhmien (teollisuus, sähköntuotanto, teknologia jne.) välisen yhteistyön muotoja.
5. Yhteistuotannossa sähköä ja lämpöä tuotetaan lähellä asukkaita, millä on merkitystä varsinkin epäsuotuisilla, erityksissä olevilla ja syrjäisimmillä alueilla.

3.3 Tilastollinen katsaus

Taulukossa 1 esitetään Eurostatin viimeisimmät yhteistuotantoa koskevat tilastotiedot ⁽¹⁾, joiden mukaan yhteistuotannolla tuotetun sähkön osuus EU:n kaikesta sähköntuotannosta oli 9 prosenttia vuonna 1994 ja 11 prosenttia vuonna 1998 ⁽²⁾.

Yhteistuotantoa koskevilla tilastoilla on tärkeää välttää laskemasta mukaan sähkö, jota ei ole tuotettu yhteistuotannolla. Tätä tarkoitusta varten yhteistuotantotilastoja kehitetään ja uusia menetelmiä otetaan käyttöön. Tässä direktiiviehdotuksessa vahvistetaan menetelmä, jossa otetaan huomioon yhteistuotannosta saatu sähkö, jonka yhteydessä syntynyt lämpö on käytetty tehokkaasti.

Saatavilla olevat tilastotiedot, joissa otetaan huomioon edellä esitetyt seikat, osoittavat EU:n alueella olevan huomattavia eroja. Tanska, Suomi ja Alankomaat ovat maita, joissa yhteistuotannolla on suurin markkinaosuus, joissakin tapauksissa jopa yli 50 prosenttia kaikesta tuotetusta sähköstä. Toisaalta esimerkiksi Ranskassa, Kreikassa ja Irlannissa yhteistuotannolla on häviävän pieni merkitys, ja sen osuus onkin vain noin 2 prosenttia. Jos yhteistuotannon osuus kuitenkin suhteutetaan lämpövoimaan perustuvan sähköntuotannon määrään, yhteistuotannon osuus onkin eräissä tapauksissa huomattavan erilainen: tällöin esimerkiksi Ruotsissa yhteistuotannon osuus on 96 prosenttia, Itävallassa 76 prosenttia ja Ranskassa 23 prosenttia.

Noin 40 prosenttia yhteistuotannolla tuotetusta sähköstä toimitetaan julkiseen jakeluun, usein kaukolämpöverkkoihin. Loput 60 prosenttia tuotetaan omaan käyttöön, yleensä teollisissa prosesseissa käytettäväksi. Nimellisen sähköntuotantokapasiteetin osalta yhteistuotannon osuus EU:ssa lisääntyi 63 gigawatista 72 gigawattiin eli 14 prosenttia vuosina 1994–1998. Vuonna 1998 Saksassa oli EU-maista eniten sähkön yhteistuotantokapasiteettia (22 GW). Seuraavina olivat Italia (9,5 GW), Alankomaat (8,5 GW), Tanska (7 GW) ja Suomi (5 GW).

⁽¹⁾ Lämmön ja sähkön yhteistuotanto EU:ssa – yhteenvedo tilastoista 1994–1998, Eurostat 2001.

⁽²⁾ Jotkut asiantuntijat ovat epäilleet, että yhteistuotantoa koskevilla Eurostatin tilastoilla on yliarvioitu yhteistuotannon todellinen osuus ja laskettu joissakin tapauksissa yhteistuotannolla tuotetuksi muulla tavoin tuotettu sähkö. Sen vuoksi yhteistuotannon todellinen osuus yhteisössä voi olla pienempi kuin 11 prosenttia. Eurostat on ottanut yhteistuotantoa koskevien tietojen seuraavaa keruuta varten käyttöön uusia menetelmiä, joilla pitäisi pystyä paremmin tunnistamaan todellinen yhteistuotanto.

Yhteistuotannon polttoaineenkäyttö näyttää kehittyvän puhtaampien polttoaineiden suuntaan, mikä lisää yhteistuotannon ympäristöhyötyjä. Maakaasulla on suurin osuus: vuonna 1994 yhteistuotannossa käytetystä polttoaineesta 30 prosenttia oli maakaasua ja vuonna 1998 45 prosenttia. Sen sijaan ruskohiilen ja antrasiitin käyttö väheni vuosina 1994–1998 30 prosentista 20 prosenttiin. Uusiutuvien energialähteiden osuus oli 13 prosenttia vuonna 1998. Eurostatin määritelmään yhteistuotannon uusiutuvista energialähteistä on tähän asti sisällytynyt sekä biohajoava että biohajoamaton kiinteä yhdyskuntajäte. Uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä koskevaan direktiiviin sisältyvä uusiutuvana energialähteenä käytettävää jätettä koskeva määritelmä huomioon ottaen olisi kuitenkin johdonmukaista kerätä tietoja myös yksinomaan biohajoavasta jätteestä.

Tuoreiden tietojen puuttuessa edellä esitettyihin lukuihin on suhtauduttava varauksella. Vuoden 1998 jälkeen yhteistuotannon markkinaosuus on taantunut ja jopa vähentynyt monissa EU-maissa. Yhteistuotantoa ei ole onnistuttu edistämään sen kehittämistä haittaavien esteiden vuoksi.

Taulukko 1 – Aiempien vuosien tietoja lämmön ja sähkön yhteistuotannosta jäsenvaltioissa ja yhteistuotannon osuus prosentteina lämpövoimalla tuotetusta sähköstä sekä kaikesta tuotetusta sähköstä

Jäsenvaltio	1994 (**)			1996			1997			1998		
	Yhteistuotettu sähkö GWh	Osuus lämpövoimalla tuotetusta sähköstä %	Osuus kaikesta tuotetusta sähköstä %	Yhteistuotettu sähkö GWh	Osuus lämpövoimalla tuotetusta sähköstä %	Osuus kaikesta tuotetusta sähköstä %	Yhteistuotettu sähkö GWh	Osuus lämpövoimalla tuotetusta sähköstä %	Osuus kaikesta tuotetusta sähköstä %	Yhteistuotettu sähkö GWh	Osuus lämpövoimalla tuotetusta sähköstä %	Osuus kaikesta tuotetusta sähköstä %
Belgia	2 448	8,0	3,4	3 000	9,5	3,9	3 069	10,2	3,9	3 410	9,6	4,1
Tanska	21 874	56,2	54,5	29 260	55,9	54,6	26 562	62,7	59,9	25 591	66,9	62,3
Saksa	47 752	13,5	9,0	37 817	10,3	6,8	36 834	10,3	6,7	41 770	11,3	7,5
Kreikka	819	2,2	2,0	886	2,3	2,1	968	2,5	2,2	981 (*)	2,3	2,1
Espanja	8 537	11,1	5,3	13 390	17,5	7,7	18 567	18,9	9,8	21 916	22,2	11,2
Ranska	8 506	24,5	1,8	9 864	22,0	1,9	10 663	26,2	2,1	12 660	22,7	2,5
Irlanti	259	1,6	1,5	357	2,0	1,9	457	2,4	2,3	404	2,0	1,9
Italia	26 477	14,7	11,4	31 383	16,2	12,9	40 164	20,1	16,0	44 856	21,6	17,3
Luxemburg							120	37,1	9,5	320	87,7	22,5
Alankomaat	31 543	41,7	39,5	36 410	45,1	42,7	41 502	49,6	47,9	47 835	55,4	52,6
Itävalta	11 721	66,0	21,4	13 539	70,3	24,7	14 025	71,7	24,7	14 268	76,2	24,8
Portugali	3 111	15,1	9,9	2 845	14,5	8,2	2 949	14,1	8,6	3 288	12,8	8,4
Suomi	20 312	59,0	30,9	22 536	59,3	32,5	23 051	64,0	33,3	25 128	75,6	35,8
Ruotsi	9 257	85,0	6,4	10 241	70,9	7,3	9 301	91,4	6,2	9 544	95,5	6,0
Yhdistynyt kuningaskunta	11 619	5,0	3,6	15 108	6,1	4,3	16 762	7,0	4,9	18 644	7,4	5,2
EU-15	204 235	17,6	9,0	226 336	18,3	9,4	244 994	19,8	10,1	270 615	21,0	10,9

(*) Eurostatin arvio.

(**) Saksan tiedot ovat vuodelta 1995.

Lähde: Lämmön ja sähkön yhteistuotanto EU:ssa – yhteenveto tilastoista 1994–1998, Eurostat 2001.

Hajautetun yhteistuotannon hallinnollisista esteistä on tehty tutkimus ⁽¹⁾, jossa tarkastellaan tilannetta Ranskassa, Alankomaissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tutkimuksen mukaan hajautetun yhteistuotannon taloudellisia esteitä ovat verkkoon myydyin ylijäämänsähkön alhainen hinta, yhteyksistä aiheutuvat korkeat kustannukset, yhteistuotannon kehittäjälle aiheutuvat verkon vahvistamisen korkeat kustannukset, jakelu- ja järjestelmän käytön korkeat kustannukset, mutkikkaat ja aikaa vievät hallinnolliset menettelyt sekä se, ettei ole ymmärretty yhteistuotannosta verkolle koituvia etuja ja niin edelleen. Toisessa tutkimuksessa ⁽²⁾ arvioidtiin sähkömarkkinoiden vapauttamisen vaikutuksia yhteistuotantoon sekä kaukolämpöön ja -jäähdytykseen tarkastelemalla tällaisten laitosten taloudellista elinkelpoisuutta. Tässä tutkimuksessa todettiin, että uusi tehokas kaasukäyttöinen yhteistuotantoteknologia kykenee periaatteessa kilpailemaan uusien tehokkaiden lauhdevoimaloiden kanssa. Jos sähkön hinta ei kuitenkaan vastaa todellisia kustannuksia (ja sisällä ulkoisia kustannuksia), kilpailukykyisiä ovat ainoastaan suuret kaasukäyttöiset yhteistuotantolaitokset. Jos laskelmissa otetaan huomioon oletettu 10 euroa säästöä ympäristöhyötynä yhtä vältettyä hiilidioksiditonnia kohden, elinkelpoisia ovat myös eräät keskikokoiset kaasukäyttöiset yhteistuotantolaitokset. Jos sovelletaan Pohjoismaiden sähkömarkkinoiden hintaa, joka on toukokuusta 2000 15 euroa/MWh, yksikään tutkituista yhteistuotantolaitoksista ei ole elinkelpoinen puhtaasti taloudellisin perustein ⁽³⁾.

Koska yhteistuotannossa käytetään laajalti maakaasua, yksi yhteistuotannon taloudelliseen elinkelpoisuuteen vaikuttava tärkeä tekijä on maakaasun hinta. Kaasumarkkinoiden avaamisen kilpailulle pitäisi periaatteessa johtaa maakaasun hinnan alenemiseen. Monet yhteistuottajat ovat kuitenkin viime vuosina joutuneet toteamaan, että maakaasun hinta vaihtelee ja usein öljyn korkeasta hinnasta on seurauksena maakaasun hinnannousu. Lisäksi direktiivin 98/30/EY ⁽⁴⁾ 18 artiklan 2 kohta, jossa annetaan jäsenvaltioille oikeus rajoittaa yhteistuottajien pääsyä maakaasun sisämarkkinoille, voi myös muodostaa yhteistuotannon esteen. Maakaasudirektiivin muuttamista koskevassa komission ehdotuksessa ⁽⁵⁾ kuitenkin poistetaan kyseinen säännös. On tärkeää varmistaa kaikkien sähkön ja lämmön yhteistuottajien pääsy maakaasun sisämarkkinoille, koska kaasukäyttöisellä yhteistuotannolla on saavutettavissa paras mahdollinen polttoainetehokkuus, mistä on hyötyä sekä ympäristölle että yhteisön energiatasapainolle. Sisämarkkinoiden näkökulmasta on myös tärkeää luoda tasapuoliset toimintaedellytykset, joilla turvataan sähkön ja lämmön yhteistuottajille sekä muille sähköntuottajille maakaasumarkkinoille pääsyn osalta samat perusoikeudet kaikkialla yhteisössä.

Edellä esitetystä käy ilmi, että yhteistuotannon esteitä on sekä sähkö- että kaasumarkkinoilla. Monet yhteistuottajat ovat joutuneet toteamaan, että polttoaineena käytetyn maakaasun hinnan noususta ja tuotetun sähkön hinnan alenemisesta seuraa yhteistuotannon taloudellisen elinkelpoisuuden vaarantuminen. Sekä sähkö- että maakaasumarkkinat ovat vielä siirtymävaiheessa, ja markkinoiden avaaminen ei ole kaikkialla EU:ssa yhtä pitkällä, markkinoilla esiintyy yhä enemmän epävarmuutta, päätökset tehdään lyhyellä aikavälillä ja ulkoisia kustannuksia ei sisällytetä hintoihin. Tällainen markkinaympäristö on yleensä haitallinen pienimmille toimijoille, joilla on alhainen kilpailukyky, kuten sähkön ja lämmön yhteistuottajilla. Kaiken kaikkiaan nykyiset markkinaolosuhteet ovat johtaneet tilanteeseen, jossa moniin nykyisiin yhteistuotantolaitoksiin kohdistuu paineita ja nykyisen kapasiteetin lisäämisen tai uuteen kapasiteettiin investoimisen kannustimet ovat vähentyneet selvästi.

4. Kohdennettu julkinen tuki hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseen sisämarkkinoilla

Tämän direktiivin tarkoituksena on ottaa toissijaisuusperiaatetta noudattaen käyttöön yhteiset ja selkeät puitteet, joissa jäsenvaltiot voivat kohdistaa julkista tukea yhteistuotannon edistämiseen hyötylämmön

⁽¹⁾ "The Administrative obstacles to the development of decentralised cogeneration", Cogen Europe et. al. SAVE programme 1999.

⁽²⁾ "Evaluation of the impact of the European electricity market on the CHP, district heating and cooling sector", Cowi Consulting Engineers and Planners et. al., SAVE programme, 2000.

⁽³⁾ On huomattava, että laskelmat koskevat kaukolämpöä tuottavia yhteistuotantolaitoksia, joilla on vuodessa 4 500 oletettua käyttötuntia. Teollisilla yhteistuotantolaitoksilla, joiden lämmönkysyntä on vakaampi, voi olla jopa 8 000 käyttötuntia vuodessa, mikä tavallisesti tekee niistä taloudellisesti elinkelpoisempia.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/30/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annettujen direktiivien 96/92/EY ja 98/30/EY muuttamisesta (KOM(2001) 125 lopullinen).

tarpeen perusteella kansallisten olosuhteiden ja energiapolitiikan sekä EU:n kilpailusääntöjen mukaisesti. Tässä direktiivissä annetaan yhteiset määritelmät yhteistuotannolla tuotetulle sähkölle, jotta olisi mahdollista vahvistaa yhteiset perusmenetelmät jäsenvaltioiden tukijärjestelmiä varten. Näiden menetelmien tarkoituksena on myös varmistaa niiden vaikutusten läpinäkyvyys, joita tukijärjestelmillä on sähkömarkkinoihin.

Koska suuret yhteistuotantolaitokset voivat muita helpommin saada edullista rahoitusta ja polttoainetta edullisin hinnoin, yhteistuotannosta saadun sähkön suora tuotantotuki olisi keskitettävä sähköön, joka on joko tuotettu 50 MW_e:n ohjeellista kynnyksarvoa pienemmän kapasiteetin laitoksissa tai suuremmissa laitoksissa, mutta tällöin tuki olisi keskitettävä vain siihen määrään sähköstä, joka tuotetaan kyseisen kynnyksarvon alittavalla kapasiteetilla. Tämän tarkoituksena ei ole sulkea suuria laitoksia tuen ulkopuolelle vaan välttää niiden ylikorvaukset. Suuret laitokset saisivat kuitenkin tukea alle 50 MW:n kapasiteetilla tuotetulle sähkölle, mutta ne eivät saisi lisätukea muulle tuotannolle. Jos yhteistuotannosta saadun sähkön suora tuki perustuu kiinteään määrään tuotettua megawattituntia kohden, tukea ei pitäisi antaa ohjeellisen kynnyksarvon ylittävälle tuotannolle. Jäsenvaltioiden olisi otettava tukijärjestelmiä suunnitellessaan huomioon seuraavat seikat:

1. Yhteistuotetun sähkön tuotantotukijärjestelmä olisi rajoitettava koskemaan vain sähköä, joka tuotetaan yhdessä tuotantoprosessissa hyötylämmön kanssa.
2. Sähköntuotannon taloudellisella tuella olisi keskityttävä kehittämään tarvittavia taloudellisia kannustimia tehokkaiden yhteistuotantolaitosten käyttöön hyötylämmön taloudellisesti perustellun tarpeen perusteella.
3. Suora tuotantotuki olisi periaatteessa keskitettävä siihen osaan yhteistuotannolla tuotettavasta sähköstä, joka tuotetaan joko laitoksissa, joiden kapasiteetti on alle kynnyksarvon, joka olisi määriteltävä enintään 50 MW_e:ksi, tai tätä suuremmissa laitoksissa, mutta tällöin tuki olisi keskitettävä vain siihen määrään sähköstä, joka tuotetaan kyseisen kynnyksarvon alittavalla kapasiteetilla.
4. Yhteistuotantolaitosten suunnittelussa ja koon määrittelyssä olisi otettava huomioon hyötylämmön varmasti todettu nykyinen ja odotettavissa oleva todellinen tarve.

5. Ehdotetun direktiivin pääkohdat

5.1 Yhteistuotannon määrittely

Yhteistuotanto määritellään nykyisin eri tavalla yhteisön eri osissa. Joidenkin määritelmien tarkoituksena on ainoastaan yhteistuotannon tunnistaminen ja mittaaminen tilastotietoja varten. Jotkut toiset määritelmät liittyvät tukikelpoisuuteen kansallisissa tukijärjestelmissä. Joskus nämä tukikelpoisuusperusteet liittyvät energiansäästönä tai hiilidioksidipäästöjen vähenemisenä mitattujen yhteistuotannon hyötyjen arviointiin. Yhteistuotannon määrittelyä mutkistavat lisäksi eräät yhteistuotantoteknologiat, joissa yhteistuotantoyksiköt voivat toimia joko yhteistuotannossa taikka sähkön tai lämmön erillistuotannossa.

Tämän direktiivin soveltamista varten on tarpeen luoda yhteinen perusta yhteistuotannon määrittelylle. Periaatteessa olisi hyödyllistä vahvistaa yksi ainoa yhdenmukaistettu yhteistuotannon määritelmä, jota olisi käytettävä kaikissa yhteyksissä ja kaikkialla yhteisössä. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että useimmat jäsenvaltiot ovat jo vahvistaneet erilaisia yhteistuotannon kansallisia määritelmiä, jotka on laadittu eri tarkoituksia varten ja usein mukautettu kansallisiin olosuhteisiin. Näiden kahden vastakkaisen näkökohdan huomioon ottamiseksi tässä direktiivissä noudatetaan kaksivaiheista lähestymistapaa, joka muodostuu seuraavista tekijöistä:

1. yhteistuotannolla tuotetun sähkön yhdenmukaistettu perusmääritelmä (direktiivin liite II)
2. menetelmät suuritehoisen yhteistuotannon määrittelyä varten (direktiivin liite III)

Perusmääritelmän tarkoituksena on poistaa yhteistuotannon erilaisista määritelmistä johtuvat nykyiset epäselvyydet ja saada aikaan varmuus siitä, että yhteistuotannon peruskäsite ymmärretään ja yhteistuotantoa mitataan samalla tavoin kaikkialla yhteisössä. Perusmääritelmää käytetään yhteistuotantoa koskevissa tilastoissa ja koko yhteisön kattavassa seurannassa. Toisessa vaiheessa direktiivin menetelmiä käytetään ensimmäisessä vaiheessa perusmääritelmän mukaisesti määritellyn yhteistuotannon laadun ⁽¹⁾ – joka ilmaistaan energiansäästönä – mittaamiseen. Laadun määrittelyä käytetään hyväksi yhteistuotannon edistämiseen liittyvissä kysymyksissä kuten alkuperätakuiden yhteydessä, yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien määrittelyssä ja tarvittaessa tukikelpoisuuden määrittämisessä.

5.2 Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

Sähkön ja maakaasun sisämarkkinoista annetuissa muutosdirektiiveissä 96/62/EY ja 98/30/EY säädetyn sähköntuotantoon käytettyjä primäärisiä energialähteitä koskevien tietojen ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi tässä direktiivissä säädetään mekanismista, jolla varmistetaan, että tuottajat ja muut tahot voivat vaatia yhteistuotannosta saatavalta sähköltä alkuperätakuuta.

Ehdotuksen mukaan alkuperätakuussa on ilmoitettava käytetty polttoaine, sähköntuotannon yhteydessä tuotetun lämmön käyttötarkoitus sekä tuotantoajat ja -paikat. Alkuperätakuussa on myös ilmoitettava suuritehoisen yhteistuotannon määrittelyssä käytetyt kansalliset viitearvot.

Ottaen huomioon ne tiedot ja tilastot, joita yhteistuotannosta on tässä vaiheessa saatavilla, vielä ei ole tarkoitus vahvistaa yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuun ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön alkuperätakuujärjestelmän välille muuta yhteyttä kuin ottaa käyttöön samat jäsenvaltioiden vahvistamat menettelyt. Fossiilisia polttoaineita käyttävistä suuritehoisista yhteistuotantolaitoksista tulee ainakin 5–10 prosenttia vähemmän hiilidioksidipäästöjä kuin erillistuotannosta, ja kun sähkö tuotetaan uusiutuvista energialähteistä, hiilidioksidipäästöjä ei ole juuri lainkaan. Sen vuoksi on selvää, että yhteistuotannossa ei päästä yhtä suureen hiilidioksidipäästöjen vähennykseen kilowattituntia tuotettua sähköä kohden kuin tuottaessa sähköä uusiutuvista energialähteistä.

Avoimuussyistä ja seurantatarkoituksia varten on tärkeää, että yhteistuotanto määritellään ja sitä mitataan samalla tavoin kaikkialla EU:ssa. Sen vuoksi tämän ehdotuksen liitteessä II vahvistetaan yhdenmukaistetut menetelmät yhteistuotannon perusmääritelmiä varten. Ne perustuvat suurelta osin äskettäin tarkistettuihin menetelmiin, joita Eurostat käyttää yhteistuotantoa koskevien EU:n laajuisten tilastotietojen keruussa ⁽²⁾. Eurostatin uusille menetelmille on olennaista se, että niiden mukaan yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on vähintään 75 prosenttia, kaiken tuotetun sähkön katsotaan olevan yhteistuotannosta saatua sähköä. Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle 75 prosenttia, laskuista on vähennettävä sähkö, jota ei ole tuotettu yhteistuotantoprosessissa.

Koska jotkut asiantuntijat ovat sitä mieltä, että 75 prosentin kynnys voi eräissä tapauksissa olla liian alhainen, liitteessä II lisätään erillinen 85 prosentin kynnys, jota sovelletaan sellaisiin yhteistuotantoyksiköihin, jotka voivat vaihtaa toimintansa muuhun kuin yhteistuotantoon. Yksiköistä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on 85 prosenttia, määritetään lisälaskelmien avulla yhteistuotannon todellinen määrä. Tällä tavalla saadaan mahdollisimman pieneksi riski siitä, että muuta kuin yhteistuotantoa varmennettaisiin yhteistuotannoksi.

⁽¹⁾ Termiä "korkealaatuinen yhteistuotanto" käytetään joskus yhteistuotannosta, jolla saavutetaan suuri energiansäästö tai hiilidioksidipäästöjen väheneminen. Tässä direktiivissä käytetään ilmaisua "suuritehoinen yhteistuotanto", jonka katsotaan kuvaavan täsmällisemmin yhteistuotannon etuja.

⁽²⁾ Jäsenvaltiot hyväksyivät nämä tarkistetut menetelmät lämmön ja sähkön yhteistuotantoa käsittelevän Eurostatin työryhmän kokouksessa 2.4.2001.

5.3 Hyötysuhdeperusteet

Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin mukaan tuetaan ainoastaan yhteistuotantoa, josta on selvää etua verrattuna lämmön ja sähkön erillistuotantoon, on välttämätöntä vahvistaa asianmukaiset menettelyt näiden hyötyjen määrittämiseksi. Sen vuoksi ehdotuksen liitteessä III vahvistetaan menetelmät yhteistuotannon hyötyjen määrittämiseksi.

Yhteistuotannon hyödyt voidaan ilmaista energiansäästönä tai vältettyinä hiilidioksidipäästöinä. Useimmissa tapauksissa yhteistuotantolaitoksissa, joissa säästetään energiaa, vältetään myös hiilidioksidipäästöjä. Hiilidioksidipäästöihin vaikuttaa kuitenkin kuitenkin polttoaineen valinta. Yhteistuotanto tähtää pääasiassa energian säästöön, johon päästään käyttämällä polttoaine tehokkaasti sekä sähkön että lämmön tuotantoon. Tässä direktiivissä pidetään sen vuoksi energiansäästöä yhteistuotannon hyötyjen mittaamisen parhaana indikaattorina. Tätä indikaattoria käyttämällä direktiivissä keskitytään yhteistuotannon energiatehokkuusominaisuuksiin eikä oteta kantaa polttoainekysymykseen, mikä mahdollistaa erilaisten polttoaineseosten käytön yhteistuotannossa. Ilmoitusvaatimusten johdosta komissio voi kuitenkin arvioida myös ympäristöhyötyjä, joihin kuuluvat vältetyt hiilidioksidipäästöt.

Yhteistuotannolla saavutetun energiansäästön mittaamiseen ei riitä yksin liitteessä II vahvistettu yhteistuotannon perusmääritelmä, koska siinä ainoastaan määritellään yhteistuotanto puuttumatta mahdolliseen energiansäästöön. Sen vuoksi on tarpeen laatia lisäperusteita, joilla määritellään liitteessä II annetun perusmääritelmän mukaisesta yhteistuotannosta saatava energiansäästö. Suuritehoisen yhteistuotannon määrittelymiseksi on mitattava tietyn yhteistuotannolla tuotetun lämpö- ja sähkömäärän tuottamiseen käytetyn polttoaineen määrä ja verrattava sitä polttoaineen määrään, joka olisi tarvittu tuottamaan sama määrä lämpöä ja sähköä erillisesti. Tällaisen vertailun on perustuttava oletukseen siitä, millainen on yhteistuotannolla korvattava erillistuotanto.

Yksi mahdollisuus olisi vahvistaa direktiivissä lämmön ja sähkön erillistuotannon yhdenmukaiset viitearvot, joihin kaikkea yhteistuotantoa olisi verrattava. Tällaisten viitearvojen määrittely on kuitenkin hyvin monimutkaista varsinkin sellaisen uuden tuotannon osalta, josta ei ole saatavilla empiirisiä tietoja, ja jonka polttoainemäärät, teknologia ja odotettu hyötysuhde perustuvat oletuksiin. Lisäksi energiayhdistelmien erot eri puolilla yhteisöä vaikeuttavat kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavan yhden ainoan yhdenmukaistetun viitearvon määrittelyä. Tämän vuoksi komissio on tullut siihen tulokseen, että tässä vaiheessa on tarpeen säätää yhteisistä menetelmistä yhteistuotannolla saavutettavan energiansäästön laskemiseksi. Laskelmissa käytettävien hyötysuhteen tarkkojen kansallisten viitearvojen määrittely liitteessä III säädettyjen puitteiden mukaisesti jäisi jäsenvaltioille, joita pyydetään toimittamaan hyvin dokumentoitu analyysi viitearvojen valinnasta. Nämä viitearvot on myös julkaistava ja toimitettava komissiolle. Komissio arvioi jäsenvaltioiden hyväksymät viitearvot ja määrittelee tämän arvion perusteella tulevan yhdenmukaistamisen tarpeen.

Hyötysuhdeperusteiden soveltamiseksi ehdotuksessa erotellaan olemassa oleva ja uusi tuotanto. Uudella yhteistuotannolla tuotettua sähköä on verrattava samassa polttoaineryhmässä parhaaseen ja kehittyneimpään sähköntuotantoteknologiaan, jonka sen oletetaan korvaavan. Verrattaessa hyötysuhdetta samassa polttoaineryhmässä voidaan sulkea pois polttoaineen vaikutus saavutettaviin hyötysuhde-etuihin ja keskittyä kokonaan yhteistuotannon energiatehokkuuteen. Lämmöntuotannossa uutta yhteistuotantoa olisi yleensä verrattava hyötysuhteen ohjeelliseen 90 prosentin viitearvoon, mutta joidenkin polttoaineiden osalta voidaan käyttää alhaisempaa viitearvoa. Kaiken kaikkiaan uudella yhteistuotannolla olisi saavutettava vähintään 10 prosentin energiansäästö, jotta sitä voidaan pitää suuritehoisena yhteistuotantona. Pienimuotoisen ja uusiutuvia energialähteitä käyttävän yhteistuotannon osalta voidaan hyväksyä pienemmät energiansäästöt. Olemassa olevasta yhteistuotannosta saatua sähköä olisi verrattava fossiilisiin polttoaineisiin perustuvan olemassa olevan kansallisen sähköntuotannon keskimääräiseen hyötysuhteeseen. Ydinvoimaa ja uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä ei oteta huomioon, koska nykyisessä markkinatilanteessa niitä ei tavallisesti korvata yhteistuotannolla. Lämmöntuotannossa olemassa olevaa yhteistuotantoa olisi verrattava olemassa olevan kansallisen lämmöntuotannon keskimääräiseen hyötysuhteeseen. Olemassa olevalla yhteistuotannolla olisi saavutettava vähintään 5 prosentin energiansäästö, jotta sitä voidaan pitää suuritehoisena yhteistuotantona.

5.4 Kansalliset mahdollisuudet suuritehoiseen yhteistuotantoon

Tavoitteiden asettaminen helpottaa yhteisön ja yksittäisten jäsenvaltioiden yhteistuotantoa koskevien päämäärien saavuttamisen mittaamista ja seuraamista. Sen vuoksi komissio on harkinnut mahdollisuutta vahvistaa yhteistuotannon markkinaosuuksille kaikkia jäsenvaltioita koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteet. Toisaalta yhteistuotannon kansalliset markkinapuitteet EU:ssa ovat hyvin erilaisia esimerkiksi suhteessa yhteistuotannon markkinapotentiaaliin, kansalliseen energiayhdistelmään, polttoaineen saatavuuteen, teollisuuden rakenteeseen, lämmityksen ja/tai jäähdytyksen tarpeeseen ja niin edelleen. Tämä tarkoittaa sitä, että tietynlaisen energiatehokkuusteknologian kuten yhteistuotannon edistämisen edellytykset kansallisilla lämpö- ja sähkömarkkinoilla ovat hyvin erilaiset. Ohjeellisten tavoitteiden vahvistaminen jokaiselle jäsenvaltiolle olisi teknisesti vaikeaa tässä vaiheessa. Komissio voi kuitenkin tarkastella tällaisten tavoitteiden vahvistamisen mahdollisuutta ja tarpeellisuutta, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet ensimmäiset kertomukset suuritehoisen yhteistuotannon kansallisista mahdollisuuksista. Komissio katsoo, että aluksi olisi keskityttävä yhteistuotannon edistämisen toimintaperiaatteiden ja toimenpiteiden stimuloivaan vaikutukseen. Sen vuoksi direktiivissä aloitetaan pakollinen menettely, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön suuritehoisen yhteistuotannon nykyiset kansalliset mahdollisuudet.

Jäsenvaltiot veloitetaan tekemään hyvin dokumentoituja analyyseja yhteistuotannon kansallisista mahdollisuuksista. Jotta analyysit olisivat järjestelmällisiä ja keskenään verrattavissa siten, että komissio ja kansalliset voivat seurata direktiivin täytäntöönpanoa, liitteessä IV vahvistetaan eräitä perusteita ja tekijöitä, joiden on sisällyttävä analyyseihin. Näihin perusteisiin kuuluu muun muassa vaatimus tarkastella yhteistuotantoon soveltuvia polttoaineita keskittymällä erityisesti uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen yhteistuotannon avulla lämmöntuotannon kansallisilla markkinoilla sekä velvollisuus tutkia yhteistuotannon teknologiaan, kustannustehokkuuteen ja aikatauluihin liittyviä näkökohtia.

Direktiivin liitteessä IV edellytetään myös yhteistuotantomahdollisuuksien jakamista vähintään kolmeen pääryhmään. Nämä ryhmät "yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin", "yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin" ja "yhteistuotanto maataloustarkoituksiin" viittaavat lämpötuotoksen erilaisiin käyttötarkoituksiin. Jäsenvaltioiden on myös tehtävä erillinen analyysi yhteistuotannon kansallisista esteistä sekä raportoitava säännöllisesti edistymisestä kansallisten mahdollisuuksien käyttöönotossa ja yhteistuotannon edistämiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Yhteistuotantoa koskevat luotettavat tilastot ovat tarpeen, jotta edistymistä voidaan seurata ja arvioida säännöllisesti. Sen vuoksi direktiivissä säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain komissiolle yhteistuotantoa koskevat tilastotiedot. Tällä tietojenkeruulla on tarkoitus jatkaa nykyistä käytäntöä, jonka mukaan jäsenvaltiot toimittavat yhteistuotantoa koskevia kansallisia tilastotietoja Eurostatille.

5.5 Tukijärjestelmät

Parhailaan on käytössä tai tulossa käyttöön lukuisia erilaisia yhteistuotannon kansallisia tukijärjestelmiä, joihin sisältyy esimerkiksi suoraa hintatukea (syöttötariffit), verohelpotuksia tai veronalennuksia, vihreitä todistuksia ja investointitukea.

Vaikka yhteistuotannon taloudelliselle tuelle ei enää ole perusteita siinä vaiheessa, kun kaikki kustannukset on sisällytetty hintoihin markkinoilla, yhteistuotannon tuki on monissa tapauksissa edelleen perusteltua lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä. Tämän huomioon ottamiseksi julkisiin tukijärjestelmiin olisi sisällyttävä tuen asteittaisen poistamisen periaate. Jotta saataisiin mahdollisimman paljon hyötyä yhteistuotantolaitosten perustamisesta ja niiden käytöstä lämmön todetun tai ennustetun tarpeen perusteella, on usein tarpeen jatkaa tai vahvistaa yhteistuotannon hyväksi perustettujen tukijärjestelmien soveltamista EY:n perustamisopimuksen ja erityisesti sen 87 ja 88 artiklan asettamissa rajoissa. On kuitenkin selvästi yhteisön edun mukaista varmistaa, että tuki riittää edistämään suuritehoista yhteistuotantoa. Sen vuoksi direktiivissä säädetään, että komissio arvioi jäsenvaltioissa käytössä olevien yhteistuotannon erilaisten tukijärjestelmien soveltamista ja antaa kertomuksen erilaisten tukimekanismien yhtäaikaisesta soveltamisesta saaduista kokemuksista.

5.6 Verkkjärjestelmään liittyvät kysymykset

Toimiakseen kunnolla sähkön sisämarkkinoiden on tarjottava yhtäläiset toimintaedellytykset kaikille sähköntuottajille ja potentiaalisille uusille tuottajille. Tämän vuoksi verkkjärjestelmään liittyvissä kysymyksissä tarvitaan puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä sääntöjä ja menettelyjä, joilla helpotetaan yhteistuotannon pääsyä markkinoille. Erityisen tärkeää yhteistuotannon kannalta on verkkjärjestelmää koskevan sääntelyn luotettavuus, sillä monissa tapauksissa yhteistuottajat ovat pieniä ja riippumattomia toimijoita, jotka ovat alttiina alan kustannuksille ja edellytyksille.

Sähkön ja lämmön yhteistuottajilla on verkkojärjestelmän osalta yleensä samoja vaikeuksia kuin uusiutuvia energialähteitä käyttävillä sähköntuottajilla. Sen vuoksi tämä ehdotus perustuu monessa suhteessa direktiivin 2001/77/EY säännöksiin. Tämä tarkoittaa sitä, että ehdotuksessa on säännöksiä, joilla taataan yhteistuotannolla tuotetun sähkön siirto ja jakelu. Verkko-yhteydet ja verkkojen vahvistaminen muodostavat myös alan, jolla esiintyy joitakin 3 jaksossa esitettyjä yhteistuotannon esteitä. Näiden esteiden voittamiseksi ehdotuksessa annetaan säännöksiä, joiden mukaan siirto- ja jakeluverkko-operaattorien on laadittava ja julkaistava vakiosäännöt verkko-yhteyksistä ja verkon vahvistamisesta. Näiden sääntöjen on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin.

Koska sähköntuotanto ja lämmöntarve ovat sidoksissa toisiinsa, yhteistuottajien on joskus ostettava lisäsähköä turvataksaan tai täydentääkseen omaa tuotantoaan. Jos tuotanto puolestaan ylittää kulutuksen, ylimääräinen sähkö on myytävä. Sähköntuotannon tasapainottamiseen ja sääntelyyn erikoistuneita markkinoita on muodostumassa. Kaikkia yhteistuottajia ei kuitenkaan vielä ole kelpuutettu asiakkaisiksi tällaisille markkinoille. Sähkömarkkinoiden täysimääräiseen avaamiseen asti on sen vuoksi tarpeen varmistaa erityisillä säännöksillä, että markkinoiden ulkopuolelle jäävät yhteistuottajat voivat ostaa sähköä tariffeilla, jotka perustuvat puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin. Avoimuussyistä ja seurannan toteuttamisen vuoksi ehdotetaan myös vertailuanalyyssejä tariffeista, joilla yhteistuottajat voivat ostaa lisäsähköä tai myydä tuottamaansa ylimääräistä sähköä.

5.7 Hallintomenettelyt

Yhteistuotannon kehittäjiä edustavat organisaatiot ovat huomauttaneet, että hallintomenettelyt estävät yhteistuotannon jatkokehittämistä. Esteitä voivat muodostaa esimerkiksi menettelyjen kesto, täytettävät vaatimukset tai lupamenettelyn korkeat kustannukset.

Direktiivissä 96/92/EY annetaan perussäännöt näistä kysymyksistä ja erityisesti lupamenettelyistä. Yleiset säännöt eivät kuitenkaan aina ole riittäviä pienille tuottajille, joita ovat esimerkiksi monet riippumattomat sähkön ja lämmön yhteistuottajat, joille hallinto- ja suunnittelumenettelyt voivat aiheuttaa vakavia esteitä.

Tämän alan yhdenmukaistetut säännöt edistäisivät monin tavoin yhteistuotantoa. Toisaalta hallinto- ja suunnittelumenettelyt voivat hallinnollisista ja rakenteellisista eroista johtuen olla hyvin erilaisia eri puolilla yhteisöä. Tämän vuoksi ja toissijaisuusperiaate huomioon ottaen ehdotukseen ei sisälly tällaisia yhdenmukaistettuja sääntöjä.

Hallinnollisten esteiden vähentämiseksi tarvitaan kuitenkin tehostettuja toimia. Sen vuoksi ehdotetaan, että jäsenvaltiot tai niiden nimeämät toimivaltaiset elimet arvioivat nykyistä lainsäädäntöä ja etsivät mahdollisuuksia yhteistuotannon esteiden vähentämiseen, menettelyjen keventämiseen ja nopeuttamiseen sekä sääntöjen puolueettomuuden, avoimuuden ja syrjimättömyyden varmistamiseen. Jäsenvaltioiden on raportoitava arvioinnin tuloksista ja esteiden poistamiseksi mahdollisesti toteutetuista toimista.

6. Yhteisön tason toiminnan perusteet

6.1 Nykyinen poliittinen tilanne

Energiahuoltostrategiaa koskevassa vihreässä kirjassa⁽¹⁾ komissio hahmottelee EU:n tulevaa energiapolitiittista tilannetta vuonna 2010 ja sen jälkeen. Vihreässä kirjassa korostetaan tarvetta lisätä toimia energian kysynnän vähentämiseksi, jotta voidaan vähentää riippuvuutta energian tuonnista ja edistää ilmastonmuutokseen liittyvien ongelmien ratkaisemista. Näiden kummankin tavoitteen saavuttamista voidaan edesauttaa laatimalla yhteistuotannolle selkeät säännöt, joiden nojalla laitokset voivat toimia tehokkaasti ja polttoainetta säästään.

⁽¹⁾ Energiahuoltostrategia Euroopalle (KOM(2000) 769).

Komissio korosti sähkö- ja maakaasudirektiivien muuttamista koskevassa ehdotuksessaan ⁽¹⁾ täysin avattujen markkinoiden edellyttävän, että varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisällyttämällä ulkoiset kustannukset hintoihin. Esimerkiksi ExternE-tutkimuksen ⁽²⁾ mukaan samasta polttoainemäärästä aiheutuu yhteistuotannossa ainakin kaksi kertaa vähemmän sosiaalisia ja ympäristöhaittoja verrattuna perinteiseen sähköntuotantoon. Niin pitkään kuin ulkoisia kustannuksia ei ole täysin sisällytetty hintoihin, komissio jatkaa sellaisten aloitteiden tukemista, joiden tavoitteena on tämän epätasapainon korjaaminen. Näillä aloitteilla olisi pyrittävä korvaamaan yhteistuottajille aiheutuvat ylimääräiset kustannukset verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon kustannuksiin. Nykyisessä markkinatilanteessa tällaisilla korvauksilla olisi pyrittävä korjaamaan edellä mainittua epätasapainoa ja välttämään yhteistuotetun lämmön ja sähkön hinnan nousu ylimääräisten kustannusten vuoksi erillisesti tuotetun lämmön ja sähkön hintaa korkeammaksi. Ylimääräisten kustannusten korvaukset olisi suhteutettava korvaustarpeeseen erikokoisissa sekä erilaista teknologiaa ja polttoainetta käyttävissä laitoksissa. Suurissa yhteistuotantolaitoksissa on vähemmän tarvetta korvauksiin kuin pienissä laitoksissa.

Komissio korosti sisämarkkinoiden toteuttamista koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾, että sähkön ja maakaasun sisämarkkinoiden luomisella on osoitettu olevan monessa suhteessa myönteisiä ympäristövaikutuksia, mikä johtuu esimerkiksi toimintatehokkuuden parantumisesta ja siirtymisessä puhtaampiin polttoaineisiin. Samassa tiedonannossa korostettiin kuitenkin myös, että energian hinnanalennukset eivät välttämättä kannusta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön. Jos jäädään odottamaan energian sisämarkkinoiden täysimääräistä toteutumista, odotellessa voidaan menettää monta tilaisuutta yhteistuotannon kehittämiseen. Sen vuoksi komissio ilmoitti edellä mainitussa tiedonannossa, että se aikoo laatia vuonna 2002 ehdotuksen yhteistuotannosta.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 2 artiklassa määrätään taloudellisen toiminnan kestävän kehityksen edistämisestä yhteisössä. Perustamissopimuksen 6 artiklassa vahvistetaan nämä kestävän kehityksen tavoitteet sisällyttämällä ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset muihin yhteisön politiikkoihin. Tämän lisäksi komissio antoi Göteborgissa kesäkuussa 2001 kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle kestävää kehitystä koskevan tiedonannon ⁽⁴⁾, jossa todettiin kasvihuonekaasupäästöjen olevan yksi kestävän kehityksen suurimmista esteistä. Göteborgin Eurooppa-neuvosto ⁽⁵⁾ sopi kestävän kehityksen strategiasta ja lisäsi ympäristöulottuvuuden talousuudistuksia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevaan Lissabonin prosessiin.

Ilmastonmuutoksen osalta komissio antoi äskettäin eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman toteuttamista koskevan tiedonannon ⁽⁶⁾, jossa se ilmoitti aikovansa antaa ehdotuksen yhteistuotantodirektiiviksi vuonna 2002. Lisäksi komissio on antanut tiedonannon kasvihuonekaasujen päästökaupasta ⁽⁷⁾. Kun päästökauppajärjestelmä on toiminnassa, hiilidioksidipäästöille saadaan hinta, ja se on merkittävä askel kohti ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin. Lisäksi päästökaupan toteutuminen edistää omalta osaltaan yhteistuotannon kansallisten taloudellisen tuen järjestelmien perusteiden poistumista. Niin kauan kuin hiilidioksidipäästöjen hinnoitteluun perustuvat toimivat markkinat puuttuvat, yhteistuotanto joutuu vielä kilpailemaan vähemmän puhtaan energiantuotannon kanssa ja tarvitsee siksi erityistukea. Komission laadittua energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman ⁽⁸⁾ neuvosto määritteli yhteistuotannon edistämisen yhdeksi toimintasuunnitelman seurannan lyhyen aikavälin ensisijaisista tavoitteista ⁽⁹⁾. Lisäksi Euroopan parlamentti on kehottanut komissiota tekemään ehdotuksia yhteistuotannon edistämistä koskeviksi yhteisiksi säännöiksi ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskevasta yhteisestä säännöstä annettujen direktiivien 96/92/EY ja 98/30/EY muuttamisesta (KOM(2001) 125 lopullinen).

⁽²⁾ "ExternE – Externalities of Energy" EY, Tutkimus, Bryssel, 1999.

⁽³⁾ Energian sisämarkkinoiden toteuttaminen (KOM(2001) 125 lopullinen).

⁽⁴⁾ Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävää kehitystä koskeva Euroopan unionin strategia (KOM(2001) 264).

⁽⁵⁾ Puheenjohtajan päätelmät, Göteborgin Eurooppa-neuvosto, 15. ja 16. kesäkuuta 2001 (SI(2001) 500).

⁽⁶⁾ KOM(2001) 580 lopullinen.

⁽⁷⁾ Ehdotus kehysdirektiiviksi kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä (KOM(2001) 581).

⁽⁸⁾ Toimintasuunnitelma energiatehokkuuden parantamiseksi Euroopan yhteisössä (KOM(2000) 247 lopullinen).

⁽⁹⁾ Asiak. 13407/1/00 ENER – KOM (2000) 247 lopullinen.

⁽¹⁰⁾ Päätöslauselma toimintasuunnitelmasta energiatehokkuuden parantamiseksi Euroopan yhteisössä (A5-0054/2001).

Äskettäin tarkistetuissa ympäristönsuojelun valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽¹⁾ sallitaan yhteistuotannon taloudellinen tukeminen tietyin edellytyksin. Jotta tuki olisi näiden suuntaviivojen mukaan sallittua, kyseisen yhteistuotantojärjestelmän ympäristöhöydyt on dokumentoitava.

6.2 Yhteisön tason toiminnan lisävaikutukset

Jäsenvaltioiden keskinäinen riippuvuus energian alalla lisääntyy erityisesti energian sisämarkkinoilla ja Kioton pöytäkirjan ratifioinnin jälkeen tehdyn kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevan yhteisen sitoumuksen vuoksi. Yhden jäsenvaltion yhteistuotantoa koskevilla poliittiset päätökset voivat vaikuttaa energiemarkkinoihin muissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden on myös noudatettava perustamissopimuksen yhteisiä kilpailusääntöjä sekä äskettäin tarkistettuja ympäristönsuojelun myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön suuntaviivoja. Nämä säännöt asettavat rajat liikkumavaralle yhteistuotannon alalla. Lisäksi yhteistuotannon markkinatilanteen edistymisen pysähtyminen osoittaa, että yhteistuotantomahdollisuuksia tuskin pystytään ottamaan käyttöön yksin jäsenvaltioiden aloitteilla.

Näiden syiden vuoksi komissio on tullut siihen tulokseen, että jäsenvaltioiden yhteistuotantopolitiikkaa on täydennettävä yhteisön tason lainsäädäntötoimilla. Tässä direktiivissä luodaan tarvittavat oikeudelliset puitteet, joissa kaikilla tasoilla toteutettavat toimet voidaan keskittää suuritehoisen yhteistuotannon edistämiseen. Direktiivillä voidaan vähentää markkinoilla yhteistuotannon osalta vallitsevaa nykyistä epävarmuutta ja piristää yhteistuotantoa yksittäisissä jäsenvaltioissa luomalla sille yhdenmukaiset yhteisön puitteet. Yhteistuotannon erilaisten kansallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi ja toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi jätetään suurelta osin jäsenvaltioiden päätettäväksi se, miten ne haluavat toimia yhteistuotannon osalta näissä yhteisön puitteissa.

Yhteisön tason lainsäädäntötoimilla varmistetaan yhteistuotannon edistämisen yhteisten periaatteiden laattaminen. Suuritehoisen yhteistuotannon määrittely on yksi esimerkki alasta, jolla yhteisön toimia tarvitaan turvaamaan yhteistuotannon edistämisen johdonmukaiset menetelmät, joilla vältetään markkinoiden vääristyminen. Lisäksi suuritehoisen yhteistuotannon yhteisillä periaatteilla voidaan varmistaa, että yhteistuotannon taloudellinen tuki osoitetaan tehokkaimpaan tuotantoon.

On myös yhteisön edun mukaista pyrkiä luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset energian sisämarkkinoilla. Verkkojärjestelmäkysymysten osalta tasapuolisten, syrjimättömien ja selkeiden puitteiden vahvistaminen yhteistuottajille on tärkeä kysymys, joka koskee koko yhteisöä. Tasapuolisten toimintaedellytysten luominen on myös tärkeää kilpailun kannalta, koska niiden avulla voidaan varmistaa toimijoiden riittävä määrä energian sisämarkkinoilla. Riippumattomien ja pienten sähköntuottajien, joita yhteistuottajat usein ovat, hyväksi toteutetuilla yhteisön toimilla voidaankin epäsuorasti lisätä kilpailua energian sisämarkkinoilla.

Energian saantivarmuuden kannalta on myös yhteisön edun mukaista edistää suuritehoista yhteistuotantoa osana yhteisön yleistä strategiaa energian kysynnän vähentämiseksi. Kotimaisia energialähteitä kuten bioenergiaa, jätteitä ja maalämpöä käyttävän yhteistuotannon edistäminen on tässä yhteydessä erityisen tärkeää.

Yhteisön tuleva laajentuminen huomioon ottaen yhteistuotannon edistämistä koskevassa direktiivissä annetaan ehdokasmalle energian saantivarmuutta parantavia mahdollisuuksia, jotka perustuvat laajaan lämmön tarpeeseen ja olemassa oleviin tukiohjelmiin.

Suuren polttoainetehokkuuden ja vähentyneiden ympäristövaikutusten vuoksi yhteistuotannolla voidaan edistää yhteisön kestävä kehityksen politiikkaa erityisesti "puhtaan" energian käytön lisäämisen ja energian kysyntää vähentävien toimenpiteiden osalta. Ilmastonmuutoksen osalta on selvästi yhteisön edun mukaista esittää konkreettisia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen. Sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä koskeva direktiivi on yksi osa sitä toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, ja myös osa myöhempien sitoumusten täyttämiseksi mahdollisesti tarvittavia toimintakokonaisuuksia.

⁽¹⁾ Ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat (EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3).

7. Ehdotetun direktiivin vaikutukset

7.1 Mahdollinen energiansäästö

Eurostat esittää yhteistuotantotilastoja koskevassa yhteenvedossaan seuraavat laskelmat erilaisten yhteistuotantolaitosten arvioidusta primaarienergian säästöstä vuosina 1994–1998.

Taulukko 3 – Energiansäästö erilaisissa prosesseissa EU:ssa (TJ)

	1994 (*)	1996	1997	1998
Kombiprosessi	139 349	240 175	309 744	385 842
Vastapainehöyryturbiini	329 604	321 296	326 528	278 328
Lauhdutusturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	83 645	258 982	247 361	236 937
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	79 041	91 287	128 305	149 877
Polttomootori	36 684	71 375	103 506	124 823
Muut	1 068	4 015	2 585	138
EU-15 yhteensä	669 391	987 130	1 118 029	1 175 946

(*) Saksan tiedot ovat vuodelta 1995.

Lähde: Lämmön ja sähkön yhteistuotanto EU:ssa – yhteenvedo tilastoista 1994–1998, Eurostat 2001.

Eurostatin mukaan yhteistuotannosta saatu absoluuttinen primaarienergian säästö oli vuonna 1998 1 176 PJ, mikä vastaa 28 miljoonaa öljykvivalentitonnia. Tämä on 2 prosenttia koko EU:n sisäisestä primaarienergian kulutuksesta. Eurostatin laskelma perustuu olettamukseen, jonka mukaan sähkön erillistuotannon keskimääräinen hyötysuhde oli vuonna 1998 36 prosenttia, lämmön erillisen tuotannon keskimääräinen hyötysuhde 85 prosenttia ja yhteistuotantovoimaloiden yleinen hyötysuhde 75 prosenttia.

7.2 Vaikutukset energian saantivarmuuteen

Tuontiriippuvuus ja tuontien energian osuuden kasvu voivat johtaa huoleen energiansaannin keskeytymis- tai vaikeutumisriskistä. Olisi kuitenkin liian yksiviivaista ja väärin ajatella, että saantivarmuudessa on kyse pelkästään tuontiriippuvuuden vähentämisestä ja kotimaisen tuotannon edistämisestä. Saantivarmuus edellyttää useita erilaisia poliittisia aloitteita, joiden tavoitteena on muun muassa monipuolistaa energianlähteitä ja teknologioita ja parantaa kansainvälisiä suhteita.

Tuontiriippuvuuden kannalta yhteistuotannosta on hyötyä, jos sen ansiosta EU:hun voidaan tuoda vähemmän polttoainetta kuin tuotettaessa sähköä ja lämpöä erillisesti. Yhteistuotanto ei kuitenkaan automaattisesti johda energiantuotannon vähenemiseen. Jos näin kuitenkin käy, saantivarmuuden kannalta hyödyn suuruus vaihtelee. Jos yhteistuotannosta on seurauksena polttoaineseosten monipuolistuminen verrattuna erillistuotantoon, saantivarmuus lisääntyy. Myös sähkön paikallinen tuotanto voi parantaa sähkön saantivarmuutta, koska sillä turvataan sähkön tuottaminen eri alueilla, joilla lämpöä tarvitaan, ja näiden alueiden omavaraisuus sähköntuotannossa lisääntyy ja niiden alttius sähkökatkoksille vähenee. Höyryä tarvitseva laajamittainen teollisuustuotanto on usein herkkää sähkökatkoksille. Tällaiset teollisuuslaitokset näkevät oman sähköntuotantonsa keinona lisätä saantivarmuutta.

Jos yhteistuotantoa käytetään kaukolämpöjärjestelmässä, lämmön saantivarmuus lisääntyy, koska suurilla yhteistuotantolaitoksilla on aina varakapasiteettia yksittäisten yksiköiden sähkökatkosten varalta. Tähän puolestaan pienillä lämpövoimaloilla on harvoin varaa.

Erityisesti Yhdysvalloissa 11. syyskuuta 2001 tehtyjen hyökkäysten jälkeen on otettava sabotaaasin ja terroristihyökkäysten varalta huomioon myös yhteistuotantolaitosten fyysinen turvallisuus. Yhteistuotanto toteutuisi useissa laitoksissa, kun taas vertailukohtana oleva sähköntuotanto keskittyisi muutamiiin suuriin voimaloihin, jotka ovat mahdollisen hyökkäyksen laajojen vaikutusten vuoksi todennäköisempiä kohteita terroristeille. Yhteistuotanto siis lisäisi sähköjärjestelmän fyysistä turvallisuutta.

7.3 Toimenpiteen kustannustehokkuus

Uusia suuritehoisia ja hyvin suunniteltuja yhteistuotantolaitoksia, jotka on mitoitettu suhteellisen vakaan lämmöntarpeen mukaan ja joilla on kohtalainen määrä käyttötunteja vuodessa, pidetään yleensä kustannustehokkaana energiaratkaisuna.

Tämän ehdotuksen kustannustehokkuuden määrittelyyn liittyy kuitenkin väistämättä useita epävarmuustekijöitä ja oletuksia. Keskeinen kysymys tässä yhteydessä on sellaisen viitetapauksen määrittely, johon yhteistuotannon kustannustehokkuutta verrataan. Valtavat erot yhteistuotannolla saavutettavaa hiilidioksidipäästöjen vähennystä koskevissa laskelmissa, joihin viitataan 6.2 kohdassa, kuvaavat niitä vaikutuksia, joita erilaisilla oletuksilla on hiilidioksidipäästöjen tai kustannustehokkuuden laskemiseen.

Eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa esitettiin yhteistuotantodirektiivin arvioiduiksi säästömahdollisuuksiksi 65 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia. Tästä 12 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia voitaisiin vähentää kustannuksilla, jotka olisivat 20–50 euroa tonnia kohti ⁽¹⁾. Samassa asiakirjassa kuitenkin korostetaan, että vähennyksen todellinen määrä on epävarma, koska ehdotetussa direktiivissä toteuttaminen ja yhteistuotannon tukijärjestelmien laatiminen jätetään jäsenvaltioille.

On myös syytä panna merkille, että kustannusarviot perustuvat yhteistuotannon vertaamiseen kaasukäyttöiseen CCGT-teknologiaan, jonka sähköhyötysuhde on 55 prosenttia. Tämä on oletus, joka tuottaa kaikkien varovaisimpia arvioita yhteistuotannon kustannustehokkuudesta. Jos käytetään muita vertailukohtia, yhteistuotannon kustannustehokkuus näyttää paremmalta.

Se, että tässä direktiivissä edistetään ainoastaan suuritehoisia yhteistuotantolaitoksia, joiden polttoaineen käyttö on mahdollisimman tehokasta, on myös omiaan parantamaan toimenpiteen kustannustehokkuutta. Lisäksi on pidettävä mielessä, että yhteistuotannon edistämisen tavoitteena ei ole ainoastaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen vaan myös energian säästö. Toimenpiteen kustannustehokkuutta arvioitaessa on sen vuoksi otettava huomioon energian säästöön ja saantivarmuuteen liittyvät tärkeät lisähyödyt.

8. Merkitys ehdokasmalle

Yhteistuotannon edistämistä koskevat yhteisön toimet ovat hyvin tärkeitä myös ehdokasvaltioille erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa, jossa yhteistuotanto ja kaukolämpö ovat jo monia vuosia olleet tärkeä osa energiajärjestelmää. Useimmissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa yhteistuotannon osuus sähköntuotannosta on ainakin 10 prosenttia ja joissakin niistä jopa huomattavasti korkeampi ⁽²⁾. Kaukolämpö on vieläkin laajemmalle levinnyttä Keski- ja Itä-Euroopassa: useimmissa suurissa kaupungeissa on kaukolämpöverkko, ja kaukolämmön markkinaosuus on 13–70 prosenttia ⁽³⁾. Eurooppalainen kaukolämpöalan yhteistyöelin Euroheat & Power ⁽⁴⁾ on tehnyt tutkimuksen, jonka mukaan melkein 40 prosenttia eli 41 miljoonaa Keski- ja Itä-Euroopan asukkaista käyttää kaukolämpöä. EU:ssa kaukolämmön käyttäjiä on noin 20 miljoonaa.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta (KOM(2001) 580 lopullinen).

⁽²⁾ "The European Cogeneration Review", Cogen Europe, 1999.

⁽³⁾ "District Heat in Europe — Country by Country 2001 Survey", Euroheat & Power, 2001.

⁽⁴⁾ "District Heat in Europe — 1999 Survey", Euroheat & Power, 1999.

Useimmissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa energiasektorille on tyypillistä lämmön suuri kysyntä ja huomattava energiansäästöpotentiaali. Monien Keski- ja Itä-Euroopan kaukolämpöjärjestelmien edellytykset ovat aika huonot. Kapasiteetti on joissakin tapauksissa ylimitoitettua ja vanhat kaukolämpöverkot ovat kunnostuksen tarpeessa. Näistä on usein seurauksena järjestelmän tehokkuuden heikkeneminen. Lisäksi kaukolämpö joutuu joskus kilpailemaan muiden energialähteiden kanssa. Sen vuoksi yhteisön toimilla voitaisiin edistää yhteistuotannon ja kaukolämmön käyttöön kannustavien vakaiden puitteiden luomista kyseisillä alueilla.

Tässä yhteydessä voisi olla erityisen tärkeää suojata nykyinen kaukolämpöinfrastruktuuri, jota uhkaa korjausten puute ja kilpailu erillislämmityksen kanssa. Yhteistuotantodirektiivissä voitaisiin antaa ohjeita ja kannustimia suuritehoisen yhteistuotannon edistämiseksi käyttäen hyväksi muun muassa nykyistä infrastruktuuria sekä alueen yhteistuotannosta ja kaukolämmityksestä saatuja dokumentoituja kokemuksia. Kaukolämpöverkkojen uudistaminen ja siirtyminen lämmityskattiloiden käytöstä yhteistuotantoon voivat olla tulevaisuudessa tärkeitä tekijöitä pyrittäessä parantamaan ehdokasmaiden energiatehokkuutta.

9. Kuuleminen ehdotusta valmisteltaessa

Tätä ehdotusta on edeltänyt kuulemis- ja valmisteluvaihe, johon sisältyi useita kokouksia ja työryhmäkäsittelyjä.

Jäsenvaltioiden sekä eurooppalaisten yhdistysten ja valtiosta riippumattomien organisaatioiden edustajat kutsuttiin komission järjestämään viralliseen kuulemistilaisuuteen 26.11.2001. Tässä tilaisuudessa jäsenvaltioille ja sidosryhmille annettiin mahdollisuus esittää näkemyksiään ja kantojaan yhteistuotantodirektiivissä mahdollisesti käsiteltävistä asioista. Ennen tilaisuutta jaettiin kuulemisen perustaksi tausta-asiakirja. Kuulemistilaisuuden jälkeen monet jäsenvaltiot ja sidosryhmäorganisaatiot ovat toimittaneet kirjallisia kommentteja direktiiviehdotuksesta.

Erytinen alan teollisuuden, yhdistysten ja tutkimuslaitosten asiantuntijoiden kuuleminen järjestettiin 12.11.2001 yksinomaan yhteistuotannon määrittelyn ja varmentamisen teknisiin näkökohtiin keskittyvän seminaarin muodossa.

Toinen seminaari, jossa käsiteltiin yhteistuotannon tulevaisuuden näkymiä, järjestettiin 25.10.2001, ja siihen kutsuttiin edustajia sekä jäsenvaltioista että ehdokasmaista.

Lisäksi yhteisön toimista yhteistuotannon hyväksi keskusteltiin eurooppalaisen ilmastomuutosohjelman yhteydessä järjestetyssä kahdessa erillisessä työryhmässä vuoden 2000 puolivälistä vuoden 2001 puoliväliin. Näissä työryhmissä tehtävään yhteistyöhön osallistui komission eri osastojen sekä jäsenvaltioiden, teollisuuden ja ympäristöryhmien edustajia.

10. Ehdotuksen sisältö

Ehdotuksen 1 artiklassa määritellään direktiivin tarkoitus.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala.

Ehdotuksen 3 artiklassa annetaan tekniset määritelmät.

Ehdotuksen 4 artiklassa on yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuuta koskevia säännöksiä, jotka vastaavat sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskeviin yhteisiin sääntöihin sisältyvää ilmoitusvelvollisuutta.

Ehdotuksen 5 artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot laatimaan perusteet yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi yhteisin menetelmin.

Ehdotuksen 6 artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot julkaisemaan tutkimuksia suuritehoisen yhteistuotannon kansallisista mahdollisuuksista ja toteuttamisen esteistä.

Ehdotuksen 7 artiklassa säädetään yhteistuotannon tukijärjestelmien arvioinnista.

Ehdotuksen 8 artikla koskee verkkojärjestelmiin liittyviä kysymyksiä.

Ehdotuksen 9 artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot arvioimaan mahdollisuuksia vähentää yhteistuotannon hallinnollisia esteitä.

Ehdotuksen 10 artikla koskee direktiivin mukaisia raportointivaatimuksia.

Ehdotuksen liitteessä I luetellaan direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat.

Ehdotuksen liitteessä II vahvistetaan yhteistuotannon perusmääritelmän laatimista koskevat menetelmät.

Ehdotuksen liitteessä III säädetään menetelmistä yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi.

Ehdotuksen liitteessä IV luetellaan suuritehoisen yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysiprotokollat.

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähkön ja lämmön yhteistuotanto on mahdollinen energiansäästötoimenpide, jota ei tällä hetkellä käytetä tarpeeksi yhteisössä. Hyötylämmön tarpeeseen perustuva suuritehoisen yhteistuotanto on yhteisön painopiste, kun otetaan huomioon yhteistuotannon mahdolliset edut primaariergian säästöissä ja päästöjen, etenkin kasvihuonekaasujen, vähentämisessä. Lisäksi yhteistuotannolla saatavan energian tehokas käyttö voi edistää energiansaannin varmuutta ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kilpailukykyä. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että näitä mahdollisuuksia hyödynnetään entistä paremmin sähkön sisämarkkinoilla.

- (2) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annettu Euroopan parlamen-

tin ja neuvoston direktiivi 96/92/EY⁽¹⁾ on tärkeä askel sähkön sisämarkkinoiden toteuttamisessa. Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi pikaisia toimia sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja näiden alojen vapauttamisen nopeuttamiseksi, jotta niillä voitaisiin saavuttaa täysin toimintakykyiset sisämarkkinat. Komissio vastasi pyyntöön vahvistamalla 13 päivänä maaliskuuta 2001 energian sisämarkkinoiden toteuttamiseen tähtäävän toimenpidepaketin, johon kuuluu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annettujen direktiivien 96/92/EY ja 98/30/EY muuttamisesta⁽²⁾.

- (3) Energiahuoltoa koskevassa vihreässä kirjassa⁽³⁾ todetaan Euroopan unionin olevan hyvin riippuvainen sen alueen ulkopuolisesta energiatarjonnasta, joka täyttää tällä hetkellä 50 prosenttia tarpeesta, ja kyseisen osuuden odotetaan nousevan 70 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos nykyinen suuntaus pysyy ennallaan. Tuontiriippuvuus ja tuontienergian osuuden kasvu voivat johtaa huoleen energiansaannin keskeytymis- tai vaikeutumisriskistä. Olisi kuitenkin liian yksiviivaista ja väärin ajatella, että saantivarmuudessa on kyse pelkästään tuontiriippuvuuden vähentämisestä ja kotimaisen tuotannon edistämisestä. Saantivarmuus edellyttää useita erilaisia poliittisia aloitteita, joiden tavoitteena on muun muassa monipuolistaa energianlähteitä ja teknologioita ja parantaa kansainvälisiä suhteita. Lisäksi vihreässä kirjassa painotetaan, että energian saantivarmuus on olennaisen tärkeää tulevan kestävän kehityksen kannalta. Vihreässä kirjassa tehdään se päätelmä, että energian kysynnän vähentämiseen tähtävien uusien toimenpiteiden käyttöönotto on olennaisen tärkeää sekä tuontiriippuvuuden vähentämisen että kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisen kannalta.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽²⁾ KOM(2001) 125 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(2000) 769 lopullinen.

- (4) Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 kokoon-tuneelle Eurooppa-neuvostolle esitetyssä komission tiedo-nannossa "Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävää kehitystä koskeva Euroopan unio-nin strategia" ⁽¹⁾ yksilöitiin ilmastonmuutos yhdeksi kes-tävän kehityksen merkittävimmäksi esteeksi ja painotettiin tarvetta lisätä puhtaan energian käyttöä ja ryhtyä selkeisiin toimiin energian kysynnän vähentämiseksi.
- (5) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon asianmukainen lisää-minen on tärkeä osa sitä toimenpidepakettia, joka on tarpeen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakun-tien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, ja myös myöhempien sitoumusten täyttämiseksi tarvitta-via poliittisia toimenpiteitä. Eurooppalaisen ilmastonmuu-tosohjelman ensimmäisen vaiheen toteuttamisesta anta-massaan tiedonannossa ⁽²⁾ komissio yksilöi sähkön ja läm-mön yhteistuotannon yhdeksi niistä toimenpiteistä, joita tarvitaan energia-alan kasvihuonekaasupäästöjen vähentä-miseksi, ja ilmoitti aikeestaan esittää vuonna 2002 ehdo-tus direktiiviksi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edis-tämisestä.
- (6) Sähkön ja lämmön yhteistuotannon asianmukaisen käytön lisääminen määritellään painopisteeksi tiedonannossa "Yh-teisön strategia yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi ja sen kehittämisen esteiden poistami-seksi" ⁽³⁾. Neuvosto hyväksyi tämän 18 päivänä joulukuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentti 23 päivänä huhtikuuta 1998 antamassaan mietinnössä yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi ⁽⁵⁾.
- (7) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 antamissaan päätelmissä ⁽⁶⁾ energiatehokkuutta koskevan komission toimintasuun-nitelman ⁽⁷⁾ ja yksilöi sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisen yhdeksi lyhyen aikavälin painopistealueista. Euroopan parlamentti antoi energiatehokkuutta kos-kevasta toimintasuunnitelmasta 7 päivänä helmikuuta 2001 mietinnön ⁽⁸⁾, jossa se pyysi komissiota tekemään ehdotuksia sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä koskevista yhteisistä säännöistä, kun tämä on ympäristön kannalta järkevää.
- (8) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (IPCC) 24 päivänä syyskuuta 1996 an-netussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ⁽⁹⁾, tiettyjen suu-rista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspääs-töjen rajoittamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/80/EY ⁽¹⁰⁾ sekä jätteenpol-tosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direk-tiivissä 2000/76/EY ⁽¹¹⁾ mainitaan, että on arvioitava mah-dollisuudet sähkön ja lämmön yhteistuotantoon uusissa laitoksissa.
- (9) Suuritehoinen yhteistuotanto määritellään tässä direktii-vissä sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden eril-lisen tuotannon sijasta. "Suuritehoinen yhteistuotanto" edellyttää, että energiansäästö on olemassa olevissa laitok-sissa yli 5 prosenttia ja uusissa laitoksissa yli 10 prosent-tia. Energiansäästön maksimoimiseksi ja sen välttämiseksi, että energiansäästö menetetään yhteistuotantolaitosten epäasianmukaisen käytön vuoksi, näiden laitosten toimin-tolosuhteisiin on kiinnitettävä suurta huomiota pääasi-assa varmistamalla, että tuotettu lämpö käytetään asian-mukaisesti.
- (10) Seurantatarkoituksia varten ja avoimuussyistä on tärkeää, että sähkön ja lämmön yhteistuotannosta annetaan yhden-mukainen perusmääritelmä. Jos yhteistuotantolaitokset on varustettu erilliseen sähkön tai lämmön tuotantoon, yh-teistuotannon määritelmän ei pitäisi kattaa kyseistä tuo-tantoa.
- (11) Sen varmistamiseksi, että ainoastaan primaarienergian säästön kannalta hyötyjä tarjoavaa yhteistuotantoa edis-tetään, on kehitettävä lisäperusteita perusmääritelmän mu-kaisen yhteistuotannon energiatehokkuuden määrittämi-seksi ja kvantifioimiseksi. Energian sisämarkkinoiden vää-ristymien välttämiseksi olisi vahvistettava yhteisten mene-telmien perusteella kansalliset hyötysuhteen viitearvot, joita käytetään määriteltäessä suuritehoista yhteistuotan-toa.
- (12) Tässä direktiivissä käytetyt yhteistuotannon ja suuritehoi-sen yhteistuotannon määritelmät eivät rajoita erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä tähän direktiiviin liittymättömissä yhteyksissä. Lisäksi on aiheel-lista käyttää sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroo-pan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/92/EY ⁽¹²⁾ sekä sähköntuotannon edistämisestä uusiutuviista energia-lähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neu-voston direktiivissä 2001/77/EY ⁽¹³⁾ vahvistettuja määritel-miä.
- (13) Jotta kuluttaja voisi valita avoimemmin perustein yhteis-tuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotet-tavan sähkön välillä, suuritehoisen yhteistuotannon alku-perä on taattava.

(1) KOM(2001) 264 lopullinen.

(2) KOM(2001) 580 lopullinen.

(3) KOM(97) 514 lopullinen.

(4) EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1.

(5) A4-0145/98.

(6) Neuvoston päätelmät 8835/2000 (30.5.2000) ja neuvoston päätel-mät 1400/2000 (5.12.2000).

(7) KOM(2000) 247 lopullinen.

(8) A5-0054/2001.

(9) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

(10) EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.

(11) EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

(12) EYVL L 27, 30.01.1997, s. 20.

(13) EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.

- (14) Sen varmistamiseksi, että yhteistuotannon markkinaosuus kasvaa keskipitkällä aikavälillä, on tarkoituksenmukaista edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot vahvistavat ja julkaisevat kertomuksen, jossa analysoidaan kansalliset mahdollisuudet suuritehoiseen yhteistuotantoon ja erikseen sitä haittaavat esteet. Näiden kertomusten perusteella ja sen perusteella, miten on edistytty yhteisön yleisen ohjeellisen tavoitteen saavuttamisessa eli yhteistuotannon osuuden nostamisessa vuoteen 2010 mennessä 18 prosenttiin energiankulutuksesta, komission olisi harkittava, onko tarkoituksenmukaista asettaa yksittäiset tavoitteet kullekin jäsenvaltiolle. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä analyysiin siitä, missä määrin uusiutuvien energialähteiden käyttöä voidaan lisätä kansallisilla lämmön markkinoilla yhteistuotannon kautta.
- (15) Julkisen tuen olisi oltava sopuinnussa ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ kanssa. Nämä suuntaviivat sallivat tällä hetkellä tietyntyyppisen julkisen tuen, jos voidaan osoittaa, että toimenpiteet edistävät ympäristönsuojelua, koska energian muuntamisen hyötysuhde on poikkeuksellisen korkea, koska ne mahdollistavat energiankulutuksen vähentämisen tai koska tuotantoprosessi mahdollistaa ympäristölle aiheutuvien vahinkojen vähentämisen. Tällainen tuki on joissain tapauksissa välttämätöntä, jotta yhteistuotannon mahdollisuuksia voitaisiin hyödyntää pidemmälle ja erityisesti ottaa huomioon tarve sisällyttää ulkoiset kustannukset hintoihin.
- (16) Yhteistuotantoa edistävässä julkisissa tukijärjestelmissä olisi keskityttävä tukemaan hyötylämmön tarpeeseen perustuvaa yhteistuotantoa ja vältettävä lämmön kysynnän lisäämistä, jotta vältettäisiin polttoaineen kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen kasvu. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä sen estämiseksi, että yhteistuotannosta saatavalle sähkölle tarkoitettua julkista taloudellista tukea voitaisiin käyttää lämmön tuotannon tukemiseen, mikä vähentäisi kannusteita huolehtia tuotetun lämmön asianmukaisesta käytöstä. Rajoittamatta yhteisön suuntaviivoja ympäristönsuojelun valtiontuella suora tuotantotuki olisi periaatteessa kohdistettava siihen osaan yhteistuotannolla tuotettavasta sähköstä, joka tuotetaan joko laitoksissa, joiden kapasiteetti on alle kynnysarvon, joka olisi määriteltävä enintään 50 MW_e:ksi, tai suuremmissa laitoksissa, mutta tällöin tuki olisi kohdistettava vain siihen määrään sähköstä, joka tuotetaan kyseisen kynnysarvon alittavalla kapasiteetilla.
- (17) Jäsenvaltiot tukevat yhteistuotantoa kansallisesti erilaisin tukijärjestelmin, kuten investointituilla, verohelpotuksilla tai veronalennuksilla, vihreillä todistuksilla sekä suoran hintatuen järjestelmillä. Komissio aikoo seurata tilannetta ja raportoida kokemuksista, joita kansallisten tukijärjestelmien soveltamisesta saadaan.
- (18) Yhteistuotannosta saatavan sähkön siirtoon ja jakeluun liittyvät verkkoyhteyksikustannukset ja tariffit ja yhteistuotantoa hyödyntävien tuottajien joskus tarvitseman lisäenergian ostoon liittyvät tariffit olisi asetettava puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perustein ottaen huomioon yhteistuotannon kustannukset ja hyödyt. Erityisesti uusiutuvia energialähteitä käyttävissä yhteistuotantolaitoksissa ja pienissä kapasiteetiltaan alle 1 MW_e:n laitoksissa sähköverkkoyhteyteen liittyvät kustannukset ja hallinnollinen taakka ovat merkittävät esteitä lisäkehitykselle.
- (19) On syytä ottaa huomioon yhteistuotantosektorin erityis rakenne monine pienine ja keskiuurine tuottajineen, etenkin arvioitaessa yhteistuotannon toiminnan aloittamiseen liittyviä hallintomenettelyjä.
- (20) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda puitteet yhteistuotannon edistämiseksi, miksi on tärkeää painottaa, että uuteen yhteistuotantokapasiteettiin tehtäville investoinneille tarvitaan vakaa taloudellinen ja hallinnollinen ympäristö. Jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan tämä huomioon suunnitteleamalla vähintään neljän vuoden kestoisia tukijärjestelmiä ja välttämällä toistuvia muutoksia hallintomenettelyissä ja niin edelleen. Lisäksi jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan, että julkisissa tukijärjestelmissä otetaan huomioon periaate, jonka mukaan tuen käytöstä on asteittain luovuttava.
- (21) Yhteistuotannon yleinen tehokkuus ja kestävyys riippuvat useista tekijöistä, kuten käytetystä teknologiasta, polttoainetyypeistä, kuormituskäyrästä, koosta ja myös lämmön ominaisuuksista. Lämmön käyttö korkeapaineisena höyrynä teollisissa prosesseissa rajoittaa yhteistuotantolaitoksen sähköhyötysuhdetta tarvittavan korkean lämpötilatason vuoksi (yli 140 °C). Lämmön käyttö keskuslämmitykseen, joka edellyttää matalampaa lämpötilan tasoa (40 °C–140 °C) kuin teollisuuskäyttö, mahdollistaa yhteistuotantolaitoksen paremman sähköhyötysuhteen. Lämmön käyttö maatalouden lämmityslähteenä esimerkiksi kasvihuoneissa ja vesiviljelylaitaissa edellyttää vieläkin matalampaa lämpötilan tasoa (alle 40 °C), mikä lisää mahdollisuuksia parantaa sähköhyötysuhdetta. Direktiivissä otetaan nämä näkökohdat huomioon ottamalla käyttöön kolme yhteistuotantoluokkaa sen varmistamiseksi, että eri yhteistuotantolaitosten sähköhyötysuhteen arvioinnissa otetaan huomioon eri lämpötilatasot.
- (22) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitettujen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yleiset periaatteet, jotka muodostavat puitteet sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi energian sisämarkkinoilla, olisi vahvistettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioille, jotta kukin jäsenvaltio voisi valita erityistilanteeseensa parhaiten soveltuvan järjestelyn. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan niistä vähimmäisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

(1) EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda puitteet sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi sisämarkkinoilla hyötylämmön tarpeen perusteella. Tämän direktiivin täytäntöönpanossa on otettava huomioon kansalliset erityisolosuhteet ja etenkin ilmasto- ja taloudelliset olosuhteet.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan 3 artiklassa määriteltyyn sähkön ja lämmön yhteistuotantoon. Liitteessä I on luettelo tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista erityyppisistä yhteistuotantoyksiköistä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) "yhteistuotannolla" lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian tuottamista samassa prosessissa. Käytännön syistä ja sen perusteella, että lämpötuotoksen käyttö erilaisiin tarkoituksiin edellyttää erilaisia lämpötilasoja ja että nämä erot vaikuttavat yhteistuotannon hyötysuhteisiin, yhteistuotanto jaetaan seuraaviin kolmeen luokkaan: "yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin", "yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin" ja "yhteistuotanto maataloustarkoituksiin".
- b) "yhteistuotannolla teollisuustarkoituksiin" sellaisen sähkö- ja/tai mekaanisen ja lämpöenergian tuottamista samassa prosessissa, jota voidaan käyttää teollisuustuotannossa yleensä 140 °C:n tai tätä korkeammilla lämpötiloilla,
- c) "yhteistuotannolla lämmitystarkoituksiin" sellaisen sähkö- ja/tai mekaanisen ja lämpöenergian tuottamista samassa prosessissa, jota voidaan käyttää lämmitystarkoituksiin kaukolämmitysjärjestelmissä tai suoraan rakennuksissa yleensä 40 °C–140 °C:n lämpötiloilla,
- d) "yhteistuotannolla maataloustarkoituksiin" sellaisen sähkö- ja/tai mekaanisen ja lämpöenergian tuottamista samassa prosessissa, jota voidaan käyttää kasvihuoneiden, vesiviljelmien ja vastaavien sovellusten lämmitykseen maataloudessa yleensä 15 °C–40 °C:n lämpötiloilla,
- e) "hyötylämmöllä" yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perustellun tarpeen liitteessä III olevan c kohdan 2 alakohdassa säädettyjen hyötysuhdeperusteiden mukaisesti; hyötylämpöä voidaan sekundaari-prosessin kautta käyttää tuottamaan hyötyjäähdytystä,
- f) "yhteistuotannosta saatavalla sähköllä" liitteessä II säädetyn menetelmin ja hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua sähköä,
- g) "kaukolämmityksellä" järjestelmää, joka toimittaa kaupallisesti lämpöä kuuman veden tai höyryn muodossa käyttäjille jakeluverkon kautta,
- h) "kaukojäähdytyksellä" järjestelmää, joka toimittaa jäähdytettyä vettä tai kuumaa vettä tai höyryä jäähdyttäjiin jakeluverkon kautta,
- i) "varasähköllä" sähköä, joka on toimitettava sähköverkkoon silloin, kun sähkön ja lämmön yhteistuotantoprosessi keskeytyy tai on poissa toiminnasta,
- j) "lisäsähköllä" sähköä, joka on toimitettava sähköverkkoon tapauksissa, joissa sähkön tarve on suurempi kuin yhteistuotantoprosessin sähkötuotos,
- k) "lämpöhyötysuhteella" vuosittaista hyötylämpötuotosta jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkön kokonaistuotantoon. Jos on kyse kaukolämmitykseen käytettävästä yhteistuotannosta, hyötylämpötuotos mitataan jakeluverkkoon johtavassa ulostulokohdassa vähennettynä realistisella arviolla jakeluverkossa tapahtuvasta hävikistä. Jos on kyse muista yhteistuotannon käyttötarkoituksista, hyötylämpötuotos mitataan käyttökohdassa,
- l) "sähköhyötysuhteella" päägeneraattorien ulostulokohdassa mitattua vuosittaista sähkötuotantoa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkön kokonaistuotantoon,
- m) "kokonaishyötysuhteella" sähkötuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkön kokonaistuotantoon,
- n) "hyötysuhteella" polttoaineiden alempien lämpöarvojen perusteella laskettua keskihyötysuhdetta, mikä merkitsee, että kosteuden höyrystymisestä syntyvää latenttia lämpöä ei oteta huomioon,
- o) "suuritehoisella yhteistuotannolla" liitteessä III asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa,
- p) "erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvolla" niiden toisistaan erillisten lämmön- ja sähköntuotantojen hyötysuhdetta, jotka on määrää korvata yhteistuotantoprosessilla,
- q) "sähkölämpösuhteella" sähköenergian suhdetta hyötylämpöenergiaan,
- r) "yhteistuotantoyksiköllä" yksikköä, joka on pääasiallisesti tarkoitettu a alakohdassa määriteltyihin yhteistuotantoprosesseihin; jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa vain sähköenergiaa tai vain lämpöenergiaa, se määritellään silti yhteistuotantoyksiköksi, mutta sen tuotosta ei katsota tässä direktiivissä tarkoitetuksi yhteistuotannoksi,

- s) "yhteistuotantolaitoksella" yhdestä tai useammasta yhteistuotantoyksiköstä koostuvaa laitosta. Yhteistuotantolaitos voi sisältää laitteistoja, joilla on mahdollista tuottaa vain sähköenergiaa tai vain lämpöenergiaa. Tällaisten laitteistojen tuotosta ei katsota tässä direktiivissä tarkoitetuksi yhteistuotannoksi,
- t) "uusilla yhteistuotantoyksiköillä" 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sen jälkeen toimintansa aloittaneita yhteistuotantoyksiköitä,
- u) "olemassa olevilla yhteistuotantoyksiköillä" ennen 1 päivää tammikuuta 2004 toimintansa aloittaneita yhteistuotantoyksiköitä.

Lisäksi sovelletaan direktiivien 96/62/EY ja 2001/77/EY määritelmiä.

4 artikla

Yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

- Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta varmistettava, että yhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön alkuperä voidaan taata tämän direktiivin ja kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön alkuperästä annetaan tätä varten pyynnöstä takuu.
- Jäsenvaltioiden on nimettävä vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta yksi tai useampi toimivaltainen tuotannosta ja jakelusta riippumaton elin valvomaan 1 kohdassa tarkoitettua alkuperätakuun myöntämistä. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten elinten on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla varmistetaan alkuperätakuiden tarkkuus ja luotettavuus, sekä esitettävä 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua selvityksessä takuujärjestelmän luotettavuuden varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.
- Alkuperätakuun on
 - sisällettävä maininta polttoainelähteestä, josta sähkö on tuotettu; siinä on myös ilmoitettava sähkön kanssa tuotetun lämmön käyttötarkoitus sekä tuotantoajankohdat ja -paikat,
 - sisällettävä maininta takuun kattamasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrästä,
 - sisällettävä maininta sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoista ja yhteistuotannon hyötysuhteesta 5 artiklan mukaisesti,
 - annettava yhteistuotantoa hyödyntäville sähköntuottajille mahdollisuus osoittaa, että heidän myymänsä sähkö on tuotettu tässä direktiivissä tarkoitettulla yhteistuotannolla.

Jäsenvaltiot saavat sisällyttää alkuperätakuuseen myös muita tietoja.

- Jäsenvaltioiden on vastavuoeroisesti tunnustettava 2 kohdan mukaisesti myönnetty alkuperätakuu yksinomaaisena osoituksena 3 kohdassa tarkoitetuista seikoista. Todistusten tunnustamisesta kieltäytymiselle, erityisesti petosten estämistä koskevista syistä, on oltava puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet. Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi velvoittaa kieltäytyvän osapuolen tunnustamaan alkuperätakuun ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tunnustaminen perustuu.

5 artikla

Hyötysuhdeperusteet

- Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta varmistettava, että saavutettavan primaarienergiäsäästön perusteella määriteltävä yhteistuotannon hyötysuhde voidaan määrittää liitteen III mukaisesti.
- Yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta vahvistettava:
 - sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot, joita käytetään määrittäessä yhteistuotannosta saatavaa primaarienergian säästöä liitteessä III vahvistettujen menetelmien mukaisesti
 - sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen kansallisten viitearvojen määrittelyyn käytettävät periaatteet, jotka perustuvat hyvin dokumentoituun analyysiin realistisimmista viitearvoista kussakin jäsenvaltiossa.
- Jäsenvaltioiden on tarkasteltava sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen kansallisia viitearvoja uudelleen joka viides vuosi ottaakseen huomioon tekniikan kehityksen ja muutokset energialähteiden jakautumisessa. Jos erillisen tuotannon hyötysuhteen kansallisia viitearvoja muutetaan, uudet viitearvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.
- Komissio arvioi jäsenvaltioiden yhteistuotannon hyötysuhteen määrittämiseksi (2 kohdan) nojalla vahvistamat perusteet. Jäsenvaltioita kuultuaan komissio tarkastelee 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa mahdollisuuksia yhdenmukaisiin menetelmiin, joita jäsenvaltiot voisivat käyttää määrittääkseen yhteistuotannon hyötysuhteen.

6 artikla

Kansalliset mahdollisuudet suuritehoiseen yhteistuotantoon

- Jäsenvaltioiden on laadittava analyysi kansallisista mahdollisuuksista suuritehoiseen yhteistuotantoon.

2. Analyysin on täytettävä liitteessä IV mainitut perusteet. Sen on perustuttava hyvin dokumentoituun tieteelliseen tietoon, ja siinä on tehtävä ero ainakin seuraavien yhteistuotannon käyttötarkoitusten välillä:

- yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin
- yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin
- yhteistuotanto maataloustarkoituksiin.

3. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä analyysiinsa erillinen analyysi esteistä, jotka voivat estää hyödyntämisestä kansallisia mahdollisuuksia suuritehoiseen yhteistuotantoon. Tällöin on erityisesti käsiteltävä polttoaineiden hintoihin ja saantiin liittyviä esteitä, verkkojärjestelmäkysymyksiin liittyviä esteitä, hallinnollisiin menettelyihin liittyviä esteitä sekä siihen liittyviä esteitä, ettei ulkoisia kustannuksia oteta huomioon energian hinnoissa.

4. Jäsenvaltioiden on ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kolmas vuosi arvioitava, miten suuritehoisen yhteistuotannon osuuden lisäämisessä on edistytty. Jäsenvaltioiden on myös arvioitava suuritehoisen yhteistuotannon edistämiseksi toteutetut toimenpiteet ja osoitettava, missä määrin toimenpiteet ovat kansallisten ilmastomuutossoitumusten mukaisia.

5. Komissio arvioi 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen selvitysten perusteella, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet suuritehoisen yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien hyödyntämisessä.

Komissio julkaisee päätelmänsä 10 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa ensimmäisen kerran vähintään neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kolmas vuosi.

7 artikla

Tukijärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannon tuki perustuu hyötylämmön tarpeeseen, ottaen huomioon myös mahdollisuudet vähentää energian kysyntää muilla taloudellisesti toteutuskelpoisilla toimenpiteillä, kuten energiatehokkuustoimenpiteillä.

2. Komissio arvioi jäsenvaltioissa käytettyjen sellaisten mekanismien soveltamista, joiden mukaan yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja saa julkisten viranomaisten sääntelemän järjestelmän perusteella joko suoraa tai välillistä tukea ja joilla voisi olla kauppaa rajoittava vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.

Komissio tutkii, edistävätkö tällaiset mekanismit perustamissopimuksen 6 artiklassa ja 174 artiklan 1 kohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamista.

3. Komissio esittää 10 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa hyvin dokumentoidun analyysin kokemuksista, joita on saatu 2 kohdassa tarkoitettujen erilaisten tukijärjestelmien soveltami-

sesta ja rinnakkaisuudesta. Kertomuksessa arvioidaan tukijärjestelmien tuloksia, kustannustehokkuus mukaan lukien, suuritehoisen yhteistuotannon edistämässä 6 artiklassa tarkoitettujen kansallisten mahdollisuuksien mukaisesti. Lisäksi kertomuksessa arvioidaan, missä määrin tukijärjestelmät ovat edistäneet vakaiden olosuhteiden luomista yhteistuotantoon tehtäville investoinneille.

8 artikla

Sähköverkkojärjestelmiin liittyvät kysymykset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niiden alueella toimivat siirto- ja jakeluverkko-operaattorit takaavat yhteistuotannosta saatavan sähkön siirron ja jakelun, sanotun kuitenkin rajoittamatta verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitoa.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava lainsäädäntökehys tai vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita laatimaan ja julkaisemaan omat vakioidut sääntönsä sellaisten teknisten mukautusten, kuten verkkoyhteyksien ja verkkojen vahvistamisen, kustannusten kantamisesta, jotka ovat tarpeen yhteistuotantoa hyödyntävien uusien sähköntuottajien liittämiseksi verkkoon.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava lainsäädäntökehys tai vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita laatimaan ja julkaisemaan omat vakioidut sääntönsä siitä, miten järjestelmäasennusten, esimerkiksi verkkoyhteyksien ja verkkojen vahvistamisen, aiheuttamat kustannukset voidaan jakaa kaikkien asennuksista hyötyvien järjestelmän käyttäjien välillä.

Kustannukset on jaettava soveltamalla mekanismia, joka perustuu puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin ja jossa otetaan huomioon sekä alkuvaiheessa että myöhemmin verkkoon liittyneiden tuottajien samoin kuin siirtoverkko- ja jakeluverkko-operaattorien yhteyksistä saama hyöty.

Sääntöjen on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan erityisesti huomioon kaikki kustannukset ja hyödyt, jotka liittyvät kyseisten tuottajien verkkoon liittymiseen. Säännöissä voidaan määrätä erityyppisistä liittymistä.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita kantamaan kokonaan tai osittain 2 kohdassa tarkoitettua kustannukset.

4. Siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita on vaadittava tarjoamaan uudelle liittymistä haluavalle tuottajalle kattava ja yksityiskohtainen arvio liittymisen aiheuttamista kustannuksista.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei siirto- ja jakelumaksuilla syrjitä yhteistuotannosta saatavaa sähköä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa otettava käyttöön lainsäädäntö tai vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita takaamaan, että yhteistuotantoa hyödyntävien laitosten tuottaman sähkön siirrosta ja jakelusta perittävät maksut vastaavat saatavissa olevaa kustannushyötyä, kun laitos liitetään verkkoon. Kustannushyötyä voidaan saada esimerkiksi matalajännitteisen verkon suoran käytön avulla.

6. Ellei yhteistuotantoa hyödyntävä tuottaja ole kansallisen lainsäädännön nojalla direktiivin 96/92/EY 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vaatimukset täyttävä asiakas, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että vara- tai lisäsähkön tuottamista varten ostettavan sähkön tariffit asetetaan julkaistujen tariffien ja ehtojen perusteella. Riippumattoman sääntelyviranomaisen on puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti asetettava tai hyväksyttävä kyseiset tariffit ja ehdot ennen niiden voimaantuloa.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen elin, joka voi olla riippumaton sääntelyviranomaisen, seuraamaan ja vertaamaan yhteistuotantoa hyödyntäville tuottajille tarjottuja tariffeja ja ehtoja, kun vara- tai lisäsähköä ostetaan tai kun ylimääräistä sähköä myydään. Elinen on julkaistava ensimmäisen kerran kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus, jossa esitetään näiden arviointien tulokset. Tämä kertomus on toimitettava komissiolle.

8. Jäsenvaltioiden on erityisesti helpotettava sellaisen sähkön pääsyä verkkojärjestelmään, joka tuotetaan liitteessä III olevan a kohdan mukaisesti uusiutuvia energialähteitä käyttävissä yhteistuotantoyksiköissä ja laitoksissa, joiden kapasiteetti on alle 1 MW_e.

9 artikla

Hallintomenettelyt

1. Jäsenvaltioiden tai niiden nimeämien toimivaltaisten elinten on arvioitava yhteistuotantolaitosten perustamislupiin tai muihin direktiivin 96/92/EY 4 artiklassa säädettyihin menettelyihin sovellettava voimassa oleva lainsäädäntö, tarkoituksenaan:

- a) edistää yhteistuotantolaitosten suunnittelua siten, että täytetään taloudellisesti perusteltu lämmöntarve ja vältetään tuottamasta hyötylämpöön nähden ylimääräistä lämpöä,
- b) vähentää sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä,
- c) yksinkertaistaa ja nopeuttaa menettelyjä asianmukaisella hallintotasolla ja
- d) varmistaa, että säännöt ovat puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä ja että yhteistuotantoon liittyvien eri tekniikkojen erityispiirteet otetaan täysin huomioon.

2. Jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin tämä on kansallisen lainsäädännön kannalta aiheellista, annettava kuvaus saavutusta vaiheesta erityisesti:

- a) hallinnollisten elinten välisessä koordinoinnissa lupahakemusten määräaikojen, vastaanottamisen ja käsittelyn osalta,

- b) mahdollisten suuntaviivojen laatimisessa 1 kohdassa tarkoitetuille toimille ja mahdollisuudessa ottaa käyttöön nopeutettu suunnittelumenettely yhteistuotantoa hyödyntäville tuottajille ja

- c) viranomaisten asettamisessa toimimaan välittäjinä lupia myöntävien viranomaisten ja luvanhakijoiden välisissä riidoissa.

3. Komissio arvioi 11 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kertomusten perusteella parhaita käytäntöjä 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

10 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta julkaistava kertomus, jossa esitetään:

- a) 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot,
- b) 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen kansallisten viitearvojen määrittelyyn käytettävät periaatteet,
- c) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu analyysi kansallisista mahdollisuuksista suuritehoiseen yhteistuotantoon,
- d) 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu analyysi esteistä, jotka voivat estää hyödyntämästä kansallisia mahdollisuuksia suuritehoiseen yhteistuotantoon,
- e) selvitys toimenpiteistä, jotka on toteutettu yhteistuotannosta saatavan sähkön pääsyn helpottamiseksi verkkojärjestelmään, ja muun muassa mahdollisuudesta ottaa käyttöön kaksisuuntainen mittaaminen asuinrakennuksiin asennetuille yhteistuotantoyksiköille.
- f) 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu arviointi voimassa olevasta lainsäädännöstä.

2. Jäsenvaltioiden on ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kolmas vuosi julkaistava kertomus, jossa esitetään 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu arvio siitä, miten suuritehoisen yhteistuotannon osuuden lisäämisessä on edistytty.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tilastot kansallisesta sähkön ja lämmön yhteistuotannosta (liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti).

Niiden on myös toimitettava vuosittain tilastot yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista.

11 artikla

Komission kertomukset

Komissio arvioi 8 artiklan 7 kohdan ja 10 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla saamiensa kertomusten perusteella tämän direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kuudes vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti seuraavia:

- a) mahdollisuudet yhdenmukaistaa edelleen perusteita, joiden mukaisesti yhteistuotannon hyötysuhde määritetään,
- b) edistyminen hyödynnettäessä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia mahdollisuuksia suuritehoiseen yhteistuotantoon,
- c) arvio siitä, missä määrin säännöt ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään puitteet yhteistuotannolle energian sisämarkkinoilla, on asetettu puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon yhteistuotannon hyödyt,
- d) yhteistuotannon erilaisten tukimekanismien soveltamisesta ja rinnakkaisuudesta saadut kokemukset,
- e) erillisen tuotannon viitearvojen uudelleenarviointi nykyisten tekniikoiden perusteella.

Tarvittaessa komissio antaa kertomuksen mukana lisäehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoittaminen

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT YHTEISTUOTANTOTEKNIIKAT

- a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- b) Vastapainehöyryturbiini
- c) Väliottolauhdutusturbiini
- d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- e) Polttomoottori
- f) Mikroturbiinit
- g) Stirling-moottorit
- h) Polttokennot
- i) Höyrymoottorit
- j) Rankinen orgaaniset prosessit
- k) Muuntyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 3 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.

LIITE II

YHTEISTUOTANNOSTA SAATAVAN SÄHKÖN MÄÄRITTELY

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrittelyn perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta realistisissa olosuhteissa.

- a) Yhteistuotannosta saatava sähkötuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähkötuotanto
- liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien b), d), e), f), g) ja h) yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on vähintään 75 %, ja
 - liitteessä I tarkoitetuissa tyyppien a) ja c) yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on vähintään 85 %.
- b) On tehtävä laskelmat yhteistuotannosta saatavan sähkön erottamiseksi sähköstä, jota ei tuoteta yhteistuotantoprosessissa. Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle 75 % (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien b), d), e), f), g) ja h) yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle 85 % (liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a) ja c) yhteistuotantoyksiköt), käytetään seuraavaa kaavaa:

$$E_{\text{CHP}} = Q_{\text{net}} \cdot C$$

jossa:

E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä

C on sähkölämpösuhde

Q_{net} on yhteistuotantoprosessista saatava nettolämpötuotanto (kokonaislämpötuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tuotetulla lämmöllä)

Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista sähkölämpösuhdetta ei tiedetä, liitteessä I tarkoitettujen tyyppien a), b), c), d) ja e) yksiköihin voidaan soveltaa seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähkötuotanto:

Yksikön tyyppi	Sähkölämpösuhteen oletusarvo	
	Kaukolämmitys	Teollisuustarkoitukset
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95	0,75
Vastapainehöyryturbiini	0,45	0,30
Väliottolauhdutusturbiini	0,45	0,30
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55	0,40
Polttomoottori	0,75	0,60

Jäsenvaltiot voivat käyttää muita kuin tässä liitteessä esitettyjä sähkölämpösuhteen oletusarvoja, jos ne ilmoittavat tästä etukäteen komissiolle. Jäsenvaltioiden on julkaistava tällaiset vaihtoehtoiset oletusarvot.

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön sähkölämpösuhteen oletusarvoja liitteessä I tarkoitettujen tyyppien f), g), h), i), j) ja k) yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

- c) Komission etukäteishyväksynnän saatuaan jäsenvaltiot voivat käyttää muuta menetelmää kuin tämän liitteen b kohdassa säädettyä menetelmää, jolla ilmoitetuista luvuista vähennetään sellainen mahdollinen sähkötuotanto, jota ei tuoteta yhteistuotantoprosessissa.

LIITE III

MENETELMÄT YHTEISTUOTANNON HYÖTYSUHTEN MÄÄRITTÄMISEKSI

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primaarienergian säästön laskemiseen käytettävien arvojen määrityksen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta realistisissa olosuhteissa.

a) Suuritehoinen yhteistuotanto

Tässä direktiivissä tarkoitetun suuritehoinen yhteistuotannon on täytettävä seuraavat perusteet:

- uusien yhteistuotantoyksiköiden tuotannolla saatavan primaarienergasäästön on oltava vähintään 10 % verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,
- olemassa olevien yhteistuotantoyksiköiden tuotannolla saatavan primaarienergasäästön on oltava vähintään 5 % verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,
- suuritehoiseksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa sellaisten uusiutuvia energialähteitä käyttävien yhteistuotantoyksiköiden ja sellaisten kapasiteetiltaan alle 1 MW_e:n yhteistuotantolaitosten tuotanto, jolla saatava primaarienergian säästö on 0–5 %,
- Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön periaatteita, joiden mukaisesti tässä liitteessä tarkoitettujen kynnysarvojen alittavien yhteistuotantoyksiköiden tuotannon voidaan katsoa osittain täyttävän hyötysuhdeperusteet. Jos tällaisia periaatteita sovelletaan, jäsenvaltioiden on laadittava ja ilmoitettava komissiolle tarkoituksenmukaiset menetelmät, joilla määritetään kyseisen tuotannon pienempi hyötysuhde, joka lasketaan suhteessa pienempään primaarienergian säästöön. Tällaisissa tapauksissa yhteistuotannon pienempi hyötysuhde on selkeästi mainittava alkuperätakuussa.

b) Primaarienergian säästön määrittäminen

Tämän direktiivin liitteen II mukaisesti määrittelystä yhteistuotannosta saatava primaarienergian säästö määritetään seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

jossa:

PES = on primaarienergian säästö

CHP H_η = on yhteistuotannon lämpöhyötysuhde

Ref H_η = on erillisen lämmöntuotannon lämpöhyötysuhteen viitearvo

CHP E_η = on yhteistuotannon sähköhyötysuhde

Ref E_η = on erillisen sähkötuotannon sähköhyötysuhteen viitearvo

Jäsenvaltiot voivat käyttää yhteistuotannosta saatavan primaarienergasäästön laskemiseksi muuta samaan tulokseen johtavaa kaavaa, jos ne ilmoittavat tästä etukäteen komissiolle. Jos vaihtoehtoisia kaavoja käytetään, jäsenvaltioiden on julkaistava ne.

c) Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot

Edellä 5 artiklan 2 kohdassa ja tämän liitteen b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitettujen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvojen määrittelyyn käytettävissä periaatteissa on määriteltävä käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvojen määrittämiseksi sovelletaan seuraavia periaatteita:

1. 3 artiklassa määriteltyjen uusien yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu uuden erillisen sähkötuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain. Uuden erillisen sähköntuotannon osalta voidaan käyttää seuraavia ohjeellisia hyötysuhteen viitearvoja:

Ohjeelliset hyötysuhteen viitearvot uudelle erilliselle sähköntuotannolle

Polttoaineluokka	Käyttöhyötysuhde
Maakaasu	55 %
Hiili	42 %
Öljy	42 %
Uusiutuvat energialähteet ja jäte	22–35 %

Jos on kyse sähkönjakelujärjestelmään liitetyistä yhteistuotantoyksiköistä, edellä olevassa taulukossa annettuja viitearvoja voidaan madaltaa 5–10 % vältetyn verkkohävikin huomioon ottamiseksi.

2. 3 artiklassa määriteltyjen uusien yhteistuotantoyksiköiden osalta uuden erillisen lämmöntuotannon ohjeellinen hyötysuhteen viitearvona on 90 prosentin käyttöhyötysuhde.

Jos lämmöntuotanto perustuu öljyyn tai hiileen, hyötysuhteen viitearvo voidaan madaltaa 85 prosenttiin. Jos lämmöntuotanto perustuu uusiutuviin energialähteisiin tai jätteeseen, hyötysuhteen viitearvo voidaan madaltaa 80 prosenttiin. Jos on kyse teollisuusprosesseihin käytettävästä korkean lämpötilan höyrystä, erillisen lämmöntuotannon viitearvot voidaan madaltaa 80 prosenttiin.

3. 3 artiklassa määriteltyjen olemassa olevien yhteistuotantoyksiköiden osalta erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo perustuu kansallisen, fossiilisiin polttoaineisiin perustuvan sähköntuotannon keskimääräiseen käyttöhyötysuhteeseen. Tarvittaessa voidaan ottaa huomioon mahdollinen rajat ylittävä sähkökauppa, joka vaikuttaa viitearvoihin.
4. 3 artiklassa määriteltyjen olemassa olevien yhteistuotantoyksiköiden osalta erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo perustuu kaikkien kansallisten lämmöntuotantotapojen keskimääräiseen käyttöhyötysuhteeseen.
5. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää yhteistuotannon hyötysuhteen määrittelyn kansallisiin perusteisiin lisänäkökohtia, jos ne ilmoittavat tästä etukäteen komissiolle.

LIITE IV

SUURITEHOISEN YHTEISTUOTANNON KANSALLISTEN MAHDOLLISUUKSIEN ANALYYSIPERUSTEET

- a) Suuritehoisen yhteistuotannon kansallisten mahdollisuuksien analyysissa on määriteltävä tarkoituksenmukainen lämmitys- ja/tai jäähdytystarve ja tehtävä ero ainakin seuraavien yhteistuotannon käyttötarkoituusluokkien välillä:
- yhteistuotanto teollisuustarkoituksiin
 - yhteistuotanto lämmitystarkoituksiin
 - yhteistuotanto maataloustarkoituksiin.
- b) Kunkin a kohdassa tarkoitetun luokan osalta analyysissa on tarkasteltava:
- polttoainetyyppejä, joita todennäköisesti käytetään yhteistuotantomahdollisuuksien hyödyntämiseksi, mukaan lukien erityiset mahdollisuudet lisätä uusiutuvien energialähteiden käyttöä kansallisilla lämmön markkinoilla yhteistuotannon kautta,
 - liitteessä I mainittuja yhteistuotantotekniikan tyyppisiä, joita todennäköisesti käytetään kansallisten mahdollisuuksien hyödyntämiseen,
 - sen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon tyyppisiä, joka todennäköisesti korvataan suuritehoisella yhteistuotannolla,
 - olemassa olevan kapasiteetin uudenaikaistamismahdollisuuksia ja uuden kapasiteetin luomismahdollisuuksia.
- c) Analyysissa on käsiteltävä sopivia mekanismeja, joilla arvioidaan kustannustehokkuus – primaarienergian säästön kannalta – suuritehoisen yhteistuotannon osuuden lisäämisessä kansallisessa energialähteiden käytössä. Kustannustehokkuusanalyysissa on myös otettava huomioon kansalliset sitoumukset, jotka on hyväksytty niiden ilmastonmuutossitoumusten yhteydessä, jotka yhteisö on hyväksynyt ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisesti.
- d) Kansallisten yhteistuotantomahdollisuuksien analyysissa on määriteltävä mahdollisuudet vuosiin 2010, 2015 ja 2020 mennessä ja tehtävä tarvittavat kustannusarviot kullekin aikavälille.
-

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 973/2001 muuttamisesta

(2002/C 291 E/11)

KOM(2002) 420 lopull. — 2002/0189(CNS)

(Komission esittämä 24 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Euroopan yhteisö osallistuu alueellisten kalastusjärjestöjen toimintaan, jolla määritellään alueellisen yhteistyön puitteet kalavarojen säilyttämisen ja hoidon alalla.

Yhteisö on 14 päivästä marraskuuta 1997 ollut sopimuspuolena kansainvälisessä Atlantin tonnikalojen suojelun yleissopimuksessa, jäljempänä "ICCAT-yleissopimus".

Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) vahvistamat tekniset toimenpiteet on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 14 päivänä toukokuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 973/2001.

ICCAT hyväksyi seitsemännessätoista sääntömääräisessä kokouksessaan tiettyjä Atlantin ja Välimeren laajasti vaeltavia kalakantoja koskevia uusia teknisiä toimenpiteitä.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on saattaa kyseiset suositukset osaksi yhteisön oikeutta asetuksen (EY) N:o 973/2001 välityksellä.

Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy tämän ehdotuksen.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio, jäljempänä "ICCAT", on antanut eräitä teknisiä toimenpiteitä koskevia suosituksia, jotka on saatettu osaksi yhteisön oikeutta asetuksessa (EY) N:o 973/2001 ⁽¹⁾.

(2) ICCAT suositteli vuonna 2001 seitsemännessätoista sääntömääräisessä kokouksessaan eräitä uusia teknisiä toimenpiteitä, jotka koskevat tiettyjä Atlantin ja Välimeren laajasti vaeltavia kalakantoja. Koska nämä suositukset ovat yhteisöä sitovia, ne on pantava täytäntöön.

(3) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 973/2001 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 973/2001 seuraavasti:

1. Poistetaan 3 artiklan 4 kohdasta ilmaisu "31 päivään joulukuuta 2002 saakka".
2. Poistetaan 9 artiklan 5 ja 6 kohta.
3. Korvataan 10 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ennen kunkin vuoden 15 päivää toukokuuta luettelo lippunsa alla purjehtivista aluksista, jotka osallistuvat Pohjois-Atlantin valkotonnikalalan kalastukseen. Komissio toimittaa nämä tiedot ICCAT:n sihteeristöön ennen kunkin vuoden 30 päivää toukokuuta."

4. Lisätään 10 a artikla seuraavasti:

"10 a artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ennen kunkin vuoden 15 päivää toukokuuta atk-pohjainen luettelo lippunsa alla purjehtivista ja alueellaan rekisteröidyistä, kokonaispituudeltaan yli 24 metrin aluksista, joilla on kuluvalle vuodelle myönnetty tonnikaloihin tai niitä lähellä oleviin lajeihin liittyvä kalastuslisenssi yleissopimuksen alueella. Komissio toimittaa nämä tiedot ICCAT:n sihteeristöön ennen kunkin vuoden 31 päivää elokuuta.

⁽¹⁾ EYVL L 137, 19.5.2001, s. 1.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luettelon on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) komission asetuksen (EY) N:o 2090/98 (*) liitteessä I määritelty aluksen sisäinen numero;
- b) aluksen nimi ja rekisteröintinumero;
- c) tarvittaessa aiempi lippuvaltio tai aiemmat lippuvaltiot;
- d) tarvittaessa kansainvälinen radiokutsutunnus;
- e) alustyyppi, pituus ja kapasiteetti bruttokisteritonneina ilmaistuna;
- f) varustamon, kalastustoimen harjoittajan tai rahtaajan nimi ja osoite.

(*) EYVL L 266, 1.10.1998, s. 27.”

5. Lisätään 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava kaikin mahdollisin keinoin kalastajia palauttamaan mereen vahingossa saaliiksi joutuneet elävät hait ja erityisesti nuoret hait.
2. Jäsenvaltioiden on kannustettava kalastajia pois heitettyjen haiden määrän vähentämiseen.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavien valvontatoimenpiteiden vahvistamisesta 27 päivänä syyskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1936/2001 muuttamisesta

(2002/C 291 E/12)

KOM(2002) 421 lopull. — 2002/0186(CNS)

(Komission esittämä 24 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Euroopan yhteisö on mukana alueellisissa kalastusjärjestöissä, jotka tekevät alueellista yhteistyötä kalavarojen säilyttämisen ja hoidon alalla.

Yhteisöstä tuli Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelun yleissopimuksen (ICCAT), jäljempänä "ICCAT-yleissopimus", sopimuspuoli 14. päivänä marraskuuta 1997.

Lisäksi yhteisö on hyväksynyt Intian valtameren tonnikalatoimikunnan, jäljempänä "IOTC", perustamista koskevan sopimuksen.

Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) sekä IOTC:n hyväksymät valvontatoimenpiteet on otettu käyttöön eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavien valvontatoimenpiteiden vahvistamisesta 27. päivänä syyskuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1936/2001 ⁽¹⁾.

ICCAT on hyväksynyt laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavat uudet valvontatoimenpiteet eräiden Atlantin ja Välimeren laajasti vaeltavien kalakantojen osalta, ja IOTC on hyväksynyt tällaiset toimenpiteet eräiden Intian valtameren laajasti vaeltavien kalakantojen osalta.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on näin ollen sisällyttää nämä uudet toimenpiteet yhteisön lainsäädäntöön muuttamalla asetusta (EY) N:o 1936/2001.

Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyisi tämän ehdotuksen.

⁽¹⁾ EYVL L 263, 3.10.2001, s. 1.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio, jäljempänä "ICCAT", on hyväksynyt useita suosituksia ja Intian valtameren tonnikalatoimikunta, jäljempänä "IOTC", on hyväksynyt useita päätöslausemia, joilla luodaan valvontaan ja seurantaan liittyviä velvoitteita. Nämä velvoitteet otetaan käyttöön asetuksella (EY) N:o 1936/2001 ⁽¹⁾.

(2) ICCAT suositti vuonna 2001 seitsemännessätoista kokouksessaan ja IOTC kuudennessa sääntömääräisessä kokouksessaan eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavia uusia valvontatoimenpiteitä. Suositukset ja päätös-

lauselmat ovat yhteisöä velvoittavia, ja ne olisi siksi pantava täytäntöön.

(3) Asetus (EY) N:o 1936/2001 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1936/2001 seuraavasti:

1. Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittaiset nimelliset saalistiedot (tehtävä I sellaisena kuin ICCAT on sen määritellyt) atk-tiedostona liitteessä II tarkoitetuista lajeista komissiolle, joka puolestaan toimittaa ne ICCATin toimeenpanosihteeristölle. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta tieteellisiä tarkoituksia varten lopulliset arviot koko vuodelta, tai jos näitä tietoja ei voida toimittaa, alustavat arviot."

⁽¹⁾ EYVL L 263, 3.10.2001, s. 1.

b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toimitettava ICCATin toimeenpanosihteeristölle atk-tiedostona vuosittain ennen heinäkuun 31 päivää seuraavat tiedot (tehtävä II sellaisena kuin ICCAT on sen määritellyt) ja annettava komissiolle sähköinen pääsy näihin tietokantoihin:"

2. Lisätään 6 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava tieteellisiä tarkoituksia varten atk-tiedostona ICCATin toimeenpanosihteeristölle saalis- ja pyyntiponnistustiedot, sellaisina kuin ICCAT on ne määritellyt, erityisesti arviot kuolleiden sillihaiden, makrillihaiden ja sinihaiden poisheitoista."

3. Lisätään 6 a artikla seuraavasti:

"6 a artikla

Valkomarliinin ja purjemarliinin saalistiedot

1. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava päivittäin kalastuspäiväkirjaan tiedot elävien ja kuolleiden valko- ja purjemarliinin palauttamisesta veteen alueittain, jotka ovat suuruudeltaan enintään 5° pituusastetta ja 5° leveysastetta, ja merkittävä purkamisilmoituksiin aluksesta purettujen valko- ja purjemarliinien määrä tai paino.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieteellisiä tarkoituksia varten atk-tiedostona tiedot valko- ja purjemarliinin saaliista, myös veteen palauttamisesta, sekä aluksesta purkamisista. Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta lopulliset arviot koko vuodelta, tai jos näitä tietoja ei voida toimittaa, alustavat arviot."

4. Korvataan 9 artiklan 1 kohdassa ilmaus "kesäkuun 15 päivää" ilmauksella "elokuun 15 päivää".

5. Lisätään 9 a artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Vuotuinen ilmoitus suurten pitkäsiima-alusten soveltamista ICCATin hoitovaatimuksista

Niiden jäsenvaltioiden, joiden yli 24-metriset pitkäsiima-alukset saavat kalastaa sopimusalueella, on toimitettava komissiolle vuosittain ennen 15 päivää elokuuta liitteessä III olevan mallin mukainen 'Vuotuinen ilmoitus suurten pitkäsiima-alusten soveltamista ICCATin hoitovaatimuksista'."

6. Lisätään 19 a artikla seuraavasti:

"19 a artikla

Toimenpiteet laittoman, sääntelemättömän ja ilmoittamattoman kalastuksen torjumiseksi

Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että asianomaiset tuojat, kuljettajat ja muut toimijat eivät osallistu sellaisten tonnikalojen ja niiden lähilajien kauppaan ja jälleenlaivaukseen, jotka pyytäneet alus harjoittaa laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatonta kalastusta ja erityisesti kalastusta, joka ei täytä ICCATin hyväksymiä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä."

7. Lisätään 20 a, 20 b ja 20 c artikla seuraavasti:

"20 a artikla

Tilastotietojen ilmoittaminen tieteellisiä tarkoituksia varten

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava IOTC:n sihteeristölle sähköisesti liitteessä IV tarkoitettujen, tilastotietojen luovuttamista koskevien menettelyjen mukaisesti ja siten, että komissiolla on sähköinen pääsy näihin tietoihin, tiedot seuraavista seikoista:

- a) 1 artiklassa tarkoitettujen lajien saaliit ja pyyntiponnistus edellisenä vuonna,
- b) 1 artiklassa tarkoitettujen lajien koot edellisenä vuonna,
- c) tonnikalojen pyynti kelluvien esineiden avulla, myös kalojen kokoamisessa yhteen käytetyt välineet.

2. Jäsenvaltioiden on luotava 1 kohdassa säädetyt tilastotiedot sisältävä tietokanta, johon komissiolla on sähköinen pääsy.

20 b artikla

Yhteisön rahoitusosuus

1. Ainoastaan ne yhteisön kalastusalukset, joilla on lipujäsenvaltion myöntämä erityinen kalastuslupa, voivat luovassa vahvistetuin edellytyksin harjoittaa kalastusta alueella.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti luettelo kaikista niiden lipun alla purjehtivista ja yhteisössä rekisteröidyistä aluksista, joiden kokonaispituus on yli 24 metriä tai joiden perpendikkeliä välinen pituus on yli 20 metriä ja joilla on lupa kalastaa alueella, ja ilmoitettava kaikkien osalta kohdelaji tai -lajit. Myös tämän luettelon muutokset on toimitettava komissiolle.

Tämä tiedonanto on annettava vuosittain viimeistään 1 päivänä tammikuuta ja luettelon muutosten osalta viimeistään viisi päivää ennen aluksen alueelle tuloa. Komissio toimittaa nämä tiedot mitä pikimmin IOTC:n sihteeristölle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon on sisällytävää seuraavat tiedot:

- a) kullekin alukselle komission asetuksen (EY) N:o 2090/98 (*) 5 artiklan mukaisesti annettu alusrekisterin sisäinen numero,
- b) tarvittaessa aiemmat lippuvaltiot,
- c) omistajan tai omistajien, laivanvarustajien ja/tai rahtaa-jien nimet ja osoitteet.

(*) EYVL L 266, 1.10.1998, s. 27.

20 c artikla

Pyydysten merkitseminen

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että niiden lipun alla purjehtivien alusten, joilla on lupa kalastaa alueella, käyttämät pyydykset on merkitty seuraavasti: verkoissa, siimoissa ja muissa meressä olevissa pyydyksissä on oltava päivällä lippu- tai tutkaheijastinpoijuja ja öisin valopoijuja, joiden avulla pyydysten sijainti ja suuruus voidaan arvioida.

2. Merkkipoijut ja muut niiden kaltaiset kelluvat välineet, joiden tarkoituksena on ilmaista kiinteiden pyydysten sijainti, on merkittävä selkeästi kaikkina aikoina sen aluksen kirjaimin ja/tai numeroin, jolle pyydykset kuuluvat.

3. Kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien välineiden on oltava selkeästi ja pysyvästi merkittyjä sen aluksen kirjaimin ja/tai numeroin, jolle pyydykset kuuluvat.”

8. Lisätään 21 a artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Kalastustoimien valvontatoimenpiteet

Asetuksen 18 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.”

9. Lisätään tämän asetuksen liitteessä olevat tiedot liitteiksi III ja IV.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE

”LIITE III

Liite II

**SUURTEN PITKÄSIIMA-ALUSTEN SOVELTAMISTA ICCATIN HOITOVAATIMUKSISTA ANNETTAVAN
VUOTUISEN ILMOITUKSEN MALLI**

a) Toimenpiteet kalastuspaikoilla

	Aluksella tieteellisiä tarkkailijoita	Alusten satelliittiseuranta-järjestelmä	Saaliiden päivittäinen tai säännöllinen ilmoittaminen	Saapumis-/lähtöilmoitukset
Kyllä/ei				
Huom.	%	% tai alusten lukumäärä	Menetelmä	Menetelmä

b) Toimenpiteet jälleenlaivausten yhteydessä (kalastuspaikalla tai purkaussatamassa)

	Jälleenlaivausilmoitus	Tarkastus satamassa	Tilastointiohjelma
Kyllä/ei			
Huom.	Menetelmä	Menetelmä	

c) Toimenpiteet purkaussatamissa

	Tarkastus aluksesta purkamisen yhteydessä	Purkamisilmoitus	Yhteistyö muiden osapuolten kanssa
Kyllä/ei			
Huom.	Menetelmä	Menetelmä	

LIITE IV

Saalis- ja pyyntiponnistustiedot

Pintakalastus: saalistiedot nimellispainona ja pyyntiponnistustiedot kalastuspäivinä (kurenuotta, vapapydykset, troolit ja ajoverkot) on toimitettava IOTC:lle vähintään 1°:een tarkkuudella mitatuilla tilastoruuduilla kerran kuukaudessa. Kurenuottakalastusta koskevat tiedot on esitettävä matalikkotyypin mukaisesti. Tiedot on mieluiten esitettävä pyydyskohtaisina keskimääräisinä kansallisina kuukausisaaliina. IOTC:lle on järjestelmällisesti toimitettava kalastuspäiväkirjojen tietoja vastaavat korvauskertoimet.

Pitkäsiimakalastus: pitkäsiimakalastuksen saalis- ja pyyntiponnistustiedot on toimitettava IOTC:lle lukumääränä ja painona 5°:een tarkkuudella mitatuilla tilastoruuduilla kuukausittain ja pyyntiponnistus on ilmoitettava koukkujen lukumääränä. Tiedot on mieluiten ekstrapoloitava maan kuukausittaisiin kokonaissaaliisiin. IOTC:lle on säännöllisesti toimitettava kalastuspäiväkirjojen tietoja vastaavat korvauskertoimet.

Pienimuotoinen kalastus, puolittain teollinen kalastus ja urheilukalastus: saalis-, pyyntiponnistus- ja kokotiedot on myös toimitettava IOTC:lle kuukausittain näiden tietojen keruun ja käsittelyn suhteen sopivimpien maantieteellisten sijaintien perusteella.

Kalojen kokoa koskevat tiedot

Koska kokoa koskevat tiedot ovat avainasemassa arvioitaessa useimpien tonnikalalajien kantoja, nämä tiedot ja erityisesti tiedot siitä, kuinka paljon kaloja on kaiken kaikkiaan mitattu, on toimitettava säännöllisesti 5°:een tarkkuudella mitatuilla tilastoruuuilla kuukausittain sekä pyydysten ja hyödyntämistavan mukaan (esimerkiksi kurenuottaa käyttävien alusten osalta kalastaminen keinotekoisilla riutoilla tai vapailla matalikoilla). Tämä koskee kaikkia kalastustapoja ja lajeja, jotka ovat IOTC:n kannalta merkityksellisiä. Kalojen kokoa koskevat otantaohjelmat on mieluiten toteutettava hyvin kuvatus, tiukan ja summittaisesti toteutetun metodologisen suunnitelman mukaisesti. Tämä on välttämätöntä vääristymättömien tietojen saamiseksi pyydettyjen kalojen koosta. Otoksen vaadittu tarkka koko saattaa vaihdella lajin mukaan (eri parametrien perusteella), mutta tiedonkeruuta ja tilastoja käsittelevän pysyvän työryhmän tehtävänä on määritellä tarkasti otoksen suuruus. IOTC:lle olisi pystyttävä toimittamaan yksityiskohtaisemmat tiedot, esimerkiksi otokseen kuuluvien kalojen koko, jos työryhmä katsoo sen tarpeelliseksi. Tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

Tonnikalajien pyynti kelluvien esineiden avulla, myös kalojen yhteenkokoamisessa käytetyt välineet

Jotta IOTC pystyisi paremmin ymmärtämään sen toimivalta-alueella kalastusta harjoittavien laivueiden pyyntiponnistuksen rakenteellista kehitystä, lisätietojen saaminen on tarpeen. Koska apualukset ja kalojen yhteenkokoamisessa käytetyt välineet kuuluvat erottamattomana osana kurenuottakalastukseen, IOTC:lle on toimitettava säännöllisesti seuraavat tiedot:

Apualusten määrä ja näiden alusten ominaisuudet: i) asianomaisten maiden lipun alla kalastavat alukset, ii) näiden maiden lipun alla kalastusta harjoittavia nuottaa käyttäviä aluksia avustavat alukset, tai iii) alukset, jotka saavat harjoittaa kalastusta asianomaisten maiden yksinomaisella talusalueella ja jotka ovat toimineet IOTC:n toimivalta-alueella.

Apualusten toiminnan taso: myös merellä vietetyt päivät 1°:een tarkkuudella mitatuilla tilastoruuuilla kuukaudessa.

Lisäksi sopimuspuolten ja yhteistyössä toimivien muiden osapuolten on tehtävä parhaansa toimittaakseen tiedot *kalojen yhteenkokoamisessa käytettyjen välineiden kokonaisuudesta* ja näiden välineiden tyypistä: välineet, joita laivue on käyttänyt, 5°:een tarkkuudella mitatuilla tilastoruuuilla kuukaudessa.

Täsmällisyys tietojen toimittamisessa IOTC:lle

Jotta kantoja voidaan seurata ja tietoja analysoida, sihteeristön on ehdottomasti saatava tiedot oikea-aikaisesti. Tämän vuoksi suositellaan seuraavien yleisten sääntöjen pakollista soveltamista.

Pinta-alusten ja rannikolla toimivien alusten (myös apualusten) on toimitettava tiedot mahdollisimman nopeasti, mutta viimeistään ennen kunkin vuoden 30 päivää kesäkuuta edellisen vuoden osalta.

Avomerellä kalastavien pitkäsiima-alusten on toimitettava alustavat tiedot mahdollisimman nopeasti, mutta viimeistään ennen kunkin vuoden 30 päivää kesäkuuta edellisen vuoden osalta. Niiden on toimitettava harjoittamaansa kalastusta koskevat lopulliset arviot ennen kunkin vuoden 30 päivää joulukuuta edellisen vuoden osalta.

Tietojen toimittamisen nykyisiä määräaikoja saatetaan tiukentaa myöhemmin, sillä tiedonsiirtokeinot ja tietojenkäsittelyjärjestelmät nopeutuvat koko ajan ja tietojen siirtoon kuluu näin ollen vähemmän aikaa.”

Ehdotus neuvoston asetukseksi *Dissostichus* spp. -lajien saaliiden dokumentointijärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1035/2001 muuttamisesta

(2002/C 291 E/13)

KOM(2002) 424 lopull. — 2002/0184(CNS)

(Komission esittämä 24 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiskomissio (CCAMLR) hyväksyi marraskuussa 1999 pidetyssä 20. vuosikokouksessaan järjestelmän *Dissostichus* spp. -lajien saalistietojen tallentamista varten. Järjestelmällä pyritään tehostamaan *Dissostichus* spp. -lajien kansainvälisen kaupan valvontaa sekä tunnistamaan kaikkien CCAMLR:n sopimuspuolten alueelle tuotujen tai alueelta vietyjen saaliiden alkuperä. Järjestelmän avulla voidaan myös todeta, onko *Dissostichus* spp. -saaliit pyydetty sopimusalueella CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti, sekä kerätä saalistietoja kantojen tieteellistä arviointia varten. Järjestelmää sovelletaan kaikkiin *Dissostichus* spp. -saaliisiin riippumatta siitä, onko ne pyydetty CCAMLR:n sopimusalueella vai sen ulkopuolella.

Järjestelmä pantiin täytäntöön *Dissostichus* spp. -lajien saaliiden dokumentointijärjestelystä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1035/2001.

CCAMLR vahvisti marraskuussa 2001 pidetyssä 20. vuosikokouksessaan joukon muutoksia, joilla pyritään parantamaan järjestelmän toimivuutta ja erityisesti ehkäisemään vääristeltyjen saalistietojen antamista. Järjestelmän voimaantulosta alkaen kerätyt saalistiedot osoittivat pyyntimäärien kasvaneen huomattavasti sopimusalueen ulkopuolella (noin 30 000 tonnia verrattuna edellisvuosien 11 000 tonniin), erityisesti FAO:n tilastollisella alueella 51 lounaisella Intian valtamerellä. CCAMLR:n tiedekomitea piti erittäin epätodennäköisenä *Dissostichus* spp. -lajien esiintymistä alueella 51 ja päätteli, että käytännöllisesti katsoen kaikki tältä alueelta ilmoitetut saaliit olivat sopimusalueella harjoitettua laitonta kalastusta.

Tietoisena siitä, että saalistietojen tallennusjärjestelmää oli käytetty sopimusalueella pyydettyjen laittomien saaliiden salaamiseksi, CCAMLR päätti tiukentaa varmennusvaatimuksia alusten satelliittivalvontajärjestelmästä (VMS) saatujen tietojen avulla. CCAMLR tarjosi myös kaikille järjestelmään osallistuville valtioille mahdollisuuden pyytää lippuvaltiolta lisävarmennuksia, jos sopimusalueen ulkopuolella sijaitsevilta avo-merialueilta on tehty *Dissostichus* spp. -saalisilmoituksia. Tämän toimenpiteen yhteydessä annettiin päätöslauselma, jossa kehoitetaan kaikkia valtioita kieltämään tällaisten saaliiden purkaminen ja tuonti, mikäli lippuvaltio ei pysty osoittamaan, että se on varmentanut asianomaisen saalisasiakirjan VMS -tietojen avulla. Päätöslauselmaa esitti Ranska (merentakaisen alueidensa puolesta), ja se sai yhteisön tuen. Päätöslauselma olisi näin ollen myös sisällytettävä yhteisön oikeuteen, vaikka se ei ole oikeudellisesti sitova säädös.

Muita merkittäviä muutoksia on takavarikoitujen saaliiden myymiseksi tai hävittämiseksi sekä vientivalvonnan tehostamiseksi käyttöön otettava menettely. Saalisasiakirjaan tehtiin niin ikään joitakin teknisiä tarkistuksia lippu- ja satamavaltion velvollisuuksien sekä varmennusilmoitusten täsmentämiseksi. Lisäksi vahvistettiin joitakin pieniä muutoksia, joiden tavoitteena on järjestelmän toiminnan tehostaminen yhteisön tasolla.

Komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyisi tämän asetuksen.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) *Dissostichus* spp. -lajien saaliiden dokumentointijärjestelystä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1035/2001 pannaan täytäntöön Etelämanneren meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiskomission, jäljempänä "CCAMLR", marraskuussa 1999 pidetyssä 18. vuosikokouksessaan hyväksymä saalistietojen tallentamisjärjestelmä.
- (2) CCAMLR hyväksyi marraskuussa 2001 pidetyssä 20. vuosikokouksessaan järjestelmään muutoksia, joilla pyritään muun muassa ehkäisemään vääristeltyjen saalistietojen antamista, tehostamaan vientivalvontaa sekä ottamaan käyttöön menettely takavarikoitujen saaliiden myymiseksi tai hävittämiseksi.
- (3) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1035/2001 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1035/2001 seuraavasti:

1. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin TARIC-koodeihin 0302 69 88 10, 0302 69 88 20, 0302 69 88 30, 0302 69 88 40, 0302 69 88 90, 0303 79 88 10, 0303 79 88 20, 0303 79 88 30, 0303 79 88 40, 0303 79 88 90 ja 0304 20 88 00 kuuluviin *Dissostichus* spp. -lajien kaloihin, jotka

- a) on purettu tai jälleenlaivattu yhteisön kalastusalueista, tai
- b) on tuotu yhteisöön tai viety taikka jälleenviety yhteisöstä.

2. Tätä asetusta ei sovelleta troolareiden avomerellä CCAMLR-alueen ulkopuolella pyytämiin *Dissostichus* spp. -lajien sivusaaliisiin.

Tässä kohdassa *Dissostichus* spp. -lajien sivusaaliilla tarkoitetaan *Dissostichus* spp. -lajien kalojen määrää, joka enintään 5 prosenttia kaikkien lajien kokonaissaaliista ja enintään 50 tonnia aluksen suorittamaa kokonaista kalastusmatkaa kohden.

3. Edellä olevan 2 kohdan 2 alakohtaa voidaan muuttaa yhteisössä pakollisiksi tulneiden CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden soveltamiseksi 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

2. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"Sen jälkeen kun lippujäsenvaltio on todentanut alusten satelliittivalvontajärjestelmästä (VMS) saatujen tietojen avulla, että aluksen ilmoittamat kalastusalue sekä purettava tai jälleenlaivattava saalis on kirjattu oikein ja että nämä tiedot ovat yhdenmukaisia aluksen kalastusluvan kanssa, lippujäsenvaltion on toimitettava vahvistusnumero aluksen päällikölle nopeinta sähköistä välinettä käyttäen.

Aluksen päällikön on merkittävä tämä vahvistusnumero saalisasiakirjaan."

3. Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden alueelle tuotujen tai niiden alueelta vietyjen kaikkien *Dissostichus* spp. -lajien kalojen alkuperän selvittämiseksi sekä sen toteamiseksi, onko CCAMLR:n alueelta pyydetty kalasaaliit pyydetty CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltiolla on aihetta epäillä, että CCAMLR:n alueen ulkopuolella sijaitsevilta avomerialueilta pyydytyksi ilmoitettujen *Dissostichus* spp. -saaliiden purkamisen tai tuonti koostuu tosiasiaa CCAMLR:n alueelta pyydytyistä *Dissostichus* spp. -saaliista, jäsenvaltion on pyydyttävä lippuvaltiota toteuttamaan saalisasiakirjan lisävarmennus käyttämällä muun muassa alusten satelliittivalvontajärjestelmän (VMS) avulla saatuja tietoja.

Jos lippuvaltio ei tästä pyynnöstä huolimatta pysty osoittamaan, että saalisasiakirja on todennettu VMS-tietojen avulla, saalisasiakirja on katsottava mitättömäksi ja *Dissostichus* spp. -saaliiden tuonti ja vienti on kiellettävä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista tapauksista, joissa 2 kohdassa tarkoitettujen lisävarmennuksen tulokset osoittavat, että saaliita ei ollut pyydetty CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti, sekä toimenpiteistä, joita jäsenvaltio on kyseisissä tapauksissa toteuttanut."

4. Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jokaista niiden alueelle tuotua tai sieltä vietyä *Dissostichus* spp. -lähetyserää seuraa yksi tai useampi lähetyserään sisältyvää koko *Dissostichus* spp. -kalamäärää vastaava, vientiä tai jälleenvientiä varten vahvistettu saalisasiakirja.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tulliviranomaiset tai muut toimivaltaiset viranomaiset vaativat ja tutkivat jokaista niiden alueelle tuotua tai niiden alueelta vietyä *Dissostichus* spp. -lähetyserää koskevat asiakirjat sen todentamiseksi, että niihin sisältyy yksi tai useampi vientiä tai jälleenvientiä varten vahvistettu, lähetyserään sisältyvää koko *Dissostichus* spp. -kalamäärää vastaava saalisasiakirja. Nämä viranomaiset voivat myös tutkia minkä tahansa lähetyserän todentaakseen saalisasiakirjan tai -asiakirjojen sisältämät tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tapauksista, joissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen varmistusten tulokset osoittavat, että tässä asetuksessa säädettyjä asiakirjavaatimuksia ei ole noudatettu.

4. *Dissostichus* spp. -lajien kalojen vientiä varten vahvistetun saalisasiakirjan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) sen on sisällettävä kaikki liitteessä I mainitut tiedot ja kaikki vaaditut allekirjoitukset, ja
- b) siinä on oltava viejävaltion viranomaisen allekirjoittama ja leimaama todistus, jolla todistetaan asiakirjan sisältämien tietojen paikkansapitävyys.”

5. Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Dissostichus spp. -lajien kalojen tuonti ja vienti on kielletty, jollei erää seuraa sitä koskeva saalisasiakirja.”

6. Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

1. Lippujäsenvaltion on toimitettava 10 ja 12 artiklassa tarkoitettujen jäljennökset viipymättä nopeinta käytettävissä olevaa sähköistä välinettä käyttäen CCAMLR:n sihteeristölle; näistä on toimitettava jäljennös komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava sihteeristölle viipymättä nopeinta käytettävissä olevaa sähköistä välinettä

käyttäen jäljennökset vientiä tai jälleenvientiä varten vahvistetuista saalisasiakirjoista sekä 22 a artiklassa tarkoitettuja asiakirjoista; näistä on toimitettava jäljennös komissiolle.”

7. Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä maaliskuuta, 15 päivänä kesäkuuta, 15 päivänä syyskuuta ja 15 päivänä joulukuuta saalisasiakirjoihin perustuvat tiedot niiden alueelle tuotujen tai sieltä vietyjen *Dissostichus* spp. -lajien kalojen alkuperästä, määräraikasta ja määrästä.

Komissio toimittaa alkuperää ja määrää koskevat tiedot vuosittain CCALMR:n sihteeristölle.”

8. Lisätään VI a luku seuraavasti:

”VI a LUKU

TAKAVARIKOITUJEN SAALIIDEN MYYNTI

22 a artikla

Jos jäsenvaltion on myytävä tai hävitettävä takavarikoituja *Dissostichus* spp. -lajien saaliita, sen on annettava tätä tarkoitusta varten vahvistettu erityinen saalisasiakirja. Tässä saalisasiakirjassa on oltava selvitys, jossa annetaan syyt erityisen saalisasiakirjan vahvistamiselle ja kuvataan olosuhteet, joissa takavarikoidut kalasaaliit saatetaan myyntiin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten kalasaaliiden myymisestä tai hävittämisestä ei aiheudu taloudellista hyötyä laittoman kalastustoiminnan harjoittajille.”

9. Korvataan 24 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 9 artiklan, 10 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet annetaan 25 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

10. Korvataan liite II tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE

DISSOSTICHUS SPP. -LAJIEN SAALISASIAKIRJA							V 1.3
Asiakirjan numero					Lippuvaltion vahvistusnumero		
TUOTTEET							
1. Asiakirjan myöntänyt viranomainen							
Nimi		Osoite			Puhelin		Faksi
2. Aluksen nimi							
Kotisatama ja rekisterinumero			Kutsutunnus		IMO/Loyd's -numero(tarvittaessa)		
3. Kalastusluvan numero (tarvittaessa)				Tässä asiakirjassa tarkoitettun saaliin pyyntipäivät			
				4. Mistä:		5. Mihin:	
6. Saaliin kuvaus (purkamisen/jälleenlaivaaminen)					7. Myydyin saaliin kuvaus		
Lajit	Tyyppi	Arvioitu purettava paino (kg)	Pyyntialue	Tarkistettu purettu paino (kg)	Myyty nettopaino (kg)	Vastaanottajan nimi, osoite, puhelin, faksi ja allekirjoitus	
						Vastaanottajan nimi:	
						Allekirjoitus:	
						Osoite:	
						Puh:	
						Faksi:	
Laji: TOP <i>Dissostichus eleginoides</i> , TOA <i>Dissostichus mawsoni</i> Tyyppi: WHO kokonainen; HAG pää ja sisälmykset poistettu; HAT pää ja pyrstö poistettu; FLT seläkkeit; HGT pää, sisälmykset ja pyrstö poistettu; Muu (täsmennettävä)							
8. Purkamista/jälleenlaivausta koskevat tiedot: Vakuutan, että parhaan tietämykseni mukaan edellä olevat tiedot ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset. Vakuutan, että yleissopimuksen alueelta pyydyt <i>Dissostichus</i> spp. -lajien saaliit: ☐ (*) on pyydetty CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti ☐ (*) ei ole pyydetty CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti Kalastusaluksen päällikkö tai tämän valtuutettu edustaja(suuraakkosin) Päiväys ja allekirjoitus Purkamisen/jälleenlaivaus Satama ja maa/alue Purkamisen/jälleenlaivauksen päivämäärä							
9. Jälleenlaivaustodistus Vakuutan, että parhaan tietämykseni mukaan edellä olevat tiedot ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.							
Vastaanottavan kalastusaluksen päällikkö		Allekirjoitus		Aluksen nimi		Kutsutunnus	IMO/Loyd's -numero(tarvittaessa)
Jälleenlaivaus satama-alueella: Satamaviranomaisen varmennusallekirjoitus (tarvittaessa).							
Nimi		Viranomainen			Allekirjoitus		Sinetti (Leima)
10. Purkamistodistus: Vakuutan, että parhaan tietämykseni mukaan edellä olevat tiedot ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.							
Nimi		Viranomainen		Allekirjoitus		Osoite	Puhelin
						Purkamis-satama	Purkamisen päivämäärä
						Sinetti (Leima)	
11. VIENTI				12. Viejän ilmoitus: Vakuutan, että parhaan tietämykseni mukaan edellä olevat tiedot ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.			
Saaliin kuvaus							
Laji		Tuotetyyppi		Nettopaino		Nimi	
						Osoite	
						Allekirjoitus	
						Vientitodistus (tarvittaessa)	
13. Viejävaltion viranomaisen vahvistus: Vakuutan, että parhaan tietämykseni mukaan edellä olevat tiedot ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.							
						Nimi/Asema	
						Allekirjoitus	
						Päiväys	
						Sinetti (Leima)	
				Viejämaa		Viennin viitenumero	
14. TUONTI							
Tuojan nimi		Osoite					
Purkamispaikka:		Postitoimipaikka		Valtio/maakunta		Maa	

(*) Merkitään rasti (tarvittaessa).

Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 92/81/ETY ja direktiivin 92/82/ETY muuttamisesta ammatillisiin tarkoituksiin polttoaineena käytettävään kaasuöljyyn sovellettavan erityisen verotusjärjestelmän käyttöönottamiseksi sekä bensiinin ja kaasuöljyn valmisteverojen lähentämiseksi

(2002/C 291 E/14)

KOM(2002) 410 lopull. — 2002/0191(CNS)

(Komission esittämä 24 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

1. JOHDANTO

Polttoaineiden ja liikenteen verotus vaihtelee huomattavissa määrin eri jäsenvaltioiden välillä. Polttoaineiden osalta ainoastaan valmisteverokantojen rakenne on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla. Verokannat ovat hyvin erilaisia, esimerkiksi kaasuöljyn (dieselöljyn) osalta ne vaihtelevat 245 eurosta noin 750 euroon 1 000 litralta. Soveltamisalaltaan, laskemistavaltaan ja verokannoiltaan erilaisten kansallisten liikenteeseen kohdistuvien verojen määrä lisääntyy jatkuvasti.

Valmisteverokantojen yhdenmukaisuuden puute johtaa kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla ja kaventaa jäsenvaltioiden liikkumavaraa niiden määrittellessä energian ja erityisesti polttoaineiden veropolitiikkaa yleensä. Siitä aiheutuu haitallisia vaikutuksia myös ympäristönsuojelun kannalta. Tämä havainto tehtiin jo vuonna 1997, kun laadittiin ehdotus neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta ⁽¹⁾.

Valkoisessa kirjassa ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika” ⁽²⁾ korostetaan tarvetta saattaa todelliset kustannukset liikenteen käyttäjien tietoisuuteen. Siinä otetaan esille myös tarve hintojen rakenteen uudelleenjärjestämiseen ja kehittämiseen, koska ne eivät moninaisuudestaan huolimatta vastaa liikenteen ulkoisten kustannusten kokonaisuutta, mikä johtaa verotaakan epätasapainoiseen jakautumiseen infrastruktuurin ylläpitäjien, sitä käyttävien ja veronmaksajien kesken. Valkoisessa kirjassa ehdotetaan näin ollen liikenteen infrastruktuurien käyttömaksujen asteittaista käyttöönottoa ja verotusjärjestelmän yhdenmukaisuuden vahvistamista ehdottamalla vuoteen 2003 mennessä ammatillisiin tarkoituksiin käytettävän maantieliikenteen moottoripolttoaineen yhdenmukaista verottamista, jotta tämän alan sisämarkkinat kehittyisivät täydellisiksi.

Osana kokonaisvaltaista ja johdonmukaista lähestymistapaa näihin näkökohtiin puuttumiseksi komissio julkaisee lähitulevaisuudessa tiedonannon, jonka tarkoitus on infrastruktuurien hinnoittelua koskevan puidirektiiviehdotuksen valmistelu. Lisäksi annetaan henkilöajoneuvojen verotusta koskeva tiedonanto. Sillä pyritään käynnistämään keskustelu erityisesti rekisteröinti- ja käyttöveroista.

Tässä ehdotuksessa määritellään ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn verotuksen ehdot. Siinä pyritään erityisesti:

- erottamaan toisistaan ammatillisiin tarkoituksiin varattujen polttoaineiden ja yksityiskäyttöön varattujen polttoaineiden verotusjärjestelmät. Jos jäsenvaltiot haluavat, ne voivat korottaa helpommin yksityiskäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn valmisteveroa lähentääkseen sitä bensiinistä kannettavaan valmisteveroon,
- yhdenmukaistamaan ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn verotusta ylöspäin pitkällä aikavälillä. Tämä rajoittaa kilpailun vääristymistä toimijoiden välillä.

⁽¹⁾ KOM(1997) 30, 12.3.1997.

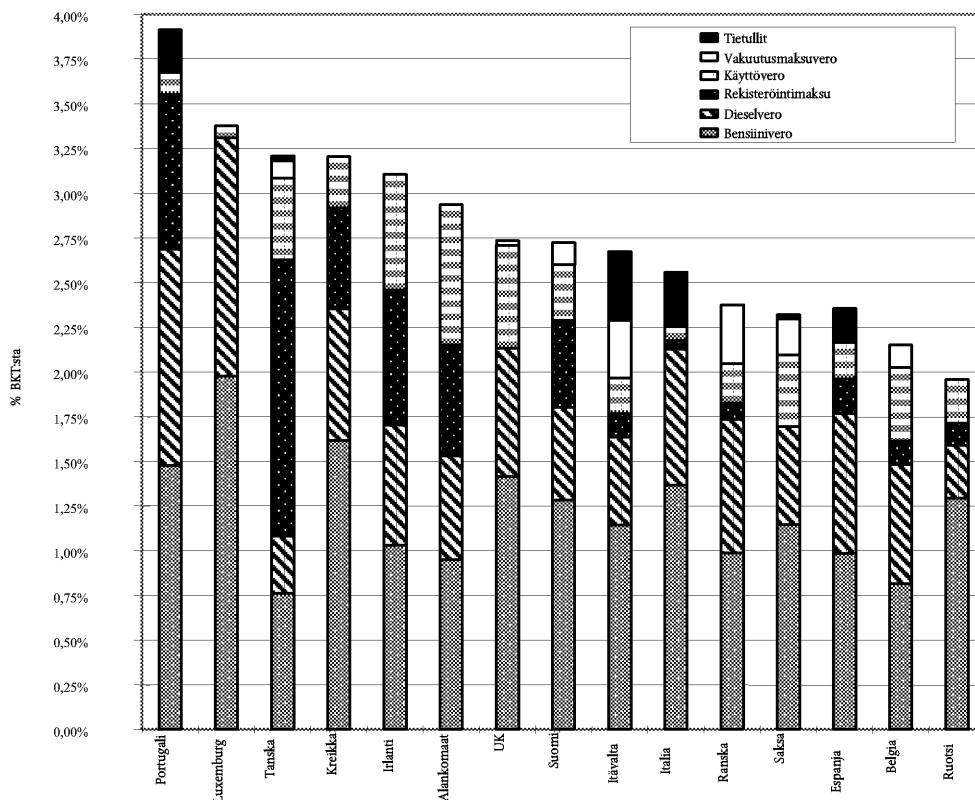
⁽²⁾ KOM(2001) 370, 12.9.2001.

Sen lisäksi, että sisämarkkinoiden toiminta paranee, ehdotus vastaa yhteisen liikennepoliitikan vaatimuksia ja vaikuttaa suotuisasti ympäristönsuojeluun, kun otetaan käyttöön aiheuttamisperiaate. Näin ollen se on selkeästi osa valmistevoja koskevia yleisiä suuntaviivoja, jotka on määritelty komission tiedonannossa "Euroopan unionin veropolitiikan ensisijaisista tavoitteista tulevina vuosina" ⁽¹⁾.

2. LIIKENTEEN VEROTUS

Liikenne on kaiken kaikkiaan merkittävä tulolähde jäsenvaltioille.

Verotulot ajoneuvoista prosentteina BKT:sta (1995) ⁽²⁾

Liikenteestä kannettavia veroja ja maksuja ei yleensä osoiteta tiettyyn tarkoitukseen jäsenvaltioiden talousarvioissa vaan ne lisätään yleiseen talousarvioon kansallisella ja alueellisella tasolla.

On olemassa kolme pääasiallista vero- ja maksuluokkaa: ajoneuvon hankintaan liittyvät verot ja maksut (ALV, rekisteröintimaksut), omistukseen liittyvät verot ja maksut (vuotuinen käyttövero, vakuutusmaksuverot) ja käyttöön liittyvät verot ja maksut (polttoaineiden valmisteverot, Eurovignette ⁽³⁾, käyttömaksu). Nämä verot ja maksut ovat kiinteitä tai vaihtelevia, eriytettyjä tai yhdenmukaisia, kansallisia (esim. ajoneuvon omistukseen liittyviä) tai paikkaan sidottuja (esim. missä ajoneuvoa käytetään). Tietyt verot ja maksut määritellään yhteisön tasolla (ALV, valmisteverot, Eurovignette).

⁽¹⁾ KOM(2001) 260, 23.5.2001.

⁽²⁾ Tietulleista ja käyttömaksuista saatavia tuloja koskevia tietoja ei ole Ranskan, Belgian, Luxemburgin ja Kreikan osalta. Samoin autojen vakuutusmaksuveroista saatavia tuloja koskevat tiedot puuttuvat Yhdistyneen kuningaskunnan, Suomen, Portugalin, Alankomaiden, Luxemburgin, Irlannin, Italian ja Kreikan osalta.

⁽³⁾ Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17 päivänä kesäkuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/62/EY (EYVL L 187, 20.7.1999, s. 42).

3. POLTTOAINEIDEN VEROTUS

3.1 Yhteisön lainsäädäntö

Polttoaineisiin sovelletaan periaatteessa kolmenlaisia veroja: valmisteveroja, jotka ovat tavaran paljouden perusteella kannettavia kiinteämääräisiä yksikköveroja, erityistarkoituksiin kannettavia veroja ja maksuja ⁽¹⁾ sekä arvonlisäveroa, joka on arvon mukaan eli suhteessa tuotteen myyntihintaan määräytyvä vero.

Kuudennessa ALV-direktiivissä säädetään, että öljytuotteista kannetaan tavanmukainen 15 prosentin vähimmäisvero. Vuonna 1991 voimassa olleet alennetut verokannat voidaan kuitenkin vielä säilyttää osana siirtymätoimenpiteitä. Polttoaineiden osalta ainoastaan Luxemburg käyttää tätä mahdollisuutta soveltaen 12 prosentin ALV-verokantaa lyijyttömään bensiiniin.

Valmisteverojen osalta jäsenvaltiot päättivät vuonna 1992 ottaa käyttöön yhteisön tasolla kivennäisöljyjen verotusjärjestelmän. Kyseinen järjestelmä perustuu kahteen direktiiviin: kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annettuun direktiiviin (92/81/ETY) ⁽²⁾ ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä annettuun direktiiviin (92/82/ETY) ⁽³⁾. Näissä direktiiveissä säädetään kullekin kivennäisöljylle vähimmäisverokanta sen käytön mukaan joko polttoaineena tai teollisessa ja kaupallisessa käytössä tai lämmitykseen.

3.2 Yhteisön vähimmäisverokannat ja jäsenvaltioiden soveltamat verot

Valmisteverojen vähimmäisverokannat, joita ei ole korotettu direktiivin 92/82/ETY voimaantumisen jälkeen, ovat seuraavat (euroa 1 000 litralta):

	Lyijypitoinen bensiini	Lyijytön bensiini	Kaasuöljy
Vähimmäisverokanta	337	287	245

Valmisteverot ovat hyvin erilaisia eri jäsenvaltioissa. Seuraavassa taulukossa on yhteenvedo tilanteesta (euroa/1 000 litraa, helmikuu 2002):

	B	DK	D	EL	E	F	IE	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Eurosuper	507	548	624	296	396	574	401	542	372	627	414	479	560	510	742
Kaasuöljy	290 (*)	370 (*)	440 (*)	245	294	376	302 (*)	403	253 (*)	345 (*)	282	272	305 (*)	337 (*)	742 (*)

(*) Kaasuöljy, jonka rikkipitoisuus on alle 50 ppm.

Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta kaikki jäsenvaltiot verottavat siis enemmän bensiiniä kuin kaasuöljyä. Painotetut keskimääräiset verokannat ⁽⁴⁾ (EUR 15, 1 000 litralta) ovat 411 euroa kaasuöljylle ja 581 euroa eurosuperille. Kaasuöljyä verotetaan siis 0,17 euroa vähemmän litralta kuin bensiiniä ⁽⁵⁾.

Jäsenvaltiot suosivat siten kaasuöljyä suhteessa bensiiniin direktiivissä säädettyjen minimiverokantojen ja todellisten sovellettujen verokantojen perusteella. Mistä tämä johtuu?

⁽¹⁾ Kyseessä ovat esim. bensiinien laadun valvontamaksut. Nämä verot ja maksut ovat yleensä määrältään vähäisiä verrattuna valmisteveroihin.

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12. direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽³⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽⁴⁾ Painotus perustuu dieselöljyn ja eurosuperin kulutukseen vuonna 2002.

⁽⁵⁾ Tämä ero on tosiasiallisesti vähimmäismäärä, koska valmisteveroihin sovellettava ALV lisää mekaanisesti bensiinin ja dieselöljyn hintojen välistä poikkeamaa.

Ensiksi 1980-luvun lopulla pääosa kaasuöljyn kulutuksesta aiheutui ammattimaisesta maantieliikenteestä. Ei voitu vaarantaa maantieliikenteen ja siihen voimakkaasti tukeutuvan teollisuuden sekä palvelujen taloudellista tasapainoa. Kaasuöljyä käyttävien yksityisautojen kokonaismäärä oli vielä hyvin vähäinen, alle 15 prosenttia. Sen vuoksi henkilöautojen kuluttaman kaasuöljyn osuus pysyi marginaalisena (noin 10 prosenttia kaasuöljyn kokonaismyynnistä). Vuonna 1992 jäsenvaltiot loivat siis "ammattikäyttöön tarkoitettun polttoaineen" ennen kuin käsitettä oli keksittykään.

Toiseksi on todennäköistä, että kaasuöljyn kuluttajahinnoilla ilman veroja ja maksuja, jotka olivat hiukan korkeammat kuin bensiinin kuluttajahinnat ⁽¹⁾, oli osuus yhteisön vähimmäishintojen määrittelyssä.

Kaikissa unionin jäsenyydestä neuvotteluja käyvässä ehdokasmaissa on otettu käyttöön polttoaineiden valmisteveroja. Verokannat ovat yleensä huomattavasti alemmat kuin jäsenvaltioissa. Monissa ehdokasmaissa valmisteverot ovat myös paljon yhteisön vähimmäismääriä alhaisemmat. Näissä tapauksissa valmisteverot on saatettava yhteisön lainsäädännön mukaisiksi vasta liittymishetkellä. Yksikään ehdokasmaa ei ole kuitenkaan laajentumisneuvottelujen yhteydessä pyytänyt poikkeusta tässä asiassa.

3.3 Kaasuöljyn verotuksen viimeaikainen kehitys

Vuonna 1997 jäsenvaltiot ottivat käyttöön tietyn painomäärän ylittävien ajoneuvojen kuluttamaan kaasuöljyyn tai maanteiden tavaraliikenteeseen sovellettavat eriytetyt valmisteverokannat. Tarkoituksena oli erityisesti korvata käyttöön otetut valmisteverojen korotukset muun muassa yleisen ympäristönsuojelupolitiikan ja liikenteen verotuksen kokonaisuudistuksen yhteydessä. Neuvosto antoi yksimielisesti luvan näihin verotuksen poikkeuksiin. Niiden voimassaoloa jatkettiin viimeisen kerran vuonna 2001, ja niiden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2002 ⁽²⁾.

Vapautus valmisteveroista tai niiden alennus on myönnetty paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä ⁽³⁾ kulutetulle kaasuöljylle Saksassa, Belgiassa, Tanskassa, Ranskassa, Kreikassa, Irlannissa, Italiassa, Luxemburgissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Näitä toimenpiteitä voidaan soveltaa 31 päivään joulukuuta 2006 ⁽⁴⁾ asti.

4. MERKITTÄVÄT MUUTOKSET TALOUDESSA JA POLITIIKASSA

Verrattuna 1980-luvun lopussa vallinneeseen yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen tilanteeseen, jolloin direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY laadittiin, on tapahtunut merkittäviä muutoksia, joiden vuoksi polttoaineiden verotuksen yhteisökehystä on muutettava.

4.1 Maantieliikenteen vapautuminen – taloudelliset tiedot

4.1.1 Markkinoiden vapautuminen

Erilaiset säännökset ovat 1990-luvun alusta johtaneet maanteiden tavaraliikenteen vapautumiseen. Kansalliset tavaraliikenteen markkinat avautuivat kilpailulle täysin 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Henkilöliikenteen osalta satunnainen henkilöliikenne vapautui täysin 1 tammikuuta 1996.

⁽¹⁾ Vuonna 2000 bensiinin keskimääräinen kuluttajahinta ilman veroja ja maksuja oli keskimäärin 272 euroa/1 000 l, kun taas dieselöljyn osalta tämä hinta oli 284 euroa (lähde: Bulletin pétrolier, N:o 1105, 18.3.2002, EU-15).

⁽²⁾ Erityistarkoituksiin käytettäviin tiettyihin kivennäisöljyihin sovellettavista valmisteveron alennetuista määristä ja valmisteverovapautuksista 12 päivänä maaliskuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/224/EY (EYVL L 84, 23.3.2001, s. 23).

⁽³⁾ Kyseisen verotuksen eriyttämisen oikeusperusta on kivennäisöljyjä koskevan direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohta.

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 23.3.2001, s. 23.

4.1.2 Kansallinen ja kansainvälinen liikenne

Kansainvälinen liikenne muodostaa noin viidesosan maanteiden tavaraliikenteestä (tkm). Tämä osuus on kasvussa. Kansainvälisten kuljetusten osuus on hyvin vaihteleva eri jäsenvaltioissa: alle 10 prosenttia Suomessa, Kreikassa ja Ruotsissa mutta yli 50 prosenttia Belgiassa, Tanskassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa.

Kabotaasiliikenteen osuus on edelleen pieni Euroopan maanteiden tavaraliikenteen markkinoilla. Komission mukaan tämä osuus oli 0,2 prosenttia (tkm) vuonna 1998.

4.2 Polttoaineet kuljetusyritysten toimintakustannuksissa

Polttoaineiden osuus (verot mukaan luettuina) on keskimäärin 15–20 prosenttia maanteiden tavaraliikennettä harjoittavien yritysten toimintakustannuksista ⁽¹⁾. Polttoaineen prosenttiosuus toimintakustannuksista lisääntyy ajoneuvon koon mukaan. Kuorma-auton, joka painaa 40 tonnia, osalta prosenttiosuus nousee 20:een, kun taas ajoneuvon, jonka paino on alhaisempi, osalta prosenttiosuus voi olla alle 10. Koska valmisteverot ovat melkein 60 prosenttia huoltoasemilla myytävän kaasuöljyn hinnasta (ilman ALV:tä), ne ovat 10–12 prosenttia toimintakustannuksista maanteiden tavaraliikenteessä.

Polttoaineiden osuus on keskimäärin 10–15 prosenttia maanteiden henkilöliikennettä harjoittavien yritysten toimintakustannuksista ⁽²⁾.

Raakaöljyn hinnan vaihtelut kärjistävät kaasuöljyn verotuksen eroja jäsenvaltioiden välillä. Öljynhinnan rajou nousu kesällä 2000 osoitti tämän selvästi.

4.3 Kilpailun vääristymät

Vapautetuilla markkinoilla kilpailu on aiempaa kovempaa, joten kansallisista veroista johtuvat toimintakustannusten erot käyvät yhä ratkaisevimmiksi.

Raskaissa tavarankuljetusajoneuvoissa on suuret polttoainesäiliöt, joiden ansiosta niillä voidaan ajaa 1 500–3 000 km yhdellä tankkauksella ⁽³⁾. Tämä merkitsee käytännössä, että kansainväliseen liikenteeseen käytettävät ajoneuvot harjoittavat tietynlaista verosuunnittelua ja hyödyntävät kaasuöljyn kansallisten valmisteverokantojen suuria eroja tankkaamalla siellä missä verot ovat alhaisimmat ⁽⁴⁾.

Tästä verosuunnittelusta aiheutuu myös ympäristölle haitallisia vaikutuksia, koska ajokilometrien määrä kasvaa suuremmaksi kuin olisi tarpeen kuljetettavien tavaroiden toimittamiseksi, jos valmisteverojen välillä ei olisi eroja.

Tällainen toiminta vääristää kilpailua liikennemarkkinoilla, sillä kaikilla liikenteenharjoittajilla ei ole samoja mahdollisuuksia ostaa kevyemmin verotettua polttoainetta.

Tällainen verosyistä tapahtuva liikenteen siirtyminen aiheuttaa myös verotulojen menetyksiä jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Deutsches Verkehrsforumin tutkimus osoittaa, että erityisilanteissa polttoaineiden osuus voi nousta 30 prosenttiin toimintakustannuksista, esimerkiksi kun kuorma-auto täydentää polttoainevarastoaan ainoastaan maassa, jossa valmisteverot ovat korkeat. FEBETRA:n (Fédération belge des transports) tiedot osoittavat, että polttoaineiden keskimääräinen osuus oli 20 prosenttia belgialaisten yritysten toimintakustannuksista vuonna 2000 mutta 14 prosenttia vuonna 1998.

⁽²⁾ Kaupunkiliikenteen, kaupunkien välisen liikenteen ja satunnaisliikenteen välillä voi olla merkittäviä eroja.

⁽³⁾ Säiliöt yhdistämällä päästään yli 1 000 litran kapasiteettiin. 40 tonnia painavan ajoneuvon keskikulutus on noin 35 litraa/100 km.

⁽⁴⁾ OECD:n selvitys (OECD/GD(97) 69: CO₂ Emissions from road vehicles) vahvistaa, että kiusaus tällaiseen verosuunnitteluun on suuri etenkin kansainvälisen liikenteen harjoittajilla. Selvityksen mukaan tarkkoja lukuja tästä ilmiöstä ei ole saatavilla, mutta se on erityisen merkittävää Euroopan unionissa. Samoin "bensaturismin" sanotaan muodostavan 20 % polttoaineiden myynnistä Sveitsissä.

Lisäksi kansainvälisen liikenteen markkinoilla aktiivisesti toimivat yritykset voivat ajoneuvojensa tankkausvälin ansiosta vähentää huomattavasti toimintakustannuksiaan myös kotimarkkinoillaan. Näin ollen kilpailu vääristyy niiden kansallisten tai alueellisten liikenteenharjoittajien vahingoksi, joilla ei ole mahdollisuutta hankkia polttoainetta sieltä missä se on halvinta.

4.4 Euroopan henkilöautokannan dieselöityminen ⁽¹⁾

4.4.1 Dieselajoneuvojen myynnin voimakas kasvu

Euroopan autokannan dieselöityminen on ollut vahva suuntaus henkilöautojen markkinoilla 1990-luvun alusta lähtien. Se näkyy erityisesti dieselkäyttöisten ajoneuvojen vuotuisen myynnin kasvussa, ja niiden osuus oli 43 prosenttia rekisteröityjen autojen määrästä ⁽²⁾ vuonna 2001 verrattuna alle 20 prosenttiin vuonna 1990. Jotkin valmistajat ennustavat, että dieselautojen osuus Euroopan markkinoilla nousee yli 50 prosenttiin vuoteen 2005 mennessä. Dieselmootorilla varustettu henkilöautokanta ⁽³⁾ nousi 16,3 prosenttiin vuonna 1995 ja 22 prosenttiin vuonna 2001.

Jäsenvaltioiden välillä on merkittäviä eroja. Vuonna 2001 Kreikassa ja Ruotsissa rekisteröityjen dieselajoneuvojen prosenttimäärä oli pieni, kun taas niiden määrä ylitti 50 prosenttia Itävallassa, Belgiassa, Espanjassa, Ranskassa ja Luxemburgissa.

Kaasuöljyä suosivalla verotuksella on ollut "moottorin" rooli tässä automarkkinoiden dieselöitymisessä. Verotukseen liittyvän tekijän suhteellinen merkitys kuitenkin vähenee nykyään muiden tekijöiden eduksi, erityisesti tekniikkaan liittyvien (ajomukavuus, pienempi kulutus jne.).

4.4.2 Kaasuöljyn kulutus

Dieselpolttoöljyn kulutus nousi vuonna 2000 Euroopassa 128 miljoonaan tonniin ⁽⁴⁾.

Henkilöautojen kaasuöljyn kulutus oli 10 prosentin luokkaa kaasuöljyn kokonaiskulutuksesta 80-luvun lopussa. Autokannan dieselöitymisen seurauksena näiden ajoneuvojen kulutuksen tämänhetkinen osuus nousee useassa jäsenvaltiossa yli 20 prosenttiin ja jopa 35 prosenttiin, kuten alla olevasta taulukosta ilmenee:

Kaasuöljyn kulutuksen jakautuminen ajoneuvotyyppin mukaan (2000)									
	F	UK	E	NL	I	IE	EL	D	FIN
Autot	35 %	20 %	15 %	22 %	26 %	21 %	6 %	21 %	12 %
Hyötyajoneuvot < 16 t	27 %	33 %	33 %	33 %	31 %	40 %	23 %	27 %	38 %
Kuorma-autot > 16 t	34 %	37 %	42 %	41 %	36 %	29 %	63 %	47 %	38 %
Linja-autot	3 %	10 %	10 %	5 %	7 %	9 %	8 %	5 %	12 %

Lähde: Tremove. Mallin täydellinen kuvaus on komission Internet-sivulla (<http://europa.eu.int/comm/environment/air/tremoveassessment.htm>).

Kaasuöljyn myynnin kasvu polttoainekaupassa on merkittävä muutos verrattuna tilanteeseen, joka vallitsi ennen vähimmäisvalmisteverokannan määrittelyä direktiivissä 92/82/ETY. Tämä vähentää merkittäväällä tavalla mutta perusteettomasti jäsenvaltioiden talousarviotuloja.

⁽¹⁾ Tässä ehdotuksessa rajoitetaan toteamaan autokannan dieselöityminen ja tekemään siitä johtopäätökset verotuksen tasolla.

⁽²⁾ Henkilöautoja ja kevyitä hyötyajoneuvoja (alle 5 tonnia) koskevien tietojen lähde: ACEA.

⁽³⁾ Euroopan kokonaisautokanta oli 206 miljoonaa ajoneuvoa vuonna 2000 (lähde: CCFA).

⁽⁴⁾ Bensiinin kulutus vuonna 2000 oli 110 miljoonaa tonnia (lähde: Eurostat).

4.5 Kestävä kehitys

4.5.1 Ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin

Kestävän kehityksen periaatteet edellyttävät, että liikenteen kuluttajat joutuvat vastedes maksamaan "todelliset" hinnat eli hinnat, joihin negatiiviset ulkoisvaikutukset sisältyvät. Ympäristölle aiheutuvat vahingot on sisällytettävä niiden tavaroiden, palvelujen ja toimintojen hintoihin, joista ne aiheutuvat. On olemassa lukuisia välineitä, joilla voidaan edistää tällaista ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin. Nämä välineet voivat olla taloudellisia tai teknisiä ja ne voivat perustua teollisuuden vapaaehtoiseen sopimukseen tai liittyä tiedottamiseen tuottajille ja kuluttajille.

Taloudellisia välineitä, olivatpa ne veroja, päästölupia tai tukia, pidetään yleensä sikäli tehokkaina, että ne hintoihin sisältyvän yllykkeen ansiosta onnistuvat saamaan aikaan tiettyjä käyttäytymismuotoja tai muuttamaan niitä ympäristöystävällisemmiksi. Verotus muodostaa näin ollen tärkeän välineen hajakuormituslähteitä kuten ajoneuvojen päästöjä vastaan.

Liikenteen ulkoiset kustannukset ovat noin kahdeksan prosenttia BKTL:stä ⁽¹⁾. Autoilla, kuorma-autoilla ja lentokoneilla on korkeimmat ulkoiset kustannukset kuljetettua yksikköä kohti. Onnettomuudet, melu, ilman saastuminen ja ilmastonmuutos ovat merkittävimmät ulkoiset kustannukset.

Komission kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta "Ympäristö 2010: Tulevaisuutemme valinta" ⁽²⁾, antaman tiedonannon mukaan kasvihuoneilmiötä aiheuttavien kaasujen päästöjen lisäys johtuu pääasiassa fossiilisten polttoaineiden palamisesta autoissa, kuorma-autoissa, lentokoneissa, voimaloissa, kotien lämmityksessä jne. On ennustettu liikenteen CO₂-päästöjen merkittävää kasvua jopa 40 prosenttiin, kun niiden osuus nykyisin on jo lähes 30 prosenttia CO₂-kokonaispäästöistä Euroopan unionissa.

Yleisesti ottaen kaasuöljyn verot ovat alemmat kuin bensiinin. Ympäristökustannusten sisällyttäminen hintoihin on vähäisempää kaasuöljyn kuin bensiinin osalta ⁽³⁾, koska nykyisin voimassa olevat uusien dieselajoneuvojen typpioksidipäästöjä (NO_x) koskevat vaatimukset ovat huomattavasti höllemmät kuin bensiinikäyttöisiin ajoneuvoihin ⁽⁴⁾ sovellettavat vaatimukset. Dieselmootoreiden hiukkaspäästöt (PM) ovat myös huomattavasti korkeammat kuin bensiinimootoreiden.

Sen sijaan niiden hiilidioksidipäästöt (CO₂) ajettua kilometriä kohti ovat vähäisemmät, koska niiden kulutus on pienempi kuin bensiinimootoreiden.

Ympäristövaikutusten arvioimiseksi käytettyjen perusteiden (kaasupäästöt, hiukkaspäästöt, melu) mukaan ei olisi syytä verottaa dieselä eri tavalla kuin henkilöautojen käyttämää bensiiniä. Järkevä tasapaino johtaisi samaan yhtäläiseen verotukseen ⁽⁵⁾.

Kuorma-autoilla, joiden paino on alle 16 tonnia, on korkeammat ulkoiset kustannukset kuin raskaammilla kuorma-autoilla, koska niiden keskimääräinen täyttökerroin on pienempi.

Lopuksi, maantieliikenteen kustannusten sisällyttäminen suuremmissa määrin hintoihin voisi edistää intermodaalista kuljetusta ja liikenteen kasvun erottamista BKT:n kasvusta.

4.5.2 Yhteensopivuus muiden ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin koskevien välineiden kanssa

Tämä ehdotus ei rajoita direktiivissä 92/81/ETY säädettyjen verotuksen eriyttämistä koskevien yksityiskohtaisten säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan ympäristökeskus – "Environmental signals 2001".

⁽²⁾ KOM(2001) 31, 24.1.2001.

⁽³⁾ Esimerkiksi OECD/GD(97) 69: CO₂ emissions from road vehicles.

⁽⁴⁾ Vastaavat EURO III- ja EURO IV-standardeja.

⁽⁵⁾ Tässä analyysissä pitäisi ottaa huomioon myös muut verot, erityisesti käyttöverot ja rekisteröintimaksut.

Jäsenvaltiot voivat verovalvonnessa eriyttää polttoaineiden valmisteveroja, jos käyttöön otetaan järjestelmä, jolla pyritään infrastruktuurikustannusten, ruuhkakuormituksen tai ympäristökustannusten sisällyttämiseen hintoihin erityisen ja syrjimättömän hinnoittelun avulla. Tällaisessa tapauksessa komissio valvoo, että valmisteveron eriytyksen määrä ei ylitä hintoihin näin sisällytettyjen lisäkustannusten määrää. Samoin näitä verovalvonnessa toteutettuja valmisteverojen eriyttämistoimia voidaan täydentää ylimääräisillä verovapauksilla tai veronalennuksilla edellä mainitun direktiivin 8 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Mahdollisuus mukauttaa valmisteverokantaa infrastruktuurien hinnoittelujärjestelmien kehittymisen mukaan on hyvä tulevaisuuden kannalta ja yhdenmukaistaa keskenään toisiaan täydentäviä toimintakeinoja, joiden tarkoituksena on liikenteen ulkoisten kustannusten täydellinen sisällyttäminen hintoihin. Useat jäsenvaltiot (Saksa, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta) tutkivat mahdollisuutta ottaa käyttöön kilometrimaksu paikallisiin olosuhteisiin sopivien yksityiskohtaisten säännösten mukaan.

Henkilöajoneuvojen verotusta koskevassa tiedonannossa, joka koskee pääasiallisesti rekisteröinti- ja käyttöveroja, esitetään joitakin suuntaviivoja, jotka ovat yhdenmukaisia ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuoiljyä koskevan direktiiviehdotuksen kanssa. Erityisesti siinä esitetään yksityiskohtaisesti, miten näiden verojen "vihreä" uudistus voitaisiin toteuttaa, jotta niistä voitaisiin sitä haluavissa jäsenvaltioissa tehdä tehokkaampia ympäristönsuojelun välineitä.

5. VEROKANTOJEN LÄHENTÄMINEN JA YHDENMUKAISTAMINEN

Kuten komission tiedonannossa "Euroopan unionin veropolitiikan ensisijaiset tavoitteet tulevina vuosina" esitetään, komission toimintalinjana on ehdottaa pitkälle menevää yhdenmukaistamista välillisen verotuksen alalla. Tällaisesta yhdenmukaistamisesta määrätään nimenomaisesti perustamissopimuksen 93 artiklassa. Toimintalinja on erityisen perusteltu alalla, jolla välilliset verot voivat muodostaa esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja jolla toisaalta verotus on osoittautunut tehokkaaksi taloudelliseksi keinoksi ympäristöongelmien ratkaisemiseksi.

Liikennepolitiikan alalla valkoisessa kirjassa "Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika" todetaan, että nykyään kun kilpailu maantieliikenteessä on kokonaan vapaata, polttoaineiden erilainen verotus vaikuttaa yhä enemmän esteeltä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Valkoisen kirjan päätelmän mukaan verotusjärjestelmän johdonmukaisuutta olisi vahvistettava ehdottamalla yhdenmukaista verotusta ammattikäyttöön tarkoitettulle polttoaineelle, jotta sisämarkkinat vastaisivat todella nimeään.

Komissio pyrkii yhdenmukaistamaan valmisteverot, eli määrittelemään kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavan yhtenäisen valmisteverokannan, ainoastaan ammattikäyttöön tarkoitettujen polttoaineiden osalta, koska kilpailun vääristyminen liittyy siihen. Tällaisia vääristymiä esiintyy erityisesti kansainvälisessä liikenteessä.

Direktiiveissä 92/81/ETY ja 92/82/ETY säädettyjä vähimmäisverokantoja ei ole saatettu ajan tasalle vuoden 1992 jälkeen, ja niistä on myönnetty jäsenvaltioissa lukuisia poikkeuksia. Lisäksi pelkistä vähimmäisverokannoista säätäminen on johtanut suuriin eroihin kaasuoiljyyn sovellettavissa kansallisissa valmisteveroissa. Markkinavoimat eivät ole auttaneet vähentämään eroja, vaan ne ovat pikemmin kasvaneet. Näin ollen edes korotetun vähimmäisverokannan määrittelemine ammattikäyttöön tarkoitettulle polttoaineelle ei riittäisi lopettamaan kilpailun vääristymistä maantieliikenteen markkinoilla. Jäsenvaltioiden välillä erilaiset verokannat kannustavat edelleen maantieliikenteen harjoittajia ajamaan ylimääräisiä lenkkejä pelkästään verotusyistä. Tällainen toiminta on haitallista myös ympäristönsuojelun kannalta. Se lisää kasvihuonekaasupäästöjä, koska ajokilometrejä kertyy enemmän ja koska ostetun suuren polttoainemäärän kuljettaminen kuluttaa enemmän energiaa ⁽¹⁾.

(1) OECD/GD(97) 69: CO₂ emissions from road vehicles.

Verotuksen yhdenmukaistamista kritisoidaan toisinaan siitä, että se vähentää jäsenvaltioiden liikkumavaraa. Komission mielestä liikkumavara on jo nykyisin käytännössä teoreettinen kansainvälisen maantieliikenteen käyttämien polttoaineiden valmisteverojen osalta. Kuten on jo mainittu, ajoneuvojen tankkausväli mahdollistaa sen, että liikenteenharjoittajat voivat ostaa huomattavan osan polttoaineestaan maista, joissa valmisteverot ovat alhaisimmat. Korkeita valmisteveroja soveltavat jäsenvaltiot menettävät suuren osan valmisteverotuloistaan kevyemmän verotuksen valtioille. Tällainen jäsenvaltioiden välinen verokilpailu vähentää budjettituloja ja estää halukkaita jäsenvaltioita harjoittamasta sellaista itsenäistä politiikkaa, jossa otettaisiin huomioon ympäristö- tai energiakysymykset.

Kaiken kaikkiaan, jotta vältettäisiin ympäristön kannalta haitallinen verokilpailu, on syytä omaksua yhteinen ammattikäyttöön tarkoitettua polttoainetta koskeva toimintalinja Euroopan unionissa.

Tässä komission ehdotuksessa jätetään kuitenkin jäsenvaltioille suuri vapaus yksityiskäyttöön tarkoitettujen polttoaineiden valmisteverojen vahvistamisessa. Tässä suhteessa komissio aikoo toimia ainoastaan korottamalla vähimmäisverokantoja kaasuöljyyn ja bensiiniin sovellettavan verotuksen lähentämiseksi.

Ammattikäyttöön tarkoitettujen polttoaineiden verotuksen eriyttämisen myötä halukkaat jäsenvaltiot voivat käyttää tätä liikkumavaraa ja tarkistaa valmisteverokantojaan energiapolitiikan tai ympäristönsuojelun tehostamiseksi. Yksityiskäyttöön tarkoitettujen polttoaineiden osalta yhdenmukaistaminen ei olisi perusteltua, koska yksityiskäyttöön ei liity merkittävää liikenteen ja verotulojen siirtymistä lukuun ottamatta sisämarkkinoille tyypillisiä vaikutuksia raja-alueilla.

6. EHDOTETUN DIREKTIIVIN TAVOITE JA SOVELTAMISALA

Edellä olevista luvuista ilmenee, että ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavia valmisteveroja on yhdenmukaistettava ja että yksityiskäyttöön tarkoitettujen polttoaineiden valmisteveroja on korotettava. Samalla on lähennettävä kaasuöljyn ja bensiinin verotusta.

Tällainen kehitys ei ole mahdollista muuten kuin erottamalla ammatillisiin tarkoituksiin ja yksityistarkoituksiin käytettävien polttoaineiden verotusjärjestelmät. Tämä erottaminen voidaan toteuttaa tehokkaimmin yhteisön tasolla.

Näin ollen on muutettava direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY kahden kaasuöljyluokan luomiseksi, jotka on eriytetty polttoaineen käyttötarkoituksen mukaan, joko tiettyihin ammatillisiin tai muihin tarkoituksiin. Molemmilla luokilla on oltava riittävä yhteisön vähimmäisvalmisteverokanta.

6.1 Ammatillisiin tarkoituksiin käytön määritelmä

Tiettyihin ammatillisiin tarkoituksiin polttoaineena käytettävää kaasuöljyä nimitetään "ammattikäyttöön tarkoitetuksi kaasuöljyksi". Yleisesti ottaen käyttö ammatillisiin tarkoituksiin voi olla sekä henkilö- että tavaraliikennettä.

6.1.1 Hyötyajoneuvojen markkinat

6.1.1.1 Tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen markkinoiden rakenne

Komissio on erityisesti yritysten sulautumishankkeisiin liittyvissä päätöksissään⁽¹⁾ todennut, että hyötyajoneuvojen alalla on kolme markkinasegmenttiä. Nämä ovat: kevyet ajoneuvot, joiden paino on alle 7 tonnia, keskipainoiset ajoneuvot, joiden paino on 7–16 tonnia, ja raskaat ajoneuvot, jotka painavat yli 16 tonnia.

⁽¹⁾ Esimerkiksi tapaus IV/M.1519 Renault/Nissan (12.5.1999), COMP/M.1672 Volvo/Scania (14.3.2000) ja COMP/M.1980 Volvo/Renault (1.9.2000).

Yli 16 tonnia painavien ajoneuvojen tekninen kokoonpano on erilainen kuin alle 16 tonnia painavien ajoneuvojen erityisesti keskeisten komponenttien kuten moottorin ja akselien määrän osalta. Yli 16 tonnia painavien ajoneuvojen tekniset osat ovat yleensä pidemmälle kehitettyjä, koska niiden on vastattava korkeampiin kestävyydelle ja käyttökustannuksille asetettuihin vaatimuksiin kuin kevyiden ajoneuvojen. Ei ole tarpeen erotella tarkemmin yli 16 tonnia painavia ajoneuvoja, vaikka niitä on kaksi pääasiallista luokkaa: kuorma-autot ja maantieliikenteen vetoautot.

Käytön osalta yli 16 tonnia painavilla ajoneuvoilla kuljetetaan useimmiten raskaita tai tilaa vieviä kuormia pitkien matkojen päähän tai raskaita tavaroita lyhyempiä matkoja. Alle 16 tonnia painavat ajoneuvot vastaavat lopputoimituksista esimerkiksi logistiikkajakelukeskuksesta vähittäismyyjille. 7–16 tonnia painavia ajoneuvoja käytetään keskimääräisten tai kevyiden kuormien lyhyisiin tai keskipitkiin kuljetuksiin. Pienet ja keskisuuret yritykset sekä julkiset ja kollektiiviset palvelut käyttävät pääasiassa alle 7 tonnia painavia hyötyajoneuvoja. Näin ollen eri ajoneuvoluokkien välillä ei ole merkittävää korvaavuutta, yli 16 tonnia painavia ajoneuvoja ei voida korvata alle 16 tonnia painavilla ajoneuvoilla.

Hyötyajoneuvojen valmistajilla on erilaiset tuotantolinjat edellä kuvattujen ajoneuvoluokkien mukaisesti.

Komissio päätelee, että kansainvälisessä liikenteessä käytetään lähinnä yli 16 tonnia painavia ajoneuvoja. Sekä yli että alle 16 tonnia painavien ajoneuvojen tarjonnalle ja kysynnälle ei ole korvaavia vaihtoehtoja.

6.1.1.2 Maanteiden henkilöliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen markkinoiden rakenne

Komissio on erityisesti yritysten sulautumishankkeisiin liittyvissä päätöksissään ⁽¹⁾ arvioinut, että Euroopan linja-autoalalle on ominaista kolmien tuotemarkkinoiden olemassaolo eli kaupunkilinja-autojen, reittilinja-autojen tai kaupunkien välisessä liikenteessä käytettävien linja-autojen ja matkailulinja-autojen markkinat.

Yleisesti ottaen näiden kolmien markkinoiden tuotteiden asiakkaat, tekniset ominaisuudet ja niihin sovellettavat säännöt ovat erilaiset ja estävät tuotteiden korvattavuuden.

6.1.1.3 Rekisteröinnit ja autokanta

Suurten hyötyajoneuvoluokkien vuotuiset rekisteröinnit ovat kehittyneet seuraavasti:

(EU 15, pyöristetty 1 000 ajoneuvon)	1990	1995	2000
alle 6 t	1 500	1 300	1 900
6–16 t	100	80	105
yli 16 t	180	175	250
Linja-autot	23	22	27

Käytössä olevasta autokannasta vuonna 1995 kevyet hyötyajoneuvot edustivat noin 13 miljoonaa yksikköä, 3,5–16 tonnin painoiset 3,5 miljoonaa yksikköä ja yli 16 tonnia painavat lähes 2,2 miljoonaa yksikköä.

Unionissa oli liikenteessä noin 515 000 linja-autoa vuonna 2000.

6.1.2 Määritelmät

Komissio katsoo, että korjaamista edellyttävät kilpailun vääristymät koskevat kaasuöljyn käyttöä ammatillisiin tarkoituksiin yrityksissä, joiden päätoimintana on kansainvälinen liikenne. Ottaen huomioon kyseisten

⁽¹⁾ Esimerkiksi tapaus IV/M.1672, Volvo/Scania (14.3.2000) ja COMP/M.2201 Man/Auwärter (20.6.2001).

markkinoiden rakenteen komissio määrittelee direktiiviehdotuksessa tarkoitetut ammatilliset tarkoitukset seuraavasti:

- a) tavaroiden kuljetus joko toisen henkilön ⁽¹⁾ tai omaan lukuun ⁽²⁾ yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitetulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on vähintään 16 tonnia,
- b) säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus ajoneuvolla, joka valmistusluokaltaan ja varustukseltaan on sopiva yli yhdeksän henkilön kuljetukseen, kuljettaja mukaan luettuna, ja joka on tarkoitettu tätä varten.

Kyseessä ovat siis luokkien M2 ⁽³⁾ ja M3 ⁽⁴⁾ ajoneuvot sellaisina kuin ne määritellään moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/156/ETY ⁽⁵⁾.

6.2 Sovellettavien verokantojen määrittelyminen

6.2.1 Ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettava verokanta

Vuoden 2002 alusta maantieliikenteessä käytettävään kaasuöljyyn sovellettavat tosiasialliset verokannat johtavat seuraaviin tietoihin ⁽⁶⁾:

(euroa/1 000 l)	Eur 15	Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella
Painotettu keskiarvo (*)	397	350
Aritmeettinen keskiarvo	343	314
Keskihajonta	122	53

(*) Kaasuöljyn vuotuisen kulutuksen perusteella (perustuu vuoteen 2000).

Näin ollen on suuri joukko jäsenvaltioita, joissa kaasuöljyn verotus vaihtelee jonkin verran, ja yksi jäsenvaltio, Yhdistynyt kuningaskunta, jonka tilanne on epätyypillinen. Sen vuoksi yhden ainoan yhdenmukaistetun valmisteverokannan vahvistaminen yhteisön tasolla välittömästi ei näytä realistiselta.

Lisäksi on aiheellista tasapainottaa jäsenvaltioiden ponnistukset.

Toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi komission on puututtava asiaan ja ehdotettava verokantojen lähentämisprosessia, joka johtaisi yhdenmukaistamiseen keskipitkällä aikavälillä.

⁽¹⁾ Maksullinen tavaraliikenne kolmannen lukuun.

⁽²⁾ Liikenne, jota ei harjoiteta toisen lukuun.

⁽³⁾ M2-luokka: Henkilöiden kuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot, joissa on kuljettajan paikan lisäksi yli kahdeksan istupaikkaa ja joiden enimmäispaino ei ylitä 5 tonnia.

⁽⁴⁾ M3-luokka: Henkilöiden kuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot, joissa on kuljettajan paikan lisäksi yli kahdeksan istupaikkaa ja joiden enimmäispaino ylittää 5 tonnia.

⁽⁵⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/116/EY (EYVL L 18, 21.1.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Keskiarvot eroavat 3 luvun 2 kohdassa esitetystä, sillä tässä käytetyt verokannat ovat liikenteenharjoittajien maksamia todellisia verokantoja. Tämä taulukko sisältää siten Ranskan, Italian ja Alankomaiden vuonna 2002 yhteisön liikenteenharjoittajille myöntämät hyvitykset.

6.2.2 Ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn valmisteverojen lähentämisjärjestelmä

Vuoden 2003 tammikuun 1 päivästä otetaan käyttöön yhteisön perusverokanta ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljylle. Jäsenvaltioiden soveltamien tosiasiallisten verokantojen on sijoitettava vaihteluväliin perusverokannan molemmin puolin. Tämä vaihteluväli vähenee ajan mittaan, jotta ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuöljyn valmisteverokanta yhdenmukaistettaisiin vuoteen 2010 mennessä.

Vuodesta 1993 yhteisön vähimmäisverokanta kaasuöljylle on ollut 245 euroa 1 000 litralta. Kuluttajahintaindeksiin mukainen yksinkertainen nykyarvoon muuttaminen johtaisi 306 euron verokantaan.

Valkoisessa kirjassa "Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika" viitataan ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavaan valmisteverokantaan, joka olisi nykyistä kaasuöljyyn sovellettavien verojen keskiarvoa korkeampi. Nykyisin aritmeettinen keskiarvo on 343 euroa.

Näin olleen komissio ehdottaa, että perusverokannaksi vahvistettaisiin 350 euroa 1 päivästä tammikuuta 2003. Vaihteluväli perusverokannan molemmin puolin olisi 100 euroa kumpaankin suuntaan.

Korkeamman perusverokannan määrittäminen, niin että vaihteluväli olisi samanlainen, ei ole realistista nykytilanteessa.

Jäsenvaltioilla, jotka soveltavat vuoden 2002 aikana valmisteverokantaa, joka on keskimäärin yli 1,5 kertaa korkeampi kuin perusverokanta 1 päivänä tammikuuta 2003, on kuitenkin mahdollisuus jäädä vaihteluvälin ulkopuolelle korkeintaan seitsemän vuoden ajaksi. Näiden jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lähentymissuunnitelma, jonka tarkoituksena on ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuöljyn valmisteverokannan soveltaminen muissa jäsenvaltioissa sovellettavaan vaihteluväliin vuoteen 2010 mennessä.

Yhteisön perusverokantaa korotetaan joka vuosi 1 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen ja sen jälkeen joka vuoden maaliskuun 1 päivänä edellisen vuoden yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksiin (EU-15) mukaisesti. Tämä indeksikorotus rajoittuu 2,5 prosenttiin.

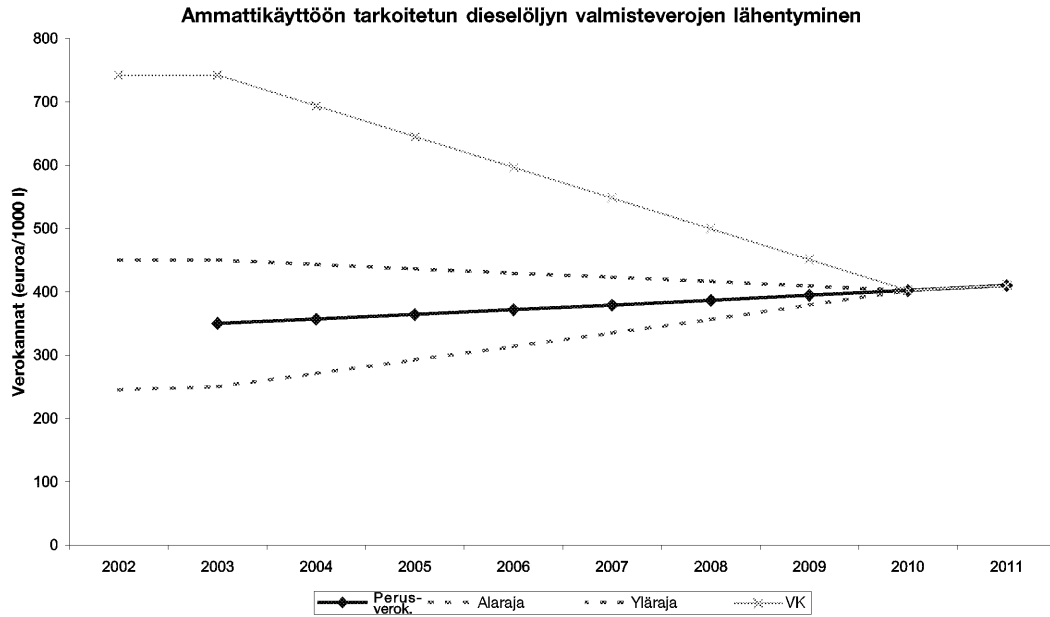
Komissio julkaisee vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* yhteisön perusverokannan arvon.

Komissio korostaa, että ehdotettu indeksointi helpottaa asianomaisten jäsenvaltioiden lähentymissuunnitelmien määrittelyä ja tasapuolistaa yhdenmukaistamisprosessia.

Joka vuosi 1 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen ja sen jälkeen joka vuoden maaliskuun 1 päivänä vuoteen 2008 asti perusverokannan molemmin puolin olevaa vaihteluväliä kavennetaan 28 eurolla korottamalla vaihteluvälin alarajaa 14 eurolla ja laskemalla vaihteluvälin ylärajaa 14 eurolla. Vuosina 2009 ja 2010 perusverokannan molemmin puolin olevaa vaihteluväliä kavennetaan 30 eurolla korottamalla vaihteluvälin alarajaa 15 eurolla ja laskemalla vaihteluvälin ylärajaa 15 eurolla.

Päätelmänä voidaan todeta, että edellä kuvatun järjestelmän soveltamisen pitäisi johtaa ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavien valmisteverojen kehittymiseen seuraavassa kuviossa esitetyllä tavalla ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Tässä kuviossa on oletuksena 2 prosentin vuotuinen inflaatio.

6.2.3 Tavanomaisen kaasuöljyn ja lyijyttömän bensiinin valmisteverokantojen lähentyminen

Komissio katsoo, että ympäristövaikutusten arvioinnin perusteella ei ole syytä säilyttää nykyistä eroa henkilöautojen käyttämän kaasuöljyn ja bensiinin verotuksessa. Jäsenvaltioita olisi kannustettava lähentämään pidemmällä aikavälillä tavanomaisen kaasuöljyn verotusta bensiinin verotukseen rajoittamatta kuitenkaan näiden polttoaineiden ja niitä käyttävien moottoreiden kehitystä ympäristöä vähemmän kuormittavaan suuntaan.

Tavanomaisen kaasuöljyn valmisteveron ja lyijyttömän bensiinin valmisteveron yhteisön vähimmäisverokantojen lähentyminen olisi myönteistä kehitystä.

Koska lyijyttömän bensiinin yhteisön vähimmäisverokantaa ei ole vuoden 1992 jälkeen korotettu, inflaatiokorotus johtaisi noin 360 euron vähimmäisverokantaan 1 000 polttoainelitralta.

Näin ollen komissio ehdottaa, että 1 päivästä tammikuuta 2006 tavanomaisen kaasuöljyn valmisteveron ja lyijyttömän bensiinin vähimmäisverokannat muutettaisiin samaksi arvoltaan 360 euron verokannaksi 1 000 polttoainelitralta.

Lopuksi komissio toteaa, että yksityiskäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavan valmisteveron olisi oltava kansallisella tasolla vähintään sama kuin ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn valmisteveron.

6.3 Täytäntöönpano

Ehdotus voidaan panna täytäntöön yksinkertaisella ja progressiivisella tavalla. Sen vaikutukset toimijoihin voidaan ennakoita.

Samanlaisten kansallisten toimenpiteiden tehokas täytäntöönpano on osoittanut, että palautusjärjestelmä on toiminut tyydyttävällä tavalla. Hallintokulut pysyvät hallinnassa, jos mahdolliset palautukset toteutetaan arvonlisäveron käsittelyn yhteydessä. Myöhemmin suoritettava valvonta voisi myös olla samaa kuin ALV:n.

Komissio ei halua määrätä erityisestä ehdotuksen täytäntöönpanojärjestelmästä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jokainen jäsenvaltio voi käyttää sen tilanteeseen parhaiten soveltuvaa välinettä.

7. DIREKTIIVIEHDOTUKSEN VAIKUTUKSET

Tällä ehdotuksella erotetaan ammattikäyttöön tarkoitetun ja tavanomaisen kaasuöljyn verotus toisistaan.

Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan korottaa tavanomaisen kaasuöljyn valmisteveroja lähentääkseen niitä bensiiniin sovellettaviin valmisteveroihin. Lisäksi ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn valmisteverokantojen eroja supistetaan eri jäsenvaltioiden välillä vuosittain, ja vuoteen 2010 mennessä Euroopassa on yksi ainoa yhdenmukaistettu verokanta.

7.1 Taloudelliset vaikutukset

Yleisesti ottaen direktiiviehdotus vähentää kilpailun vääristymistä ja parantaa siten sisämarkkinoiden toimintaa.

Ehdotuksella ei ole inflatorista vaikutusta keskipitkällä aikavälillä muissa jäsenvaltioissa kuin niissä, jotka soveltavat kaasuöljyyn yhteisön uutta vähimmäisverokantaa alemmaa valmisteverokantaa. Vaikutus riippuu myös siitä, miten valmisteverojen korotuksesta saatavia uusia budjettituloja käytetään. Silloin kun inflatorista vaikutusta ilmenee, se jää komission arvion mukaan marginaaliseksi ja tasoittuu yhteisön tasolla, kun aiemmin uutta yhteisön verokantaa korkeampia verokantoja alennetaan. Jäsenvaltioissa inflatorinen vaikutus voitaisiin yleensä korvata vähentämällä muita liikenteeseen kohdistuvia veroja. Lisäksi, jos inflaatio unionissa nousee tai sen ennakoidaan nousevan 2,5 prosenttia korkeammaksi, automaattinen indeksointi rajataan 2,5 prosenttiin.

Sitä paitsi komissio ei katso inflaation mukaisen indeksoinnin nostavan valmisteveroja. Perusverokannan indeksoiminen säilyttää kaasuöljyn ja bensiinin valmisteverojen arvon ajan tasalla. Se myös helpottaa ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavan valmisteverokannan yhdenmukaistamista niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden valmisteverokannat eroavat nykyään eniten yhteisön keskimääräisestä verokannasta. Ammatillisiin tarkoituksiin käytön määritelmien mukaisesti kaasuöljyn kulutus jakautuu seuraavalla tavalla:

Ammatillisiin tarkoituksiin käytettävän ja tavanomaisen kaasuöljyn kulutuksen jakautuminen (2000)

	F	UK	E	NL	I	IE	EL	D	FIN
Tavanomainen kaasuöljy	62 %	53 %	48 %	55 %	57 %	61 %	29 %	48 %	50 %
Ammattikäyttöön tarkoitettu kaasuöljy	38 %	47 %	52 %	45 %	43 %	39 %	71 %	52 %	50 %

Lähde: Tremove.

7.2 Budjettivaikutukset

Suurin osa jäsenvaltioista voi saada enemmän talousarviovaroja, koska tämä ehdotus mahdollistaa verotuksen joustavamman käytön.

Komissio ei missään tapauksessa pyri korottamaan jäsenvaltioiden yleistä verotuksen tasoa. Komissio katsoo, että ehdotus suosii laajasti ottaen autoverotuksen kansallisten järjestelmien uudelleenjärjestelyä.

Uudet tulot voisivat esimerkiksi palvella auton omistukseen tai käyttöön liittyvän kiinteän verotuksen muuttamista, joka useissa maissa rankaisee dieselajoneuvoja. Dieselautojen vuotuisiin käyttöveroihin tai rekisteröintimaksuihin sovellettavat lisäverot voitaisiin näin ollen korvata korottamalla kaasuöljyn valmisteveroja, jolloin verotus olisi suoraan yhteydessä ajoneuvon käyttöön. Tällainen verojen muunteleminen on suotavaa, sillä se tehostaisi verotusjärjestelmää ja erityisesti sen myönteistä vaikutusta ympäristöön.

Lisätulot voitaisiin myös siirtää erityisiin rahastoihin, joilla rahoitettaisiin toimenpiteitä ulkoisten kustannusten lieventämiseksi tai korvaamiseksi taikka muita, luonteeltaan yleisempiä toimenpiteitä kuten työntekoon kohdistuvien verojen vähentämistä (kaksinkertainen osinko).

Niissä tapauksissa, joissa ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyyn sovellettavia valmisteveroja on alennettava, nimelliset budjettitulot eivät välttämättä pienene. Tilalle voidaan ottaa uusia tulonlähteitä, kuten muihin tuotteisiin sovellettavia veroja tai infrastruktuuriin käyttömaksuja.

Komissio korostaa sitä, että ammatillisiin tarkoituksiin käytön suhteellisen rajoitettu määritelmä suosii budjettitulojen kasvua ja vahvistaa toimenpiteen ympäristövaikutusta.

Ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn valmisteverojen yhdenmukaistaminen vähentää ylykkeitä verosuunnitteluun ja auttaa lisäämään jäsenvaltioiden budjettitulojen ennakoitavuutta.

7.3 Ympäristövaikutukset

Ehdotuksen täytäntöönpano johtaisi yleensä saasteiden kuten typpioksidien (NO_x), metaanin, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC), rikkidioksidin (SO₂) ja hiukkasten (PM) päästöjen vähenemiseen. Myös CO₂-päästöt vähenisivät yleisesti ottaen. Yhdessä jäsenvaltiossa eli Yhdistyneessä kuningaskunnassa valmisteverot kuitenkin alenisivat merkittävästi. Siellä verojen alennukseen yhdistettäisiin infrastruktuuriin käyttömaksujen käyttöönotto, jotta kompensoitaisiin veronalennuksen ympäristön kannalta haitalliset vaikutukset.

Saastepäästöjen muutos (prosentteina nykyasuuntauksesta, vuoteen 2010 mennessä)

	EL	UK	E	I	NL	IRL	F	FIN	D	EU-9
NO _x	- 1,27 %	0,44 %	- 0,86 %	- 0,15 %	- 0,39 %	- 0,92 %	- 0,27 %	- 0,34 %	- 0,03 %	- 0,22 %
PM	- 1,34 %	0,70 %	- 0,92 %	- 0,24 %	- 0,54 %	- 1,34 %	- 0,28 %	- 0,32 %	0,00 %	- 0,17 %
VOC	- 0,99 %	0,25 %	- 0,54 %	- 0,02 %	- 0,17 %	- 0,85 %	- 0,07 %	- 0,24 %	- 0,01 %	- 0,13 %
SO ₂	- 2,02 %	0,21 %	- 0,62 %	- 0,10 %	- 0,22 %	- 1,28 %	- 0,16 %	- 0,24 %	- 0,02 %	- 0,17 %
CO ₂	- 1,76 %	0,19 %	- 0,47 %	- 0,08 %	- 0,16 %	- 1,14 %	- 0,15 %	- 0,22 %	- 0,02 %	- 0,14 %

Lähde: Tremoven tekemät simulaatiot.

Direktiiviehdotuksesta johtuva valmisteverojen korotus on osa liikennemaksujen muuntelemista ja alueellistamista.

Tämä direktiiviehdotus vastaa osaltaan kysymykseen liikenteen ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin. Lisäksi komissio toteaa, että alle 16 tonnia painavien kuorma-autojen valmisteverojen asettaminen korkeammiksi on perusteltua myös ympäristön kannalta, koska näiden ajoneuvojen ulkoiset kustannukset ovat suhteellisesti korkeammat kuin raskaampien ajoneuvojen.

Komissio huomauttaa, että täydentäviä aloitteita on suunnitteilla kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin vieläkin suuremmassa määrin. Tässä on erityisesti aihetta mainita infrastruktuurien käytön hinnoitteluun liittyvät toimenpiteet ja liikennetoimintaa säätelevien sopimusten vähimmäislausekkeet, joiden ansiosta hintoja voidaan tarkistaa, jos kulut kasvavat (esimerkiksi polttoaineen hinta nousee) ⁽¹⁾.

Ehdotus vaikuttanee myös yhteisön strategiaan, jolla pyritään vähentämään CO₂-päästöjä ja henkilöautojen polttoaineen kulutusta ⁽²⁾. Komission tiedonannossa "Henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan yhteisön strategian toteuttaminen – Strategian tehokkuutta koskeva toinen vuosikertomus (raporttivuosi 2000)" selvitetään tarkemmin tätä kysymystä ⁽³⁾.

Tällä strategialla, jonka neuvosto hyväksyi vuonna 1996 ⁽⁴⁾, pyritään laskemaan uusien henkilöautojen keskimääräiset CO₂-päästöt tasolle 120 grammaa kilometriä kohti vuoteen 2005 mennessä ja viimeistään vuoteen 2010 mennessä. Tässä yhteydessä on saatu sitoumuksia Euroopan ⁽⁵⁾ (Association des constructeurs européens d'automobiles – ACEA) ⁽⁶⁾ (7), Japanin (Japan Automobile Manufacturers Association – JAMA) ⁽⁸⁾ ja Korean (Korea Automobile Manufacturers Association – KAMA) ⁽⁹⁾ autoteollisuudelta. Komissio on hyväksynyt näiden sitoumusten sisällön ⁽¹⁰⁾. Kaikissa sopimuksissa on sama määrällinen tavoite Euroopan unionissa myytyjen uusien henkilöautojen keskimääräisten CO₂-päästöjen rajoittamiseksi 140 grammaan kilometriä kohti (JAMAn ja KAMAn on määrä saavuttaa tämä tavoite vuoteen 2009 mennessä ja ACEAn vuoteen 2008 mennessä). Yleisesti ottaen yhteisön strategia CO₂-päästöjen ja henkilöautojen polttoaineen kulutuksen vähentämiseksi etenee hyvin. Tavoitteena olevan tason 120 g CO₂/km saavuttamiseksi yhteisön on kuitenkin jatkettava verotuksellisten toimenpiteiden kehittämistä.

Tähän mennessä dieselmoottorilla varustettujen autojen polttoaineen kulutus on vähentynyt huomattavasti enemmän kuin bensiinimoottorilla varustettujen autojen. Näin ollen dieselautojen markkinaosuuden kasvu lyhyellä aikavälillä oli ennakoitavissa. Pitemmällä aikavälillä suorasuihkutustekniikan käyttöönotto bensiinimoottoreissa tasapainottanee tätä suuntausta. Komissio arvioi, että jos jäsenvaltiot eivät ota käyttöön kohdassa 7.2 kuvattuja korvaavia verotustoimenpiteitä, CO₂-päästöjen vähentyminen saattaa hiukan hidastua, koska uusien dieselmoottorilla varustettujen henkilöautojen rekisteröinnit todennäköisesti laskevat hieman. Lopullisen tavoitteen saavuttamisen vaarantuminen ei ole kuitenkaan selvillä vielä tässä vaiheessa, vaan sitä on tarkasteltava osana yhteisön seurantaohjelmaa.

7.4 Vaikutukset teollisuuteen

Liikenteenharjoittajien osalta ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuoiljyn valmisteverojen progressiivinen lähentäminen vähentää merkittävästi kilpailun vääristymistä nykyisin vapailla markkinoilla. Sen pitäisi myös vakauttaa hintoja.

Ehdotettu vaihteluvälin lähentämismekanismi mahdollistaa yhdenmukaistamista edeltävänä aikana sen, että polttoainekustannusten mahdollinen nousu liikenteenharjoittajien toimintamenoissa tapahtuu vähitellen. Vuosittainen enimmäiskorotus on noin 20 euroa 1 000:ta polttoainelitraa kohti. Ottaen huomioon 40 tonnia painavan ajoneuvon keskikulutuksen, toimintakustannukset nousevat bruttona noin 1 000 euroa vuodessa, mikä on 1 prosentti tällaisen ajoneuvon vuosittaisista toimintakustannuksista.

⁽¹⁾ Ks. Euroopan liikennepolitiikkaa koskeva valkoinen kirja.

⁽²⁾ KOM(95) 689 lopullinen ja neuvoston päätelmät 25.6.1996.

⁽³⁾ KOM(2001) 643 lopullinen, 8.11.2001.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätelmät 25.6.1996.

⁽⁵⁾ KOM(99) 446 lopullinen.

⁽⁶⁾ ACEAn jäseniä ovat eurooppalaiset autonvalmistajat: BMW AG, DaimlerChrysler AG, Fiat SpA, Ford of Europe Inc., General Motors Europe AG, Dr. Ing. H.c.F. Porsche AG, PSA Peugeot Citroën, Renault SA, Volkswagen AG, AB Volvo.

⁽⁷⁾ KOM(98) 495 lopullinen.

⁽⁸⁾ JAMAn jäseniä ovat japanilaiset autonvalmistajat: Daihatsu, Fuji Heavy Industries (Subaru), Honda, Isuzu, Mazda, Nissan, Mitsubishi, Suzuki, Toyota.

⁽⁹⁾ KAMAn jäseniä ovat korealaiset autonvalmistajat: Daewoo Motor Co. Ltd., Hyundai Motor Company, Kia Motors Corporation.

⁽¹⁰⁾ Suositukset 1999/125/EY, 2000/303/EY ja 2000/304/EY.

Pienempien kuorma-autojen osalta polttoaineen osuus toimintakustannuksista on paljon pienempi, koska niiden keskimääräinen vuosittainen ajomatka jää paljon lyhyemmäksi ja koska niiden kulutus on paljon vähäisempää.

Korotusten tapahtuminen vähitellen suosii liikenteenharjoittajien mukautumista helpottamalla lisäkustannusten siirtämistä asiakkaille.

Komissio katsoo myös, että ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn valmisteverojen mahdollinen nousu voitaisiin korvata alentamalla kiinteitä maksuja kuten vuotuisia käyttöveroja tai vakuutusmaksuveroja.

Kaiken kaikkiaan näiden muutosten ei pitäisi vaikuttaa liikenteenharjoittajien, varsinkaan pienten, taloudelliseen tulokseen kestävämmällä tavalla.

Ammatillisiin tarkoituksiin käytölle ehdotettujen määritelmien ei uskota johtavan liikenteen kysynnän ja tarjonnan rakenteen merkittäviin muutoksiin, sillä yleisesti hyväksytään, että ristiinkorvattavuus kyseisillä markkinoilla on hyvin vähäistä.

Valittu ammatillisiin tarkoituksiin käytön määritelmä takaa sen, että toimenpiteistä hyötyvät kaikenkokoiset yritykset. Toimenpiteet kattavat sekä omaan lukuun että toisen lukuun harjoitettavan liikenteen.

Autoteollisuuden osalta Tremoven kanssa toteutetut simulaatiot osoittavat, että ehdotuksen vaikutus auton kannan dieselöitymiseen näyttää vähäiseltä. Jäsenvaltioiden tasolla päätetty ajoneuvojen tasapuolinen verotus vähentäisi edelleen tätä vaikutusta. Näyttää selvältä, että pelkkien polttoainekustannusten lisäksi dieselajoneuvojen menestys johtuu useista tekijöistä kuten ajomukavuudesta ja teknisestä suorituskyvystä.

Öllyteollisuuden osalta kaasuöljyn valmisteverojen korotus voisi vähentää tämän tuotteen kulutuksen kasvua. Koska kaasuöljyn jalostuskapasiteetti Euroopassa ei nykyisin vastaa kysyntää, tällainen kehitys vähentäisi unionin energiariippuvuutta ja edistäisi hankintavarmuutta.

7.5 Vaikutukset kansalaisiin

Niissä jäsenvaltioissa, joissa valmisteveroja on korotettava vuonna 2003, ehdotus merkitsisi polttoainemenojen kasvua enintään 60–70 eurolla yksityisautoa kohti ⁽¹⁾. Asianomaisissa jäsenvaltioissa olisi kuitenkin todellisia mahdollisuuksia korvata valmisteverojen korotus alentamalla muita liikenteeseen kohdistuvia veroja, mikä vähentäisi direktiiviehdotuksen vaikutusta autoilijoihin ⁽²⁾. Tällainen verotuksen muuttaminen hyödyttäisi pienituloisia kotitalouksia, joilla voi olla vaikeuksia maksaa kiinteitä vuosittaisia veroja.

Komissio katsoo myös, että autoilun verotusta olisi uudistettava kokonaisvaltaisesti verojen muuntelemisen ja eriyttämisen suuntaan, jotta kansalainen ja kuluttaja maksaisi liikkumisestaan sen mukaan, kuinka paljon hän autoaan todella käyttää.

⁽¹⁾ Oletus: Ajokilometrejä 15 000, kulutus 7 litraa/100 km.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta Luxemburgia, jossa korvaaminen olisi mahdollista vain osittain, rekisteröinti- ja käyttöverot ovat Kreikassa, Belgiassa, Itävallassa, Espanjassa ja Portugalissa paljon korkeammat kuin ehdotettu tavanomaisen kaasuöljyn valmisteverojen korotus.

7.6 Vaikutukset ehdokasmaihin

Ehdokasmaissa voimassa olevat valmisteverot ovat usein paljon alhaisemmat kuin jäsenvaltioissa. Eräät ehdokasmaat noudattavat jo nykyisin direktiivissä 92/82/ETY säädettyjä yhteisön vähimmäisverokantoja, mutta muilla verokantojen yhtenäistäminen on vielä käynnissä. Verokantojen ei tarvitse olla yhteisön lainsäädännön mukaisia kuin vasta liittymishetkellä.

Tässä ehdotuksessa asetetaan kunnianhimoisia tavoitteita. Perusverokannan ympärillä oleva vaihteluväli on riittävän väljä, jotta osa ehdokasmaista voi omaksua verokantojen lähentämisjärjestelmän ilman merkittäviä lisäongelmia. Monille ehdoksmaille tämän ehdotuksen mukainen valmisteverojen korotus aiheuttaa kuitenkin merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia niiden nykyisten valmisteverokantojen, talouden siirtymävaiheen ja alhaisten tulojen vuoksi. Todennäköisenä seurauksena oleva kustannusten nousu saattaa vaikuttaa kielteisesti erityisesti kansalaisiin ja talouteen yleensä. Pk-yritykset saattavat kärsiä eniten. Lisäksi useimpien ehdokasmaiden liikkumavara lisäkustannusten korvaamiseksi on varsin rajallinen. Näin ollen komissio ehdottaa siirtymäajan myöntämistä tarvittaessa. Siirtymäaika voi kestää enintään vuoteen 2012, ja siihen on liitettävä aikataulu ehdokasmaiden valmisteverokantojen yhtenäistämiseksi vähitellen yhteisön vähimmäiskantojen kanssa. Uusien yhteisön säännösten antamisen jälkeen liittymisneuvotteluissa on keskusteltava tätä asiaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

7.7 Oikeusvarmuus

Oikeusvarmuus muodostaa hyvin tärkeän näkökohdan direktiiviehdotuksessa. Ennen ehdotuksen esittämistä komissio on tarkastellut mahdollisimman tarkkaan ehdotuksen vaikutuksia perustamissopimuksen valtioneuvoston kannalta. Eräät toimenpiteet, joita jäsenvaltiot voisivat ottaa käyttöön ehdotetun direktiivin nojalla, voidaan tulkita valtioneuvoston perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan merkityksessä. Komissio on kuitenkin tullut siihen päätelmään, että tällaisessa tapauksessa kyseiset tuet voidaan periaatteessa julistaa yhteismarkkinoille soveltuviksi. Ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuöljyn yhteisön verotuskehysten määrittely auttaa ensi sijassa vähentämään yhteisön yritysten välillä nykyisin vallitsevia eroja tässä kuljetuskustannusten kannalta tärkeässä tekijässä. Näin ollen komissio katsoo voivansa suhtautua myönteisesti kyseisiin verotuksellisiin toimenpiteisiin suhteessa kilpailuoikeutta koskeviin sääntöihin, erityisesti valtiontukien alalla.

Toiseksi, ympäristönsuojelulle annettavaa valtiontukea koskeviin yhteisön suuntaviivoihin ⁽¹⁾ sisältyy sääntöjä, joita voidaan soveltaa veronalennusten tai verovapautusten muodossa annettavaan toimintatukeen. Suuntaviivojen 51 kohdassa määritetään ne edellytykset, joiden perusteella voidaan katsoa, että pitkäaikaiset veronalennukset, jotka eivät vähene ajan myötä, soveltuvat yhteismarkkinoille. Erityisesti jäsenvaltion kaavaileman veron on oltava yhteisön vahvistamaa vähimmäisveroa korkeampi. Yksi tämän direktiiviehdotuksen olennaisista periaatteista on, että tavanomaiseen kaasuöljyn sovellettava vero ei saa olla alhaisempi kuin ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn sovellettava vero. Jos jäsenvaltio aikoo käyttää mahdollisuutta näiden kahden verokannan eriyttämiseen, ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuöljyn käyttäjille koitava etu, jota voidaan pitää valtiontukena, on väistämättä seurausta kansallisesta lainsäädännöstä, jonka mukaan tavanomaiseen kaasuöljyn sovelletaan korkeampaa verokantaa kuin direktiivin mukaan olisi pakollista. Jäsenvaltioiden ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn soveltamat valmisteverokannat ovat aina korkeammat kuin yhdenmukaistamista edeltävänä siirtymä kautena sovellettava yhteisön vähimmäisverokanta. Lisäksi yhdenmukaistamisen jälkeen yhteisön vähimmäisverokannan käsite ei ole enää merkityksellinen, koska sovellettava verokanta muodostaa samalla sekä vähimmäis- että enimmäiskannan. Lopuksi komissio panee merkille, että ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn sovellettavien valmisteverojen taso on selvästikin sellainen, että se kannustaa yrityksiä toimimaan ympäristön tilan parantamiseksi. Näin ollen periaatteessa kaikki edellytykset ovat koossa, jotta mahdollisia tukia voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina suuntaviivojen 51 kohdan mukaisesti.

Mitä tulee valmisteverojen alentamiseen siinä tapauksessa, että käyttöön otetaan infrastruktuurien käytön hinnoittelujärjestelmä, komissio panee merkille, että perustamissopimuksen 73 artiklan mukaan yhteismarkkinoille soveltuvat sellaiset tuet, jotka ovat tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi.

(1) EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

Yhteisö puolustaa sitkeästi politiikkaa, joka painottuu sellaisen kestävästi liikennejärjestelmän luomiseen, joka mahdollistaa ja kannustaa toimenpiteitä kilpailevista liikennemuodoista aiheutuvien lisäkustannusten – esimerkiksi infrastruktuurin kulumisesta, saastumisesta, melusta, ruuhkista, terveysvaikutuksista ja onnettomuuksista aiheutuvat kustannukset – korvaamiseksi. Jäsenvaltioilla, jotka ottavat käyttöön yhteisön lainsäädännön mukaisen maantieinfrastruktuurin käytön hinnoittelujärjestelmän, jolla pyritään sisäistämään liikenteen ulkoiset kustannukset, pitäisi olla oikeus eriyttää polttoaineiden valmisteverokannat, kunhan eriytys ei ole syrjivä eikä ylitä sisäistettyjen lisäkustannusten määrää ja kunhan noudatetaan sovellettavaa yhteisön vähimmäisverokantaa. Tämä direktiiviehdotus ei kyseenalaista direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan perusteella myönnettyjä verovapautuksia tai veronalennuksia, joilla suositetaan paikallista julkista henkilöliikennettä.

8. PÄÄTELMÄT

Tämä direktiiviehdotus muodostaa toissijaisuusperiaatetta noudattaen tärkeän askeleen kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa, jolla pyritään parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa johdonmukaisesti yhteisen liikennepolitiikan ja ympäristönsuojelua koskevan politiikan kanssa. Muilla lähiaikoina annettavilla ehdotuksilla, erityisesti ehdotuksella puitedirektiiviksi infrastruktuurin käytön hinnoittelusta, täydennetään yhteisön toimenpiteiden valikoimaa, jolla liikenteen käyttäjille pyritään säilyttämään liikenteestä aiheutuvat todelliset kustannukset.

Tässä direktiiviehdotuksessa erotetaan toisistaan ammatillisiin tarkoituksiin käytetyn kaasuöljyn ja tavanomaisen kaasuöljyn verorakenne.

Siitä pitäisi seurata kaksi pääasiallista kehityssuuntaa:

- Ammattikäyttöön tarkoitettujen kaasuöljyn valmisteverojen yhdenmukaistaminen. Sisämarkkinoiden toiminta paranee. Kilpailun vääristyminen maantieliikenteen markkinoilla vähenee merkittävästi. Liikenteenharjoittajat hyötyvät välillisesti vakaammista jälleenmyyntihinnoista.
- Yksityiskäyttöön tarkoitettuihin polttoaineisiin sovellettavan vähimmäisverokannan korottaminen niin, että kaasuöljyyn ja bensiiniin sovellettavia verokantoja yhtenäistetään.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelu on sisällytettävä yhteisön politiikkoihin kestävästi kehityksen edistämiseksi.

(2) Valkoisessa kirjassa ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika”⁽¹⁾ korostetaan tarvetta sä-

lyttää liikenteestä aiheutuvat todelliset kustannukset liikenteen käyttäjille ja aloitetaan keskustelu tarpeesta määrittellä ammatillisiin tarkoituksiin käytettävä polttoaine erityisesti sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.

(3) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/81/ETY⁽²⁾ ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/82/ETY⁽³⁾ määritellään puitteet polttoaineiden ja erityisesti kaasuöljyn verotukselle. Yhteisön vähimmäisverokantoja ei ole saatettu ajan tasalle vuoden 1992 jälkeen.

(4) Polttoaineisiin sovellettavat valmisteverot ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa. Kaasuöljyä verotetaan yhteisössä keskimäärin vähemmän kuin bensiiniä.

⁽¹⁾ KOM(2001) 370 lopullinen, 12.9.2001.

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽³⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY.

- (5) Erilaiset 1990-luvun alusta lukien annetut säännökset ovat johtaneet maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen asteittaiseen vapautumiseen. Tämä vapautuminen on lisännyt kilpailua asianomaisilla aloilla.
- (6) Riski kilpailun vääristymisestä jäsenvaltioiden välillä erilaisten kaasuöljyn valmisteverokantojen vuoksi koskee pääasiassa kansainvälistä liikennettä.
- (7) Polttoaineiden osuus maantieliikennettä harjoittavien yritysten toimintamenoista on merkittävä. Raskaiden kuorma-autojen osalta polttoainekustannusten prosenttiosuus on noin kaksi kertaa suurempi kuin kevyempien ajoneuvojen osalta.
- (8) Hyötyajoneuvojen alalla on kolme markkinasegmenttiä. Kyseessä ovat kevyet ajoneuvot, joiden paino on alle 7 tonnia, keskipainoiset ajoneuvot, joiden paino on 7–16 tonnia ja raskaat ajoneuvot, jotka painavat yli 16 tonnia. Yli 16 tonnia painavilla ajoneuvoilla kuljetetaan useimmiten painavia tai tilaa vieviä kuormia pitkien matkojen päähän tai raskaita tavaroita lyhyempiä matkoja. Kansainvälisen liikenteen markkinoilla käytetään lähinnä yli 16 tonnia painavia ajoneuvoja. Alle 16 tonnia painavat ajoneuvot vastaavat lopputoimituksista esimerkiksi logistiikkajakelukeskuksesta vähittäismyyjille lyhyillä ja keskipitkillä matkoilla. Näiden kolmen markkinasegmentin tarjonnassa ja kysynnässä ei esiinny merkittävää korvaavuutta.
- (9) Linja-autoalalle on ominaista yhteisössä kolmet tuotemarkkinat, jotka ovat: kaupunkilinja-autot, reittilinja-autot tai kaupunkien välisessä liikenteessä käytettävät linja-autot ja matkailulinja-autot. Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetussa direktiivissä 70/156/ETY⁽¹⁾ luokitellaan erikseen henkilöiden kuljetukseen tarkoitettut moottoriajoneuvot.
- (10) Henkilöautokannan dieselöityminen on ollut vahva suuntaus henkilöautojen markkinoilla 1990-luvun alusta lukien.
- (11) Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön verovalvonnassa yhteisön lainsäädännön mukaisen maantieinfrastruktuurien käytön hinnoittelujärjestelmän, olisi sallittava eriyttää polttoaineiden valmisteverokannat. Näin käyttöön otettu valmisteverojen eriytys ei saisi olla syrjivä eikä saisi ylittää sisäistettyjen lisäkustannusten määrää, ja sovellettavaa yhteisön vähimmäisverokantaa olisi noudatettava.
- (12) Kestävän kehityksen periaatteet edellyttävät, että liikenteen kuluttajat joutuvat maksamaan paremmin todellisuutta vastaavat hinnat, jotka sisältävät negatiiviset ulkoisvaikutukset. Ympäristölle aiheutuvat vahingot on sisällytettävä niiden tavaroiden, palvelujen ja toimintojen hintoihin, joista ne aiheutuvat. Taloudellisia välineitä, olivatpa ne veroja, päästölupia tai tukia, pidetään yleensä sikäli tehokkaina, että ne hintoihin sisältyvän yllikkeen ansiosta onnistuvat saamaan aikaan tiettyjä käyttäytymismuotoja tai muuttamaan niitä ympäristöä säästävämmiksi.
- (13) Verotus muodostaa tehokkaan välineen hajakuormituslähteitä kuten ajoneuvojen CO₂-päästöjä vastaan.
- (14) Ympäristökustannukset on sisällytetty bensiinin hintoihin suuremmassa määrin kuin kaasuöljyn hintoihin, koska kaasuöljyn verot ovat alemmat kuin bensiinin. Olisi tasa-ainotettava bensiinin ja kaasuöljyn välistä eroa.
- (15) Ammatillisiin tarkoituksiin ja yksityistarkoituksiin käytettävien polttoaineiden verotusjärjestelmät on erotettava toisistaan. Tämä erottaminen voidaan toteuttaa tehokkaimmin yhteisön tasolla.
- (16) Ottaen huomioon kaasuöljyn valmisteverojen tämänhetkiset erot jäsenvaltioiden välillä, on ehdotettava ammatillisiin tarkoituksiin polttoaineena käytettävään kaasuöljyyn, jäljempänä ”ammattikäyttöön tarkoitettu kaasuöljy”, sovellettavien verokantojen lähentämisprosessia, joka johtaa yhdenmukaistamiseen keskipitkällä aikavälillä. Tätä varten olisi otettava käyttöön yhteisön perusverokanta, jonka ympärillä on ajan mittaan supistuva vaihteluväli.
- (17) Jäsenvaltioiden kaasuöljyn epätyypillistä verotusta olisi käsiteltävä erikseen.
- (18) Olisi säädettävä yhteisön perusverokannan indeksoinnista. Indeksoiminen säilyttää valmisverokantojen todellisen arvon ja jakaa yhdenmukaistamisen ponnistelut tasapuolisemmin.
- (19) Ammatikkäyttöön tarkoitettun kaasuöljyn valmisteverojen tason asteittainen lähentäminen vähentää kilpailun vääristymistä nykyisillä vapailta markkinoilla.
- (20) Ammatikkäytön määritelmällä taataan, että toimenpiteistä voivat hyötyä kaikenkokoiset yritykset. Toimenpiteet kattavat sekä omaan lukuun että toisen lukuun harjoitettavan liikenteen.
- (21) Muuhun kuin ammatikkäyttöön tarkoitettua kaasuöljyä olisi verotettava vähintään yhtä paljon kuin ammatikkäyttöön tarkoitettua kaasuöljyä.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/116/EY (EYVL L 18, 21.1.2002, s. 1).

- (22) Muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuoiljyä ja bensiiniä olisi aikaa myöten verotettava samalla tavalla kansallisella tasolla sen mukaan, miten nämä polttoaineet ja niitä käyttävät moottorit vaikuttavat ympäristöön. Muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuoiljyä ja lyijyttömän bensiinin yhteisön vähimmäisverokantojen olisi lähennyttävä, kunnes ne ovat samanlaiset.
- (23) Mahdollisuus soveltaa eriytettyjä verokantoja ei estä jäsenvaltioita tekemästä direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohtaan perustuvia hakemuksia, joiden tarkoituksena on myöntää ylimääräisiä verovapautuksia tai veronalennuksia tiettyjen poliittisten syiden vuoksi.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä käyttämään valmisteveroista saatavien tulojen mahdollista lisäystä kansallisten verotusjärjestelmiensä uudelleenjärjestelyyn, erityisesti niiltä osin kuin on kyse autoilun verotuksesta laajasti ottaen siten, että toimenpiteiden kokonaisvaikutus talousarvioon pysyisi neutraalina.
- (25) Tämän vuoksi olisi muutettava direktiiviä 92/81/ETY ja direktiiviä 92/82/ETY,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiiviin 92/81/ETY osa IIa seuraavasti:

"IIa. Ammattikäyttöön tarkoitettu kaasuoiljy

8b artikla

Jäsenvaltioiden on sovellettava 8c artiklassa määriteltävään, ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuoiljyyn erityistä verokantaa, edellyttäen että valmisteverokanta on 8d ja 8e artiklassa määriteltyjen edellytysten mukainen.

8c artikla

'Ammattikäyttöön tarkoitettulla kaasuoiljyllä' tarkoitetaan seuraaviin ammatillisiin tarkoituksiin polttoaineena käytettävää kaasuoiljyä:

- tavaroiden kuljetus joko omaan lukuun tai toisen lukuun yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on 16 tonnia tai enemmän;
- säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus M2- tai M3-luokkaan kuuluvalla ajoneuvolla, sellaisina kuin se määritellään direktiivissä 70/156/ETY.

8d artikla

Ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuoiljyyn sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003 valmisteveron yhteisön peruskantaa ja sen ympärillä olevaa vaihteluväliä.

Tämä vaihteluväli määritellään niin, että sillä on alin ja ylin raja-arvo.

Vaihteluväli pienenee ajan mittaan.

8e artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa verovalvonnassa 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä ajanjaksona eriytettyjä valmisteveroja tiettyjen ajoneuvojen käyttämiin polttoaineisiin, jos käyttöön otetaan maantieninfrastruktuurien käytön hinnoittelujärjestelmä, jolla pyritään perimään takaisin liikenteestä aiheutuvia kustannuksia kuten infrastruktuurista, ruuhkautumisesta ja ympäristöstä. Näin käyttöön otetun valmisteverojen eriytyksen määrä ei saa ylittää sisäistettyjen lisäkustannusten määrää, ja sovellettavaa yhteisön vähimmäisverokantaa on noudatettava.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja ajoneuvoja ovat alle 16 tonnia painavat N2- ja N3-luokkaan kuuluvat ajoneuvot, sellaisina kuin ne määritellään direktiivissä 70/156/ETY."

2 artikla

Muutetaan direktiivi 92/82/ETY seuraavasti:

- Lisätään 4a artikla seuraavasti:

"4a artikla

Lyijyttömän bensiinin valmisteveron vähimmäiskannaksi vahvistetaan 360 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2003.

Lyijyttömän bensiinin valmisteveron vähimmäiskanta on yhdenmukaistettava direktiivin 92/81/ETY 8c artiklassa määritelyyn kaasuoiljyyn, jäljempänä 'ammattikäyttöön tarkoitettu kaasuoiljy', sovellettavan valmisteveron vähimmäiskannan kanssa niin pian kuin viimeksi mainittu verokanta ylittää 360 euroa."

2. Poistetaan 5 artiklan 1 kohta.

3. Lisätään 5a artikla seuraavasti:

"5a artikla

1. Direktiivin 92/81/ETY 8d artiklassa säädetyn ammattikäyttöön tarkoitettua kaasuoiljyn perusverokannaksi vahvistetaan 350 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2003. Kyseisenä päivämääränä perusverokannan vaihteluväli on plus/miinus 100 euroa.

Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista kunkin jäsenvaltion ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuoiljyyn soveltama valmisteverokanta on vahvistettava yhteisön perusverokannan vaihteluvälin rajoissa.

Ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuoiljyyn sovellettavan valmisteveron vähimmäiskannan on vastattava kunakin vuonna kyseisen vuoden perusverokantaa vähennettynä suurimmalla sallitulla vaihteluvälin erolla.

2. Alkaen 1 päivästä maaliskuuta 2004 kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta vaihteluvälin raja-arvoja lähennetään liitteessä olevan taulukon mukaisesti.

3. Alkaen 1 päivästä maaliskuuta 2004 kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta yhteisön perusverokanta indeksoidaan eurooppalaisen kuluttajahintaindeksin avulla lasketun edellisen vuoden inflaation mukaan, sellaisena kuin mainittu indeksi määritellään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2494/95 (*).

Tämä indeksointi rajoittuu 2,5 prosenttiin, jos edellisen vuoden eurooppalainen kuluttajahintaindeksi tai kuluvan vuoden inflaatioennuste ylittää 2,5 prosenttia.

Alkaen 1 päivästä helmikuuta 2004 kunkin vuoden 1 päivänä helmikuuta komissio julkaisee yhteisön perusverokannan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

4. Jäsenvaltiot, jotka vuoden 2002 aikana soveltavat polttoaineena käytettävään kaasuöljyn keskimääräistä valmisteverokantaa, joka on yli 1,5 kertaa korkeampi kuin 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva perusverokanta, voivat vahvistaa ammattikäyttöön tarkoitetulle kaasuöljylle valmisteverokannan, joka ei ole 3 kohdassa määritellyssä vaihteluvälissä, yhteisön vähimmäisverokantaa on noudatettava.

Tämä mahdollisuus rajataan seitsemän vuoden ajanjaksoon 1 päivästä tammikuuta 2003.

Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät kyseistä mahdollisuutta, on laadittava lähentämissuunnitelma, jonka tavoitteena on ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn valmisteverokannan sovittaminen muissa jäsenvaltioissa sovellettavaan vaihteluväliin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009.

5. Muun kaasuöljyn kuin direktiivin 92/81/ETY 8c artiklassa määritellyn, ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn, jäljempänä 'muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitettu kaasuöljy', valmisteveron vähimmäiskannaksi vahvistetaan 302 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2003.

Muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn valmisteveron vähimmäiskannaksi vahvistetaan 360 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2006.

Muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn sovellettava valmisteveron vähimmäiskanta yhdenmukaistetaan ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn sovellettavan valmisteveron vähimmäiskannan kanssa niin pian kuin viimeksi mainittu verokanta ylittää 360 euroa.

6. Jokaisen jäsenvaltion muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn soveltama valmisteverokanta ei saa olla alhaisempi kuin niiden ammattikäyttöön tarkoitettuun kaasuöljyn soveltama valmisteverokanta.

7. Jäsenvaltioiden on pyrittävä yhdenmukaistamaan muuhun kuin ammattikäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn ja lyijytömän bensiinin verotus, ottaen huomioon näiden polttoaineiden ja niitä käyttävien moottorien ympäristövaikutukset.

(*) EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1."

4. Lisätään liitteeksi tämän direktiivin liite.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

"LIITE

(5a artiklan 2 kohta)

Vuosi	Enimmäispoikkeama perusverokannasta (euroa)
1 päivä tammikuuta 2003	100
1 päivä maaliskuuta 2004	86
1 päivä maaliskuuta 2005	72
1 päivä maaliskuuta 2006	58
1 päivä maaliskuuta 2007	44
1 päivä maaliskuuta 2008	30
1 päivä maaliskuuta 2009	15
1 päivästä maaliskuuta 2010	0"

Ehdotus neuvoston päätökseksi eEurope-toimintasuunnitelman seurantaan, hyvien toimintatapojen levittämistä sekä verkko- ja tietoturvan parantamista koskevan monivuotisen Modinis-ohjelman (2003–2005) hyväksymisestä

(2002/C 291 E/15)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 425 lopull. — 2002/0187(CNS)

(Komission esittämä 26 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

1. Viisivuotinen Promise-ohjelma ⁽¹⁾ käynnistettiin 25 miljoonan euron budjetilla vuonna 1998 edistämään tietoyhteiskuntakehitystä Euroopassa. Promise-toimien painoarvo kasvoi huomattavasti 23.–24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Lissabonin Eurooppa-neuvoston jälkeen. Kyseisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa asetettiin Euroopalle kunnianhimoinen tavoite tulla maailman kilpailukykyisimmäksi ja dynaamisimmaksi tietotaloudeksi vuosikymmenen kuluessa. Neuvosto totesi, että Euroopan on nopeasti hyödynnettävä uuden talouden ja erityisesti Internetin suomat mahdollisuudet. Feirassa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa 19.–20. kesäkuuta 2000 annettiin tuki eEurope 2002 -toimintasuunnitelmalle, jossa määritellään yhteisöjen toimielimille, jäsenvaltioille ja yksityiselle sektorille osoitettuja yksittäisiä toimenpiteitä, tavoitteita ja ehdotuksia.

2. Alkujaan Promise-toimet olivat varsin yleisluonteisia ja ne oli ryhmitelty seuraavien tavoitteiden ympärille: 1) tiedotustoimet, joissa keskityttiin tietopalveluihin, kuten tiedotteisiin, verkkosivustoihin, tutkimuksiin ja selvityksiin, erityisesti Eurobarometri-tutkimuksiin sekä mielipidevaikuttajille ja erityisryhmille (pk-yritykset) suunnattuihin toimiin, 2) sosioekonomisten hyötyjen optimointi toteuttamalla pääasiassa pilottihankkeita, tutkimuksia ja selvityksiä jäsenvaltioissa meneillään olevasta toiminnasta, sekä 3) Euroopan aseman vahvistaminen kansainvälisissä yhteyksissä panostamalla verkottumisen ja mielipiteiden vaihdon helpottamiseen seminaarein ja konferenssein.

Väliarvioinnissa Promise-ohjelman todettiin toimineen tehokkaasti varsinkin www-hankkeiden ja tiedonkeruun osalta. Arvioinnissa korostettiin myös, että pk-yrityksille suunnatut, hyviä toimintatapoja kehittävät aloitteet olivat osoittautuneet hyödyllisiksi. Lisäksi Promise-ohjelmaa suunnattiin vuoden 2001 alussa Lissabonin ja Feiran Eurooppa-neuvostojen päätelmien mukaisesti tukemaan paremmin eEurope-toimintasuunnitelmaa ja erityisesti vertailuanalyysijä. Toimet ovat tuottaneet hyviä tuloksia.

3. eEurope 2002 -toimintasuunnitelmassa asetettiin 11 osa-alueella 64 tavoitetta, joihin oli päästävä vuoden 2002 loppuun mennessä. Yleistavoitteita oli kolme:

— halvempi, nopeampi ja turvallisempi Internet,

— investoinnit ihmisiin ja taitoihin,

— Internetin käytön lisääminen.

Toimintasuunnitelman ja sen jatko-ohjelman eEurope 2005:n menetelmät voidaan jakaa karkeasti kolmeen luokkaan: i) kansallisten ja eurooppalaisten lainsäädäntötoimien ja hankkeiden nopeuttaminen (esim. tilaajayhteyksien tarjonnan eriyttäminen ja sähköisen viestinnän uuden sääntelyjärjestelmän hyväksyminen), ii) olemassa olevien tukiohjelmien, kuten yhteisön aluepoliittisten tukijärjestelmien uudelleensuuntaaminen (tietoyhteiskunnan teknologiaa koskevassa kuudennen puiteohjelman IST-ohjelmassa rahoitetaan entiseen tapaan alan tutkimus- ja demonstroitihankkeita) ja iii) vertailuanalyysit.

⁽¹⁾ Tietoyhteiskunnan luomista Euroopassa edistävästä monivuotisesta yhteisön ohjelmasta 30 päivänä maaliskuuta 1998 tehty neuvoston päätös 98/253/EY (EYVL L 107, 7.4.1998).

4. Vertailuanalyysillä mitataan kunkin jäsenvaltion edistymistä pyrittäessä tavoitteisiin ja vertaillaan jäsenvaltioita suhteessa maailman parhaiten edenneihin maihin. Sisämarkkinaneuvostossa 30. marraskuuta 2000 sovittiin 23:sta vertailuindikaattorista. Näistä kaksi (Internetin levinneisyysaste, viranomaisten verkkopalvelujen osuus) kuuluu myös Lissabonin Eurooppa-neuvostossa määritellyn avoimen koordinaointimenetelmän rakenteellisiin indikaattoreihin. Rakenteellisia indikaattoreita seurataan 10 vuoden ajan.

eEuropan verkkosivuilla ⁽¹⁾ on nyt viimeisintä tietoa lukuisista säännöllisesti seurattavista indikaattoreista kaikista ohjelmaan osallistuvista maista. Komissio antoi helmikuussa 2002 vertailuista kattavan raportin. Vertailutiedot tukevat kansallisia hankkeita antamalla jäsenvaltioille mahdollisuuden analysoida edistymistä ja verrata etenemistään kohti eEurope-tavoitteita. Näin jäsenvaltiot voivat paremmin hyödyntää teknologian kehityksen ja erityisesti tietoyhteiskunnan taloudellista ja teollista potentiaalia. Lisäksi menetelmä nostaa tietoisuuteen esimerkkejä toimivista poliittisista ratkaisuista.

5. Internetin käytön lisääntyessä nopeasti Euroopassa vuoden 2001 kuluessa kävi selväksi, että verkko- ja tietoturva on keskeinen tekijä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kehityksessä. Maksu- ja asiointitapahtumien sekä tiedon turvaamisesta on tullut keskeinen tekijä kaikkien sähköisten palvelujen tarjonnassa. Lisäksi tietoliikenneverkkojen luotettava toiminta on olennaisen tärkeää myös muille infrastruktuureille.

Kaikkialla maailmassa hallitukset ovat yhä tietoisempia siitä, että laajakaistayhteydet ovat keskeisessä asemassa maan taloudellisen kehityksen kannalta. Laajakaistayhteydet nopeuttavat huomattavasti Internetin käyttöä ja parantavat käytön laatua mahdollistaen monenlaiset multim mediasovellukset. Samoin ne tehostavat verkkojen toimintaa. Barcelonan Eurooppa-neuvosto totesi, että se "pitää ensisijaisen tärkeänä laajakaistaverkkojen laajaa levinneisyyttä ja käyttöä koko yhteisössä vuoteen 2005 mennessä".

6. eEurope 2002 -toimintasuunnitelma ja Promise-ohjelma päättyvät vuoden 2002 lopussa. Lissabonin Eurooppa-neuvoston asettama tavoite ulottuu kuitenkin vuoteen 2010. Näin ollen Eurooppa-neuvoston voidaan olettaa tukevan kehittymistä tietoyhteiskunnaksi vuoden 2002 jälkeinkin. Barcelonan Eurooppa-neuvoston pyynnöstä komissio julkisti 28. toukokuuta 2002 uuden eEurope 2005 -toimintasuunnitelman. Sen pyrkimyksenä on edistää tietoturvattuja palveluja, sovelluksia ja sisältöjä, joiden perustana ovat laajalti saatavilla olevat laajakaistayhteydet. Keskeinen edellytys näiden tavoitteiden saavuttamiselle on luoda suotuisat olosuhteet yksityisen sektorin investoinneille ja helpottaa teollisuuden sopeutumista tietotalouteen.

7. Tätä taustaa vasten uudelle ohjelmalle hahmottuvat seuraavat suuntaviivat ja tavoitteet:

- a) Monilla eEurope 2005:n poliittisilla muutoksilla on vaikutuksia vasta pitkällä aikavälillä. Komission olisi näin ollen jatkettava niiden vaikuttavuuden seurantaan uusiin painotuksiin sovitun uuden indikaattorijoukon pohjalta (nykyaikaiset julkiset verkkopalvelut sekä sähköinen hallinto, oppiminen, terveydenhuolto ja liiketoimintaympäristö) sekä löydettävä ja levitettävä hyviä toimintatapoja. Tähän olisi sisällytettävä myös EU:n jäseniksi ehdolla olevat maat. Keskipitkällä aikavälillä vertailut ja hyviin toimintatapoihin liittyvät toimet voitaisiin muuntaa poliittiseksi yhteistyömekanismissa, jonka avulla jokainen maa Euroopan unionissa voisi hyötyä tietoyhteiskunnasta. Lisäksi toimilla pyritään lisäämään synergiaetuja ja yhteistyötä jäsenvaltioiden, EFTA-maiden ja ehdokasmaiden välillä sekä edistämään hyviä toimintamalleja koskevan asiantuntemuksen vaihtoa Euroopan tasolla.

Tässä yhteydessä ja seminaarien ja selvitysten lisäksi tietoyhteiskuntafoorumi (Information Society Forum) voisi toimia asiantuntijaverkostona ja antaa suosituksia tietoyhteiskuntakehityksen haasteisiin liittyvissä kysymyksissä.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/information_society/europe/benchmarking/index_en.htm

b) Sekä palvelujen tarjoajat että käyttäjät ovat todenneet maksu- ja asiointitapahtumien turvaamisen ja tietoturvan olevan yhä keskeisempi tekijä sähköisten palvelujen tarjonnassa, myös sähköisessä kaupankäynnissä ja julkisissa verkkopalveluissa. Komissiokin on todennut yleisesti turvallisuuden ja erityisesti verkko- ja tietoturvan merkityksen ja yksilöinyt sen yhdeksi tärkeimmistä painopisteistään vuonna 2003. Komission tiedonannoissa verkko- ja tietoturvasta ⁽¹⁾ sekä tietoverkkorikollisuudesta ⁽²⁾ kuvataan pääpiirteissään periaatteelliset suuntaviivat niillä aloilla, joilla tarvitaan erityistointia. Tiedonantojen ensimmäisiä vaikutuksia oli se, että neuvosto antoi joulukuussa 2001 päätöslauselman verkko- ja tietoturvasta ja komissio antoi 19. huhtikuuta ehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi tietojärjestelmähyökkäyksien torjunnasta ⁽³⁾. Yksi keskeinen tekijä tulee olemaan tietoverkkoturvallisuuden työryhmän perustaminen, mikä parantaa jäsenvaltioiden valmiuksia vastata merkittäviin verkko- ja tietoturvaongelmiin. Jäsenvaltiot antoivat tukensa komission esitykselle tehdä asiaa koskeva ehdotus. Verkko- ja tietoturvaan liittyvissä toimissa keskitytään:

— tukemaan tiedotusta jäsenvaltioissa verkko- ja tietoturvan parantamiseksi

— keräämään tietoa ja analysoimaan turvallisuusriskejä.

Toimet voisivat suoraan liittyä tietoverkkoturvallisuuden työryhmän toimintaan. Tulevien tietoturva-toimien tukemiseksi voitaisiin luoda toimintaa ohjaava johtoryhmä käyttäen perustana komission ehdotusta neuvoston päätökseksi menettelytavoista verkko- ja tietoturvakysymyksissä, jossa otettaisiin asianmukaisella tavalla huomioon se, että nämä kysymykset liittyvät yhteisön politiikan moniin eri osa-alueisiin.

c) Laajakaistaviestinnän laaja saatavuus tukisi merkittävästi taloutta, ja useat EU:n jäsenvaltiot ovatkin alkaneet nopeuttaa sen kehittämistä alueellaan. Komissio tukee laajakaistaviestinnän käyttöönottoa erityisesti heikommassa asemassa olevilla alueilla ja edistää paikallis- ja aluetasolta saatujen kokemusten vaihtoa Euroopan unionissa.

Ehdotus

Ehdotetaan rahoitustukiohjelman hyväksymistä kansallisten toimien tueksi muunnettaessa Eurooppaa osaamiselle rakentuvaksi taloudeksi. Ohjelma tukee voimakkaasti Lissabonin strategiaa ja sillä on seuraavat tavoitteet:

- i) eri jäsenvaltioissa tapahtuvan edistyksen seuranta ja vertaaminen maailmassa tapahtuvaan edistykseen sekä tarvittavien toimien toteuttaminen käyttämällä virallisia tilastoja milloin mahdollista;
- ii) jäsenvaltioiden eEuropen puitteissa kansallisesti ja alueellisesti toteuttamien pyrkimysten tukeminen analysoimalla eEuropeen liittyviä hyviä toimintatapoja ja kehittämällä mekanismeja kokemustenvaihtoa varten käyttämällä virallisia tilastoja milloin mahdollista; tällä sektorilla tilastot ovat kehittyneet huomattavasti viime vuosien aikana;
- iii) talouteen ja yhteiskuntaan kohdistuvien tietoyhteiskunnan vaikutusten analysointi asianmukaisia poliittisia toimia varten erityisesti yhteenkuuluvuuden ja teollisuuden kilpailukyvyyn kannalta;
- iv) verkko- ja tietoturvan parantamiseen pyrkivien kansallisten ja Euroopan laajuisten toimien tehostaminen sekä laajakaistapalvelujen leviämisen edistäminen.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ohjelmassa rahoitetaan seuraavan tyyppisiä toimia:

— tiedon keruu tarkistetuista vertailuindikaattoreista ja näiden tietojen analysointi,

— tutkimukset hyvien toimintatapojen määrittelemiseksi Euroopassa,

⁽¹⁾ KOM(2001) 298 lopullinen, 6 päivänä kesäkuuta 2001.

⁽²⁾ Turvallisempi tietoyhteiskunta tietoverkkojen paremman tietoturvan ja tietokonerikollisuuden torjunnan avulla, KOM(2000) 890, 22.1.2001.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/index_en

- seminaarit ja selvitykset teollisuuden sopeuttamisesta rakennemuutokseen, joka aiheutuu digitaalitekniikoista ja yhteiskunnallisesta murroksesta,
- eri aloja edustavista, verkkovuorovaikutusta hyödyntävistä asiantuntijoista koostuvan, komission tietoyhteiskunnan kehityksen haasteista kuuleman tietoyhteiskuntafoorumien tukeminen,
- kohdennettujen konferenssien, seminaarien tai työpajojen tukeminen yhteistyön sekä kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihdon edistämiseksi asiaan liittyvien tahojen ja jäsenvaltioiden kesken,
- verkko- ja tietoturvan alaa (esim. tietoturvamekanismit ja niiden yhteentoimivuus, verkkojen luotettavuus ja suoja, kehittyneet salaustekniikat, yksityisyyden suoja ja tietoturva langattomassa viestinnässä) koskevien yksittäisten selvitysten, tutkimusten ja asiantuntemuksen kokoamistoimien rahoittaminen erityisesti olemassa oleviin ja uusiin uhkiin liittyen sekä tietoverkkotyöryhmän toiminnan valmistele- miseksi.

Ohjelman kesto on 3 vuotta (2003–2005) ja sen budjetti on 25 miljoonaa euroa. Joka vuosi julkistetaan erityinen työohjelma, jossa kuvataan kyseisen vuoden painopisteet. Ohjelman viimeisenä toimintavuonna siitä suoritetaan arviointi, jossa selvitetään ohjelman kustannustehokkuus ja se, onko ohjelmasta hyötyä jatkossakin.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 157 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lissabonissa 23.–24. maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto ⁽¹⁾ asetti tavoitteeksi, että unionista on tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin osaa- miselle rakentuva talous, ja totesi, että edistymisen seuran- nassa on tarpeen ottaa käyttöön avoin koordinoitimen- telmä.
- (2) Feirassa 19.–20. kesäkuuta 2000 kokoontunut Eurooppa- neuvosto ⁽²⁾ antoi tukensa eEurope 2002 -toimintasuunni- telmalle ja korosti erityisesti tarvetta valmistautua osaa- miselle rakentuvan talouden pidemmän aikavälin näky- miin edistämällä uuden teknologian saatavuutta kaikkien kansalaisten kannalta, ja sisämarkkinaneuvosto määritteli 30. marraskuuta 2000 eEurope 2002 -toimintasuunni- telman edistymisen mittaamista varten 23 indikaattoria ⁽³⁾.

(3) Komissio antoi neuvostolle, Euroopan parlamentille, ta- lous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 28. toukokuuta 2002 tiedonannon eEurope 2005: Tieto- yhteiskunta kaikille ⁽⁴⁾.

(4) Komissio antoi neuvostolle, Euroopan parlamentille, ta- lous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 22. tammikuuta 2001 tiedonannon Turvallisempaan tieto- yhteiskuntaan tietojärjestelmien turvallisuutta paranta- malla ja tietokonerikollisuutta ehkäisemällä.

(5) Tukholmassa 23.–24. maaliskuuta 2001 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ⁽⁵⁾ pyydetään neuvostoa ja komissiota laatimaan sähköisten verkkojen turvalli- suutta koskeva kattava strategia, johon sisältyy myös käy- tännön täytäntöönpanotoimia. Komission ensimmäinen vastaus tähän pyyntöön oli 6. kesäkuuta 2001 annettu tiedonanto Verkko- ja tietoturva: Ehdotus eurooppalaiseksi lähestymistavaksi.

(6) Aiheesta eEurope-toimintasuunnitelma: tieto- ja verkko- turvallisuus 30. toukokuuta 2001 annetussa neuvoston päätöslauselmassa sekä yhteisestä lähestymistavasta ja eri- tyisistä toimista verkko- ja tietoturvallisuuden alalla 6. joulukuuta 2001 annetussa neuvoston päätöslausel- massa kehoitettiin jäsenvaltioita käynnistämään erityis- hankkeita sähköisen viestinnän verkkojen ja tietojärjestel- mien turvallisuuden parantamiseksi. Lisäksi siinä pidettiin tervetulleena komission aikeita luoda muun muassa stra- tegia Internetin infrastruktuurin vakaamman ja turvalli- semman toiminnan varmistamiseksi ja antaa ehdotus tie- toverkkorikollisuuden työryhmän perustamiseksi.

⁽¹⁾ Puheenjohtajan päätelmät: <http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>

⁽²⁾ Puheenjohtajan päätelmät: <http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>

⁽³⁾ http://europa.eu.int/information_society/eeurope/benchmarking/indicator_list.pdf

⁽⁴⁾ KOM(2002) 263 lopullinen, 28 päivänä toukokuuta 2002.

⁽⁵⁾ <http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>

- (7) Tietoyhteiskuntaan siirtyminen voi uusien taloudellisten, poliittisten ja yhteiskunnallisten suhteiden syntymisen myötä auttaa Euroopan unionia selviytymään uuden vuosisadan haasteista ja edistää kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä.

Tietoyhteiskunta muuttaa asteittain taloudellisen ja yhteiskunnallisen toiminnan luonnetta ja sillä on merkittäviä alojen rajat ylittäviä vaikutuksia toiminta-aloilla, jotka tähän mennessä ovat olleet itsenäisiä. Tietoyhteiskunnan toteutumisen edellyttämässä toimenpiteissä olisi otettava huomioon Euroopan yhteisön taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus sekä kaksijakoiseen yhteiskuntaan liittyvät vaarat samoin kuin sisämarkkinoiden tehokas toiminta.

- (8) Seuranta ja kokemustenvaihtoa varten on luotava puitteet, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vertailla ja analysoida onnistumistaan ja edistymistään eEurope-toimintasuunnitelman toteuttamisessa. Tällaisten puitteiden avulla jäsenvaltiot voivat paremmin hyödyntää varsinkin tietoyhteiskunnan alalla tapahtuvan teknologian kehityksen taloudellista ja teollista potentiaalia.

- (9) Vertailujen avulla jäsenvaltiot voivat arvioida, tuottavatko niiden eEurope-toimintasuunnitelman puitteissa toteuttamat kansalliset toimet vastaavanlaisia tuloksia kuin muissa jäsenvaltioissa ja hyödyntävätkö ne täysin teknologian suomia mahdollisuuksia.

- (10) Jäsenvaltioiden toimia eEurope-toimintasuunnitelman puitteissa voidaan edelleen tukea levittämällä hyviä toimintatapoja. Euroopan tasolla saatava lisäarvo vertailuista koostuu erilaisten ratkaisujen vertailevasta arvioinnista, jossa käytetään yhteisiä seuranta- ja analyysimenetelmiä.

- (11) Laajakaistaviestinnän yleistymisen odotetaan vaikuttavan huomattavasti taloudelliseen toimeliaisuuteen. Jäsenvaltiot ovat nopeuttaneet laajakaistatekniikan käyttöönottoa esimerkiksi rahoittamalla kaupunkien hankkeita paikallisen infrastruktuurin kehittämiseksi, edistämällä laajakaistapalvelujen käyttöönottoon liittyviä julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöhankkeita sekä luomalla kysyntää. Jotta tästä saadut kokemukset eivät jäisi pimettiin ja hajanaisiksi kokeiluiksi, komission olisi kannustettava ja tuettava paikallis- ja aluetasolla saatujen kokemusten vaihtoa hyvien toimintatapojen levittämiseksi.

- (12) Verkko- ja tietoturva on tullut turvallisen liiketoimintaympäristön jatkokehityksen edellytys. Verkko- ja tietoturvakysymysten monimutkaisuuden vuoksi paikallisten, kansallisten ja tarvittaessa yleiseurooppalaisten viranomaisten olisi alan politiikkaan liittyvien toimenpiteiden kehittämi-

sessä otettava huomioon erilaisia poliittisia, taloudellisia, järjestelyihin liittyviä ja teknisiä näkökohtia ja tiedostettava tietoverkkojen hajautettu ja globaali luonne.

- (13) Jotta tietoturvapoliittikkaan liittyvät toimenpiteet olisivat tehokkaampia, niiden olisi oltava osa eurooppalaista lähestymistapaa, niissä olisi otettava huomioon sisämarkkinoiden tehokas toiminta, niiden olisi perustuttava yhteisön jäsenvaltioiden ja ulkopuolisten valtioiden välisen yhteistyön lisäämiseen ja niillä olisi tuettava innovaatioita ja eurooppalaisten yritysten maailmanlaajuisia kilpailukykyä. Jäsenvaltioiden tiedotustoimia verkko- ja tietoturvan parantamiseksi olisi tuettava varsinkin järjestämällä Euroopan tason tiedon keruuta ja analysointia sekä tiedottamista olemassa oleviin ja uusiin turvallisuusuhkiin ennakoivasti vastaavista hyvistä ratkaisuista.

- (14) Koska tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen.

- (15) Tämän ohjelman edistymistä olisi jatkuvasti seurattava,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään eEurope 2005 -toimintasuunnitelman seuranta, hyvien toimintatapojen levittämistä sekä verkko- ja tietoturvan parantamista koskeva monivuotinen ohjelma (2003–2005), jäljempänä ”ohjelma”.

Ohjelman tavoitteet ovat:

- a) eri jäsenvaltioissa tapahtuvan edistyksen seuranta ja vertaaminen maailmassa tapahtuvaan edistykseen sekä tarvittavien poliittisten johtopäätösten tekeminen käyttämällä virallisia tilastoja milloin mahdollista;
- b) jäsenvaltioiden eEuropan puitteissa kansallisesti ja alueellisesti toteuttamien pyrkimysten tukeminen analysoimalla eEuropeen liittyviä hyviä toimintatapoja ja kehittämällä mekanismeja kokemustenvaihtoa varten;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

c) talouteen ja yhteiskuntaan kohdistuvien tietoyhteiskunnan vaikutusten analysointi asianmukaisia poliittisia toimia varten erityisesti yhteenkuuluvuuden ja teollisuuden kilpailukyvyyn kannalta;

d) verkko- ja tietoturvan parantamiseen pyrkivien kansallisten ja Euroopan laajuisten toimien tehostaminen sekä laajakais-tapalvelujen leviämisen edistäminen.

Ohjelman toimet ovat alojen rajat ylittäviä ja ne täydentävät muilla aloilla toteutettavia yhteisön toimia. Toimet eivät saa olla päällekkäisiä kyseisillä aloilla muissa yhteisön ohjelmissa toteutettavien toimien kanssa.

Ohjelmalla luodaan myös yhteinen kehys kansallisten, alueellisten ja paikallisten tasojen Euroopan laajuiselle kanssakäymiselle.

2 artikla

Tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetaan seuraavanlaisia toimia:

- a) tietojen keruu ja analysointi uusien vertailuindikaattorien, tarvittaessa myös alueellisten indikaattorien perusteella. Eri-tymisesti olisi keskityttävä tietoihin, jotka liittyvät eEurope 2005 -toimintasuunnitelman päätavoitteisiin,
- b) tutkimukset, joilla yksilöidään hyvät toimintatavat kansalli-sella ja alueellisella tasolla, erityisesti eEurope 2005 -toimin-tasuunnitelman menestyksestä täytäntöönpanoa edistävät tutkimukset,
- c) kohdennettujen konferenssien, seminaarien tai työryhmäta-paamisten tukeminen yhteistyön edistämiseksi sekä koke-musten vaihtamiseksi ja parhaiden toimintatapojen levittä-miseksi 1 artiklassa tarkoitettussa keskinäisesti täydentävää kanssakäymistä edistävässä yhteisessä kehyksessä,
- d) eri aloja edustavista, verkkovuorovaikutusta hyödyntävistä asiantuntijoista koostuvan, komission tietoyhteiskunnan ke-hityksen haasteista kuuleman tietoyhteiskuntafoorumin tu-keminen,
- e) verkko- ja tietoturvallisuuden alaa (esim. tietoturvamekanis-mit ja niiden yhteentoimivuus, verkkojen luotettavuus ja suoja, kehittyneet salaustekniikat, yksityisyyden suoja ja tietoturva langattomassa viestinnässä) koskevien yksittäisten selvitysten, tutkimusten ja seminaarien rahoittaminen erityi-sesti olemassa olevien ja uusien uhkien alalla sekä tietoverk-koturvallisuustyöryhmän toiminnan valmistelemiseksi,
- f) kansallisten ja eurooppalaisten verkko- ja tietoturvan par-antamiseen tähtäävien toimien tukeminen sekä laajakaistavi-estinnän yleistymisen edistäminen seminaarien, tapaamisten ja kokemustenvaihdon avulla.

3 artikla

Komissio käyttää 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden ja 2 ar-tiklassa säädettyjen toimien toteuttamisessa tarkoituksenmukai-sia ja tarvittavia keinoja, jollaisia ovat erityisesti:

- a) sellaisten sopimusten tekeminen, jotka liittyvät selvitysten, kartoitustutkimusten ja eri aloja koskevien yksityiskohtaisten tutkimusten tekemiseen sekä rajoitetun kokoisten demon-straatioiden, myös seminaarien ja konferenssien järjestämi-seen, käyttämällä virallisia tilastoja milloin mahdollista,
- b) tietojen kerääminen, julkaiseminen ja levittäminen sekä verkkopalvelujen kehittäminen,
- c) tuen myöntäminen asiantuntijakokousten, konferenssien ja seminaarien järjestämiseen,
- d) verkko- ja tietoturvan alaa koskevaan tieto- ja varoitusjärjes-telmään liittyvät valmistelutyöt (tietojen keruu, suhteet kan-sallisiin ja kansainvälisiin valmiusyksiköihin).

4 artikla

Ohjelma alkaa 1 päivänä tammikuuta 2003 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2005.

Rahoitusohje ohjelman täytäntöönpanemiseksi on 25 miljoo-naa euroa.

Budjettivallan käyttäjä myöntää määrärahat vuotuisessa talou-sarviomenettelyssä varainhoitoa koskevien säännösten mukai-sesti.

5 artikla

Komissio vastaa ohjelman täytäntöönpanosta ja sen yhteenso-vittamisesta muiden yhteisön ohjelmien kanssa. Komissio laatii vuosittain työohjelman tämän päätöksen perusteella.

Laatiessaan työohjelmaa, rahoituksen kokonaisjakaumaa ja oh-jelman arviointitoimia komissio noudattaa tämän päätöksen 6 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä.

6 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoite-tuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

7 artikla

1. Sen varmistamiseksi, että mahdollisesti annettavaa yhteisön tukea käytetään tehokkaasti, komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisesti toteutettaviin toimiin sovelletaan tehokasta ennakoarviointia, seurantaa ja jälkiarviointia.

2. Toimien täytäntöönpanon aikana ja sen jälkeen komissio tarkastelee niiden toteuttamistapaa arvioidakseen, onko alkuperäiset tavoitteet saavutettu.

3. Komissio tiedottaa komitealle säännöllisesti ohjelman kokonaistäytäntöönpanon edistymisestä.

4. Ohjelman päättyessä komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle arviointikertomuksen 2 artiklassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanosta saaduista tuloksista.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitettävän, teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan allekirjoittamisesta yhteisön puolesta

(2002/C 291 E/16)

KOM(2002) 432 lopull. — 2002/0194(ACC)

(Komission esittämä 29 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Noudattaen neuvoston 21. syyskuuta 1992 antamia neuvotteluohjeita ja neuvoston kesäkuussa 1997 tekemää erityispäätöstä, joka koski Keski- ja Itä-Euroopan maiden kanssa tehtävien eurooppalaisten vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevien sopimusten neuvottelemista varten annettuja komission neuvotteluohjeita, komissio on neuvotellut ja parafoinut Slovenian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjan (Eurooppa-sopimuksen pöytäkirja teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja hyväksymisestä, jäljempänä ”pöytäkirja”).

Pöytäkirjan teksti on tämän tiedonannon liitteenä. Seuraavassa pöytäkirjaa arvioidaan neuvoston hyväksymien neuvotteluohjeiden valossa ja ehdotetaan, että neuvosto antaa luvan allekirjoittaa Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjan ja hyväksyy sen tekemisen yhteisön puolesta. Arviointi ja ehdotukset ovat samankaltaiset kuin vastaavat neuvoston Unkarin ja Tšekin kanssa tekemiä pöytäkirjoja koskevat asiakirjat.

I.1 SOPIMUKSEN ARVIOINTI

Koska kyseinen sopimus on voimassa ainoastaan liittymisvalmistelujen ajan ja koska Eurooppa-sopimus tarjoaa tarkoituksenmukaisen oikeudellisen kehyksen, päätettiin 133 artiklassa tarkoitettun komitean kuulemisen jälkeen hyväksyä kyseinen sopimus pöytäkirjana Eurooppa-sopimukseen eikä itsenäisenä sopimuksena kuten ensin oli suunniteltu.

Pöytäkirjaluonnos on yhteisön ulkoisesta kauppapolitiikasta standardien ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalla annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ 49 kohdassa esitettyjen yleisten periaatteiden mukainen. Pöytäkirja on siirtymäkauden järjestely, ja näin ollen sen voimassaolo päättyy ehdokasmaan liittyttyä unioniin.

Pöytäkirjassa laajennetaan tiettyjä sisämarkkinoista johtuvia etuja aloilla, jotka jo on yhdenmukaistettu; sillä nimittäin helpotetaan teollisuustuotteiden osalta markkinoillepääsyä teknisiä kaupanesteitä poistamalla. Tätä tarkoitusta varten pöytäkirjassa esitetään kaksi mekanismia: a) lainmukaista markkinoille saattamista kumman tahansa sopimuspuolen alueella koskevat vaatimukset täyttävien teollisuustuotteiden vastavuoroinen hyväksyminen ja b) yhteisön lainsäädännön ja vastaavan kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroinen tunnustaminen.

Ensimmäinen mekanismi eli teollisuustuotteiden vastavuoroinen hyväksyminen vahvistaa Slovenian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 4 kohdan soveltamisen ilman muita kuin Eurooppa-sopimuksen 36 artiklassa tarkoitettuja rajoituksia. Kyseisellä määräyksellä varmistetaan ennakoita niiden teollisuustuotteiden, joihin kyseistä mekanismia sovelletaan, vapaa liikkuvuus sopimuspuolten välillä, mikä parantaa valmistajien ja viejien kannalta tärkeää ennakoitavuutta. Liitteistä, joilla kyseinen mekanismi saatetaan toimintavalmiiksi, on vielä neuvoteltava.

⁽¹⁾ KOM(1996) 564 lopull., 13.11.1996.

Toinen mekanismi on tyypiltään vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus, jossa vastavuoroinen tunnustaminen perustuu yhteisön säännöstöön. Sen mukaan Euroopan unionin ilmoitettujen laitosten varmentamien teollisuustuotteiden tuominen Slovenian markkinoille ja päinvastoin ei edellytä muita hyväksymismenettelyjä. Sopimus kattaa seuraavat alat: sähköturvallisuus, sähkömagneettinen yhteensopivuus, koneet ja kaasulaitteet.

Sloveniaa koskevan pöytäkirjan luonnos on täysin yhdenmukainen Unkarin ja Tšekin kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten 4. huhtikuuta 2001 tehtyjen lisäpöytäkirjojen⁽¹⁾ kanssa. Slovenia on ottanut yhteisön teknisen lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään pöytäkirjan kattamilla aloilla ja se on mukana eurooppalaisissa järjestöissä standardien, metrologian, testauslaboratorioiden ja akkreditoinnin aloilla.

Pöytäkirja koostuu puitesopimuksesta ja edellä tarkoitetuista liitteistä. Päätösasiakirjaan on liitetty yhteisön yksipuolinen julistus, jossa Slovenian edustajat kutsutaan asiantuntijakokouksiin ja liitteissä mainitun yhteisön lainsäädännön mukaisesti perustettuihin komiteoihin ja jossa tuodaan selvästi esille, ettei tämä merkitse osallistumista yhteisön päätöksentekoprosessiin. Pöytäkirjaa arvioidaan seuraavissa kohdissa.

I.1.1 Puitesopimus

Artiklakohtainen arviointi

Johdanto-osa. Tässä osassa määritellään pöytäkirjan perustavoite. Koska Euroopan unionin jäsenyyden hakeminen edellyttää ehdokasmaalta yhteisön säännösten täytäntöönpanoa, pöytäkirja tarjoaa mahdollisuuden laajentaa tiettyjä yhtenäismarkkinoista johtuvia etuja aloilla, jotka on yhdenmukaistettu jo ennen liittymistä.

1 artikla: Tarkoitus. Artiklassa vahvistetaan pöytäkirjan tarkoitus eli teknisten kaupanesteiden poistaminen teollisuustuotteiden osalta. Pöytäkirjassa esitetään kaksi mekanismia: a) lainmukaista markkinoille saattamista kumman tahansa sopimuspuolen alueella koskevat vaatimukset täyttävien teollisuustuotteiden vastavuoroinen hyväksyminen ja b) yhteisön lainsäädännön ja vastaavan kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia teollisuustuotteita koskevan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroinen tunnustaminen.

2 artikla: Määritelmät. Otsikon mukaisesti. Tähän artiklaan sisältyvät teollisuustuotteiden, yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön määritelmät. Yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön määritelmät kattavat kaikki säädökset ja täytäntöönpanotoimenpiteet (hallinnolliset määräykset, viralliset ohjeet ja muut lainsäädännön täytäntöönpanotoimet).

3 artikla: Lainsäädännön yhdenmukaistaminen. Artiklaan sisältyy Slovenian sitoumus toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet yhteisön lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sen loppuun saattamiseksi erityisesti teknisen lainsäädännön alalla pöytäkirjan tarkoituksen mukaisesti. Yhdessä johdanto-osan neljännen kappaleen kanssa tämä tarkoittaa sitä, että lainsäädännön yhdenmukaistaminen on jatkuva prosessi ja sopimuspuolet sopivat ratkaisevansa ongelmat, joita myöhemmin mahdollisesti ilmenee saatettaessa yhteisön lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

4 artikla: Teollisuustuotteiden vastavuoroinen hyväksyminen. Artiklassa kuvataan yksityiskohtaisemmin 1 artiklan 1 kohdassa esitetty periaate. Siinä määrätään, että teollisuustuotteiden mainitseminen asianomaisissa liitteissä olevissa luetteloissa vahvistaa kyseisten tuotteiden vapaan liikkuvuuden sopimuspuolten välillä. Kuten edellä todettiin, liitteistä ei ole vielä neuvoteltu.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/365/EY, tehty 4 päivänä huhtikuuta 2001, vaatimustenmukaisuuden arviointia ja teollisuustuotteiden hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja Tšekin tasavallan väliseen Eurooppa-sopimukseen (EYVL L 135, 17.5.2001, s. 1) ja neuvoston päätös 2001/366/EY, tehty 4 päivänä huhtikuuta 2001, vaatimustenmukaisuuden arviointia ja teollisuustuotteiden hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja Unkarin väliseen Eurooppa-sopimukseen (EYVL L 135, 17.5.2001, s. 35).

5 artikla: Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tulosten vastavuoroinen tunnustaminen. Artiklassa kuvataan yksityiskohtaisemmin 1 artiklan 2 kohdassa esitetty periaate. Kyseessä on samanlainen tunnustaminen kuin vastavuoroista tunnustamista koskevissa sopimuksissa, mutta tässä yhteydessä erityispiirteinä on kaiken lainsäädännön ja kaikkien standardien yhdenmukaistaminen. Alakohtaisissa liitteissä on viittaukset asianomaiseen yhteisön lainsäädäntöön ja kansalliseen lainsäädäntöön.

6 artikla: Suojalauseke. Artiklassa säädetään sopimuspuolen oikeudesta evätä markkinoille pääsy, jos se pystyy osoittamaan, että tuote saattaa vaarantaa liitteissä yksilöidyllä lainsäädännöllä suojatun oikeutetun edun (käyttäjien tai muiden henkilöiden turvallisuus ja/tai terveys). Liitteissä määrätään yksityiskohtaisesti näissä tapauksissa sovellettavista menettelyistä.

7 artikla: Soveltamisalan laajentaminen. Sopimuspuolet voivat muuttaa pöytäkirjan soveltamisalaa ja kattavuutta liitteitä muuttamalla tai lisäämällä uusia liitteitä heti, kun kaikki lainsäädännön yhdenmukaistamista koskevat edellytykset on täytetty.

8 artikla: Alkuperä. Tämän pöytäkirjan määräyksiä sovelletaan teollisuustuotteisiin niiden alkuperästä riippumatta.

9 artikla: Viranomaisiin ja laitoksiin liittyvät sopimuspuolten velvollisuudet. Artiklan mukaan sopimuspuolet ovat velvollisia varmistamaan, että niiden viranomaiset valvovat jatkuvasti ilmoitettujen laitosten teknistä pätevyyttä ja vaatimustenmukaisuutta ja että viranomaisilla on tarvittavat valtuudet ja asiantuntemus nimetä laitokset ja peruuttaa niitä koskevat ilmoitukset väliaikaisesti tai pysyvästi. Lisäksi sopimuspuolet velvoitetaan varmistamaan, että niiden ilmoitetut laitokset täyttävät jatkuvasti yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön vaatimukset ja että niillä on tekninen pätevyys niihin tehtäviin, joita ne asianomaisen ilmoituksen mukaan hoitavat.

10 artikla: Ilmoitetut laitokset. Artiklassa kuvataan menettely vaatimustenmukaisuutta asianomaisissa liitteissä yksilöityjen lainsäädäntöä koskevien vaatimusten osalta arvioivien laitosten ilmoittamista varten. Menettely on yksinkertaistettu ja se vastaa yhteisössä sovellettavaa menettelyä. Toisessa kohdassa esitetään menettely ilmoitetun laitoksen poistamiseksi luettelosta.

11 artikla: Ilmoitettujen laitosten tarkastaminen. Artiklan mukaan sopimuspuolella on oikeus pyytää toisen sopimuspuolen ilmoittaman laitoksen tarkastamista. Tarkastuksen voivat suorittaa joko laitoksen ilmoittaneet viranomaiset tai kummankin sopimuspuolen viranomaiset yhdessä. Jos sopimuspuolet eivät pääse yksimielisyyteen toteutettavista toimenpiteistä, ne voivat ilmoittaa erimielisyydestään assosiaationeuvoston puheenjohtajalle ja jättää assosiaationeuvoston päätettäväksi, miten asiassa olisi syytä toimia. Kyseistä laitosta koskeva ilmoitus peruutetaan väliaikaisesti siitä päivästä, jona asiasta on ilmoitettu assosiaationeuvostolle, lopullisen päätöksen tekemiseen saakka.

12 artikla: Tietojenvaihto. Kyseessä on avoimuusmääräys pöytäkirjan asianmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen ja tulkinnan varmistamiseksi. Sopimuspuolia kehoitetaan kannustamaan laitoksiaan yhteistyöhön vapaaehtoisuuteen perustuvien vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten aikaansaamiseksi.

13 artikla: Luottamuksellisuus. Kyseessä on perinteinen määräys, jolla estetään pöytäkirjan nojalla saatujen tietojen luovuttaminen.

14 artikla: Pöytäkirjan hallinnointi. Assosiaationeuvosto vastaa pöytäkirjan tehokkaasta soveltamisesta ja se voi jakaa tehtäviään Eurooppa-sopimuksen asianomaisten artiklojen mukaisesti.

15 artikla: Tekninen yhteistyö ja tekninen apu. Artiklassa vahvistetaan teknistä yhteistyötä ja apua koskevat yhteisön toimintaperiaatteet tavoitteena pöytäkirjan asianmukainen täytäntöönpano.

16 artikla: *Sopimukset muiden maiden kanssa.* Artiklassa vahvistetaan, että ellei muuta ole sovittu, pöytäkirja ei velvoita sopimuspuolta hyväksymään kolmannessa maassa suoritettuja vaatimustenmukaisuuden arviointeja, vaikka toinen sopimuspuoli ja kyseinen kolmas maa olisivat tehneet keskenään sopimuksen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tunnustamisesta.

17 artikla: *Voimaantulo.* Kyseessä on vakiomääräys, jossa määrätään voimaantuloa koskevista järjestelyistä.

18 artikla: *Pöytäkirjan oikeusasema.* Artiklassa vahvistetaan pöytäkirjan olevan Eurooppa-sopimuksen olennainen osa.

1.1.2 Pöytäkirjan liitteet

1.1.2.1 Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista käsittelevät liitteet

Seuraavaksi arvioidaan liitteiden sisältöä niiden soveltamisalan ja muiden asianmukaisten näkökohtien osalta. Arviointia suorittaessaan komissio on kiinnittänyt huomiota seuraaviin seikkoihin:

- a) johdonmukaisuus yhteisön politiikan tavoitteiden kanssa standardoinnin, varmentamisen ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin aloilla pöytäkirjan kattamien alojen ja teollisuustuotteiden osalta;
- b) johdonmukaisuus yhteisön politiikan tavoitteiden kanssa teknisten kaupanesteiden poistamisen alalla.

Alakohtaisen arvioinnin jälkeen esitetään I.2 kohdassa pöytäkirjasta johtuvien etujen yleisarviointi.

Sähköturvallisuutta, sähkömagneettista yhteensopivuutta, koneita ja kaasulaitteita käsittelevät liitteet

Kyseiset vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskevat liitteet kattavat joukon teollisuustuotteita, joiden vaatimustenmukaisuuden asianomaisilla aloilla arvioi uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien mukaisesti kolmas osapuoli. Kaikissa liitteissä on sama rakenne.

Kattavuuden määrää asianomainen yhteisön lainsäädäntö tai kansallinen lainsäädäntö, jotka esitetään luetelona kunkin liitteen I jaksossa. Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia käsittelevässä II jaksossa luetellaan laitosten nimeämisestä vastaavat jäsenvaltioiden ja Slovenian viranomaiset. Ilmoitettuja laitoksia käsittelevässä III jaksossa esitetään kaikki jäsenvaltioiden ja Slovenian ilmoittamat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset. IV jaksossa vahvistetaan kaksi menettelyä, toinen teollisuustuotteita koskevaa suojalauseketta ja toinen yhdenmukaistettuja standardeja koskevaa suojalauseketta varten.

1.1.2.2 Teollisuustuotteiden vastavuoroista tunnustamista käsittelevät liitteet

Kyseisistä liitteistä ei toistaiseksi ole neuvoteltu. Pöytäkirja tarjoaa kuitenkin Eurooppa-sopimuksen tavoin perustan yhteisössä jo käytössä olevan tunnustamisen kaltaiselle kyseisten tuotteiden tunnustamiselle.

I.1.2.3 Yksipuolinen julistus

Julistus sisältyy päätösasiakirjaan, ja se on liitetty tähän tiedonantoon.

Yhteisön yksipuolinen julistus Slovenian edustajien osallistumisesta komiteoihin. Kyseisellä julistuksella Slovenia kutsutaan lähettämään tarkkailijoita liitteissä mainitun yhteisön lainsäädännön mukaisesti perustettujen tai siinä tarkoitettujen komiteoiden kokouksiin. Julistus noudattaa ehdokasmaiden osallistumisesta yhteisön ohjelmiin, komiteoihin ja virastojen toimintaan annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ periaatteita.

I.1.3 Suhteet ETA:n EFTA-valtioihin

ETA-sopimuksen tiedonantoja ja neuvotteluja koskevien yleisten menettelysääntöjen ja sopimuksen pöytäkirjan N:o 12 mukaisesti komissio on tiedottanut ETA:n EFTA-valtioille säännöllisesti neuvottelujen edistymisestä ja antanut niille tiedoksi neuvottelujen lopulliset tulokset. ETA:n EFTA-valtiot ovat aloittaneet neuvottelut Slovenian kanssa rinnakkaisen vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tekemisestä.

I.2 YLEISARVIOINTI

Komissio katsoo, että ehdotettu pöytäkirja takaa liittymistä valmistelevalle kehityksessä kummallekin sopimuspuolelle hyväksyttävässä tasapainossa olevat edut. Yhteisö on varmistanut tosiasiallisen markkinoille pääsyn kaikilla aloilla toisen sopimuspuolen lakisääteisten menettelyjen osalta. Pöytäkirjalla vahvistetaan, että Slovenia on ennen liittymistään ottanut tietyillä aloilla yhteisön lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään. Pöytäkirjan myötä saavutetaan sekä poliittisia että kaupallisia etuja.

Pöytäkirjan ansiosta yhteisön viejät voivat, niin halutessaan, testata ja varmentaa teollisuustuotteensa samojen (yhtenäistettyjen) vaatimusten mukaisesti ennen vientiä, minkä jälkeen ne pääsevät markkinoille ilman muita vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevia vaatimuksia. Varmentamismenettelyt tarvitsee suorittaa vain kerran molempia markkinoita varten samojen yhtenäistettyjen vaatimusten tai standardien mukaisesti. Varmentamisen tunnustaminen merkitsee säästöä ja edistää vientiä. Eurooppalaisia teollisuusalan ryhmittymiä on kuultu, ja ne ovat kannattaneet pöytäkirjaa yksimielisesti.

Samalla kun teollisuuden ryhmittymät ovat kannattaneet pöytäkirjaa, ne eivät aina ole kyenneet ilmoittamaan, paljonko Sloveniassa on käytetty aikaa niiden teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointiin tai paljonko siitä on aiheutunut kustannuksia. Sen vuoksi ei kussakin yksittäistapauksessa voida tarkkaan määrittellä tästä pöytäkirjasta johtuvaa ajan ja kustannusten säästöä tai sen myötä avautuvia markkinamahdollisuuksia. Näitä asioita voitaneen arvioida vasta, kun sopimusta on sovellettu jonkin aikaa. Summittaisen arvion ⁽²⁾ mukaan pöytäkirjasta johtuisi vuosittain kustannussäästöjä vientiteollisuudelle noin 26 miljoonaa euroa ja Euroopan yhteisöön vientiä harjoittaville slovenialaisille viejille vastaavasti noin 13 miljoonaa euroa, josta osa siirtyy eurooppalaisille tuojille ja kuluttajille.

Euroopan yhteisön ja Slovenian välistä kauppaa koskevat luvut on liitetty ohkeen tiedoksi. Vuonna 2001 yleinen kauppatase tämän pöytäkirjan aloilla oli EU:lle noin 512 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Sähköalalla kauppa oli kuitenkin Slovenialle ylijäämäinen. Kaupan odotetaan kasvavan lisää, kun pöytäkirja tulee voimaan.

Useimpia etuja ei voida itse asiassa ilmaista määrällisesti; tällaisia etuja ovat muun muassa markkinoille pääsyyn tarvittavan ajan lyheneminen, ennustettavuuden paraneminen, protektionismin väheneminen ja järjestelmien yhdenmukaistaminen. Voidaan kuitenkin varmistaa, että sopimuksessa määrätään vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suhteen vastavuoroisesti samanveroisesta markkinoille pääsystä.

⁽¹⁾ KOM(1999) 710 lopull., 4.2 kohdan b alakohta, 20.12.1999.

⁽²⁾ Oletuksen mukaan varmentamisesta ja muuhun siihen liittyvästä aiheutuvat kustannukset ovat noin 1,5 prosenttia kaupasta.

Näiden etujen arvo on paljon suurempi kuin voimavarat, jotka komission on sidottava pöytäkirjan soveltamisesta johtuviin toimiin ja joiden suuruudeksi vuositasolla on arvioitu 0,8 henkilötyövuotta ja joihin lisäksi sisältyy matkakuluja ja muita kokouksiin ja muihin toimiin kuten oppaiden tekemiseen liittyviä kuluja.

Pöytäkirjan myötä Slovenian pääsy yhteisön markkinoille helpottuu ja maa saa poliittista tunnustusta lainsäädännön yhdenmukaistamisesta. Slovenialle pöytäkirja on väline, jonka avulla se voi luoda entistä läheisemmät suhteet EU:hun teollisuuden alalla ja yhdentää tietyt alat kokonaan yhtenäismarkkinoihin ennen unioniin liittymistä.

II LUONNOKSET NEUVOSTON PÄÄTÖKSIKSI

Liitteenä on ehdotukset kahdeksi neuvoston päätökseksi. Ne ovat samanlaiset kuin komission ehdotukset aiemmiksi neuvoston päätöksiksi, jotka koskevat Unkarin ja Tšekin kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten lisäpöytäkirjojen allekirjoittamista yhteisön puolesta ja näiden pöytäkirjojen tekemistä ⁽¹⁾.

Ensimmäinen päätös koskee pöytäkirjan allekirjoittamista. Slovenia vaatii pöytäkirjan allekirjoittamista, jotta se voidaan hyväksyä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 133 ja 300 artiklan mukaisesti nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa pöytäkirja yhteisön puolesta sen myöhempää tekemistä varten.

Toista päätöstä koskeva ehdotus liittyy pöytäkirjan hyväksymiseen. Tässä yhteydessä neuvoston olisi vahvistettava asianmukainen yhteisön menettely pöytäkirjan täytäntöönpanoa ja hallinnoimista varten Eurooppa-sopimusten lisäpöytäkirjoista ja vastavuoroista tunnustamista koskevista sopimuksista aikaisemmin tehtyjen neuvoston päätösten mukaisesti.

Neuvoston olisi erityisesti annettava komissiolle tarvittavat valtuudet pöytäkirjan hallinnoimiseen ja täytäntöönpanoon kuullen tässä neuvoston nimittämää erityiskomiteaa. Lisäksi neuvoston olisi, erityiskomiteaa kuullen, annettava komissiolle tarvittavat valtuudet määritellä tietyissä tapauksissa assosiaationeuvostossa tai tarvittaessa assosiaatiokomiteassa vahvistettava yhteisön kanta kyseiseen pöytäkirjaan liittyvissä asioissa. Komissiolle annettaviin valtuuksiin kuuluvat myös valtuudet lisätä uusia liitteitä, sillä kuten johdanto-osassa todetaan Euroopan unionin jäsenyys, jota Slovenia on hakenut, edellyttää yhteisön säännösten tosiasiallista täytäntöönpanoa.

Kaikissa muissa tapauksissa neuvosto vahvistaa pöytäkirjaan liittyvän yhteisön kannan määränemmistöllä komission ehdotuksesta.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyy liitteenä olevat pöytäkirjan allekirjoittamista ja tekemistä koskevat päätökset.

⁽¹⁾ Tšekin osalta katso neuvoston päätös 2001/365/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001 (EYVL L 135, 17.5.2001, s. 1). Unkarin osalta katso neuvoston päätös 2001/366/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001 (EYVL L 135, 17.5.2001, s. 35).

EU:n ja Slovenian kauppaa – liite neuvostolle esitettäviin perusteluihin (1 000 euroa)

	1999				2000				2001			
	Tuonti	Vienti	Tase	Kauppaa yhteensä	Tuonti	Vienti	Tase	Kauppaa yhteensä	Tuonti	Vienti	Tase	Kauppaa yhteensä
Sähköala	586 880,86	561 083,40	- 25 797,46	1 147 964,26	732 323,91	740 151,09	7 827,18	1 472 475,00	760 190,75	707 464,29	- 52 726,46	1 467 655,04
Koneet	468 921,46	928 413,94	459 492,48	1 397 335,40	535 076,30	1 048 519,86	513 443,56	1 583 596,16	578 559,43	1 143 320,52	564 761,09	1 721 879,95
Kaasulaitteet	2 435,57	5 462,93	3 027,36	7 898,50	2 759,42	5 410,99	2 651,57	8 170,41	3 970,57	4 539,76	569,19	8 510,33
Kaikki alat yhteensä	1 058 237,89	1 494 960,27	436 722,38	2 553 198,16	1 270 159,63	1 794 081,94	523 922,31	3 064 241,57	1 342 720,75	1 855 324,57	512 603,82	3 198 045,32

Lähde: Comext/Eurostat. Kauppapolitiikan pääosaston linjan F2 19.4.2002 ottamat ja muokkaamat tiedot.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus ⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.
- (2) Eurooppa-sopimuksen 76 artiklan mukaan standardoinnin ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin aloilla tehtävän yhteistyön tavoitteena on tehdä vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset.

(3) Komissio on neuvotellut yhteisön puolesta Eurooppa-sopimukseen liitettävän teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan pöytäkirjan.

(4) Brysselissä 30 päivänä huhtikuuta 2002 parafoitu teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja niiden hyväksymistä koskeva Eurooppa-sopimuksen pöytäkirja olisi allekirjoitettava sen mahdollista myöhempää tekemistä varten,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Valtuutetaan neuvoston puheenjohtaja nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa yhteisön puolesta Slovenian tasavallan kanssa tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitettävä teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskeva pöytäkirja sen mahdollista myöhempää tekemistä varten.

⁽¹⁾ EYVL L 51, 26.2.1999, s. 3.

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Eurooppa-sopimukseen liitettävän, teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä

(2002/C 291 E/17)

KOM(2002) 432 lopull. — 2002/0195(ACC)

(Komission esittämä 29 päivänä heinäkuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

luonnos allekirjoitettiin yhteisön puolesta Brysselissä [... 2002], ja se olisi hyväksyttävä.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen, 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 4 kohdan kanssa,

(7) Assosiaationeuvoston täytäntöön pantavaksi on annettu tiettyjä tehtäviä, erityisesti valtuudet muuttaa pöytäkirjan liitteitä.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

(8) Pöytäkirjan asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tarkoituksenmukaiset sisäiset menettelyt.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

(9) On tarpeen valtuuttaa komissio tekemään tähän pöytäkirjaan tiettyjä teknisiä muutoksia sekä tekemään tietyt sen täytäntöönpanoa koskevat päätökset,

(2) Eurooppa-sopimuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaan standardoinnin ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin aloilla tehtävän yhteistyön tavoitteena on tehdä vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

(3) Eurooppa-sopimuksen 114 artiklan 2 kohdan mukaan assosiaationeuvosto voi siirtää assosiaatiokomitealle minkä tahansa osan toimivallastaan.

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskeva lisäpöytäkirja Slovenian tasavallan kanssa tehtyyn Eurooppa-sopimukseen, jäljempänä ”pöytäkirja”, ja sen päätösasiakirjaan liitetty julistus.

(4) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisen Eurooppa-sopimuksen tekemisestä 21 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston ja komission päätöksen 1999/144/EY, EHTY, Euratom⁽²⁾ 2 artiklassa määrätään yhteisön päätöksentekomenettelyistä sekä yhteisön kannan esittämisestä assosiaationeuvostossa ja assosiaatiokomiteassa.

Pöytäkirjan ja päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen tekstit ovat tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

(5) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisen assosiaationeuvoston työjärjestyksensä 22 päivänä helmikuuta 1999 tekemän päätöksen N:o 1/1999⁽³⁾ 14 artiklan mukaan assosiaatiokomitea voi perustaa alakomiteita tai ryhmiä avukseen tehtäviensä hoidossa.

Neuvoston puheenjohtaja toimittaa yhteisön puolesta pöytäkirjan 17 artiklassa tarkoitetun diplomaattinootin⁽⁴⁾.

3 artikla

(6) Teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan

1. Kuultuaan neuvoston nimittämää erityiskomiteaa komissio

a) saattaa voimaan laitoksia koskevat ilmoitukset, vahvistamiset, väliaikaiset ja pysyvät peruutukset sekä asettaa yhden tai useamman yhteisen asiantuntijaryhmän pöytäkirjan 10 ja 11 artiklan ja 14 artiklan c kohdan mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL L 51, 26.2.1999, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 51, 26.2.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 96, 10.4.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee pöytäkirjan voimaantulopäivän Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

- b) järjestää kuulemiset ja tietojenvaihdon sekä esittää tarkastuksia ja tarkastuksiin osallistumista koskevat pyynnöt sähköturvallisuutta, sähkömagneettista yhteensopivuutta, koneita ja kaasulaitteita koskevan pöytäkirjan 3 ja 12 artiklan ja 14 artiklan d ja e kohdan ja liitteiden III ja IV jaksojen mukaisesti,
- c) tarvittaessa vastaa pyyntöihin sähköturvallisuutta, sähkömagneettista yhteensopivuutta, koneita ja kaasulaitteita koskevan pöytäkirjan 11 artiklan ja liitteiden III ja IV jaksojen mukaisesti.
2. Kuultuaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityiskomiteaa komissio määrittelee assosiaationeuvostossa ja soveltuviin tapauksissa assosiaatiokomiteassa vahvistettavan yhteisön kannan seuraavissa tilanteissa:
- a) pöytäkirjan 14 artiklan a kohdan mukaiset muutokset liitteisiin,
- b) pöytäkirjan 14 artiklan b kohdan mukaiset uusien liitteiden lisäykset,
- c) pöytäkirjan 11 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaiset tarkastusten tuloksia tai ilmoitetun laitoksen luvan pidättämistä osittain tai kokonaan koskevista erimielisyyksistä tehdyt päätökset,
- d) sähköturvallisuutta, sähkömagneettista yhteensopivuutta, koneita ja kaasulaitteita koskevien pöytäkirjan liitteiden IV jakson suojalausekkeiden soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet,
- e) pöytäkirjan 4 artiklan nojalla vastavuoroisesti hyväksytyjen teollisuustuotteiden tarkastusta, jakelun keskeyttämistä ja markkinoilta vetämistä koskevat toimenpiteet.
3. Kaikissa muissa tapauksissa assosiaationeuvostossa ja soveltuviin tapauksissa assosiaatiokomiteassa vahvistettavan yhteisön kannan tähän pöytäkirjaan liittyvissä asioissa määrittelee neuvosto, joka tekee päätöksen määränemmistöllä komission ehdotuksesta.
-

PÖYTÄKIRJA

Teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja tuotteiden hyväksymisestä tehty pöytäkirja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehtyyn Eurooppa-sopimukseen

EUROOPAN YHTEISÖ ja SLOVENIAN TASAVALLA (jäljempänä "sopimuspuolet"), jotka

OTTAVAT HUOMIOON, että Slovenian tasavalta on hakenut Euroopan unionin jäsenyyttä ja että tämä jäsenyys edellyttää yhteisön säännösten tosiasiallista täytäntöönpanoa,

TUNNUSTAVAT, että yhteisön lainsäädännön asteittainen käyttöönotto ja täytäntöönpano Slovenian tasavallassa tarjoaa mahdollisuuden laajentaa tiettyjä sisämarkkinoista johtuvia etuja ja varmistaa sisämarkkinoiden toteutuminen tietyillä aloilla ennen liittymistä,

OTTAVAT HUOMIOON, että tämän pöytäkirjan aloja koskeva yhteisön lainsäädäntö saatetaan olennaisilta osiltaan osaksi Slovenian tasavallan kansallista lainsäädäntöä,

OTTAVAT HUOMIOON, että molemmat sopimuspuolet ovat sitoutuneet tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja tuotteiden laadun edistämisen periaatteisiin tarkoituksenaan varmistaa kansalaistensa terveys ja turvallisuus sekä ympäristön suojelu myös keskinäisen asiantuntija-avun ja muiden yhteistyömuotojen keinoin,

HALUAVAT tehdä Eurooppa-sopimukseen teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan pöytäkirjan, jäljempänä "pöytäkirja", jossa määrätään toisaalta sellaisten teollisuustuotteiden vastavuoroisesta hyväksymisestä, jotka täyttävät lainmukaista saattamista kumman tahansa sopimuspuolen markkinoille koskevat vaatimukset, ja toisaalta yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroisesta tunnustamisesta, ottaen tässä yhteydessä huomioon, että Eurooppa-sopimuksen 76 artiklassa määrätään vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tekemisestä tarvittaessa,

PANEVAT MERKILLE Euroopan yhteisön sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan läheiset suhteet, jotka perustuvat sopimukseen Euroopan talousalueesta ja joiden vuoksi on aiheellista harkita pöytäkirjan kanssa rinnakkaisen kyseisten maiden ja Slovenian tasavallan välisen eurooppalaisen vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevan sopimuksen tekemistä, ja

PITÄVÄT MIELESSÄ asemansa Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen sopimuspuolina ja ovat tietoisia erityisesti niistä velvoitteistaan, jotka perustuvat kaupan teknisiä esteitä koskevaan Maailman kauppajärjestön sopimukseen,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän pöytäkirjan tarkoituksena on helpottaa teknisten kaupanesteiden poistamista sopimuspuolten välisessä teollisuustuotteiden kaupassa. Tässä tarkoituksessa Slovenia asteittain antaa ja panee täytäntöön yhteisön oikeuden mukaista kansallista lainsäädäntöä.

Tässä pöytäkirjassa määrätään:

1. teollisuustuotteiden vastavuoroista hyväksymistä koskevissa liitteissä lueteltujen teollisuustuotteiden, jotka täyttävät lainmukaista markkinoille saattamista jommankumman sopimuspuolen alueella koskevat vaatimukset, vastavuoroisesta hyväksymisestä;

2. vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskevissa liitteissä eriteltyjen yhteisön lainsäädännön ja Slovenian vastaavan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroisesta tunnustamisesta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä pöytäkirjassa tarkoitetaan:

- "teollisuustuotteilla" Eurooppa-sopimuksen 9 artiklassa ja Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 mainittuja tuotteita,

- ”yhteisön lainsäädännöllä” tiettyyn tilanteeseen, riskiin tai teollisuustuotteiden luokkaan sovellettavaa Euroopan yhteisön mitä tahansa säädöstä ja täytäntöönpanokäytäntöä sellaisena kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuin sitä tulkitsee,
- ”kansallisella lainsäädännöllä” säädöstä ja täytäntöönpanokäytäntöä, jolla Slovenia ottaa käyttöön tiettyyn tilanteeseen, riskiin tai teollisuustuotteiden luokkaan sovellettavan yhteisön lainsäädännön.

Pöytäkirjassa käytetyt termit on määritelty yhteisön lainsäädännössä ja Slovenian kansallisessa lainsäädännössä.

3 artikla

Lainsäädännön lähentäminen

Tässä pöytäkirjassa Slovenia sitoutuu toteuttamaan Euroopan yhteisöjen komissiota kuullen asianmukaiset toimenpiteet jatkaakseen yhteisön lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä tai suorittaakseen sen loppuun erityisesti standardoinnin, metrologian, akkreditoinnin, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin, markkinavalvonnan, yleisen tuoteturvallisuuden ja tuottajan vastuun aloilla.

4 artikla

Teollisuustuotteiden vastavuoroinen hyväksyminen

Vastavuoroisen hyväksymisen osalta sopimuspuolet sopivat, että teollisuustuotteiden vastavuoroista hyväksymistä koskevissa liitteissä mainitut teollisuustuotteet, jotka täyttävät jommankumman sopimuspuolen lainmukaista markkinoille saattamista koskevat vaatimukset, voidaan saattaa toisen sopimuspuolen markkinoille ilman lisärajoituksia. Tämä määräys ei kuitenkaan rajoita Eurooppa-sopimuksen 36 artiklan määräysten soveltamista.

5 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tulosten vastavuoroinen tunnustaminen

Sopimuspuolet sopivat tunnustavansa teollisuustuotteiden vastavuoroista hyväksymistä koskevissa liitteissä eritellyn yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti suoritettujen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tulokset. Sopimuspuolet eivät vaadi menettelyjen toistamista eivätkä aseta lisäedellytyksiä vaatimustenmukaisuuden hyväksymiselle.

6 artikla

Suojalauseke

Jos sopimuspuoli toteaa, että sen alueella tämän pöytäkirjan mukaisesti markkinoille saatettu ja käyttötarkoituksensa mukaisesti käytetty teollisuustuote saattaa vaarantaa käyttäjien tai muiden henkilöiden turvallisuuden tai terveyden tai minkä ta-

hansa muun liitteissä yksilöidyn lainsäädännön suojaamaan oikeutetun edun, se voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tuotteen poistamiseksi markkinoilta, sen markkinoille saattamisen tai käytön kieltämiseksi tai sen vapaan liikkuvuuden rajoittamiseksi. Liitteissä määrätään näissä tapauksissa sovellettavasta menettelystä.

7 artikla

Soveltamisalan laajentaminen

Kun Slovenian tasavalta hyväksyy yhteisön lainsäädäntöä vastaavaa kansallista lainsäädäntöä ja jatkaa sen täytäntöönpanoa, sopimuspuolet voivat muuttaa liitteitä tai laatia uusia liitteitä 14 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Alkuperä

Tämän pöytäkirjan määräyksiä sovelletaan teollisuustuotteisiin niiden alkuperästä riippumatta.

9 artikla

Viranomaisiin ja laitoksiin liittyvät sopimuspuolten velvolisuudet

Sopimuspuolten on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat, yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön tosiasiallisesta täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset soveltavat sitä keskeytyksettä. Lisäksi niiden on varmistettava, että nämä viranomaiset kykenevät tarvittaessa ilmoittamaan laitokset, peruuttamaan ilmoitukset väliaikaisesti ja kumoamaan tämän peruutuksen ja peruuttamaan ilmoitukset pysyvästi, varmistamaan teollisuustuotteiden vastaavan yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön vaatimuksia tai vaatimaan niiden poistamista markkinoilta.

Sopimuspuolten on huolehdittava siitä, että laitokset, joiden on niiden lainkäyttövallan alla ilmoitettu arvioivan vaatimustenmukaisuutta liitteissä yksilöidyn yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön vaatimusten osalta, täyttävät jatkuvasti yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Lisäksi sopimuspuolten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisillä laitoksilla on jatkuvasti tarvittava pätevyys niihin tehtäviin, joita niiden on ilmoitettu hoitavan.

10 artikla

Ilmoitetut laitokset

Tämän pöytäkirjan tarkoitusta varten ilmoitettuja laitoksia ovat aluksi laitokset, jotka mainitaan Slovenian tasavallan ja Euroopan yhteisön toisilleen ennen voimaantulomenettelyjen loppuun saattamista toimittamissa luetteloissa.

Myöhemmin on ilmoitettaessa liitteissä yksilöidyn yhteisön lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön osalta vaatimustenmukaisuutta arvioivia laitoksia noudatettava seuraavaa menettelyä:

- a) sopimuspuoli toimittaa ilmoituksensa toiselle sopimuspuolelle kirjallisena,
- b) kun toisen sopimuspuolen kirjallinen vahvistus on saatu, laitos katsotaan ilmoitetuksi ja päteväksi arvioimaan vaatimustenmukaisuutta liitteissä eriteltyjen vaatimusten osalta kyseisestä päivästä alkaen.

Jos sopimuspuoli päättää peruuttaa pysyvästi lainkäyttövaltaansa kuuluvan ilmoitetun laitoksen valtuutuksen, sen on ilmoitettava asiasta toiselle sopimuspuolelle kirjallisesti. Laitos lopettaa vaatimustenmukaisuuden arvioinnin liitteissä eriteltyjen vaatimusten osalta viimeistään päivänä, jona sen valtuutus on peruutettu. Ennen kyseistä päivää suoritettu vaatimustenmukaisuuden arviointi pysyy kuitenkin voimassa, ellei assosiaationeuvosto toisin päättää.

11 artikla

Ilmoitettujen laitosten tarkastaminen

Kumpikin sopimuspuoli voi pyytää toista sopimuspuolta tarkastamaan sen lainkäyttövaltaan kuuluvan ilmoitetun laitoksen teknisen pätevyyden ja vaatimustenmukaisuuden. Tällainen pyyntö on perusteltava, jotta ilmoittamisesta vastuussa oleva sopimuspuoli voisi suorittaa pyydetyn tarkastuksen ja ilmoittaa sen tuloksista toiselle sopimuspuolelle nopeasti. Sopimuspuolet voivat myös tarkastaa kyseisen laitoksen yhdessä asianomaisten viranomaisten avustuksella. Tätä varten sopimuspuolten on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat laitokset toimivat täysimääräisesti yhteistyössä. Sopimuspuolten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja hyödynnettävä tarvittaessa kaikki käytettävissä olevat keinot todettujen ongelmien ratkaisemiseksi.

Jos ongelmia ei pystytä ratkaisemaan molempia sopimuspuolia tyydyttävällä tavalla, sopimuspuolet voivat ilmoittaa erimielisyydestään ja sen syistä assosiaationeuvoston puheenjohtajalle. Assosiaationeuvosto voi päättää, miten asiassa on syytä toimia.

Ellei assosiaationeuvosto päättää toisin ja kunnes se on päättänyt toisin, kyseistä laitosta koskeva ilmoitus ja hyväksyntä, jonka mukaan se on pätevä arvioimaan vaatimustenmukaisuutta liitteissä eriteltyjen yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön osalta, peruutetaan väliaikaisesti joko osittain tai kokonaan siitä päivästä alkaen, jona sopimuspuolten erimielisyydestä on ilmoitettu assosiaationeuvoston puheenjohtajalle.

12 artikla

Tietojen vaihto ja yhteistyö

Tämän pöytäkirjan asianmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen ja tulkinnan varmistamiseksi sopimuspuolet, niiden viranomaiset ja niiden ilmoittamat laitokset:

- a) toimittavat toisilleen kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot lakien ja käytäntöjen täytäntöönpanosta ja erityisesti menettelyistä, joilla varmistetaan ilmoitettujen laitosten vaatimustenmukaisuus;
- b) osallistuvat tarvittaessa sopimuspuolten tiedotus- ja koordinoitimenettelyihin ja muihin vastaaviin toimiin;
- c) kannustavat laitoksiaan yhteistyöhön vapaaehtoisuuteen perustuvien vastavuoroisen tunnustamisen järjestelyjen aikaansaamiseksi.

13 artikla

Luottamuksellisuus

Sopimuspuolten edustajat, asiantuntijat ja muut elimet eivät saa senkään jälkeen, kun niiden tehtävät ovat päättyneet, luovuttaa tämän pöytäkirjan nojalla saamiaan, salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Näitä tietoja saa käyttää ainoastaan pöytäkirjassa ilmoitettuihin tarkoituksiin.

14 artikla

Pöytäkirjan hallinnointi

Tämän pöytäkirjan tehokkaasta soveltamisesta vastaa assosiaationeuvosto Eurooppa-sopimuksen 110 artiklan mukaisesti. Sillä on erityisesti valta tehdä päätöksiä, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- a) liitteiden muuttaminen;
- b) uusien liitteiden lisääminen;
- c) yhden tai useamman yhteisen asiantuntijaryhmän asettaminen tarkastamaan ilmoitettujen laitosten teknistä pätevyyttä ja vaatimustenmukaisuutta;
- d) tietojenvaihto liitteissä tarkoitetun yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön ehdotetuista ja tosiasiallisista muutoksista;
- e) liitteiden soveltamisalaan kuuluvia aloja koskevien uusien tai täydentävien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tarkastelu, ja
- f) tämän pöytäkirjan soveltamiseen liittyvien ongelmien ratkaisu.

Assosiaationeuvosto voi jakaa edelleen tässä pöytäkirjassa mainittuja tehtäviä Eurooppa-sopimuksen 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

15 artikla

Tekninen yhteistyö ja tekninen apu

Euroopan yhteisö voi tarvittaessa tarjota Slovenian tasavallalle teknistä yhteistyötä ja apua tämän pöytäkirjan tehokkaan täytäntöönpanon ja soveltamisen edistämiseksi.

16 artikla

Sopimukset muiden maiden kanssa

Sopimuspuolen muun kuin tämän pöytäkirjan osapuolena olevan maan kanssa tekemät vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat sopimukset eivät velvoita toista sopimuspuolta hyväksymään kyseisessä kolmannessa maassa suoritettujen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tuloksia, elleivät sopimuspuolet ole assosiaationeuvostossa nimenomaan niin sopineet.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä pöytäkirja tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet ovat vaihtaneet diplomaattinootit, joilla ne vahvistavat saattaneensa päätökseen pöytäkirjan voimaan saattamiseksi tarvittavat menettelyt.

18 artikla

Pöytäkirjan oikeusasema

Tämä pöytäkirja on olennainen osa Eurooppa-sopimusta.

Tämä pöytäkirja on laadittu kahtena alkuperäiskappaleena slovenian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalilain, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja kaikki nämä tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia.

LIITE

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskeva

SÄHKÖTURVALLISUUS

I JAKSO

YHTEISÖN OIKEUS JA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

Yhteisön lainsäädäntö	Neuvoston direktiivi 73/23/ETY, annettu 19 päivänä helmikuuta 1973, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 77, 26.3.1973, s. 29), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1)
Kansallinen lainsäädäntö	Tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskeva määräys (Uradni list RS, št. 53/00, str. 7013 in št. 27/02, str. 2245)

II JAKSO

ILMOITTAMISESTA VASTAAVAT VIRANOMAISET**Euroopan yhteisö:**

Belgia	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Tanska	Økonomi- og Erhvervsministeriet, Elektricitetsrådet
Saksa	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
Kreikka	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Ministry of Development, General Secretariat of Industry)
Espanja	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Ranska	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie; Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP), SQUALPI
Irlanti	Department of Enterprise and Employment

Italia	Ministero delle Attività Produttive
Luxemburg	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état Ministère du travail (Inspection du travail et des mines)
Alankomaat	Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (kulutustavarat) Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (muut)
Itävalta	Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten und Arbeit
Portugali	Portugalin hallituksen alainen: Instituto Português da Qualidade
Suomi	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet
Ruotsi	Ruotsin hallituksen alainen: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Yhdistynyt kuningaskunta	Department of Trade and Industry

Slovenia: Ministrstvo za gospodarstvo

III JAKSO

ILMOITETUT LAITOKSET

Euroopan yhteisö

Laitokset, jotka Euroopan yhteisön jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet I jaksossa tarkoitetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Slovenialle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

Slovenia

Laitokset, jotka Slovenia on valtuuttanut I jaksossa tarkoitetun Slovenian lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Euroopan yhteisölle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

ERITYISJÄRJESTELYT

Suojalausekkeet

A. Teollisuustuotteita koskeva suojalauseke

1. Kun sopimuspuoli on toteuttanut toimenpiteen kieltääkseen tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvien, CE-merkinnällä varustettujen teollisuustuotteiden vapaan pääsyn markkinoilleen, sen on ilmoitettava tästä viipymättä toiselle sopimuspuolelle ja selitettävä syyt päätökseensä sekä tapa, jolla vaatimustenvastaisuus on arvioitu.
2. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa ja niille toimitettuja todisteita sekä ilmoittavat toisilleen tutkimustensa tulokset.
3. Jos sopimuspuolet ovat asiasta yksimielisiä, ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.
4. Jos tutkimuksen tuloksista on erimielisyyttä, asia toimitetaan edelleen assosiaationeuvostolle, joka voi päättää asiantuntijaselvityksen teettämisestä.
5. Jos assosiaationeuvosto toteaa, että toimenpide on
 - a) perusteeton, toimenpiteen toteuttaneen sopimuspuolen kansallisen viranomaisen on peruutettava se,

b) perusteltu, sopimuspuolet toteutettavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.

B. Yhdenmukaistettuja standardeja koskeva suojalauseke

1. Jos Slovenia katsoo, että tässä liitteessä yksilöidyssä lainsäädännössä tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi ei täytä kyseisen lainsäädännön olennaisia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta assosiaationeuvostolle ja perusteltava näkemyksensä.
2. Assosiaationeuvosto tarkastelee asiaa ja voi pyytää Euroopan yhteisöä ryhtymään toimiin tässä liitteessä yksilöidyssä yhteisön lainsäädännössä säädetyn menettelyn mukaisesti.
3. Euroopan yhteisö tiedottaa menettelyn etenemisestä assosiaationeuvostolle ja toiselle sopimuspuolelle.
4. Menettelyn tulokset ilmoitetaan toiselle sopimuspuolelle.

LIITE

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskeva

SÄHKÖMAGNEETTINEN YHTEENSOPIVUUS

I JAKSO

YHTEISÖN OIKEUS JA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

Yhteisön lainsäädäntö	Neuvoston direktiivi 89/336/ETY, annettu 3 päivänä toukokuuta 1989, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1)
Kansallinen lainsäädäntö	Sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva sääntö (EMC) (Uradni list RS, št. 84/01, str. 8498 in 32/02, str. 2875)

II JAKSO

ILMOITTAMISESTA VASTAAVAT VIRANOMAISET

Euroopan yhteisö:

Belgia	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Tanska	Telestyrelsen
Saksa	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Kreikka	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Ministry of Development, General Secretariat of Industry).
Espanja	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Ranska	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie; Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP), SQUALPI
Irlanti	Department of Enterprise and Employment
Italia	Ministero delle Attività Produttive
Luxemburg	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état
Alankomaat	Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Itävalta	Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten und Arbeit
Portugali	Portugalin hallituksen alainen: Instituto Português da Qualidade Ministério do Equipamento Social. Instituto das Comunicações de Portugal
Suomi	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet Televiestintä- ja radiolaitteiden sähkömagneettisen yhteensopivuuden osalta: Liikenne- ja viestintäministeriö/Kommunikationsministeriet
Ruotsi	Ruotsin hallituksen alainen: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Yhdistynyt kuningaskunta	Department of Trade and Industry
Slovenia:	Ministrstvo za gospodarstvo

III JAKSO

ILMOITETUT TOIMIVALTAISET LAITOKSET

Euroopan yhteisö

Laitokset, jotka Euroopan yhteisön jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet I jaksossa tarkoitetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Slovenialle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

Slovenia

Laitokset, jotka Slovenia on valtuuttanut I jaksossa tarkoitetun Slovenian lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Euroopan yhteisölle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

ERITYISJÄRJESTELYT

Suojalausekkeet*A. Teollisuustuotteita koskeva suojalauseke*

1. Kun sopimuspuoli on toteuttanut toimenpiteen kieltääkseen tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvien, CE-merkinnällä varustettujen teollisuustuotteiden vapaan pääsyn markkinoilleen, sen on ilmoitettava tästä viipymättä toiselle sopimuspuolelle ja selitettävä syyt päätökseensä sekä tapa, jolla vaatimustenvastaisuus on arvioitu.
2. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa ja niille toimitettuja todisteita sekä ilmoittavat toisilleen tutkimustensa tulokset.
3. Jos sopimuspuolet ovat asiasta yksimielisiä, ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.
4. Jos tutkimuksen tuloksista on erimielisyyttä, asia toimitetaan edelleen assosiaationeuvostolle, joka voi päättää asiantuntijaselvityksen teettämisestä.
5. Jos assosiaationeuvosto toteaa, että toimenpide on
 - a) perusteeton, toimenpiteen toteuttaneen sopimuspuolen kansallisen viranomaisen on peruutettava se,
 - b) perusteltu, sopimuspuolet toteutettavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.

B. Yhdenmukaistettuja standardeja koskeva suojalauseke

1. Jos Slovenia katsoo, että tässä liitteessä yksilöidyssä lainsäädännössä tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi ei täytä kyseisen lainsäädännön olennaisia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta assosiaationeuvostolle ja perusteltava näkemyksensä.
2. Assosiaationeuvosto tarkastelee asiaa ja voi pyytää Euroopan yhteisöä ryhtymään toimiin tässä liitteessä yksilöidyssä yhteisön lainsäädännössä säädetyn menettelyn mukaisesti.
3. Euroopan yhteisö tiedottaa menettelyn etenemisestä assosiaationeuvostolle ja toiselle sopimuspuolelle.
4. Menettelyn tulokset ilmoitetaan toiselle sopimuspuolelle.

LIITE

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskeva

KONEET

I JAKSO

YHTEISÖN OIKEUS JA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

Yhteisön lainsäädäntö	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/37/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 207, 23.7.1998, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä lokakuuta 1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/79/EY (EYVL 331, 7.12.1998, s. 1).
Kansallinen lainsäädäntö	Koneturvallisuutta koskeva määräys (Uradni list RS, št. 52/00, str. 6955 in št. 57/00, str. 7519)

II JAKSO

ILMOITTAMISESTA VASTAAVAT VIRANOMAISET

Euroopan yhteisö:

Belgia	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Tanska	Direktoratet for Arbejdstilsynet
Saksa	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
Kreikka	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Ministry of Development, General Secretariat of Industry)
Espanja	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Ranska	Ministère de l'Emploi et de la Solidarité, Direction des relations du travail, Bureau CT 5
Irlanti	Department of Enterprise and Employment
Italia	Ministero delle Attività Produttive
Luxemburg	Ministère du travail (Inspection du travail et des mines)
Alankomaat	Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Itävalta	Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten und Arbeit
Portugali	Portugalin hallituksen alainen: Instituto Português da Qualidade
Suomi	Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö/Social- och hälsovårdsministeriet

Ruotsi Ruotsin hallituksen alainen:
Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Yhdistynyt kuningaskunta Department of Trade and Industry

Slovenia: Ministrstvo za gospodarstvo

III JAKSO

ILMOITETUT LAITOKSET

Euroopan yhteisö

Laitokset, jotka Euroopan yhteisön jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet I jaksossa tarkoitetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Slovenialle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

Slovenia

Laitokset, jotka Slovenia on valtuuttanut I jaksossa tarkoitetun Slovenian lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Euroopan yhteisölle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

ERITYISJÄRJESTELYT

Suojalausekkeet

A. Teollisuustuotteita koskeva suojalauseke

1. Kun sopimuspuoli on toteuttanut toimenpiteen kieltääkseen tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvien, CE-merkinnällä varustettujen teollisuustuotteiden vapaan pääsyn markkinoilleen, sen on ilmoitettava tästä viipymättä toiselle sopimuspuolelle ja selitettävä syyt päätökseensä sekä tapa, jolla vaatimustenvastaisuus on arvioitu.
2. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa ja niille toimitettuja todisteita sekä ilmoittavat toisilleen tutkimustensa tulokset.
3. Jos sopimuspuolet ovat asiasta yksimielisiä, ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.
4. Jos tutkimuksen tuloksista on erimielisyyttä, asia toimitetaan edelleen assosiaationeuvostolle, joka voi päättää asiantuntijaselvityksen teettämisestä.
5. Jos assosiaationeuvosto toteaa, että toimenpide on
 - a) perusteeton, toimenpiteen toteuttaneen sopimuspuolen kansallisen viranomaisen on peruutettava se,
 - b) perusteltu, sopimuspuolet toteutettavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä tuotteita saateta markkinoille.

B. Yhdenmukaistettuja standardeja koskeva suojalauseke

1. Jos Slovenia katsoo, että tässä liitteessä yksilöidyssä lainsäädännössä tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi ei täytä tällaisen lainsäädännön olennaisia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta assosiaationeuvostolle ja perusteltava näkemyksensä.
2. Assosiaationeuvosto tarkastelee asiaa ja voi pyytää Euroopan yhteisöä ryhtymään toimiin tässä liitteessä yksilöidyssä yhteisön lainsäädännössä säädetyn menettelyn mukaisesti.
3. Euroopan yhteisö tiedottaa menettelyn etenemisestä assosiaationeuvostolle ja toiselle sopimuspuolelle.
4. Menettelyn tulokset ilmoitetaan toiselle sopimuspuolelle.

LIITE

Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tulosten vastavuoroista tunnustamista koskeva

K A A S U L A I T T E E T

I JAKSO

YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNTÖ JA KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ

Yhteisön lainsäädäntö	Neuvoston direktiivi 90/396/ETY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1990, kaasumaisia polttoaineita käytettäviä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 196, 26.7.1990, s. 15), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).
Kansallinen lainsäädäntö	Kaasulaitteita koskeva määräys (Uradni list RS, št. 105/00, str. 11151, in št. 28/02, str. 2302)

II JAKSO

ILMOITTAMISESTA VASTAAVAT VIRANOMAISET

Euroopan yhteisö:

Belgia	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Tanska	Danmarks Gasmateriel Prøvning
Saksa	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
Kreikka	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Ministry of Development, General Secretariat of Industry)
Espanja	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Ranska	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, Direction de l'action régionale et de la petite et moyenne industrie (DARPMI) Sous-direction de la sécurité industrielle
Irlanti	Department of Enterprise and Employment
Italia	Ministero delle Attività Produttive
Luxemburg	Ministère du travail (Inspection du travail et des mines)
Alankomaat	Ministerie van Economische Zaken
Itävalta	Bundesministerium für Wirtschaftliche und Arbeit
Portugali	Portugalin hallituksen alainen: Instituto Português da Qualidade
Suomi	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet
Ruotsi	Ruotsin hallituksen alainen: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Yhdistynyt kuningaskunta	Department of Trade and Industry
Slovenia:	Ministrstvo za gospodarstvo

III JAKSO

ILMOITETUT LAITOKSET

Euroopan yhteisö

Laitokset, jotka Euroopan yhteisön jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet I jaksossa tarkoitetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Slovenialle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

Slovenia

Laitokset, jotka Slovenia on valtuuttanut I jaksossa tarkoitetun Slovenian lainsäädännön mukaisesti ja jotka on ilmoitettu Euroopan yhteisölle tämän pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

ERITYISJÄRJESTELYT

Suojalausekkeet*A. Teollisuustuotteita koskeva suojalauseke*

1. Kun sopimuspuoli on toteuttanut toimenpiteen kieltääkseen tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvien, CE-merkinnällä varustettujen teollisuustuotteiden vapaan pääsyn markkinoilleen, sen on ilmoitettava tästä viipymättä toiselle sopimuspuolelle ja selitettävä syyt päätökseensä sekä tapa, jolla säännöstenvastaisuus on arvioitu.
2. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa ja niille toimitettuja todisteita sekä ilmoittavat toisilleen tutkimustensa tulokset.
3. Jos sopimuspuolet ovat asiasta yksimielisiä, ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä tuotteita ei saateta markkinoille.
4. Jos tutkimuksen tuloksista on erimielisyyttä, asia toimitetaan edelleen assosiaationeuvostolle, joka voi päättää asiantuntijaselvityksen teettämisestä.
5. Jos assosiaationeuvosto toteaa, että toimenpide on
 - a) perusteeton, toimenpiteen toteuttaneen sopimuspuolen kansallisen viranomaisen on peruutettava se,
 - b) perusteltu, sopimuspuolet toteutettavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä tuotteita ei saateta markkinoille.

B. Yhdenmukaistettuja standardeja koskeva suojalauseke

1. Jos Slovenia katsoo, että tässä liitteessä yksilöidyssä lainsäädännössä tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi ei täytä tällaisen lainsäädännön olennaisia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta assosiaationeuvostolle ja perusteltava näkemyksensä.
 2. Assosiaationeuvosto tarkastelee asiaa ja voi pyytää Euroopan yhteisöä ryhtymään toimiin tässä liitteessä yksilöidyssä yhteisön lainsäädännössä säädetyn menettelyn mukaisesti.
 3. Euroopan yhteisö tiedottaa menettelyn etenemisestä assosiaationeuvostolle ja toiselle sopimuspuolelle.
 4. Menettelyn tuloksista ilmoitetaan toiselle sopimuspuolelle.
-

EUROOPAN YHTEISÖN JULISTUS SLOVENIAN EDUSTAJIEN OSALLISTUMISESTA KOMITEOIDEN KOKOUKSIIN

Jotta yhteisön säännösten käytännön näkökohdat tulisivat paremmin ymmärretyiksi, Euroopan yhteisö ilmoittaa, että Slovenia kutsutaan seuraavin edellytyksin sähkömagneettista yhteensopivuutta, sähköturvalisuutta, koneita ja kaasulaitteita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti perustettujen tai siinä tarkoitettujen komiteoiden kokouksiin.

Osallistumisoikeus koskee ainoastaan sellaisia kokouksia tai kokousten vaiheita, joissa käsitellään yhteisön säännösten soveltamista; se ei koske läsnäoloa kokouksissa, joiden tarkoituksena on valmistella ja antaa lausuntoja toimenpiteistä, jotka komissio on toteuttanut neuvoston sille antamien täytäntöönpanoa tai hallinnointia koskevien valtuuksien nojalla.

Tämä kutsu voi koskea tapauksen mukaan Euroopan komission koolle kutsumia asiantuntijaryhmiä.

**Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasaval-
lasta, Korean tasavallasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien
tuonnissa ja Singaporesta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien tuontia koskevan polku-
myynnin vastaisen menettelyn päättämisestä**

(2002/C 291 E/18)

KOM(2002) 433 lopull.

(Komission esittämä 29 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

1. Tutkimukset pantiin vireille 1. huhtikuuta 2000. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (perusasetus) 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen pyynnön esitti Producers of Televisions in Co-operation (POETIC).
2. Heinäkuun 15. päivänä 2000 pantiin vireille rinnakkaistutkimus, joka koski Turkista peräisin olevien tai sieltä vietyjen väritelevisioiden tuontia. Koska kaikkien Turkista vietyjen väritelevisioiden todettiin olevan peräisin muualta kuin Turkista, komissio päätti 28. syyskuuta 2001 tehdyllä päätöksellä N:o 2001/725/EY ⁽¹⁾ Turkista peräisin olevien väritelevisioiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn. Tässä yhteydessä huomioitiin väritelevisiot, jotka ovat peräisin tarkastelujen kohteina olevista maista.
3. Tutkimuksessa kävi ilmi, että vahingollisen polkumyynnin jatkuminen kaikista asianomaisista maista Singaporea lukuun ottamatta olisi todennäköistä, jos voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden annettaisiin raueta, erityisesti ottaen huomioon väritelevisioiden ja -kuvaputkien huomattavan tuotantokapasiteetin sekä niiden matalat, yhteisön tuotannonalan hinnat alittavat hinnat yhteisössä, joten polkumyynnitoimenpiteet olisi pidettävä voimassa.
4. Singaporen osalta polkumyynnitoimenpiteiden olisi annettava raueta, koska vahingollisen polkumyynnin jatkuminen ei ole todennäköistä sen tuotantokapasiteetin ja yhteisöön suuntautuvan viennin vähenemisen ja hinnanalittavuuden puuttumisen vuoksi.
5. Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaiset tosiseikat ja päätelmät, joiden perusteella Singaporea koskeva menettely olisi päätettävä ja toimenpiteet Kiinaa, Koreaa, Malesiaa ja Thaimaata vastaan pidettävä voimassa sellaisinaan tai muutettuina. Tämän ilmoituksen jälkeen tietyiltä osapuolilta saatiin kannanottoja, mutta ne eivät muuttaneet tutkimuksen keskeisiä päätelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 37.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

A. MENETTELY

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan sekä 11 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

1. Aikaisemmat tutkimukset ja voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Neuvosto otti huhtikuussa 1990 asetuksella (ETY) N:o 1048/90 ⁽²⁾ käyttöön lopulliset polkumyynnitullit Korean tasavallasta, jäljempänä "Korea", peräisin olevien pienten väritelevisiovastaanottimien eli televisioiden, joiden kuvaruudun läpimitta on enemmän kuin 15,5 cm mutta enintään 42 cm, jäljempänä "pienet väritelevisiot", tuonnissa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 107, 27.4.1990, s. 56, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2900/91 (EYVL L 275, 2.10.1991, s. 24).

(2) Tämän jälkeen neuvosto otti heinäkuussa 1991 asetuksella (ETY) N:o 2093/91⁽¹⁾ käyttöön lopulliset polkumyöntitulit muun muassa Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä "Kiina", peräisin olevien pienten väritelevisioiden tuonnissa.

(3) Komissio päätti huhtikuussa 1995 päätöksellä 95/92/EY⁽²⁾ Turkista peräisin olevien väritelevisiovastaaottimien, jäljempänä "väritelevisiot", tuontia koskeneen polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka oli aloitettu marraskuussa 1992. Neuvosto otti samaan aikaan asetuksella (EY) N:o 710/95⁽³⁾ käyttöön lopulliset polkumyöntitulit sellaisten Malesiasta, Kiinasta, Koreasta, Singaporesta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden tuonnissa, joiden ruudun läpimitta on enemmän kuin 15,5 cm. Vaikka tässä menettelyssä todettiin, ettei ollut enää perusteita erotella väritelevisioita niiden kuvaruudun koon mukaan, koska Kiinasta ja Koreasta peräisin olevia pieniä väritelevisioita koskevat polkumyöntoimenpiteet olivat jo voimassa, tutkimuskohde ja asetuksella (EY) N:o 710/95 käyttöön otetut lopulliset polkumyöntitulit Kiinan ja Korean osalta rajattiin väritelevisioihin, joiden kuvaruudun läpimitta oli enemmän kuin 42 cm eli suuriin väritelevisioihin.

(4) Asetusta (EY) N:o 710/95 muutettiin marraskuussa 1998 neuvoston asetuksella (EY) N:o 2584/98⁽⁴⁾ Kiinasta ja Koreasta peräisin oleviin väritelevisioihin sovellettavien tullien osalta asetuksessa (EY) N:o 710/95 esitettyjen päätelmien huomioon ottamiseksi, joiden mukaan televisioiden erotteluun niiden kuvaruudun koon mukaan ei ollut perusteita.

2. Voimassaolon päättymistä ja välivaiheen tarkastelua koskevat tutkimukset

(5) Kiinasta, Koreasta, Malesiasta, Singaporesta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisen toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä annetun ilmoituksen⁽⁵⁾ julkaisemisen jälkeen POETIC pyysi neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti voimassa olevien toimenpiteiden päättymistä koskevaa tarkastelua.

(6) Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatku-

miseen tai toistumiseen. Pyyntöön sisältyi lisäksi tietoja, jotka osoittivat, että asianomaiset markkinat ja tuote itse ovat muuttuneet merkittävästi muutaman viime vuoden aikana. Nämä tiedot ovat yhdessä polkumyöntiä ja vahinkoa koskevien väitteiden kanssa antaneet komissiolle aiheen päätellä, että samalla olisi syytä suorittaa myös perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen välivaiheen tarkastelu sekä polkumyynnin että vahingon määrittämiseksi.

(7) Neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päätti, että todisteet olivat riittävät perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan ja välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, minkä johdosta komissio julkaisi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tarkastelun vireillepanoa koskevan ilmoituksen⁽⁶⁾ ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.

3. Turkia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen

(8) Komissio ilmoitti 15 päivänä heinäkuuta 2000 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽⁷⁾, jäljempänä "aloittamista koskevat ilmoitus", Turkista peräisin olevien tai vietyjen väritelevisioiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.

(9) Menettely aloitettiin, koska Producers of European Televisions in Co-operation (POETIC) oli tehnyt kesäkuussa 2000 valituksen sellaisten yhteisön tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa suuren osan, tässä tapauksessa yli 30 prosenttia, väritelevisioiden koko tuotannosta yhteisössä. Valitus sisälsi polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen perusteeksi riittävän näytön polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta.

4. Turkista peräisin olevia väritelevisioita koskevan polkumyöntimenettelyn päättäminen

(10) Väritelevisioiden tuontiin sovellettavien erityisten alkupe-räsääntöjen monimutkaisuuden vuoksi Turkista vietyjen väritelevisioiden alkuperää ei saatu selvitettyä perusasetuksen 7 artiklassa säädettyssä määräajassa. Tämän vuoksi polkumyöntiä, vahinkoa ja yhteisön etua koskevia näkökohtia kyseisessä tapauksessa ei voitu asianmukaisesti tutkia eikä näin ollen myöskään harkita väliaikaisia polkumyöntoimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 195, 18.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 73, 1.4.1995, s. 84.

⁽³⁾ EYVL L 73, 1.4.1995, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 324, 2.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 278, 1.10.1999, s. 2.

⁽⁶⁾ EYVL C 94, 1.4.2000, s. 2.

⁽⁷⁾ EYVL C 202, 15.7.2000, s. 4.

(11) Tämän vuoksi tutkimusta jatkettiin lopullisiin päätelmiin saakka. Kokonaiskuvan saamiseksi kaikista asianomaisista maista tapahtuvan tuonnin vaikutuksista yhteisön tuotannonalaan tutkimuksessa kerättyjä Turkia koskevia tietoja tarkasteltiin yhdessä Kiinan, Korean, Malesian, Singaporen ja Thaimaan vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan ja välivaiheen tarkastelujen yhteydessä kerättyjen tietojen kanssa. Ottaen huomioon jäljempänä (johdanto-osan 40–44 kappaleissa) mainitut alkuperää koskevat päätelmät, komissio kuitenkin päätti menettelyn Turkista peräisin olevien väritelevisioiden osalta päätöksellä 2001/725/EY⁽¹⁾.

5. Tutkimusten osapuolet

(12) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimusten vireillepanosta valituksen tehneille yhteisön tuottajille, muille tiedossa oleville yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja niitä edustaville järjestöille, Euroopan kuluttajajärjestöjen toimistolle (BEUC) sekä viejämaiden edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi tutkimusten vireillepanoa koskevissa ilmoituksissa asetetussa määräajassa.

(13) Useat asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön tuottajat esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainittujen määräaikojen kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(14) Koska pyynnön ja aiempien tutkimusten perusteella on tiedossa, että tarkastelua koskevien tutkimusten kohteena olevissa maissa on ilmeisen paljon vientiä harjoittavia tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia, aloittamista koskevan ilmoituksen 5 kohdan a ja b alakohdassa ilmoitettiin aikeista käyttää polkumyynnin tutkimiseen otantamenetelmää.

(15) Koreasta, Singaporesta, Kiinasta ja Thaimaasta ilmoitettiin kuitenkin ainoastaan vähäinen määrä vientiä harjoittavia tuottajia, jotka toimittivat aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydetyt tiedot. Tämän vuoksi otantamenetelmää ei pidetty välttämättömänä minkään asianomaisen maan osalta.

(16) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevissa ilmoituksissa asetetuissa määräajoissa. Vastaukset saatiin viideltä yhteisön tuottajalta, kolmelta etuyhteydettömältä tuojalta, viideltä turkkilaiselta yritykseltä ja niihin etuyhteydessä olevilta tuojilta yhteisössä, yhdeltä thaimaalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja siihen etuyhteydessä olevilta tuojilta yhteisössä sekä kahdeksalta kiinalaiselta yritykseltä. Kuitenkaan yksikään korealainen, malesialainen tai singaporelainen vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut asianmukaista vastausta kyselyyn, joten kaikkien näissä maissa otantamenettelyn vuoksi tiedossa olevien yritysten katsottiin kieltäytyneen yhteistyöstä. Komissio ilmoitti niille yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

(17) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun, polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä sen määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot, olisiko toimenpiteiden voimassa pitäminen yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Yhteisön tuottajat:

Tecnimagen SA – Barcelona, Espanja

Grundig AG – Nürnberg, Saksa

Philips Consumer Electronics – Eindhoven, Alankomaat

Industrie Formenti Italia Spa – Lissone, Italia

Seleco Formenti Spa – Pordenone, Italia

b) Viejät/tuottajat ja etuyhteydessä olevat myyntiyritykset

Turkki

Profilo Telra Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, Istanbul [mukaan luettuna etuyhteydessä olevat myyntiyritykset i) PRO-EKS Dis Ticaret AS, Istanbul, ii) Savunma Gerecleri AS, Istanbul, iii) Elektroteknik Elektronik Aletler Limited, Istanbul]

Beko Elektronik AS, Istanbul (mukaan luettuna etuyhteydessä oleva myyntiyritys Ram Dis Ticaret, Istanbul)

Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, Istanbul [mukaan luettuna etuyhteydessä olevat myyntiyritykset: i) Vestel Dis Ticaret AS, Istanbul, ii) Vestel Dis Ticaret AS Ege Serbest Bolge SB, Izmir, iii) Vestel Bilisim Teknolojileri Sanayi ve Ticaret AS, Istanbul, iv) Vestel Komunikasyon Sanayi ve Ticaret AS, Izmir]

Izmir Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, Izmir

Thaimaa

Thomson Television Thailand, Pathumthani, Thaimaa [mukaan luettuna etuyhteydessä oleva myyntiyritys European Audio Products (H.K.) Ltd, Shatin, New Territory, Hongkong]

c) Etuyhteydessä olevat yhteisön tuojat

Turkkilaisiin viejiin etuyhteydessä olevat tuojat:

Beko (UK) Ltd, Watford, Yhdistynyt kuningaskunta

Beko Electronics Espana SL, Barcelona, Espanja

Vestel Holland B.V., Rotterdam, Alankomaat

Vestel Iberia, Madrid, Espanja

Thomson Television Thaimaahan etuyhteydessä olevat tuojat

Thomson Multimedia Marketing France S.A., Boulogne, Ranska

⁽¹⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 37.

Thomson Multimedia Sales Spain, S.A., Madrid, Espanja

Thomson Multimedia Sales UK Ltd., West Malling, Kent,
Yhdistynyt kuningaskunta

d) *Etuyhteydettömät yhteisön tuojat*

Alba plc – Barking, Yhdistynyt kuningaskunta

- (18) Tarkastelua koskeviin tutkimuksiin liittyvä polkumyyntitutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 1999 ja 31 päivän joulukuuta 1999 välisen ajanjakson, jäljempänä "tarkastelututkimusajanjakso". Polkumyyntiä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 1999 ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisen ajanjakson, jäljempänä "tutkimusajanjakso", Turkkiä koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn osalta. Molempien tutkimusten vahinkoanalyysiin liittyvä kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson vuodesta 1995 30 päivään kesäkuuta 2000, jäljempänä "tarkastelujakso", kahden toisistaan eroavan polkumyyntitutkimusajanjakson huomioon ottamiseksi.

6. Markkinatalouskohtelu ja yksilöllinen kohtelu

- (19) Yksi kiinalainen yritys, Xiamen Overseas Chinese Electronic Co. Ltd., jäljempänä "hakijayritys", vaati perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua, ja sitä pyydettiin antamaan kaikki tarvittavat asiaa koskevat tiedot tällaista vaatimusta varten tarkoitettulla lomakkeella. Neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen hakijayritykselle päätettiin olla myöntämättä markkinatalouskohtelua, koska se ei täyttänyt kaikkia perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa määriteltyjä edellytyksiä.
- (20) Tämän päätöksen jälkeen havaittiin, että hakijayritys ei itse asiassa ollut vienyt väritelevisioita yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana. Se oli aluksi ilmoittanut vaatimuslomakkeessa ja kyselylomakkeen vastauksissaan tiettyjen väritelevisioiden viennistä yhteisöön. Tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa kuitenkin todettiin, että näitä väritelevisioita ei oltu koskaan luovutettu vapaaseen liikkeeseen yhteisössä, vaan niiden määräraikka oli kolmannessa maassa. Koska väritelevisioiden vientiä yhteisöön ei ollut lainkaan tapahtunut tarkastelututkimusajanjakson aikana, hakijayrityksen vaatimus yksilöllisestä kohtelusta oli merkityksetön.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

a) *Tuotteen kuvaus*

- (21) Tarkasteltavana oleva tuote on väritelevisiovastaanottimet, joiden kuvaruudun läpimitta on enemmän kuin 15,5 cm, myös jos samaan ulkokuoreen on yhdistetty yleisradiovastaanotin ja/tai kello. Kyseinen tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8528 12 52, 8528 12 54, 8528 12 56, 8528 12 58, ex 8528 12 62 ja 8528 12 66.

- (22) Asetuksen (EY) N:o 710/95 tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä ei koskenut D2MAC-laitteita eikä teräväpiirtotelevisiota (HDTV), sillä kyseisiä tuotteita, joissa on otettu käyttöön väritelevisiota laadullisesti muuttavia teknisiä muutoksia, vasta kehiteltiin ja niitä oli kuluttajien saatavissa ainoastaan erittäin vähän. Asetuksessa (EY) N:o 2584/98 vahvistettiin, että näitä tuotteita ei pitäisi sisällyttää tuotteen määritelmään, sillä tutkimuksessa ei ollut tullut ilmi tosiasiallista näyttöä, jonka mukaan se olisi ollut perusteltua. Myöskään tässä tutkimuksessa ei ole toimitettu mitään uutta näyttöä niiden määritelmään sisällyttämisen perustelemiseksi. Tämän vuoksi D2MAC-laitteet ja teräväpiirtotelevisiot eivät ole näiden tutkimusten kohteina.

b) *Osapuolten esittämät väitteet*

- (23) Yksi tuoja vaati, että tutkimuksen ulkopuolelle olisi jätettävä niin kutsutut internet-väritelevisiot, joihin on yhdistetty internet-modeemi ja tietokoneen käyttöjärjestelmä, jotka mahdollistavat internetiin pääsyn televisioruudun kautta ja joita voidaan käyttää kaukosäädinyksiköllä, johon kuuluu kokonainen näppäimistö. Internet-väritelevisiossa kaikki tarvittavat modeemikytkennät on sisällytetty television rakenteeseen sen sijaan, että niitä varten olisi erillinen sovitinlaite.
- (24) Tuoja väitti, että tutkimuksen ulkopuolelle jättäminen on perusteltua väritelevisioiden ja internet-väritelevisioiden fyysisten ja teknisten perusominaisuuksien erojen vuoksi sekä siksi, että kuluttajilla on erilainen näkemys näistä kahdesta tuotteesta.
- (25) Fyysisten perusominaisuuksien ero on se, että internet-väritelevisiossa väritelevisioon on lisätty internet-komponentit, joiden osuus on noin 60 prosenttia internet-väritelevision kokonaiskustannuksista, ja kaukosäätimeen on integroitu näppäimistö.
- (26) Teknisistä perusominaisuuksista väitettiin, että internet-väritelevisio lähettää ja vastaanottaa tietosisältöä yleisradiotekniikan sijasta puhelinlinjaa pitkin modeemia käyttäen. Lisäksi siinä käytetään tekniikkaa, joka eroaa väritelevisioiden perustekniikasta: siihen sisältyy järjestelmä internet-yhteyden suojaamiseksi (SSL-tietoturvatekniikka), selaintekniikka internet-grafiikan esittämiseksi vakiokuvapistetarkkuuden väritelevisiossa ja modeemi, joka muuntaa digitaalisignaalit analogisiksi signaaleiksi, jotka voivat kulkea tavanomaisia puhelinlinjoja pitkin.
- (27) Väitettiin, että kuluttajien erilainen näkemys tästä tuotteesta verrattuna tavanomaiseen väritelevisioon tuli näytetyksi toteen sillä, että internet-televisioita myydään vähittäiskaupassa kaksinkertaisella hinnalla verrattuna väritelevisioihin. Lisäksi väitettiin, että integroitu internet-piirilementti lisää tavalliseen väritelevisioon elementin, joka antaa sille merkittävän lisäominaisuuden. Tämän tueksi se mainitsee Japanista ja Koreasta peräisin olleiden videonauhureiden (VCR-nauhureiden) tapauksen, jossa päätettiin, että jos videonauhuri on samassa kuoressa väritelevision kanssa, yhdistelmää on pidettävä eri tuotteena.

- (28) Pyynnön esittäjä väitti, että tällainen tutkimuksen ulkopuolelle jättäminen ei ole perusteltua. Se kiisti väitteen, että internet-televisiolla olisi erilaiset fyysiset ja tekniset perusominaisuudet, ja väitti, että internet-osa oli verrattavissa tekstitelevisioon väritelevisioissa. Internet-televisio olisi katsottava tekstitelevision uudemmaksi muodoksi, ja internet-yhteys siinä väritelevision lisäominaisuudeksi, eikä uudeksi tuotteeksi, jolla ei ole väritelevisioiden perusominaisuuksia. Koska tutkimus kattoi väritelevisiot, joissa on tekstitelevisiotoiminto, sen olisi katettava myös väritelevisiot, joissa on internet-yhteys.
- (29) Pyynnön esittäjä kyseenalaisti myös tuojan päätelmät kuluttajien erilaisesta näkemyksestä sillä, että internet-televisioita on ollut saatavilla vasta vähän aikaa. Lisäksi se väitti, että internetin suuri osuus kustannuksista johtui internet-väritelevision uutuudesta. Se esitti näyttöä, jonka mukaan tekstitelevision kustannukset olivat huomattavasti nykyistä korkeammat, kun tekstitelevisiotoiminto otettiin käyttöön väritelevisioissa.
- (30) Pyynnön esittäjä kiisti videonauhuriesimerkin väittäen, että videonauhuri on erillinen toiminto video-televisioyhdistelmässä kun taas internet-toiminto ei toimi ilman televisiota vaan on pikemminkin television lisätoiminto.

c) Tutkimuksen päätelmät

- (31) Tutkimuksessa kävi ilmi, että internet-väritelevisio on tuote, jossa samassa kuoressa yhdistyy kaksi tekniikkaa, joiden loppukäyttö on riittävän erilainen: yhtäältä sillä on mahdollista lähettää ja vastaanottaa sähköpostia ja se tarjoaa pääsyn internettiin ja toisaalta sillä voidaan katsella televisio-ohjelmia. Tämän lisätoiminnon vuoksi väritelevisio ei välttämättä määritä koko tuotteen ominaislaatua vaan pikemminkin internet-toiminto on määräävämpi televisiotoimintoon verrattuna. Tällainen yhdistelmä sisältää erityiselementin, joka antaa internet-väritelevisiolle sellaisen lisätoiminnon, jonka perusteella sitä voidaan pitää tässä polkumyynnitutkimuksessa erilaisena.
- (32) Nämä päätelmät tehtiin tutkimuksen kuluessa kerättyjen ja tutkimusajanjaksoon liittyvien tietojen perusteella. Koska kyseisen tuotteen kehittäminen on alkuvaiheessa ja koska sitä on ollut kuluttajien saatavilla ainoastaan pieniä määriä, ei voida sulkea pois sitä, että näissä tutkimuksissa tehtyjä päätelmiä saatetaan joutua tulevaisuudessa tarkistamaan kyseisen tuotteen jatkokehityksen perusteella. Jos siis voimassa olevia toimenpiteitä tarkistetaan tulevaisuudessa, tämän tuotteen tilanne on tutkittava uudelleen siinä tutkimuksessa kerättyjen tietojen perusteella, jotta voidaan määrittää, onko tutkimuksen ulkopuolelle jättäminen edelleen perusteltua.

- (33) Lisäksi todettiin, että kuvaruutujen kokoeroista ja äänijärjestelmissä, joukkoviestintäjärjestelmissä, näyttötyypissä, näytön muodossa ja kuvataajuudessa esiintyvistä eroista huolimatta kaikilla väritelevisioilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja sama käyttötarkoitus, ja ne muodostavat tämän vuoksi yhden tuotteen.

2. Samankaltainen tuote

- (34) Tutkimuksissa todettiin, että asianomaisista maista peräisin olevilla tai tuoduilla ja yhteisöön tarkoitetuilla väritelevisioilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin yhteisön tuotannonalan valmistamilla ja yhteisön markkinoilla myymillä väritelevisioilla. Lisäksi todettiin, että asianomaisissa maissa, vertailumaana käytetty Turkki mukaan luettuna, valmistetuissa ja myydyissä väritelevisioissa ei ollut eroja yhteisöön vietyihin väritelevisioihin verrattuna, vaan ne olivat molemmat samanlaisia kuin yhteisön tuotannonalan valmistamat ja yhteisön markkinoilla myymät väritelevisiot. Tämän vuoksi niitä pidetään samankaltaisina tuotteina perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

C. ALKUPERÄ

1. Yleistä

- (35) Väritelevisiot sisältävät usein komponentteja ja osia, jotka ovat peräisin muista maista kuin lopullisen tuotteen valmistus- tai kokoamismaasta, ja tämän perusteella väritelevisioiden voidaan katsoa olevan peräisin jostain muusta maasta kuin niiden valmistus- tai kokoamismaasta. Näin ollen yhteisön vakiintuneen käytännön ja perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti asianomaisista maista vietyjen väritelevisioiden alkuperän tutkiminen oli osa polkumyynnitutkimuksia.
- (36) Alkuperäasiaa on jo tutkittu yksityiskohtaisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 710/95, jossa alkuperäsääntöjen soveltaminen johti väritelevisioiden tuontimäärien uuteen jakoon eri maiden kesken sen mukaan, mikä niiden alkuperäksi todettiin tutkimuksessa.
- (37) Polkumyynnissäädöksiä varten tarkasteltavana olevien tuotteiden alkuperä määritetään muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen mukaisesti kuten yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 22 artiklassa säädetään. Tämä pätee myös Turkkiin, sillä tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 tehdystä EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksessä N:o 1/95⁽²⁾ ei säädetä tätä koskevista poikkeuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 35, 13.2.1996, s. 1.

(38) Tietyistä yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 39 artiklan ja liitteen 11 mukaisesti väritelevisioihin sovelletaan erityisiä, muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä. Kyseisten sääntöjen mukaisesti väritelevisio on peräisin siitä maasta, jossa kokoamistoimien ja mahdollisesti kokoamismaasta peräisin olevien osien tuotteeseen liittämisen osuus on vähintään 45 prosenttia väritelevision noudettuna lähettäjältä -hinnasta. Jos 45 prosentin sääntö ei täyty, väritelevisio on peräisin sellaisten osien alkuperämaasta, joiden noudettuna lähettäjältä -hinnan osuus on enemmän kuin 35 prosenttia väritelevision noudettuna lähettäjältä -hinnasta.

(39) Olisi korostettava, että jäljempänä esitetyt päätelmät on tehty ainoastaan näitä polkumyynnitutkimuksia varten ja varsinkin vahingollisen polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden määrittämistä varten.

2. Tuonti Turkista

(40) Muistutetaan, että komissio päätti Turkista peräisin olevia väritelevisioita koskevan menettelyn päätöksellä 2001/725/EY ⁽²⁾. Kyseisessä tutkimuksessa havaittiin, että kaikkien Turkista tutkimusajanjakson aikana yhteisöön vietyjen väritelevisioiden alkuperämaaksi ilmoitettiin Turkki (niiden mukana oli yhtenäinen hallinnollinen asiakirja, jossa väritelevisioiden ilmoitettiin olevan peräisin Turkista). Niiden mukana oli myös ATR-todistus, jossa ilmoitettiin, että ne olivat vapaassa liikkeessä Turkissa. Tutkimuksen aikana kaikki turkkilaiset yritykset kuitenkin ilmoittivat, että niiden väritelevisiot eivät olleet peräisin Turkista.

(41) Kun sovellettiin erityisiä, muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä, todettiin, että kaikki Turkista tutkimusajanjakson aikana yhteisöön vietyt väritelevisiot olivat peräisin muualta kuin Turkista. Erityisesti todettiin, että 45 prosentin arvonlisän sääntö ei täytynyt viennissä tutkituista yrityksistä, jotka vastasivat kaikesta väritelevisioiden viennistä Turkista yhteisöön tutkimusajanjakson aikana.

(42) Koska 45 prosentin arvonlisän sääntö ei täytynyt, alkuperä oli määritettävä eri alkuperää olevia osia/materiaaleja koskevan 35 prosentin arvonlisäsäännön perusteella. Näissä olosuhteissa väritelevisioon tarkoitettua katodisädekuvaputken alkuperä käytännössä ratkaisi väritelevisioiden alkuperän, sillä katodisädekuvaputken noudettuna lähettäjältä -hinnan osuus oli lähes kaikissa tapauksissa vähintään 35 prosenttia väritelevision noudettuna lähettäjältä -hinnasta. Olisi huomattava, että Turkissa ei tuoteta katodisädekuvaputkia, joten ne olivat kaikki tuotuja.

(43) Eri alkuperää olevia osia/materiaaleja koskevan 35 prosentin arvonlisäsäännön perusteella viennin yhteisöön todettiin olevan peräisin tietyistä vientiä harjoittavista maista, jotka ovat tarkastelua koskevien tutkimusten kohteina, yhteisöstä tai muista yhteisön ulkopuolisista maista, jotka eivät ole minkään tutkimuksen kohteina.

(44) Turkista vietyjen ja sellaisista maista peräisin olevien väritelevisioiden, joita koskevat voimassa olevat polkumyynnitoimenpiteet ovat tämän tarkastelun kohteena (eli Kiina, Korea ja Malesia), Turkista yhteisöön vietyjen määrien katsotaan olevan peräisin näistä maista.

3. Vienti Thaimaasta

(45) Tutkimuksessa kävi ilmi, että thaimaalaisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan missään viennissä yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana ei täytynyt 45 prosentin arvonlisän sääntö. Tämän vuoksi alkuperä oli määritettävä eri alkuperää olevia osia/materiaaleja koskevan 35 prosentin arvonlisäsäännön perusteella. Tässä yhteydessä todettiin myös, että väritelevisioiden alkuperä määräytyisi käytännössä katodisädekuvaputkien alkuperän perusteella, joiden osuus oli yhtä tapauksista lukuun ottamatta vähintään 35 prosenttia väritelevisioiden noudettuna lähettäjältä -hinnasta. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei käyttänyt Thaimaasta vaan Koreasta ja Malesiasta peräisin olevia katodisädekuvaputkia. Lisäksi yritys toi huomattavan määrän muita materiaaleja, joita käytettiin väritelevisioiden tuotannossa. Tämän vuoksi päätettiin, että yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tarkastelututkimusajanjakson aikana Thaimaasta yhteisöön viemät väritelevisiot eivät olleet peräisin Thaimaasta vaan joko Koreasta tai Malesiasta.

(46) Eurostatilta saatujen tietojen perusteella todettiin, että koko väritelevisioiden vienti Thaimaasta yhteisöön oli ainoan yhteistyössä toimineen thaimaalaisen vientiä harjoittavan tuottajan vientiä. Edellä esitettyjen alkuperää koskevien päätelmien johdosta kaikkien Thaimaasta yhteisöön vietyjen väritelevisioiden katsottiin näissä tarkastelua koskevissa tutkimuksissa olevan peräisin Koreasta ja Malesiasta.

4. Vienti Kiinasta, Koreasta, Malesiasta ja Singaporesta

(47) Olisi huomattava, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja Koreassa, Malesiassa tai Singaporessa ei toiminut yhteistyössä. Lisäksi yksikään kiinalaisista yrityksistä ei ilmoittanut vieneensä väritelevisioita yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi katsottiin, että näistä neljästä maasta peräisin olevat väritelevisiot olivat niitä, joista oli tieto Eurostatin tuontitilastoissa sekä Turkista ja Thaimaasta vietyjä televisioita, joiden todettiin olevan peräisin Koreasta, Malesiasta tai Kiinasta.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 37.

D. POLKUMYYNTI

1. Kiinan kansantasavalta

(48) Yksikään kiinalainen tuottaja, joka vei väritelevisioita yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana, ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä. Yhden turkkilaisen yhteistyössä toimineen yrityksen, joka on Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, todettiin kuitenkin vieneen huomattavia määriä Kiinasta peräisin olevia väritelevisioita. Tämän vuoksi katsottiin asianmukaiseksi laskea tälle yritykselle yksilöllinen polkumyyntimarginaali.

a) Vertailumaa

(49) Koska Kiina ei ole markkinatalousmaa, normaaliarvon määrittämistä varten oli valittava vertailumaana toimiva markkinatalousmaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tällaiseksi ehdotettiin menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa Singaporea, jota ehdotettiin myös tarkastelua koskevassa pyynnössä. Tietyt kiinalaiset yritykset vastustivat valintaa asianomaisessa aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ja vaativat, että käytettäisiin muissa tutkimuksen kohteena olevissa maissa todettua alinta normaaliarvoa. Yksi kiinalainen yritys ehdotti Malesian, Thaimaan tai Korean käyttöä.

(50) Tuottajat Koreassa, Singaporessa ja Malesiassa eivät kuitenkaan toimineet tutkimuksessa yhteistyössä. Thaimaan osalta ainoalla tutkimuksessa yhteistyössä toimineella yrityksellä ei ollut väritelevisioiden kotimarkkinamyyntiä, joten Thaimaalle ei voitu määrittää normaaliarvoa. Tämän vuoksi tutkittiin, voidaanko Turkkiä käyttää vertailumaana normaaliarvon määrittämisessä. Turkkiä ehdotettiin Singaporen vaihtoehtona myös tarkastelua koskevassa pyynnössä.

(51) Turkkiä pidettiin kohtuullisena valintana vertailumaaksi, sillä sen markkinoilla on kilpailua ja sillä on huomattava tuotanto ja kotimainen kulutus. Maassa on useita tuottajia, mikä johtaa kovaan sisäiseen kilpailuun, ja tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynti on huomattavaa. Kolme turkkilaista tuottajaa, jotka toimivat yhteistyössä Turkkiä koskeneessa tutkimuksessa, toimitti yksityiskohtaisia tietoja kotimarkkinamyyntistään ja tuotantokustannuksistaan.

(52) Tämän vuoksi komissio päätti käyttää Turkkiä vertailumaana. Koska Turkista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskeneen tutkimuksen tutkimusajanjakso meni kuusi kuukautta päällekkäin tarkastelututkimusajanjakson kanssa, normaaliarvo määritettiin ainoastaan näiden kahden jakson päällekkäiseltä ajalta eli

1 päivästä heinäkuuta 1999 31 päivään joulukuuta 1999 (tarkastelututkimusajanjakson toinen puolisko), ja polkumyyntiä koskevat laskelmat tehtiin tältä ajalta.

b) Normaaliarvo

(53) Turkin korkean inflaation vuoksi tarkastelututkimusajanjakson toisen puoliskon aikana normaaliarvo määritettiin mahdollisimman lyhyen merkityksellisen jakson eli kuu-kauden perusteella inflaation vaikutusten välttämiseksi.

(54) Kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana viennin tarkoitettuun myyntiin verrattuna. Lisäksi komission yksiköt tutkivat perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voitiinko kunkin yrityksen kotimarkkinamyyntiin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(55) Tämä tehtiin määrittämällä kunkin viedyn tuotemallin riippumattomille asiakkaille tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla tapahtuneen myynnin osuus tarkastelututkimusajanjakson toisella puoliskolla. Jos yli 80 prosenttia tietyn tuotemallin kotimarkkinamyyntiin määrästä tuotti voittoa ja jos sen myyntihintojen painotettu keskiarvo oli vähintään sama kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, kyseisen tuotemallin normaaliarvo määritettiin sen kaikessa kotimarkkinamyyntissä veloitetujen hintojen painotettuna keskiarvona. Jos vähintään 10 prosenttia ja enintään 80 prosenttia tietyn tuotemallin kotimarkkinamyyntiin määrästä oli voitollista, kyseisen tuotemallin normaaliarvo määritettiin ainoastaan sen voitollisessa kotimarkkinamyyntissä veloitetujen hintojen painotettuna keskiarvona.

(56) Koska turkkilaisten tuottajien samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti todettiin tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon ajalta määrällisesti riittäväksi ja tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneeksi, normaaliarvo perustui vastaavan tuotemallin riippumattomilta asiakkailta tarkastelututkimusajanjakson toisen puoliskon aikana Turkissa veloitetuihin tosiasiaassa maksettuihin tai maksettaviin hintoihin.

c) Vientihinta

(57) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kyseisen turkkilaisen yrityksen Kiinasta peräisin olevien väritelevisioiden vienti siihen etuyhteydessä olevien ja Turkissa sijaitsevien viejien välityksellä tapahtui sekä etuyhteydettömille että etuyhteydessä oleville asiakkaille yhteisössä.

(58) Jos myynti suuntautui etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

- (59) Etuyhteydessä olevan tuojan kautta tapahtuneessa myynnissä vientihinta muodostettiin riippumattomilta asiakailta veloitetujen jälleenmyyntihintojen perusteella. Oikaisuja tehtiin kyseisen tuojan kaikkien maahantuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset mukaan luettuina, huomioon ottamiseksi sekä tarkasteltavana olevan tuotteen etuyhteydettömien tuojien tutkimuksen mukaan saaman voittomarginaalin huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.
- d) *Vertailu*
- (60) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi tehtiin asianmukainen mukautus ottaen huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tämän perusteella oikaisu tehtiin tarvittavissa tapauksissa tuontimaksujen ja välillisten verojen, hyvitysten, kuljetuksen, vakuutuksen, käsittelyn, lastauksen ja liitännäiskustannusten, myynnin jälkeisten kustannusten, palkkioiden ja luoton mukaisesti.
- (61) Useita muiden tekijöiden kuten luottotappiokustannusten, varastojen määrien eroista johtuvien rahoituskustannusten, tuontimaksujen ja välillisten verojen rahoituskustannusten, tuotemerkkiarvon, mainoskustannusten sekä etuyhteydessä olevien kotimaisten jakelijoiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten eroja koskevia oikaisuja pyydettiin. Pyyntöihin ei kuitenkaan voitu suostua, koska ei osoitettu, että ne olisivat vaikuttaneet hintojen vertailukelpoisuuteen.
- (62) Pyydettiin arvonlisäveroon liittyviä oikaisuja kuten arvonlisäveron korko kotimaiseen tuotantoon tarkoitettussa tuonnissa ja arvonlisäveron rahoitus kotimarkkinamyynnissä. Yritykset ovat velvollisia kantamaan veron valtion puolesta ja maksamaan valtiolle kuuluvan määrän. Arvonlisäverolliset liiketoimet eivät vaikuta yritysten tulokseen (voittoon tai tappioon). Sen sijaan ne vaikuttavat vaihtuviin vastaaviin tai rahoitusvastattaviin kuten kirjanpidossa on eritelty. Lisäksi kaikkien arvonlisäverollisiin liiketoimiin liittyvien rahoituskustannusten toistuvasta luonteesta johtuen tätä maksuliikennettä on jatkuvasti molempiin suuntiin (maksettavia ja saatavia), mistä johtuen se on millä tahansa ajanjaksolla tasoissa. Näin ollen merkittäviä arvonlisäverollisiin liiketoimiin liittyviä rahoitusmenoja esiintyy tavallisesti ainoastaan yrityksen alkuvaiheessa, kun sen hankintatarpeet ovat paljon suuremmat kuin sen myynti. Arvonlisäveron rahoituskustannuksia olisi pidettävä tavanomaisina toiminnallisina yleiskustannuksina eikä niiden osalta tehdä oikaisuja, sillä ne eivät vaikuta hintojen vertailtavuuteen.
- (63) Oikaisua pyydettiin myös nimellisiä paljousalennuksia varten sillä perusteella, että jos kotimaiset asiakkaat olisivat ostaneet samoja määriä kuin vientimarkkinoiden asiakkaat, kaikilla kotimaisilla asiakkailla olisi ollut oikeus enimmäismääräiseen kotimarkkinoilla myönnettävään hyvitykseen. Tähän pyyntöön ei voitu suostua, sillä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan c alakohdan mukaisesti oikaisua paljousalennusten mukaisesti voidaan harkita ainoastaan silloin, jos alennus myönnetään määräerojen mukaisesti eikä teoreettisten oletusten perusteella.
- (64) OEM-myynnin kaupan porrasta koskevaa oikaisua pyydettiin myös. Todettiin kuitenkin, että samojen merkki- ja OEM-väritelevisioiden mallien kotimarkkinahinnoissa ei ollut eroavuuksia. Tähän pyyntöön ei tämän vuoksi voitu suostua, sillä tällaisilla eroilla ei ollut vaikutusta hintojen vertailtavuuteen.
- (65) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- e) *Kiinasta peräisin olevia väritelevisioita vievän turkkilaisen yrityksen polkumyymtimarginaali*
- (66) Tuotemallikohtaista kuukausittaista painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti tuotemallikohtaisten kuukausittaisten vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana on kyseisen yrityksen (Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, Turkki) osalta 69,2 prosenttia.
- f) *Kiinalaisten tuottajien polkumyymtimarginaali*
- (67) Yhteistyöstä kieltäytyneiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja niiden kiinalaisten tuottajien osalta, joilla ei ollut vientiä tarkastelututkimusajanjakson aikana, polkumyynnin taso määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (68) Normaaliarvo määritettiin tässä yhteydessä kolmen yhteistyössä toimineen turkkilaisen tuottajan kaikkien väritelevisiomallien kotimaisten myyntihintojen tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon keskiarvon perusteella. Vientihinta määritettiin Eurostatilta saatujen käytettävissä olevien tietojen perusteella eli perusteena oli kaikkien Kiinasta tarkastelututkimusajanjakson toisella puoliskolla tuotujen väritelevisiomallien painotettu keskimääräinen CIF-arvo oikaistuna valtamerirahdin ja vakuutuksen osalta. Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti, että vienti Kiinasta yhteisöön tapahtui merkittäväällä polkumyynnillä kyseisen ajanjakson aikana. Määritetty polkumyymtimarginaali jopa ylitti edellisessä tutkimuksessa määritetyn jäännöspolkumyymtimarginaalin, sillä se oli 44,6 prosenttia.

(69) Lisäksi POETIC toimitti tarkastelua koskevassa pyynnös-sään alustavan näytön siitä, että tuonti Kiinasta tapahtui merkittävällä polkumyynnillä. Myös tarkastelua koskevassa pyynnössä väitetyt polkumyymntimarginaalit ylittivät edellisessä tutkimuksessa määritetyn jäännöspolkumyymntimarginaalin.

(70) Näissä olosuhteissa ei ollut mitään aihetta uskoa, että Kiinan polkumyymntimarginaali olisi pienempi kuin edellisessä tutkimuksessa määritetty jäännöspolkumyymntimarginaali. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti 44,6 prosentin polkumyymntimarginaalia pidetään tämän vuoksi kaikkien kiinalaisten tuottajien polkumyymntimarginaalina.

2. Korea

(71) Koska mikään vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, komissio tutki käytettävissä olevia tietoja polkumyymntin tason määrittämiseksi Korean osalta.

(72) Tässä tapauksessa normaaliarvo määritettiin korealaisten tuottajien otantamenettelyä varten toimittamien tietojen perusteella eli tarkastelututkimusajanjakson aikana kotimarkkinoilla myydyin tarkasteltavana olevan tuotteen painotetun keskimääräisen arvon perusteella. Vientihinta määritettiin Eurostatilta saatujen käytettävissä olevien tietojen perusteella eli perusteena oli kaikkien Koreasta tarkastelututkimusajanjakson aikana tuotujen väritelevisiomallien painotettu keskimääräinen CIF-arvo oikaistuna valtamerialueiden ja vakuutuksen osalta. Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti, että vienti Koreasta yhteisöön tapahtui merkittävällä polkumyynnillä tarkastelututkimusajanjakson aikana. Määritetty polkumyymntimarginaali jopa ylitti edellisessä tutkimuksessa määritetyn jäännöspolkumyymntimarginaalin, sillä se oli 21,2 prosenttia.

(73) Lisäksi POETIC toimitti tarkastelua koskevassa pyynnös-sään alustavan näytön siitä, että tuonti Koreasta tapahtuu merkittävällä polkumyynnillä. Myös tarkastelua koskevassa pyynnössä väitetyt polkumyymntimarginaalit ylittivät edellisessä tutkimuksessa määritetyn jäännöspolkumyymntimarginaalin.

(74) Näissä olosuhteissa ei ollut mitään aihetta uskoa, että minkään yhteistyöstä kieltäytyneen yrityksen polkumyymntimarginaali olisi pienempi kuin edellisessä tutkimuksessa määritetty jäännöspolkumyymntimarginaali. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti 21,2 prosentin polkumyymntimarginaalia pidetään tämän vuoksi kaikkien yhteistyöstä kieltäytyneiden korealaisten tuottajien polkumyymntimarginaalina.

(75) Samoista syistä saman 21,2 prosentin polkumyymntimarginaalin katsottiin koskevan niitä kahta yritystä, Thomson Television Thailand (Thaimaa) ja Beko Elektronik AS (Turkki), joiden todettiin vieneen Koreasta peräisin olevia väritelevisioita tutkimusajanjakson aikana. Vertailtaessa näiden väritelevisioiden keskimääräistä kokonaisvientihintaa tarkastelua koskevasta pyynnöstä johdettuja samanlaisten Koreassa myytyjen väritelevisioiden koti-

markkinahintoja koskevien tietojen perusteella määritettyyn kokonaisnormaaliarvoon vahvistui, että edellä mainittujen marginaalien kanssa yhdenmukaista merkittävää polkumyymntiä tapahtui.

3. Malesia

(76) Koska mikään vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, komissio tutki sen käytettävissä olevat tiedot polkumyymntin tason määrittämiseksi Malesian osalta.

(77) Koska yksikään malesialainen vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut tietoja otantamenettelyä varten, katsottiin asianmukaiseksi käyttää Koreaa koskevia tietoja normaaliarvon määrittämiseksi Malesian osalta. Tässä tapauksessa normaaliarvo määritettiin korealaisten tuottajien otantamenettelyä varten toimittamien tietojen perusteella eli tarkastelututkimusajanjakson aikana Korean markkinoilla myydyin tarkasteltavana olevan tuotteen painotetun keskimääräisen arvon perusteella. Vientihinta määritettiin Eurostatilta saatujen käytettävissä olevien tietojen perusteella eli perusteena oli kaikkien Malesiasta tarkastelututkimusajanjakson aikana tuotujen väritelevisiomallien painotettu keskimääräinen CIF-arvo oikaistuna valtamerialueiden ja vakuutuksen mukaisesti. Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti, että vienti Malesiasta yhteisöön tapahtui merkittävällä polkumyynnillä tarkastelututkimusajanjakson aikana. Määritetty polkumyymntimarginaali jopa ylitti edellisessä tutkimuksessa määritetyn jäännöspolkumyymntimarginaalin, sillä se oli 25,1 prosenttia.

(78) Näissä olosuhteissa ei ollut mitään aihetta uskoa, että minkään yhteistyöstä kieltäytyneen yrityksen polkumyymntimarginaali olisi pienempi kuin edellisessä tutkimuksessa määritetty jäännöspolkumyymntimarginaali. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti 25,1 prosentin polkumyymntimarginaalia pidetään tämän vuoksi kaikkien yhteistyöstä kieltäytyneiden malesialaisten tuottajien polkumyymntimarginaalina.

(79) Samoista syistä saman 25,1 prosentin polkumyymntimarginaalin katsottiin koskevan niitä kahta yritystä, Thomson Television Thailand (Thaimaa) ja Beko Elektronik AS (Turkki), joiden todettiin vieneen Malesiasta peräisin olevia väritelevisioita tutkimusajanjakson aikana. Vertailtaessa näiden väritelevisioiden keskimääräistä kokonaisvientihintaa tarkastelua koskevasta pyynnöstä johdettuja samanlaisten Malesiassa myytyjen väritelevisioiden kotimarkkinahintoja koskevien tietojen perusteella määritettyyn kokonaisnormaaliarvoon vahvistui, että edellä mainittujen marginaalien kanssa yhdenmukaista merkittävää polkumyymntiä tapahtui.

4. Singapore

(80) Koska mikään vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, komissio tutki käytettävissä olevat tiedot polkumyymntin tason määrittämiseksi Singaporen osalta. Se totesi, että Eurostatin tilastoista pääteltyä vienti yhteisöön oli hyvin vähäistä.

(81) Normaaliarvo ja vientihinta määritettiin yhden singaporelaisen tuottajan otantamenettelyä varten toimittamien kotimarkkinamyyntiä ja yhteisöön vientiä koskevien tietojen perusteella. Tällä tavalla määritettyjen keskimääräisen kokonaisnormaaliarvon ja keskimääräisen kokonaisvientihinnan vertailu osoitti merkittävää polkumyyntiä tapahtuvan.

(82) Näissä olosuhteissa ei ollut mitään aihetta uskoa, että minkään yhteistyöstä kieltäytyneen yrityksen polkumyynnimarginaali olisi pienempi kuin edellisessä tutkimuksessa määritetty jäännöspolkumyynnimarginaali. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti 24,6 prosentin polkumyynnimarginaalia pidetään tämän vuoksi kaikkien yhteistyöstä kieltäytyneiden singaporelaisten tuottajien polkumyynnimarginaalina.

5. Thaimaa

(83) Ainoastaan yksi thaimaalainen yritys, Thomson Television Thailand, toimi tässä menettelyssä yhteistyössä. Tämän yrityksen viemien tuotteiden todettiin kuitenkin olevan peräisin muualta kuin Thaimaasta, ja niiden polkumyynnin tasoa käsitellään johdanto-osan (71)–(75) ja (76)–(79) kappaleissa. Käytettävissä olevien eli Eurostatin tietojen mukaan yhteistyöstä kieltäytyneet tuottajat eivät vieneet Thaimaasta peräisin olevia väritelevisioita yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi käytettävissä ei ollut tietoja polkumyynnin uuden tason määrittämiseksi Thaimaan osalta.

E. POLKUMYNNIN JATKUMINEN TAI TOISTUMINEN

(84) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

(85) Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyden määrittämiseksi komissio tutki polkumyynnin nykyisen esiintymisen asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvassa viennissä sillä perusteella, että jos polkumyyntiä esiintyi, päinvastaisten tietojen puuttuessa oli aiheellista päätellä, että se todennäköisesti jatkuisi tulevaisuudessa.

(86) Polkumyynnin toistumisen eli sen tarkastelu, miten todennäköisesti polkumyynnillä tapahtuva vienti lisääntyisi, jos nykyiset toimenpiteet kumottaisiin, oli tarpeen niissä tapauksissa, joissa asianomaisista maista viedyt määrät olivat suhteellisen pieniä. Komissio tutki, oliko polkumyynti tulevaisuudessa todennäköistä ja esiintyisikö mahdollista polkumyyntiä merkittävässä määrin.

1. Kiinan kansantasavalta

(87) Kuten aikaisemmin on mainittu, yksikään kiinalainen yhteistyössä toiminut yritys ei vienyt väritelevisioita yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana. Eurostatista saatavien tietojen mukaan maasta kuitenkin vietiin väritelevisioita tarkastelututkimusajanjakson aikana. Käytettävissä olevien tietojen mukaan ja kuten johdanto-osan (70) kappaleessa on selostettu, vahvistettiin, että maasta peräisin olevien ja sieltä vietyjen väritelevisioiden polkumyynnin taso pysyi huomattavana.

(88) Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että huomattava määrä Turkista yhteisöön vietyjä väritelevisioita oli peräisin Kiinasta. Havaittiin, että nämä väritelevisiot vietiin Turkista huomattavan alhaiseen polkuhintaan.

(89) Lisäksi verrattaessa vertailumaan eli Turkin normaaliarvoa kiinalaisen kolmansiiin maihin suuntautuvan viennin hintoihin osoittautui, että tämä vienti tapahtui huomattavan alhaiseen polkuhintaan.

(90) Yhteistyössä toimineiden kiinalaisten yritysten toimittamien tietojen mukaan väritelevisioiden tuotantokapasiteetti Kiinassa on lisääntynyt vuodesta 1998 eikä kotimainen kulutus ole kyennyt käyttämään koko tuotantoa. Tämän tiedon perusteella Kiinassa on huomattavaa käyttämätöntä vientiväritelevisioiden tuotantokapasiteettia, sillä käyttämättä on lähes puolet nykyisestä kapasiteetista, joka vastaan noin puolta yhteisön markkinoista. Tämän vuoksi pidetään todennäköisimpänä, että jos toimenpiteet kumotaan, väritelevisioiden polkumyynnillä tapahtuva vienti Kiinasta yhteisöön lisääntyy huomattavasti.

(91) Tämän vuoksi ei ole syytä uskoa, että polkumyynti ei jatkuisi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumottaisiin.

2. Korea

(92) Kuten aikaisemmin on mainittu, yksikään tuottaja Koreassa ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Lisäksi Eurostatin tiedoista voidaan päätellä, että väritelevisioita vietiin kyseisestä maasta melko paljon tarkastelututkimusajanjakson aikana. Käytettävissä olevien tietojen mukaan ja kuten johdanto-osan (74) ja (75) kappaleessa on selostettu, komissio vahvisti, että maasta vietyjen väritelevisioiden polkumyynnin taso pysyi huomattavana.

(93) Lisäksi tutkimuksessa kävi turkkilaiselta (Beko Elektronik AS) ja thaimaalaiselta (Thomson Television Thailand) yhteistyössä toimineelta tuottajalta saatujen tietojen mukaisesti ilmi, että Koreasta peräisin olevien ja näistä maista vietyjen väritelevisioiden myynti tapahtui polkuhintaan.

(94) Käytettävissä olevien tietojen eli tarkastelua koskevan pyynnön mukaan Koreassa on suurta kapasiteettia väritelevisioiden tuotantoon ja kotimainen kulutus vie ainoastaan 15 prosenttia tuotannosta, mikä jättää huomattavasti varaa viennin lisäämiselle. Lisäksi vaikka tämä kapasiteetti säilyi tasaisena vuosina 1996–1999, kotimainen kulutus väheni samaan aikaan 23 prosenttia. Vaikka odotetaan, että Korean markkinoiden kysyntä kasvaa hie-man, jäljelle jää huomattavasti käyttämätöntä väritelevisioiden tuotantokapasiteettia. Koska katodisädekuva-putkien alkuperä on usein määräävä tekijä väritelevisioiden alkuperän määrittämisessä, kuva-putkien tuotantokapasiteetti Koreassa tutkittiin ja todettiin myös huomattavaksi.

(95) Kaiken kaikkiaan käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että on olemassa merkittävää kapasiteettia, joka voitaisiin suunnata yhteisöön, jos nykyiset toimenpiteet kumottaisiin. Tämän vuoksi ei ole syytä uskoa, että määrällisesti huomattava polkumyynti Koreasta ei jatkuisi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumottaisiin.

3. Malesia

(96) Kuten aikaisemmin on mainittu, yksikään tuottaja Malesiassa ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Lisäksi Eurostatista saatavien tietojen mukaan maasta vietiin jonkin verran väritelevisioita tarkastelututkimusajanjakson aikana. Käytettävissä olevien tietojen mukaan ja kuten johdanto-osan (78)–(79) kappaleessa on selostettu, komissio vahvisti, että maasta vietyjen väritelevisioiden polkumyynnin taso pysyi huomattavana.

(97) Lisäksi tutkimuksessa kävi turkkilaiselta (Beko Elektronik AS) ja thaimaalaiselta (Thomson Television Thailand) yhteistyössä toimineelta tuottajalta saatujen tietojen mukaisesti ilmi, että Malesiasta peräisin olevien ja näistä maista vietyjen väritelevisioiden myynti tapahtui polkuhintaan.

(98) Käytettävissä olevien tietojen ja erityisesti tarkastelua koskevan pyynnön mukaan Malesiassa on suurta kapasiteettia väritelevisioiden tuotantoon. Koska katodisädekuva-putkien alkuperä on usein määräävä tekijä väritelevisioiden alkuperän määrittämisessä, kuva-putkien tuotantokapasiteetti Malesiassa tutkittiin ja todettiin myös huomattavaksi.

(99) Tämän vuoksi ei ole syytä uskoa, että määrällisesti huomattava polkumyynti Malesiasta ei jatkuisi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumottaisiin.

4. Singapore

(100) Koska polkumyynnillä tapahtuneen viennin määrä oli tarkastelututkimusajanjakson aikana hyvin vähäinen, katsottiin asianmukaiseksi määrittää polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä.

(101) Kun polkumyynnitoimenpiteet oli otettu käyttöön vuonna 1995, Singaporesta peräisin olevien väritelevisi-

oiden tuonti laski noin 36 000 televisiosta noin 2 000 televisioon, jolloin niiden osuus yhteisön markkinoista laski 0,1 prosentista lähelle nollaa. Tuonnin määrän vähenemistä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon, että kahden vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntitulli oli nolla prosenttia. Lisäksi singaporelaisten väritelevisioiden vienti muille suurille väritelevisiomarkkinoille kuten Yhdysvaltoihin oli myös hyvin vähäistä (35 000 televisiota vuonna 1999). Tämän vuoksi on aiheellista päätellä, että singaporelaisen viennin määrän väheneminen ei johdu kyseistä maata koskevien polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotosta vaan kotimaisen tuotannon keskittymisestä paikallisiin markkinoihin.

(102) Valituksen tekijän tarkastelua koskevassa pyynnössä toimitamat tiedot osoittavat, että tuotanto Singaporessa väheni huomattavasti arviolta 4,5 miljoonasta televisiosta vuonna 1995 arviolta 1,3 miljoonaan televisioon vuonna 1999. Myös kapasiteetti pieneni useiden singaporelaisten tuottajien lopetettua tuotannon.

(103) Tämän vuoksi ei ole odotettavissa, että voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden kumoaminen johtaisi polkumyynnin toistumiseen merkittävässä määrin Singaporen osalta.

5. Thaimaa

(104) Vaikka Thaimaassa on useita väritelevisioiden tuottajia, yhteistyössä tässä tutkimuksessa toimi ainoastaan yksi tuottaja, joka oli vienyt väritelevisioita yhteisöön tarkastelututkimusajanjakson aikana. Kuten edellä on mainittu, tämän tuottajan polkumyynnillä yhteisöön viemien väritelevisioiden todettiin kuitenkin olevan peräisin Koreasta ja Malesiasta. Käytettävissä olevien tietojen eli tarkastelua koskevan pyynnön mukaan Thaimaassa on suurta kapasiteettia väritelevisioiden tuotantoon ja kotimainen kulutus vie vähemmän kuin 16 prosenttia tuotannosta, mikä jättää huomattavasti varaa viennin lisäämiselle. Lisäksi vaikka tämä kapasiteetti kasvoi 17 prosenttia vuosina 1996–2000, kotimainen kulutus väheni samaan aikaan 30 prosenttia, mikä jätti huomattavasti väritelevisioiden tuotantokapasiteettia käyttämättömäksi.

(105) Koska katodisädekuva-putkien alkuperä on usein määräävä tekijä väritelevisioiden alkuperän määrittämisessä, kuva-putkien tuotantokapasiteetti Thaimaassa tutkittiin ja todettiin myös huomattavaksi.

(106) Tämän vuoksi on erittäin perusteltua uskoa, että määrällisesti huomattava polkumyynti Thaimaasta toistuisi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumottaisiin. Polkumyynnin tason osalta ei ole syytä uskoa, että se olisi pienempi kuin yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta määritetty jäännösmarginaali (eli 33,6 prosenttia) ja 14,7 prosenttia Thomson Television Thailandin osalta, kuten edellisen polkumyyntitutkimuksen yhteydessä havaittiin.

F. YHTEISÖN TUOTANNONALA

1. Yhteisön tuotanto

(107) Väritelevisioita valmistavat yhteisössä seuraavat toimijat:

— viisi tuottajaa, jotka osallistuivat valituksen tekemiseen tai tukivat sitä ja jotka toimivat tutkimuksessa yhteistyössä: Industrie Formenti (IT), Grundig (D), Philips Electronic Consumers (NL), Seleo Formenti (IT) ja Tecnimagen (E);

— yksi tuottaja, joka osallistui valituksen tekemiseen, mutta ei toiminut lopulta yhteistyössä: AR Systems (E). Kyseiselle yritykselle ilmoitettiin, että se jätetään yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, eikä se esittänyt vastalauseita;

— kuusi tuottajaa, jotka eivät osallistuneet valituksen tekemiseen ja jotka toimittavat joitakin perustietoja vastaamatta kyselylomakkeeseen täydellisesti ja jotka eivät vastustaneet menettelyä: Great Wall (F), Matsushita Panasonic (UK) Mivar (I), Sanyo (E), Semitech Turku (FI) ja Thomson Multi Media (F). Näistä viimeksi mainittu vastusti polkumyynnitoimenpiteiden jatkamista;

— muut tuottajat, jotka eivät toimineet yhteistyössä mutta eivät myöskään vastustaneet menettelyä.

(108) Arvioitiin, voitaisiinko edellä mainittujen yritysten katsoa muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalan.

(109) Yhden valituksen osallistumattoman yhteisön tuottajan todettiin olevan etuyhteydessä yhteen asianomaiseen viejään ja itse tuovan kahdesta asianomaisesta maasta peräisin olevia väritelevisioita. Perusasetuksen 4 artiklan mukaisesti tutkittiin, täydensikö tämä tuottaja ainoastaan omaa tuotantoaan yhteisössä tuontiin perustuvilla lisätoiminnoilla vai oliko se pikemminkin tuojia, jolla on vähäistä lisätuotantoa yhteisössä.

(110) Todettiin, että yrityksen keskeiset toiminnot (eli tuotantolaitokset, pääkonttori sekä tutkimus ja kehitys) sijaitsevat yhteisössä, eikä tätä yritystä tämän vuoksi voida sulkea yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle. Muiden sellaisten yhteisön tuottajien osalta, jotka eivät osallistuneet tutkimukseen eivätkä toimittaneet tietoja, ei ollut aihetta päätellä, että ne eivät olisi kuuluneet yhteisön tuotannonalaan.

(111) Yksi turkkilainen viejä väitti, että yksi valitukseen osallistunut yhteisön tuottaja olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska se oli muuttanut valtaosan väritelevisioiden tuotannostaan yhteisön ulkopuolelle eli Puolassa ja Unkarissa sijaitseviin tehtaisiinsa. Ensinnäkin olisi huomattava, että perusasetuksen mukaan yhteisön tuotannonalan ulkopuolelle voidaan lukea ainoastaan tuottaja, joka on etuyhteydessä asianomaisiin viejiin tai joka itse tuo polkumyynniväitteiden kohteena olevaa tuotetta. Näin ei kuitenkaan ole tässä tapauksessa, sillä kyseinen valitukseen osallistunut yhteisön tuottaja tuottaa tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisössä ja sen keskeiset toiminnot (eli viihde-elektronikka, tuotantolaitokset, pääkonttori sekä tutkimus ja kehitys) sijaitsevat yhteisössä, eikä sitä sen vuoksi voida jättää yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.

(112) Näin ollen katsotaan, että kaikki edellä mainitut toimijat ovat yhteisön tuottajia ja muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannon.

2. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

(113) Viisi yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa, Industrie Formenti, Grundig, Philips Consumer Electronics, Seleo Formenti ja Technimagen, täyttävät perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan vaatimukset, sillä niiden osuus on 30 prosenttia yhteisön koko väritelevisioiden tuotannosta. Niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä yhteisön tuotannonala.

G. SELVITYS YHTEISÖN VÄRITELEVISIOMARKKINOIDEN TILANTEESTA

1. Alustava huomautus

(114) Olisi huomattava, että Seleo Formenti julistettiin huhtikuussa 1997 konkurssiin, ja sen osti Industrie Formenti maaliskuussa 1998. Uusi yrityskokonaisuus käynnisti väritelevisioiden tuotannon uudestaan lokakuussa 1998. Niinpä yhteisön tuotannonalan tilannetta kuvaavien kehityssuuntien vertailtavuuden vuoksi Seleo Formentin toimittamat tiedot on jätetty pois yhteisön tuotannonalaa koskevista tiedoista.

(115) Kuten edellä 23 kohdassa on jo mainittu, vahinkoanalyysiin liittyvä kehityssuuntien tarkastelu kattoi ajanjakson vuodesta 1995 30 päivään kesäkuuta 2000, jäljempänä "tarkastelujakso". On syytä huomata, että tarkastelututkimusajanjakso on vuosi 1999.

2. Todettavissa oleva yhteisön kulutus

- (116) Todettavissa oleva kulutus perustui yhteisön tuotannonalan ja muiden yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien kyselylomakkeessa ilmoittamien ja yhteisön markkinoilla myymien määrien, tiettyjen muiden yhteisön tuottajien myynnin, muiden yhteistyöstä kieltäytyneiden yhteisön tuottajien tarkastelua koskevan pyynnön perusteella arvioidun myynnin ja Eurostatin ilmoittaman ja mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä toimineiden viejien toimittamien tietojen perusteella tarkistetun kokonaistuonnin yhteismäärään.
- (117) Suurilla urheilutapahtumilla kuten jalkapalloilun maailman- ja Euroopanmestaruuskilpailuilla ja olympialaisilla on vaikutusta väritelevisioiden kulutukseen, sillä ne yleensä lisäävät väritelevisioiden myyntiä.
- (118) Tarkastelujakson aikana väritelevisioiden kulutus yhteisössä lisääntyi 31 prosentilla, sillä se oli 24,7 miljoonaa vuonna 1995, 24,5 miljoonaa vuonna 1996, 27,7 miljoonaa vuonna 1997, 31 miljoonaa vuonna 1998, 30,7 miljoonaa vuonna 1999 ja 32,4 miljoonaa tutkimusajanjakson aikana.

3. Tuonti asianomaisista maista

- (119) Edellä esitettyjen alkuperää koskevien päätelmien johdosta ja varsinkin koska Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden tuontia ei ole, asianomaisista maista tapahtuvan tuonnin arviointi rajoittuu Kiinasta, Koreasta, Malesiasta ja Singaporesta peräisin olevaan tuontiin.

a) Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä ja markkinaisuus

- (120) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin määrään tutkimusajanjakson aikana sisältyvät myös ne väritelevisiot, joiden todettiin olevan peräisin muusta asianomaisesta maasta kuin vientimaasta kuten edellä on selostettu. Jotta kehityssuunnat olisivat vertailukelpoiset asianomaisista maista peräisin olevien mutta muista maista vietyjen väritelevisioiden tuonnin tapauksessa, aiempiin vuosiin sovellettiin tutkimusajanjakson ajalta todettua asianomaisista maista peräisin olevien väritelevisioiden suhdelukua.
- (121) Kyseinen kokonaistuonti kasvoi 73 prosenttia, sillä se oli 1,4 miljoonaa vuonna 1995, 1,2 miljoonaa 1996, 1,3 miljoonaa vuonna 1997, 1,8 miljoonaa vuonna 1998, 2 miljoonaa vuonna 1999 ja 2,5 miljoonaa tutkimusajanjakson aikana.
- (122) Kyseisen tuonnin osuus yhteisön markkinoista oli 5,6 prosenttia vuonna 1995, 4,8 prosenttia vuonna 1996, 4,6 prosenttia vuonna 1997, 5,7 prosenttia vuonna 1998, 6,6 prosenttia vuonna 1999 ja 7,5 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

b) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat

i) Hintojen kehitys

- (123) Eurostatin ja yhteistyössä toimineiden viejien toimittamien tietojen mukaan painotettu keskimääräinen yksikkötuontihinta (tullaamattomana) oli tutkimusajanjakson aikana 101 euroa Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa, 123 euroa Kiinasta peräisin olevassa mutta Turkista tapahtuvassa tuonnissa, 180 euroa Koreasta peräisin olevassa tuonnissa, 115 euroa Malesiasta peräisin olevassa tuonnissa, 82 euroa Malesiasta peräisin olevassa mutta Thaimaasta tapahtuvassa tuonnissa ja 170 euroa Singaporesta peräisin olevassa tuonnissa.
- (124) Hinnat on laskettu kaikkien mallien ja kuvaruutukokojen hintojen perusteella. Jos huomioon otetaan ainoastaan kuvaruutukooltaan pienet (14-tuumaiset) televisiot, joiden osuus on noin 50 prosenttia kaikesta tuonnista yhteisöön, painotettu keskimääräinen yksikkötuontihinta oli tutkimusajanjakson aikana 90 euroa Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa, 86 euroa Kiinasta peräisin olevassa mutta Turkista tapahtuvassa tuonnissa, 151 euroa Koreasta peräisin olevassa tuonnissa, 93 euroa Malesiasta peräisin olevassa tuonnissa, 82 euroa Malesiasta peräisin olevassa mutta Thaimaasta tapahtuvassa tuonnissa ja 147 euroa Singaporesta peräisin olevassa tuonnissa.

ii) Hinnan alittavuus

- (125) Kiinalaisen tuonnin yhteisön markkinoita varten hinnoittelun tutkimiseksi kyseisiä tuontihintoja verrattiin yhteisön tuotannonalan myynnin hintoihin yhteisön markkinoilla ilman hyvityksiä ja alennuksia samassa kaupan portaassa. Turkista vietyjen mutta Kiinasta, Koreasta ja Malesiasta peräisin olevien väritelevisioiden osalta tämä tutkimus tehtiin kuuden kuukauden ajanjakson tietojen perusteella, koska kuten edellä on mainittu, menettelyjen tutkimusajanjaksot olivat päällekkäiset ainoastaan 1 päivästä heinäkuuta 1999 31 päivään joulukuuta 1999. Tuontihinnat olivat CIF yhteisön rajalla -tasoa ja niitä oikaistiin asianmukaisesti tulleilla, polkumyynnitulleilla ja tuonnin jälkeisillä kustannuksilla. Yhteisön tuotannonalan hinnat olivat ensimmäisen etuyhteydettömän asiakkaan hinnat noudettuna lähettäjältä -tasolta.
- (126) Koska malleja oli lukuisia, yhteisön markkinoilla myydyt väritelevisiot luokiteltiin niiden ominaisuuksien mukaan, joilla katsottiin olevan suurin vaikutus väritelevisioiden kustannuksiin, eli kuvaruutukoon, näytön muodon ja näyttötyypin, kuvataajuuden, äänen, tekstitelevisiotoiminnon ja TV-järjestelmän mukaan. Niiden maiden osalta, joiden vientiä harjoittavat tuottajat eivät osallistuneet yhteistyöhön, hintoja vertailtiin käytettävissä olevien eli Eurostatilta saatujen tietojen perusteella ottaen huomioon kuvaruutukoko.

(127) Hintaerot ilmaistuina prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista osoittavat hinnan alittavuuden marginaaliksi 1,9–34,3 prosenttia kaikkien maiden osalta lukuun ottamatta Singaporea, jonka osalta hintojen alittavuutta ei todettu.

4. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

a) Alustava huomautus

(128) Yhteisön tuotannonalan tilannetta tarkasteltaessa olisi huomattava, että suurin tuottaja yhteisössä lopetti joitakin väritelevisioiden tuotantolaitoksia vuonna 1997 ja siirsi tuotantoa Puolaan, mikä sinänsä on seuraus yhteisön tuotannonalan kriittisestä tilanteesta yhteisön markkinoilla.

b) Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste

(129) Yhteisön tuotannonala tuotti väritelevisioita 6,5 miljoonaa kappaletta vuonna 1995, 6,6 miljoonaa vuonna 1996, 6 miljoonaa vuonna 1997, 6,1 miljoonaa vuonna 1998, 5,9 miljoonaa vuonna 1999 ja 6 miljoonaa tutkimusajanjakson aikana eli tuotanto väheni kaikkiaan seitsemän prosenttiyksikköä.

(130) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti oli 7,5 miljoonaa kappaletta vuonna 1995, 7,7 miljoonaa vuonna 1996, 7,3 miljoonaa vuonna 1997, 7 miljoonaa vuonna 1998, 7,1 miljoonaa vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana eli se pieneni kaikkiaan neljä prosenttiyksikköä koko ajanjakson aikana.

(131) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana, sillä se oli 87 prosenttia vuonna 1995, 85 prosenttia vuonna 1996, 82 prosenttia vuonna 1997, 86 prosenttia vuonna 1998, 83 prosenttia vuonna 1999 ja 85 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

c) Varastot

(132) Yhteisön tuotannonalan varastojen koko oli noin 500 000 kappaletta vuonna 1995, noin 400 000 vuosina 1996 ja 1997, noin 500 000 vuonna 1998 ja noin 400 000 vuonna 1999. Vuotta 1998 lukuun ottamatta varastojen koko pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujakson aikana mitattuna prosenttiosuutena tuotannon määrästä (7 prosenttia) samoin kuin myynnin määrästä (8 prosenttia).

d) Myyntimäärät ja markkinaosuus

(133) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä oli 5,9 miljoonaa vuosina 1995 ja 1996, 5,4 miljoonaa vuosina 1997 ja 1998, 5,3 miljoonaa vuonna 1999 ja 5,5 miljoonaa tutkimusajanjakson aikana.

(134) Vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson aikana hinnat laskevat 7 prosenttia. Ne pysyivät vakaina vuodesta 1995 vuoteen 1996 ja laskevat 8 prosenttia vuodesta 1996 vuoteen 1997. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson aikana myynti kasvoi 3 prosenttia.

(135) Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista laski 24 prosentista vuonna 1995 17 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana, mikä vastaa seitsemän prosenttiyksikön laskua.

e) Kasvu

(136) Samalla, kun yhteisön kulutus kasvoi noin 30 prosenttia tarkastelujakson aikana, yhteisön tuotannonalan myynnin määrä laski noin 7 prosenttia ja tarkasteltavana olevan tuonnin määrä kasvoi 73 prosenttia. Kulutuksen kasvusta huolimatta yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista ei kasvanut vaan laski 24 prosentista vuonna 1995 17 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen yhteisön tuotannonala ei pystynyt täysimääräisesti hyödyntämään markkinoiden kasvua.

f) Myyntihinnat ja yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät

(137) Väritelevisioista on vähitellen tulossa kypsien markkinoiden tuote, jolloin niiden hinnat tasaisesti laskevat. Hintojen lasku on selvempää pienten televisioiden osalta, joissa on vähemmän toimintoja ja jollaisia käytetään usein kotitalouksissa toisena tai kolmantena televisiona.

(138) Väritelevisioiden tärkein kustannustekijä on kuvaputken hinta, joka on usein 40–60 prosenttia väritelevision hinnasta. Tietyt yhteisön tuottajat ilmoittivat kuvaputkista olleen pulaa yhteisön markkinoilla tarkastelujakson aikana, erityisesti vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi useat yhteisön tuottajat ilmoittivat myös, että koska osa yhteisössä valmistettaviin televisioihin käytettävistä kuvaputkista ostetaan Yhdysvaltojen dollareilla, kuvaputkista yhteisön tuottajille aiheutuneet keskimääräiset kustannukset nousivat vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana valuuttakurssien kehityksen vuoksi.

(139) Yhteisön tuotannonalan painotetut keskimääräiset yksikköhinnat myynnissä etuyhteydettömille asiakkaille olivat 300 euroa vuonna 1995, 302 euroa vuonna 1996, 306 euroa vuonna 1997, 320 euroa vuonna 1998, 309 euroa vuonna 1999 ja 319 euroa tutkimusajanjakson aikana. Keskimääräiset myyntihinnat eivät paljasta hintojen laskua, koska ne riippuvat myytyjen eri tyyppien tuotevalikoimasta.

(140) Hintojen lasku käy kuitenkin ilmi, jos tutkitaan keskimääräisiä myyntihintoja kuvaruutukoon mukaan. Esimerkiksi yhteisön tuotannonalan 14-tuumaisten väritelevisioiden painotetut keskimääräiset myyntihinnat laskevat 105 eurosta vuonna 1999 102 euroon tutkimusajanjakson aikana. Kuvaruudultaan 21-tuumaisten väritelevisioiden hinnat laskevat 172 eurosta 168 euroon kun taas 28-tuumaisten väritelevisioiden hinta laski 380 eurosta 350 euroon.

(141) Kaiken kaikkiaan yhteisön tuotannonalan painotettujen keskimääräisten myyntihintojen nousu johtuu tuotevalikoiman painopisteen muutoksesta sellaisiin malleihin, joilla on enemmän lisäarvoa.

g) Työllisyys

- (142) Yhteisön työpaikkojen määrä laski 20 prosenttia tarkastelujakson aikana, sillä työntekijöitä oli 6 500 vuonna 1995, 6 000 vuonna 1996, 5 600 vuonna 1997, 5 000 vuonna 1998, 5 100 vuonna 1999 ja 5 200 tutkimusajanjakson aikana.

h) Tuottavuus

- (143) Yhteisön tuotannonalan tuottavuus kasvoi 1 000 yksiköstä työntekijää kohti vuonna 1995 1 100 yksikköön vuosina 1996 ja 1997, 1 200 yksikköön vuonna 1998 ja laski 1 150 yksikköön vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana, jolloin kokonaiskasvu on 16 prosenttia.

i) Palkat

- (144) Yhteisön tuotannonalan työntekijäkohtaiset palkat pysyivät vakaina vuonna 1995 ja 1996, kasvoivat 2 prosenttia vuonna 1997, yhden prosentin vuonna 1998 ja 7 prosenttia vuonna 1999.

j) Investoinnit

- (145) Yhteisön tuotannonalan väritelevisioihin liittyvät investoinnit kasvoivat 48 miljoonasta eurosta vuonna 1995 52 miljoonaan euroon tutkimusajanjakson aikana, mikä on 10 prosentin lisäys. Investointien osuus oli noin 2 prosenttia liikevaihdosta. Vuosina 1996 ja 1997 lukuun ottamatta yhteisön tuotannonalan investointien taso pysyi kohtalaisen vakaana tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonalan investoinnit tutkimusajanjakson aikana muodostuivat pääasiassa automaattisten varastointijärjestelmien perustamisesta.

k) Kannattavuus

- (146) Yhteisön tuotannonalan nettomyynnin tuotto yhteisön markkinoilla ennen veroja oli -2,7 prosenttia vuonna 1995 ja +1,3 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Rakennemuutosyrkimysten johdosta tasatilanne saavutettiin vuonna 1996. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus parani vuonna 1997, jolloin rakennemuutosta jatkettiin yhteisön suurimman tuottajan siirtäessä osan tuotannostaan Puolaan. Vuonna 1998 kannattavuus pysyi samana, koska myyntihintoja nostettiin ja samana vuonna oli merkittäviä urheilutapahtumia kuten jalkapalloilun maailmanmestaruuskilpailut. Vuosina 1998–1999 kannattavuus heikkeni myyntihintojen laskun myötä. Kannattavuus parani vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä myyntihintojen noustessa tuotevalikoiman muutoksen myötä, vaikkakin se pysyi edelleen heikkona.

l) Kassavirta, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti

- (147) Yhteisön tuotannonalan kassavirta laskettuna tuottona ennen veroja mukaan luettuina muut kuin käteiserät laski vähitellen vuoden 1997 elpymisen jälkeen tutkimusajanjaksoon saakka.

- (148) Investointien tuotto oli noin 15 prosenttia vuonna 1995, negatiivinen vuonna 1996, selkeästi positiivinen vuosina 1997 ja 1998 ja hieman positiivinen vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana.

- (149) Yksikään yhteisön tuotannonalan muodostavista yrityksistä ei ilmoittanut erityisistä vaikeuksista saada pääomaa.

m) Polkumyynnin marginaalin suuruus ja aiemmasta polkumyynnistä toipuminen

- (150) Kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulleen tuonnin määrät ja hinnat, varsinaisen polkumyynnin marginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä. Yhteisön tuotannonalan tilanne parani tarkastelujakson aikana. Se ei kuitenkaan täysin toipunut aiemmasta polkumyynnistä ja on edelleen heikko.

5. Päätelmät

- (151) Sen jälkeen kun toimenpiteet oli otettu käyttöön vuonna 1995, yhteisön tuotannonalan tilanne parani ja vuonna 1997, jolloin merkittävä rakennemuutos toteutettiin, sen kannattavuus nousi tyydyttävälle tasolle.

- (152) Vuoden 1998 jälkeen yhteisön tuotannonalan tilanne kuitenkin heikkeni erityisesti kannattavuudella mitattuna, sillä se laski 1,3 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Heikko kannattavuus vuonna 1999 johtui myyntihintojen laskusta, eivätkä hinnat riittäneet kattamaan yhteisön tuotannonalan kasvaneita kustannuksia. Hintojen noususta huolimatta kustannukset kasvoivat tutkimusajanjakson aikana hintoja suuremmiksi pääasiassa väritelevisioiden tuotannon tärkeimmän osan, kuvaputkien, hintojen nousun sekä tuontihintojen aiheuttaman paineen vuoksi, mikä esti yhteisön tuotannonalan kannattavuuden paranemisen vuosien 1997 ja 1998 tasolle.

- (153) Yhteisön tuotannonala ei myöskään hyötynyt yhteisön kulutuksen kasvusta (31 prosenttia tarkastelujakson aikana), vaan sen markkinaosuus laski 24 prosentista vuonna 1995 17 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

- (154) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonalan tilanne on parantunut vuodesta 1995 mutta se on edelleen heikko.

6. Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutukset

- (155) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tuonti asianomaisista maista kasvoi polkumyynnitoimenpiteistä huolimatta 73 prosenttia tarkastelujakson aikana kun taas kulutus kasvoi ainoastaan 31 prosenttia. Suurin lisäys tapahtui vuosina 1997–1998, jolloin tuonti kasvoi 42 prosenttia samalla kun kulutus kasvoi voimakkaimmin (+12 prosenttia). Tarkasteltavana olevan tuonnin osuus yhteisön markkinoista kasvoi 5,7 prosentista vuonna 1995 7,5 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

(156) Asianomaisten maiden viennissä on ollut vaihtelua. Singaporesta peräisin oleva tuonti väheni tarkastelujakson aikana, ja sen osuus yhteisön markkinoista oli lähellä nolaa tutkimusajanjakson aikana. Kiinasta peräisin oleva tuonti kasvoi huomattavasti, pääasiassa Kiinasta peräisin olevien väritelevisioiden Turkista tuonnin ansiosta. Kiinan markkinaosuus kasvoi 1,2 prosentista vuonna 1995 3,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Koreasta peräisin oleva tuonti kasvoi huomattavasti vuosina 1998–1999, ja sen markkinaosuus kasvoi 0,4 prosentista vuonna 1995 2 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Malesiasta peräisin oleva tuonti väheni. Sen markkinaosuus pieneni 3,9 prosentista 1,6 prosenttiin.

(157) Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat alittivat Singaporesta peräisin olevia televisioita lukuun ottamatta yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi tarkasteltavana oleva tuonti aiheutti painetta yhteisön tuotannonalan hintoihin, minkä vuoksi niissä ei voitu ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan koho-neita kustannuksia erityisesti vuonna 1999 ja tutkimusajanjakson aikana. Niinpä asianomaisten maiden aiheut-tama hintapaine vaikutti yhteisön tuotannonalan kannat-tavuuden heikkenemiseen.

7. Muista yhteisön ulkopuolisista maista tulevan tuonnin määrät ja hinnat

(158) Tuonti muista yhteisön ulkopuolisista maista määritettiin Eurostatin tietojen perusteella, ja siihen sisältyvät myös Turkista viedyt mutta näistä maista peräisin olevat väritelevisiot tutkimusajanjakson alkuperää koskevien päätel-mien mukaisesti. Olisi huomattava, että Eurostatin luvut, jotka olivat ainoat käytettävissä olevat tiedot, eivät vält-tämättä paljasta muista yhteisön ulkopuolisista maista yhteisöön tuotujen väritelevisioiden todellista alkuperää.

(159) Muista yhteisön ulkopuolisista maista tuotujen väritelevisioiden määrä kasvoi yli 800 prosenttia tarkastelujakson aikana yhdestä miljoonasta yksiköstä vuonna 1995 8,9 miljoonaan tutkimusajanjakson aikana. Suurin osa viennistä oli peräisin Puolasta (kasvu 401 000:stä vuonna 1995 5,3 miljoonaan tutkimusajanjakson ai-kana), Unkarista (kasvu 115 000:sta 1,6 miljoonaan), Liettuasta (114 000:sta 920 000:een) ja Tšekistä (2 000:sta 660 000:een).

(160) Niiden osuus yhteisön markkinoista kasvoi 4,2 prosen-tista vuonna 1995 27,3 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana, ja Puolan osuus oli tästä 16,4 prosenttia, Unkarin 4,8 prosenttia, Liettuan 2,8 prosenttia, Tšekin 2 prosent-tia ja muiden viejien 1,3 prosenttia.

(161) Tämän tuonnin hinnat ovat Puolasta ja Liettuasta peräi-sin olevien televisioiden osalta yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisemmat ja joidenkin tarkastelun kohteena olevien maiden hintojen mukaiset. Tämän vuoksi ei voida sulkea pois sitä, että tällä tuonnilla on saattanut myös olla vaikutusta yhteisön tuotannonalan myynnin ja

markkinaosuuden taantumaan sekä hintojen laskuun ja kannattavuuden heikkenemiseen tutkimusajanjakson ai-kana.

(162) Kaiken kaikkiaan tuonti muista yhteisön ulkopuolisista maista kasvoi huomattavasti tarkastelujakson aikana; se kasvoi selvästi enemmän kuin todettavissa oleva kulutus ja enemmän kuin tuonti tarkastelun kohteena olevista maista.

H. VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuot-tajien tilanteen arviointi

a) Kiina

(163) Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden tutkimisessa otettiin huomioon Kiinasta peräisin olevien ja Kiinasta tai muista maista kuten Turkista viedyt väri-televisiot.

i) Todennäköiset vientimäärät

(164) Kiinasta peräisin olevien väritelevisioiden tuonti yhtei-söön kasvoi 413 prosenttia tarkastelujakson aikana. Vienti Kiinasta väheni vuodesta 1995 vuoteen 1996 ja pysyi suunnilleen samalla tasolla vuodesta 1996 tutki-musajanjaksoon. Vienti Turkista kasvoi keskeytyksettä noin 190 000 televisiovastaanottimesta vuonna 1995 noin 1,2 televisioon tutkimusajanjakson aikana. Enem-män kuin 95 prosenttia Kiinasta peräisin olevasta tuon-nista tutkimusajanjakson aikana oli kuvaruutukooltaan pieniä televisioita (14-tuumaisia).

(165) Valituksen tekijän tarkastelua koskevassa pyynnössä toi-mittamista tiedoista ilmenee, että Kiinassa on huomatta-vaa tuotantokapasiteettia, noin 40 miljoonaa televisiota. Lisäksi toimitettiin tietoja, joista käy ilmi, että televisioita tuotettiin noin 31 miljoonaa kappaletta ja kotimainen kulutus oli noin 23 miljoonaa kappaletta, jolloin vientiä varten jäi huomattavia määriä väritelevisioita.

(166) Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät puoles-taan, että vaikka tuotanto ja kapasiteetti ylittävät nykyi-sellään kysynnän, väritelevisioiden kysyntä Kiinan koti-markkinoilla todennäköisesti kasvaa lähitulevaisuudessa, jolloin tuotantokapasiteettia ei riitä vientiä varten. Tämän väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty näyttöä.

(167) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Kiinan kotimainen kulutus oli jatkuvasti kasvanut; se oli vuonna 1996 arviolta 17 miljoonaa televisiota ja vuonna 2000 arviolta 23 miljoonaa televisiota. Kuitenkin myös tuotanto kasvoi samaan aikaan siinä määrin, että se ylitti kotimaisen kulutuksen 7–10 miljoonalla televisiolla.

- (168) Havaittiin myös, että Eurostatin tilastojen mukaan kiinalaisten väritelevisioiden vienti Yhdysvaltoihin kasvoi huomattavasti noin 220 000 televisiosta vuonna 1996 noin 900 000 televisioon vuonna 2000 hinnoilla, jotka olivat huomattavasti alemmat kuin viennissä Kiinasta yhteisöön. Kiinalaisten väritelevisioiden vienti Japaniin kasvoi noin 1,3 miljoonasta televisiosta vuonna 1996 noin 2,3 miljoonaan televisioon vuonna 2000. Valituksen tekijän tarkastelua koskevassa pyynnössä toimitamista tiedoista ilmenee, että tämän viennin kohteena olivat japanilaisten tuottajien Kiinassa sijaitsevien tytäryhtiöiden tuottamat väritelevisiot, jotka myytiin Japanissa niiden oman jakeluverkon välityksellä.
- (169) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että huolimatta kotimaisen kulutuksen kasvusta Kiinassa on huomattavaa tuotannon ja kapasiteetin ylijäämää vientiä varten. Tämän perusteella on todennäköistä, että yhteisöön vietävien kiinalaisten väritelevisioiden määrä kasvaisi, jos polkumyyntitoimenpiteet kumottaisiin.
- ii) *Todennäköiset vientihinnat*
- (170) Eurostatin ja yhteistyössä toimineen turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamien kiinalaisten väritelevisioiden hintojen vertailu yhteisön tuotannonalan hintoihin tutkimusajanjakson aikana osoittaa, että Kiinasta peräisin olevien väritelevisioiden hinnat alittavat merkittävästi, 18,9–34,3 prosentilla, yhteisön tuotannonalan hinnat. Asianomaisten osapuolten toimittamista tiedoista käy ilmi, että valtaosa kiinalaisesta viennistä yhteisöön on kuvaruutukooltaan pieniä (14-tuumaisia) televisioita, joissa on yleensä vähemmän toimintoja ja joiden mallien väliset hintaerot on pienemmät. Tämän vuoksi katsotaan, että hinnan alittavuuden laskeminen tällä perusteella kuvastaa asianmukaisesti kiinalaisten ja yhteisön väritelevisioiden hintaeroa.
- (171) Painotetut keskimääräiset kiinalaiset vientihinnat Yhdysvaltoihin erottelematta eri kuvaruutukokoja, muunnettuna laskennalliseksi CIF yhteisön rajalla -hinnaksi, olivat myös huomattavasti alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.
- (172) Edellä olevasta voidaan päätellä, että Kiinasta yhteisön markkinoille suuntautuvan tuonnin hinnat todennäköisesti alittaisivat yhteisön tuotannonalan hinnat, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Tästä voidaan päätellä, että vahingon toistuminen on todennäköistä.
- b) *Korea*
- (173) Väritelevisioita koskevaa asetusta muutettiin vuonna 1998 muun muassa Koreasta peräisin olevan tuonnin osalta. Kahden korealaisen vientiä harjoittavan tuottajan, LG Electronics ja Samsung Electronics, polkumyntimarginaalin todettiin olevan vähimmäistasoa eikä niille määrätty tämän vuoksi polkumyntitullia.
- (174) Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden tutkimisessa otettiin huomioon Koreasta peräisin olevien ja Koreasta sekä muista asianomaisista maista kuten Thaimaasta ja Turkista viedyt väritelevisiot.
- i) *Todennäköiset vientimäärät*
- (175) Koreasta peräisin olevien väritelevisioiden vienti väheni noin 98 000 televisiosta vuonna 1995 noin 80 000 televisioon vuonna 1997. Vuonna 1998 tuonnin määrä kasvoi noin 200 000 televisioon. Tuonti jatkoi kasvuaan noin 500 000:een vuonna 1999 ja noin 650 000:een tutkimusajanjakson aikana. Suurin lisäys tapahtui kuvaruutukooltaan keskikokoisten tai suurten televisioiden tuonnissa. Korean tuonnin osuus yhteisön markkinoista oli tutkimusajanjakson aikana 2 prosenttia.
- (176) Koreaalaisten väritelevisioiden tuonnissa Yhdysvaltoihin on sovellettu polkumyyntitoimenpiteitä vuodesta 1984. Yhdysvallat antoi polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon kuitenkin päättyä marraskuussa 1998, koska Yhdysvaltojen kotimainen tuotannonala jätti vastaamatta voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aloittamista koskevaan ilmoitukseen. Koreaalaisten väritelevisioiden tuonnin määrä Yhdysvalloissa kasvoi Eurostatin tilastojen mukaan keskeytyksettä noin 150 000:stä vuonna 1996 noin 600 000:een vuosina 1999 ja 2000. Yhdysvaltoihin vuonna 1999 vietyjen määrien huomattava kasvu ajoittuu samaan kuin Koreasta peräisin olevaan tuontiin Yhdysvalloissa sovellettavien polkumyntitullien kumoaminen.
- (177) Koreaalaisten väritelevisioiden vienti Japaniin laski noin 1 miljoonasta televisiosta vuonna 1996 noin 700 000:aan vuonna 1999 ja edelleen paljon, noin 380 000:een vuonna 2000.
- (178) Komission käytettävissä olevista tiedoista käy ilmi, että Koreassa on huomattavaa tuotantokapasiteettia ja että kotimainen kulutus vie vähemmän kuin 15 prosenttia kotimaisesta tuotannosta, jolloin viennin lisäämiseen on huomattavat mahdollisuudet. Koreassa on myös merkittävää katodisädekuvaPUTKien tuotantokapasiteettia.
- (179) Edellä olevasta voidaan päätellä, että tuonnin määrä todennäköisesti jatkaa kasvuaan, jos polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta.
- ii) *Todennäköiset vientihinnat*
- (180) Eurostatin ja yhteistyössä toimineiden turkkilaisten ja thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamien koreaalaisten väritelevisioiden hintojen vertailu yhteisön tuotannonalan hintoihin tarkastelututkimusajanjakson aikana kuvaruutukoottain osoittaa, että Koreasta peräisin olevien väritelevisioiden hinnat alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat 11–36 prosentilla.

(181) Painotetut keskimääräiset korealaiset hinnat viennissä Yhdysvaltoihin tutkimusajanjakson aikana erottelematta eri kuvaruutukokoja, muunnettuna laskennalliseksi CIF yhteisön rajalla -hinnaksi, olivat myös huomattavasti alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

(182) Edellä olevasta voidaan päätellä, että Koreasta yhteisöön suuntautuvan tuonnin hinnat alittaisivat todennäköisesti yhteisön tuotannonalan hinnat, jos toimenpiteiden antettaisiin raueta. Tästä voidaan päätellä, että vahingon toistuminen on todennäköistä.

c) Malesia

(183) Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden tutkimisessa otettiin huomioon Malesiasta peräisin olevien ja Malesiasta tai muista maista kuten Thaimaasta ja Turkista viedyt väritelevisiot.

i) Todennäköiset vientimäärät

(184) Malesiasta peräisin olevien väritelevisioiden vienti väheni noin 970 000:sta vuonna 1995 noin 530 000:een tutkimusajanjakson aikana, ja niiden osuus yhteisön markkinoista laski 3,9 prosentista vuonna 1995 1,6 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Noin 90 prosenttia tästä viennistä tapahtui Thaimaasta.

(185) Yhdysvaltoihin tuotujen malesialaisten väritelevisioiden määrä kasvoi Eurostatin tilastojen mukaan noin 3 miljoonasta vuosina 1996 ja 1997 3,6 miljoonaan vuonna 1998, 5,4 miljoonaan vuonna 1999 ja 7 miljoonaan vuonna 2000.

(186) Japaniin tuotujen malesialaisten väritelevisioiden määrä kasvoi 2,5 miljoonasta vuosina 1996–1998 3 miljoonaan vuonna 1999 ja 4 miljoonaan vuonna 2000.

(187) Valituksen tekijän tarkastelua koskevassa pyynnössä toimittamista tiedoista ilmenee, että malesialaisilla tuottajilla on käytössä koko kapasiteettinsa ja että kotimaan markkinoille on tarkoitettu vain viitisen prosenttia kotimaisesta tuotannosta ja kaikki muu on tarkoitettu pääasiassa Japaniin, Yhdysvaltoihin ja yhteisön markkinoille.

(188) Tämän perusteella päätellään, että malesialaisten väritelevisioiden tuonnin määrä saattaisi jonkin verran kasvaa, jos polkumyynnitoimenpiteet kumottaisiin.

ii) Todennäköiset vientihinnat

(189) Eurostatin ja yhteistyössä toimineiden turkkilaisten ja thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamien malesialaisten väritelevisioiden hintojen vertailu yhteisön tuotannonalan hintoihin tutkimusajanjakson aikana kuvaruutukoon mukaan osoittaa, että Malesiasta peräisin olevien väritelevisioiden hinnat alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat 17–21 prosentilla.

(190) Painotetut keskimääräiset malesialaiset hinnat viennissä Yhdysvaltoihin tutkimusajanjakson aikana erottelematta eri kuvaruutukokoja, muunnettuna laskennalliseksi CIF yhteisön rajalla -hinnaksi, olivat myös alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat. Ottaen huomioon malesialaisten viejien hinnoittelun Yhdysvalloissa, jolla on merkittävät yhteisön ulkopuoliset markkinat, ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että jos polkumyynnitoimenpiteet kumotaan, merkittäviä määriä Malesiasta peräisin olevia väritelevisioita saatetaan tuoda polkuhinnalla yhteisöön aiheuttaen vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(191) Edellä olevasta voidaan päätellä, että Malesiasta yhteisöön suuntautuva tuonnin hinnat alittaisivat todennäköisesti yhteisön tuotannonalan hinnat, jos toimenpiteet kumottaisiin. Tämän vuoksi vahingon toistuminen on todennäköistä.

d) Singapore

(192) Koska yksikään vientiä harjoittava tuottaja tästä maasta ei osallistunut yhteistyöhön, vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyys arvioitiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

i) Todennäköiset vientimäärät

(193) Kuten johdanto-osan (103) kappaleessa on jo mainittu, on epätodennäköistä, että polkumyynnitoimenpiteiden kumoaminen johtaisi Singaporesta yhteisöön suuntautuvan viennin kasvuun. Näin pääteltiin, koska Singaporen tuotantokapasiteetti on laskenut useiden paikallisten tuottajien lopetettua tuotannon, koska tuonnin määrä ei kasvanut tarkastelujakson aikana kahteen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovelletusta 0 prosentin polkumyynnittullista huolimatta ja koska singaporelaisia väritelevisioita vietiin vähän muihin yhteisön ulkopuolisiin maihin.

ii) Todennäköiset vientihinnat

(194) Singaporesta vietyjen väritelevisioiden hintojen vertailu yhteisön tuotannonalan hintoihin tutkimusajanjakson aikana osoittaa, että Singaporesta peräisin olevien väritelevisioiden hinnat eivät alita yhteisön tuotannonalan hintoja.

(195) Singaporesta Yhdysvaltoihin vietyjen väritelevisioiden keskimääräiset hinnat erottelematta eri kuvaruutukokoja olivat korkeammat kuin vuosina 1997, 1998 ja 2000 yhteisöön vietyjen televisioiden hinnat, toisin kuin vuonna 1999.

(196) Edellä olevan perusteella on epätodennäköistä, että tämä tuonti tapahtuisi polkumyynnitoimenpiteiden puuttuessa sellaisilla hinnoilla, jotka voisivat vaikuttaa yhteisön tuotannon tilanteen heikkenemiseen. Tämän vuoksi päätellään, että Singaporesta peräisin olevan tuonnin aiheuttaman vahingon toistuminen on epätodennäköistä.

e) *Thaimaa*

(197) Tarkastelua koskevassa pyynnössä esitettyjen tietojen mukaan Thaimaassa on useita väritelevisioiden tuottajia, vaikka vain yksi niistä toimi yhteistyössä tutkimuksissa. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan todettiin kuitenkin vieneen yhteisöön väritelevisioita, jotka olivat peräisin muista asianomaisista maista kuin Thaimaasta. Tämän johdosta vahingollisen polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyys tutkittiin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

i) *Todennäköiset vientimäärät*

(198) Valituksen tekijän tarkastelua koskevassa pyynnössä toimitettujen tietojen mukaan Thaimaassa on huomattavaa väritelevisioiden tuotantokapasiteettia, joka kasvoi noin 4,5 miljoonasta yksiköstä vuonna 1996 noin 5,3 miljoonaan yksikköön vuonna 2000.

(199) Thaimaan kotimaisen kulutuksen todettiin samaan aikaan laskeneen noin 1,2 miljoonasta yksiköstä vuonna 1996 noin 840 000 yksikköön vuonna 2000, minkä vuoksi vientiä varten vapautui huomattavia määriä.

(200) Eurostatin toimittamien tietojen mukaan thaimaalaisten väritelevisioiden tuonti Japaniin laski 1,5 miljoonasta yksiköstä vuonna 1996 1,3 miljoonaan vuonna 2000. Sen sijaan thaimaalaisten väritelevisioiden tuonti Yhdysvaltoihin kasvoi 1,2 miljoonasta yksiköstä vuonna 1996 4,7 miljoonaan vuonna 2000. Tämän vuoksi pääteltiin, että kotimainen kulutus, joka supistui tarkastelujakson aikana, kykenee käyttämään ainoastaan vähäisen osa Thaimaan koko väritelevisioiden tuotannosta.

(201) Komission yksiköiden käytettävissä olevien tietojen mukaan Thaimaassa on lisäksi huomattavaa väritelevisioiden tuotantokapasiteettia, sillä se kasvoi noin 6,6 miljoonasta vuonna 1997 noin 7,7 miljoonaan vuonna 2000.

(202) Tämän perusteella voidaan päätellä, että Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden tuonnin määrä saattaisi kasvaa, jos polkumyynnitoimenpiteet kumottaisiin.

ii) *Todennäköiset vientihinnat*

(203) Painotetut keskimääräiset thaimaalaiset hinnat viennissä Yhdysvaltoihin ja Japaniin tutkimusajanjakson aikana

erottelematta eri kuvaruutukokoja, muunnettuina laskennalliseksi CIF yhteisön rajalla -hinnaksi, olivat alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat ja sen mukaiset kuin niiden televisioiden hinnat, jotka ovat peräisin Malesiasta, jonka osalta vahingollisen polkumyynnin toistuminen on arvioitu todennäköiseksi.

(204) Ottaen huomioon thaimaalaisten viejien hinnoittelun muilla suurimmilla markkinoilla, pääasiassa Yhdysvalloissa (4,7 miljoonaa kappaletta) ja Japanissa (1,4 miljoonaa kappaletta) vuonna 2000, ei voida sulkea pois sitä, että jos polkumyynnitoimenpiteiden annetaan raueta, merkittäviä määriä thaimaalaisia väritelevisioita saatetaan viedä yhteisöön polkuhintaan, mikä aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(205) Tämän vuoksi päätellään, että Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden vahingollisen polkumyynnin toistuminen on todennäköistä, jos nykyiset polkumyynnitoimenpiteet kumotaan.

2. **Päätelmät yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumisen todennäköisyydestä**

(206) Edellä esitetyistä syistä on todennäköistä, että Kiinasta, Koreasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden kumoaminen johtaisi kyseisistä maista yhteisöön tapahtuvan tuonnin lisääntymiseen, mikä pienentäisi yhteisön tuotannonalan osuutta yhteisön markkinoista.

(207) Ottaen huomioon päätelmät, jotka koskevat yhteisöön ja mahdollisesti muihin maihin tapahtuvan tuonnin hinnoittelua, on todennäköistä, että matalahintaisen tuonnin lisääntyminen alentaa yhteisön tuotannonalan hintoja. Tämä puolestaan johtaisi yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen. Tämän vuoksi päätellään, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko todennäköisesti toistuisi.

(208) Singaporesta peräisin olevien väritelevisioiden tuontia koskevat päätelmät huomioon ottaen on kuitenkin epätodennäköistä, että sieltä tapahtuvalla tuonnilla olisi vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen. Tämän vuoksi ei pidetä todennäköisenä, että vahinko toistuisi, jos Singaporesta tapahtuvan tuonnin vastaiset toimenpiteet kumottaisiin.

I. **YHTEISÖN ETU**

(209) Komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko polkumyynnitoimenpiteiden ylläpito kaiken kaikkiaan yhteisön edun mukaista.

(210) Muistutetaan, että polkumyynnitoimenpiteet ovat olleet voimassa niiden väritelevisioiden tuonnissa, jotka ovat peräisin Koreasta, vuodesta 1990, Kiinasta vuodesta 1991 sekä Malesiasta, Singaporesta ja Thaimaasta vuodesta 1995.

1. Yhteisön tuotannonalan etu

a) Yhteisön tuotannonalan tilanteen muuttuminen

(211) Tässä tutkimuksessa yhteisön tuotannonala muodostui viidestä tuottajasta, joista yksi on suuri monikansallinen yhtiö, joka toimii muun muassa väritelevisioiden markkinoilla maailmanlaajuisesti, yksi on keskisuuri yhtiö, jolla on kaksi tuotantolaitosta yhteisössä ja loput kolme ovat pieniä yhtiöitä, joilla on tuotantolaitokset Italiassa ja Espanjassa.

(212) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että yhteisön tuotannonala on hyötynyt voimassa olevista polkumyynnitoimenpiteistä. Se on pyrkinyt viime vuosina voimakkaasti uudistamaan rakenteitaan ja parantamaan tuottavuuttaan järjestyksellään. Sen jälkeen kun alkuperäiset polkumyynnitoimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 1990, tietyt yhteisön tuottajat ovat sulkenet tuotantolaitoksensa; toiset ovat uudistaneet huomattavasti rakenteitaan keskittymällä tärkeimpiin tuotantolaitoksiinsa ja toiset ovat siirtäneet osan tuotantolaitoksistaan yhteisön ulkopuolisiin maihin. Sen jälkeen kun polkumyynnitoimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 1995, suurin yhteisön tuottaja siirsi osan tuotantolaitoksistaan Puolaan.

b) Toimenpiteiden jatkamisen vaikutus

(213) Vaikka yhteisön tuotannonalan tilanne parani tarkastelujakson aikana, tietyt talouden mittarit osoittavat heikenevää suuntausta. Yhteisön tuotannonalan tuotannon ja myynnin väheneminen ja markkinaosuuden pieneneminen vuosina 1995–1997 johtuu pääasiassa suurimman yhteisön väritelevisioiden tuottajan joidenkin EU:n alueella sijainneiden tuotantolaitosten sulkemisesta. Yhteisön tuotannonala lisäsi tuotantoaan ja myyntiään vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä, mutta sen osuus yhteisön markkinoista pieneni, sillä samaan aikaan tapahtunut kulutuksen kasvu hyödytti ainoastaan väritelevisioiden tuontia.

(214) Kannattavuuden osalta yhteisön tuotannonalan myynnin tuotto kohentui huomattavasti – 2,7 prosentista vuonna 1995 5,3 prosenttiin vuonna 1998, mutta heikkeni 0,8 prosenttiin vuonna 1999, ja se oli tutkimusajanjakson aikana 1,3 prosenttia. Kannattavuuden voimakkaan heikkenemisen vuonna 1999 voidaan päätellä johtuneen yhteisön tuotannonalan myyntihintojen laskusta matala-

hintaisen tuonnin aiheuttaman paineen vuoksi samanaikaisesti kun sen kustannukset kasvoivat. Yhteisön tuotannonalan kannattavuuden hienoinen paraneminen tutkimusajanjakson aikana johtui sen myyntihintojen varovaisesta korottamisesta.

(215) Huolimatta yhteisön tuotannonalan tilanteen yleisestä paranemisesta tarkastelujakson aikana tilanne vaikuttaa edelleen vaikealta varsinkin kannattavuuden kannalta. Tässä tilanteessa kaikilla tarkasteltavana olevan tuotteen kaupallisten olosuhteiden muutoksilla saattaa olla huomattava kielteinen vaikutus väritelevisioteollisuuden tilanteeseen.

(216) Tämän vuoksi katsotaan, että jos toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan, yhteisön tuotannonala voisi säilyttää osuutensa yhteisön markkinoista ja palauttaa kannattavuutensa. Toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi siis yhteisön edun mukaista.

c) Toimenpiteiden päättymisen vaikutus

(217) Jos polkumyynnitoimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, on odotettavissa, että tuonti asianomaisista maista kasvaa, mikä heikentää yhteisön tuotannonalan markkinaosuutta. Lisäksi tämän tuonnin hinnat aiheuttaisivat todennäköisesti painetta alentaa yhteisön tuotannonalan hintoja, mikä johtaisi sen kannattavuuden heikkenemiseen.

2. Tuojujen/kauppioiden etu

(218) Kun tutkimus aloitettiin, kyselylomake lähetettiin 33 tuojuille/kauppiaille. Kiinasta, Koreasta, Malesiasta, Singaporesta ja Thaimaasta tapahtuvassa tuonnissa sovellettavien toimenpiteiden tarkastelua koskevaan tutkimukseen liittyviä vastauksia ei saatu. Sen sijaan vastauksia saatiin kolmelta tuojuilta/kauppiailta tutkimuksessa, joka koski Turkista tapahtuvaa tuontia, jonka osuus on noin 9 prosenttia asianomaisista maista ja muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevasta tuonnista yhteisöön tutkimusajanjakson aikana.

(219) Näiden tuojujen väitteet koskivat pääasiassa sellaisten kuvaruutukooltaan pienten väritelevisioiden heikkoa saatavuutta yhteisössä, joissa on vähän toimintoja. Väitettiin, että suurin osa yhteisön tuotannosta on merkkitelevisioita, joilla on useita toimintoja ja sen vuoksi korkeammat hinnat, kun taas merkiltään tuntemattomat väritelevisiot vähäisillä toiminnoilla tuodaan pääasiassa yhteisön ulkopuolelta. Väitettiin, että toimenpiteiden voimassa pitäminen rajoittaisi näiden väritelevisioiden saatavuutta tuojujen ja myös kuluttajien kannalta.

(220) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka suuri osa yhteisön tuotannosta on merkiväritelevisioita, joilla on monia toimintoja, yhteisön tuotannonala ja muut yhteisön tuottajat tuottavat myös jonkin verran merkiltään tuntemattomia väritelevisioita. Lisäksi merkittävä osa väritelevisioiden, mukaan luettuina merkiltään tuntemattomat televisiot, tuonnista yhteisöön ei kuulu polkumyynnitoimenpiteiden soveltamisalaan, joten asianomaisista maista peräisin olevien väritelevisioiden tuonnissa sovellettavien toimenpiteiden jatkaminen ei merkittävästi rajoittaisi merkiltään tuntemattomien ja toiminnoiltaan karsittujen väritelevisioiden saatavuutta. Lisäksi yhteisön tuottajien välillä esiintyy huomattavaa hintakilpailua.

(221) Tämän perusteella ei voida väittää, että voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden jatkaminen rajoittaisi merkittävästi yhteisön tuojien/kauppiaiden mahdollisuuksia saada tiettyntyyppisiä väritelevisioita.

3. Kuluttajien etu

(222) Kun tutkimus aloitettiin, komission yksiköt ilmoittivat siitä Euroopan kuluttajajärjestöjen toimistolle (BEUC) ja pyysivät sitä ottamaan kantaa voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden jatkamisen tai kumoamisen todennäköisiin vaikutuksiin. BEUC:ltä tai miltään muulta kuluttajien järjestöltä ei saatu vastausta. Tämän vuoksi kuluttajien etua tutkittiin tässä tutkimuksessa käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(223) Aiemmissa väritelevisioita koskeneissa tutkimuksissa kävi ilmi, että polkumyynnitoimenpiteiden vaikutus kuluttajiin oli vähäinen, koska voimassa olevat polkumyynnitoimenpiteet eivät rajoittaneet kuluttajien saatavilla olevaa tuotevalikoimaa, toimijoiden runsautta yhteisön markkinoilla ja niiden tarjoamaa laajaa tuotevalikoimaa. Lisäksi todettiin, että toimijoiden runsaus takasi voimakkaan kilpailun tuotemerkkien välillä.

(224) Tässä tutkimuksessa ei ole käynyt ilmi uusia seikkoja tai perusteluja, jotka kumoaisivat nämä päätelmät. Väritelevisiomarkkinoilla on edelleen runsaasti aktiivisia toimijoita, ja kuluttajien saatavilla oleva tuotevalikoima on hyvin suuri. Lisäksi tuotemerkkien välillä esiintyy huomattavaa hintakilpailua. Tämä hintakilpailu näkyy yksinkertaisimpien väritelevisiomallien (14-tuumaiset väritelevisiot) hintojen laskusta, sillä niiden välinen kilpailu on voimakkainta.

(225) Tämän vuoksi päätellään, että voimassa olevien polkumyynnitoimenpiteiden jatkaminen ei ole kuluttajien etujen vastaista.

4. Yhteisön etua koskevat päätelmät

(226) Tämän vuoksi päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä, miksi polkumyynnitoimenpiteiden ylläpitäminen ei olisi yhteisön edun mukaista.

J. SINGAPOREA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(227) Johdanto-osan (192)–(196) kappaleen päätelmät huomioidaan ottaen Singaporesta peräisin olevaan tuontiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden olisi annettava raueta.

K. POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(228) Edellä esitetyt päätelmät huomioon ottaen ja erityisesti viejien hinnoittelussa tapahtuneiden muutosten asianmukaiseksi huomioon ottamiseksi katsotaan aiheelliseksi säilyttää Kiinan ja Thaimaan polkumyynnitullit entisellään ja muuttaa Korean ja Malesian osalta sovellettavien polkumyynnitullien tasoa.

(229) Vahingon korjaavan tason määrittämisessä asianmukaisena perustana pidetään määrää, joka riittää poistamaan havaitun vahingon. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 710/95 tullin perustana oli hinnanalittavuus ja huomioon oli otettu, että muillakin tekijöillä kuin polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla näytti olleen vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja toiseksi, että kyseisen tuotannonalan voitot olivat olleet maailmanlaajuisesti useita vuosia olemattomia tai erittäin pieniä.

(230) Yhteisön tuotannonala väitti, että havaitun hinnanalittavuuden poistaminen ei riittäisi täysin korjaamaan yhteisön tuotannonalan tilannetta ja mahdollistamaan sen uusien tuotteiden markkinoille saattamista. Se vaati, että vahingon korjaavan tason laskemisessa käytetään 10 prosentin vähimmäisvoittoa kuten asetuksessa (EY) N:o 2584/98.

(231) Olisi huomattava, että vahingon korjaavan tason laskemisessa käytettävän voittomarginaalin olisi oltava sellainen, että yhteisön tuotannonala voisi polkumyynnin puuttuessa sen kohtuullisesti saavuttaa. Tämän vuoksi ei ole yhteisön toimielinten käytännön mukaista käyttää voittomarginaalia, jota yhteisön tuotannonala ei olisi voinut polkumyynnin puuttuessa saavuttaa. Tämän tutkimuksen perustana on käytettävä tietoja, jotka koskevat kyseistä tutkimusajanjaksoa, joten tiedot voivat olla toisenlaiset kuin aikaisemmassa samana tuotetta koskeneessa menettelyssä, joka liittyi eri tutkimusajanjaksoon, kuten asetuksessa (EY) N:o 2584/98.

(232) Komission käytettävissä olleissa ja tutkimusajanjaksoa koskeissa tiedoissa oli useita tekijöitä, joiden johdosta päätellään, että näissä tutkimuksissa on aiheellista käyttää vahingon korjaavan tason perustana hinnanalittavuutta. Ensiksikin kuten johdanto-osan (137) kappaleessa todetaan, väritelevisiot ovat kypsien markkinoiden tuotteita, jolloin niiden hinnat tasaisesti laskevat, mikä johtaa suhteellisen heikkoon kannattavuuteen. Toiseksi kuten johdanto-osan (161) kappaleessa todetaan, tutkimusajanjakson aikana tuonti muista, polkumyyntiä harjoittamattomista yhteisön ulkopuolisista maista kasvoi huomattavasti hinnoilla, jotka ovat myös voineet vaikuttaa yhteisön tuotannonalan heikkoon kannattavuuteen. Lisäksi muiden väritelevisioiden tuottajien kannattavuus on maailmanlaajuisesti samalla tasolla kuin yhteisön tuotannonalan.

(233) Tämän vuoksi vahingon korjaavan tason määrittämisessä asianmukaisena perustana pidetään edelleen määrää, joka riittää poistamaan havaitun hinnanalittavuuden. Koska Thomson Television Thailand ei vinyt Thaimaasta peräisin olevia väritelevisioita yhteisöön tutkimusajanjakson aikana, pidetään asianmukaisena säilyttää neuvoston asetuksessa (EY) N:o 710/95 säädetyn polkumyöntitullin taso. Polkumyöntimarginaaliin tai hinnan alittavuuden marginaaliin jälkimmäisen ollessa polkumyöntimarginaalia pienempi perustuvat polkumyöntitullit ovat seuraavat:

Kiina

Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AS: 24,5 % (Turkissa kootut väritelevisiot)

Kaikki muut viejät: 44,6 %

Korea

Beko Elektronik AS: 12,3 % (Turkissa kootut väritelevisiot)

Thomson Television (Thailand) Co. Ltd: 0 % (Thaimaassa kootut väritelevisiot)

Kaikki muut viejät: 15,0 %

Malesia

Beko Elektronik AS: 18,2 % (Turkissa kootut väritelevisiot)

Thomson Television (Thailand) Co. Ltd: 0 % (Thaimaassa kootut väritelevisiot)

Kaikki muut viejät: 25,1 %

Thaimaa

Thomson Television (Thailand) Co. Ltd: 3 %

Kaikki muut viejät: 29,8 %

(234) Tässä asetuksessa mainitut yritysکوhtaiset polkumyöntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Ne kuvastavat tämän vuoksi kyseisten yritysten tilannetta kyseisen tutkimuksen aikana. Näitä tulleja (toisin kuin maakohtaisia tulleja, joita sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin) sovelletaan siis ainoastaan asianomaisesta maasta peräisin oleviin ja näiden yritysten eli mainittujen oikeushenkilöiden tuottamiin tuotteisiin. Muiden yritysten, joiden nimeä ja osoitetta ei ole mainittu tämän asetuksen artiklaosassa, mukaan luettuina mainittuihin oikeushenkilöihin etuyhteydessä olevat oikeushenkilöt, tuottamat tuotteet eivät voi hyötyä näistä tulleista vaan niihin sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavia tulleja.

(235) Vaatimus tämän yritysکوhtaisten polkumyöntitullin soveltamisesta (esim. oikeushenkilön nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen seurauksena) on tehtävä viipymättä komissiolle⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asiaan kuuluvat tiedot, erityisesti tuotantoon liittyvässä yrityksen toiminnassa sekä kotimarkkina- ja vientimyyntissä tapahtuneet muutokset, joka liittyy esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai tuotanto- ja myyntiyksiköiden muutokseen. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio muuttaa tarvittaessa päätöstä saattamalla ajan tasalle luettelon yrityksistä, jotka ovat saaneet yksilöllisen tullin.

L. SITOUMUKSET

(236) Seitsemän kiinalaista yritystä tarjosi perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteistä sitoumusta Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (CCCME) kanssa. Kiinan viranomaiset tukivat sitoumustarjousta. Polkumyynnin haitallinen vaikutus poistetaan kahdella tavalla: hintasitoumuksella, joka kattaa tuonnin tiettyyn määrälliseen rajaan saakka, sekä arvotullilla, joka kannetaan tuonnista, joka ylittää kyseisen rajan. CCCME myös toimittaa komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaiset tiedot yhteisen sitoumuksen esittäneiden yritysten viennistä yhteisöön, jolloin komissio pystyy tosiasiallisesti valvomaan sitoumusta. Lisäksi Kiinan viranomaisten antama tuki on sellaista, että sitoumuksen kiertämisen riski on mahdollisimman pieni.

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General Trade
Directorate B
B-1049 Brussels.

- (237) Tämän vuoksi katsotaan, että tarjottu yhteinen sitoumus voidaan hyväksyä, ja asianomaisille yrityksille ja CCCME:lle on ilmoitettu niistä olennaisista seikoista, huomioista ja velvoitteista, joihin sitoumuksen hyväksyntä perustuu.
- (238) Jotta komissio kykenee tosiasiallisesti valvomaan, että yritykset noudattavat yhteistä sitoumusta, polkumyynnittullista vapauttaminen edellyttää vähintään liitteessä I luetellut tiedot sisältävän kauppalaskun sekä liitteen II tiedot sisältävän Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (CCCME) antaman todistuksen esittämistä, kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva pyyntö esitetään asianomaisille tulliviranomaisille. Näiden tietojen avulla tulliviranomaiset voivat varmistaa, että lähetykset vastaavat kaupallisten asiakirjojen tietoja riittävän tarkasti. Jos tällaista laskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tullille esitettyä tuotetta, on sovellettava asianmukaista polkumyynnittullia.
- (239) On huomattava, että jos sitoumusta epäillään rikottavan, rikotaan tai se peruutetaan, polkumyynnittulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti.

M. MUUT SÄÄNNÖKSET

- (240) Tosiasiallisen tullien kannon varmistamiseksi ja ottaen huomioon tutkimuksen päätelmät, joiden mukaan väritelevision alkuperä on useimmissa tapauksissa sama kuin katodisädekuvaputken alkuperä tuojia olisi vaadittava ilmoittamaan kuva-putken alkuperä. Jos tämä on peräisin Malesiasta, Thaimaasta, Kiinan kansantasavallasta tai Korean tasavallasta ja väritelevisio on peräisin muusta kuin kuva-putken alkuperämaasta, tuojaa vaaditaan toimittamaan lopullisen tuottajan antama erillinen alkuperäilmoitus.
- (241) Tuojille ilmoitetaan yhteistyöstä kieltäytymisen tai oikeiden tietojen toimittamatta jättämisen seurauksista tulliviranomaisten määrittäessä väritelevisioiden alkuperää eli parhaiden käytettävissä olevien tietojen käytöstä sillä seurauksella, että lopputulos saattaa olla epäsuotuisampi kuin jos ne olisivat toimineet yhteistyössä. Tuojille ilmoitetaan, jos toimitettuja tietoja ei voida hyväksyä, ja niille annetaan tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynnittulli Malesiasta, Thaimaasta, Kiinan kansantasavallasta ja Korean tasavallasta

peräisin olevien ja CN-koodeihin ex 8528 12 52 (Taric-koodi: 8528 12 52*11), ex 8528 12 54, ex 8528 12 56, ex 8528 12 58, ex 8528 12 62 (Taric-koodi: 8528 12 54*10, 8528 12 56*10, 8528 12 58*10, 8528 12 62*11 ja 8528 12 62*92) ja ex 8528 12 66 (Taric-koodi: 8528 12 66*10) kuuluvien sellaisten väritelevisiovastaanotinten tuonnissa, joiden kuvaruudun läpimitta on enemmän kuin 15,5 cm, myös jos samaan ulkokuoreen on yhdistetty yleisradiovastaanotin ja/tai kello, lukuun ottamatta vastaanottimia, joihin kuuluu modeemi ja tietokoneen käyttöjärjestelmä.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on seuraava:

Maa	Tulli	Taric-lisäkoodi
Malesia	25,1 %	8900
Thaimaa	29,8 %	8900
Kiinan kansantasavalta	44,6 %	8900
Korean tasavalta	15,0 %	8900

lukuun ottamatta seuraavien yritysten valmistamien väritelevisiovastaanotinten tuontia, johon sovelletaan seuraavia tulleja:

	Tulli	Taric-lisäkoodi
a) Malesiasta peräisin olevat väritelevisiot, joiden valmistaja on:		
Thomson Television (Thailand) Co. Ltd, Pathumthani, Thaimaa	0 %	8815
Beko Elektronik AS, Beylikduzu Mevkii, 34901 B. Cekmece, Istanbul, Turkki ja siihen etuyhteydessä oleva vientimyyntiyhtiö Ram Dis Ticaret, Buyukdere Caddesi 101, Mecidiyekoy, Istanbul, Turkki.	18,2 %	A281
b) Korean tasavallasta peräisin olevat väritelevisiot, joiden valmistaja on:		
Thomson Television (Thailand) Co. Ltd, Pathumthani, Thaimaa	0 %	8815
Beko Elektronik AS, Beylikduzu Mevkii, 34901 B. Cekmece, Istanbul, Turkki, ja siihen etuyhteydessä oleva vientimyyntiyhtiö Ram Dis Ticaret, Buyukdere Caddesi 101, Mecidiyekoy, Istanbul, Turkki.	12,3 %	A281

	Tulli	Taric-lisäkoodi
c) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat väritelevisiot, joiden valmistaja on:		
Vestel Elektronik Sanayi ve Ticaret AS, Ambarli Petrol Ofisi Dolum Tesisleri Yolu Avcilar, Istanbul, Turkki, ja siihen etuyhteydessä olevat vientimyyntiyhtiöt: i) Vestel Dis Ticaret AS, Ambarli Petrol Ofisi Dolum Tesisleri Yolu Avcilar, Istanbul, Turkki ii) Vestel Dis Ticaret AS Ege Serbest Bolge SB, Akcay Cad. Gunduz Sokak 144/1, Gaziemir, Izmir, Turkki iii) Vestel Bilisim Teknolojileri Sanayi ve Ticaret AS, Ambarli Petrol Ofisi Dolum Tesisleri Yolu Avcilar, Istanbul, Turkki iv) Vestel Komunikasyon Sanayi ve Ticaret AS, Sehif Fethibey Cad. 116/301 Kat: 3 20157 Pasaport, Izmir, Turkki.	24,5 %	A282
d) Thaimaasta peräisin olevat väritelevisiot, joiden valmistaja on:		
Thomson Television (Thailand) Co. Ltd, Pathumthani, Thaimaa	3,0 %	8815

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Esittäessään vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille tuoja ilmoittaa väritelevisiokattokuvaputken alkuperän. Jos kuvaputki on peräisin Malesiasta, Thaimaasta, Kiinan kansantasavallasta tai Korean tasavallasta ja väritelevisio on peräisin muusta kuin kuvaputken alkuperämaasta, tuoja toimittaa lisäksi väritelevisiokattokuvaputken alkuperän antaman liitteessä III esitettyjen vaatimusten mukaisen alkuperäilmoituksen.

2. Jos jäsenvaltion tulliviranomaisten tai Euroopan yhteisöjen komission myöhemmässä tutkimuksessa käy ilmi, että vapaaseen liikkeeseen yhteisössä luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen alkuperäilmoitus oli väärä tai jos alkuperän määrittämiseen osallistuva osapuoli estää väritelevisiokattokuvaputken alkuperän määrittämiseksi välttämättömien tietojen tai asiakirjojen saannin tai ei muuten toimita niitä, toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää alkuperän parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että jokin asianomainen osapuoli on toimitanut väärin tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon vaan voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Asianomaisille osapuolille ilmoitetaan yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

3. Jos asianomaisen osapuolen toimittamat tähän artiklaan liittyvät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen tarkkojen päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voi-

daan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle ilmoitetaan viipymättä niiden hylkäämisen syyt ja sille annetaan tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä asetetussa määräjässä. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt ilmoitetaan asianomaisille osapuolille ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Syyt ilmoitetaan myös lopullisessa päätöksessä.

5. Jos alkuperän määrittäminen perustu käytettävissä olleisiin tietoihin, nämä tiedot tarkastetaan, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, vertaamalla niitä muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saatuihin tietoihin.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä siten, että asiaan vaikuttavia tietoja ei toimiteta, lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle huonompi kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.

3 artikla

1. Vapautetaan jäljempänä lueteltujen TARIC-lisäkoodien mukainen tuonti 1 artiklan mukaisesti käyttöön otetusta polkumyynnitullista edellyttäen, että tuotteita tuottavat ja vievät suoraan (eli lähettävät ja laskuttavat) jäljempänä luetellut yritykset yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle, ja edellyttäen, että kyseinen tuonti on 2 kohdan mukaista.

Alkuperämaa	Yritys	TARIC-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Haier Electrical Appliances Corp. Ltd, Haier Road 1, Haier Industrial Park, Qingdao, Kiina	A291
Kiinan kansantasavalta	Hisense Import and Export Co. Ltd. 11 Jiangxi Road, Qingdao 266071, Kiina	A292
Kiinan kansantasavalta	Konka Group Co., Ltd, Overseas Chinese Town, Shenzhen, Guangdong Province, Kiina	A293
Kiinan kansantasavalta	Sichuan Changhong Electric Co., Ltd. 35, East Mianxing Road, High-Tech Park, Mianyang, Sichuan, Kiina	A294
Kiinan kansantasavalta	Skyworth Multimedia International (Shenzhen) Co., Ltd - 4F, 425 Ba Gua Ling Ind. District, Shenzhen, Kiina	A295
Kiinan kansantasavalta	TCL King Electrical Appliances (HuiZhou) Co., Ltd - 19#, ZhongKai Development Zone Huizhou, Guangdong, Kiina	A296
Kiinan kansantasavalta	Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd., 22 Huli Dadao, Xiamen, 361006, Kiina	A297

2. Vapautetaan 1 kohdassa mainittu tuonti tullista edellyttäen, että

4 artikla

Päätetään 1 artiklan 1 kohdassa kuvatun ja Singaporesta peräisin olevan tuotteen tuontia koskeva menettely.

a) vähintään liitteessä I luetellut tiedot sisältävä kauppalasku sekä vähintään liitteessä II luetellut tiedot sisältävä Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (CCCME) antama todistus esitetään jäsenvaltion tulliviranomaisille vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen esittämisen yhteydessä; ja

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

b) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat täsmälleen kauppalaskussa ja todistuksessa esitettyä kuvausta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

Tiedot, jotka on ilmoitettava sellaiseen myyntiin liittyvissä kauppalaskuissa, josta on tehty sitoumus

1. Otsikko "SITOUKSEN MUKAISIA TAVAROITA KOSKEVA KAUPPALASKU"
2. Kauppalaskun antaneen 2 artiklan 1 kohdassa mainitun yrityksen nimi
3. Kauppalaskun numero
4. Sitoumusta koskevan todistuksen numero
5. Kauppalaskun antamispäivä
6. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitettut tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla
7. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - tuotteen ilmoituskoodi (PCN)
 - tavarank tekniset ominaisuudet (mukaan luettuina senttimetreinä ilmoitettu koko, näytön muoto, tekstiteleviio- ja/tai stereotoimintojen olemassaolo)
 - yrityksen tuotteen ilmoituskoodi (CPC) (tarvittaessa)
 - CN-koodi
 - määrä (ilmoitetaan yksikköinä)
8. Myyntiehdot, joissa ilmoitetaan:
 - yksikköhinta,
 - sovellettavat maksuehdot
 - sovellettavat toimitusehdot
 - määräämä ja saapumissatama EU:n alueella
 - kaikki alennukset ja hyvitykset
 - alkuperämaa

9. Tuoja toimiva yritys (yrityksen nimi), jolle viejäyritys on suoraan laatinut kauppalaskun.
10. Kauppalaskun laatineen yrityksen virkailijan nimi sekä seuraava allekirjoituksella varustettu vakuutus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu ... (yrityksen nimi) tarjoaman ja Euroopan komission päätöksellä [...] hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti, ja vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."

LIITE II

Tiedot, jotka on ilmoitettava sellaiseen myyntiin liittyvissä CCCME:n todistuksissa, josta on tehty sitoumus

1. Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products, CCCME) nimi, osoite, faksi- ja puhelinnumero
2. Kauppalaskun antaneen 3 artiklan 1 kohdassa mainitun yrityksen nimi
3. Kauppalaskun numero
4. Kauppalaskun antamispäivä
5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla
6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - tuotteen ilmoituskoodi (PCN)
 - tavaran tekniset ominaisuudet (mukaan luettuina senttimetreinä ilmoitettu koko, näytön muoto, tekstitelevisio- ja/tai stereotoimintojen olemassaolo)
 - yrityksen tuotteen ilmoituskoodi (CPC) (tarvittaessa)
 - CN-koodi
7. Vietyjen yksiköiden tarkka määrä
8. Todistuksen numero
9. CCCME:n sen virkailijan nimi, joka on laatinut todistuksen, ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tämä todistus annetaan lähetyksen mukana olevassa kauppalaskussa tarkoitettujen tavaroiden Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten, joka tapahtuu sitoumuksen mukaisesti, ja että todistus on annettu ... (yrityksen nimi) tarjoaman ja Euroopan komission päätöksellä [...] hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti, ja vakuutan, että tässä todistuksessa ilmoitetut tiedot ovat asianmukaiset ja että tämän todistuksen kattama määrä ei ylitä sitoumuksen ylärajaa."

10. Päiväys
11. CCCME:n leima

LIITE III

Alkuperäilmoitus

Myyjä: [Täytetään väritelevisioiden myyjän täydellinen nimi ja osoite]

Kauppalaskun numero ja päiväys:

Pakkausnumero	Tuotteen kuvaus	Määrä (kpl)	Alkuperämaa
(1)	(2)	(3)	(4)

Tuottaja: [Täytetään väritelevisioiden lopullisen tuottajan täydellinen nimi ja osoite, jos tuottaja muu kuin myyjä]

Näiden tavaroiden tuottaja vakuuttaa, että:

- se on määrittänyt tämän ilmoituksen 2 sarakkeessa kuvattujen tavaroiden 4 sarakkeessa ilmoitetun alkuperän komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteen 11 säännösten mukaisesti;
- se toimii täydessä yhteistyössä Euroopan yhteisöjen komission tai tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten kanssa tämän ilmoituksen totuudenmukaisuutta tarkastettaessa.

Päiväys: (Allekirjoitus)

(Allekirjoittavan tuottajayrityksen leima)

(Valtuutetun allekirjoittajan nimi ja asema)

Ehdotus neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle

(2002/C 291 E/19)

KOM(2002) 436 lopull. — 2002/0192(CNS)

(Komission esittämä 30 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT**1. Johdanto**

Jugoslavian liittotasavallassa lokakuussa 2000 tapahtuneiden poliittisten ja demokraattisten muutosten jälkeen maan viranomaiset ovat onnistuneet luomaan (uudelleen) yhteydet kansainvälisiin järjestöihin ja erityisesti palauttamaan ennalleen maan taloudelliset suhteet monenvälisiin luotonantajiin ja virallisiin kahdenvälisiin luotonantajiin. Jugoslavian liittotasavallasta tuli uudelleen Kansainvälisen valuuttarahaston (jäljempänä "IMF") jäsen joulukuussa 2000 ja vuoden 2001 alkupuolella siitä tuli Euroopan jälleensuunnus- ja kehityspankin (jäljempänä "EBRD") jäsen. Myös entisen Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan jäsenyys Maailmanpankissa siirrettiin sille. Lokakuussa 2001 Jugoslavian liittotasavalta selvitti kaikki maksurästinsä Euroopan investointipankille (jäljempänä "EIP"), mikä mahdollisti sen sisällyttämisen EIP:n ulkoisia toimia koskevan takuuvastuun soveltamisalaan ja sittemmin ensimmäisten investointihankkeita koskevien luotonantotoimien aloittamisen. Marraskuussa 2001 Jugoslavian liittotasavalta teki Pariisin klubin luotonantajien kanssa sopimuksen, joka koski kyseisten luotonantajien Jugoslavian liittotasavallalle myöntämää kaksivaiheista 66 prosenttia alennusta maksamattomien rahoitusvelvoitteiden nettohyötyarvosta (vuoden 2001 lopulla noin 4,5 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria). Ensimmäinen vaihe (51 prosenttia) alkoi vuoden 2002 toukokuun alussa IMF:n johtokunnan hyväksytyä kolmivuotisen laajennetun rahoitusjärjestelyn, jolla tuetaan Jugoslavian liittotasavallan talousohjelmaa vuosina 2002–2005. Toinen vaihe alkaa IMF:n ohjelman päätyttyä (arvion mukaan maaliskuussa 2005). Neuvottelut Lontoon klubin luotonantajien kanssa Jugoslavian liittotasavallan maksamattomien rahoitusvelvoitteiden (vuoden 2001 lopulla noin 2,8 miljoonaa dollaria) selvittämisestä kaupallisten luotonantajien osalta jatkuvat.

Poliittisilla tapahtumilla on suuri vaikutus taloudellisen toimintaympäristön kehittymiseen. Presidentti Vojislav Kostunica ja molempien maiden viranomaiset allekirjoittivat maaliskuun puolivälissä 2002 Belgradin sopimuksen Serbian ja Montenegron suhteiden uudelleenjärjestelystä. Sopimuksessa määritetään Serbian ja Montenegron suhteiden uudelleenjärjestelyn yleiset lähtökohdat. Liittotasavallan ja tasavallan parlamentit ovat antaneet sopimukselle tukensa. Belgradin sopimuksen paneminen kokonaisuudessaan täytäntöön on ehdoton edellytys Jugoslavian liittotasavallan edistymiselle EU:n vakautus- ja assosiaatioprosessissa. Vielä vahvistamattoman uuden perusoikeuskirjan odotetaan selkiyttävän valtion yhteiskunnallisten laitosten rakennetta. Tältä pohjalta olennainen edellytys Jugoslavian liittotasavallan ja EU:n suhteiden tiivistymiselle entisestään on, että maan poliittiset johtajat pitävät kiinni sitoumuksestaan yhdenmukaistaa toimintatansa ja luoda sisämarkkinat sekä yhteinen kauppa- ja tullipolitiikka.

Maan viranomaiset ovat lokakuun 2000 jälkeen saavuttaneet huomattavaa edistystä makrotalouden vakauttamisessa, valuutan, hintojen ja kaupan vapauttamisessa ja markkinoiden luottamuksen parantamisessa. Talouden rakenneuudistuksen edistämiseksi on toteutettu tärkeitä lainsäädäntö- ja sääntelytoimenpiteitä. Maassa on muun muassa otettu käyttöön vakaa ja avoin yksityistämissäännöstö ja uusi pankkilainsäädäntö. Myös julkisten menojen valvonnan tehostamisessa on edistytty. Veropolitiikan tavoitteiksi on otettu tariffien alentaminen ja veropohjan laajentaminen, mikä tehostaa veronkantoa.

Cards-ohjelmasta myönnetyn yhteisön yleisen tuen lisäksi (434 miljoonaa euroa vuosina 2000 ja 2001 ja vuonna 2002 todennäköisesti 195 miljoonaa euroa) yhteisö on tukenut Jugoslavian liittotasavallan talousuudistuksia 345 miljoonan euron makrotaloudellisella avulla, joka myönnettiin osana kesäkuussa 2001 hyväksytyä IMF:n valmiusluotto-ohjelmaa. Neuvosto päätti 16 päivänä heinäkuuta 2001 myöntää Jugoslavian liittotasavallalle enintään 300 miljoonan euron makrotaloudellisen apupaketin⁽¹⁾. Neuvosto tarkisti päätöstään 10 päivänä joulukuuta 2001 lisäämällä avustusosuutta 75 miljoonasta eurosta enintään 120 miljoonaan euroon. Rahoitusavun kokonaismäärä nousi tämän seurauksena enintään 345 miljoonaan euroon⁽²⁾. Kun Jugoslavian liittotasavalta oli maksanut kaikki rästinsä (yhteensä 232 miljoonaa euroa)

(1) Päätös 2001/549/EY (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 36).

(2) Päätös 2001/901/EY (EYVL L 334, 18.12.2001, s. 30).

EIP:lle ja Euroopan yhteisölle, avun ensimmäinen 260 miljoonan euron erä (joka koostui 225 miljoonan euron lainasta ja 35 miljoonan euron avustuksesta) vapautettiin lokakuussa 2001. Toinen 40 miljoonan euron (avustus-) erä maksettiin tammikuussa 2002, kun avustuksen maksamiselle asetettujen ehtojen todettiin täyttyneen ja oli allekirjoitettu täydentävä yhteisymmärryspöytäkirja, jossa määritettiin kolmannen 45 miljoonan euron (avustus-) erän maksamisen talous- ja rakennepoliittiset ehdot. Komission yksiköt arvioivat huhtikuussa 2002 Jugoslavian liittotasavallan viimeaikaista talous- ja rakennepoliittista kehitystä sekä erityisesti maan viranomaisten edistymistä täydentävässä yhteisymmärryspöytäkirjassa määritettyjen ehtojen täyttämässä. Arvioinnin tulos oli, että suuri osa ehdoista oli täytetty, ja viranomaisten kanssa voitiin näin ollen sopia jatkotoimista, jotka oli toteutettava ennen viimeisen kolmannen erän maksamista. Kaikki täydentävän yhteisymmärryspöytäkirjan ehdot on nyt täytetty. Viimeisen avustuserän maksaminen käynnistyi heinäkuun alussa.

Vaikka vakauttamisen ja uudistusten alalla on edistytty huomattavasti verrattuna vuoden 2000 lopun tilanteeseen, ratkaistavana on vielä suuria taloudellisia haasteita, joihin Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset aikovat tarttua IMF:n uuden ohjelman aikana. Maan taloudellinen tilanne on edelleen vaikea, sillä BKT on yhä ennätysmäisen alhaisella tasolla ja teollisuuden suorituskyky on heikko. Uudistuksia on jatkettava tinkimättömästi perustan luomiseksi kestäväälle kehitykselle ja työllistämiseksi. Uudistusten kohteiksi on otettava varsinkin suurelta osin maksukyvyttömät julkiset yritykset, joilla on liian vähän pääomaa mutta liikaa työntekijöitä. Tarvitaan myös lisätoimia tehotoman ja heikon pankkialan nykyaikaistamiseksi. Infrastruktuurin kunnossapito on laiminlyöty useiden vuosien ajan. Rappautuneen infrastruktuurin kunnostaminen edellyttääkin nyt uusia suuria investointeja.

Jugoslavian liittotasavallan talouden kestävä ulkoinen kehitys muodostaa suuren haasteen vielä Pariisin klubin sopimien huomattavien velanhuojennusjärjestelyiden jälkeenkin ja kansainvälisten rahoituslaitosten myöntämästä merkittävästä rahoitusavusta huolimatta. Jäljellä oleva rahoitusvaje aiheuttaa edelleen suurta painetta maan maksutaseeseen. IMF:n laatimien ennusteiden mukaan Jugoslavian liittotasavallan talous on myös jatkossa riippuvainen julkisesta rahoituksesta, sillä vaikka yksityisen rahoituksen määrä on kasvussa, sen määrä on vielä täysin riittämätön keskipitkän aikavälinen rahoitustarpeiden täyttämiseksi.

Tässä tilanteessa ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan komissio ehdottaa nyt, että neuvosto tekisi päätöksen makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle.

2. Viimeaikainen talouskehitys

Jugoslavian liittotasavallan reaalin BKT kasvoi vuonna 2001 noin 5,5 prosenttia (Montenegron 3,5 prosentin kasvu mukaan luettuna). Kasvu oli hiukan ennustettua nopeampaa pääasiassa maataloustuotannon elpymisen (20–25 prosenttia) ja palvelutoiminnan vilkastumisen ansiosta. Teollisuustuotanto oli tehotonta koko vuoden 2001, sillä se oli vuoden kahden ensimmäisen kuukauden aikana 4,7 prosenttia edellisen vuoden vastaavaa jaksoa alhaisemmalla tasolla.

Serbiassa inflaatio hidastui huomattavasti vuoden lopulla (vuoden 2000 lopun 11,5 prosentista vuoden 2001 lopun 39 prosenttiin) sähkönhintojen ja välillisten verojen korotuksista huolimatta. Pohjainflaatio on noin 15 prosenttia. Vuoden 2002 kolmen ensimmäisen kuukauden kuukausittainen inflaatioaste oli keskimäärin 0,8 prosenttia, joka viittaisi noin 10 prosentin vuotuisen inflaatioasteeseen. Tämä on huomattavasti tavoitteeksi asetettua 20 prosentin inflaatioastetta hitaampaa. Montenegrossa inflaatioaste oli vuoden 2001 lopulla noin 24 prosenttia eli tavoitteeksi asetettua 15 prosentin inflaatioastetta korkeampi mutta alhaisempi kuin Serbiassa. Reaalipalkkojen jäädytykset julkisella alalla ovat mitä ilmeisimmin tukeneet inflaation hidastumista. Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat sopineet IMF:n kanssa julkisen sektorin palkkatason pitämisestä vuonna 2002 ennallaan suhteessa BKT:hen.

Jugoslavian liittotasavallan julkisen talouden sulautettu alijäämä ennen avustuksia oli vuonna 2001 noin 1,3 prosenttia suhteessa sen BKT:hen (noin 140 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria), vaikka tarkistettu ohjelmataavoite oli ollut 4 prosenttia. Luvussa on otettu huomioon Montenegron noin 5 prosentin (ennen avustuksia) julkisen talouden alijäämä suhteessa sen BKT:hen. Osasyynä ohjelmataavoitetta huomattavasti pienempään alijäämään oli vuoden 2001 alkupuolella täytäntöön pannun veropolitiikan ansiosta parantunut veronkanto (liikevaihtoverot, valmisteverot ja bruttotulovero). Alijäämään pienuutta edistivät kuitenkin pääasiassa ankarat julkisten menojen supistamistoimet, koska yritysten yksityistämisestä ja ulkomaisesta rahoitusavusta saatavat tulot viivästyivät. Alijäämä rahoitettiin kotimaisella luotonotolla (0,6 prosenttia

BKT:sta, kuten oli suunniteltu ja ulkomaisella rahoituksella (0,8 prosenttia BKT:sta verrattuna suunniteltuun 2,1 prosenttiin). Koska menojen tavoitetaso on kestävä, Jugoslavian liittotasavallan sulautettu budjetialijäämä vuonna 2002 arvioidaan noin 5,6 prosentiksi BKT:sta, joka aiotaan rahoittaa kotimaisella luotonotolla (0,6 prosenttia BKT:sta), yksityistämisestä saatavilla tuloilla (1,4 prosenttia) ja ulkomaisella avulla (3,6 prosenttia).

Jugoslavian dinarin kurssi pysyi suhteellisen vakaana eli noin 59 dinarissa/1 euro, mikä heijastaa Serbiassa koko vuoden 2001 noudatettua tiukkaa raha- ja finanssipolitiikkaa ja melko suotuisaa maksutasekehitystä. Vaihtotaseen alijäämä (ennen avustuksia) oli huomattavasti alkuperäisiä ennusteita alhaisempi (10,9 prosenttia 14,6 prosentin sijaan), vaikka tuonti kasvoi odotettua enemmän (30 prosenttia 21 prosentin sijaan) ja vienti jäi hieman ennustettua alhaisemmalle tasolle. Tilanteen paraneminen johtui odotettua suuremmista maksuvirroista ulkomailta. Jugoslavian keskuspankin bruttomääräinen valuuttavaranto oli vuoden 2001 lopulla 1 200 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria (vuoden 2001 alussa vastaava luku oli 605 miljoonaa dollaria), joka vastaa lähes 2,4 kuukauden tuontia, ja kasvoi vuoden 2002 kahden ensimmäisen kuukauden aikana vielä 160 miljoonalla dollarilla. Jugoslavian liittotasavallan talouden ulkoinen kannattavuus muodostaa kuitenkin edelleen suuren haasteen. Lähinnä velanhoitovelvoitteiden ja valuuttavarantojen lisävahvistustarpeen aiheuttamat huomattavat rahoitustarpeet kohdistavat kuitenkin myös jatkossa maksutaseeseen suurta painetta.

3. Keskipitkän aikavälin talouspolitiikka

3.1. Talouspolitiikan päätavoitteet vuosina 2002–2005

Jugoslavian liittotasavallan keskipitkän aikavälin talouspolitiikan puitteet määritetään IMF:n kanssa laaditussa kolmivuotisessa laajennetussa rahoitusjärjestelyssä, jonka IMF:n johtokunta hyväksyi 13 päivänä toukokuuta 2002. Viranomaiset arvioivat vuosittaisen reaalisuuden kasvun nousevan 4 prosentista vuonna 2002 noin 5 prosenttiin vuosina 2003–2005. Serbiassa tavoitteeksi on asetettu inflaation hidastuminen (vuoden lopulla) 8 prosenttiin (20 prosentista vuonna 2002 ja 12 prosentista vuonna 2003) vuoden 2004 loppuun mennessä. Montenegrossa inflaatiiovauhdin odotetaan laskevan vuoden 2002 loppuun mennessä 12 prosenttiin ja hidastuvan edelleen vuosina 2003 ja 2004. Vaihtotaseen alijäämän odotetaan kasvavan 10,9 prosentista 12,9 prosenttiin BKT:sta vuoden 2002 aikana ja kohenevan vakaasti vuosina 2003–2005 lähinnä viennin elpymisen ansiosta. Viranomaiset aikovat kuitenkin rahoittaa pääosan vaihtotaseen alijäämästä keskimäärin noin 840 miljoonan Yhdysvaltain dollarin vuotuisilla ulkomaisilla avustusravintoilla. Valuuttavarantojen, jotka vuoden 2001 lopulla vastasivat 2,4 kuukauden tuontia, odotetaan kasvavan siten, että ne vastaavat 4,3 kuukauden tuontia.

3.2. Makrotalouspolitiikka

Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset aikovat saavuttaa asetetut tavoitteet jatkamalla varovaisen makrotalouspolitiikan noudattamista keskipitkällä aikavälillä. Finanssipolitiikan tasolla tarkoituksena on edelleen rajoittaa julkisia menoja etenkin alentamalla tukia, uudistamalla julkishallinnon ja julkisen sektorin palkkapolitiikkaa ja eläke- ja terveydenhoitoaloja. Menojen osuuden BKT:sta odotetaan laskevan 3 prosenttia vuoteen 2005 mennessä vuoden 2002 suhteellisen korkeasta 49 prosentin tasosta. Tulopuolella viranomaiset pyrkivät jatkamaan veropohjan laajennusta parantamalla verohallintoa ja tehostamalla veronkantoa. Kuten muissa siirtymätalouksissa, myös Jugoslavian liittotasavallassa julkisen talouden alijäämän odotetaan kuitenkin pysyvän suhteellisen korkeana jaksosajan lähinnä infrastruktuurin rappeutumisesta johtuvan investointimenotarpeen ja ulkoisten velanhoitovaatimusten takia. Myös heikoimmassa asemassa olevien väestönosien sosiaalimenojen rahoittamista pidetään välttämättömänä, jotta uudistuksilla olisi takanaan kansalaisten tuki. Julkisen velan osuuden BKT:sta odotetaan puolittuvan vuoden 2001 lopun noin 130 prosentista 65 prosenttiin vuoden 2005 lopulla.

Rahapolitiikan keskeisenä tavoitteena on myös jatkossa inflaation hidastuminen. Kuten vuonna 2001, perusrahan luominen perustuu valtaosin ulkomaisen varallisuuden nettomäärän kasvuun. Kotimaisen varallisuuden nettomäärän kasvu pysyy edelleen erittäin pieninä. Tästä syystä kotimainen lainananto pankkijärjestelmästä hallitukselle pysyy keskipitkällä aikavälillä alle 0,5–1,0 prosentissa BKT:sta. Julkisen sektorin maltillista palkkapolitiikkaa pidetään keskeisenä inflaation hidastumista tukevana seikkana. Hallinnoituun kellovaan järjestelmään perustuvan politiikan noudattamista jatketaan, vaikka viranomaiset seuraavat tiiviisti valuuttakurssipolitiikan tarkoituksenmukaisuutta ottaen huomioon myös ulkoisen kilpailukykyyn ja vientituloksen. Valuuttakurssipolitiikkaa voidaan myös tarkistaa äskettäin hyväksytyyn uuden valuuttakurssitapahtumia koskevan lain mukaisesti. Keskipitkällä aikavälillä on tarkoitus poistaa kaikki vaihtotasetta koskevat rajoitukset ja vapauttaa huomattava osa pääomatasetapahtumista.

3.3. Rakenneuudistukset

Viranomaiset aikovat jatkaa rakenneuudistuksia keskipitkällä aikavälillä erityisesti julkisen talouden sekä pankki- ja yritystoiminnan aloilla. Uudistukset täydentävät olennaisesti makrotaloudellisen vakauttamisen jatkamista. Myös hintojen vapauttamista jatketaan etenkin mukauttamalla energian hinnat kustannukset kattavalle tasolle vuoden 2004 puoliväliin mennessä. Kaupan alalla on laajennetun rahoitusjärjestelyn aikana tarkoitus poistaa jäljellä olevat kaupan esteet eli määrälliset rajoitukset, terveys-, ympäristö- ja turvallisuusyistä sovellettavia rajoituksia lukuun ottamatta.

Julkisen talouden alalla kattavan menojen valvontajärjestelmän käyttöönotto Serbiassa ja verohallinnon lujittaminen on asetettu yhteiskunnallisten laitosten vahvistamisen painopistealueiksi. Menopolitiikassa tavoitteeksi on asetettu julkisten menojen laajamittainen uudelleen kohdentaminen julkisten palveluiden laadun ja tehokkuuden parantamiseksi. Julkisten menojen rationalisointia voidaan edistää myös tulonsiirtojen ja sosiaalietuuksien paremmalla kohdentamisella ja eläkejärjestelmän kattavalla uudistamisella sekä valtiontukien tarkistamisella. Serbiassa tärkein veropoliittinen uudistus on vuoden 2004 alkupuolelle kaavailtu arvonnlisäveron käyttöönotto.

Pankkialalla painotetaan pankkivalvonnan kehittämistä tiukentamalla vakautta ja luotettavuutta turvaavia säädöksiä kansainvälisten standardien mukaisesti. Näin voidaan vahvistaa pankkien rahoitusasemaa. Myös sellaisten pankkien tervehdyttämistä ja mahdollista uudelleenjärjestelyä, jotka ovat Jugoslavian keskuspankin tehostetussa valvonnassa tai jotka on sijoitettu pankkien elvytysviraston alaisuuteen (Bank Rehabilitation Agency), aiotaan jatkaa. Viranomaiset aikovat lisäksi nopeuttaa rahoituslaitosten yksityistämistä. Montenegrossa on tehtävä pikaisesti päätös siitä, olisiko tietyille pankeille myönnettävä uusi toimilupa vai olisiko ne suljettava.

Valtio-omisteisten suuryritysten rakenneuudistuksia ja yksityistämistä aiotaan kiihdyttää keskipitkällä aikavälillä. Noin 150 yritystä on valittu yksityistämistä koskevien tarjousehdotusten kohteiksi. Noin 70 yrityksen osalta yksityistämismenettelyt ovat edenneet jo pitkälle, 28 yritystä aiotaan myydä vuoden 2002 loppuun mennessä ja loput yritykset seuraavien vuosien aikana. Noin 150–200 yrityksen yksityistämistä huutokaupan kautta valmistellaan parhaillaan. Kyseiset yritykset on tarkoitus myydä vuoden 2002 loppuun mennessä. Yksityistämismenettelyt aiotaan käynnistää keskipitkällä aikavälillä valtaosassa yhteensä noin 4 000 valtio-omisteisesta yrityksestä ja saattaa päätökseen vuoden 2005 puoliväliin mennessä. Viranomaiset aikovat lisäksi toteuttaa rakenneuudistuksen noin 40 suuressa monialayhtymässä ennen niiden mahdollista yksityistämistä.

4. Jugoslavian liittotasavallan ulkoinen rahoitustarve vuosina 2002 ja 2003

Vaikka Jugoslavian liittotasavalta jatkaa makrotaloudellista vakauttamista ja rakenteelliset uudistukset etenevät edelleen suotuisasti laajennetun rahoitusjärjestelyn mukaisesti, IMF:n laatiman arvion ja äskettäin julkaistussa raportissa (EBS/02/73, 26. huhtikuuta 2002) esitettyjen ennusteiden perusteella voidaan pitää todennäköisenä, että maa pysyy keskipitkällä aikavälillä erittäin riippuvaisena ulkoisesta rahoitustuesta, makrotaloudellinen apu mukaan luettuna. Suuret rahoitustarpeet johtuvat etenkin ulkoisista velanhoitovelvoitteista ja valuuttavarantojen vahvistustarpeesta sekä julkisen infrastruktuurin kunnostamisesta ja yritysten ja pankkien rakenneuudistuksista aiheutuvista kustannuksista.

IMF:n esittämien maksutase-ennusteiden mukaan vuosien 2002 ja 2003 bruttorahoitustarve on noin 8,45 miljardia Yhdysvaltain dollaria, joka tarvitaan pääasiassa ulkoisten maksurästien (noin 4 miljardia dollaria) ja arvioitujen vaihtotaseen alijäämien (ennen avustuksia) (noin 3,37 miljardia dollaria) kattamiseen. Lisäksi rahoitusta tarvitaan bruttovaluuttavarantojen kasvattamiseen vuoden 2003 loppuun mennessä noin 900 miljoonalla dollarilla tasolle, joka vastaa 3,5 kuukauden tuontiennustetta ja joka katsotaan valuuttakaupan vapauttamisen etenemisen kannalta tarkoituksenmukaiseksi määräksi.

Brutorahoitustarpeen odotetaan alenevan yksityisten nettopääomavirtojen (1,67 miljardia Yhdysvaltain dollaria), odotettavissa olevan velanhuojennuksen (lähinnä Lontoon klubin suunnalta odotetaan noin 4 231 miljoonan dollarin huojennusta Pariisin klubin kanssa sovittuja ehtoja vastaavin ehdoin) ja tiukoihin sitoumuksiin perustuvien kahdenvälisen virallisten lainojen ja avustusten ansiosta (421 miljoonaa dollaria). Jäljelle jäävä rahoitusvaje on näin ollen 2 131 miljoonaa dollaria.

Kansainvälisten rahoituslaitosten vuoden 2002 aikana toistaiseksi antamat tiukat sitoumukset (350 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria) ja IMF:ltä vuosina 2002 ja 2003 odotettavissa oleva rahoitus (562 miljoonaa dollaria) alentavat toteutuessaan rahoitusvajeen noin 1,22 miljardiin dollariin, jonka kattamiseen tarvitaan ja on odotettavissa lisärahoitusta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta ja kahdenvälistä lisärahoitusapua (300 miljoonaa dollaria vuonna 2002 ja 920 miljoonaa dollaria vuonna 2003). IMF odottaa kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta (IMF:ää lukuun ottamatta) vuonna 2003 saatavan rahoituksen määrän nousevan 360 miljoonaan dollariin, joten jäljelle jäävä noin 860 miljoonan dollarin rahoitusvaje on rahoitettava vuosina 2002 ja 2003 kahdenvälisellä rahoitusavulla.

IMF:n toimittamien tietojen mukaan noin 280 miljoonan Yhdysvaltain dollarin osuudessa tästä vuosina 2002/2003 jäljelle jäävästä rahoitusvajeesta on kyse makrotaloudellisesta vajeesta (vuonna 2002 noin 100 miljoonaa dollaria ja vuonna 2003 noin 180 miljoonaa dollaria). Näissä laskelmissa ei kuitenkaan ole otettu huomioon virallisten kahdenvälisen luotonantajien muodostaman Pariisin klubin tarjoamaa maksutasetukea eli maksulykkäysten koron pääomittamisen kautta toteutettavaa käteishuojennusta, jonka arvo on kaudella 2002–2003 noin 100–120 miljoonaa dollaria.

IMF:n mukaan huomattava osa tämän makrotaloudellisen vajeen kattamisesta edellyttää yhteisöltä makrotaloudellista lisäapua jo vuodesta 2002 alkaen.

5. Yhteisön mahdollinen makrotaloudellinen lisärahoitusapu ja avun pääpiirteet

Komissio ehdottaa, että yhteisö antaa Jugoslavian liittotasavallalle makrotaloudellista lisärahoitusapua enintään 130 miljoonaa euroa. Ehdotettu määrä näyttää olevan yhdenmukainen IMF:n makrotaloudellisen tuen rahoitusvajetta ja -tarpeita koskevien ennusteiden kanssa.

Yhteisön myöntämä makrotaloudellinen lisärahoitusapu auttaisi vahvistamaan maan taloudellista, sosiaalista ja poliittista vakautta sekä säilyttämään sen tärkeän aseman vakauttavana tekijänä alueella. Yhteisön apua pidetään erityisesti tarkoituksenmukaisena tapana auttaa maata sen ulkoisissa rahoitusongelmissa maksutasetta tukemalla ja valuuttavarantoa vahvistamalla. Yhteisön makrotaloudellisella lisärahoitusavulla täydennetään niitä resursseja, joita kansainväliset rahoituslaitokset ja kahdenväliset rahoittajat ovat antaneet maan käyttöön. On olemassa riski, että jos riittävää virallista rahoitusta ei ole luvassa, tällä olisi kielteisiä vaikutuksia IMF:n laajennetun rahoitusjärjestelyn mukaisen talouspolitiikan jatkamiseen ja sitä kautta yleisiin kasvunäkymiin, työllisyyden tasoon ja elintasoon.

Ehdotetulla rahoitusavulla on tarkoitus täydentää IMF:n laajennetun rahoitusjärjestelyn ensimmäistä puolisko-a vuosina 2002 ja 2003. Apu maksettaisiin vähintään kahdessa erässä ja sille asetettaisiin tarkoituksenmukaisia makrotaloudellisia ja rakenteellisia ehtoja, jotka vastaavat IMF:n uuden ohjelman tärkeimpiä osia.

Koska Jugoslavian liittotasavallan luotonottomahdollisuudet pysyvät heikkoina myös Pariisin klubin jäsenten toteuttamien toimien jälkeen, ehdotettuun yhteisön makrotaloudelliseen rahoitusapuun suunnitellaan sisällytettäväksi huomattava, enintään 75 miljoonan euron avustusosa. Budjettikohtaan B7-548 on jo varattu tähän tarkoitukseen talousarviovarat vuosiksi 2002 ja 2003. Apuun sisältyvän enintään 55 miljoonan euron lainaosuuden maksuaika olisi enintään 15 vuotta, mikä vastaa muille Länsi-Balkanin maille viime aikoina myönnettyjä makrotaloudellisia apupaketteja. Yhteisö hankkisi varat lainaamalla ne markkinoilta yleisestä talousarviosta myönnettävän takauksen turvin. Jugoslavian liittotasavalta lainaa sen jälkeen varat yhteisöltä. Varainhankinta ja luotonanto vastaisivat täysin toisiaan, eikä toimenpiteeseen sisältyisi kaupallista riskiä Euroopan yhteisölle. Takuurahastomekanismin mukaisesti Jugoslavian liittotasavallalle varattavan enintään 55 miljoonan euron lainan myöntämispäätöksen talousarviovaikutukset merkitsisivät 4,95 miljoonan euron varausta takuurahastoon. Takuuvaraukseen on varattu riittävä marginaali tätä tarkoitusta varten.

Edellä esitetyn perusteella neuvostoa pyydetään hyväksymään liitteenä oleva päätösluonnos makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ennen ehdotuksensa esittämistä komissio on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa.
- (2) Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat solmineet uudelleen yhteydet kansainvälisiin organisaatioihin ja edistyneet varsinkin maan taloudellisten suhteiden palauttamisessa ennalleen monenvälisen luotonantajien, muun muassa Euroopan investointipankin, ja virallisten kahdenvälisen luotonantajien kanssa.
- (3) Lokakuusta 2000 Jugoslavian liittotasavalta on edistynyt merkittävästi talouden vakautus- ja uudistuspyrkimyksiinsään ja ottanut pitkän askeleen kohti hyvin toimivaa markkinataloutta.
- (4) Osana vakautus- ja assosiaatioprosessia, joka muodostaa puitteet EU:n suhteille alueen kanssa, on toivottavaa tukea pyrkimyksiä, joilla varmistetaan vakaa poliittinen ja taloudellinen ympäristö Jugoslavian liittotasavallassa täyden yhteistyösuhteen kehittämiseksi yhteisön kanssa.
- (5) Yhteisön myöntämä rahoitusapu on tärkeä keino Jugoslavian liittotasavallan ja yhteisön lähentämiseksi. Yhteisö myönsi jo vuonna 2001 yhteensä 345 miljoonan euron makrotaloudellisen rahoitusavun Jugoslavian liittotasavallalle⁽¹⁾.
- (6) Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) hyväksyi toukokuussa 2002 Jugoslavian liittotasavaltaa koskevan kolmi-vuotisen laajennetun rahoitusjärjestelyn, josta viranomaisten talousohjelmaa tuetaan noin 829 miljoonalla Yhdysvaltain dollarilla vuosina 2002–2005.
- (7) Maailmanpankki päätti toukokuussa 2001 asettaa Jugoslavian liittotasavallan saataville väliaikaisesti erittäin edullisin ehdoin myönnettävän 540 miljoonan Yhdysvaltain dollarin kolmivuotisen lainapaketin. Vuoden 2002 tammikuussa hyväksyttiin 70 miljoonan Yhdysvaltain dollarin rakennesopeutuslaina ja toukokuussa 85 miljoonan rakennesopeutuslaina julkista taloutta ja energia- ja sosiaalialaa koskevien uudistusten ja yksityisen sektorin kehittämisen tukemiseksi.

(8) Pariisin klubin jäsenet sopivat marraskuussa 2001 laajoista velanhuojennusjärjestelyistä Jugoslavian liittotasavallan hyväksi, mikä helpottaa maan maksutasetilannetta.

(9) Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat pyytäneet rahoitusapua kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, Euroopan yhteisöltä ja muilta kahdenvälisen avun rahoittajilta.

(10) Sen arvioitun rahoituksen perusteella, jonka Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki voivat järjestää, on katettava merkittävä rahoitusvaje viranomaisten uudistuspyrkimyksiin liittyvien talouspoliittisten tavoitteiden tukemiseksi.

(11) Yhteisön makrotaloudellinen rahoitusapu Jugoslavian liittotasavallalle on tarkoituksenmukainen tapa auttaa maata sen ulkoisissa rahoitusongelmissa maksutasetta tukemalla ja valuuttavarantoa vahvistamalla.

(12) Yhteisön rahoitusapu, joka muodostuu pitkäaikaisesta lainasta ja varsinaisesta avustuksesta, on tarkoituksenmukainen toimenpide Jugoslavian liittotasavallan ulkoisen rahoitustilanteen kestävä kehityksen tukemiseksi maan heikon luotonottokapasiteetin vuoksi.

(13) Rahoitusapuun liitettävä avustusosuus ei vaikuta budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.

(14) Tämän rahoitusavun hallinnoinnista vastaa Euroopan komissio, joka kuulee asiassa talous- ja rahoituskomiteaa.

(15) Perustamissopimuksessa ei ole muuta tämän päätöksen tekemiseen valtuuttavaa määräästä kuin 308 artikla,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Yhteisö antaa Jugoslavian liittotasavallan käyttöön makrotaloudellista lisärahoitusapua pitkäaikaisen lainan ja varsinaisen avustuksen muodossa maan kestävä maksutasetilanteen varmistamiseksi ja sen valuuttavarannon vahvistamiseksi.

2. Rahoitusavun lainaosuuden pääoma on enintään 55 miljoonaa euroa, ja pisin mahdollinen laina-aika 15 vuotta. Tätä tarkoitusta varten komissiolle annetaan valtuudet lainata Euroopan yhteisön puolesta tarvittavat varat, jotka annetaan Jugoslavian liittotasavallan käyttöön lainan muodossa.

⁽¹⁾ Päätös 2001/549/EY (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 36) ja päätös 2001/901/EY (EYVL L 334, 18.12.2001, s. 30).

3. Rahoitusavun avustusosuus on enintään 75 miljoonaa euroa.

4. Yhteisön rahoitusapua hallinnoi komissio neuvotellen tiiviisti talous- ja rahoituskomitean kanssa ja tavalla, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston ja Jugoslavian liittotasavallan välisten sopimusten mukainen.

2 artikla

1. Komissiolla on talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan valtuudet sopia Jugoslavian liittotasavallan viranomaisten kanssa yhteisön makrotaloudelliseen lisärahoitusapuun liitettävistä talouspoliittisista ehdoista. Näiden ehtojen on oltava 1 artiklan 4 kohdassa mainittujen sopimusten mukaiset.

2. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa ja sovittaen toimintansa yhteen Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa, että Jugoslavian liittotasavallan talouspolitiikka on tämän makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteiden mukaista ja että sen ehdot täytetään.

3 artikla

1. Rahoitusavun laina- ja avustusosuudet annetaan Jugoslavian liittotasavallan käyttöön vähintään kahdessa erässä. Jollei 2 artiklan säännöksistä muuta johdu, ensimmäisen erän maksamisen ehtona on, että Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa sovitun laajennetun rahoitusjärjestelyn mukainen Jugoslavian liittotasavallan makrotaloudellinen ohjelma etenee suotuisasti.

2. Toinen ja mahdolliset muut erät maksetaan, kun edellä 2 artiklassa tarkoitetun talouspolitiikan noudattamista on jatkettu tyydyttävästi, kuitenkin aikaisintaan neljännesvuoden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta.

3. Varat maksetaan Jugoslavian liittotasavallan keskuspankille.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuissa luotonotto- ja luotonantotoimissa käytetään samaa arvopäivää, ja niistä ei saa aiheutua yhteisölle maturiteettitransformaatioita, valuuttakurssi- tai korkoriskiä eikä muuta liiketoiminnallista riskiä.

2. Komissio toteuttaa Jugoslavian liittotasavallan pyynnöstä tarvittavat toimet varmistaakseen, että lainaehtoihin sisällytetään aikaista takaisinmaksua koskeva lauseke ja että sitä voidaan myös käyttää.

3. Kun olosuhteet sallivat lainojen korkojen tarkistamisen, komissio voi Jugoslavian liittotasavallan pyynnöstä jälleerahoittaa kaikki alkuperäiset luottonsa tai osan niistä tai järjestellä uudelleen vastaavat rahoitusehdot. Jälleerahoitus tai uudelleenjärjestelyt on toteutettava 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan keskimääräistä erääntymisaikaa tai lisätä jälleerahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana vielä maksamattoman lainapäätöksen määrää käypään kurssiin ilmoitettuna.

4. Jugoslavian liittotasavalta vastaa tarvittaessa kaikista tähän päätökseen perustuvan toimen tekemisestä ja täytäntöönpanosta yhteisölle aiheutuvista kuluista.

5. Talous- ja rahoituskomitealle tiedotetaan 2 ja 3 kohdassa mainituissa toimissa tapahtuneesta kehityksestä vähintään kerran vuodessa.

5 artikla

Komission on annettava vähintään kerran vuodessa ennen syyskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, joka sisältää arvion tämän päätöksen täytäntöönpanosta edeltävän vuoden aikana.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Sen voimassaolo päättyy kahden vuoden kuluttua julkaisemisesta.

LIITE

TAKUURAHASTON RAHOITAMISEEN TARVITTAVAT BUDJETTIVARAT VUONNA 2002 SEKÄ LAINAVARAUKSESSA OLEVA MARGINAALI JA LAINATAKAUKSET KOLMANSIEN MAIDEN HYVÄKSI

(miljoonaa euroa)

Toimet	Laskentaperusteet ⁽¹⁾	Rahaston varojen hankkiminen ⁽²⁾	Varauksen sisältämä marginaali
Päätetty hankkeisiin liittyvän avustuksen osalta			
EIP			213,00 ⁽³⁾
Välimeren alue 1997–2000	35,00 (a)	2,36	210,64
Vuosien 2000–2007 yleinen lainavaltuus	2 747,70 (b)	160,74	49,90
Turkin jälleenrakennuslaina	225,00 (b)	13,17	36,73
Itämeri/Venäjä-erityistoimi	25,00 (c)	2,25	34,48
Oikaisut			
EIP			
Itämeri/Venäjä-erityistoimelle vuodeksi 2001 tehdyn varauksen peruutus ⁽⁴⁾	(100) (c)	– 9,00	43,48
Rahoitusapu (d)			
<i>Lykätty toiminta</i>			
Albania: arvioitu siirto	(20) (e)	– 2,80	46,28
<i>Päätetyt toimet</i>			
Ukraina: makrotaloudellinen lisärahoitusapu	(92) (e) + 110,00	– 2,98	49,26
<i>Ehdotetut toimet</i>			
Bosnia ja Herzegovina: makrotaloudellinen lisärahoitusapu	20,00	1,80	47,46
Jugoslavian liittotasavalta: makrotal. lisärahoitusapu	55,00	4,95	42,51
Jäljelle jäävä luotonanto- ja takuukapasiteetti ⁽⁵⁾			472,33

⁽¹⁾ Laskentaperuste on 75 (a), 65 (b) tai 100 prosenttia (c) EIP:n lainojen nimellismäärästä ja 100 prosenttia (d) makrotaloudelliseen rahoitusapuun sisältyvistä lainoista.

⁽²⁾ Lokakuun 31 päivänä 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2728/94 säädettyjen rahaston varojen hankkimista koskevien sääntöjen mukaisesti. Vuodesta 2000 varausasteeksi on määrätty 9 prosenttia. Ennen vuotta 2000 (e) päätetyt toimenpiteet on siirretty 14 prosentin varausasteesta 9 prosentin varausasteelle.

⁽³⁾ Varauksen määrä vuonna 2002 rahoitusnäkymien mukaan.

⁽⁴⁾ Vuoden 2001 100 prosentin sijaan uusi maksuaikataulu on 25 prosenttia vuonna 2002, 40 prosenttia vuonna 2003 ja 35 prosenttia vuonna 2004.

⁽⁵⁾ Sellaisten lainojen osalta, joilla on täysi takaus.

Ehdotus neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Bosnialle ja Hertsegovinalle

(2002/C 291 E/20)

KOM(2002) 437 lopull. — 2002/0193(CNS)

(Komission esittämä 31 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

1. Johdanto

Vuonna 1995 allekirjoitetun Daytonin rauhansopimuksen vahvistamiseksi kansainvälinen yhteisö hyväksyi Bosnialle ja Hertsegovinalle keskipitkän aikavälin ensisijaisen jälleerakentamis- ja elvytysohjelman, jonka arvo jaksolla 1996–1999 on 5,1 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Vuonna 1998 järjestetyssä neljännessä Bosnian ja Hertsegovinan jälleerakennuksen rahoittajien konferenssissa kansainvälinen yhteisö suhtautui yksimielisen myönteisesti Bretton Woods -toimielinten kanssa tehtyihin sopimuksiin, jotka mahdollistivat kestävämmän talouskasvun, ja päätti edelleen tukea voimakkaasti Bosnian ja Hertsegovinan talouden uudistus- ja jälleerakennusohjelmia.

Daytonin rauhansopimuksen allekirjoittamisen jälkeen on edistytty huomattavasti. Talous alkaa elpyä, demokraattisia instituutioita rakennetaan, etniset jännitteet ovat vähentyneet huomattavasti ja pakolaiset palaavat kotimaahansa. Bosnian ja Hertsegovinan perustuslaissa annetaan valtionhallinnolle vain rajoitettu toimivalta. Kahdelle yhteisölle, ts. Serbitasavallalle (Republika Srpska) ja Bosnian ja Hertsegovinan federaatiolle, sekä Brckon alueelle on monimutkaisin järjestelyin annettu laajat itsemääräämisoikeudet, joiden piiriin kuuluu myös finanssipolitiikka. Yhteisen kansallisen poliittisen ohjelman hahmottaminen on tämän vuoksi usein ollut vaikeaa. Perustuslaissa säädetyt monimutkaiset järjestelyt, joihin kuuluu myös korkean edustajan tärkeä asema, vaikuttavat merkittävästi taloudellisten puitteiden kehitykseen.

Yhteisö on tukenut Bosniassa ja Hertsegovinassa toteutettavia talousuudistuksia myöntämällä makrotaloudellista rahoitusapua. Neuvosto päätti toukokuussa 1999 myöntää Bosnialle ja Hertsegovinalle makrotaloudellista rahoitusapua, joka koostuu enintään 20 miljoonan euron suuruudesta lainasta ja enintään 40 miljoonan euron suuruudesta avustusosuudesta (päätos 1999/325/EY). Rahoitusapu myönnettiin osana Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ohjelmaa (kolmivuotinen valmiusluottojärjestely), josta sovittiin toukokuussa 1998. Kun IMF:n ohjelmaan kuuluva ensimmäinen tarkastus oli saatu päätökseen kesäkuussa 1999 ja kun Bosnia ja Hertsegovina oli selvittänyt kaikki hoitamattomat velvoitteensa yhteisölle ja EIP:lle, komissio maksoi joulukuussa 1999 yhteensä 25 miljoonan euron suuruisen ensimmäisen erän, joka koostui 15 miljoonan euron avustuksesta ja 10 miljoonan euron lainasta. Koska IMF:n ohjelma edistyi tyydyttävästi, neljäs ja viides tarkastus saatiin päätökseen ja yhteisön rahoitusavulle asetetut erityisehdot täyttyivät, maksettiin toinen, 20 miljoonan euron erä vuoden 2000 lopussa. Kun IMF:n johtokunta oli saanut viivästyksin päätökseen valmiusluottojärjestelyn kuudennen ja seitsemännen (viimeisen) tarkastuksen ja kun komission henkilöstö oli tehnyt kaksi tarkastuskäyntiä, yhteisön rahoitusavulle asetettujen talouspoliittisten erityisehtojen katsottiin suurelta osin täyttyneen ja kolmas (viimeinen) erä (15 miljoonan euron avustus) maksettiin vuoden 2001 lopussa.

EY on lisäksi tukenut Bosniassa ja Hertsegovinassa toteutettavia uudistuksia OBNOVA-ohjelmasta ja vuodesta 2001 alkaen myös CARDS-ohjelmasta myönnetyllä rahoitusavulla. CARDS-ohjelmasta myönnetyllä nykyisellä rahoitusavulla tuetaan vuosiksi 2002–2006 laaditun ja komission joulukuussa 2001 hyväksymän maakohtaisen strategia-asiakirjan mukaisesti tulevan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi välttämättömien uudistusten toteuttamista ja instituutioiden kehittämistä. Komission toukokuussa 2002 hyväksymästä vuodeksi 2002 laaditusta CARDS-vuosiohjelmasta on tarkoitus tehdä 71,9 miljoonan euron maksusitoumukset. Monivuotisesta maaohjelmasta on lisäksi suunnitteilla 63 miljoonaa euroa vuodeksi 2003. Lisäksi ECHO on vuodesta 1991 toimittanut humanitaarista apua yli miljardin euron arvosta (apu lakkautettiin asteittain vuonna 2000), ja EIP on myöntänyt lainoja yli 160 miljoonan euron arvosta. Jäsenvaltiot ovat myös antaneet suuria avustuksia humanitaarista apua sekä liikenne-, viestintä- ja yleis- palveluinfrastruktuurin kunnostusta varten.

Vaikka tähän mennessä on saavutettu paljon, ratkaistavana on vielä monia haasteita. Viranomaisten on nyt ratkaistava seuraavat tärkeät kysymykset: talousuudistuksen syventäminen ja kestävän markkinalähtöisen talouskasvun edellytysten luominen sekä siirtymään joutuneiden henkilöiden ja pakolaisten paluun nopeuttaminen. Tässä yhteydessä pyritään erityisesti varmistamaan, että kansalaiset pystyvät käyttämään omistusoikeuttaan, ja tukemaan demokraattiseen valtuutukseen perustuvien, toimivien yhteisten instituutioiden luomista, joiden toiminnasta vastaa tehokas ja ansioiden perusteella valittu virkamieskunta ja joilla on oikeusjärjestykseen pohjautuva terve taloudellinen perusta.

Sodan jälkeiselle ajalle on ollut tyypillistä laajamittainen jälleenrakentaminen, jota kansainvälinen yhteisö on rahoittanut ja johtanut. Vaikka kasvu Bosniassa ja Hertsegovinassa on sodan jälkeen ollut merkittävää, BKT on edelleen huomattavasti pienempi kuin ennen sotaa ja toiseksi pienin koko alueella. Jälleenrakennusavun odotetaan vähenevän tulevina vuosina, mikä puolestaan vähentää maan ulkopuolelta lähtöisin olevaa kasvua. Uudistuksia on jatkettava, jotta voitaisiin luoda perusta kotimaasta lähtöisin olevalle kestävälle kasvulle ja työpaikkojen luomiselle. Bosnian ja Hertsegovinan viranomaiset aikovat työstää näitä kysymyksiä IMF:n tulevassa ohjelmassa.

IMF:n uudessa valmiusluottojärjestelyssä, jonka IMF:n johtokunta hyväksyy piakkoin, keskitytään politiikkaan, jonka tavoitteena on jälleenrakennusvaiheen jälkeisen kasvun saavuttaminen. Tähän pyritään sitoutumalla myös jatkossa valuuttakatejärjestelmään ja julkisen talouden entistä laajempaan vakauttamiseen. Lisäksi ohjelma sisältää rakenneuudistuksia veropolitiikan, yksityistämisen, kauppapolitiikan ja liiketoimintaympäristön parantamisen aloilla.

Bosnian ja Hertsegovinan talouden maksutaseen kestävyys on edelleen haaste tilanteessa, jossa vaihtotaseen alijäämä on suuri ja yksityissektorilta saatavat tulot pienet. Maksutasetta varten tarvitaan tämän vuoksi edelleenkin virallista rahoitusta, jotta maan rahoitustarpeet voitaisiin täyttää keskipitkällä aikavälillä.

Tässä tilanteessa ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan komissio ehdottaa, että neuvosto tekee myönteisen päätöksen makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Bosnialle ja Hertsegovinalle.

2. Viimeaikainen talouskehitys

Makrotaloutta koskevista viimeaikaisista tiedoista käy ilmi, että Bosnian ja Hertsegovinan jälleenrakentamiseen liittynyt BKT:n nopea kasvu on tasaisesti hidastunut, ja vuonna 2000 kasvuluvut pienenevät yksinumeroisiksi ensimmäistä kertaa sodan päättymisen jälkeen. Vuoden 2001 kasvuprosenttia on tarkistettu alaspäin, noin 5 prosentista 2,3 prosenttiin, Bosnian ja Hertsegovinan federaatiossa tapahtuneen talouskasvun hidastumisen ja Serbitasavallan talouden taantumana vuoksi. Virallisten lukujen mukaan työttömyysprosentti on erittäin korkea (työttömien osuus työvoimasta vuonna 2001 oli 40 prosenttia), vaikka Maailmanpankin arvioiden mukaan todellinen työttömyysprosentti on vain puolet virallisesta luvusta. Osa virallisesti työttömistä henkilöistä todennäköisesti työskentelee harmaalla sektorilla, vaikka suppeiden tutkimustietojen mukaan näyttäisi siltä, että työttömien köyhyysaste on 3–5 kertaa korkeampi kuin työllisten.

Bosnia ja Hertsegovina pystyi vakauttamaan julkista talouttaan viime vuonna huomattavasti kasvun hidastumisesta huolimatta. Maksurästien nettokertymä pieneni merkittävästi maksurästien hoitamisen ja hallinnon parantamisen ansiosta. Finanssitalous on tästä huolimatta edelleen epävakaa pohjalla. Yhteisöjen tulopohja koostuu lähinnä välillisistä veroista (myynnin verot sekä valmisteverot ja tulli), kun taas valtion talousarvio, jonka perustana ei ole omia tuloja, on pitkälti riippuvainen yhteisöjen tekemistä siirroista, jotta siitä voitaisiin rahoittaa yksi sen tärkeimmistä tehtävistä, joka on ulkomaanvelkojen hoitaminen. Julkistalouden menot olivat vuonna 2001 edelleen hyvin suuret, noin 56 prosenttia BKT:sta. Kuten vuonna 2000, jolloin talousarviossa vahvistetut ylärajat ylitettiin, myös vuonna 2001 oli toteutettava korjaavia toimenpiteitä talousarvion tasapainottamiseksi Bosnian ja Hertsegovinan federaatiossa ja koko valtion tasolla.

Vuoden 1997 puolivälissä perustetun valuuttakatejärjestelmän sääntöjen tiukka noudattaminen auttoi vähentämään inflaatiopaineita ja johti valtion yhteisen valuutan, vaihdettavan markan, lähes yleiseen hyväksymiseen. Vaihdettava markka kiinnitettiin alun perin Saksan markkaan kurssiin 1:1, ja tällä hetkellä se on kiinnitetty euroon. Kahden yhteisön aikaisemmin merkittävä inflaatioero on pienentymässä ja inflaatio hidastumassa: Bosnian ja Hertsegovinan federaation inflaatio on viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana ollut huomattavasti kahta prosenttia pienempi. Serbitasavallassa inflaatio on jatkuvasti hidastunut, ja inflaatioluvut muuttuivat vuonna 2001 yksinumeroisiksi. Näiden kahden yhteisön taloudellinen lähenyminen on ratkaisevasti vaikuttanut edellä kuvattuun inflaatiokehitykseen. Inflaatioasteen arvioitiin olevan koko maan tasolla 3 prosenttia vuonna 2001, mikä on osoitus valuuttakatejärjestelmän vakauttavasta vaikutuksesta.

Kuluttajahintaindeksiin perustuva efektiivinen reaalin valuuttakurssi heikkeni vuonna 2001 noin 5 prosenttia, mikä oli osoitus Jugoslavian dinarin voimakkaasta vahvistumisesta. Tämä tarjosi mahdollisuuden yksikkötyökustannusten pieneen nousuun. Näitä kustannuksia on kuitenkin jatkossa seurattava tarkkaan, jotta ne eivät heikentäisi Bosnian ja Hertsegovinan kilpailukykyä.

Ulkomaantaloudessa maksutase hyötyi vuonna 2001 jonkin verran vuonna 2000 alkaneesta viennin elpymisestä (joka osittain johtui Jugoslavian markkinoiden uudelleen avautumisesta) sekä tuonnin vähenemisestä (joka pääasiassa johtui jälleenrakennukseen osoitetun avustusrahoituksen vähenemisestä). Vaihottaseen alijäämä (lukuun ottamatta siirtoja), joka vuonna 2000 oli 22,2 prosenttia, säilyi suurena, vaikka se pieneni vuonna 2001 hieman, noin 20 prosenttiin BKT:sta. Ulkomaisten suorien sijoitusten nettomäärä asukasta kohden oli vuonna 2001 arvioiden mukaan 33 dollaria, mutta se on edelleen alueen pienimpiä. Viralliset bruttovaluuttavarannot kasvoivat vuonna 2001 kansallisen valuutan käytön lisääntymisen ansiosta siinä määrin, että ne vastasivat yli viiden kuukauden tuontia.

Ulkomaanvelka oli vuoden 2001 lopulla 58 prosenttia BKT:sta. Velanhoidokustannukset, jotka ilmoitetaan prosenttiosuutena tavaroiden viennistä, ovat kuitenkin melko pienet, sillä suuri osa lainoista on saatu edullisin ehdoin ja lainoille on sovittu uudet edulliset takaisinmaksuaikataulut. Ulkomaanvelanhoidosta aiheutuvat kokonaiskustannukset tulevat kuitenkin merkittävästi kasvamaan keskipitkällä aikavälillä. Kun nämä kustannukset vuonna 2001 olivat 81 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, vuonna 2002 ne ovat jo 134 miljoonaa dollaria ja vuonna 2004 200 miljoonaa dollaria (velanhoidokustannusten osuus 7 prosenttia).

3. Keskipitkän aikavälin talouspolitiikka

Uusi 89 miljoonan Yhdysvaltain dollarin valmiusluottojärjestely, jonka IMF:n johtokunta hyväksyy piakkoin, on kestoaltaan 15 kuukautta, ja se asettaa politiikan suuntaviivat vuosiksi 2002–2003. Viranomaiset ovat asettaneet BKT:n reaalikasvulle tavoitteen, jonka mukaan BKT kasvaa 2,5 prosentista 4 prosenttiin jaksolla 2002–2003 ja keskipitkän aikavälin kasvu on noin 5–6 prosenttia. Muita tärkeitä tavoitteita ovat vaihtotaseen alijäämän pienentäminen sekä hyvän valuuttavarannon ja nykyisen matalan inflaatioasteen säilyttäminen. Poliittikka perustuu kolmeen peruslähtökohtaan, jotka ovat varovainen finanssipolitiikka, valuuttakatejärjestelmän tiukka noudattaminen sekä rakenneuudistusten jatkaminen.

Viranomaiset pyrkivät julkistalouden vakauttamiseen, ja ne ovat sitoutuneet vähentämään valtiontalouden sulautetun alijäämän (suoriteperusteinen) BKT-osuutta 6,3 prosentista 3 prosenttiin jaksolla 2001–2003. Vähennys saavutetaan sotilaiden kotiuttamiskustannuksiin liittyvillä säästöillä vuonna 2002 ja muilla säästötoimenpiteillä, joihin kuuluvat mm. palkkojen jäädyttäminen ja rekrytoinnin keskeyttäminen. Menojen BKT-osuuden odotetaan pienenevän noin 61 prosentista 55 prosenttiin jaksolla 2001–2003. Tulojen osalta pyritään vahvistamaan vero- ja tullihallintoa muun muassa verotusnumeron ja "ASYCUDA++" -tullitietojärjestelmän käyttöönotolla. Verotulojen BKT-osuuden odotetaan edellä mainitulla jaksolla kasvavan yhdellä prosenttiyksiköllä, vaikka kokonaistulojen BKT-osuuden odotetaan avustuksina saatavien tulojen vähenemisen vuoksi pienenevän 3 prosenttiyksiköllä 52 prosenttiin vuonna 2003. Tarkoituksena on toteuttaa myös muita valtiontalouteen liittyviä toimenpiteitä, joihin kuuluvat muun muassa yhteisöjen finanssijärjestelmien yhdenmukaistamisen jatkaminen, julkisten menojen tarkastuksen päätökseen saattaminen Maailmanpankin avustuksella sekä valtiovarainjärjestelmän täysimittainen käyttöönotto keskushallinnon tasolla kussakin yhteisössä ja tähän liittyvät suunnitelmat sen laajentamisesta muille hallintotasolle. Lisäksi parhaillaan on käynnissä julkistalouden toista rakennesopeutusluottoa koskeva Maailmanpankin hanke (PFSAC II), jolla pyritään parantamaan yhteisöjen keskinäistä koordinaointia, ensisijaisten menojen yksilöintiä sekä varain- ja velanhallintaa.

Julkisen velan BKT-osuuden, joka sisältää myös kotimaiset maksurästit (joiden osuus on noin 9 prosenttia BKT:sta), odotetaan kasvavan 68 prosentista 71 prosenttiin jaksolla, joka ulottuu vuoden 2001 lopusta vuoden 2003 loppuun. Kun mukaan kuitenkin lasketaan ulkomaanvaluutan määräiset jäädytetyt tilit (30 prosenttia BKT:sta) ja mahdolliset sotakorvaukset (50 prosenttia BKT:sta), julkisen velan kokonaismäärä voi nousta jopa yli 150 prosenttiin BKT:sta. Viranomaiset tarkistavat tämän vuoksi yksityistämislainsäädännön varmistaakseen, että kaikki yksityistämisestä saatavat tulot ja uuden valtion perustamisen johdosta saadut varat talletetaan sulkutilille, jonka varat käytetään tämän velan maksuun.

Raha- ja valuuttakurssipolitiikassa valuuttakomitea, joka on yksi Bosnian ja Hertsegovinan parhaiten toimivista ja eniten luottamusta nauttivista instituutioista, jatkaa toimintaansa ainakin vuoden 2003 puoleenväliin saakka, kuten Daytonin rauhansopimuksessa virallisesti edellytetään. Tämän ajankohdan jälkeen muutoksia voidaan tehdä, jos parlamentti hyväksyy ne. Viranomaiset ovat kuitenkin ilmoittaneet olevansa sitoutuneita järjestelyyn pitkällä aikavälillä etenkin sen vuoksi, että kyseessä on muusta monimutkaisesta poliittisesta tilanteesta riippumaton, erillinen järjestelmä.

Lähitulevaisuudessa on tarkoitus toteuttaa kaksi merkittävää hallinnollista muutosta: vaihdettava markka on jo tosiasiaa kiinnitetty euroon, ja keskuspankkilakiin tehdään nyt tarvittavat muutokset. Lisäksi laajennetaan kaupallisten pankkien varantovelvoitetta 10–15 prosentista 10–20 prosenttiin rahapolitiittisen joustavuuden lisäämiseksi. Varantovaatimus säilyy kuitenkin 10 prosentissa valmiusluottojärjestelyn osalta. Keskuspankki ei myöskään maksa valtiolle osinkoja, ennen kuin sen pääoma on yli 10 prosenttia sen veloista (nykyinen osuus noin 5 prosenttia).

Rakennepolitiikkaa on edelleen tehostettava, jotta Bosnia ja Hertsegovina voisi saavuttaa parhaan mahdollisen kasvun. Poliitikassa keskitytään viiteen tärkeään osa-alueeseen.

Viranomaiset pyrkivät ensinnäkin parantamaan liiketoimintaympäristöä helpottamalla sekä yritystoiminnan aloittamista että sen lopettamista, vähentämällä hallinnollisia kustannuksia sekä vahvistamalla ulkomaisten suorien sijoitusten oikeudellisia puitteita. Äskettäin sovittiin lisäksi Maailmanpankin toimesta (liiketoimintaympäristön parantamislupaus), jolla on tarkoitus parantaa yritysten toimintaolosuhteita. Viranomaiset pyrkivät saamaan valtion ja yhteisöjen lait entistä yhdenmukaisemmiksi myös konkurssilakien osalta. Bosnian ja Hertsegovinan federaatiossa yksityistetään ainakin kahdeksan strategisesti tärkeää yritystä vuonna 2002, ja Serbitasavallassa on odotettavissa, että keskisuurten yritysten yksityistäminen jatkuu.

Kauppan vapauttamiseen ja edistämiseen pyritään tukemalla Bosnian ja Hertsegovinan mahdollisuuksia markkinoillepääsyyn sekä lisäämällä alueiden integraatiota. Viranomaisten tavoitteena on sertifioida EU:n kasvinsuojelustandardeihin perustuva tarkastusmenettely, ja vapaakauppasopimukset kaikkien entisen Jugoslavian tasavaltojen kanssa on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 2002 puoliväliin mennessä. Kahdenväliset sopimukset Bulgarian ja Turkin kanssa neuvotellaan vuoden 2002 aikana. Maailman kauppajärjestöön liittyminen on odotettavissa alkuvuodesta 2003.

Ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu myös rahoitusjärjestelmän vahvistaminen, johon liittyy pankkialan yksityistämisen saattaminen päätökseen ja pankkien vakavaraisuusmääräysten täytäntöönpano. Pankit, joita ei voida yksityistää lakisääteisen määräajan puitteissa, alistetaan arviointimenettelyyn. Kaikkien liikepankkien on lisäksi vuoden 2002 loppuun mennessä täytettävä 15 miljoonan vaihdettavan markan vähimmäispääomavaatimus, tai ne joutuvat selvitystilaan. Viranomaiset aikovat lisäksi perustaa pankkitalletusvakuutuslainsäädännön vastaavan maanlaajuisen viraston, jonka tehtävänä on valvoa yhteisöjen nykyisiä järjestelyjä. Rahoituslainsäädännön Maailmanpankki on lisäksi äskettäin saanut päätökseen hankkeen, joka koskee yritysten ja pankkien yksityistämiseen tarkoitettua mukautusluottoa.

Tilastotiedot ovat hyvin huonolaatuisia, eikä BKT:sta, maksutaseesta tai julkisyhteisöjen sulautetuista tiedoista julkaista virallisia arvioita. Tämän vuoksi pyritään erityisesti parantamaan tilastotietojen laatua. Tähän liittyy kolmen tilastolaitoksen ja keskuspankin välisen koordinaation parantaminen, kotitaloustiedustelujen käynnistäminen (tulli- ja verotukitoimiston tuella, Euroopan komission rahoittama ohjelma) sekä vuosia 1998–2002 koskevien reaalisten BKT-estimaattien tuottaminen. Myös ensimmäinen väestölaskenta käynnistetään ja aloitetaan säännöllisten suhdannekyselyjen tekeminen.

4. Ulkoisen rahoituksen tarve Bosniassa ja Hertsegovinassa vuosina 2002 ja 2003

Uudella 15 kuukautta kattavalla valmiusluottojärjestelyllä on tarkoitus hyödyntää aikaisempia saavutuksia sekä tukea entistä voimakkaampaa kasvua ja vaihtotaseen alijäämän pienentämistä. Huolimatta jatkuvasta hyvästä edistyksestä, johon kuuluvat monet uudistukset ja makrotaloudellisen vakauden jatkuva lisääntyminen, Bosnia ja Hertsegovina on lähitulevaisuudessa edelleen riippuvainen virallisesta ulkoisesta rahoituksesta, joka sisältää myös makrotalouden rahoitusavun.

Kansainvälisen valuuttarahaston maksutase-ennusteiden mukaan vaihtotaseen alijäämä (ennen avustusten huomioon ottamista) on 1 015 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuonna 2002 (21,3 prosenttia BKT:sta) ja 947 miljoonaa dollaria vuonna 2003 (18,7 prosenttia BKT:sta). Bruttomääräisen valuuttavarannon odotetaan lisäksi kasvavan 319 miljoonalla dollarilla vuonna 2002. Kasvuodotus perustuu muun muassa oletukseen siitä, että Saksan markan/euron valuuttakurssi suhteessa vaihdettavaan markkaan säilyy suotuisissa ulkoisissa ja sisäisissä olosuhteissa edullisena, minkä odotetaan kasvattavan valuuttavarantoja 50 miljoonalla dollarilla vuonna 2003. Kun otetaan huomioon keskipitkän ja pitkän aikavälin lainojen kuoletukset (lukuun ottamatta IMF:ää), jotka ovat 46 miljoonaa dollaria vuonna 2002 ja 43 miljoonaa dollaria vuonna 2003, sekä maksurästien pienet muutokset, liikepankkien ulkomaiset nettovarot ja Lontoon klubin uusi maksuaikataulu ja velanhuojennusjärjestelyt, bruttorahoitustarve vuonna 2002 on 1 281 miljoonaa dollaria ja vuonna 2003 945 miljoonaa dollaria.

Odotuksena on, että vain osa tästä rahoitustarpeesta katetaan suurin ulkomaisiin sijoituksiin, joiden määrä on 240 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuonna 2002 ja 320 miljoonaa dollaria vuonna 2003, virallisiin pääomansiirroin ja jälleenrakennuslainoin (joskin tästä lähteestä saatava rahoitus on vähenemässä) sekä muulla maahan tulevalle pääomalla, johon luetaan myös Saksan markan ja euron muuntaminen vaihdettavaksi markaksi. Kun lisäksi otetaan huomioon muut velkojenmaksuaikataulun muutokset ja velanhuojennukset vuonna 2002, rahoitustarve on 140 miljoonaa dollaria vuonna 2002 ja 60 miljoonaa dollaria vuonna 2003.

Kun mukaan lasketaan kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta odotettu rahoitus, makrotalouden ulkoinen kokonaisrahoitustarve on vuonna 2002 noin 75 miljoonaa dollaria ja vuonna 2003 noin 41 miljoonaa dollaria, eli yhteensä 116 miljoonaa dollaria vuoden 2003 loppuun ulottuvalla jaksolla. IMF on oletanut, että yhteisön makrotaloudellista rahoitusapua ja muuta lahjoitusapua on saatavilla tällä ajanjaksolla edellä mainittujen, vuosia 2002 ja 2003 koskevien rahoitustarpeiden kattamiseksi.

5. Yhteisön mahdollinen makrotaloudellinen lisärahoitusapu ja tämän avun tärkeimmät piirteet

Komissio ehdottaa, että yhteisö myöntää Bosnialle ja Hertsegovinalle makrotaloudellista lisärahoitusapua 60 miljoonaa euroa IMF:n uuden 15 kuukautta kattavan valmiusluottojärjestelyn täydentämiseksi.

Koska julkisen velan BKT-osuus on lähes 70 prosenttia ennen ulkomaanvaluutan määräisten jäädytettyjen talletusten (30 prosenttia BKT:sta) ja mahdollisten sotakorvausvaatimusten (noin 50 prosenttia BKT:sta) huomioon ottamista, uusien valtiolle osoitettujen lainojen myöntämisessä olisi noudatettava varovaisuutta. Tämän vuoksi katsotaan, että suuri osa, noin 40 miljoonaa euroa, tästä avusta on tarkoituksenmukaista myöntää avustuksena. Tällaisella merkittävällä avustusosuudella, joka on täysin ensimmäisen avustuspaketin mukainen, tuettaisiin ulkoisesti kestävää talouskehitystä keskipitkällä aikavälillä.

Ehdotettu avustus on tarkoitettu rahoittamaan budjettikohdasta B7-548 (Makrotaloudellinen rahoitusapu Länsi-Balkanin maille). Kun otetaan huomioon Bosniaan ja Hertsegovinaan kohdistuvat ulkoiset rajoitteet, laina-aika on 15 vuotta, johon sisältyy 10 vapaavuotta. Järjestely on verrattavissa Bosnialle ja Hertsegovinalle sekä muille Länsi-Balkanin maille viimeksi myönnettyyn makrotalouden rahoitusapupakettiin. Tämän avun hyväksyminen edellyttää noin 1,8 miljoonan euron lisävarojen hankkimista takuurahastoon, mikä on mahdollista takuurahaston takuuvarauksessa jäljellä olevan riittävän marginaalin ansiosta.

Edellä esitetyn perusteella neuvostoa pyydetään hyväksymään liitteenä oleva päätösluonnos makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Bosnialle ja Hertsegovinalle.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on ennen ehdotuksensa esittämistä kuullut talous- ja rahoituskomiteaa.
- (2) Bosnian ja Hertsegovinan viranomaiset loivat uudelleen yhteydet kansainvälisiin järjestöihin ja erityisesti edistyivät niiden taloudellisten suhteiden ennalleen palauttamisessa, joita maalla on monenvälisiin luotonantajiin, Euroopan investointipankki mukaan luettuna, sekä virallisiin kahdenvälisiin luotonantajiin.
- (3) Bosnia ja Hertsegovina on lokakuusta 2000 lähtien edistynyt merkittävästi talouden vakauttamisessa ja uudistamisessa, ja se on toteuttanut tärkeitä toimenpiteitä hyvin toimivan markkinatalouden luomiseksi.
- (4) Osana vakautus- ja assosiaatioprosessia, joka muodostaa puitteet EU:n suhteille alueen kanssa, on toivottavaa tukea pyrkimyksiä, joilla varmistetaan vakaa poliittinen ja taloudellinen toimintaympäristö Bosniassa ja Hertsegovinassa täysimittaisen yhteistyösuhteen kehittymiseksi yhteisön kanssa.
- (5) Yhteisön myöntämä rahoitusapu on tärkeä keino Bosnian ja Hertsegovinan ja yhteisön lähentämiseksi. Yhteisö on jo antanut makrotaloudellista rahoitusapua Bosnialle ja Hertsegovinalle.
- (6) [Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) hyväksyi [...] 15 kuukautta kattavan 89 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruisen "valmiusluottojärjestelyn" Bosnialle ja Hertsegovinalle viranomaisten talousohjelman tukemiseksi jaksolla 2002–2003.]
- (7) Maailmanpankkiryhmä on sitoutunut tukemaan noin 900 miljoonalla Yhdysvaltain dollarilla 42:ta IDA:n myöntämää luottoa ja/tai sen perustamaa rahastoa, ja maksanut tästä summasta noin 670 miljoonaa dollaria vuodesta 1996. Lisäksi on sitouduttu IFC:n lainoihin, joiden arvo on noin 45 miljoonaa dollaria, josta summasta on helmikuusta 2002 lähtien maksettu 37 miljoonaa dollaria. Julkistalouden toista rakennesopeutusluottoa (PFSAC II) koskeva hanke on parhaillaan käynnissä, ja yritysten ja pankkien yksityistämiseen tarkoitettua mukautusluottoa koskeva hanke on juuri saatu päätökseen. Viime vuonna saatiin päätökseen työmarkkinauudistus ja sosiaaliturva-

hanke. Äskettäin sovittiin lisäksi toimesta, jonka tarkoituksena on parantaa liiketoimintaympäristöä.

- (8) Pariisin klubin jäsenet sopivat lokakuussa 1998 velanhuojennuksista Bosnialle ja Hertsegovinalle ja helpottivat näin samalla maksutasetilannetta.
- (9) Bosnian ja Hertsegovinan viranomaiset ovat pyytäneet rahoitusapua kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, yhteisöltä ja muilta kahdenvälisiltä rahoittajilta.
- (10) Sen arvioidun rahoituksen perusteella, jonka Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki voivat järjestää, jää merkittävä rahoitusvaje, joka on katettava viranomaisten uudistuspyrkimyksiin liittyvien poliittisten tavoitteiden tukemiseksi.
- (11) Yhteisön makrotaloudellinen rahoitusapu Bosnialle ja Hertsegovinalle on tarkoituksenmukainen tapa auttaa maata sen ulkoisissa rahoitusongelmissa maksutasetta tukemalla ja valuuttavarantoa vahvistamalla.
- (12) Yhteisön rahoitusapu, joka muodostuu pitkäaikaisesta lainasta ja varsinaisesta avustuksesta, on tarkoituksenmukainen toimenpide Bosnian ja Hertsegovinan kestävän ulkoisen rahoitusaseman tukemiseksi, kun otetaan huomioon maan rajalliset lainanottomahdollisuudet.
- (13) Rahoitusapuun liitettävä avustusosuus ei vaikuta budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.
- (14) Tätä rahoitusapua hallinnoi Euroopan komissio, joka kuulee asiassa talous- ja rahoituskomiteaa.
- (15) EY:n perustamissopimuksessa ei ole muuta tämän päätöksen tekemiseen valtuuttavaa määräystä kuin 308 artikla,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Yhteisö antaa Bosnian ja Hertsegovinan käyttöön makrotaloudellista lisärahoitusapua pitkäaikaisen lainan ja avustuksen muodossa kestävän maksutasetilanteen varmistamiseksi ja maan valuuttavarannon turvaamiseksi.
2. Rahoitusavun lainaosuuden pääoma on enintään 20 miljoonaa euroa, ja pisin mahdollinen laina-aika 15 vuotta. Tätä tarkoitusta varten komissiolle annetaan valtuudet lainata Euroopan yhteisön puolesta tarvittavat varat, jotka annetaan Bosnian ja Hertsegovinan käyttöön lainan muodossa.
3. Rahoitusavun avustusosuus on enintään 40 miljoonaa euroa.

4. Yhteisön rahoitusapua hallinnoi komissio neuvotellen tiiviisti talous- ja rahoituskomitean kanssa ja tavalla, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston ja Bosnian ja Hertsegovinan välillä tehtyjen sopimusten mukainen.

2 artikla

1. Komissiolla on valtuudet sopia talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan Bosnian ja Hertsegovinan viranomaisten kanssa tukeen liitettävistä talouspoliittisista ehdoista. Näiden ehtojen on oltava 1 artiklan 4 kohdassa mainittujen sopimusten mukaiset.

2. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa ja sovittaen toimintansa yhteen Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa, että Bosnian ja Hertsegovinan talouspolitiikka on tämän rahoitusavun tavoitteiden mukaista ja että sen ehdot täytetään.

3 artikla

1. Rahoitusavun laina- ja avustusosuudet annetaan Bosnian ja Hertsegovinan käyttöön vähintään kahdessa erässä. Jollei 2 artiklasta muuta johdu, ensimmäinen erä maksetaan Bosnian ja Hertsegovinan ja Kansainvälisen valuuttarahaston tekemän valmiusluottojärjestelyä koskevan sopimuksen perusteella.

2. Jollei 2 artiklan säännöksistä muuta johdu, toinen ja mahdolliset sitä seuraavat erät maksetaan, jos Bosnian ja Hertsegovinan sopeutus- ja uudistusohjelma etenee tyydyttävästi, ja aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua edellisen erän maksamisesta.

3. Varat maksetaan Bosnian ja Hertsegovinan keskuspankille.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuissa varainhankinta- ja luotonantotoimissa käytetään samaa arvopäivää, eikä niistä saa

aiheutua yhteisölle maturiteettitransformaatioita, valuuttakurssitai korkoriskejä tai muita kaupallisia riskejä.

2. Bosnian ja Hertsegovinan pyynnöstä komissio toteuttaa tarpeelliset toimet varmistaakseen, että lainaehdoin sisällytetään aikaista takaisinmaksua koskeva lauseke ja että sitä voidaan myös käyttää.

3. Bosnian ja Hertsegovinan pyynnöstä, ja kun olosuhteet sallivat lainojen korkojen tarkistamisen, komissio voi jällelrahoittaa kaikki alkuperäiset luottonsa tai osan niistä tai järjestellä uudelleen vastaavat rahoitusehdot. Jällelrahoitus- tai uudelleenjärjestelytoimenpiteet on toteutettava 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan keskimääräistä kestoä tai lisätä jällelrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana vielä maksamattoman lainapäätöman määrää päivän valuuttakurssilla mitattuna.

4. Bosnia ja Hertsegovina maksaa tarvittaessa kaikki kulut, joita yhteisölle aiheutuu tämän päätöksen mukaisten toimenpiteiden toteuttamisesta ja loppuun saattamisesta.

5. Talous- ja rahoituskomitealle tiedotetaan 2 ja 3 kohdassa mainittujen toimien etenemisestä.

5 artikla

Komissio toimittaa vähintään kerran vuodessa ja ennen syyskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää arvioinnin tämän päätöksen täytäntöönpanosta edeltävänä vuonna.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Sen voimassaolo päättyy kaksi vuotta sen julkaiseminen jälkeen.

LIITE

TAKUURAHASTON RAHOITTAMISEEN TARVITTAVAT BUDJETTIVARAT VUONNA 2002 SEKÄ LAINAVARAUKSESSA OLEVA MARGINAALI JA LAINATAKAUKSET KOLMANSIEN MAIDEN HYVÄKSI

(miljoonaa euroa)

Toimet	Laskentaperuste (1)	Rahaston varojen hankkiminen (2)	Varauksen sisältämä marginaali
Päätetty hankekohtainen apu			
EIP			213,00 (3)
Välimeren alue 1997–2000	35,00 (a)	2,36	210,64
Vuosien 2000–2007 yleinen lainavaltuus	2 747,70 (b)	160,74	49,90
Turkin jälleenrakennuslaina (Terra)	225,00 (b)	13,17	36,73
Itämeri/Venäjä-erityistoimi	25,00 (c)	2,25	34,48
Oikaisut			
EIP			
Itämeri/Venäjä-erityistoimelle vuodeksi 2001 tehdyn varauksen peruutus (4)	(100) (c)	– 9,00	43,48
Makrotaloudellinen rahoitusapu (d)			
<i>Lykäty toiminta</i>			
Albania: arvioitu siirto	(20) (e)	– 2,80	46,28
<i>Päätetty toiminta</i>			
Makrotaloudellinen lisärahoitusapu Ukrainalle	(92) (e) + 110,00	– 2,98	49,26
<i>Ehdotetut toimet</i>			
Makrotaloudellinen lisärahoitusapu Bosnialle ja Hertsegovinalle	20,00	1,80	47,46
Makrotaloudellinen lisärahoitusapu Jugoslavian liittotasavallalle	55,00	4,95	42,51
Jäljelle jäävä luotonanto- ja takauskapasiteetti (5)			472,33

(1) Laskentaperusteena on 75 prosenttia (a), 65 prosenttia (b) tai 100 prosenttia (c) EIP:n lainojen nimellismäärästä ja 100 prosenttia (d) makrotaloudelliseen rahoitusapuun sisältyvistä lainoista.

(2) Lokakuun 31 päivänä 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2728/94 säädettyjen rahaston varojen hankkimista koskevien sääntöjen mukaisesti. Vuodesta 2000 varausasteeksi on määrätty 9 prosenttia. Ennen vuotta 2000 (e) päätetyt toimenpiteet on siirretty 14 prosentin varausasteesta 9 prosentin varausasteelle.

(3) Rahoitusnäkyminen mukainen vuoden 2002 varausmäärä.

(4) Vuonna 2001 sovelletun 100 prosentin sijasta uusi maksatusaikataulu on seuraava: 25 prosenttia vuonna 2002, 40 prosenttia vuonna 2003 ja 35 prosenttia vuonna 2004.

(5) Lainoille, joilla on 100 prosentin takaus.